

Giới thiệu Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert

Bạch Quá làm hào môn thiếu gia, mặc danh hoạn thượng bệnh nan y.

Sau khi chết linh hồn xuyên qua đến một khối tiên nhân cốt hài trung, từ đây hấn đi lên một cái cùng thường nhân không giống bình thường lộ.

Bạch cốt lại như thế nào? Ta tự tiên cốt nhậm tiêu dao!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Bạch Quá

Một vị khác mặt hạ vũ trụ trung, rất nhiều sao trời gian một cái cực kỳ thần bí tinh cầu, đã từng mai táng quá một trăm lẻ tám vị tiên nhân. Tiên nhân là đối tu sĩ tối cao xưng hô, này viên mai táng bọn họ tinh cầu kêu hư tinh.

Không có người biết này đó tiên nhân là như thế nào ngã xuống, cũng không có người đề cập quá, chậm rãi năm tháng sông dài đưa bọn họ chuyện xưa mai một ở hư vô trung.

Hư tinh không phải hằng tinh, cũng không thích hợp sinh vật sinh tồn, tổng diện tích còn không bằng địa cầu một trăm phần có một lớn nhỏ, từ một trăm lẻ tám cái tiên nhân ngã xuống hư tinh sau, thiên địa linh khí nháy mắt sung triệt tinh cầu, vạn vật sinh linh điên cuồng sinh trưởng, nhân loại cũng dần dần tiến hóa mà đến.

Mười vạn năm về sau.

Hiện tại.

Ba mươi sáu thiên cương tinh, bảy mươi hai địa sát tinh. Lúc này quay chung quanh hư tinh nội một ngọn núi đầu hư không hiện ra, phụ cận thôn dân hoàn toàn không rõ sao lại thế này thời điểm, không trung chợt biến hóa, ngay sau đó vô cùng vô tận lời phạt từ trên trời giáng xuống, sợ tới mức bọn họ có xa lắm không đi bao xa, căn bản không dám quan vọng.

Ngọn núi này đầu dị thường âm trầm, tựa hồ đều có thể bài trừ thủy tói, phạm vi trăm trượng ba mươi sáu thiên cương tinh cùng bảy mươi hai địa sát tinh không ngừng xoay tròn, đột nhiên từ hư không ở giữa xuất hiện một đạo long lẫy quang mang, này quang mang hoàn toàn đi vào đỉnh núi như ánh sáng đom đóm ánh sáng hoàn toàn biến mất.

Theo sau không trung cũng chậm rãi khôi phục thanh minh, ba mươi sáu thiên cương tinh cùng bảy mươi hai địa sát tinh sôi nổi biến mất, tựa như trước nay đều không có xuất hiện quá giống nhau. Các thôn dân lúc này nhìn về phía kia tòa sơn đầu ánh mắt đều thay đổi, này đỉnh núi có cái vang dội khí phách tên, kêu “Thần tiên chôn cốt mã”. Không có người biết tên này là ai khởi, nhưng từ xưa liền truyền lưu đến nay, thôn dân cũng đều cam chịu.

Nhưng ngọn núi này đầu không có thôn dân dám đi, tuy rằng mặt trên chỉ có mấy trăm hào phần mộ, nhưng đã từng có thôn dân tò mò đi thăm dò, kết quả ngày hôm sau lúc sau không còn có hấn tin tức xuất hiện, các thôn dân liền đem ngọn núi này coi là cấm địa, từ từ bối bối không được đi vào.

Trung Quốc truyền lưu đủ loại truyền thuyết, duy độc thần tiên nhất thần bí, cũng nguyên nhân chính là vì có truyền thuyết, mới có cái này làm người vô pháp quên mất chuyện xưa.....

Bạch Quá bị một ngục hòn đối cấp nghẹn tinh, bốn phía đen nhánh một mảnh, thân thủ không thấy năm ngón tay.

“Không đúng a, như thế nào sẽ như vậy hắc? Nhà của ta rõ ràng đèn đuốc sáng trưng.” Bạch Quá bỗng nhiên quát lớn: “Quản gia đâu? Chạy nhanh cấp lão tử lên ra đây! Ai cho các ngươi lá gan quan đèn, toàn bộ khai trừ, về sau đều không cần tới làm, tức chết ta!”

Nhưng thực mau, Bạch Quá liền phát hiện chính mình tựa hồ ở một cái nhỏ hẹp không gian trung, đây là có chuyện gì?

Hơn nữa hấn nhớ tới chính mình hoạn có bệnh nan y, lúc này hấn là ở vào hôn mê trạng thái, mơ mơ màng màng nhớ rõ giường chung quanh vây đầy người, thường thường còn có tiếng cười truyền ra, như là quạ đen ở rên rỉ.

“Chẳng lẽ ta đã chết?” Bạch Quá không thể tin sự thật này, hấn gia tài bạc triệu, phụ thân là địa ốc long đầu cá sấu khổng lồ, mẫu thân là quốc nội minh tinh hạng nhất, hấn tuy rằng là nhỏ nhất cái kia nhi tử, nhưng cha mẹ nhất quan ái cũng là hấn.

Bạch Quá liền không tin lấy nhà bọn họ tài sản giải quyết không được một cái nhỏ nhỏ bệnh nan y, tưởng không rõ Bạch Quá dùng sức thúc đẩy bốn phía, nếu hấn có ý thức, vậy thuyết minh hấn không có chết, mà là bị nhốt tại địa phương nào.

Rốt cuộc ở Bạch Quá không nể này phiền đập loạn loạn đây, một tia quang minh thấu vào nhỏ hẹp không gian nội, Bạch Quá hưng phấn lên, hấn quả

hiện không chết, đã có ánh sáng vậy thuyết minh hẳn hiện tại bị nhốt lại.

Nuông chiều từ bé hẳn thực không thích thể lực sống, vốn dĩ những việc này đều là hạ nhân làm, nề hà hiện tại kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay, chỉ có thể chính hẳn tôi làm.

Tầng lớn ánh sáng xuất hiện, Bạch Quá đẩy ra nửa thanh tấm ván gỗ, bốn phía tựa hồ cực kỳ giống quan tài, một loại dự cảm bất hảo xuất hiện ở hẳn trong lòng.

“Nima đây là chỗ nào a!” Bạch Quá mờ mịt trung mang theo hoang loạn, bốn phía trừ bỏ lớn lớn bé bé mộ bia ngoại lại không có vật gì khác, cỏ dại mọc thành cụm, một bộ hoang vu rách nát cảnh tượng.

“Đại buổi sáng ồn ào gì a, không cho ngủ a?”

Một cái mặc danh thanh âm truyền đến, Bạch Quá sợ tới mức đặt mộng ngã ngồi trên mặt đất, này hoang sơn dã lĩnh mộ địa lúc này thế nhưng có người nói chuyện, hẳn thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh, từ nhỏ đến lớn đều không có như vậy bị dọa quá.

“Ai đang nói chuyện, ai! Đi ra cho ta!” Bạch Quá mộng không ngừng sau này dòi đi, đương hẳn thấy hai chỉ cây gậy trúc dường như bạch cốt sau, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Lại lần nữa tỉnh lại thời điểm Bạch Quá vẫn là vô pháp tiếp thu như vậy sự thật, hẳn toàn thân không có một chút huyết nhục, hoàn toàn chính là trắng bóng khung xương tử, chính là một cái người chết bộ xương khô.

“Ta đang nằm mơ sao?” Bạch Quá lại khóc lại cười, hẳn đều mau điên rồi, “Đối, đối, ta đang nằm mơ, ta tuyệt đối đang nằm mơ!”

“Làm ngơ cái đầu a, tiểu tử ngơ đang ở phúc trung không biết phúc, trời cao lựa chọn ngơ, ngơ còn tại đây quý khóc sói gào oán giận.”

Thanh âm này vừa xuất hiện, Bạch Quá liền sợ tới mức nhảy dựng lên, vòng quanh đỉnh núi xoay quanh, một bên chạy biến đổi mở miệng kêu lên: “Ta tuyệt đối là đang nằm mơ, không sai, ta đang nằm mơ.”

Bỗng nhiên một đạo bạch quang sáng lên, Bạch Quá kinh ngạc biểu tình nháy mắt dừng hình ảnh, thân thể rốt cuộc vô pháp nhúc nhích mảy may, lỗ trống mắt tào nội không biết ở tự hỏi cái gì.

“Đều cùng ngơ đã nói, đại bạch thiên không cần sảo chết, chúng ta còn đều phải nghỉ ngơi đâu, nghe hiểu nói chớp hai hạ đôi mắt.”

Bạch Quá tưởng liền con mắt đều không có như thế nào chớp mắt? Hiện tại thân thể không thể động đậy, hẳn nhưng không nghĩ vẫn luôn như vậy liên tục đi xuống, vì thế thử chớp hạ đôi mắt, quả nhiên thân thể buông lỏng, phác gục trên mặt đất.

Bạch Quá lúc này đã bình tĩnh xuống dưới, nếu hẳn lại kêu la khả năng vĩnh viễn đều không động đậy nổi, bất quá hẳn tưởng không rõ vì cái gì toàn thân đều là bạch cốt còn có thể tồn tại, này quả thực chính là kỳ tích, không, là thần tích.

“Các vị đại ca, ta rốt cuộc làm sao vậy, có thể cùng ta nói nói sao, ta hiện tại phi thường mê mang.” Bạch Quá lần đầu tiên ăn nói khép nép dò hỏi người khác, hẳn thật sự là sợ hãi. Nếu là ở địa cầu chỉ có người khác lấy lòng nịnh bợ hẳn phân, nào còn có hôm nay một màn này?

“Tiểu tử, thần tiên chôn cốt trên mặt đất có một trăm lẻ tám cái tiên nhân, ngơ là cuối cùng một cái, bài danh lão mạt, cho nên ngơ phải gọi chúng ta mọi người đại ca, tới, hiện tại mỗi cái phần mộ trước kêu một tiếng là được, ta yêu cầu không cao.”

“Nima.” Bạch Quá thiếu chút nữa liền mắng ra tới, một trăm lẻ tám cái phần mộ mỗi cái ai thanh kêu một lần, này đến tốn nhiều miệng lưỡi, hẳn khi nào đã làm chuyện như vậy?

“Như thế nào, không muốn?” Cái kia đến từ hư không thanh âm nói tiếp: “Ngơ nếu là không muốn cũng không có việc gì, hiện tại ngơ liền có thể xuống núi, nhưng ta không dám cam đoan ngơ có thể sống quá ngày mai.”

“Ta vì cái gì không thể sống quá ngày mai?” Bạch Quá không cho là đúng, hẳn hiện tại đã không sai biệt lắm chính là cái chết ngơ, một thân bạch cốt muốn tới có tác dụng gì?

“Ngơ ngẫm lại, ngơ này hình tượng đi phụ cận thôn xóm, các thôn dân sẽ là cái gì phản ứng?”

“Còn có, này phụ cận có yêu thú, cũng có một ít tu sĩ, ngơ mang theo một bộ khung xương đi ra ngoài, tưởng không phong cách đều không được a.”

Bạch Quá đều phải khí hôn mê, hẳn hiện tại chẳng những không thể xuống núi, còn muốn từng cái phần mộ trước tiếng kêu đại ca, loại này ủy khuất ai có thể nhẫn, đặc biệt là hẳn loại này con nhà giàu, từ trước đến nay đều là y tới thân thù com tới há mồm, có từng nghĩ tới sẽ có hôm nay?

“Đừng nghĩ, tuy rằng không biết ngơ linh hồn là ai, nhưng ngơ trước kia đồ

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Bạch Quá cắn răng một cái, đi đến đệ nhất khối mộ bia trước gian nan học ra hai cái từ: “Đại ca!”

“Hào hào hảo, tới, cái này coi như cáo biệt lễ.” Này thanh âm sau khi nói xong trống rỗng ở mộ bia trước nhiều quyển sách, sách vở cũ nát nhưng có cỗ phôn áo ý nhị xuất hiện, hấp dẫn Bạch Quá lỗ trống hai mắt.

“Đây là cái gì?” Bạch Quá cầm lấy sách vở khó hiểu hỏi.

“Này đương nhiên là tu luyện công pháp, chúng ta một trăm linh bảy tiên nhân tổng kết hợp thành công pháp, có thể nói sử thượng mạnh nhất công pháp cũng không quá, ngươi vận khí thật tốt quá.”

Bạch Quá chớp chớp đôi mắt, vẫn là khó hiểu nói: “Kia cái gì là tu luyện?”

“Xem ra ngươi linh hồn khẳng định không phải thế giới này người, nếu không không có khả năng không hiểu tu luyện, tới, ta đem tin tức truyền cho ngươi, cho ngươi phổ cập phổ cập.”

Bạch Quá lúc này biết điều, nói thanh tạ cái gáy hải trời đất quay cuồng lên, tùy theo đại lượng về tu luyện cùng thế giới quan tin tức bị hấp tiêu hóa, ước chừng giảng cho ba cái canh giờ mới đình chỉ, lúc này Bạch Quá hai mắt tỏa ánh sáng, như là sao trời trung nhất lóa mắt tinh.

Hắn không thể không khiếp sợ, thế giới này hoàn toàn điên đảo hắn tam quan, nơi này không có ô tô, không có nhà cao tầng, không có hàng ti phú hào.

Có chỉ là phi thiên độn địa, di sơn đảo hải, các lộ anh hùng hào kiệt, tu sĩ cõi yên vui.

Bạch Quá tựa hồ cả người hơi thờ tùy theo thay đổi, ở hắn biết thế giới này hoàn toàn bất đồng với địa cầu lúc sau, hắn liền hạ quyết tâm làm lại làm người, cái kia thiếu gia mộng hắn làm đủ rồi, tuy rằng có được cơ hồ hoa không xong tiền, phao không xong nữ, ăn không xong sơn trân hải vị, nhưng này đó kỳ thật đều không phải hắn nội tâm muốn nhất.

Khi còn nhỏ hắn thường xuyên đem chính mình tưởng tượng thành một cái đại hiệp, có thể hành hiệp trượng nghĩa, cầm kiếm đi thiên nhai. Nhưng phụ thân nói cho hắn, những cái đó đều là hư ảo, không thực tế, vì thế đem hắn quán dưỡng thành một cái phế vật, chỉ biết là mê muội mất cả ý chí, trầm mê với tử sắc ăn chơi trác táng.

Mỗi ngày khai xe thể thao nhan sắc đều bất đồng, Bugatti uy long, Bugatti uy hàng, Passat, Lamborghini. Mỗi ngày nữ nhân cũng bất đồng, tam tuyến minh tinh, người mẫu, học sinh muội, cái gì cần có đều có, cơ hồ đủ loại màu sắc hình dạng nữ nhân hắn đều chơi đùa.

Nhưng những người này coi trọng không phải người của hắn, mà là hắn trên người tiêu xài không xong tiền tài. Bằng hữu vô số, nhưng đều là giao tiền không thổ lộ tình cảm, mặc kệ hắn như thế nào kiêu ngạo ương ngạnh không nói đạo lý, những người này đều bao dung hắn, không nề này phiền đi theo hắn.

Nhưng Bạch Quá biết, bọn họ gần là bởi vì tiền mà thôi.

Kiếp trước tội ác cảm làm Bạch Quá mình bạch, hắn sống là có bao nhiêu hồ đồ, liền lúc ban đầu mộng tưởng đều mất đi, tựa như tên của hắn giống nhau, người này sinh là bạch qua.

“Lão mặt, cảm giác thế nào?” Cái kia hư vô thanh âm lại truyền tới, Bạch Quá cả người chấn động, từ hồi ức trung bừng tỉnh, ngay sau đó cười ha ha nói: “Cảm giác cực hảo!”

Nếu hắn sống lại một đời, tuy rằng là bạch cốt thân, nhưng hắn cũng muốn sống ra bản thân, hắn không bao giờ muốn giống như trước giống nhau đần độn, giống như cái xác không hồn.

Lúc này Bạch Quá tâm tình rất tốt, không cần kia đệ nhất khối mộ bia chủ nhân nhắc nhở, hắn liền chủ động đi đến đệ nhị khối mộ bia trước kêu một tiếng đại ca, mộ bia quang hoa chột lóe, xuất hiện một lộ đan dược, Bạch Quá không có vội vã đi lấy, trực tiếp đi đến tiếp theo khối mộ bia trước tiếp tục kêu đại ca.

Một nén nhang sau, một trăm linh bảy khối mộ bia toàn bộ bị hắn kêu cái biến, lúc này mỗi khối mộ bia trước đều có một thứ bày biện ở kia, Bạch Quá biết mấy thứ này không có giống nhau là phạm tục chi vật, thần tiên lưu lại đồ vật có thể kém mới là lạ.

“Thực hảo, xem ra ngươi đã buông xuống kiếp trước ký ức, ngươi đãi trên núi tu hành một năm, xuống núi sau không cần cho chúng ta mất mặt, nếu làm chúng ta biết ngươi tội ác chồng chất, không chuyện ác nào không làm, chúng ta đây tự nhiên sẽ đến thu thập ngươi!”

Bạch Quá hư không ôm quyền nói: “Ta Bạch Quá từ hôm nay trở đi làm lại làm người, ta phải làm một cái đại hiệp!”

“Hào, tiểu tử có chí khí, đem đồ vật đều thu hồi đến đây đi, này đó đều là các tiền bối cho ngươi tiền đưa lễ, không cần khách khí.”

Bạch Quá tự nhiên sẽ không cùng chúng nó khách khí, đem tất cả đồ vật đều bày biện ở bên nhau sau, bắt đầu sửa sang lại.

“Đây là nhẫn trữ vật!” Bạch Quá thân thủ cầm lấy trên mặt đất một quả cổ xưa nhẵn, đem hân mang ở bạch cốt chỉ thượng, sau đó ngồi xếp bằng, cầm lấy đệ nhất khối mộ bia cho hân thư, lật xem lên.

Đây là một trăm linh bảy khối mộ bia hợp lực sáng tạo ra công pháp, nó không có tên, đã kêu vô danh công pháp. Bạch Quá xem mùi ngon, vốn định lập tức tu luyện hân cảm thấy chính mình hình thể quá xấu, vì thế ngay tại chỗ cầm lấy một lọ đan dược.

Đan dược kêu sinh tử bạch cốt đan, chính là chuyên môn vì hân mà làm, Bạch Quá không chút nghĩ ngợi liền nuốt vào một viên, đan dược nuốt vào yết hầu theo mất thường có thể thấy được thực quán nhập bụng, đương đan dược tiến vào ngực thời điểm bị một đoàn ánh sáng tím bao vây, Bạch Quá đầu thượng tức khắc bốc lên khói nhẹ.

Một cổ huyền mà lại huyền hơi thở dâng lên, lấy mất thường có thể thấy được tốc độ ở Bạch Quá bạch cốt bay lên nổi lên huyết nhục. Một nén nhang sau, Bạch Quá thờ phào đứng lên, vừa lòng gật gật đầu, lúc này cuối cùng là giống điểm bộ dáng.

“Ngươi kêu Bạch Quá đi, cái này đan dược tuy rằng có thể làm ngươi khôi phục huyết nhục chi khu, nhưng bản chất vẫn là thay đổi không được, ngươi vĩnh viễn đều là một khối bạch cốt, nếu ngươi về sau kỳ ngộ nghịch thiên, cũng không phải không thể tái sinh chân chính huyết nhục.”

“Tiền bối là chỉ ta hiện tại huyết nhục đều là biểu hiện giả dối, đều không phải là chân thật?” Tuy rằng Bạch Quá tâm trung có chút khó chịu, nhưng hân cũng không có bởi vậy mà tính thần sa sút, không có gì so làm lại làm người càng thêm vui vẻ.

Liên tính là bạch cốt lại như thế nào?

“Không sai, ngươi ngực chỗ có một đoàn mây tia, kia đoàn mây tia trung tinh thạch mới là ngươi căn nguyên, trí nhớ của ngươi cũng đều bảo tồn ở kia, trừ lần đó ra liên dư lại này phúc khung xương nhất trần quý, ta tuy rằng là đệ nhất mộ bia, nhưng trên thực tế thực lực cũng không có ngươi khối này khung xương chủ nhân lợi hại, ngươi tuy rằng là lão mặt, nhưng thực lực lại là mạnh nhất.”

“Thì ra là thế.” Bạch Quá nhìn chính mình ngực, ần ần cảm giác được có mây tia lưu động, khiến cho hân thoải mái vô cùng.

.....

Một năm thời gian chớp mắt mà qua, khoảng cách thần tiên chôn cốt mà mấy chục km ngoại trấn nhỏ trung, một cái trắng nõn thiếu niên tay phải cầm chén rượu, tay trái thường thức mấy cái đồng tiền, chính phát ngốc nhìn ngoài cửa sổ chỉ trên đầu chim sơn ca.

“Khách quan, ngài đồ ăn tới lâu!”

Theo một tiếng hét to, trắng nõn thiếu niên thu hồi tầm mắt, chà xát đôi tay nhìn tiểu nhị đem một mâm bàn thịt cá bung lên mặt bàn.

Cái này trắng nõn thiếu niên đúng là Bạch Quá, hân ở thần tiên chôn cốt mà tu luyện một năm thành công, lúc này lấy cáo biệt một trăm linh bảy vị thần tiên cốt hài, một mình xuống núi lang bạt, hân biết cái này sao trời không phải hân chung điểm, này gần là một cái ngừng trạm, hân muốn đi chính là hư tinh ở ngoài thế giới, nơi đó mới có càng rộng lớn sinh mệnh tồn tại.

Nhưng trước mắt Bạch Quá còn phải đi bước một tới, hân tuy rằng là tiên nhân cốt, lại được đến một trăm linh bảy vị tiền bối lễ vật, nhưng như vậy vẫn như cũ vô pháp làm hân một bước lên trời, phạm là đều phải từ từ tới.

Nhìn trước mắt thịt cá, Bạch Quá chảy ra nước miếng, hân tuy rằng trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều là giả dối, nhưng vẫn như cũ sẽ có muốn ăn, bất quá không ăn cơm cũng đừng lo, sẽ không đói chết chính là.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Nặng nề chụp bàn tiếng vang lên, ăn mùi ngon Bạch Quá nhú mày, nhìn về phía cách đó không xa một trương bàn bát tiên.

Bàn bát tiên tại đây gia tửu lâu là xa hoa tượng trưng, có thể ngồi trên vị trí này người đều không bình thường, đặc biệt là ở lạc từ trấn, có thể ngồi trên vị trí đích thực không có mấy cái.

Lúc này một cái đầy mặt chòm râu thanh niên bóp chặt vừa rồi cấp Bạch Quá bụng thức ăn tiểu nhị, tiểu nhị thần sắc hoảng loạn, không ngừng dùng đôi

tay đi bẻ này chòm râu thanh niên đầu ngón tay, lại lặc đi xuống hẳn sẽ chết.

Đầy mặt chòm râu thanh niên hừ lạnh một tiếng, đem tiểu nhị ném đi ra ngoài. Lúc này một đạo bạch y thân ảnh xuất hiện, bàn tay nhẹ nhàng phát một cái, kia tiểu nhị liền một cái xoay người dừng ở tại chỗ.

Tiểu nhị còn không rõ trạng huống thời điểm, bên tai truyền đến thanh âm, “Ngươi đi đi.”

“Ta xem ai dám đi!” Đầy mặt chòm râu thanh niên gầm lên một tiếng, nhìn chăm chăm Bạch Quá, vừa rồi chính là tiểu tử này quản hẳn nhân sự.

Chung quanh khách nhân đều lộ ra kiêng kỵ thần sắc, sôi nổi không dám nói lời nào, cúi đầu liền đồ ăn cũng không dám kẹp.

Bạch Quá thuận tay giúp tiểu nhị hóa giải nguy cơ, cái này đầy mặt chòm râu thanh niên vừa thấy liền không phải thiện tra, nếu không này đó khách nhân không có khả năng như thế sợ hãi, liền đồ ăn cũng không dám kẹp.

“Ngươi đi, ta cam đoan ngươi không có việc gì.” Bạch Quá lại lần nữa nhìn thoáng qua tiểu nhị, nếu này tiểu nhị là gan như thế chi tiểu, kia hẳn liền lười đến quán.

Tiểu nhị do dự một chút, nhìn thoáng qua chòm râu thanh niên, sau đó lại nhìn thoáng qua Bạch Quá, cắn răng một cái rồi đi lầu hai, chạy trốn so con thỏ còn nhanh.

Bạch Quá vừa lòng cười cười, sau đó mới nhìn hướng cái này chòm râu thanh niên, hôm nay hẳn mới vừa xuống núi liền gặp được kiêu ngạo ương ngạnh người, hẳn không hảo hảo giáo huấn một phen liền uống vì khối này thân thể.

“Ngươi là người phương nào? Dám quản ta Trương Thành sự tình!” Đầy mặt chòm râu thanh niên liếc liếc mắt một cái rồi đi tiểu nhị, trong mắt sát khí chợt lóe rồi biến mất, sau đó mới nhìn hướng Bạch Quá, không nghĩ tới này trắng nõn thiếu niên thể nhưng thật sự dám quản chuyện của hắn, sở dĩ ngay từ đầu không có động thủ, chủ yếu là kiêng kỵ Bạch Quá vừa rồi ra tay.

Từ ra tay bộ dáng tới xem, này diện mạo trắng nõn tiểu tử hẳn là luyện qua, hơn nữa không tầm thường.

Bạch Quá trở lại chỗ ngồi, uống một ngụm rượu sau lo chính mình mở miệng nói: “Ta không có quản chuyện của ngươi, ta chẳng qua ra tay giúp một chút mà thôi.”

“Ngươi hay là thật cho rằng ta không dám đối với ngươi động thủ?” Chòm râu thanh niên tức giận mồm lan tràn, liền tính hắn kiêng kỵ Bạch Quá, đối phương cũng không thể như thế đậm nhiên không đem hắn xem ở trong mắt, hắn tốt xấu cũng là cái khuy phạm một tầng tu sĩ.

“Vậy thử xem xem đi.” Bạch Quá cười hắc hắc.

Bốn phía khách nhân đều dừng nghỉ hoặc ánh mắt nhìn về phía Bạch Quá, thiếu niên này tuổi không lớn, nhưng là gan lại rất đại, Trương Thành ở lạc tử trấn ác bá danh hiệu chính là như sấm bên tai, chọc phải người của hắn trên cơ bản không có ngày lành quá, thiếu niên này nếu còn cùng hắn công nhiên đối nghịch, này không phải tìm chết là cái gì?

Kêu Trương Thành chòm râu thanh niên rốt cuộc nhìn không được Bạch Quá ngạo mạn, tay phải một phách bàn bát tiên, trên bàn đại đao chấn lên xuống vào tay trung, mang theo sắc bén sát khí triều Bạch Quá một đạo bổ tới.

Liền tính ở hắn ở chỗ này giết thiếu niên này, cũng không có người dám nhiều lời một câu, hẳn ý vào chính là Trương gia hậu trường.

Bạch Quá đem trong tay chén rượu rượu hướng ra một rải, này rượu thần kỳ hóa thành một viên viên chất lỏng, bay nhanh triều Trương Thành bay đi.

Bá bá bá ~

Gần một cái hô hấp thời gian, này Trương Thành thân thể liền ngàn xuyên trăm lỗ, không có một chỗ là hoàn chỉnh.

Đã chết!

Mọi người kinh hô ra tiếng, lúc này bọn họ cũng không dám nữa lưu lại, vốn dĩ này đó khách nhân muốn nhìn một chút Bạch Quá như thế nào hóa giải cùng Trương Thành ân oán, nhưng không nghĩ tới thế nhưng là như thế này một cái kết quả, thiếu niên này thể nhưng đem Trương Thành giết chết, quả thực là to gan lớn mật.

Đã chết Trương Thành đối với lạc tử trấn tới nói là chuyện tốt, nhưng này đó khách nhân trong mắt không có nửa phần vui sướng, ngược lại lộ ra sợ hãi ánh mắt, toàn bộ hoảng loạn rồi đi tẩu lầu, nháy mắt công phu, lầu hai không còn có bán cá nhân ảnh, trừ bỏ về mặt đậm nhiên Bạch Quá còn ở không chút để ý gặm chân gà.

Tựa hồ vừa rồi chỉ là làm một kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình.

Bạch quá tay trung chân gà còn không có ăn xong, trên đường phố liền truyền đến làm ồn tiếng vang, tùy theo một cái tràn ngập tức giận thanh âm truyền đến, “Ai giết con ta! Tộc tộc ra tới nhận lấy cái chết!”

Trương trăm thành thu được Trương Thành chết ở lưu khách tửu lầu tin tức sau trực tiếp chạy lại đây, này lạc tử trấn thế nhưng có người dám giết hắn

nhi tử, quả thực là phản thiên!

Bạch Quá không để ý đến dưới lầu gầm lên, hấn sờ đi giết chết Trương Thành nguyên nhân không phải bởi vì đối phương ương ngạnh, mà là hấn Bạch Quá tu luyện một môn thần thông, có thể thấy rõ ràng bất luận kẻ nào tội ác, tội ác càng lớn, này thân thể quanh thân hắc khí càng nặng, này Trương Thành tuy rằng hắc khí không nặng, nhưng đích đích xác xác có.

Hắc khí liền đại biểu cho cực kỳ tàn ác sự tình, tỷ như giết người, cưỡng gian, trộm cướp, này đó đều ở hắc khí trong phạm vi, cũng chính là tục xưng tội ác.

Mặc kệ Trương Thành có hay không giết người, chỉ cần hắc khí thành tì, Bạch Quá liền sẽ không bỏ qua.

Ngắn ngủn một năm tu luyện, thắng qua Bạch Quá tu hành trăm năm, này trong đó một trăm lẻ tám vị tiên nhân công không thể không, bọn họ đem bình sinh kinh nghiệm toàn bộ truyền thụ cho hấn, mỗi lần bạch hỏi đến khởi này đó tiên nhân thân thể cùng nguyên nhân chết khi, bọn họ đều không ngoại lệ đều lựa chọn trầm mặc.

Dần dà Bạch Quá cũng không hề dò hỏi, mỗi người đều có chính hấn bí mật cùng quá vãng, người khác không muốn nói hấn tự nhiên không thể da mặt dày đi hỏi.

Một bóng người phá cửa sổ mà nhập, trương trăm thành đi lên sau ánh mắt đầu tiên liền thấy Trương Thành mở to cái mắt to nằm trên mặt đất, bốn phía tràn đầy máu tươi, vỡ nát thân thể làm hấn trong lòng căng thẳng, tùy theo càng mãnh liệt phần nộ đánh úp lại, đôi mắt thoáng nhìn liền thấy ngời ở bên cửa sổ đậm nhiên uống rượu Bạch Quá.

“Hôm nay ta trương trăm thành giết không chết ngươi, ta liền ngươi một nhà đầu rơi xuống đất! Nói, ngươi tên gì, vì sao giết ta nhi tử!” Trương trăm thành cấp Bạch Quá cuối cùng nói chuyện cơ hội, hấn muốn biết thiếu niên này như thế nào giết hấn nhi tử. Đến nỗi tu vi trực tiếp bị hấn xem nhẹ, khuy phạm nhĩ tăng liền có thể giết chết con của hấn, nói vậy thiếu niên này cũng liền cái này cảnh giới.

“Ta kêu Bạch Cốt Đại Hiệp.”

Bạch Quá nói xong câu này sống sau trực tiếp nhảy lên, lăng không một tay hồi trụ, tốc độ mau không thể tưởng tượng. Trương trăm cố ý đầu nhảy dựng, tiểu tử này tuyệt đối không phải khuy phạm nhĩ tăng đơn giản như vậy, hấn thế nhưng liền động tác đều không thể thấy rõ.

Không tốt!

Trương trăm thành vừa mới nói câu không tốt, liền thấy thân thể của mình ngã trên mặt đất, hai cái con mắt mở to so với hấn nhi tử còn đại. Hiện tại thật là ứng hấn phía trước câu nói kia, “Hôm nay ta trương trăm thành giết không chết ngươi, ta liền ngươi một nhà đầu rơi xuống đất!”

Thực đáng tiếc không tới phiên hấn trương trăm thành ngươi một nhà đầu rơi xuống đất, Bạch Quá liền giúp hấn một phen, làm người khác đầu rơi xuống đất.

Trước sau chính là một nén nhang thời gian, lưu khách tửu lầu liền đã chết hai người người, hơn nữa hai người kia ở lạc tử trấn địa vị không giống người thường, liền như vậy bị một cái vô danh tiểu tử cấp giết.

Lại là một nén nhang sau, bốn năm đạo thân ảnh dừng ở lưu khách tửu lầu lầu hai, này bốn năm cái người mỗi người quanh thân khí thể hồn hậu, hiển nhiên là tu vi không tầm thường hạng người.

Bọn họ nhìn hai cô thi thể lộ ra ngưng trọng biểu tình, trong đó một người nói: “Có hỏi qua là ai giết sao?”

“Không rõ ràng lắm, nhưng nghe người ta nói là một cái kêu bạch cốt đại hiệp người giết.”

“Bạch cốt đại hiệp?”

“Đúng vậy, bạch cốt đại hiệp!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Ba quận thành

Hư tình tuy rằng so Địa Cầu tiểu rất nhiều, nhưng cũng có một cái loại nhỏ quốc gia như vậy mở mang, mười vạn năm biến ảo bồi dưỡng ra một đám lai một đám cường giả, này đó cường giả có còn lưu tại hư tình, có còn lại là vì theo đuổi càng cao cảnh giới, đi hướng kia vô tận trong hư không, tìm kiếm trường sinh huyền bí.

Bạch Quá đã là rời đi lạc tử trấn, hấn lại không ngốc, giết người còn ở kia chờ truy nã sao, lạc tử trấn như vậy tiểu nhân một chỗ, hấn chỉ là nghỉ chân một chút mà thôi, liền cùng giao thông công cộng xe ngừng sân ga giống nhau, một đi không trở lại.

Lúc này Bạch Quá tay trung có một trương da lông bản đồ, trên bản đồ kỹ càng tỉ mỉ đánh dấu hư tình bộ dạng cùng một ít địa danh, hấn nơi vị trí là khởi phạm đế quốc hạ ba quận thành phụ cận, khởi phạm đế quốc ở vào hư tình nhất bên cạnh chỗ, dân cư ước chừng trăm vạn, thổ địa mở mang.

Này bản đồ thoát nhìn giống như là một cái thẳng tắp đại đạo, Bạch Quá muốn từ này đầu, đi đến nhất phía cuối, chỉ có ở nhất phía cuối mới có thể thông hướng hư không, nhất phía cuối cũng là nhất nguy hiểm, nơi nào yêu thú dị thường hung mãnh, cường đại tu sĩ cũng nhiều không kể xiết.

Bạch Quá chỉ có thể một bên tu luyện, một bên lên đường, cực kỳ giống Tây Thiên lấy kinh Đường Tăng, chẳng qua hấn là một người, không có làm bạn giả.

Ba quận thành là khởi phạm đế quốc đệ tứ thành, bạch lại đây ở đây khi liếc mắt một cái liền nhìn ra nơi này phồn hoa. Bốn phía giăng đèn kết hoa, khi thì đèn rồng du quá, một bộ vui sướng hưởng vinh cảnh tượng.

Hỏi thăm sau mới biết được nguyên lai ba quận thành thành chủ nữ nhi Ninh Nhạc công chúa muốn kết hôn, cho nên mới như thế long trọng. Bạch Quá kiếp trước không có kết quả hôn, đối với hôn nhân tới nói thực xa lạ, người ngấm lại, một cái cái gì nữ nhân đều không thiếu nam tử, còn cần kết hôn sao?

Đối này Bạch Quá phi thường tò mò, hấn cũng mới bắt quá là mười tám tuổi thiếu niên, bởi vì việc nặng nề nhị thế, lại đã chịu một trăm linh bảy vị tiên nhân chỉ điểm, cho nên mới thoát nhìn lão thành, nhưng kỳ thật hấn nội tâm vẫn là phi thường ngây thơ chất phác.

Thậm chí một ít hư tật xấu đều không có bỏ, người cũng không nên hiểu sai, nơi này hư tật xấu chỉ chính là thiên ngoài miệng cùng tính cách.

Phía trước giết chết Trương Thành cùng trương trăm thành sau đem Bạch Quá nhạc không khép miệng được, hấn chưa từng có giết qua người, nhưng lại không thiếu giết người dũng khí, đối với có được tội ác người, hấn giết sau khi chết ngược lại cảm thấy sáng khoái.

“Này Ninh Nhạc công chúa chắc là cái mỹ nhân, không biết hấn gả cho chính là cái dạng gì nam nhân.” Bạch Quá chân chính tò mò là điểm ấy, đời trước Việt Nữ vô số hấn đối nữ nhân sớm đã không có cái loại cảm giác này, đương nhiên đối nam nhân cũng không có cảm giác.

Hấn chỉ muốn biết Ninh Nhạc công chúa bạn lữ có phải hay không một cái xuất sắc ái dân nam nhân, khác thật đúng là không thể nào quan tâm. Tuy nói ba quận thành là phạm nhân thành thị, nhưng trong đó vẫn như cũ sẽ không khuyết thiếu tu sĩ, Bạch Quá mới lên tu hành lộ, hết thấy đều còn cần cần thận cho thỏa đáng.

Tùy tiện tìm gia tửu lâu, Bạch Quá ăn uống no đủ sau liền trở về phòng hồ hồ ngủ nhiều lên, hấn kỳ thật không mệt, nhưng trên Địa Cầu ngủ thói quen ăn sâu bén rễ, hấn tổng không thể mỗi ngày đều mở to mắt đi, đêm đó thượng làm cái gì?

Sáng sớm hôm sau, Bạch Quá tùy tiện ý tứ một chút bữa sáng, không thể không nói nơi này đồ ăn so trên Địa Cầu khá hơn nhiều, trên Địa Cầu bộ phận đồ ăn đựng tăng thêm vật, nhân loại ăn chẳng những không có dinh dưỡng ngược lại thương tổn thân thể. Mà nơi này đồ ăn toàn bộ đều là thuần thiên nhiên, bất luận cái gì một miếng thịt đều thật sự không thể tưởng tượng.

Từ lâu cách đó không xa có chút làm ồn thanh truyền đến, Bạch Quá theo bản năng liếc mắt một cái, ngay sau đó vỗ đùi nói: “Ta dựa, ai cho ta loạn khởi tên, tự đều viết sai rồi người muội!”

Nguyên lai Bạch Quá dùng sức mạnh hành sáng lập ra tới thần thức thấy cách đó không xa thông cáo bài thượng bức họa, cái kia trên bức họa người đúng là hấn, cũng không biết là cái nào thiếu đạo đức ngoạn ý, họa nhưng thật ra không có vấn đề, nhưng là tự vấn đề liền lớn.

Hấn chỉ ở lạc tử trấn nói qua hấn kêu bạch cốt đại hiệp, nhưng là này trên bức họa tên lại là bạch cốt đại tôm.

Này nhưng làm Bạch Quá khí tức, đại hiệp đều có thể viết thành đại tôm, này ngữ văn là hóa học lão sư giáo sao?

Kỳ thật không phải Bạch Quá tưởng như vậy, kia phía trước xuất hiện ở lạc tử trấn lưu khách tửu lâu vài đạo thân ảnh, bởi vì muốn truy nã Bạch Quá, nhưng là Bạch Quá chỉ để lại một cái danh hiệu kêu bạch cốt đại hiệp, bọn họ tổng không thể lấy đại hiệp tên dán ra truy nã đi?

Đơn giản liền đem đại hiệp đổi thành đại tôm, dịch âm đều là không sai biệt lắm, nhưng là đọc lên liền kém xa.

Một cái đại hiệp, một cái đại tôm, có thể nghĩ cái nào là nghĩa xấu, cái nào là nghĩa tốt.

“Xem ra ta phải dịch dung, nơi này không phải lạc tử trấn cái loại này tiểu địa phương, nếu gặp gỡ cao thủ ta không nhất định đi.” Bạch Quá tính toán dịch dung có lệ, nhấn trử vật chột lóe, một trương da người mặt nạ xuất hiện.

Mang lên mặt nạ sau Bạch Quá chiếu chiếu gương, một cái mặt hoàng không cần thanh niên hình tượng xuất hiện ở trong tầm mắt, đôi mắt chỗ một đạo nửa thước lớn lên đao sọc dựng xuyên mà xuống, tăng thêm vài phần hiểm ác cảm giác.

Bạch Quá yên tâm đi ra từ lâu, hần thuật dịch dung tuy rằng chút thành tựu, nhưng cũng không phải ai đều có thể nhìn ra được tới, không có cái mới sinh cảnh trở lên cường giả, căn bản phát hiện không được hần chút nào mạnh mẽ.

Hướng hồ nơi này không nhất định có mới sinh cảnh người.

“Kia Tư Đồ Cánh thật là vận khí tốt, có thể cưới được Ninh Nhạc công chúa như vậy mỹ nhân, ta thật là hâm mộ a.”

“Ai mà không đâu, Tư Đồ Cánh năm trước ngang trời xuất thế, không nghĩ tới thể nhưng đem ninh công chúa cấp thu phục, bắt quá trong khoảng thời gian này ta như thế nào cảm giác Ninh Nhạc công chúa tựa hồ không thể nào vui vẻ đâu?”

“Vui không cũng không phải người quân sự tình lạp, đi thôi, đi trước uống hai ly.....”

Bạch Quá nghe xong hai người kia nói chuyện với nhau giữa lưng trung có một ít ý tưởng, cái này kêu Tư Đồ Cánh người hần là chính là hôm nay vai chính, bởi vì hần muốn cưới người là Ninh Nhạc công chúa.

Bất quá Bạch Quá cảm thấy này trong đó có vấn đề, cho nên tính toán lặng lẽ lên vào ba quận bên trong thành, nhưng là như thế nào lên vào đâu, rất đơn giản, hần sẽ ẩn thân thuật.

Này một trăm lẻ tám cái tiên nhân không có một cái là vô danh hạng người, bọn họ cấp ra đồ vật tự nhiên cũng không giống bình thường, ẩn thân thuật chỉ là một trong số đó, tuy rằng thi triển lên có tích nhưng theo, nhưng ít ra ba quận thành người phát hiện không được.

Đãi Bạch Quá lên vào ba quận thành chủ điện khi, hần mới biết được trên Địa Cầu những cái đó cái gọi là ngọc lan cung khuyết đều không ra sao, Bạch Quá trước nay đều không có gặp qua như thế xa xỉ trang sức, hần thượng một đời tuy rằng tiêu tiền hoa tới tay rút gân, nhưng cũng không có nơi này xa xỉ.

Bốn phía đèn dầu hoàng kim đúc ra, vách tường chia làm ba loại tài liệu, tím thủy tinh, mã não, cùng đá cẩm thạch ba loại hợp thành, thậm đồ tươi quang hã, đi ở mặt trên có một loại hào ngôn chí khí, muốn nhất thống thiên hạ cảm giác.

Lắc lắc đầu, Bạch Quá như vậy thâm nhập, hần theo đuổi cũng không phải là như thế nhỏ hẹp, trụ đến lại hảo, không có thành thật với nhau người cũng là uống công, cùng không thành có gì khác nhau?

Bỗng nhiên Bạch Quá ngừng thở, một người mặc hồng nhạt váy áo nữ tử xuất hiện, trên mặt nàng trắng nõn không rãnh, mắt hai mí mắt to, con mắt sáng rắng bạch, xứng với nàng một bảy linh cái đầu, thon dài đùi, hoàn toàn chính là một bộ xinh đẹp tranh phong cảnh.

Bất quá nàng tựa hồ tinh thần có chút vấn đề, Bạch Quá nhìn ra không giống bình thường chỗ, nói vậy nàng chính là Ninh Nhạc công chúa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Từ ta tới giết chết hần

Nếu Ninh Nhạc công chúa xuất hiện, Bạch Quá liền không cần lo lắng đi tìm, đi theo phía sau liền thành.

Ninh Nhạc công chúa tiến vào chính mình phòng sau, còn không có tới kịp đóng cửa, một cái nam tử liền đột ngột xuất hiện ở nàng trước mặt, Bạch Quá không dám vọng động, cái này nam tử hiển nhiên có nào đó thân pháp, băng không vô pháp như thế đột ngột xuất hiện.

“Ninh Nhạc, chuẩn bị thế nào, yêu cầu ta hỗ trợ sao?” Này nam tử thân hình cao lớn, khuôn mặt cũng tuần lãng vô cùng, nhưng Bạch Quá liếc mắt một cái liền nhìn ra người này, không phải cái gì hảo điều!

Ninh Nhạc công chúa ánh mắt có chút mất tự nhiên, lắc lắc đầu nhẹ giọng nói: “Ta chính mình tới liền có thể.”

Tuần lãng nam tử hơi hơi mỉm cười không có để ý, xoay người như vậy rời đi.

Ở nam tử đi rồi, Ninh Nhạc công chúa thờ dài tiến vào phòng nội, đồng thời Bạch Quá cũng nhanh chóng đi vào, không có bị phát hiện.

Quan hảo cửa phòng sau Ninh Nhạc công chúa đi đến bàn trang điểm, một trương mỹ điểm động lòng người khuôn mặt xuất hiện ở trên gương, nhưng này trương mỹ lệ mặt tựa hồ một chút cũng không vui, căn bản là như là buổi tối liền phải kết hôn người.

“Roi xuống đất không tiếng động cũng có thanh, hoa nở hoa lác gì bi thương, không biết công chúa vì sao tối tâm không vui, này nhưng không giống tên của người.....”

“Ai?” Ninh Nhạc công chúa bỗng nhiên quay đầu lại, một người mặc bạch y nam tử xuất hiện, nhiên nam tử mặt lại có chút khô vàng, đôi mắt chỗ còn có nói đao sẹ, cho người ta ấn tượng đầu tiên chính là xảo trá.

Bạch Quá nhìn ra Ninh Nhạc sợ hãi, vội vàng đem chính mình thuật dịch dung đánh tan, lúc này mới lộ ra một trương trắng nõn khuôn mặt, xin lỗi mở miệng nói: “Công chúa không cần sợ hãi, ta đều không phải là người xấu.”

Ninh Nhạc công chúa bình tĩnh xuống dưới, nơi này là ba quận thành thành chủ điện, cho dù có người phải đối nàng bất lợi cũng muốn suy xét có thể hay không bình yên vô sự rời đi nơi này, đối phương nếu bỏ đi nguy trang, hiển nhiên là thắng thần thành thần khản trương đãi, bất quá nàng chưa bao giờ gặp qua người này, đối phương như thế vô lễ xuất hiện ở chính mình phòng nội nàng cũng không thể chịu đựng, huống chi hiện tại đã đủ phiền.

“Người không phải người xấu, kia ai là người xấu?”

“Phía trước ở cửa cùng người nói chuyện chính là người xấu.”

Ninh Nhạc trong lòng chấn động, chạy nhanh mở miệng nói: “Người nhận thức Tư Đồ Cảnh?”

“Ha ha.” Bạch Quá ha ha cười, vẩy vẩy tay nói: “Kia Tư Đồ Cảnh ta đương nhiên nhận thức, có thể nói toàn bộ ba quận thành người đều nhận thức đi?”

Ninh Nhạc ngẫm lại cũng là, ba quận thành bá tánh đều biết nàng sắp cùng Tư Đồ gia Tư Đồ Cảnh kết làm vợ chồng, đây là mọi người đều biết sự tình, chẳng có gì lạ.

“Vậy người vì sao nói hắn là người xấu?” Ninh Nhạc vẫn là khó hiểu, nếu trước mắt nam tử chỉ là nghe nói qua Tư Đồ Cảnh, lại như thế nào biết hắn làm người?

Bạch Quá bình đạm nói: “Bởi vì hắn làm người không vui, cho nên hắn là người xấu.”

Ninh Nhạc thờ dãi một tiếng, ngồi xuống. Đối với bạch lỏi đi nhỏ: “Công tử cũng mời ngồi đi.”

Bạch Quá không có ngồi xuống, mà là tiếp tục mở miệng nói: “Công chúa không ngại đem sự tình nói với ta một lần, ta có thể giúp đỡ vội tận lực sẽ giúp.”

Ninh Nhạc lắc lắc đầu nói: “Nếu nói cho công tử đó chính là hại công tử, ta làm không được.”

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, bỗng nhiên tay phải vung lên, một thanh màu xanh lá phi kiếm xuất hiện, vòng quanh phòng xoay ba vòng dừng ở trong tay, “Hiện tại người có thể nói, ta không sợ kia Tư Đồ Cảnh.”

“Công tử là tu sĩ?” Ninh Nhạc khiếp sợ đứng lên, nàng tuy rằng không phải tu sĩ, nhưng làm ba quận thành công chúa nàng vẫn là biết một ít tu luyện việc, có thể thao tác phi kiếm tu sĩ ít nhất cũng là sơ tiên cảnh trở lên, bọn họ hộ thành thống lĩnh chính là sơ tiên cảnh cao thủ.

Bạch Quá gật gù đầu mở miệng nói: “Công chúa cứ nói đừng ngại.”

Ninh Nhạc công chúa do dự một lát, vẫn là đem sự thật nói ra, “Tư Đồ gia người quả thực là súc sinh, đặc biệt là kia Tư Đồ Cảnh, hắn mang theo một cái sơ tiên cảnh hậu kỳ cường giả, đem ta phụ thân khống chế được, sau đó bức ta phụ thân đem ta đính hôn cấp Tư Đồ Cảnh, bọn họ mục đích đơn giản chính là dự đoán được ba quận thành, nhưng chúng ta ba quận thành mạnh nhất tu sĩ cũng mới sơ linh trung kỳ, căn bản không phải kia hậu kỳ cao thủ đối thủ.”

Bạch Quá nghe đến đó đã là minh bạch, Tư Đồ Cảnh cùng hắn mang đến cao thủ theo dõi ba quận thành, mà ba quận thành không ai là bọn họ đối thủ, hiện tại liền giống như đợi làm thịt sơn dương, còn phải khuôn mặt tươi cười đón chào.

“Các người không có người thông tri khởi phạm để quốc mặt khác vài toà đại thành sao? Có thể cho bọn họ tới hỗ trợ a.” Bạch Quá thực nghi hoặc, vì cái gì ba quận thành không có người thông tri mặt khác đại thành, chỉ cần có người mặt báo, trận này nguy cơ liền kia có thể hóa giải.

Ninh Nhạc trong mắt thương cảm nổi lên, lắc đầu nói: “Vô dụng, chúng ta làm sao không có thừa qua, phải ra đi người đều bị giết chết, đơn giản chúng ta liền không hề chống cự, chỉ là đồ tăng thương vong.”

Bạch Quá tự hỏi lên, tả ba vòng hữu ba vòng, cuối cùng đứng yên, nhìn về phía Ninh Nhạc nói: “Công chúa, cái này vội ta có thể giúp người, hiện tại người có không đem người trong thành mạnh nhất tu sĩ gọi tới, ta có kế hoạch muốn cùng hắn nói.”

Ninh Nhạc trong mắt kinh hi, chạy nhanh mở miệng nói: “Công tử về sau không cần kêu ta công chúa, đã kêu ta Ninh Nhạc liền hảo, ta đây liền cho người đi kêu an thủ lĩnh.”

“Ừ ừ.” Bạch Quá gọi lại Ninh Nhạc, Ninh Nhạc quay đầu lại nhìn về phía Bạch Quá hạn, Bạch Quá cười nói: “Ta kêu Bạch Quá. Người cũng có thể kêu ta Bạch Cốt Đại Hiệp.”

Ninh Nhạc khẽ gật đầu, đi ra phòng. Thông cáo bài thượng truy nã bạch cốt đại tằm nàng không có nghe nói qua, cho nên không có để ý Bạch Quá nói

danh hiệu, chẳng qua cái này danh hiệu có chút cổ quái, nào có người tự xưng bạch cốt.

Một lát thời gian Ninh Nhạc liền đã trở lại, ở nàng phía sau đi theo một người bốn mươi tả hữu trung niên nam tử, này nam tử mặc áo giáp, bên hông treo một phen trường đao, mặt mày nồng hậu, vừa thấy đó là sáng khoái người.

“Bạch công tử, có chuyện gì cứ nói thẳng ra đi.” Này trung niên nam tử vừa tiến đến liền thẳng nhập chủ đề, có thể thấy được không phải giống nhau nghĩ sao nói vậy.

“Hảo.” Bạch xem qua trung lộ ra tán thưởng, hần khẳng định nếu chính mình không giúp cái này vội, đến buổi tối thời điểm cái này an thủ lĩnh cũng sẽ ra tay, thậm chí sẽ đem sự tình nháo đại, khiến cho mọi người đều biết.

“Kế hoạch của ta là cái dạng này, chờ Tư Đồ Cánh mặc vào hồng y khi, người đối hần ra tay, đến nỗi hần sau lưng cường giả từ ta tới giết chết hần, đến lúc đó các người an bài hần hoá trang địa phương tốt nhất ly ngoại giới xa một ít, để tránh đánh nhau khi xuất hiện thanh âm, ta tưởng bọn họ không có khả năng chỉ là hai người tiến đến, nhất định còn có chút thâm tử, vì bảo hiểm khởi kiến chỉ có thể như vậy.”

An thủ lĩnh là cái thô nhân, hần không hiểu chiến lược, cơ hồ là ở Bạch Quá nói xong sách lược đồng thời, hần liền theo tiếng trầm trở khen ngợi.

Ninh Nhạc công chúa cũng không có gì dị nghị, nàng là phạm nhân, càng thêm không hiểu này đó tu sĩ ý tưởng.

“Hảo vậy các người trở về chuẩn bị hạ, buổi tối liền hành động.” Bạch Quá nói xong lời nói sau xấu hổ gãi gãi đầu, nơi này là địa bàn của người ta, trở về nhân nên là hần mới đúng.

“Ta trước cáo từ.” Bạch Quá thân hình nháy mắt biến mất, an thủ lĩnh khiếp sợ nói: “Bạch công tử thủ đoạn thật là lợi hại, lúc này chúng ta ba quận thành được cứu rồi!”

Ninh Nhạc công chúa vui mừng gật gật đầu, cái này từ trên trời giáng xuống nam nhân, có phải hay không có thể giúp bọn hần vượt qua nguy cơ đâu?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Ngăn cách trận bàn

Tùng luồng linh khí rót nhập trong cơ thể, nếu là ngoại nhân thấy như vậy động tĩnh, nhất định sẽ kinh rớt cằm. Bạch Quá tu luyện quá mức với dọa người, linh khí như khê như hà như giang tiến vào trong cơ thể, hơi thở cũng tùy theo biến cường.

Nhưng này đó cảnh tượng ngoại nhân vô pháp thấy, một trăm linh bảy vị tiên nhân liền sợ Bạch Quá ở không có trường thành lên phía trước bị bóp chết, cho nên trong đó có một cái tiên nhân mở bìa cho hần một cái trận bàn, trận này bàn nhưng diễn biến rất nhiều trận pháp, treo cổ trận, hư không trận, vây trận, phòng ngự trận, linh khí trận, ngăn cách trận, cái gì cần có đều có.

Lúc này Bạch Quá nơi phòng trong chính là bị ngăn cách trận sở vây quanh, bất luận cái gì một chút linh khí động tĩnh đều không thể ngoại lậu, không thể không nói này đó tiên nhân đại ca thủ đoạn ảo diệu, Bạch Quá là thật vì bội phục.

Hai mắt tròn mắt, Bạch Quá thờ phào, thần thanh khí爽 từ trên giường nhảy xuống tới, thu hồi trận bàn sau nhìn về phía ngoài cửa sổ sắc trời, không sai biệt lắm nên hành động.

Ba quận thành lúc này đường phố càng vì náo nhiệt, này đó không biết đến chân tướng quần chúng thiết tình chúc phúc Tư Đồ Cánh cùng Ninh Nhạc công chúa hạnh phúc, xem đến Bạch Quá là âm thầm lắc đầu, nếu đúng như này đó bá tánh suy nghĩ vậy là tốt rồi.

Đù mọi màu sắc đèn lồng cao cao treo lên, giọng chính vẫn là màu đỏ là chủ, phố lớn ngõ nhỏ hoan hô nhảy nhót, chúc mừng cái này lệnh người khó có thể quên được ban đêm.

Bạch Quá đi qua ở trên đường phố, trong đó phát hiện vài cổ hơi thở, cùng phía trước Tư Đồ Cánh trên người không sai biệt lắm, lặng lẽ quan sát sau phát hiện trong đó vài cổ máy tức ở khuỷu phạm cảnh, còn có vài cổ hơi thở đang sờ tiền cảnh, bất quá này đó đối với Bạch Quá không có gì uy hiếp, hần lo lắng chính là những người này có thể hay không phá hư kế hoạch của hần.

“Tĩnh, ta phóng cái trận bàn hảo.” Bạch Quá không hề tự hỏi, phóng một khối trận bàn đi xuống ai đều phát hiện không được, thần không biết quỷ không hay liền đem Tư Đồ Cánh làm.

.....

“Thiếu gia, một canh giờ lúc sau ba quận thành chính là của ngươi, lúc này ngươi thể Tur Đồ gia làm kiện đại sự, trở về lúc sau gia chủ khẳng định sẽ mạnh mẽ ban thưởng ngươi, chính là đem Vân nhi tiểu thư gả cho ngươi cũng không phải không có khả năng.”

Tur Đồ Cánh ánh mắt lộ ra sáng rực, âm u cười nói: “Ngươi nói không sai, ba quận thành tuy rằng là khởi phạm đế quốc nhất lạc hậu một thành trì, nhưng này trong đó tài nguyên lại không dung coi thường, chỉ cần ta phải tới rồi ba quận thành, kia tu luyện tốc độ so với ở Tur Đồ gia ít nhất muốn mau gấp đôi!”

“Thiếu gia mình giám.” Trách ở góc thân khoác màu đen áo choàng nam tử chân một độn, mở miệng nói: “Có người tới.”

Tur Đồ Cánh vẫy vẫy tay, áo choàng nam tử lui xuống, lúc này mới nhìn về phía cửa, an thủ lĩnh đi đến, cười mở miệng nói: “Phò mã gia, nên hoá trang xuyên hồng y.”

“Ta lập tức tới.” Tur Đồ Cánh sau khi nói xong nghĩ nghĩ lại nói: “Tính, liền này hoá trang đi, tiết kiệm thời gian.”

An thủ lĩnh vừa nghe ám đạo không tốt, hần cùng Bạch công tử kế hoạch chính là rời xa ngoại giới bá tánh địa phương hoá trang, này Tur Đồ Cánh như thể nóng vội, liền đổi cái phòng thời gian đều không muốn.

“Như thế nào, ngươi còn có cái gì vấn đề sao? Không đúng sự thật liền đi ra ngoài đem, làm hoá trang người tiến vào.” Tur Đồ Cánh mày nhăn lại, có chút không vui.

An thủ lĩnh sợ phá hủy kế hoạch, vì thế vừa muốn rời đi thời điểm, đột nhiên một trận kinh phong từ ngoài phòng truyền đến, Tur Đồ Cánh sắc mặt biến đổi, từ ngăn kéo trung lấy ra một bộ móc, triều an thủ lĩnh đầu thượng đánh bắn mà đi.

Bạch Quá sớm đã ở thành chủ điện buồng xuống trận bàn, liền tính bên trong thành đánh nhau ở kịch liệt ngoại giới cũng chút nào bất giác, hần biết này Tur Đồ Cánh tâm cơ thâm trầm, cho nên kế hoạch rất có khả năng sẽ có điều sai lầm, hiện tại trận bàn đã buồng, liền tính Tur Đồ Cánh rộng to kêu to cũng không tế với sự.

Hiện tại chính là một chữ, làm!

An thủ lĩnh biết sự tình bại lộ, vừa rồi kia nói kinh phong phỏng chừng chính là Bạch công tử, hần lúc này lại vô giữ lại, từ bên hông đem đại đao rút khỏi, ra khỏi vô sau một đao bổ về phía kia nghênh diện mà đến móc.

Đang!

Theo này thanh binh khí đan xen thanh âm, Bạch Quá hiện ra thân hình, màu xanh lá phi kiếm đồng thời bị hần đánh ra, bay về phía kia màu đỏ bức màn.

Thân khoác màu đen áo choàng nam tử hừ lạnh một tiếng, một bộ bát quái chùy tạt ra, đem màu đỏ bức màn xé rách sau cùng màu xanh lá phi kiếm va chạm ở bên nhau, bạch qua đi lui một bước, sờ linh hậu kỳ quả nhiên không phải dễ dàng như vậy đối phó.

Hai bên giao thủ sau ngắn ngủi an tĩnh xuống dưới, trong không khí tràn ngập một cỗ tức sát hơi thở, lúc này kia thân khoác màu đen áo choàng nam tử mở miệng nói: “Ngươi là vào bằng cách nào? Còn có, ngươi muốn nhúng tay ta Tur Đồ gia sự tình?”

Bạch qua tay nắm màu xanh lá phi kiếm, khinh thường nói: “Các ngươi Tur Đồ gia xem như thứ gì, dựa bức bách giết người đánh cướp?”

“Ngươi như thế nào biết!” Một bên Tur Đồ Cánh lộ ra kinh ngạc biểu tình, cái này trên mặt có một đạo đạo sẹo hoàng mặt nam tử hần không có gặp qua, nhưng đối phương tựa hồ cái gì đều biết, nhưng ngay sau đó hần liền nghĩ tới Ninh Nhạc công chúa, hần là chính là cái kia tiện nhân nói ra đi!

“Liền tính các ngươi biết lại như thế nào, bằng các ngươi hai cái cũng muốn cùng ta nhóm Tur Đồ gia đối kháng?” Tur Đồ Cánh bình tĩnh xuống dưới, tiếp tục mở miệng nói: “Còn có, các ngươi cho rằng có thể tồn tại rồi đi cái này địa phương sao, nếu tới vậy lưu lại đi.”

Đình linh linh chuông đồng tiếng vang lên, Tur Đồ Cánh không biết khi nào lấy ra một con chuông đồng, không chút để ý loạng choạng.

An thủ lĩnh sắc mặt biến đổi, nếu này Tur Đồ Cánh kêu giúp đỡ tới, kia bọn họ hai người thật đúng là không đối phó được, nhưng ngay sau đó hần thấy Bạch Quá về mặt đạm nhiên ôm cánh tay thời điểm, hần liền ha ha nở nụ cười, đối với Tur Đồ Cánh nói: “Tur Đồ Cánh tiểu nhi, chỉ sợ ngươi giúp đỡ nhóm tới không được.”

Tur Đồ Cánh sắc mặt biến đổi, hần điều linh đã có chút thời gian, thể nhưng một cái Tur Đồ gia người đều không có tới rồi, đây là có chuyện gì?

“Hay là ngươi đem ta Tur Đồ gia người giết!?” Tur Đồ Cánh khiếp sợ chỉ vào Bạch Quá, về mặt không thể tin được.

“Thiếu gia, bọn họ không có cái này năng lực giết chết chúng ta Tur Đồ gia thám tử, ta tưởng cái này thành chủ điện là bị nào đó đồ vật ngăn cách ngoại giới, cho nên ngươi chuông đồng mới vô pháp truyền ra.” Đầu đội màu đen áo choàng nam tử nhìn ra manh mối, bởi vì giờ phút này trong đại điện dĩ thường an tĩnh, thậm chí liền ánh nến điều đặc thanh âm đều mơ hồ có thể thấy được.

Bạch Quá vỗ vỗ tay nói: “Không hồ là sờ tiên cảnh hậu kỳ, nhìn rõ mọi việc, ta đích xác dùng thủ đoạn cho các ngươi chi viện tới không được, này phiền không gian cũng bị ngăn cách thanh âm.”

“Ngươi rút cuộc là người nào?” Đầu đội màu đen áo choàng nam tử rút cuộc nhìn không được hỏi ra tới, trước mắt cái này mặt thẹo nam tử hiển nhiên lai lịch bất phàm, có thể có được ngăn cách thanh âm bảo vật tuyệt đối xuất từ đại gia tộc, hoặc là đại tông môn.

Nhưng là khỏi phạm đế quốc tuy rằng không lồ, lại là không có tông môn san sát, hay là gia hỏa này đến từ mặt khác đế quốc?

Nhưng đến từ mặt khác đế quốc nhân vì gì sẽ cố tình sẽ đến ba quận thành loại này tiểu thành?

“Hắc hắc.” Bạch Quá lược cổ ý vị cười cười, ngữ khí bằng phẳng nói: “Các ngươi có thể kêu ta Bạch Cốt Đại Hiệp.”

“Bạch Cốt Đại Hiệp?” Một bên an thủ lĩnh kinh ngạc lập lại một câu, hần thân là hộ thành thống lĩnh tự nhiên sẽ chú ý phụ cận thôn xóm sự tình, trước đó không lâu lạc tử trần đầu sỏ Trương gia gia chủ cùng này tử bị giết sự tình hần cũng hiểu biết quá một ít, giết bọn hần người đúng là kêu Bạch Cốt Đại Hiệp.

Hơn nữa ba quận thành thông cáo lan thượng cũng có lệnh truy nã, không nghĩ tới trước mắt giúp hần cái này nam tử thế nhưng là Bạch Cốt Đại Hiệp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Cường thế chém giết

Từ Đồ Cánh cùng áo choàng nam tử ngăn ra, bọn họ cũng không biết Bạch Cốt Đại Hiệp là ai, vì thế áo choàng nam tử lại lần nữa mở miệng nói: “Nói vậy các hạ lai lịch không giống tầm thường, hần là biết chúng ta Từ Đồ gia đi?”

“Không biết, chưa bao giờ nghe nói qua.” Bạch Quá đích xác không có nghe nói qua Từ Đồ gia, hần thiệp thế chưa thâm, đối với này đó gia tộc tông môn gì đó cũng đều không hiểu biết, hần biết nói truyền thừa đều đến từ chính gia một trăm linh bảy vị chết đi tiên nhân.

Áo choàng nam tử màu đen áo choàng hạ tới tầm dị thường, tiểu tử này thế nhưng thật sự chưa từng nghe qua Từ Đồ gia. Từ Đồ Cánh rút cuộc vô pháp chịu đựng Bạch Quá ngạo mạn, hần là cao cao tại thượng Từ Đồ gia tam thiếu, không chấp nhận được nửa điểm khinh nhờn, “Động thủ!”

Cơ hồ là ở Từ Đồ Cánh nói động thủ đồng thời, áo choàng nam tử từ trong lòng lấy ra một lá bùa giấy, tự cháy sau triều Bạch Quá bay đi.

“Đến đại sảnh trung đánh.” Bạch Quá quay đầu nhìn về phía sững sờ an thủ lĩnh kêu lên.

An thủ lĩnh hoàn hồn sau không làm dừng lại, trực tiếp chạy ra khỏi phòng, liền ở hần rồi đi phòng trong nháy mắt, phía sau truyền đến kịch liệt tiếng nổ mạnh.

Oanh!

Vừa rồi kia gian phòng nháy mắt sập, tro bụi ánh lửa tràn ngập, lưỡng đạo thân ảnh lao ra. Từ Đồ Cánh cùng áo choàng nam tử lông tóc chưa tổn hại, nhưng là Bạch Quá lại không có ra tới.

An thủ lĩnh sắc mặt biến đổi liên tưởng vọt vào đi cứu người, mặc kệ Bạch Quá có phải hay không bạch cốt đại hiệp, người này lại là bọn họ ba quận thành duy nhất cứu tinh, nếu hần đã chết ba quận thành liền sẽ rơi vào Từ Đồ gia tay.

“Đừng lao lực, kia tiểu tử đã bị ta ba cấp Bạo Phá phù nổ chết, nếu ngươi thành thật phối hợp chúng ta cướp lấy ba quận thành, ta tâm tình tốt lời nói cho ngươi cái phó thành chủ làm làm cũng không phải không có khả năng.” Từ Đồ Cánh nhìn ra an thủ lĩnh ý tưởng chạy nhanh nói, rút cuộc sờ tiền cảnh tu sĩ đáng quý, phạm là có thể tu luyện đều đáng giá trọng dụng.

An thủ lĩnh trong lòng dâng lên một cỗ bi thương, ba cấp Bạo Phá phù hần nhất rõ ràng bất quá, liền tính là mới sinh cảnh lúc đầu tu sĩ ở ba cấp Bạo Phá phù trong phạm vi, bắt từ cũng đến trọng thương, kia Bạch Quá rất có thể đã chết.

Đối với an thủ lĩnh tới nói, Bạch Quá chết là vì bọn họ ba quận thành, liền tính hần là truy nã phạm lại như thế nào? Một cái truy nã phạm sẽ vì bọn họ ba quận thành hy sinh, loại người này được xưng là anh hùng cũng không quá, đối, cũng có thể xưng là đại hiệp.

“Ta sẽ không cùng các ngươi cấu kết với nhau làm việc xấu, muốn sát muốn xẻo cứ việc tới.” An thủ lĩnh đã ôm hần phải chết tâm, vốn dĩ Bạch Quá không xuất hiện, hần tính toán ở giờ lành giết chết Từ Đồ Cánh, liền tính giết không chết cũng muốn làm ba quận thành người biết này Từ Đồ Cánh sắc mặt.

Bạch Quá sau khi xuất hiện, tuy rằng cái gì đều không có thay đổi, nhưng an thủ lĩnh cho rằng là thay đổi, thay đổi không phải ba quận thành, mà là hấn tâm

Bạch Quá không biết sợ tinh thần nói cho hấn, cho dù chết, cũng muốn chết có giá trị.

“Nếu ngươi không muốn cùng chúng ta cùng chung vinh hoa phú quý, vậy đừng trách chúng ta tàn nhẫn độc ác.” Tư Đồ Cánh phát phát tay, ý bảo áo choàng nam tử ra tay.

“Từ từ!”

Áo choàng nam tử vừa muốn ra tay thu hoạch an thủ lĩnh tánh mạng khi, một cái đột ngột thanh âm vang lên, ngay sau đó hấn sắc mặt biến đổi nhìn về phía kia phòng ở phế tích chỗ.

Ánh lửa vẫn như cũ hừng hực thiêu đốt, một bóng hình như ẩn như hiện. An thủ lĩnh trong lòng dâng lên một cỗ vui sướng, Bạch Quá thể nhưng ở ba cấp Bạo Phá phù còn dư sống, đây là cái gì khái niệm?

Bạch Quá tiếng bước chân vang lên, mỗi một bước giống như là ở áo choàng nam tử trong lòng trát đao, hấn thật sự tưởng không rõ, ở ba cấp Bạo Phá phù hạ sớ tiên cảnh tu sĩ còn có thể tồn tại, này căn bản không phù hợp lẽ thường.

Đãi một trương trắng nõn gương mặt xuất hiện ở ba người trước mắt khi, bọn họ mới biết được, Bạch Quá chẳng những không có bị nổ chết, hơn nữa liền một chút thương đều không có.....

Quanh thân bên ngoài bị một đoàn kim sắc đậm quang bao vây, Bạch Quá thần thái tự nhiên đi ra phòng ốc hải cốt, ra tới đồng thời nhìn về phía áo choàng nam tử nói: “Ngươi có ba cấp Bạo Phá phù, chẳng lẽ ta liền không có ba cấp Kim Quang phù sao?”

Áo choàng nam tử trong lòng khiếp sợ, hấn quả nhiên không có đoán sai, kia bao bọc lấy Bạch Quá quanh thân đậm kim sắc quang mạng là Kim Quang phù.

Hấn là Tư Đồ gia người, lại là Tư Đồ Cánh bên người hộ vệ, trên tay có chút thủ đoạn cũng bình thường, đó là dùng để ứng phó khẩn cấp tình huống. Không nghĩ tới này trắng nõn thiếu niên so với bọn hấn còn có tiền, ba cấp Kim Quang phù đều có, phải biết rằng phòng ngự phù có thể so công kích phù muốn quý nhiều, hơn nữa phòng ngự phù cũng so công kích phù càng cường đại hơn.

Có thể nói ít nhất muốn tam trương Bạo Phá phù, mới có thể làm một cái Kim Quang phù rách nát, nhưng Kim Quang phù giá cả lại là một trương Bạo Phá phù gấp ba.

Tư Đồ Cánh trên mặt âm tình bất định, giờ phút này có chút sợ hãi, trước mắt rút đi nguy trang thiếu niên này thật là đáng sợ, không chỉ có có ngăn cách ngoại giới bảo vật, ngay cả ba cấp Kim Quang phù loại này sang quý đồ vật đều có, bọn họ tuyệt không phản kháng.

Giờ phút này an thủ lĩnh trong lòng nhạc nở hoa, này Bạch công tử quả nhiên thần thông quảng đại, vốn tưởng rằng hấn hấn phải chết, nhưng lại bình yên vô sự, lúc này ba quận thành được cứu rồi. Chỉ cần đem này hai người khống chế được, sau đó phái người thông tri còn lại thành trì, như vậy liền tính là Tư Đồ gia cũng không thể tùy tiện động bọn họ ba quận thành.

“Hảo, tính các ngươi lợi hại, chỉ cần các ngươi phóng chúng ta đi, chúng ta cam đoan về sau không bao giờ tới ba quận thành một bước.” Tư Đồ Cánh liền tính là nội tâm lại như thế nào khiếp sợ, hấn cũng ôn hạ tâm tính mở miệng, chỉ cần rời đi cái này địa phương, ngày khác hấn dẫn người cuốn thổ trước nay, nho nhỏ Bạch Cốt Đại Hiệp ở hấn trong mắt cái gì cũng không phải.

“Không thể thả bọn họ đi, cần thiết bắt lấy bọn họ! Nếu không hậu hoạn vô cùng!” An thủ lĩnh quơ quơ trong tay đao, làm Bạch Quá không cần thả chạy này hai người.

“Ngươi một cái nho nhỏ hộ thành thống lĩnh, còn không tới phiên ngươi tới nói chuyện, lăn một bên đi.” Tư Đồ Cánh ngược lại đối bạch ló đi nhỏ: “Như thế nào? Rốt cuộc chúng ta Tư Đồ gia không phải dễ đối phó, phóng chúng ta một con đường sống, chính là buông tha các ngươi chính mình.”

An thủ lĩnh quay đầu nhìn về phía Bạch Quá, đích xác, Tư Đồ gia tộc không thuộc về khỏi phạm đế quốc, nhưng trong gia tộc cao thủ lại không thể so khỏi phạm đế quốc thiếu, nếu thật đắc tội Tư Đồ gia, rất có khả năng sẽ từ lộ một cái. Mặc kệ lúc này Bạch Quá lựa chọn như thế nào, hấn chỉ có thể lựa chọn duy trì.

“Không thể nào.” Bạch Quá tay phải vung lên, màu xanh lá trường kiếm đánh ra, tựa như chân trời màu xanh lá lưu quang, mau mà diễm lệ.

“Ngăn trở hấn!” Tư Đồ Cánh cấp kêu to, như thế sắc bén kiếm mang hấn căn bản ngăn không được.

Tư Đồ Cánh phía sau áo choàng nam tử nghe vậy tiến lên, từ bên hông cái túi nhỏ trung lấy ra một mặt tiểu khiên sắt. Chấn Tư Đồ Cánh trước người.

“Phốc!” Lạnh băng cảm giác xuất hiện, Tư Đồ Cánh trong mắt hiện lên một tia tuyệt vọng, hấn suy nghĩ như thế nào sẽ có cái **** ra tới hư hấn chuyện tốt, liền hấn cũng dám sát.

Áo choàng nam tử phun ra một mồm to máu tươi, đương hấn thấy màu xanh lá trường kiếm thượng dán một trương ba cấp lực lượng phù khi, trực tiếp bị sóng sớ sớ tức chết.

“Ngươi thế nhưng giết bọn họ!” An thủ lĩnh đặt móng ngựa ngồi trên mặt đất, hẳn chỉ là làm Bạch Quá lưu lại bọn họ, nhưng ý tứ không phải giết chết bọn họ, này hoàn toàn là hai khái niệm.

Bởi vậy ba quận thành sẽ đã chịu liên lụy.

Một thanh màu xanh lá trường kiếm xuyên qua khiên sắt, đem áo choàng nam tử cùng Tư Đồ Cánh xuyên thành một cái, như thế cường thế chém giết trong thời gian ngắn hoàn thành, Bạch Quá rút ra hai người trong cơ thể trường kiếm, vỗ vỗ quần áo nói: “Có thể làm ba cấp lực lượng phù dùng ở các người trên người, các người cũng không mệt.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Giống Bạch Quá giống nhau người

“Các người nghe nói sao, kia bạch cốt đại hiệp ở ba quận thành, giờ phút này bị tôn sùng là thượng tôn tiếp đãi.”

“Nghe nói, chúng ta đây còn muốn động thủ sao?”

Một thanh âm thô cuồng, một thanh âm thật nhỏ, này hai cái mặc hắc y nam tử giờ phút này đang ở thương lượng đối sách, bọn họ đứng là lạc tử trấn Trương gia người, gia chủ cùng thiếu gia chủ sau khi chết, gia chủ cứ cứ thuận lợi ngồi trên gia chủ chi vị, thượng vị kia một khắc khỏi, bọn họ liền ban bố lệnh truy nã.

Đồng thời trong gia tộc cũng ban bố truy sát lệnh.

“Vô nghĩa, đương nhiên muốn động thủ, hiện tại Trương gia không phải trước kia, trương thiên thành thượng vị sau chúng ta cơ hội liền nhiều, cho nên cần thiết phải hao hao biểu hiện một phen, như vậy mới có thể nhập hãn lão nhân gia pháp nhãn.”

Thanh âm thật nhỏ nam tử hắc hắc cười nói: “Đối, chỉ cần giết cái kia bạch cốt đại tôn, chúng ta ít nhất có thể trở thành một chỗ viện phòng chủ nhân.”

“Biết là được, hảo, đừng nhiều lời, chúng ta trước âm thầm quan sát một phen lại nói.”

Nói xong, hai người thân ảnh biến mất ở âm u góc.

.....

Ba quận thành.

Chủ thành trong điện, khách khứa trong đại sảnh Bạch Quá một bàn tay cầm chân gà, hai một bàn tay giờ chén rượu, ăn vui vẻ vô cùng.

“Khách quý ăn chậm một chút, không cần vội nuốt.” Nhất thượng thủ tọa vị thượng nam tử cười mở miệng, hẳn mặc hồng hoàng giao nhau quý tộc phục sức, mình bạch người liếc mắt một cái là có thể nhìn ra có một cỗ uy nghiêm chi ý, chỉ có thành chủ mới có thể như vậy khí thế.

Ninh Nhạc công chúa nhìn Bạch Quá ăn tương nhện không được che miệng cười khẽ, nếu không phải Bạch Quá xuất hiện giải cứu bọn họ cùng nước sôi lửa bỏng trung, năng khả năng hiện tại đã cùng Tư Đồ Cánh trở thành phu thê.

Này phân đại ân nàng không có gì báo đáp, rốt cuộc phạm nhân cùng tu sĩ là có bản chất chênh lệch, tu sĩ đối với phạm nhân đồ vật không phải thực để ý, mà phạm nhân đối với tu sĩ lại là thực hướng tới.

Nàng cấp không được Bạch Quá thứ gì, chỉ có thể làm phụ thân bãi hạ yến hội, lấy tạ ân cứu mạng.

Bạch Quá xua tay nói: “Không có việc gì không có việc gì, ăn thịt phải mỡ to ăn, bằng không không đủ hương.”

“Ha ha hảo, vậy mỡ to ăn thịt, mỡ to uống rượu.” Ngồi ở nhất thượng đầu Ninh Trí Xa cũng cầm lấy một cái đùi gà, mỡ to ăn lên.

An thủ lĩnh ngồi ở Bạch Quá bên người, hẳn mới là nhất khiếp sợ người kia, bằng bản thân chi lực chém giết Tư Đồ gia hai người, lại còn có chủ động bố hạ hắc oa.

Vốn tưởng rằng ba quận thành muốn xong đời an thủ lĩnh, Bạch Quá lại cho hấn một hy vọng, Bạch Quá làm hấn tức khắc phái người thông tri khởi phàm đế quốc chủ thành, nói Tư Đồ gia muốn cướp lấy ba quận thành, đến nỗi Tư Đồ Cảnh cùng áo choàng nam tử, liền nói là hấn Bạch Quá giết.

Cứ như vậy Tư Đồ gia liền tính là có lại đại lá gan cũng không dám cướp lấy ba quận thành, đến nỗi Bạch Quá , khi đó sớm đã bỏ trốn mất dạng.

Hôm nay đó là hấn bữa tối cuối cùng, thực tiễn cơm.

“Bạch công tử, ta đối với ngươi là thật sự bội phục, tới, này ly rượu ta kính ngươi!” An thủ lĩnh cảm khái vạn ngàn, giờ lên chén rượu nhìn Bạch Quá .

Đến nỗi lệnh truy nã thượng bạch cốt đại tằm, đã sớm bị hấn quên đến không còn một mảnh.

Liền tính Bạch Quá thật là bạch cốt đại tằm lại như thế nào, hấn trợ giúp toàn bộ ba quận thành, liền tính khắp thiên hạ người cùng hấn đối nghịch, hấn an khang cũng sẽ không cùng Bạch Quá đối nghịch.

Nếu Bạch Quá trên người không có ba cấp kim quang phù, kia hiện tại thì cốt sớm đã hấn thấu, an khang xem đích thực rõ ràng thiết, Bạch Quá một lòng muốn cứu ba quận thành, còn vô dục vô cầu, thành chủ cấp tiền thưởng lương thực hấn một chút đều không cần, người tài giỏi như thế là vô tư.

Bạch Quá giờ lên chén rượu cùng an thủ lĩnh bình hạ, uống một hơi cạn sạch.

Lúc này ngồi ở nhất thượng đầu Ninh Trí Xa nhìn về phía Bạch Quá , cười mở miệng nói: “Không biết Bạch công tử kế tiếp có tính toán gì không?”

Bạch Quá nhấp một ngụm rượu, nhìn về phía ngoài thành nói: “Mục tiêu của ta là Thông Thiên thành, mà trên đường còn lại là mỹ lệ nhất phong cảnh.”

Ninh Trí Xa vội vàng nói: “Thông Thiên bên trong thành cao thủ nhiều như mây, chính là hư tinh mạnh nhất nơi, Bạch công tử cần phải tam tư a.”

Đích xác, Thông Thiên thành chính là hư tinh trung mạnh nhất địa phương, cũng là hư tinh cuối cùng trạm kiểm soát yếu địa, chỉ có tới rồi Thông Thiên thành, mới có khả năng tiến vào cuộn cuộn vũ trụ trung, tìm kiếm trường sinh pháp.

Đương nhiên, Bạch Quá hiện tại ly Thông Thiên thành khoảng cách còn xa, dài hấn thực lực mạnh mẽ ngày lại đi cũng không muộn, “Thành chủ, ta sớm đã nghĩ kỹ, bất quá ta sẽ không lỗ mắng đến bây giờ liền đi.”

“Nếu Bạch công tử đã suy xét chu đáo, ta đây liền không nhọc lòng.” Ninh Trí Xa ha ha cười, giờ lên chén rượu, mọi người đều cử rượu, một uống mà xuống.

Ánh trăng vào đầu, bốn phía một mảnh yên lặng chi tướng. Chủ thành ngoài điện vây thính trên đài, Ninh Nhạc công chúa hai chân ngồi xếp bằng, khủy tay đỉnh chân, tay chống cằm, nhìn nơi xa lay động đèn lồng phát sáng.

“Công chúa hay không có cái gì tâm sự, không ngại nói có thể cùng ta nói nói.” Quen thuộc thanh âm truyền đến, Ninh Nhạc công chúa ngẩng đầu nhìn đến một trương trắng nõn khuôn mặt, nàng nở nụ cười.

Vẫn là này quen thuộc lời nói, cùng bọn họ lần đầu tiên gặp mặt khi giống nhau, lúc ấy Bạch Quá cũng hỏi nàng nguyên do, cùng lần này giống nhau.

Chẳng qua lúc ấy hấn vì chính là ba quận thành, mà hiện tại lại là bởi vì chính mình.

“Ta chỉ là đột nhiên cảm thấy ta thực nhỏ bé, không giống công tử như vậy cường đại, có thể bảo hộ chính mình sở ái đồ vật.” Ninh Nhạc lời nói trung lộ ra thương cảm, ngữ khí than nhiên.

Bạch Quá hồi tưởng khởi địa cầu sinh hoạt, khi đó hấn nghĩ muốn cái gì có cái gì, lại cố tình không chiếm được nhân tâm, ngay cả hấn chết, Bạch Quá đều hoài nghi là có người hãm hại.

Hấn ăn đều là sơn trân hải vị, dinh dưỡng phẩm cũng bổ sung không ít, nếu ngành muốn nói không đủ chỗ nói, đó chính là vận động quá ít, hoặc là nói là làm việc và nghỉ ngơi thời gian không phải thực quy luật.

Nhưng thay bệnh nan y vẫn như cũ là xa vời, nhưng lại cố tình làm hấn đuổi kịp.

Cho nên mặc kệ ở khi nào, nhân tâm mới là quan trọng nhất, liền tính ngươi có được thiên đại thực lực, lại là loi một mình đối mặt thế giới. Như vậy sinh hoạt ngươi thích sao?

“Nếu ngươi tương tu luyện ta có thể giúp ngươi, nhưng là có một chút ngươi muốn suy xét rõ ràng, đó chính là con đường này một khi đi lên liền vô quay đầu lại ngày.....” Bạch Quá ngữ khí thâm trầm.

Ninh Nhạc công chúa tức khắc đứng lên, nàng cho đã mất đều là không thể tưởng tượng chi sắc, ngay sau đó lập tức kiên định nói: “Ta đã nghĩ kỹ, thỉnh Bạch công tử... Không... Sư phó truyền thụ ta tu luyện phương pháp!”

Đồng thời Ninh Nhạc liền phải quỳ một gối xuống đất, Bạch Quá vội vàng đem hấn nâng dậy, mở miệng nói: “Không cần như thế, ta chính mình đều là cái hài tử, sao có thể nhận được khởi ngươi này một quỳ, tưởng chết ta thọ sao?”

Ninh Nhạc vốn định cười, nhưng hiện tại là một cái trang trọng thời khắc, nàng vội vàng nghiêm mặt nói: “Ta tuy là ba quận thành công chúa, nhưng ở sư

phó này không coi là cái gì, cho nên này nhất bái vẫn là muốn.”

Bạch Quá lập tức sắc mặt nghiêm nói: “Ngươi nếu còn như vậy ta liền đi rồi.”

Ninh Nhạc sợ Bạch Quá sinh khí, đành phải nói: “Hào đi, ta đây liền không quỳ.”

Bạch Quá lúc này mới cười cười, sau đó từ nhẫn trung lấy ra một cái chai, còn có một quyển sách.

“Này cái chai thuốc viên là dùng để cho ngươi tu luyện, mặc kệ có hay không linh căn, thời gian dài dùng cùng tu luyện dưới liền sẽ sinh ra, nhưng sinh ra linh căn tư chất cùng thuộc tính liền phải xem chính ngươi.” Bạch Quá nói tiếp: “Quyển sách này chính là dùng để phụ trợ ngươi phồn sinh linh căn sở dụng, mặt sau còn có một ít tu luyện công pháp, tóm lại này hết thấy đều đến xem chính ngươi, ta có thể giúp ngươi chỉ có này đó.”

Ninh Nhạc tiếp nhận đồ vật, hưng phấn như là cái hải tử giống nhau quơ chân múa tay. Quay đầu lại sau Bạch Quá đã là biến mất, nàng nội tâm khó tránh khỏi có chút mất mát, nhưng ngay sau đó cũng lửa nóng dị thường, không sai, nàng Ninh Nhạc sớm muộn gì có một ngày sẽ trở thành giống hần sư phó Bạch Quá giống nhau người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Mượn đao giết người

Bóng đêm yên tĩnh, hoang dã vô biên đường nhỏ thượng Bạch Quá không dám dừng lại, hần cần thiết ở hừng đông trước rời đi ba quận thành phạm vi.

Tur Đồ gia tam thiếu gia cùng bên người thị vệ bị hần giết chết, Tur Đồ gia tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu, bất quá khởi phạm để quốc chủ thành đã là biết được chuyện này, liền tính cấp Tur Đồ gia một trăm lá gan cũng không dám cùng một cái đế quốc khai chiến.

Ca sát ~

Bạch Quá cười cười, không để ý đến vừa rồi tiếng vang, tiếp tục về phía trước lên đường.

“Ngươi mẹ nó cẩn thận một chút, bị kia tiểu tử phát hiện liền xong rồi!” Thanh âm tục tăng nam tử đột nhiên một phách dưới thân nam tử, cảnh cáo nói.

Thanh âm thật nhỏ nam tử vội vàng đem chân nâng lên, một khối bạch cốt an tường nằm trên mặt đất, hần vừa định lớn tiếng hét chói tai miệng đã bị một con cường hữu lực bàn tay to che lại, nửa điểm thanh âm cũng phát không ra đi.

Ngay sau đó thanh âm tục tăng nam tử mặt dán đi lên, lạnh giọng mở miệng nói: “Bảo Anh Triết, ta xem ngươi là không muốn làm viện phòng chủ nhân?”

“Ngẫm lại tương.” Thanh âm thật nhỏ nam tử liền tiếp gật đầu, bình tĩnh xuống dưới, nếu vừa rồi hần kêu ra tiếng kia Bạch Quá nhất định sẽ trốn, Bạch Quá đảo đầu kia bọn họ hai cái cùng viện phòng liền không có cái gì quan hệ.

Thanh âm tục tăng nam tử lúc này mới đem tay từ hần ngoài miệng dịch khai, đồng thời ánh mắt nhìn về phía nơi xa, đôi mắt trừng nói: “Không tốt, kia tiểu tử đi xa, mau cùng thượng!”

Hai người nhanh chóng theo qua đi, này đối với bọn họ tới nói là xoay người cơ hội tốt, nếu đem Bạch Quá mang về Trương gia, bọn họ tuy rằng là họ khác, nhưng tân thượng vị trương thiên thành nói qua, mặc kệ có phải hay không Trương gia người, chỉ cần mang Bạch Cốt Đại Tôm hồi Trương gia, hần liền sẽ cho đối phương viện phòng chủ nhân hứa hẹn.

Loại chuyện tốt này cơ hồ là mỗi người phía sau tiếp trước, nhưng có chút người kiêng kỵ Bạch Cốt Đại Tôm thực lực, nên từ bỏ đều từ bỏ, duy độc bọn họ hai người không đem Bạch Cốt Đại Tôm để vào mắt.

Chết đi trương thành là khuy phạm một tầng, trương trăm thành là khuy phạm tầng năm. Mà bọn họ hai người là khuy phạm bốn tầng, Bảo Anh Triết cùng đem Phàn Sâm tính ra quá Bạch Cốt Đại Tôm thực lực, nhiều nhất cũng liền khuy phạm tầng năm cảnh giới, bọn họ hai người đều là khuy phạm trung kỳ, Bạch Cốt Đại Tôm cũng là khuy phạm trung kỳ, hai cái khuy phạm bốn tầng sát một cái khuy phạm tầng năm cũng không phải cái gì chuyện khó khăn.

Lúc này mới tính toán đối Bạch Quá xuống tay.

Bạch Quá chút nào không thèm để ý phía sau hai chỉ trùng theo đuôi, khuy phạm trung kỳ liền muốn đánh hần chủ ý, thật là ngại chính mình chết không

đủ màu.

Dưới ánh trăng một gian nhà gỗ có vẻ có chút đột ngột, đương Bạch Quá thấy rõ ràng nhà gỗ nội cảnh tượng sau giáo hoạt cười cười, hắn muốn lợi dụng nhà gỗ đem phía sau kia hai chỉ trùng theo đuôi làm rớt.

“Phản Sâm người thấy không có, kia tiểu tử đến nhà gỗ đi.” Bào Anh Triết liếm liếm môi có chút kích động.

“Ta như thế nào không phát hiện, người xác định kia tiểu tử đi vào?” Đem Phản Sâm nghi hoặc, hắn vừa rồi nhìn chăm chăm Bạch Cốt Đại Tôm xem, nhưng đột nhiên đối phương liền biến mất, sau đó Bào Anh Triết lúc này nói hắn vào nhà.

“Đúng vậy, hắn xác thật đi vào, người như thế nào sẽ không phát hiện?” Bào Anh Triết rõ ràng thấy Bạch Cốt Đại Tôm đi vào kia trong phòng, tuy rằng tốc độ có chút mau, nhưng còn không đến mức nhìn không thấy.

“Hảo đi, nếu người thấy là được, ngàn vạn không cần cùng ném, tiểu tử này hơn phân nửa là tường ở kia nhà gỗ trung qua đêm, chúng ta cơ hội tới!” Đem Phản Sâm rút ra đại đao, màu bạc quang huy sáng lên, cùng này ánh trăng tương ứng.

Bào Anh Triết vũ khí không phải đao, mà là một cây lang nha bổng, hắn phát phát tay trung lang nha bổng nói: “Đi thôi, hôm nay qua đi chúng ta chính là viện phòng chủ nhân hắc hắc.”

Đem Phản Sâm đồng dạng nở nụ cười, đi bước một tới gần nhà gỗ, bước chân nhẹ khê.

Bọn họ thậm chí có thể nghĩ đến một ngày sau trương thiên thành đem viện phòng cho bọn hắn khi biểu tình, kia cảm giác quá sung sướng.

Ở Lạc Tử trấn có được một gian viện phòng, đầu tiên ăn uống không lo, thứ hai rất có mặt mũi, đệ tam không cần xem Trương gia sắc mặt, đệ tứ bọn họ tương đối tự do. Có thể nói bọn họ trở thành viện phòng sau nghĩ muốn cái gì có cái gì, hơn nữa Trương gia chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt.

Dần dần hai người hai mắt phiếm hồng, bọn họ quá khát vọng được đến viện phòng, lần này thế tất muốn đem Bạch Cốt Đại Tôm trao trả về lĩnh thưởng!

Phanh!

Đem Phản Sâm một chân đem cửa gỗ đá văng, ngoài miệng âm ngoan nói: “Bạch Cốt Đại Tôm, người đã bị vây quanh, hiện tại thúc thủ chịu trói chúng ta có lẽ sau khi trở về còn có thể vì người nói vài câu lời hay, nếu người khẳng khẳng phản kháng, vậy trách không được chúng ta huynh đệ hai người!”

Đãi bụi đất tan đi, đem Phản Sâm cùng Bào Anh Triết vọt vào phòng trong, hai mét vuông không đến phòng nội, một bộ bạch y bóng dáng vẫn không nhúc nhích đứng ở kia, giống như là điêu khắc giống nhau.

Bào Anh Triết cùng đem Phản Sâm ngăn ra, không nghĩ tới Bạch Cốt Đại Tôm thế nhưng vẫn không nhúc nhích đứng ở kia, như thế bình yên, ngay sau đó hắn mở miệng nói: “Bạch Cốt Đại Tôm, người chạy không đi rồi, theo chúng ta ngoan ngoãn trở về đi.”

Bạch y thân ảnh không nói gì, trong không khí tràn ngập một cỗ quái dị hơi thở.

Đem Phản Sâm mày nhăn lại, có chút không kiên nhẫn, “Người không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!”

Vẫn như cũ không có người trả lời hắn nói.

Xoát! Ánh đao chợt lóe, đem Phản Sâm cho bạch y một đao, kia bạch y nháy mắt bị đâm thấm huyết thấm thấu, nhanh chóng khuếch tán đến toàn thân.

“Không đúng!” Thanh âm thật nhỏ Bào Anh Triết lui về phía sau hai bước, bỗng nhiên phát hiện môn bất tri bất giác trung đóng lại, tức khắc trên lưng chảy ra mồ hôi lạnh.

Đem Phản Sâm can đảm khá lớn, hắn hoài nghi Bạch Cốt Đại Tôm là ở giả thần giả quỷ, bởi vì biết rõ đánh không lại bọn họ huynh đệ hai người cho nên mới ra này hạ sách muốn dọa lui bọn họ.

“Đừng sợ, hắn bất quá là ở giả thần giả quỷ!” Đem Phản Sâm ánh mắt tụ tập, lúc này mới phát hiện cái này bạch y thế nhưng không có đầu!

“Ta thành quỷ nhiều năm, cho tới nay không có người dám quấy rầy ta thanh tịnh, các người hai người chẳng phân biệt nguyên do trực tiếp xâm nhập, xem ra trước kia ta quá nhân từ, các người hai người liền lưu lại bởi ta đi!”

Bị nhuộm thành đỏ thắm quần áo chợt xoay người, đem Phản Sâm cùng Bào Anh Triết giống như là thấy quỷ giống nhau sợ hãi, không sai, hắn chính là quỷ.

Bạch Quá đã sớm biết kia trong phòng có một con quỷ, hơn nữa tu hành có chút năm đầu, hắn mượn này quỷ thủ đem kia hai cái trùng theo đuôi diệt, hy vọng kia quỷ không có phát giác, bằng không hắn lại kết hạ một cái kẻ thù.

“Đừng tới đây, chúng ta tìm lầm người, tha ta nhóm một mạng đi tiền bối...” Bào Anh Triết mềm trên mặt đất không ngừng cầu xin tha thứ, hắn như thế nào cũng tưởng không rõ, rõ ràng thấy Bạch Cốt Đại Tôm tiến vào căn nhà này, nhưng bên trong người không phải Bạch Cốt Đại Tôm, mà là một con

quý!

Đem Phàn Sâm giờ phút này tựa như ăn chết hải tử giống nhau khó chịu, hẳn có thể khẳng định một chút, Bạch Cốt Đại Tôm đưa bọn họ hai người cấp hồ, đến nỗi đối phương là như thế nào phát hiện bọn họ đến bây giờ đều không rõ.

“Hừ, nếu làm ta biết là ai lợi dụng ta, ta sẽ làm hẳn chết rất khó xem!” Hồng y quý lạnh giọng nói, đồng thời nhìn về phía mềm trên mặt đất hai người, hai chỉ vô hình bàn tay ra, gắt gao bóp chặt.

“Đừng... Đừng giết chúng ta, ta biết là ai lợi dụng người...” Đem Phàn Sâm bắt lấy cuối cùng một cây cứu mạng rom rạ, hẳn phải dùng Bạch Cốt Đại Tôm tin tức đối chính mình mệnh.

“Nói, là ai!” Hồng y quý nhìn chăm chăm đem Phàn Sâm đôi mắt thăm nhân đạo.

Đem Phàn Sâm giờ phút này nào còn có nửa phần lá gan, hẳn lập tức mở miệng nói: “Là kêu Bạch Cốt Đại Tôm người, cầu người đừng giết ta.”

“Ta đã biết, vậy đi tìm chết đi!” Hồng y quý đôi tay dùng sức, đem Phàn Sâm cùng Bào Anh Triết chỉ còn lại có tiền khí, lại không có ra khí, sau khi chết bị hồng y quý ném vào một bên. Ánh mắt nhìn về phía nơi xa không trung, dữ tợn nói: “Ta hồng y lệ quý xem ra gần nhất tương đối điệu thấp, tùy tiện một cái tiểu tu sĩ liền dám ch

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Mã phỉ muốn làm gì?

Giờ phút này Bạch Quá sớm đã đi xa, hẳn biết kia hồng y quý hẳn là biết vừa rồi là hẳn việc làm, bất quá kia hồng y quý hẳn còn không có đề ở trong lòng, nếu thật muốn đánh lên hẳn cũng không thấy đến sẽ có hại.

Đá Phô thành đường hẹp quanh co oai bảy vạn tám, lúc này lấy sáng sớm, núi rừng gian chim chóc riu rít lên, Bạch Quá tâm tình cùng chim chóc giống nhau, tràn ngập vui sướng.

Thượng một đời bất cần đời hẳn có thể nào cảm nhận được vui với trợ người khoái hoạt, giúp lạc tử trấn trừ bỏ ác bá, giúp ba quận thành vượt qua đoạt thành nguy cơ, có lẽ đây là một chuyện nhỏ, có lẽ ác nhân vĩnh trừ bất tận, nhưng hẳn Bạch Quá này một đời phải làm đại hiệp, tự nhiên muốn trừng ác dương thiện.

Nếu không như thế nào không làm thất vọng kia đã chết đi một trăm linh bảy vị tiên nhân, bọn họ cấp Bạch Quá ban ân đã đủ nhiều, kế tiếp chỉ có thể nhìn chính hẳn.

Bạch Quá có lẽ không biết, hẳn ở ba quận thành lệnh truy nã đã triệt hồi, hiện tại toàn bộ ba quận thành đều đã biết Bạch Cốt Đại Hiệp danh hiệu, ở bá tánh trong mắt, tên này quái dị đại hiệp đã là trở thành anh hùng.

Mà Roi Tử trấn Trương gia, cũng chỉ có thể nén giận. Rốt cuộc lạc tử trấn là về ba quận thành sở quản hạt, ba quận thành đều triệt hồi truy nã Bạch Quá thông cáo, hẳn Trương gia cho dù có lại đại lá gan cũng không dám trắng trợn táo bạo truy nã Bạch Quá.

Hiện tại Bạch Quá càng chạy càng xa, Trương gia cũng không thể nê hà.

Bạch Quá lúc này thay đổi một thân ăn mặc, bạch y rút đi, thay một kiện màu vàng áo tang, đồng thời dịch dung thành một người sắc mặt khô vàng thanh niên, làm như vậy chủ yếu là vì tránh né Tư Đồ gia đuổi giết.

Tư Đồ Cánh cùng hẳn bên người thị vệ bị giết, Tư Đồ gia tuyệt đối sẽ không thiện bãi cam hưu, Bạch Quá lược có hỏi thăm, Tư Đồ gia tuy rằng không thuộc về khởi phạm đế quốc quản hạt, nhưng kỳ thật lực lại có thể cùng chi địch nổi, nói vậy cao thủ cũng không ít, nguy trang là lợi cho hành động căn bản.

Bạch Quá đánh đáy lòng là không nghĩ dịch dung, nhưng không có biện pháp, tiên nhân đã nói với hẳn, hư tình trải qua vạn năm biến ảo, đã xuất hiện rất nhiều cao thủ, nếu đắc tội cường đại kẻ thù, không dễ dung cùng với chốn vui tiền đồ.

“Lão đại, bên kia đường nhỏ thượng phát hiện một cái thôn dân, muốn hay không cùng nhau chớp tới?” Đây mặt mặt rỡ thanh niên nhìn trên lưng ngựa nam tử khom người nói.

“Chuyện của chúng ta tình không dễ bại lộ, đều chộp tới hạo, thuận tiện nhìn xem lần này nguyên trùng tiến hóa như thế nào, liền cầm này đó thôn dân làm thực nghiệm đi.” Trên lưng ngựa nam tử âm trầm nói, nhưng sau lưng lại có một chút mồ hôi lạnh toát ra.

“Tại hạ cái này đi làm.”

Bạch Quá chính tự hỏi sự tình, cách đó không xa có cái mặt đỏ mặt dẫn theo đại đao triều hấn đi tới, rất xa liền đối với hấn quát: “Tiểu tử chạy nhanh lại đây, bằng không ta chém chết ngươi!”

“Như thế nào tẫn gặp gỡ kỳ ba.” Bạch Quá tưởng nhất kiếm đem này nam tử chân chém tới, nhưng đương hấn phát hiện nơi xa có một đám người khi ngừng muốn động thủ ý niệm, chuẩn bị hãy đi trước nhìn kỹ hấn nói.

“Tới tới.” Bạch Quá làm bộ sợ hãi bộ dáng chạy qua đi, đồng thời đem chính mình tu vi thu hồi, hoàn toàn nguy trang thành phạm nhân bộ dáng.

Mặt đỏ mặt đem Bạch Quá mang vào một cái thôn trung, Bạch Quá cẩn thận quan sát một chút, cười ở trên lưng ngựa có mấy chục người nhiều, trong đó có cái mặc lục bào nam tử trên mặt nhất âm u, tựa như hàng năm phơi không đến ánh mặt trời người giống nhau.

Cầm đầu một đám hồng lập tức, ngồi một cái ba mươi xuất đầu nam tử, này nam tử tam giác mắt, mũi ưng, thấy thế nào đều không giống như là người tốt.

Mặt khác Bạch Quá phát hiện, những người này tựa hồ là mã phi, một địa đạo phi khang lưu loát đến cực điểm, ngồi ở phía trước nhất tam con ngựa người trên, duy độc kia lục bào nam tử không phải sò tiền cảnh, còn lại hai người toàn vì sò linh trung kỳ.

Mà kia lục bào nam tử, là thật thật tại tại mới sinh cánh cao thủ.

“Lăn đến kia gian trong phòng đi!” Mặt đỏ mặt một chân đá vào Bạch Quá trên mông, Bạch Quá thật muốn nhất kiếm đem thằng nhãi này cấp đánh chết, nhưng hấn biết chính mình không thể làm như vậy, nếu hấn làm như vậy, kia trên lưng ngựa ba người sẽ đem hấn vây công mà chết.

Bạch Quá bị này nhìn như hữu lực lại vô lực chân đá tới rồi trước cửa, làm bộ sợ hãi mở ra nhóm, đương hấn thấy một phòng người khi hoàn toàn ngây người, này nhà ở hai trăm mét vuông không đến, nhưng ở bên trong người lại có gần ba trăm người.

Bạch Quá chính không thể nào đặt chân thời điểm, trên mông lại truyền đến một cỗ đẩy mạnh lực lượng, này cỗ đẩy mạnh lực lượng so với trước kia mãnh nhiều, lần này trực tiếp đem Bạch Quá đá tới rồi nhà ở góc trung.

Chờ Bạch Quá quay đầu lại xem thời điểm, kia đá người của hấn đã đóng cửa lại.

Ướt lợc cộc cảm giác xuất hiện, Bạch Quá cúi đầu sau phát hiện trên mặt đất một bãi vết máu, hơn nữa mới mẻ đến cực điểm, hiển nhiên là không lâu trước đây phát sinh sự tình.

Cũng nguyên nhân chính là trên mặt đất có vết máu, cho nên nơi này không ra hai người vị trí, Bạch Quá thấy bốn phía lại vô khe hở, đành phải ép dạ cầu toàn ngồi xổm xuống dưới.

Đầu tiên hấn muốn lộng mình bạch này đó mã phi tới nơi này làm cái gì, vì cái gì muốn bắt nhiều như vậy thôn dân. Giống nhau mã phi chỉ cần cướp đoạt tài vật liền sẽ thả chạy thôn dân, nhưng này đó mã phi hiển nhiên bất đồng, các người tưởng, nào có mã phi tu vi vượt qua khuỵu phạm cảnh.

Nếu nơi này mã phi chỉ có hai cái sò linh trung kỳ, kia Bạch Quá đã sớm ra tay, chính là kia xuyên lục bào nam tử lại cho hấn một loại nguy hiểm cảm giác, nói cho hấn tuyệt đối đánh không lại người này.

“Anh em, người biết này đó mã phi muốn làm cái gì sao?” Bạch Quá nhỏ giọng mở miệng, hướng bên cạnh một cái mập mạp nam tử hỏi.

Này mập mạp nam tử trên trán tất cả đều là mồ hôi lạnh, hấn hiện tại căn bản không dám trả lời Bạch Quá nói, phía trước chính là bởi vì hấn bên cạnh người hỏi hấn một câu, kết quả đã bị giết. Kia trên mặt đất vết máu chính là hấn hấn lời nói người lưu lại.

Bạch Quá tức khắc nhíu mày, nhìn nhìn mập mạp, sau đó nhìn nhìn chính mình dưới chân vết máu, nháy mắt mình bạch này mập mạp vì cái gì không trả lời hấn nói. Xem ra muốn chân tướng chỉ có thể chờ này đó mã phi có điều động tác mới có thể biết.

Ngoài phòng, màu đỏ trên lưng ngựa tam giác mắt nam tử ngẩng đầu nhìn hướng không trung, thái dương giờ phút này đúng là vào đầu mặt trời chói chang, hấn lại quay đầu nhìn về phía bên trái trên lưng ngựa lục bào nam tử, kính cẩn nói: “Di đại sư, không sai biệt lắm là lúc.”

Kia kêu Di đại sư lục bào nam tử gật gật đầu, đầu lập hạ truyền ra thẩm người thanh âm, “Bắt đầu đi, này đã là thứ năm cái thôn, ta không nghĩ nó lại có sai lầm.”

“Là, đại sư.” Tam giác mắt nam tử vẫy vẫy tay, mặt đỏ mặt chạy tới nói: “Lão đại, có cái gì phân phó?”

“Đem kia nguyên trùng lấy lại đây, sau đó từ nóc nhà đảo đi vào.” Tam giác mắt nam tử vẫy vẫy tay.

Mặt đỏ mặt cho rằng cái gì chuyện tốt làm hấn làm, không nghĩ tới thế nhưng làm hấn lấy nguyên trùng, phía trước mấy cái lấy nguyên trùng gia hỏa không có chú ý, kết quả đã bị nguyên trùng hút khô tủy não đã chết, hấn nhưng không nghĩ như vậy tuổi trẻ liền chết ở chỗ này, máu chột hấn vẫn là xử nam.....

“Còn không mau đi!” Tam giác mắt nam tử trừng mắt nhìn liếc mắt một cái mặt rỗ mặt, mặt rỗ mặt cắn răng một cái chạy đi ra ngoài, vừa chạy vừa từ túi tiền trung lấy ra tay bộ. Đem da lông cái bao tay mang hảo giữa lưng trung cầu nguyện, “Hy vọng không có việc gì, hy vọng không có việc gì!”

Một mảnh đất trống trước, trong suốt pha lê lu bày biện trên mặt đất, pha lê lu nội trang đầy thủy. Mặt rỗ mặt thở phào, chậm rãi đem pha lê lu bế lên, mỗi một bước đi đều phi thường chậm, sợ bên trong đồ vật bắn đến hấn soái khí trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Cực kỳ tàn ác

Mặt rỗ mặt đi phi thường chậm, một hồi lâu mới nhìn đến cười ở trên lưng ngựa người. Tam giác mắt nam tử xa xa liền phần nộ quát: “Người đặc sao làm gì đâu? Có thể hay không nhanh lên!”

Mặt rỗ mặt cả kinh, tay run lên pha lê lu lung lay nhoáng lên, thật nhỏ giọt nước rơi xuống nước ở hấn trên mặt, bởi vì tam giác mắt duyên cớ, hấn trong lúc nhất thời thể nhưng quên trên mặt có giọt nước.

“Tới tới.” Mặt rỗ mặt chạy chậm thở hồng hộc, tam giác mắt trực tiếp vung tay lên làm hấn thượng nóc nhà, thời gian không thể lại trì hoãn.

Bò lên trên nóc nhà sau mặt rỗ mặt ôm pha lê lu nuốt khẩu nước miếng, nhìn phía dưới mấy trăm hào thôn dân lác lác đầu, hấn cũng không nghĩ hại chết nhiều người như vậy, nhưng không có biện pháp, nếu hấn không làm như vậy kia chết chính là hấn.

Liền ở mặt rỗ mặt muốn đem pha lê lu trung thủy ngã vào phòng trong khi bỗng nhiên thân thể cứng đờ, trực tiếp từ nóc nhà lăn xuống dưới, ngã xuống đất sau miệng sùi bọt mép không ngừng run rẩy.

Bạch Quá đang muốn sao lại thế này thời điểm, nóc nhà thượng một cái pha lê lu liền tạp xuống dưới, trong đó thủy toàn bộ dừng ở trên mặt đất cùng thôn dân trên người, từng điều thật nhỏ trong suốt nhuộm trùng bị Bạch Quá bắt giữ đến, tức khắc hấn da đầu liền tê dại.

“Cần thiết đem nơi này thôn dân cứu đi!” Bạch Quá vừa định có điều động tác, một cỗ cường đại thần thức quét lại đây.

Bạch Quá tâm trung cả kinh, này cỗ cường đại thần thức đúng là kia lục bào nam tử, phía trước còn suy đoán đối phương là mới sinh cảnh cao thủ, hiện tại xem ra cũng không có đơn giản như vậy, hôm nay chỉ sợ khó có thể vì thiện.

Liền tại đây ngậy người khe hở, mấy chỉ trong suốt nhuộm trùng bò tới rồi Bạch Quá trên chân, lục bào nam tử thần thức thời thời khắc khắc quan sát đến phòng trong động tĩnh, Bạch Quá không có đem trên chân nhuộm trùng giết chết, làm nó theo chính mình gầy bò lên trên làn da.

Sau đó những cái đó ghê tởm sâu chui vào hấn da thịt trung, Bạch Quá tâm trung chấn động, một loại cực kỳ không tốt cảm giác xuất hiện, ngay sau đó trong lòng lửa giận thiêu đốt, hấn rốt cuộc biết mã phi đem này đó thôn dân nhốt tại trong phòng làm cái gì.

Bọn họ mục đích chính là làm thực nghiệm!

Cực kỳ tàn ác thực nghiệm!

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết truyền đến, các thôn dân bắt đầu ngã xuống đất run rẩy, Bạch Quá bỗng nhiên thân thể cứng đờ cũng đi theo ngã xuống đất. Đương nhiên này không phải cố ý làm như vậy, mà là thật sự đã chịu kia sâu ảnh hưởng, hấn hiện tại thân thể vô pháp nhúc nhích, như là ** không giống nhau.

Lục bào nam tử quan sát đến phòng trong, trên mặt lộ ra một tia âm lãnh ý cười, trải qua quá bốn lần lột xác, nguyên trùng đã tiến hóa không sai biệt lắm. Vốn dĩ hấn còn muốn dùng mười thôn làm thực nghiệm, hiện tại xem ra không cái này tất yếu.

Chỉ cần lại lấy hai cái thôn làm thực nghiệm, không, có lẽ một cái thôn là đủ rồi. Hấn Abi ba nguyên trùng là có thể tiến hóa đến tối cao cảnh giới, sau đó hấn đi tị là có thể phản hồi trời cao đế quốc, giết chết hấn sư phó!

Bạch Quá thân thể vô pháp nhúc nhích, đồng dạng thần thức cũng không thể quét ra, nếu hấn đem thần thức quét ra, kia lục bào nam tử trước tiên liền sẽ phát hiện, do đó đối hấn cường điệu nghiên cứu, đảo không phải Bạch Quá sợ chết, mà là hấn hiện tại vô pháp nhúc nhích, này ghê tởm sâu cũng không biết là thứ gì, thể nhưng như thế lợi hại.

Theo thời gian trôi đi, các thôn dân thân thể bắt đầu khô quắt, dần dần sinh cơ cũng bị cướp đoạt, thực mau cũng chỉ dư lại một khối bộ xương khô.

Sau đó người sẽ phát hiện, bộ xương khô xương sườn thượng lúc này một đoàn đỏ như máu sâu đang ở mấp máy, ước chừng có trẻ con đầu như vậy lớn nhỏ.

Bạch Quá cái này là thật sự chấn kinh rồi, hắn chưa bao giờ gặp qua như thế ác độc thủ đoạn, loại này sâu sát thương tính quá cường, chỉ sợ Thiên Khai cảnh tu sĩ đều không thể tránh cho.

Đều không ngoại lệ, tất cả mọi người biến thành bạch cốt, Bạch Quá thân mình chính là một khối bạch cốt, cho nên không tồn tại chết cùng bất tử, chỉ cần hắn ngực kia đoàn ánh sáng tím bất diệt, hắn sẽ không phải chết.

Ở Bạch Quá trong cơ thể nguyên trùng cũng không phải đỏ như máu, nó gần là lớn vài vòng mà thôi, nhan sắc vẫn như cũ là trong suốt, tựa như giọt nước giống nhau.

Chuông đồng tiếng vang lên, đỏ như máu nguyên trùng nhanh chóng triều ngoài phòng bò đi. Lục bảo nam tử lấy ra một cái tiểu hồ lô, vừa lòng nhìn bỏ lại đây đỏ như máu nguyên trùng, lần này hắn là có thể tiến hóa đến càng cao hình thái, hắn rất là hưng phấn.

Cầm đầu tam giác mất thiếu chút nữa đều phải nhỏ ra, hắn tận mắt nhìn thấy thấy chính mình thủ hạ mặt rõ mặt bị sống sờ sờ ăn thành bạch cốt, này quả thực quá huyết tính. Hắn làm mã phi nhiều năm, cũng chịu không nổi trận này mặt.

Lục bảo nam tử đột nhiên mày nhăn lại, hắn thấy một con trong suốt nguyên trùng bò lại đây, cái khác nguyên trùng đều là đỏ như máu, vì sao này chỉ nguyên trùng cổ tinh là trong suốt?

Thần thức lại một lần quét ra, phòng trong bộ xương khô chồng chất như núi, thâm thâm người hình ảnh truyền vào lục bảo nam tử trong óc, hắn lắc lắc đầu, này phòng trong cũng không có cái gì không ổn chỗ, chính là hắn chính là tưởng không rõ vì cái gì nguyên trùng nhan sắc không phải huyết hồng

“Tinh, này chỉ khả năng dinh dưỡng bất lương.” Lục bảo nam tử không hề rối rắm, nhao lên trong tay hồ lô, tức khắc hấp lực truyền đến, đỏ như máu nguyên trùng từng con bị hút vào trong đó, đài cuối cùng một con nguyên trùng hút vào hồ lô sau, lục bảo nam tử tay một mặt, hồ lô liền biến mất không thấy.

“Chúc mừng Di đại sư lại tiến thêm một bước!” Tam giác mất vội vàng vừa chấp tay, hắn phía sau mã phi cũng đi theo cùng nhau chấp tay. Liên tính hắn lại ghê tởm chán ghét này đỏ sâu, cũng không dám lại lục bảo nam tử mí mắt hạ biểu hiện ra ngoài, nếu không tiếp theo cái chết chính là hắn.

“Không tồi.” Lục bảo nam tử nhìn thoáng qua tam giác mất, sau đó nói tiếp: “Các người lại bồi ta đi một cái thôn, chờ sự tình sau khi kết thúc không thể thiếu các người chỗ tốt.”

“Là là là, vẫn bồi cái này mang tiền bồi đi tiếp theo cái thôn.....” Tam giác mất bàn tay vung lên, cười ngửa hướng thôn ngoại đi đến. Cái này địa phương hắn không nghĩ ở lâu, quá huyết tính.

Bạch Quá im ắng nằm ở nhà ở trung, này gian nhà ở vài phút tiền sinh cơ hơi thở nùng liệt, mà hiện tại lại một chút đều phát hiện không đến sinh cơ, ngược lại có một cỗ thăm người cốt tủy hàn ý, này cỗ hàn ý là này mấy trăm hào thi hài phát ra.

Liên Bạch Quá đều không thể tránh cho, càng không cần phải nói này đỏ phạm nhân thôn dân, hắn giờ phút này trong lòng có cỗ nói không nên lời thương cảm, nếu hắn phía trước sớm phát hiện không thích hợp địa phương, liên tính liều mạng này mệnh hắn cũng muốn mang lên kia lục bảo nam tử.

Người này đã không thể dùng hung tàn tới nói, này quả thực chính là súc sinh, một cái tu sĩ thể nhưng cùng phạm nhân không qua được, này không thể nghi ngờ là lớn nhất kiêng kỵ!

Nhưng là hiện tại nói cái gì đều chậm, vài phút thời gian một thôn trang liền như vậy diệt vong, không có một cái người sống.

Bạch Quá đứng lên, hắn cảm nhận được phía trước lục bảo nam tử đối hắn ngờ vực, nhưng lục bảo nam tử như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến hắn thân mình chính là bạch cốt, hơn nữa là tiên nhân cốt. Liên tính hắn lại cường cũng sẽ không nhìn ra chút nào manh mối.

Bởi vì tiên nhân thân mình liền không thuộc về này phiên sao trời.

Mà ở tiên nhân trong mắt, tu sĩ chính là phạm nhân.

Bạch Quá tâm trung âm thầm thì, kia lục bảo nam tử hắn sớm hay muộn muốn giết chết, hắn sẽ cho này đỏ chết đi các thôn dân một công đạo.

Một nén nhang sau, một người mặc áo tang sắc mặt khô vàng thanh niên rời đi này trần ngập oán khí thôn, kia một phòng bạch cốt đã là biến mất không thấy, Bạch Quá cho bọn họ cuối cùng tồn nghiệm, mai táng.

Chương 12: Bị hố

Bạch Quá tâm tình thực trầm trọng, trải qua lần này sự tình lúc sau hẳn mới biết được người là cỡ nào yếu ớt, tựa như thượng một đời hẳn giống nhau, thân hoại ung thư, nói đi là đi.

Này một đường xuống dưới Bạch Quá sắc mặt càng ngày càng kém, hẳn trên đường trải qua mấy cái thôn, đều không ngoại lệ trừ bỏ một phòng bạch cốt lại vô nửa điểm sinh cơ. Kia lục bào nam tử rốt cuộc tai họa bao nhiêu người?

Đêm này đó người chết mai táng lúc sau, bạch lại đây đến một chỗ trong thị trấn, nơi này người tương đối nhiều, kia lục bào nam tử nói vậy không có bốn sự này thu hoạch nơi đây sinh mệnh. Hẳn muốn đem người này tội ác hoạt động hội báo cấp địa phương quan sai, làm cho bọn họ ban bố lệnh truy nã.

Còn không có tiến vào nha môn Bạch Quá liền thấy thông cáo lan chỗ vây quanh một đám người, Bạch Quá thần thức quét ra, phát hiện thông cáo lan thượng dán một cái trung niên nam tử bức họa, người này hai mắt thật nhỏ, một thân màu xanh biếc đạo bào, không sai, chính là người này!

Không nghĩ tới lệnh truy nã đã ban bố ra tới, như vậy Bạch Quá liền có thể thiếu đi một chuyển. Kia thông cáo lan trên bức họa viết, “Di Tị, trời cao để quốc người, mới sinh cảnh hậu kỳ, lấy phạm nhân huyết nhục chăn nuôi a-míp nguyên trùng, thủ đoạn cực kỳ hung tàn, thấy vậy người già hội báo nhưng đến tiền thưởng một vạn lượng, nếu đem người này trao hồi nhưng đến mười vạn lượng hoàng kim.”

“Nguyên lai người này là mới sinh cảnh hậu kỳ, nói vậy đã vô hạn tiếp cận Thiên Khải cảnh.” Bạch Quá sờ sờ cằm, lẩm bẩm: “A-míp nguyên trùng, không nghĩ tới thế giới này cũng có, đáng tiếc chịu khổ lại là phạm nhân.”

A-míp nguyên trùng, nhưng xưng là “Thực não ký sinh trùng” hoặc “Thực não trùng”. Loại này sinh vật xâm nhập trung khu thần kinh hệ thống, nhưng khiến cho nguyên phát tính a-míp màng não viêm não. Nhưng từ kia lục bào nam tử a-míp nguyên trùng xem ra, sớm đã tiến hóa mấy cái cấp bậc, nếu không không có khả năng như thế hung tàn.

Nếu tiếp tục nhậm này phát triển đi xuống, phỏng chừng cuối cùng chết đi người liền xương cốt bột phấn đều không dư thừa.

Nhưng chuyện này Bạch Quá hiện tại quán không được, hẳn mặc dù có rất nhiều tiền nhân thủ đoạn, nhưng cũng không nhất định có thể chế được đối phương, thực lực kém quá nhiều.

Hắn trên người đồ vật phần lớn là bảo mệnh dùng, công kích thủ đoạn tuy rằng không ít, nhưng có chút chính hắn đều không thể thao tác, vẫn là bởi vì tu vi quá yếu. Kế tiếp Bạch Quá phải bắt khẩn thời gian tu luyện, càng đi trước đi cao thủ càng nhiều, muôn hình muôn vẻ người càng là ừn ừn không dứt, hẳn cần thiết tăng cường thực lực.

Bạch lại đây đến một chỗ khách điểm, quây thượng tiêu năm cái phòng: Đơn khách phòng năm trăm đồng tiền, song khách phòng tám trăm đồng tiền, xa hoa giường lớn phòng một ngàn nhị đồng tiền, luyện công phòng hai ngàn đồng tiền, quốc vương phòng năm ngàn đồng tiền.

Này không khỏi làm Bạch Quá không nhận được mà bật cười, này khách điểm làm cho cùng địa cầu khách sạn giống nhau, xa hoa giường lớn phòng, quốc vương phòng đều có.

Đối với này đó có hoa không quả tên tới nói, hấp dẫn Bạch Quá lại là luyện công phòng, ngay sau đó hắn mở miệng hỏi tiểu nhị: “Tiểu nhị, các ngươi này luyện công phòng là cái dạng gì, có thể cùng ta nói nói sao?”

Này tiểu nhị ngồi ở quây trước, thấy bạch hỏi đến luyện công phòng sự tình, không khỏi nhìn nhiều vài lần, đồng thời ngữ khí hiển lạnh nói: “Khách quan, luyện công phòng là chúng ta cái khoan trần phòng tốt nhất, ở trong chứa linh khí, lại còn có có một quả linh quả đưa tặng.”

Bạch xem qua tình sáng ngời, luyện công phòng thế nhưng còn có linh quả đưa tặng, chỉ bằng vào điểm này hẳn liền trụ định rồi.

“Hảo, kia cho ta tới một gian luyện công phòng.” Khi nói chuyện Bạch Quá từ nhẫn trung niên lấy ra một khối linh thạch toái tra, ném cho tiểu nhị, ngoài miệng nói: “Không cần thôi lại.”

“Linh thạch!” Tiểu nhị vội vàng bưng kín miệng, tiểu tâm đem này cái linh thạch toái tra đá vào trong lòng ngực, đem phòng bài đưa cho bạch qua đi, lặng lẽ hướng hậu viện chạy tới.

Giống cái khoan trần như vậy trần nhỏ giống nhau là không có linh thạch, cho nên Bạch Quá lấy ra một chút linh thạch toái tra tiểu nhị đều có thể kinh ngạc dị thường. Đến nỗi Bạch Quá ở luyện công phòng có thể ở lại bao lâu hẳn không hỏi, về điểm này linh thạch toái tra hẳn là đủ hắn trụ cái một tháng.

Bạch Quá đẩy ra cửa phòng, một cỗ cực kỳ đậm bạc hơi thở truyền đến, “Ta dựa, đây là cái gọi là linh khí?”

Bạch Quá đều muốn chửi đồng, này nhà ở trung mặc dù có linh khí không sai, nhưng này lãng trình độ có cùng không có có cái gì khác nhau?

“Linh quả?” Bạch Quá đi đến bàn tròn trước ngơ ngẩn, hần giờ tay cầm lấy đặt ở trên bàn trái cây nghe nghe, ngay sau đó chửi ầm lên nói: “Cái gì chó má linh quả, này rõ ràng chính là quả táo, chẳng qua có điểm linh khí hơi thôi!”

Bạch Quá vẫn là lần đầu tiên bị hốt, vốn định xuống lầu lý luận, nhưng ngẫm lại cái khoan trong trần trên cơ bản đều là phạm nhân, lại còn có là dùng đồng tiền thu phòng phí. Như vậy suy tính xuống dưới, Bạch Quá liền biết luyện công phòng chính là cái nguy trang, có lẽ đối với võ đã tu luyện nói đích xác không tồi, nhưng đối với hần bạch lại đây nói chính là hồ thảm.

Phía trước cấp linh thạch toái tra cũng tiện nghi này khách điểm, Bạch Quá lắc lắc đầu đơn giản không hề tương phương diện này, cần khẩu quả táo từ nhẫn trung lấy ra một khối hình tròn trặn bần, đồng thời giả thiết một chút trình tự, cũng chính là cái gọi là trận pháp đầu mối.

Thiết hảo ngăn cách trận cùng Tự Linh Trận sau Bạch Quá đem trận bần bày biện trên mặt đất, sau đó hần hai chân ngồi xếp bằng trước giường, bắt đầu vận chuyển vô danh công pháp.

Tức khắc cuồng bạo linh khí bốn phương tám hướng triều hần thổi quét mà đến, Bạch Quá không có chút nào lo lắng, tĩnh hạ tâm tới hấp thu linh khí.

Ngăn cách trận có thể ngăn cách hết thủy thanh âm cùng thị giác hiệu quả, liên tính Bạch Quá hấp thu linh khí lại cuồng bạo, ngoại giới người cũng không có khả năng sẽ phát hiện, trừ phi lúc này có cường giả đi ngang qua mới có thể phát hiện một vài.

Theo thời gian trôi đi, Bạch Quá đã không biết tại đây trên giường vượt qua nhiều ít ban ngày đêm tối, đương hần cảm giác cả người một nhẹ, ngực chỗ mặc danh thoải mái khi mới mở hai mắt.

Bạch Quá tu vi mới vừa đột phá sờ tiên cảnh chín tầng, tiến vào đại viên mãn chỉ cảnh.

Nếu cấp Bạch Quá sung túc thời gian, hần thậm chí trong khoảng thời gian ngắn đều có thể thăng cấp đến mới sinh cảnh, dựa vào không phải cái gì thiên tài địa bảo, mà là này phó tiên nhân xương cốt cùng ngực màu tím quang đoàn.

Tiên nhân xương cốt là cái gì? Đại biểu chính là cái gì?

Tư chất a! Thiên phú a! Hậu thiên a!

Này đó nhân tố toàn bộ thêm với Bạch Quá một thân, hần tu luyện tương không mau đều không được. Cho nên hư tình chẳng qua là hần quật khởi khi tức trạm, hần chiến trường không hề này, mà là hư tình ở ngoài thế giới.

Có lẽ Bạch Quá không cần trường sinh phương pháp, nhưng hần bức thiết yêu cầu huyết nhục tái sinh chi thuật, chẳng sợ hần hiện tại đã là hình người, nhưng này huyết nhục tựa giả phi thật, chung quy là họa bì.

Làm nhân loại hần tới nói, bạch cốt thân thể này hình tượng thật sự là quá thấp bưng, lại còn có không mỹ quan. Cho nên tìm được huyết nhục tái sinh chi thuật mới là Bạch Quá nhất khát vọng.

Liên ở Bạch Quá phải tiến hành đệ nhị chu thiên đại vận chuyển thời điểm, tiếng đập cửa vang lên.

“Hay là vào ở đã đến giờ?” Hoài nghi hoặc ý tưởng Bạch Quá mở ra cửa phòng, ánh mắt đầu tiên Bạch Quá thấy chính là một cái ăn mặc khéo léo mập mạp, đệ nhị mắt còn lại là cả người khóa lại miếng vải đen hạ một nữ tử.

“Bạch công tử, không quấy rầy đến nguoi đi?” Kia ăn mặc khéo léo mập mạp xấu hổ chà xát tay.

Bạch Quá lắc lắc đầu nói: “Không có, như thế nào ta vào ở đã đến giờ? Lúc này mới bao lâu thời gian?”

Bạch Quá chính nghi hoặc thời điểm, kia mập mạp ngay cả vội nói: “Không không không, Bạch công tử trụ nhiều ít thiên chúng ta đều sẽ không để ý. Ta là thật lâu khách điểm lão bản dư quảng, lần này tiến đến chủ yếu là bởi vì tiêu đại hiệp muốn bãi phòng Bạch công tử, cho nên ta mới tiến đến quấy rầy.”

“Tiêu đại hiệp? Bãi phòng?” Bạch Quá có chút sờ không được đầu óc, hần vô bằng vô hữu, như thế nào sẽ có người tới bãi phòng hần, huống

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tiêu Lạc khó xử

Tiêu Lạc có chút mất tự nhiên ngồi ở bàn tròn trước, Bạch Quá vừa định mở miệng dò hỏi ý đồ đến liền nghe thấy Tiêu Lạc nói: “Ngươi như thế nào phát hiện ta là nữ?”

Nàng tưởng không rõ vì cái gì chính mình bao vây như thế kín mít đều có thể bị Bạch Quá liếc mắt một cái nhìn ra là nữ nhi thân, nàng thậm chí liền ngược đều đánh đai lưng.

Bạch Quá ha ha cười, không thèm để ý nói: “Ta tuy nói không thương duyệt nhân vô số, nhưng vẫn là có thể phân biệt thanh nam nữ, mặc kệ ngươi bao vây nhiều kín mít.”

“Kia tổng phải có một cái lý do đi?” Tiêu Lạc vẫn như cũ không tin Bạch Quá nói, hắn liền tiếp hỏi mười mấy phẩm nhân cùng tu sĩ, không có một cái phát hiện nàng là nữ, nhưng này Bạch Quá mới lần đầu tiên thấy thế nhưng nhận ra hắn là nữ nhân, hiển nhiên thực không đơn giản.

Bạch Quá không có trả lời Tiêu Lạc nói, mà là nói sang chuyện khác nói: “Ngươi tới đây tìm ta có việc sao, chúng ta giống như không quen biết đi?”

Tiêu Lạc tức khắc xấu hổ lên, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì.

Bạch Quá đơn giản ngồi xuống, đồ hai ly trà, trong đó một ly đưa cho Tiêu Lạc, “Ngươi cứ nói đừng ngại.”

Tiêu Lạc tiếp nhận chén trà, uống một hơi cạn sạch, lúc này mới cổ đủ dũng khí nói: “Cái kia, ta nghe nói công tử có linh thạch, cho nên có thể hay không mượn điểm cho ta?”

Tiêu Lạc nói lời này khi bộ dáng giống như là tiểu tức phụ giống nhau, liền tính mặt khóa lại màu đen sa khăn hạ, Bạch Quá đều có thể cảm thụ đến nàng thẹn thùng.

“Nguyên lai là vay tiền tới.” Bạch Quá còn tưởng rằng sự tình gì, làm cho như vậy thần thần bí bí, trách không được vừa rồi dư quang về mặt sắc mị mị bộ dáng, cho rằng bọn họ dùng linh thạch giao dịch, đương nhiên giao dịch nội dung liền không cần ta nói, ngươi hiểu được.

Đáng tiếc Bạch Quá này một đời không phải là người như vậy, hắn thương một đời duyệt nữ vô số, sớm đã mất đi **** chi tâm, duy độc tiếc nuối chính là không có chân chính ý nghĩa thương nói qua một lần luyến ái liền đã chết.

“Có thể, ngươi muốn nhiều ít?” Bạch Quá miễn cưỡng trà hỏi.

Tiêu Lạc chính thẹn thùng, nghe thấy Bạch Quá nói lời này trong lúc nhất thời không có phản ứng lại đây, vì thế nhỏ giọng hỏi một câu, “Ngươi nguyện ý mượn linh thạch cho ta?”

“Đúng vậy, ta có thể cho ngươi mượn, ngươi muốn nhiều ít?” Ai đều có khó lòng vượt qua thời kỳ, hắn tuy rằng không phải là người tốt, nhưng có thể bang vẫn là nguyện ý bang.

Huống chi chi có kẻ hèn linh thạch?

Tiêu Lạc giờ phút này là thật nghe rõ, nhưng ngay sau đó nàng cũng lo lắng lên, vạn nhất này Bạch công tử lòng mang ý xấu muốn nàng bồi ngủ làm sao bây giờ?

Nghĩ đến đây Tiêu Lạc lại lần nữa mở miệng nói: “Ngươi chẳng lẽ không đề cập tới điều kiện gì sao?”

Bạch Quá vẫn là lắc lắc đầu, nói: “Ta không cần bất luận cái gì điều kiện, ngươi nói thẳng muốn nhiều ít là đến nơi, ta lấy đến ra tới liền sẽ cho ngươi.”

Tiêu Lạc lần này xem như đã biết, thật là có Bạch Quá loại này người tốt, không cầu hỏi báo. “Hảo, Bạch công tử thật không dám dấu diếm, ta yêu cầu mười viên linh thạch đánh sâu vào sớ tiên cảnh.”

“Ha ha ha.” Bạch Quá nở nụ cười: “Mười viên linh thạch đánh sâu vào sớ tiên cảnh, ta không có nghe lầm đi? Ngươi biết dùng linh thạch đánh sâu vào sớ tiên cảnh thất bại xác suất là bao lớn mã? 90%!”

“Trừ phi ngươi có trúc linh đan.” Bạch Quá mày một chọn nói: “Ngươi có sao?”

Tiêu Lạc tức khắc do dự lên, lắc lắc đầu không biết làm sao, hắn không có tiền mua trúc linh đan cho nên mới muốn lợi dụng linh thạch đánh sâu vào sớ tiên cảnh, mười viên linh thạch đối với hắn tới nói đã không ít, vốn tưởng rằng có thể đánh sâu vào đến sớ tiên cảnh, nhưng nghe Bạch Quá như vậy vừa nói tức khắc tâm lạnh nửa thanh.

“Tới, cái này cho ngươi, linh thạch nói liền tính, không nhiều lắm tác dụng.” Bạch Quá phát tay gian bàn tròn thượng nhiều ra tới một cái bình nhỏ.

Tiêu Lạc có nghe thấy không linh thạch trong lòng không thể thiếu mất mát, đương hắn lấy quả bình nhỏ đem nó mở ra thời điểm mới biết được cái gì kêu hạnh phúc.

Cái này tương đương thượng WC không mang giấy, trùng hợp Bạch Quá có giấy.

Tiêu Lạc ngốc ngốc nhìn cái chai trung ba viên thuốc viên, nàng nằm mơ đều không có nghĩ tới dựa trúc linh đan tiến vào sớ tiên cảnh, trùng hợp chuyện này đã xảy ra. Này ba viên ngón cái lớn nhỏ thuốc viên cũng đủ nàng tiến vào sớ tiên cảnh rất nhiều lần.

“Thứ này quá quý trọng, ta không thể muốn, vẫn là cho ta linh thạch đi.” Tiêu Lạc ngẩn ngui hưng phấn sau biết nàng không có bất luận cái gì thực lực có được loại này đồ vật, liền tính nàng hôm nay lợi dụng trúc linh đan thăng cấp sờ tiên cảnh, nàng cũng không có thực lực trong khoảng thời gian ngắn trả hết này bút nợ.

“Ta không cần ngươi bất luận cái gì hứa hẹn, này trúc linh đan liền đưa cho.” Bạch Quá thấy Tiêu Lạc còn muốn nói lời nói, vì thế khoát tay nói: “Hảo, không cần nhiều lời, ta muốn bế quan.”

Nói xong Bạch Quá bắt đầu cởi ra quần áo, Tiêu Lạc cấp ứng: “Chính là.....”

“Cáo từ!” Sắc mặt ửng đỏ Tiêu Lạc lập tức chạy lấy người, Bạch Quá cởi quần áo tốc độ nhanh như vậy, trong chớp mắt liền dư lại một cái tứ giác quần, nàng lúc này không đi chẳng lẽ còn chờ hân thoát xong?

Đem được bình để vào trong lòng ngực, Tiêu Lạc hưng phấn chạy về chính mình phòng, nàng chuẩn bị tiến vào sờ tiên cảnh.

Bạch Quá buông trận bàn, mở ra trận pháp sau tiếp tục tu luyện, hân tính toán tiến vào mới sinh cảnh lại đi ra ngoài, nhiều một phen thực lực tắc nhiều một phen bảo đảm

.....

Cũng không biết qua bao lâu, Bạch Quá cả người chấn động, một cổ mệnh môn cuộn cuộn dư thừa linh lực kích động mở ra, ở hân quanh thân xoay tròn, cuối cùng hoàn toàn đi vào ngực biến mất không thấy.

Mở hai mắt sau Bạch Quá duỗi thân tứ chi, triệt hồi trận bàn còn không có tới kịp uống một ngụm trà liền nghe thấy cửa truyền đến đánh nhau thanh âm.

“Tiểu tử, ngươi đắc tội sai người, chúng ta chính là Thiên Thủy thành La gia người, nếu ngươi đem này gian phòng nhường ra tới, chúng ta có thể suy xét phía trước không thoải mái xóa bỏ toàn bộ.”

Tiêu Lạc mắt đục đỏ ngầu, nàng không nghĩ tới đoạt nàng phòng người này là nàng tử địch, Thiên Thủy thành La gia la chí vân, người này ý vào Thiên Thủy thành La gia địa vị, đem phụ thân hân tiểu tử hào hại chết, mẫu thân tự sát mà chết.

Giờ phút này nàng nội tâm cỡ nào khát vọng nhất kiếm đem này súc sinh đánh chết, vì chính mình cha mẹ báo thù.

Nhưng nàng lại không thể làm như vậy, Tiêu Lạc biết, hân hiện tại thực lực tuy rằng thăng cấp tới rồi sờ tiên cảnh lúc đầu, nhưng là vẫn như cũ đấu không lại La gia, chỉ bằng vào la chí vân cái này sờ tiên cảnh hậu kỳ nàng liền không đối phó được, càng không cần phải nói báo thù.

“Phát cái gì ngốc, chúng ta chỉ là trưng dụng một chút phòng của ngươi mà thôi, đồng tiền có thể gấp đôi cho ngươi.” La chí vân tựa hồ tính tình không được tốt, nói chuyện những lời này sau lại nói một câu, “Sau đó chạy nhanh lên, đừng làm cho ta lại nhìn thấy ngươi.”

Tiêu chênh lệch điểm bị lạc tâm trí động thủ thời điểm, Bạch Quá mở cửa đi ra, bởi vì cách một gian nhà ở, cho nên Bạch Quá liếc mắt một cái liền thấy Tiêu Lạc cùng ba gã nam tử đối lập đứng, mùi thuốc súng mùi phẫn.

La chí vân liền xem cũng chưa xem Bạch Quá liếc mắt một cái, đối với hân tới nói này cái khoan trấn trên đều là rác rưởi, căn bản lười đến xem.

Thấy Bạch Quá ra tới, Tiêu Lạc chủ động liền ôm quyền nói: “Đa tạ công tử tương trợ, Giang Nam vô cùng cảm kích.”

Bạch Quá nghe ra vấn đề, Tiêu Lạc tự nhiên không có khả năng lừa gạt hân tên, nếu hiện tại nàng kêu Giang Nam, vậy này đối lập ba người cùng nàng có không giống tâm thường quan hệ, nếu không không có khả năng dùng dùng tên giả.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Bạch Quá vung tay lên không có để ý, hân nhìn ra tới Tiêu Lạc trong mắt tơ máu là bởi vì phẫn nộ mà sinh ra, ngay cả vừa rồi nói chuyện đều là âm rung.

“Tiểu bạch kiểm, ta khuyên ngươi không cần xen vào việc người khác, nếu không liền ngươi cùng nhau thu thập.” Bởi vì Bạch Quá lúc này không có địch dung, cho nên la chí vân mới kêu hân tiểu bạch kiểm, vốn dĩ hân là không nghĩ lý Bạch Quá, nhưng này mặc bạch y thiếu niên tựa hồ cùng này hắc y quái nhân có quan hệ, cho nên hân không thể không nhắc nhở một câu, hy vọng đối phương thức thời.

chương 14: Cứ việc sát, có việc ta khiêng

Bạch Quá không để ý đến La Chí Vân nhắc nhở, lần này hắn còn lại là truyền âm cấp Tiêu Lạc, hồi này tình huống.

Tiêu Lạc hai mắt che kín tơ máu, mạnh mẽ áp xuống nội tâm phần nộ, một năm một mười cùng Bạch Quá nói.

“Người này kêu La Chí Vân, đến từ thiên thủy thành La gia. Hôm nay sáng sớm bọn họ liền tưởng mạnh mẽ bá chiếm ta luyện công phòng, cũng may ta đã tiến vào sớ tiên cảnh, vốn định nhường ra phòng, mà khi ta thấy rõ ràng hắn chính là giết hại ta phụ thân kẻ thù khi, ta không nhịn xuống ra tay, may mắn người đứng lúc xuất hiện, nếu không hậu quả không dám tưởng tượng.....”

Đích xác, nếu Bạch Quá trễ xuất hiện, Tiêu Lạc rất có khả năng bị giết chết, liên tính không chết, đắc tội La Chí Vân cũng coi như là chơi xong rồi.

Bạch Quá không quen biết La Chí Vân, cũng không có đi qua thiên thủy thành, bất quá hắn biết hắn tiếp theo trạm chính là thiên thủy thành. Hơn nữa hắn từ Tiêu Lạc lời nói xuôi tai ra, La Chí Vân cùng nàng là từ địch, mối thù giết cha!

Tiến thêm một bước hỏi thăm sau Bạch Quá mới biết được, kia La Chí Vân tựa hồ nhìn trúng tiêu gia đất, tính toán mua tới mở thương lâu, nhưng không nghĩ tới Tiêu Lạc phụ thân khăng khăng không cho, từ thù đất. Lúc này mới làm La Chí Vân nổi lên sát tâm.

Đối với La Chí Vân loại người này hắn thấy được nhiều, thượng một đời hắn Nhị ca chính là loại người này, Nhị ca cũng là duy nhất kẻ thừa phụ nghiệp người, cho nên ở địa ốc này một khối càng chạy càng cao, càng chạy càng xa. Tuy rằng đắc tội không ít người, nhưng cũng không có người dám trắng trợn táo bạo cùng hắn đối nghịch.

Chính là Bạch Quá biết, Nhị ca như vậy đi xuống sớm hay muộn sẽ cùng này La Chí Vân giống nhau kết cục, gặp gỡ một cái ngoan người, bất chấp tất cả!

Không sai, Bạch Quá chỉ ngoan người đứng là chính hắn, La Chí Vân cách làm đã tội đáng chết vạn lần, hắn hôm nay muốn giúp Tiêu Lạc một phen, đem thằng nhãi này làm!

“Các người hai phát cái gì lãng?” La Chí Vân ngữ khí không tốt nói: “Hiện tại ta thay đổi chủ ý, các người này hai gian luyện công phòng ta đều phải, tiền ta gấp đôi cấp, các người có thể lăn!”

Tiêu Lạc tức giận đến tay phát run, nhưng lại không dám ra tay, lúc này Bạch Quá truyền âm đã đến, “Cứ việc sát, có việc ta khiêng.”

Bạch Quá là người phương nào? Ra tay tùy tiện chính là trúc linh đan loại này sang quý chi vật, nếu Bạch Quá yếu hại nàng lời nói liền sẽ không không ràng buộc cho hắn đan dược, thậm chí còn chờ nàng tiến vào sớ tiên cảnh.

Tiêu Lạc thậm chí không hề nghĩ ngợi, trực tiếp từ bên hông túi trữ vật trung tế ra một phen trường kiếm, kiếm này trường mà nhỏ hẹp, lại đập vào mắt bất phàm, này nhất kiếm ngăn lại nàng cùng La Chí Vân chỉ gian khoảng cách, thẳng đảo hoàng long đâm ra.

La Chí Vân trong lòng giận dữ, hắn không nghĩ tới này xuyên hắc y gia hỏa sẽ đột nhiên cùng hắn động thủ, chẳng lẽ đối phương không kiêng kị hắn La gia? Thật là có cái này khả năng, rốt cuộc La gia ở thiên thủy thành cũng vô pháp một tay che trời.

Nghĩ đến đây La Chí Vân liền phải ra tay, đương hắn phát hiện chính mình chỉ có thể tự hỏi lại không cách nào hành động thời điểm mới biết được bị người đánh trộm, ai có như vậy cường bản lĩnh ở hắn không có phát giác trước đối hắn xuống tay?

La Chí Vân khóe mắt dư quang thấy vẻ mặt đạm nhiên Bạch Quá, chẳng lẽ là hắn?

Không đợi cẩn thận tự hỏi, một loại xé rách đau đớn hỗn loạn lạnh băng ở trong thân thể hắn lan tràn, La Chí Vân há mồm chính là máu tươi phun ra, hắn hai mắt tràn đầy không thể tin tưởng chi sắc, không nghĩ tới thế nhưng có người dám giết hắn? Dám giết hắn!

Tiêu Lạc trường kiếm không hề trở ngại đâm xuyên qua La Chí Vân thân thể, nàng liên tính là có ngốc cũng biết đây là Bạch Quá giúp hắn vội, nếu không La Chí Vân sớ tiên cảnh hậu kỳ cảnh giới, tránh né nàng này nhất kiếm dễ như trở bàn tay.

Bá bá bá!

Lại là mấy kiếm đâm vào La Chí Vân trong cơ thể, hắn đan điền đã bị phá hủy, ngay cả sinh mệnh đều bắt đầu trôi đi tán loạn.

Một loại khó có thể nói rõ chua xót này lên Tiêu Lạc trong lòng, khóe mắt nước mắt không tự giác chảy ra, nàng rốt cuộc vì phụ mẫu báo thù, cái này nàng dám tưởng không dám giết kẻ thù hiện giờ lại sắp chết ở hắn dưới kiếm.

Chuyện tới hiện giờ Tiêu Lạc cũng không hề ngại trang, còi ra trên mặt màu đen sa khăn, tức khắc một trương mỹ điểm như họa nữ nhân xuất hiện ở trước mắt, ngay cả Bạch Quá đều nhìn không được nhìn nhiều vài lần.

Có lẽ trên địa cầu mỹ nữ bởi vì hoá trang mà mỹ, mà Tiêu Lạc mỹ lại không có chút nào ngoại vật tăng thêm, có lẽ là bởi vì cảm xúc kích động nguyên nhân, làm cho nàng sắc mặt lộ hiện tái nhợt, nhưng này vẫn như cũ vô pháp che dấu nàng kia tuyệt mỹ dung nhan.

“Là người!” La Chí Vân cuối cùng hồi quang phản chiếu, tránh thoát trên người bị Bạch Quá âm thầm dán lên ba cấp định thân phù. Hắn như thế nào

cũng sẽ không nghĩ đến, dám dùng kiếm đâm hấn người thế nhưng là tiêu tử hào mỹ lệ nữ nhi.

Tiêu tử hào sau khi chết, hấn từng phái người tìm kiếm quá Tiêu Lạc rơi xuống, mục đích không phải chém tận giết tuyệt, La Chí Vân việc làm chính là ****, Tiêu Lạc như thế mỹ diệu động lòng người, hấn đương nhiên tưởng hảo hảo đùa bỡn một phen, nhưng tiêu tử hào sau khi chết Tiêu Lạc giống như là nhân gian bốc hơi lên giống nhau hoàn toàn biến mất ở thiên thủy thành, theo thời gian trôi qua, hấn cũng dần dần quên mất người này.

Hiện giờ lại lần nữa xuất hiện thế nhưng là lấy mạng mà đến, hấn La Chí Vân tiểu tâm cẩn thận hơn hai mươi năm, lại không nghĩ rằng tái ở nữ tử này trong tay, hấn hảo hận!

Hận chính là trước tiên không có đem nòng bắt lấy giết chết, hiện tại hồi hận thời gian đã muộn.

“Nữ nhi vì các người báo thù!” Tiêu Lạc hoành kiếm một hoa, La Chí Vân mang theo không cam lòng chết đi, người đầu chia lìa.

Đến nỗi mặt khác hai cái theo Tiêu Lạc cũng giống nhau giết, đối với nòng tới nói toàn bộ La gia đều là nòng kẻ thù, không có có nên giết hay không này vừa nói.

Bạch Quá ngăn người bị Tiêu Lạc dung nhan hấp dẫn sau khôi phục thái độ bình thường, hấn nhưng thật ra đối Tiêu Lạc nhiều vài phần thương thức, có bao nhiêu người có thể bị ác thế lực không ngừng áp bức hạ còn phản kháng? Không cần nói cho ta rất nhiều, kỳ thật chân chính có thể làm đến Tiêu Lạc như vậy lại là lòng phượng sừng lân.

Đương nhiên, nếu người ôm hấn phải chết tâm vậy phải nói cách khác.

Có chút người mai danh ẩn tích tránh né kẻ thù đuổi giết, nhưng lại chưa từng nghĩ tới báo thù, bọn họ không phải không nghĩ báo thù, mà là bị hiện thực sở đánh bại, bởi vì biết rõ hy vọng thực xa vời, đưa lên đi cũng là cái chết tự, bọn họ liền lùi bước.

“Đa tạ Bạch công tử ra tay, Tiêu Lạc không có gì báo đáp. La Chí Vân chết từ một mình ta gánh vác, ân nhân người đi nhanh đi.” Tiêu Lạc đã ôm hấn phải chết tâm, đương La Chí Vân bị nòng giết chết kia một khắc, nòng biết chính mình tu hành lộ đến cùng, La gia là sẽ không bỏ qua nòng.

Đến nỗi phía trước Bạch Quá nói, “Cứ việc sát, có việc ta khiêng.” Tiêu Lạc cũng không có để ở trong lòng.

Bởi vì nòng biết, không có người sẽ bởi vì nòng việc tư mà cùng La gia đối nghịch.

Bạch Quá cười cười, hấn há có thể nghe không hiểu Tiêu Lạc nói, nếu hấn Bạch Quá liền như vậy nghênh ngang mà đi, kia cùng lục bảo nam tử đi tị có cái gì khác nhau?

Tiêu Lạc giết chết La Chí Vân cũng mới mười mấy hô hấp thời gian, nhưng trong đó khắc khẩu ra tay thời gian lại so với so trường, thật lâu khách điểm tuy rằng không phải rất lớn, nhưng khách nhân lại không ít, đương Tiêu Lạc giết chết La Chí Vân kia một khắc, cơ hồ là sở hữu khách nhân đều chạy hết, nói vậy tin tức sớm đã tiết lộ.

“Người cảm thấy ta Bạch Quá là cái dạng này người sao?” Bạch Quá nhìn nhìn bốn phía, có loại nguy cơ cảm xuất hiện.

Tiêu Lạc ngữ khí vội vàng nói: “Ân nhân, người chạy nhanh đi thôi, lại không đi liền tới không kịp!”

Bạch Quá không có trả lời Tiêu Lạc nói, mà là một cái lắc mình dừng ở nòng trước người, nhỏ giọng nói: “Đừng nói lời nói, ta mang người đi.”

Nói xong không chờ tiêu trở xuống đáp, Bạch Quá dưới chân vừa bước, màu xanh lá trường kiếm ở nóc nhà tước ra một cái động lớn, hai người lao ra thật lâu khách điểm sau thẳng đến núi rừng mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: La gia kiểm tra

Thật lâu khách điểm lúc này sớm đã người đi nhà trống, khoảng cách Bạch Quá rời đi sau một nén nhang thời gian, lưỡng đạo thân ảnh xuất hiện ở la chí vân thi thể trước.

Trong đó một người thân hình cao lớn, tứ chi cường tráng hữu lực, mặc than chì sắc trường bào, cho người ta một loại uy nghiêm cảm giác. Một người khác đáng người nhỏ gầy, nhưng ánh mắt lại không vô hữu lực, hơi thở cũng phi thường xốc vác.

“Chí vân, vì phụ nhất định báo thù cho ngươi, chẳng sợ hấn chạy trốn tới chân trời góc biển ta cũng sẽ trào trở về cho ngươi dập đầu!” Thân hình cao lớn trung niên nam tử đem la chí vân thi thể thu hồi, trong đôi mắt lửa giận tựa hồ có thể đốt cháy phía chân trời.

Hắn La gia thân là thiên thủy thành tam đại đầu sỏ chí nhất, không nghĩ tới có một ngày chính mình nhi tử sẽ chết ở thiên thủy thành quân hạt trong phạm vi, này quả thực chính là sỉ nhục, cũng là đối hấn La gia khiêu chiến!

“Gia chủ, theo hỏi thăm giết chết thiếu gia chính là cái nữ tử, hơn nữa đối phương còn có một cái đồng lõa, nói vậy hai người tu vi đang sờ tiền cảnh hậu kỳ, cũng hoặc là mới sinh cảnh lúc đầu.” Một bên đáng người nhỏ gầy xốc vác nam tử sau khi tự hồi nói.

“Liên tính đối phương là Thiên Khái cảnh ta La gia cũng sẽ không buông tha!” La tri võ một quyền ổng tay áo, nhìn về phía nóc nhà chỗ phá động nói: “Ngươi tức khắc về nhà trong tộc ban bố lệnh truy nã, cho bức họa giả thưởng đồng bạc năm ngàn, trốn nã người này giả nhưng đạt được ta La gia vào ở điều kiện!”

“Thuộc hạ cái này đi làm.” Xốc vác nam tử không dám lưu lại, rời đi thật lâu khách điểm sau thẳng đến La gia mà đi. Hắn trong lòng tràn ngập nghi hoặc, không nghĩ ra cái nào không có mắt dám giết La gia con trai độc nhất, thật là chán sống oai.

La tri võ hai mắt huyết hồng, nhìn nóc nhà phá động chỗ ngoại không trung không nói một lời, thật lâu sau sau mới phóng lên cao, chột rời đi.

.....

Bạch Quá lúc này ở một gian cũ nát phòng ốc nội, hấn bên cạnh ngồi chính là Tiêu Lạc. Tiêu Lạc biểu tình có chút mặc lạc, tuy rằng báo thù làm nằng đại khoái nhân tâm, nhưng liên lụy Bạch Quá nằng trong lòng như thế nào cũng không chịu nổi.

“Ta.....”

“Ngươi cần thiết cùng ta rời đi nơi này, thiên thủy thành phụ cận chỉ sợ là vô pháp ngây người, nói vậy La gia sớm đã đem lệnh truy nã quai ra, chúng ta chỉ cần xuất hiện ở có dân cư hoạt động địa phương liền sẽ trước tiên bại lộ.” Bạch Quá không chờ Tiêu Lạc đem nói ra, liền chủ động mở miệng phân tích hiện trạng.

Tiêu Lạc lắc lắc đầu: “Vô dụng, La gia thế lực phi thường không lồ, một khi đem lệnh truy nã quai ra, sẽ có rất nhiều tu sĩ tiến đến tìm kiếm chúng ta rồi xuống, chúng ta căn bản không rời đi thiên thủy thành trong phạm vi.”

“Nếu có cái này đâu?” Bạch Quá từ nhẫn trữ vật trung lấy ra hai khối da người mặt nạ, ở Tiêu Lạc trước mắt lung lay nhoáng lên.

Tiêu Lạc tức khắc trước mắt sáng ngời, kinh hô: “Da người mặt nạ? Ngươi còn sẽ thuật dịch dung?”

“Sẽ một chút mà thôi.” Bạch Quá đưa cho Tiêu Lạc một khối da người mặt nạ, chính mình mang lên một khác khối, trên mặt hấn này khối có thể biến hóa các loại hình thái, phía trước sắc mặt khô vàng thuật dịch dung chính là như vậy diễn biến mà đến, chủ yếu vẫn là xem người sử dụng thân mình thao tác.

“Có người này mặt nạ da chúng ta là có thể bình yên rời đi thiên thủy thành.” Nói không kích động kia đều là giả, Tiêu Lạc không nghĩ tới Bạch Quá có như vậy nhiều thủ đoạn, không chỉ có có trúc linh đan, còn có ba cấp định thân phù, hiện tại liền da người mặt nạ đều có, mấy thứ này cái nào không phải sang quý chi vật? Ít nhất nằng hiện tại mua không nổi.

Bạch Quá đuổi cái lười eo, lúc này hấn lấy là một khác phúc bộ đáng, xấu xí, son dương hồ hình tượng xuất hiện, nhìn hoàng hôn rơi xuống, hấn lười biếng nói: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta trời tối trước rời đi thiên thủy thành phạm vi.”

Tiêu Lạc thực mau liền luyện hóa da người mặt nạ, một nển nhang sau. Một cái xấu xí son dương hồ nam tử, cùng một cái đầy mặt mặt rỗ trung niên phụ nữ xuất hiện ở thiên thủy thành, bọn họ phải rời khỏi nơi này duy nhất con đường chính là thông qua biên giới rồi đi.

Nếu hướng hoang dã phương hướng rời đi thiên thủy thành bên kia tác binh lính nhất định sẽ kiểm tra, bảo hiểm khởi kiến vẫn là đến dựa theo trình tự đi. Huống hồ bọn họ hai người lúc này đã dịch dung, căn bản không cần lo lắng bại lộ vấn đề.

Thiên thủy thành biên giới kiểm tra chỗ lúc này bị dòng người vây chặt như nêm cối, Tiêu Lạc âm thầm kinh hãi, hôm nay thiên thủy thành biên giới gác nhân viên rõ ràng so dĩ vãng muốn nhiều, nếu Bạch Quá không có da người mặt nạ thật đúng là không rời đi nơi này.

Đến nỗi mạnh mẽ đột phá vậy không cần suy nghĩ, thiên thủy thành làm khởi phạm đế quốc đệ tam thành thị, trong đó số ít tu sĩ đã là đạt tới mới sinh cảnh hậu kỳ, thậm chí Thiên Khái cảnh tu sĩ cũng không phải không có.

So với ba quân thành tới nói, kia quả thực phán nếu hai nhiên.

Bạch Quá cùng Tiêu Lạc hỗn loạn tại đây những người này đàn trung chờ đợi an kiểm, bọn họ tuy rằng không có thân phận, nhưng có thể nói là từ mặt khác thôn xóm đào vong đến này tới, chuẩn bị đi đầu nhập vào thân thích.

Loại này lưu lạc người thật sự quá nhiều, giống nhau sẽ không có người chú ý, bằng không một đám bảo căn hỏi để, ai cũng đi không được.

“Ngươi, tên gọi là gì, đến từ nơi nào, muốn đi hướng nơi nào?”

Một người mặc áo giáp khuy phàm cảnh binh lính nhìn chăm chăm Tiêu Lạc hỏi, Tiêu Lạc tựa hồ có chút khản trương, không chờ hắn mở miệng Bạch Quá liền giành nói: “Bình ca người hào, nàng là ta tiện nội, chúng ta từ ba quận ngoại ô ngoại thôn trang đào vong đến đây, tính toán đi lan thành đầu nhập vào thân thích, mong rằng binh ca châm chước, phóng chúng ta ra khỏi thành.”

Khuy phàm cảnh binh lính gật gật đầu, chạy nạn người mỗi ngày đều có, hắn cũng không có cảm thấy kỳ quái, giờ giờ lên tay nói: “Đi thôi.”

“Tạ binh ca, tạ binh ca.” Bạch Quá vội vàng cảm tạ, hắn tới hừ tỉnh cũng không phải một ngày hai ngày, đã sớm học xong ép dạ cầu toàn, kêu vài câu ca đơn giản muốn mệnh, không có gì nói không nên lời, nếu hắn vẫn là trước kia thiếu gia, chỉ sợ đã sớm chết ở này rừng núi hoang vắng.

“Từ từ!”

Bạch Quá cùng Tiêu Lạc mới vừa thở phào nhẹ nhõm phải đi thời điểm, bỗng nhiên phía sau truyền đến một câu nghi ngờ, đôi Bạch Quá quay đầu lại, một cái gầy yếu xác vác nam tử đi rồi đi lên, hắn đầu tiên nhìn thoáng qua Tiêu Lạc, sau đó mới đưa tầm mắt chuyển qua Bạch Quá trên mặt.

“Các người hai người đến từ nơi nào?”

Bạch Quá tâm trung run lên, người này hơi thờ tỉnh thuần, liếc mắt một cái liền biết là mới sinh cảnh tu sĩ, hơn nữa tu hành năm đầu không ngừng, phỏng chừng sớm đã tiến vào mới sinh cảnh trung kỳ, cái này có chút khó giải quyết.

“Quan gia, vừa rồi ta cùng gia binh ca nói qua, chúng ta là từ ba quận thành phụ cận thôn đào vong đến đây tới.” Nói xong Bạch Quá còn nhìn thoáng qua gia khuy phàm cảnh binh lính, binh lính thấy Bạch Quá xem hắn, đồng thời la quân sự cũng nhìn về phía hắn, hắn đành phải mở miệng nói: “La quân sự, người này vừa rồi đích xác nói qua là đến từ ba quận thành phụ cận thôn xóm.”

Cái này kêu la quân sự xác vác nam tử nói: “Vậy người nhưng có chứng cứ hắn là ba quận thành?”

“Này.....” Khuy phàm cảnh binh lính tức khắc nói không ra lời, này la quân sự quả thực chính là trúng gà chọn xương cốt, nếu hắn mỗi người đều phải tìm lại lịch chứng minh nói, kia hắn làm không được bao lâu liền sẽ bị sống sờ sờ một chết.

Bạch Quá cũng phi thường vô ngữ, này la quân sự nhất định là La gia người, phóng nhãn nhìn lại mấy trăm hào người muốn ra khỏi thành, không nghĩ tới hắn cố tình sẽ hỏi đến bọn họ trên đầu, thật là **** vận.

“Như vậy, các người hai người rốt cuộc có hay không ba quận thành thân phận chứng minh?” La họ nam tử tăng lớn âm lượng, tựa hồ chỉ cần Bạch Quá lấy không ra đồ vật hắn liền sẽ lập tức bắt người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: La gia nhà tù

Tồn thẻ kẹp sách

Phản hồi mục lục

Chương sau

Bạch Quá cũng không có hoảng loạn, từ túi tiền trung lấy ra sớm đã phóng tốt lệnh bài, đưa cho la họ nam tử.

“Ba quận thành lệnh bài?” La họ nam tử khinh thường một câu, nhìn thoáng qua hai người lúc này mới mở miệng nói: “Không có việc gì, các người có thể đi rồi.”

Liền tại đây la họ nam tử nói bọn họ có thể đi thời điểm, bỗng nhiên một đạo sát khí xuất hiện, Bạch Quá sắc mặt biến đổi nhìn về phía la họ nam tử, cho rằng hắn muốn đổi ý. Nhưng không nghĩ tới này nói sát khí hơi thờ không phải người này phát ra, mà là ở hắn bên người Tiêu Lạc phát ra.

“Không tốt.” Bạch Quá kéo Tiêu Lạc tay liền hướng ngoài thành đi đến, ba đạo nhân ảnh không chờ bọn họ đi ra hai mét liền xông tới, cầm đầu đúng là la họ nam tử.

“Vốn dĩ không có gì sự, nhưng hiện tại có.” La họ nam tử đôi mắt nhú lại, há mồm nói: “Đem bọn họ hai người mang đi!”

La gia ở Thiên Thủy thành thực lực cực cao, tùy tiện mang đi hai cái vô danh tiểu bối căn bản sẽ không có người kiểm tra. Bạch Quá lo lắng nhất sự tình vẫn là đã xảy ra, hẳn biết Tiêu Lạc đối La gia cừ hận khó có thể hóa giải, đương kia khuy phạm cảnh binh lính kêu kia xóc vác nam tử la quân sự thời điểm, Tiêu Lạc nội tâm biến hóa đã bị Bạch Quá bắt giữ tới rồi.

Bạch Quá vốn tưởng rằng Tiêu Lạc có thể khắc chế sát ý, nhưng không nghĩ tới trước khi đi thời điểm hiển lộ sát khí, lúc ấy chỉ cần vãn vài giây thời gian, kia la quân sự liền sẽ không phát hiện Tiêu Lạc sát khí.

“Thực xin lỗi liên lụy người.....” Tiêu Lạc trong mắt áy náy chỉ sắc nhìn một cái không sót gì, nếu nàng lúc ấy nhìn xuống đối la quân sự sát ý, kia bọn họ hiện tại nói vậy đã rồi đi Thiên Thủy thành. Chính là nàng trước sau vô pháp tiêu tan, liên tính giết La Chí Văn cũng vô pháp đền bù, nàng Tiêu Lạc tưởng chính là đem toàn bộ La gia từ Thiên Thủy thành nhỏ, mới có thể cam tâm.

Bạch Quá truyền âm nói: “Người không có sai, ta biết người đối với La gia cừ hận khó có thể hóa giải, chỉ sợ suy nghĩ của người là đem toàn bộ La gia đều diệt đi?”

Tiêu Lạc giờ phút này trong mắt tràn đầy mất mát, nàng không biết nên như thế nào trả lời Bạch Quá, Bạch Quá giúp nàng cũng không thiếu, đột phá sò tiền cảnh cũng là Bạch Quá công lao, giết chết La Chí Văn cũng là Bạch Quá công lao, này hết thảy đều cùng Bạch Quá có liên hệ, mặt không thể phân.

Nhưng nàng Tiêu Lạc lại trước nay không có giúp quá Bạch Quá, hiện tại còn liên lụy đối phương, nàng nội tâm áy náy.

Bạch Quá rõ ràng Tiêu Lạc lúc này ý nghĩ trong lòng, hẳn cũng không nói nữa, mặc cho La gia người cột lấy hần tay, đi bước một đi hướng nguy hiểm.

La gia nhà tù ở vào La gia hậu viện dưới nền đất dưới, phàm là cùng La gia đối nghịch người đều bị giam giữ tại đây, bởi vì thủ đoạn tàn nhẫn nổi tiếng, sở người nghe đều bị nghe tiếng sợ vỡ mật.

Bạch Quá cùng Tiêu Lạc bị mang nhập nhà tù nội, âm u ẩm ướt hơi thở ập vào trước mặt, Bạch Quá thần thức quét ra sau nháy mắt khiếp sợ, này nơi nào là cái gì ngục giam, hoàn toàn chính là pháp trường.

Một đám cửa sắt nhắm chặt kín mít, cửa sắt nội tàn chi đoạn tí mớ hồ có thể thấy được, thậm chí có chút cửa sắt nội còn có từ thi bạch cốt. Này đó cảnh tượng chỉ có Bạch Quá có thể thấy, tiêu chứng thực lực quá thấp không có thần thức, chỉ có thể cảm nhận được ẩm ướt cùng mùi hôi âm u.

“Cấp lão tử đi vào!”

Bạch Quá bị một chân đá vào ri sét loang lỗ cửa sắt nội, cửa sắt khép kín trước Bạch Quá truyền âm cấp Tiêu Lạc nói: “Chiếu cố hảo tự mình, ta có thể cứu người đi ra ngoài, tin tưởng ta.”

Cửa sắt hoàn toàn nghiêm hợp, đen nhánh hoàn cảnh hạ làm Bạch Quá có chút không thích ứng, tựa như hần ngay từ đầu xuất hiện ở trong quan tài giống nhau.

Nhưng này không thể nề hà, nếu hần tưởng bình yên vô sự rồi đi nơi này, vậy cần thiết lợi dụng nơi này hoàn cảnh tu luyện, chờ hần đột phá đến mới sinh cảnh trung kỳ, khi đó La gia liền chưa nói tới đối hần có uy hiếp.

Ngày đầu tiên Bạch Quá bị nhốt lại không người hỏi thăm, thậm chí liền một ngum cơm đều không có cho hần ăn qua, thẳng đến ngày hôm sau, mới có người mở ra hần cửa lao.

Một đạo chói mắt ánh sáng truyền đến, bốn năm thân ảnh xuất hiện ở Bạch Quá nhà tù nội, cầm đầu một người nam tử dáng người cường tráng, ăn mặc một kiện than chì sắc trường bào, ở hần bên cạnh, chính là ngày đó trào bọn họ trở về la quân sự, đến nỗi mặt khác hai người, hẳn là theo ban.

Bạch Quá bị này ánh sáng chiếu lóa mắt tình, đơn giản nhắm lại hai mắt.

“Nói! Các người vì sao đối ta La gia có sát khí?” La quân sự tiến lên một bước, chỉ vào Bạch Quá lạnh giọng hỏi.

Bạch Quá nhiên sẽ không thừa nhận, vội vàng ngữ khí ai nói: “Nào có a la quân sự, chúng ta nào dám đối La gia có sát khí, người khẳng định là nghĩ sai rồi, tha mạng a.”

La quân sự vung ống tay áo nói: “Nghĩ sai rồi? Kia vì sao ta cảm nhận được lão bà người trong mắt sát khí?”

Bạch Quá giải thích nói: “Chúng ta đều là phạm nhân, làm sao dám đối la quân sự có sát khí, ngài tuyệt đối là nghĩ sai rồi.”

Lần này không đợi la quân sự nói chuyện, cầm đầu La Trì Võ hừ lạnh một tiếng nói: “Nếu người không nói, ta đây khiến cho lão bà người nói, đến nỗi lão bà người có thể hay không tồn tại nhìn thấy người vậy không biết.”

Bạch Quá tâm trung một lộp bộp, nếu hần liên lụy đến Tiêu Lạc, hại Tiêu Lạc chết non kia hần Bạch Quá thật đúng là làm không được, nếu này lão thất phu quay đầu đi tìm Tiêu Lạc, hần tức khắc liền sẽ động thủ.

Liền ở La Trì Võ sắp xoay người đi Tiêu Lạc nhà tù thời điểm, Bạch Quá đang chuẩn bị động thủ, một cái thấp bé nam tử vội vã vọt tiến vào, ở La Trì Võ bên tai nói vài câu, La Trì Võ sắc mặt biến đổi trực tiếp rồi đi, rồi đi phương hướng là lối ra, làm Bạch Quá nhẹ nhàng thở ra.

Bạch Quá lại lâm vào trong bóng đêm, nhưng hán giờ phút này lại có chuẩn bị thời gian, nếu vừa rồi kia thấp bé nam tử đến chậm một bước, hán hiện tại không chừng đã đâm máu.

La Tri Vô là bởi vì lực bảo nam tử đi tị nguyên nhân mới vội vàng rời đi, Bạch Quá duy nhất rõ ràng chính là La Tri Vô này vừa đi ít nhất mười ngày nửa tháng, cho nên hán muốn lợi dụng này đó thời gian tăng lên thực lực, nếu không chờ đối phương trở về bọn họ liền nguy hiểm.

Lập tức Bạch Quá lấy xuất trận bàn, trận pháp đầu mỗi giả thiết vì ngăn cách trận bàn cùng dẫn linh trận, mặt khác thiên trận vì ảo trận, vì chính là phòng bị tuần tra người nhìn ra manh mối.

Đãi này đó công tác xong sau Bạch Quá hai chân ngồi xếp bằng, đồng thời từ nhẫn trữ vật trung lấy ra một viên đan dược, vào miệng là tan, từng luồng cuồng bạo linh khí tùy theo bốn phương tám hướng vọt tới, Bạch Quá lập tức vận chuyển chu thiên, linh khí như thiếu để đập lớn rót nhập trong cơ thể, tiến vào ngực màu tím khí thể trung thủy tinh.

Đây là Bạch Quá lần đầu tiên ném thử lấy đan dược tu luyện, kỳ thật lấy hán tiên nhân cốt hải tư chất hoàn toàn không cần đan dược tu luyện, cũng không cần ngoại vật phụ trợ. Nhưng như thế gấp gáp dưới tình huống Bạch Quá không thể không lợi dụng thăng nguyên đan tăng lên tu vi.

Thăng nguyên đan là một loại tăng lên tu vi đan dược, càng là ngắn hạn nội cao phúc tăng trưởng tu vi đan dược. Loại này đan dược tác dụng phụ rất lớn, sẽ thương tổn trong thân thể ngũ tạng lục phủ, nhưng đối với bạch lại đây nói căn bản không cần đi suy xét, hán không có ngũ tạng lục phủ, đâu ra thương tổn vừa nói?

Đây là Bạch Quá ưu thế, giống nhau tu sĩ dùng đan dược, mặc kệ là cái gì cấp bậc đan dược đều sẽ có chút đan độc, hán lại không cần lo lắng vấn đề này, đan độc sẽ theo tiến vào trong cơ thể tím thủy tinh sau tự hành tiêu tán, hoặc là bị phân giải thành hư vô.

Mọi âm thanh đều tịch ban đêm, La gia nhà tù trung khi thì truyền ra quỷ khóc sói gào rên rĩ, khi thì có vật thể va chạm cửa sắt tiếng vang. Chỉ có một địa phương vô cùng an tĩnh, phòng này đúng là Bạch Quá nơi nhà tù.....

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Huyền Minh Kim

Theo thời gian không ngừng chuyển dời, Bạch Quá quanh thân hơi thở càng thêm nồng hậu, cường hán khí thể không ngừng từ trong cơ thể lao ra, nếu lúc này có người dùng thấu thị mắt quan sát Bạch Quá trong cơ thể, nhất định sẽ phát hiện hán bạch cốt khung xương tinh oánh dịch thấu, như là bạch ngọc quang hoa không rảnh.

Bạch Quá giống như một tôn đầu gỗ, thần thái bình yên ngồi xếp bằng ở lạnh băng mặt đất, hán tựa hồ quên mất thời gian, quên mất La gia, đem sở hữu lực chú ý tập trung ở căn nguyên tím thủy tinh trung, cùng kia đầy trời linh khí thượng.

.....

Tiêu Lạc lúc này cuộn súc ở nhà tù một góc, nàng dù cho biết bạch không thực lực cường đại, nhưng cũng không cho rằng Bạch Quá có thể tồn tại mạng nàng rời đi La gia, La Tri Vô thực lực nàng rất rõ ràng, sắp bước vào Thiên Khai cảnh, mà Bạch Quá thực lực ước chừng đang sờ tiền cảnh hậu kỳ, hoặc là mới sinh cảnh lúc đầu. Đây hai người căn bản không có có thể so tính.

Tiêu Lạc nhắm lại hai mắt, nàng thù tuy rằng không có báo xong, La Chí Vân chết chỉ có thể làm hán thống khoái như vậy một chút, nhưng này cũng đủ rồi, nếu không có Bạch Quá tương trợ, nàng liền tính là lại tu luyện cái mấy năm cũng báo không được thù này.

Chẳng qua nàng trong lòng áy náy, liên lụy Bạch Quá cùng nhau phó hoàng tuyền.

.....

Liên tiếp nửa tháng không ngừng tu luyện, Bạch Quá từ mới sinh cảnh một tầng thăng cấp đến mới sinh cảnh sáu tầng, loại này tốc độ không thể nói không nghe rợn cả người. Bạch Quá biết, hán hiện tại sở nỗ lực là vì hán tương lai làm tính toán, kia một trăm linh bảy vị tiên nhân là sẽ không cái gì đều không công đạo khiến cho hán rời đi hư tính.

Cho nên Bạch Quá cần thiết trưởng thành nhanh chóng, hán thậm chí muốn dùng bỏ lớn thời gian tăng lên tu vi, nhưng hán biết như vậy chỉ biết vật cực tất phản, này một đòi hán không riêng gì vì tu luyện vấn đề mà sống, càng là vì hán trong lòng mộng tưởng mà sống.

Muốn sống thú vị, đầu tiên ngươi phải có bằng hữu, đến có thân nhân. Như vậy dọc theo đường đi mới sẽ không cảm thấy cô đơn.

“Nếu La gia một hai phải lưu lại ta, ta đây liền không khách khí.” Bạch Quá bỗng nhiên đứng lên, trong đôi mắt vô cùng tự tin, mới sinh cảnh trung kỳ hoàn toàn chính là một cái khác khái niệm, hẳn tới mới sinh cảnh trung kỳ, liền có thể sử dụng càng cường thủ đoạn.

Này đó thủ đoạn đều là kia một trăm linh bảy vị tiên nhân lưu lại, trong đó một ít cường đại vật phẩm đều thiết có cấm chế, Bạch Quá cần thiết tu vi đạt tới mở ra cấm chế điều kiện mới có thể sử dụng.

Bất quá hiện tại không cần lo lắng vấn đề này, hẳn đối phó La gia thủ đoạn đã đủ rồi.

Bạch lại đây đến cửa sắt trước, đem thân thức quét ra sau thấy La gia hai gã thủ vệ đang ở nói chuyện phiếm, hẳn không chút do dự một chân đem cửa sắt đá văng. Hai gã thủ vệ sững sốt, bọn họ cho rằng nhìn lầm rồi, La gia nhà tù trung sao có thể có người phá cửa mà ra?

Nhưng ngay sau đó bọn họ liền thanh tỉnh, cảm lấy vũ khí liền triều Bạch Quá đánh tới, bất luận cái gì một cái dám chạy trốn tù phạm đều là tử tội!

Bạch Quá tại chỗ chưa động, tay phải hai ngón tay cùng nhau, triều hai gã thủ vệ vung lên, màu xanh lá trường kiếm tức khắc bay ra, đem hai người đầu chém xuống.

Bốn phía một mảnh xao động, này hiển nhiên là có người vượt ngục, này đó tù phạm trong lòng tràn đầy khiếp sợ, bọn họ đoán không được ai sẽ có lớn như vậy lá gan, dám ở La Trì Vô mí mắt hạ vượt ngục.

Tiêu Lạc đã sớm bị bên ngoài tiếng vang đánh thức, nàng không có thân thức, tự nhiên vô pháp thấy rõ ràng bên ngoài trạng huống, còn tưởng rằng La gia người đối ai động thủ.

Liền ở nàng tưởng có phải hay không Bạch Quá xảy ra chuyện thời điểm, nàng nhà tù nội cửa sắt đột nhiên bị oanh khai, một bộ bạch y kính lăng thiếu niên xuất hiện ở nàng trong tầm mắt, đối với nàng cười.

“Bạch Quá!” Tiêu Lạc trong lúc nhất thời khó có thể tự kiềm chế, trực tiếp nhào vào Bạch Quá trong lòng ngực, hai giọt nước mắt chảy xuống, lại một chút không biết.

Bạch Quá hiển nhiên có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Tiêu Lạc phản ứng lớn như vậy, vỗ vỗ nàng phía sau lưng an ủi nói: “Không có việc gì, ta nói rồi sẽ mang ngươi rời đi.”

Tiêu Lạc tựa hồ ý thức được chính mình quá mức kích động, sắc mặt đỏ lên đây ra Bạch Quá, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì.

“Ngươi đi trước đi, sẵn hiện tại La gia người còn không có trở về.” Bạch Quá khi nói chuyện nhìn quét một chút bốn phía nhà tù, ngay sau đó hẳn lực chú ý đã bị cuối cùng một gian kim sắc cửa sắt hấp dẫn ở, này phiền môn trừ bỏ là vàng ròng chế tạo ở ngoài, lại còn có ngăn cách thân thức, bên trong tuyệt đối không phải là nhỏ.

“Đúng rồi, ngươi như thế nào biết La Trì Vô không ở nhà?” Tiêu Lạc hiện tại mới phản ứng lại đây, Bạch Quá thế nhưng như thế không kiêng nể gì phá cửa mà ra, hẳn là sớm có chuẩn bị.

“La Trì Vô là ai?” Bạch Quá khó hiểu hỏi.

Tiêu Lạc nói: “La Trì Vô chính là La gia gia chủ, cầm quyền giả. Ta tưởng ngươi hẳn là gặp qua hắn, hắn luôn là xuyên một kiện than chì sắc trường bào, làm bộ làm tịch.”

“Ta đây hiểu được, kia lão thất phu bởi vì có việc đi ra ngoài, đã nửa tháng không có đã tới nơi này, cho nên ngươi hiện tại chạy nhanh đi ra ngoài, ta còn có chút sự tình không có làm xong, hội họp địa điểm liền ở lúc trước chúng ta chạy trốn sau kia gian trong phòng đi, chờ ta mấy ngày, này ta ba ngày sau không có trở về, ngươi liền dịch dung rời đi thiên thủy thành, từ đây không bao giờ muốn bước vào một bước.”

Tiêu Lạc nhìn Bạch Quá lo lắng nói: “Ngươi còn có chuyện gì không có làm? Kia La Trì Vô thực lực cao siêu, ngươi không phải đối thủ của hắn, thậm chí hẳn bên người là quân sự cũng không phải dễ đối phó, cùng ta cùng nhau đi thôi.”

“Đừng nói nữa, ta là thật sự có việc, ngươi chạy nhanh đi, không đi ta sinh khí!” Bạch Quá sắc mặt một chỉnh.

Tiêu Lạc vẫn là không lớn yên tâm, tưởng tiếp tục mở miệng thời điểm, Bạch Quá trực tiếp đem nàng bên hông một ôm, rời đi La gia nhà tù.

“Nơi này hiện tại không có gì cường giả, ngươi chạy nhanh đi, ba ngày sau ta nhất định trở về.” Bạch Quá ánh mắt nói cho nàng, hẳn có thể làm đến.

Tiêu Lạc cắn răng một cái nói: “Ta tin tưởng ngươi.”

Sau khi nói xong cũng không quay đầu lại xông ra ngoài, biến mất ở Bạch Quá trong tầm mắt.

Tiêu Lạc biết, nếu nàng tiếp tục khăng khăng ngăn trở Bạch Quá, chẳng những không giúp được hắn, ngược lại sẽ liên lụy hắn, nếu Bạch Quá như thế tự tin vậy từ hắn đi hảo, bởi vì hắn nói qua có thể trở về.

Bạch Quá về tới La gia nhà tù trung, âm lãnh âm ướt cảm giác xuất hiện, bất quá hắn hồn không thêm để ý, giờ phút này bạch lại đây đến kia chỗ kim sắc

trước cửa, một tay huy động gian màu xanh lá trường kiếm đánh ra, nhắm phía Kim Môn.

Phanh!

Nặng nề thanh âm vang lên, kim sắc cửa lao vùn ti chưa động, Bạch Quá ngạc nhiên, hấn màu xanh lá trường kiếm tuy rằng không phải cái gì cường đại đồ vật, nhưng là trăm phá này từ kim đúc thành môn hấn là không phải việc khó, nhưng lại là kết quả này.

“Tiểu tử, đừng lao lực, kia môn không phải ngươi động lợi hại.” Phía sau cửa sắt nội truyền đến già nua thanh âm, Bạch Quá liền ôm quyền nói: “Lão nhân gia, này Kim Môn ra sao đúc ra? Vì cái gì ta phá không khai?”

Già nua thanh âm nói: “Này Kim Môn không phải bình thường kim đúc ra, mà là Huyền Minh Kim, hơn nữa cái này môn cũng không phải La gia chế tạo, nghe nói nói là một kẻ mạnh đúc ra, đúc xong sau như vậy rồi đi.”

“Huyền Minh Kim?” Bạch xem qua tình sáng ngời, hắc hắc nở nụ cười, nếu là mặt khác bất luận cái gì kim, hấn đều phá không khai, nhưng là Huyền Minh Kim hấn lại có biện pháp phá vỡ.

Bởi vì kia một trăm linh bảy tiên nhân, trong đó có cái tiên nhân kêu huyền minh đại tiên, hấn tồn lạc sau Huyền Minh Kim rơi xuống hư tình, cũng nguyên nhân chính là vì như vậy, cái này huyền minh đại tiên lão ca không có gì thứ tốt cho hấn, gán cho hấn một quyền luyện khí phổ cập khoa học, này ngoạn ý Bạch Quá cảm thấy không gì trùng trùng, liền ném vào nhần một góc.

Bất quá huyền minh đại tiên nhưng thật ra cho hấn mặt khác một thứ, dung định vô thủy!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Kim Môn sau lưng

Dung Định Vô Thủy, là một loại không có gì không hóa thân thủy, chỉ cần rất nhỏ đựng vào, là có thể làm người xương cốt bột phần đều không dư thừa.

Huyền minh đại tiên thật là cho một lọ Bạch Quá loại này thần thủy, nhưng lại là cao phong. Chỉ có thể hòa tan vật thể, lại giết không được người, bằng không Bạch Quá vắng kia La Trì Vô trên mặt tới vài giọt, cái gì đều giải quyết.

Bạch Quá có chút hưng phấn, mở ra này Kim Môn sau sẽ là cái dạng gì đâu?

Đại lượng tu luyện tài nguyên? Vẫn là đếm không hết công pháp Thần Khí?

Nuốt khẩu nước miếng, Bạch Quá đem cao phong “Dung Định Vô Thủy” lấy ra, hấn không có thí nghiệm Kim Môn chung quanh vách tường có thể hay không đánh xuyên qua, bởi vì như vậy không hề ý nghĩa, nếu nhân gia dùng Huyền Minh Kim loại này trân quý tài liệu làm môn, bên kia thượng vách tường có thể kém đi nơi nào?

“Tài bảo, ta tới.” Bạch Quá cười hắc hắc, vịn ra bình cái, tay trái rất nhỏ phát một cái, một cái hạt mè lớn nhỏ giọt nước phù không mà ra, bay về phía Kim Môn, đồng thời ở Kim Môn phía dưới phòng thượng một cái hình vuông vật chứa.

Bạch Quá lúc này mới vỗ vỗ tay, từ nhần trữ vật trung lấy ra một phen ghế dựa, ngồi xuống sau vừa lòng nhìn Kim Môn không ngừng tan rã.

Thời gian quá thực mau, gần một nén nhang không đến cửa sắt liền hoàn toàn tan rã ở Bạch Quá sớm đã đặt tốt vật chứa trung, Kim Môn nội đen nhánh một mảnh, cái gì cũng nhìn không thấy. Bạch Quá thu hồi ghế dựa cùng vật chứa, đi vào Kim Môn nội.

Thần thức quét ra sau Bạch Quá hoàn toàn chấn kinh rồi, phương diện này cái gì đáng giá đồ vật đều không có, mà là giam giữ một người, một cái cốt sấu như sài nam tử!

Không nghĩ tới Kim Môn sau lưng lại là như vậy cảnh tượng.

Này nam tử khuôn mặt khô gầy, dáng người như khung xương gầy yếu, bị đinh ở chữ thập thiết giá thượng, nhưng hấn quanh thân hơi thở lại là lệnh nhân tâm giật mình, Bạch Quá khoảng cách hấn mấy trượng xa cũng có thể cảm nhận được hấn cường đại, người này rốt cuộc là ai? Vì sao sẽ bị như thế phòng thủ kiên cố nhốt tại này?

Một cỗ nhu hòa gió thổi qua Bạch Quá khuôn mặt, Bạch Quá mức đến cho rằng này cốt sấu như sài nam tử đã chết.

“Không nghĩ tới, trên thế giới này còn có người có thể tan rã Huyền Minh Kim, ta mục qua thánh được cứu rồi?”

Phòng nội quanh quần thanh âm, Bạch Quá khiếp sợ nhìn người này, hấn thế nhưng không chết?

Căn phòng này cũng không biết tồn tại nhiều ít năm, như thế dài dòng năm tháng ăn mòn hạ, hấn thế nhưng trừ bỏ khung máy móc gầy yếu ngoại còn có thể tồn tại, này quả thực chính là kỳ tích.

Liên tính là tu sĩ, ở như thế dài dòng năm tháng hạ đều sẽ hóa thành xương khô, biến thành bụi bặm.

Khô gầy nam tử mở một con mắt, vẫn đục hắc ám con ngươi ánh mắt đầu tiên thấy chính là Bạch Quá, ngay sau đó hấn kia người chết da giống nhau môi giật giật, “Thế nhưng chỉ là cái mới sinh cảnh tiểu quý, di, không đúng, ngươi trong cơ thể có cực cường lực lượng cùng phòng hộ, ta thế nhưng vô pháp nhìn thấu?”

Bạch Quá không biết hấn mở ra này Kim Môn là phúc hay là họa, nhưng trước mắt khô gầy nam tử tất nhiên là chí cường giả, nếu không chỉ bằng vào quanh thân hơi thở là không có khả năng làm hấn cảm thấy rừng mình.

“Tiền bối, vẫn bối Bạch Quá, nếu quý rầy đến tiền bối thanh tịnh ta lập tức cáo từ.”

Bạch Quá không nghĩ liên lụy quá nhiều, đặc biệt là cùng như vậy cường giả liên lụy, nếu đối phương lòng mang ý xấu, kia hấn chết đều không chỗ giải oan.

“Đừng đi đừng đi.” Kia khô gầy nam tử nghe thấy Bạch Quá phải đi vội vàng ngăn lại, “Ta đối với ngươi cũng không ác ý, ngươi đã cứu ta ta còn muốn cảm tạ ngươi.

Nhưng là ngươi trước hết cần giúp ta buông xuống, ta hiện tại thân thể phi thường suy yếu, yêu cầu tu luyện khôi phục tu vi.”

Bạch Quá xoay chuyển con mắt nói: “Ta đây như thế nào tin tưởng ngươi lời nói là thật sự?”

“Ta đều này cầu dạng còn cần thiết lừa ngươi sao?” Khô gầy nam tử hữu khí vô lực nói: “Ta tu vi bị vô hạn áp chế, dài dòng năm tháng sử ta tu vi thoái hóa tới rồi Khai Nguyên cảnh, ngươi sợ ta làm gì? Còn có, chủ nhân nơi này tựa hồ phải về tới, ngươi xác định không đem ta buông xuống?”

“Khai Nguyên cảnh!” Bạch Quá tâm thần rung mạnh, như thế dài dòng năm tháng xâm nhập hạ, này khô gầy nam tử thế nhưng còn có thể đem tu vi vi không chế ở Khai Nguyên cảnh, loại này cường giả nếu muốn giết hấn quả thực dễ như trở bàn tay.

Mới sinh cảnh tiếp theo cái cảnh giới là Thiên Khai cảnh, mà Thiên Khai cảnh tiếp theo cái cảnh giới mới là Khai Nguyên cảnh. Nếu đem Bạch Quá quan tại đây phá địa phương, hấn nếu không bao lâu, có lẽ mười năm tám năm sau, hấn tu vi ở không có linh khí dưới tình huống cũng sẽ bắt đầu lùi lại, càng không cần phải nói vô số nhật nguyệt.

“Đừng do dự, nơi này chủ nhân đã đã trở lại.” Khô gầy nam tử lắc lắc đầu, cũng khó trách Bạch Quá không dám cứu hấn, đối thành là bất luận cái gì một cái tu sĩ, đều sẽ không cứu một cái đối chính mình có không biết nguy hiểm người.

Bạch Quá thần thức quét ra, La gia nhà tù ngoại có năm người triều bên này tới rồi, La Tri Vô cùng la quản sự đều ở. Màu xanh lá trường kiếm lao ra, bay về phía khô gầy nam tử trên người xiềng xích, Bạch Quá vẫn là tính toán đem người này cứu.

“Đừng dùng phi kiếm, này xiềng xích là phệ linh thiết, ngươi sẽ thu được phản phệ.” Khô gầy nam tử thấy Bạch Quá muốn ra tay cứu hấn, vội vàng nhắc nhở một câu.

Bạch Quá thu hồi phi kiếm, trong tay nhiều một thanh thiết chùy, nhảy lên sau triều kia phệ linh thiết chính là một chùy kén hạ.

Kim thiết đan xen thanh âm vang lên, phệ linh xích sắt đứt gãy, khô gầy nam tử một đầu ngã quỵ trên mặt đất, Bạch Quá vội vàng tiến lên một bước nói: “Tiền bối ngươi không sao chứ?”

“Ta không có việc gì, nhưng yêu cầu khôi phục một chút, ngươi trước quần hảo chính ngươi, kia mấy người đã xuống dưới.”

“Không tốt!” La Tri Vô nghe thấy được nhà tù nội tiếng gầm rú, là kim thiết đan xen mới có thể sinh ra thanh âm, ngay sau đó hấn liền thấy cửa hai cái thủ vệ chết ở trên mặt đất, tức khắc nhanh hơn dưới chân nện bước.

“Ngươi là người phương nào?” La Tri Vô liếc mắt một cái liền thấy bạch y trắng tuyết Bạch Quá đứng ngạo nghễ trung ương, đồng thời cũng thấy chỗ sâu nhất môn bị mở ra. Tức khắc hấn trong lòng chấn động mãnh liệt, này phiền Kim Môn cũng không biết là ai đức, mặc kệ hấn dùng biện pháp gì, thỉnh kiêu gì lợi hại người tới khai đều là uống công.

Nhưng không nghĩ tới hôm nay thế nhưng mở ra, La Tri Vô nhưng không cho rằng này Kim Môn là Bạch Quá mở ra, bởi vì Bạch Quá tu vi còn không bằng hấn, có thể đánh đến khai mới là lạ.

Đến nỗi kia kim thiết va chạm thanh âm cửa sắt cũng có thể phát ra, La Tri Vô cũng không có để ý.

Kim Môn nội một người cốt sấu như sài nam tử đang ở khoanh chân đã tọa, La Tri Vô ánh mắt nhìn quét một vòng nhà tù sau không sai biệt lắm hiểu

biết tiền căn hậu quả.

Phía trước bọn họ chộp tới sơn dương hồ nam tử, cùng một người đầy mặt mặt rỗ nữ tử. Lúc này bọn họ nơi cửa lao là mở ra, nếu hần suy đoán không tởi, kia sơn dương hồ nam tử chính là trước mắt bạch y thiếu niên, lúc ấy hần dịch dung.

Mà một cái khác mặt rỗ mặt nữ tử hần không có thấy, nói vậy cũng là dịch dung, hiện tại phòng chừng đã đào tẩu.

“Nhớ kỹ, ta là bạch cốt đại hiệp. Đừng thượng Diêm Vương kia đưa tin thời điểm, không biết chính mình là bị ai giết.” Bạch Quá thanh kiếm vung lên, chỉ vào La Trì Vô đầu nói.

“Ha ha ha ha.....” La Trì Vô cuồng tiếu lên, ánh mắt sắc bén nói: “Ta La Trì Vô làm thiên thủy thành tam bá chi nhất, hôm nay lần đầu tiên nghe thấy có người dám như thế cùng ta nói chuyện, ta mặc kệ ngươi là cái gì bạch cốt, cái gì đại tởm. Hôm nay đều đến cho ta lưu lại!”

La Trì Vô đôi tay vung lên, la quân gia cùng mặt khác ba gã nam tử vọt đi lên, sôi nổi té ra vũ khí.

Bạch Quá đối phó la quân sự căn bản không cần đôi vũ khí, trực tiếp thanh kiếm vung lên, bỏ vào cái thứ nhất tới gần hần nam tử đao thượng, đồng thời một lá bùa lục lấy ra, vỗ vào mặt khác một người nam tử trên tay.

Bạch Quá một chân đá bay cầm đao nam tử, cấp tốc lui về phía sau. La quân sự kinh hãi, đồng dạng một chân đem kia bị dán bùa chú nam tử đá phi. Cũng may La gia nhà tù tương đối rộng mở, tại đây hai gã nam tử bị đá đến một bên khi, oanh một tiếng vang lên, vài vụn thịt nát vẩy ra mà ra, rơi rụng đầy đất.

Đãi bụi đất tan đi sau

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Bạch Quá thực lực

La Trì Vô đồng dạng lộ ra vẻ mặt kinh hãi, ba cấp Bạo Phá phù tuy rằng đối hần loại này tu sĩ không có trí mạng thương tổn, nhưng nếu bị tạc vừa vặn cũng sẽ bị thương, loại này bùa chú thiên thủy vùng ven vốn không có, kia xem ra trước mắt bạch y thiếu niên là mặt khác thành trì người.

Bạch Quá nhẹ nhàng giải quyết hai người, hiện tại dư lại hai cái mới là khó nhất phiền, đặc biệt là La Trì Vô, hần thậm chí đều hoài nghi đối phương đã tiến vào Thiên Khải cảnh.

“Ngươi nói cái này a, ta còn có thật nhiều đầu.” Bạch Quá từ trong lòng ngực lấy ra một đập bùa chú, ước chừng có hai ba mươi trương, toàn bộ đều là Bạo Phá phù.

“Ngươi như thế nào sẽ có nhiều như vậy bùa chú, ngươi rốt cuộc là ai!” Liên tính la quân sự mới sinh cảnh trung kỳ, hần cũng không dám mạo muội tiến lên, đối phương có nhiều như vậy bùa chú, trước mặt kệ bùa chú cấp bậc, chỉ là kia hơn hai mươi trương Bạo Phá phù liền đủ để đem La gia nhà tù tạc sụp.

Đồng dạng hần cũng rõ ràng đối phương sẽ không làm như vậy, đem nơi đây tạc sụp tương đương là đồng quy vu tận.

“Ta đều nói, ta kêu Bạch Cốt Đại Hiệp, ngươi lỗ tai điếc sao?” Bạch Quá đem thanh kiếm thu hồi, đồng thời trong tay nhiều một phen bạc kim trường thương, hần sờ dĩ đôi vũ khí, vẫn là bởi vì La Trì Vô, hần cảm giác người này không phải tốt như vậy đối phó.

“Ngươi!” La quân sự liền phải tiến lên ra tay, nhưng suy xét đến Bạch Quá có mấy chục trương Bạo Phá phù sau lại nhin xuống xúc động.

“Không phục tới làm.” Bạch Quá dài thương (súng) một quyền, triều la quân sự đầu đâm tới, dưới chân khoảng cách nhảy mắt ngăn lại, trong chớp mắt liền tới đến phụ cận.

La quân sự không thể không ra tay, hần biết rõ La Trì Vô bản tính, nếu hần lùi bước, kia ngay sau đó hần này làm quân sự liền phải thay đổi người. Giờ phút này hần cái trán kinh mạch nhỏ lên, giờ tay từ túi trữ vật trung lấy ra bát giác thiết chùy, đột nhiên một kén mà xuống.

Bạch Quá bị bát giác chùy đập lui hai bước, không lùi phản công, một bước bán ra bạc kim mũi thương hàn mang chột lóe, cấp tốc thứ hướng la quân sự yết hầu. Đúng lúc này, Bạch Quá cảm nhận được quanh thân có chút sền sệt, như là chân đạp lên đầm lầy mà giống nhau.

Lúc này đã vô pháp quay đầu lại, Bạch Quả rất rõ ràng đây là La Tri Vô thủ đoạn, hẳn quả nhiên đã tiến vào Thiên Khai cảnh, cũng chỉ có Thiên Khai cảnh ra chiêu mới có sên sệt cảm.

“Phốc!” La quân sự trong miệng một đạo máu tươi phun ra, yết hầu bị Bạch Quả mũi thương xuyên thủng, đi đòi nhà ma. Cùng thời khắc đó, Bạch Quả hữu bụng bị một thanh kim sắc riu bổ trúng, xé rách một đạo mồm to từ.

Tương rút về riu La Tri Vô sừng sốt, hẳn kim riu thế nhưng tạp ở Bạch Quả xương sườn khe hở trung, cái này kỳ quái, hẳn kim riu rõ ràng có thể đem Bạch Quả chặn ngang chặt đứt, nhưng lại tạp ở trên xương cốt, đây là có chuyện gì?

Bạch Quả bụng bị tua nhỏ đảo không phải cái gì đại sự, gần có chút đau đớn mà thôi, thấy La Tri Vô riu tạp ở chính mình xương sườn trung, Bạch Quả nhiên sẽ không cho hắn cơ hội rút ra, mũi thương một quyền, triệu La Tri Vô đầu đánh tới, hẳn liền không tin gia hỏa này không né.

Quả nhiên, La Tri Vô quyết đoán từ bỏ tạp ở Bạch Quả trên xương cốt riu, lui về phía sau mấy bước.

“Ngươi xương cốt vì sao như thế chi ngạnh?” La Tri Vô nhất không thể lý giải chính là Bạch Quả điểm này, hẳn kim riu tuy rằng chỉ là trung phẩm pháp khí, nhưng đem Bạch Quả chém thành hai nửa không hề vấn đề, nhưng sự thật lại liên mấy cây xương sườn đều phách không ngừng.

Bạch Quả lười đến trả lời La Tri Vô hỏi chuyện, nơi này còn có một cái chí cường giả ở đây, hẳn nói ra chính mình bí mật tương đương là chơi hỏa.

“Ít nói nhảm, hiện tại liền dư lại ngươi một người, Thiên Khai cảnh đích xác cường đại, làm ta hảo hảo thể hội một phen.” Bạch Quả hơi thở bắt đầu kéo lên, tùy tay đem xương sườn thượng riu rút lạch, ngay sau đó trong tay bạc kim trường thương thoắt quét mà ra, như là một cái ngân long ra biển, thẳng chỉ ẩn đường.

La Tri Vô hừ lạnh một tiếng, túi trữ vật trung té ra hẳn nhất dẫn cho rằng hảo vũ khí, mây lửa đao, đao này vì hạ phẩm linh khí, chính là năm đó hoang dã động phủ trung đoạt được, chết ở cây đao này hạ vong hồn chưa từng có trăm, cũng có mấy chục.

Đồng thời La Tri Vô kinh ngạc chính là Bạch Quả bị hắn bổ một riu, liền tính không có chặt đứt vòng eo, kia cũng nên thân bị trọng thương mới đúng, nhưng hiện tại đối phương ra tay so với vừa rồi càng hung hiểm hơn, chút nào không giống như là đã bị thương người.

Mây lửa đao triệu Bạch Quả cánh tay phải bổ tới, Bạch Quả chuẩn bị phía bên phải mượn tiền thời điểm bỗng nhiên sên sệt cảm xuất hiện, chính là này một giây đồng hồ thời gian, Bạch Quả không có thể tránh thoát, này một đao phách vào hẳn da thịt, nhưng lại bị vai hẳn xương bả vai chặn.

La Tri Vô lần này là thật sự chấn kinh rồi, hai lần có thể giết chết Bạch Quả cơ hội đều thất bại, vốn dĩ này một đao đủ để đem Bạch Quả nửa biên thân mình bổ ra, nhưng lại bị xương cốt cấp chặn, chẳng lẽ tiêu tử này xương cốt là kim cương bất hoại sao?

Ngay sau đó hẳn liền nhớ tới Bạch Quả luôn mãi cường điệu danh hiệu, Bạch Cốt Đại Hiệp, La Tri Vô ngay từ đầu căn bản không có để ý, hiện tại nhớ tới lại cảm thấy Bạch Quả đích xác có chút kỳ quái, đối phương tuyệt đối là tu luyện một môn mạnh mẽ công pháp, mới đưa đến xương cốt như thế cứng rắn!

La Tri Vô hai mắt trở nên lửa nóng, hẳn chỉ cần giết này Bạch Cốt Đại Hiệp, cướp đoạt công pháp sau là có thể luyện thành không xấu thần cốt. Nghĩ đến đây La Tri Vô rút cuộc ức chế không được, rút về mây lửa đao sau càng là đem Thiên Khai cảnh ưu thế bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

Bạch Quả quanh thân càng thêm sên sệt lên, vô pháp thuận lợi hành động, trong khoảng thời gian ngắn lại bị La Tri Vô mây lửa đao bổ bốn năm đao, toàn thân trên dưới vết máu loang lổ, vết thương buồn thui.

Bạch Quả biết, nếu hẳn lại không ra tay, kia có khả năng liền ra không được tay, hẳn khối này tiên cốt cũng không phải vô địch, đối phương chỉ là không có thương tổn cấp hẳn yếu hại, một khi La Tri Vô đánh bại đánh hạ bổ trúng hẳn yếu hại, kia hẳn không chết cũng đến trọng thương.

“Bức lão tử ra đòn sát thủ!” Bạch Quả hai mắt như lửa cầu thiêu đốt, tay trái giương lên, một viên trứng gà lớn nhỏ màu tím hạt châu xuất hiện, đột nhiên triệu La Tri Vô ngực ấn đi, La Tri Vô tự nhiên sẽ không làm Bạch Quả thực hiện được, về mặt đậm mặc nhìn Bạch Quả, Bạch Quả hôm nay là hẳn phải chết!

Thân thể chỉ cần rất nhỏ di động liền có thể tránh thoát này nhất chiêu, hoặc là dùng mây lửa đao chắn một chút cũng có thể, nhưng đương La Tri Vô chân chính muốn làm như vậy thời điểm, lại phát hiện chính mình căn bản không động đậy.

“Đi tìm chết đi, ai làm ngươi chân lớn như vậy.” Bạch Quả đột nhiên đẩy bàn tay, đem kia màu tím hạt châu ấn vào La Tri Vô ngực. Đối phương sờ dĩ không động đậy, là bởi vì Bạch Quả đem bùa chú dán ở đối phương trên chân.

Vốn dĩ chiêu này hẳn là sẽ không có tác dụng, nhưng là La Tri Vô chuyên chú với giết hẳn, cho nên không chú ý dưới chân, vừa lúc hẳn ăn mặc một đôi chân to da lông gầy, ba cấp định thân phù rơi xuống sau dán ở gầy thượng, hẳn tức khắc không thể nhúc nhích.

La Tri Vô ánh mắt lộ ra hoảng sợ, hẳn cảm nhận được chính mình trong cơ thể sinh cơ không ngừng bị cướp đoạt, tu vì cũng chợt giảm xuống, ngã so thị trường chứng khoán còn nhanh, từ Thiên Khai cảnh lúc đầu, ngã xuống đến mới sinh cảnh trung kỳ, sau đó là lúc đầu, sờ tiền cảnh hậu kỳ, lúc đầu, khuy phạm.

Mãi cho đến La Tri Vô mất đi ý thức mới thôi, Bạch Quả mới đặt mông ngồi ở trên mặt đất, một trận chiến này hẳn thể hội rất nhiều, Thiên Khai cảnh quả nhiên không phải dễ đối phó, cái loại này sên sệt cảm giác bị Bạch Quả chạm đến trình tự, chỉ cần hẳn nguyện ý, hiện tại liền có thể thi triển loại này thủ đoạn.

La Tri Võ cho dù chết đều tưởng không rõ, Bạch Quá vì cái gì còn có ba cấp định thân phù loại này đồ vật, chẳng lẽ kia mấy chục trương Bạo Phá phù không phải toàn bộ, mà là trong đó một bộ phận sao?

Loại này vấn đề La Tri Võ vĩnh viễn đều không thể được đến đáp án, hẳn trước khi chết thậm chí nghĩ tới người này có phải hay không giết hẳn nhi tử hung phạm, đáng tiếc không hỏi ra tới liền đã chết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Thương hải tang điền

“Tiểu tử, ngươi thực không đơn giản a.....”

Bạch Quá tâm trung run lên, vội vàng đứng lên, cảnh giác nhìn chăm chăm cách đó không xa ngồi xếp bằng nam tử, hẳn nhưng thật ra đem gia hỏa này quên mất, vừa rồi quá mức chuyên chú.

“Đừng lo lắng, ta nói rồi đối với ngươi không có ác ý, ngươi về điểm này đồ vật ta cũng chướng mắt, ngồi xuống nghỉ ngơi đi.” Lúc này bên trong cánh cửa nam tử ước chừng bảy mươi tuổi, thân thể cũng không hề khô gầy, khôi phục tới rồi thái độ bình thường, hơi thở càng là cường đại vô cùng.

Bạch Quá nhẹ nhàng thở ra ngồi xuống, đồng thời nuốt vào một viên đan dược, yên lặng vận chuyển công pháp chữa thương. Hẳn biết, liên tính lão nhân này phải đối hẳn ra tay hẳn cũng không có chút nào biện pháp, đánh La Tri Võ đều như vậy lao lực, Khai Nguyên cảnh hẳn càng đánh không lại.

Tu vi lui bước không đại biểu vĩnh viễn đều sẽ lui bước, này bảy mươi lão nhân thực lực rõ ràng ở khôi phục, hiện tại tu vi hẳn là đều không ở Khai Nguyên cảnh, có khả năng khôi phục tới rồi càng cao cảnh giới.

Từ La Tri Võ sau khi xuất hiện, bốn phía nhà tù nội liền lại vô nửa điểm thanh âm truyền ra, có thể thấy được những người này đối La Tri Võ sợ hãi. Mãi cho đến La Tri Võ sau khi chết, La gia nhà tù nội hoàn toàn an tĩnh xuống dưới, lúc này mới có chút rất nhỏ thanh truyền ra.

Này đó bị nhốt tại nơi này người Bạch Quá đều quan sát quá, trong đó tu vi mạnh nhất cũng liền đang sơ tiên cảnh trung kỳ, bọn họ phân biệt bị một loại đặc chế xiềng xích khóa đùm tay chân, làm này không thể vận công. Bạch qua trước dịch dung thành phạm nhân, La gia đối hẳn không có để ở trong lòng, không có bó này tay chân. Cho nên mới làm cho như vậy kết quả.

Nếu Bạch Quá bị kia đặc chế xiềng xích khóa trụ, thật đúng là khó nói có thể hay không rời đi nơi này.

“Tiểu oa nhi tử, ngươi kêu gì danh, nên sẽ không thật sự kêu Bạch Cốt Đại Hiệp đi?” Kêu Mục Qua Thánh lão giả hai mắt tỏa ánh sáng, chờ Bạch Quá trả lời.

Bạch Quá ha hả cười, đối với Mục Qua Thánh nói: “Mục tiên bối thật là nói đùa, ta ở ngươi trước mặt làm sao dám xưng đại hiệp đâu.”

Mục Qua Thánh lúc này hơi thở vừa thu lại, kia cổ lệnh nhân tâm giật mình cảm giác biến mất không thấy, thay thế chính là một cỗ nhu hòa xuân phong.

Trải qua một nén nhang thời gian, Bạch Quá thương thể cũng khôi phục thất thất bát bát, trên người huyết động cùng vết nứt đều lấy khép lại.

Dịch dung sau Bạch Quá nhìn nhìn ẩm ướt nhập khẩu, hẳn cần phải đi.

“Đừng nóng vội đi.” Mục Qua Thánh giờ tay đánh ra một đạo cấm chế, bốn phía rốt cuộc nghe không thấy một chút thanh âm, đồng dạng nhà tù trung người cũng nghe không thấy bọn họ thanh âm. Đánh xong cấm chế sau Mục Qua Thánh đứng lên, nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Ta Mục Qua Thánh nói chuyện nhất ngôn cửu đỉnh, ngươi nếu đã cứu ta ta tự nhiên phải cho ngươi điểm chỗ tốt.”

Bạch Quá vội vàng nói: “Mục tiên bối, ta cứu ngươi là bởi vì tin tưởng ngươi, không có gì chỗ tốt không chỗ tốt nói đến, mặc kệ thứ gì ta đều không thể muốn.”

Mục Qua Thánh nhưng thật ra nhìn nhiều Bạch Quá liếc mắt một cái, tán thưởng nói: “Tiểu oa nhi tử, ngươi là cái thứ nhất cự tuyệt ta chỗ tốt người, thực không tồi. Nhưng là ngươi biết có bao nhiêu người muốn ta chỗ tốt sao?”

Bạch Quá lắc lắc đầu nói: “Không biết.”

Mục Qua Thánh tùy tay thay đổi bộ màu vàng nhạt đạo bào, thờ dài một tiếng nói: “Nhớ trước đây ta kinh tài điểm điểm, muốn bái nhập ta môn hạ tu sĩ vô số, nhưng không nghĩ tới ta đồng môn bạn thân Hoàng Trung nói thế nhưng phản bội ta, hán đem ta nhốt tại này vô số nhật nguyệt, một lòng muốn cướp đi ta nhân, nhưng là ta nhân trung có sư tổ lưu lại cấm chế, cho nên vô luận hán như thế nào hao tổn tâm cơ đều không chiếm được, dần dà hán liền từ bỏ, đem ta cầm tù tại đây.

Có lẽ hiện tại hán đã rời đi hư tình, tiến vào kia cuộn cuộn vũ trụ trung, bất quá hán liền tính là đi lại xa, ta cũng muốn đem hán trào trở về, sau đó hỏi một câu vì cái gì lúc trước muốn phản bội ta!”

Bạch Quá là người thông minh, ở Mục Qua Thánh nói xong những lời này thời điểm liền minh bạch, này Hoàng Trung nói khẳng định là coi trọng Mục Qua Thánh nhân, đến nỗi nhân trung đồ vật vậy không cần đoán, phỏng chừng là sư tổ lưu lại bảo bối, cho nên Hoàng Trung nói nổi lên tham niệm, lúc này mới phải đối Mục Qua Thánh xuống tay.

Khả năng kia sư tổ nghĩ tới vấn đề này, cho nên ở Mục Qua Thánh nhân trung thiết hạ siêu cường cấm chế, có lẽ chỉ có Mục Qua Thánh có thể mở ra, Hoàng Trung nói bắt đắc dĩ hạ đánh phái rời đi, đến nỗi vì cái gì không giết Mục Qua Thánh, này Bạch Quá liền tưởng không rõ.

“Kia vì cái gì Hoàng Trung nói không giết người? Ngược lại đem người nhốt lại.” Bạch Quá vẫn là đem nghi hoặc hỏi ra tới.

Mục Qua Thánh cười khổ một tiếng, “Hoàng Trung nói sở dĩ đem ta giam lại, chủ yếu nguyên nhân vẫn là bởi vì chiếc nhân này, khả năng hán sợ ta sau khi chết nhân cũng sẽ tùy theo tiêu hủy, nơi đó mặt đồ vật cũng sẽ biến mất. Hoặc là hán tình nguyện nhìn ta bị dài dòng năm tháng chết già, cũng không nghĩ thông khoái cho ta nhất kiếm.”

Bạch Quá lúc này thực lý giải Mục Qua Thánh tâm tình, trên địa cầu loại chuyện này cũng không ít, có công ty lớn vì cướp lấy nào đó hạng mục, không tiếc cùng chính mình huynh đệ phản bội, thậm chí sau lưng giết hại. Loại chuyện này chỗ nào cũng có, càng không cần phải nói loại này dựa thực lực vì tôn thể giới.

“Xin lỗi.” Bạch lão đi nhỏ thanh khiếm, mặc kệ loại nào lý do hán đều không nên tò mò hỏi.

Mục Qua Thánh bỗng nhiên nở nụ cười, trong ánh mắt u ám cũng tùy theo biến mất, như là tiêu tan giống nhau.

“Tiểu huynh đệ, nói cho ta biết hiện tại là cái gì niên đại, này đó tông môn san sát?” Mục Qua Thánh nhất quan tâm vẫn là vấn đề này, hán bị quan lâu lắm, thế cho nên cùng thời đại chệch đường ray.

Này vấn đề thật đúng là đem bạch hỏi đến ở, hán thật không biết hiện tại là thuộc về cái gì niên đại, bởi vì thân mình hán liền không phải nơi này người. Đơn giản hán lấy ra tiên nhân cốt hải cho hán cận đại bản đồ, đưa cho Mục Qua Thánh, này trên bản đồ có kỹ càng tỉ mỉ đánh dấu, so với hán miệng nói muốn hảo nhiều.

Mục Qua Thánh tiếp nhận bản đồ sau thô sơ giản lược nhìn thoáng qua, ngay sau đó sắc mặt biến đổi khiếp sợ nói: “Hư tình thế nhưng xuất hiện tam đại đế quốc, ta đây là bị đóng nhiều ít năm tháng?”

Bạch Quá cũng là trong lòng chấn động, này mục tiền bối bị quan phía trước nguyên lai tam đại đế quốc còn không có xuất hiện, từ này đó đế quốc bộ dạng tới xem, ít nhất tồn tại vạn năm lâu, Mục Qua Thánh bị nhốt tại Kim Môn nội thế nhưng dài đến vạn năm bắt từ, này vẫn là người sao?

“Chúng ta hiện tại ở vào cái nào đế quốc?” Mục Qua Thánh ngăn ngại khiếp sợ qua đi hỏi câu Bạch Quá, thế giới này không có gì không có khả năng phát sinh sự tình, hán Mục Qua Thánh bị giam giữ như thế lâu, quật khởi tam đại đế quốc cũng ở tình lý bên trong.

Bạch Quá đứng sự thật nói: “Chúng ta hiện tại ở vào khôi phạm đế quốc Thiên Thủy bên trong thành, nơi này tu sĩ phổ biến thực lực đang sờ tiền cảnh đến mới sinh cảnh, Thiên Khải cảnh cũng có một ít, nhưng là không nhiều lắm.”

“Quá yếu, quá yếu.” Mục Qua Thánh không ngừng lắc đầu, hán cái kia niên đại, tùy tiện ra tới một cái tu sĩ ít nhất đều ở Khai Nguyên cảnh trở lên, đến nỗi sờ tiền cảnh mới sinh cảnh loại này cảnh giới cơ hồ không có mấy cái.

Bạch Quá xấu hổ gãi gãi đầu, hán nhưng không sinh tồn ở cái kia niên đại, đối với hán tới nói Thiên Khải cảnh tu sĩ đều đủ lợi hại, còn kém điểm muốn hán mạng nhỏ.

“Cái này cho người.” Mục Qua Thánh từ nhân trung lấy ra một viên thủy tinh cầu, ném cho Bạch Quá.

Bạch Quá nhìn trong tay thủy tinh cầu nói: “Tiền bối đây là vật gì?”

“Cái này kêu truyền thừa thủy tinh, chỉ cần người luyện hóa vật ấy, liền có thể được đến trong đó tiền bối lưu lại kỹ xảo.” Mục Qua Thánh vỗ vỗ quần áo, nhìn La gia nhà tù xuất khẩu nói: “Đi thôi, ta nhìn xem thế giới này rốt cuộc phát triển như thế nào.”

Chương 21: Tiêu Lạc mất tích

“Từ từ tiền bối, ta trước đem nơi này vô tội người cứu ra đi.” Bạch Quá ý bảo Mục Qua Thánh đem cấm chế đi trừ, hẳn muốn cứu người.

“Người liền khẳng định những người này là vô tội?” Mục Qua Thánh không cho là đúng, giờ tay gian đem cấm đi trừ.

Bạch Quá không có trả lời Mục Qua Thánh nói, hẳn tự nhiên có biện pháp phân rõ.

Màu xanh lá trường kiếm một hoa, cửa sắt phá vỡ sau một cái lão nhân đi ra, hẳn đầy mặt nếp uốn đầu tóc hoa râm, tu vi chỉ có khuy phạm sáu tầng. Bạch Quá ôm hạ quyền đạo: “Lão bá, đa tạ người báo cho gia Kim Môn là Huyền Minh Kim thúc ra, nếu không ta thật đúng là đánh không khai.”

Này đầy đầu đầu bạc lão giả đúng là phía trước nói cho Bạch Quá Kim Môn là Huyền Minh Kim thúc thành người, hẳn nghe thấy Bạch Quá nói mở ra Kim Môn, ánh mắt lộ ra không thể tin tưởng biểu tình, nói lắp nói: “Người... Người như thế nào mở ra?”

Huyền Minh Kim loại này cao nhất luyện khí tài liệu, liền tính là lấy cực phẩm Linh Khí đều phá không khai đồ vật, này bạch y thiếu niên thế nhưng mở ra, hẳn nhưng không tin thiếu niên này trong tay có cực phẩm Linh Khí, hoặc là thiên hỏa loại này hi hữu truyền thuyết ngọn lửa, cho nên mới như thế không thể tin tưởng.

Bạch Quá cười cười không có trả lời, mà là tiếp tục khai tiếp theo cái cửa sắt.

Mục Qua Thánh nhưng thật ra đối Bạch Quá càng vì tò mò, “Tiểu tử này tuyệt đối có bí mật.” Nếu không không có khả năng đem huyền minh tài chính hóa, phải biết rằng Huyền Minh Kim ở hư tình không có mấy người có thể hòa tan, liền tính là năm đó luyện khí lão quý tộc trăm thịnh đều không thể nhả, không nghĩ tới tiểu tử này lại làm được.

Mục Qua Thánh nhãn trung càng có rất nhiều đối với Bạch Quá thương thức, mà không phải đoạt lấy chi tâm.

Nhưng thật ra hẳn đối gia đầu bạc lão nhân có chút hoài nghi, một cái khuy phạm cảnh tu sĩ thế nhưng có thể biết được gia Kim Môn là Huyền Minh Kim thúc ra, nhưng là hẳn lại nhìn không ra tới lão nhân này có cái gì vấn đề, bởi vì đối phương đích đích xác xác là khuy phạm cảnh sáu tầng.

Bạch Quá lúc này đã từ La gia nhà tù trung cứu ra hai mươi mấy danh bị nhốt giả, trừ bỏ những người này ở ngoài, một ít cửa sắt nội thêm lên còn có hơn ba mươi danh bị nhốt giả, những người này hẳn liền không tính toán cứu.

“Còn có nhiều người như vậy, người không tính toán đưa bọn họ cũng thả ra sao?” Mục Qua Thánh chỉ chỉ bốn phía nhắm chặt cửa sắt, nghi hoặc nhìn Bạch Quá.

“Các tiền bối xin thương xót, đem chúng ta cũng thả ra đi.”

“Đúng vậy, người nếu đều thả nhiều người như vậy, vì cái gì không đem chúng ta cũng cùng nhau thả ra đâu?”

“Cứu mạng a!”

Bạch Quá mảy may nhún vai, những người này không phải hẳn không bỏ, bọn họ quanh thân hắc khí lượn lờ, đã là tới hắc khí thành ti nồng nổi, có thậm chí đều hắc khí thành khe. Hẳn thả ra nguy hại nhân gian sao?

Mục Qua Thánh nhìn thoáng qua Bạch Quá, như suy tư gì nói: “Được rồi, chúng ta đi thôi.”

Bạch Quá gật gật đầu đi theo Mục Qua Thánh phía sau, kia thả ra hai mươi mấy người bị nhốt giả ra tới sau quỳ rạp xuống đất, sôi nổi hướng Bạch Quá cùng Mục Qua Thánh dập đầu cảm tạ, đợi Bạch Quá nhất nhất nâng dậy sau bọn họ mới cảm tạ rồi đi La gia.

Mục Qua Thánh nhãn tình nhú lại, hẳn cảm nhận được đến từ La gia nhà tù nội oán khí cùng ác độc, này đó oán khí cùng ác độc lúc trước là không có, hẳn nghĩ nghĩ liền hiểu được, phát ra này đó hơi thở đúng là gia hơn ba mươi danh tù phạm, bọn họ lúc này lộ ra bản tính.

“Tiểu tử này quả nhiên không bình thường, liền người tốt người xấu đều có thể phân biệt.” Mục Qua Thánh sờ sờ không phải rất dài chòm râu, đối với Bạch Quá mở miệng nói: “Có thể hay không nói cho ta biết người là như thế nào phân biệt thiện ác?”

Mục Qua Thánh làm người chính trực, Bạch Quá đã buông xuống đối hẳn cảnh giác, cửa này có thể nhìn ra tội ác thần thông nói ra cũng không có gì, vì thế Bạch Quá giải thích nói: “Ta tu luyện một môn thần thông, có thể thấy được so với chính mình cảnh giới thấp nhân thân thượng tội ác, tội ác chia làm rất nhiều loại, nhưng đều quy kết với hắc khí, ta có khả năng thấy hắc khí mạnh yếu, liền đại biểu người này trên người tội ác mạnh yếu, hắc khí nhưng chia làm năm loại, hắc khí thành ti, hắc khí thành khe, hắc khí thành hà, hắc khí thành giang, hắc khí hải dương.”

Bạch Quá nói tiếp: “Phía trước ta sợ dĩ không có cứu những người đó, vẫn là bởi vì nguyên nhân này, bọn họ trong đó có chút người đã hắc khí thành khe, nói vậy chết ở bọn họ trên tay oan hồn không ở số ít, ta không cần thiết cứu bọn họ, thậm chí không giết bọn họ đã xem như khai ân.”

“Sự phụ ngời tuyệt đối không đơn giản, cửa này thần thông tuy rằng vô ích, nhưng tác dụng cũng không thể không coi trọng, hần thường thường có thể đạt tới phân tích rõ thị phi hiệu quả, nhưng là ngời phải nhớ kỹ, liên tính không có hắc khí ngời cũng muốn tiểu tâm, thế giới này ngời nào đều có, không cần bị mặt ngoài cảm quan sở mê hoặc.” Mục Qua Thánh không hổ là cường giả, phân tích Bạch Quá thần thông đồng thời còn báo cho này không cần bị mặt ngoài sở mê hoặc, khiến cho Bạch Quá lớn vì thụ giáo.

“Ta tiền bối chỉ điểm, vẫn bối ghi khắc.” Bạch Quá liền ôm quyền, hần biết hai ngời chỉ gian muốn tách ra, Mục Qua Thánh ban đầu là chí cường giả, vạn năm chưa ra một tác vương nơi, nói vậy ra tới sau muốn làm sự tình rất nhiều. Huống hồ Bạch Quá cũng có chuyện, không sai biệt lắm nên cáo từ.

Mục Qua Thánh nhìn nơi xa náo nhiệt phi phàm đường phố, trong lòng dâng lên một cỗ bi thương cảm, hần cái kia thời đại đã không tồn tại, có lẽ hiện tại hần nói ra chính mình danh hào cũng không có ngời biết được, là thời điểm cần phải đi, hần muốn đi khôi phục tu vi, tìm chân tướng.

“Bạch Quá, có duyên chúng ta còn sẽ lại gặp nhau.”

Thanh âm truyền vào trong tai thời điểm ngời đã không thấy, Bạch Quá bốn phía nhìn xung quanh hạ mới giật mình dị cảm: “Ta không có nói cho hần tên, hần là như thế nào biết ta kêu Bạch Quá?”

.....

Thiên Thủy thành phần hoa Bạch Quá là thưởng thức không đến, La Trì Võ cùng là quân sự sau khi chết, nếu không bao lâu liền sẽ bị ngời phát hiện, La gia ở Thiên Thủy thành địa vị không giống bình thường, La gia gia chủ sau khi chết tuyệt đối sẽ ở Thiên Thủy thành nhắc lên một cỗ không nhỏ phong ba.

Nói vậy ngày mai Thiên Thủy thành đề phòng sẽ càng thêm nghiêm ngặt, chờ Bạch Quá tìm được Tiêu Lạc hậu đêm nay ngay cả đêm rời đi.

Núi rừng chỗ một gian nhà gỗ nội, Bạch Quá cau mày nhìn trên mặt đất đoạn kiếm, thanh kiếm này trường mà nhỏ hẹp, đúng là Tiêu Lạc phía trước dùng kia thanh kiếm.

Bạch Quá liền tính là có ngọc đều biết Tiêu Lạc đã xảy ra chuyện, vách tường bốn phía không có chút nào đánh nhau dấu vết, chỉ có chuôi này đoạn kiếm tàn lưu. Đối phương hần là thực lực cực cường, nếu không căn bản không có khả năng đem Tiêu Lạc này đem té kiếm hủy hoại. Này đem té kiếm bất phàm, Bạch Quá có thể suy đoán hần là không thua trung phẩm linh khí, so phía trước La Trì Võ dùng mây lửa đao còn muốn cao một cái cấp bậc.

Như vậy vũ khí thế nhưng nói đoạn liền chặt đứt?

Mặc kệ đối phương là ai, Bạch Quá hiện tại cũng không thể trâu vào, nếu Mục Qua Thánh ở đây hần nhưng thật ra còn có thể tìm hần giúp một chút, nhưng hiện tại nói vậy Mục Qua Thánh sớm đã rời đi Thiên Thủy thành, loại này cường giả có thể thấy thượng một mặt đều phi thường khó được, càng không cần phải nói đi tìm.

Bạch Quá đem đoạn kiếm thu hồi sau rời đi nhà gỗ, hần là bình an đã trở lại, nhưng Tiêu Lạc lại bởi vậy mà lâm vào nguy hiểm. Loại này có thể dễ dàng bề gãy trung phẩm linh khí cường giả tìm Tiêu Lạc làm cái gì, Bạch Quá trước sau tưởng không rõ.

Nếu tưởng không rõ, Bạch Quá liền không hề suy nghĩ, hần chỉ có thể cầu nguyện Tiêu Lạc không cần xảy ra chuyện, đồng thời khắp nơi hỏi thăm nòng roi xuống. Lại còn có không thể trắng trợn táo bạo hỏi thăm, cường giả tầm mắt giống nhau tương đối rộng lớn, thực dễ dàng bởi vậy tìm được hần Bạch Quá.

Bỗng nhiên Bạch Quá dừng bước chân, lập tức quay trở về kia gian nhà gỗ, trên mặt đất mái ngói hạ tìm được một khối màu đen khăn lụa, Bạch Quá cầm lấy sau, khăn lụa thượng hiển lộ một hàng tự.

“Tình nghĩa gan ruột vĩnh không ngừng, lang vì tím trước cũng là châu.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Bách Quỷ sơn

“Lang Châu!”

Trải qua Bạch Quá một nén nhang thời gian tự hỏi, đã xác định Tiêu Lạc bị bắt được Lang Châu.

Lang Châu không thuộc về bất luận cái gì để quốc, cũng không bị bất luận cái gì để quốc hạn chế. Nó ở vào phong lôi để quốc mấy ngàn ở ngoài địa giới. Khoảng cách Bạch Quá có thể dùng cách xa vạn dặm tới hình dung, thật sự là quá xa.

Bởi vậy có thể suy đoán, Tiêu Lạc thân phận tựa hồ không đơn giản, Lang Châu cường giả tự mình mang nặng trở về, tuyệt đối có khác ản tình. Nhưng có thể yên tâm chính là, loại này cường giả ngàn dặm xa xôi tới rồi trào Tiêu Lạc, khẳng định không phải trả thù. Nếu không đương trường liền có thể giết chết Tiêu Lạc, kia vì sao còn muốn mang đi?

Bạch Quá duy nhất không có xem hiểu chính là, “Lang vì tìm trước cũng là châu.” Bên trong tìm trước, này hai chữ hẳn không có lộng mình bạch là có ý tứ gì.

“Trước rồi đi Thiên Thủy thành đi, thời gian không còn sớm.” Bạch Quá không dám lưu lại, hướng Thiên Thủy thành xuất khẩu chạy tới. Hẳn hiện tại còn không thể phi hành, nếu không thời gian sẽ ngắn lại mấy lần.

Mới vừa tới gần kiểm tra chỗ, rất xa Bạch Quá liền thấy từng hàng binh lính vây đầy cửa thành. La gia sự tình thế nhưng so Bạch Quá dự đoán còn muốn mau bị phát hiện, hẳn cho rằng la tri vô cùng la quân sự tử vong tin tức sẽ ở ngày hôm sau bị phát hiện, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị phát hiện.

Cũng may hẳn thay đổi một bộ túi da, về mặt râu quai nón thô cuồng thanh niên hình tượng. Như vậy liền tính là Thiên Thủy thành thành chủ cũng phát hiện không được hẳn.

Bạch Quá bị kiểm tra vài câu sau thực thuận lợi rồi đi Thiên Thủy thành, phạm nhân giống nhau không ở bọn họ điều tra trong phạm vi.

Rời đi Thiên Thủy thành sau Bạch Quá kể tục lên đường, trên bản đồ dấu hiệu chính là phải bị hơn Bách Quỷ sơn mới có thể tới tiếp theo cái thành thị, lan thành.

Mặt khác còn có một cái đường ra, đó chính là thủy lộ. Này thủy lộ cũng có thể tới lan thành, nhưng là Bạch Quá cũng không có lựa chọn con đường này, nguyên nhân liền sẽ hẳn sẽ không bơi lội.

Đương nhiên, liền tính Bạch Quá rớt đến trong nước cũng sẽ không chết đuối, chẳng qua hẳn không thích thủy mà thôi.

Một vòng hào nguyệt thực mau chiếm cứ không trung quang minh, thay thế chính là màu xám bạc quang mang chiếu chiếu vào này phiên núi non.

Tới rồi cái này địa phương, Bạch Quá là một người đều không có thấy. Thiên Thủy thành ra tới người không ít, nhưng những người đó đều là từ thủy lộ đi, cho dù có thuyền Bạch Quá cũng lười đến ngồi. Cái này hảo, này âm trầm trầm núi non như thế quý dị, hẳn phải đi tới khi nào mới có thể đi ra ngoài?

Bốn phía không phải cái loại này đen nhánh nhan sắc, bởi vì ánh trắng quang hoa sử chung quanh rừng rậm phủ thêm một tầng màu bạc quần áo, hàn quang lập loè.

Bạch Quá đột nhiên một cái giật mình, hẳn thấy cách đó không xa dưới ánh trắng đại thụ biên dựa vào một khối bạch cốt, này bạch cốt chỉ bị vài miếng rách nát y bổ che đầy, này máu sớm đã khô khốc đọng lại, tàn lưu tại thân thể các nơi.

“Sợ gì, ta vốn dĩ liền không phải người.” Bạch Quá thờ phào, hẳn lần đầu tiên thấy chính mình là bạch cốt thời điểm cũng là sợ tới mức chết khiếp, hiện tại thật không có cái gì khúc mắc, bạch cốt lại như thế nào, không phải giống nhau sống được hảo hảo.

Bất quá này phiên núi non tựa hồ thực quý dị, nếu trên bản đồ đánh dấu tên gọi Bách Quỷ sơn, kia từ mặt chữ ý nghĩa tới xem hẳn là cùng quỷ có quan hệ, hiện tại này thụ bên cạnh lại có cụ bạch cốt thi thể, kia này có thể hay không là quỷ làm sự tình đâu?

Bạch Quá cẩn thận một ít, đem thanh kiếm bối ở sau lưng, tiểu tâm hướng núi non chỗ sâu trong đi đến.

Dát —— dát —— dát ~

Nơi xa núi rừng gian bay lên một đám quạ đen, ở trên bầu trời không ngừng xoay tròn, kêu rên.

Một chút ánh lửa bị Bạch Quá bắt giữ đến, Bạch Quá nhanh hơn dưới chân nện bước, này chó má Bách Quỷ sơn trung thể nhưng còn có người, làm hẳn tưởng không rõ chính là, trừ bỏ hẳn Bạch Quá nguyên ý đi bộ tại đây dọa người địa phương đi ở ngoài, còn có người cùng hẳn giống nhau có này nhân tình lịch sự tao nhã?

“Tránh ra, đều cút cho ta!”

Bạch Quá xa xa liền thấy một người thanh niên cầm chỉ cây đuốc, loạn huy loạn vũ, xua đuổi những cái đó triều hẳn đánh tới quạ đen.

“Thật là có cái ngốc hóa cùng ta giống nhau.” Bạch Quá không nhìn được mà bật cười, gờ tay phi kiếm đánh ra, vòng quanh quạ đen thành đàn địa phương thổi quét mà qua. Tức khắc từng con quạ đen rơi xuống trên mặt đất, đã không có sinh cơ.

Dư lại quạ đen chạy trốn chết, dưới ánh trắng nháy mắt khôi phục thanh minh, lại về tới an tĩnh trạng thái.

“Tại hạ Lâm Nhiên Tu, đa tạ bằng hữu ra tay tương trợ.” Thanh niên ôm quyền cảm tạ một câu.

Bạch Quá trên dưới đánh giá một chút thanh niên này, hắc sắc mặt trắng nõn, hình dáng rõ ràng, ăn mặc một kiện hắc y, như là trong đêm đen một con con báo.

“Bạch Quá.”

Lâm Bạch Quá khó hiểu chính là, thanh niên này rõ ràng có mới sinh cảnh lúc đầu cảnh giới, lại liền vài con quạ đen đều xua đuổi không đi, này hợp lý sao?

Không đợi hắc y thanh niên nói chuyện, Bạch Quá liền dò hỏi:” Bằng hữu, lấy thực lực của ngươi đối phó này đó quạ đen không phải rất đơn giản sao? Vì sao lại cầm gậy lừa loạn huy?”

Nói lên này gây lừa, Bạch Quá ngay từ đầu tới gần thời điểm có chút không thoải mái, bất quá loại này không thoải mái thực mỏng manh, bị hắc thực mau xem nhẹ.

Lâm Nhiên Tu nhớ tới cái này liền khí, đồng thời cũng phi thường bất đắc dĩ, đành phải đem sự tình trải qua cùng Bạch Quá nói: “Ta vốn là có túi trữ vật, vũ khí gì đó đều ở bên trong, nhưng là ta trải qua này phiền rùng cây thời điểm có cái quý tu đem ta túi trữ vật trộm đi, sau đó bay ra một đồng lớn quạ đen, người cũng cùng ném.”

Nguyên lai là như thế này, bất quá Bạch Quá có chút vô ngữ, liền chính mình túi trữ vật đều trông giữ không người tốt, hắc thần kinh rốt cuộc là có bao nhiêu đại điều?

“Cái kia quý tu cái gì tu vi?” Bạch Quá ngược lại hỏi Lâm Nhiên Tu về quý tu sự tình.

Lâm Nhiên Tu đạo: “Kia quý tu thực lực hẳn là không cao, nếu không cũng sẽ không lấy đánh lén thủ đoạn xuất hiện.”

Bạch Quá ngẫm lại cũng đúng, nếu đối phương dùng đánh lén thủ đoạn, kia nói vậy tu vi cũng liền như vậy, “Ta bồi ngươi đi tìm cái kia quý tu, đem ngươi đồ vật đoạt lại.”

Bạch Quá tính toán trợ giúp một chút Lâm Nhiên Tu.

Lâm Nhiên Tu bốn phía nhìn xung quanh một chút, lúc này mới tiểu tâm mở miệng nói: “Bằng hữu tâm ý ta lãnh, chính là này Bách Quỷ sơn trung quý quái rất nhiều, chúng ta mạo muội theo vào chỉ sợ không ổn.”

“Sợ cái gì? Ngươi nếu lựa chọn đi Bách Quỷ sơn con đường này, khẳng định là có chuẩn bị tâm lý đi?” Bạch Quá vỗ vỗ Lâm Nhiên Tu bả vai, khích lệ nói.

Lâm Nhiên Tu cắn răng một cái nói: “Hào, ta đây liền cùng Bạch huynh thâm nhập một phen!”

Kỳ thật Lâm Nhiên Tu cũng không nghĩ thâm nhập, nhưng là hắc túi trữ vật trung có mấy thứ không thể dứt bỏ đồ vật, nếu đánh mất hẳn cần phải hối hận chết. Hiện tại nhiều cái tu vi so với hắc cường đại Bạch Quá, hắc nhưng thật ra có điểm tin tưởng.

Hai người đạt thành nhất trí sau thâm nhập Bách Quỷ sơn trung, màu bạc dưới ánh trăng, một thân bạch y, một thân hắc y, hai cái giống Hắc Bạch Vô Thường người tiểu tâm sờ soạng. Bốn phía khi thì truyền đến quạ đen rên rỉ, khi thì có thảm người tiếng cười. Ở kia sắc lạnh dưới ánh trăng, càng vì quý dị.

“Phía trước vì sao là trắng xóa?” Lâm Nhiên Tu nhìn xa nơi xa, trắng xóa một mảnh như là tuyết mà, nhưng loại này mùa vừa mới nhập thu, hiển nhiên không có khả năng là tuyết đọng.

Kia lại sẽ là cái gì đâu?

Bạch Quá cũng cảm thấy không thích hợp, loại này mùa như thế nào sẽ có tuyết đọng, hơn nữa loại này bạch không phải toàn phạm vi, chỉ là kia một tiểu bộ phận khu.

“Bạch cốt!” Bạch Quá ngẩn ra, đi vào phụ cận hắc mới nhìn rõ này trắng xóa đồ vật là cái gì, nguyên lai tất cả đều là chồng chất ở đây đất bạch cốt, này đó bạch cốt ít nhất có hơn một ngàn nhiều, an tĩnh nằm ở dưới ánh trăng.

Chương 23: Trở thành chúng ta vương

“Này... Thế nhưng tất cả đều là bộ xương khô!” Lâm Nhiên Tu sờ tóc gáy, hẳn không nghĩ tới này trắng xoá một mảnh thể nhưng là bạch cốt sở chỗ chất mà thành, này đến là bao lớn oan nghiệt, mới có thể đem nhiều như vậy người chôn vùi ở chỗ này?

Bạch Quả đào không thể nào sợ hãi, hẳn tự thân chính là bạch cốt, hơn nữa cấp bậc so nơi này bạch cốt không biết cao hơn nhiều ít, hẳn đơn giản tìm tòi đến tốt cùng đâm thương bạch cốt, hướng chỗ sâu trong đi đến.

“Chạy nhanh trở về a! Huynh đệ ngươi không muốn sống nữa?” Lâm Nhiên Tu đều tưởng lập tức quay đầu, nhưng lúc này Bạch Quả thể nhưng đâm bạch cốt hướng chỗ sâu trong đi đến, tiểu tử này đầu óc tuyệt đối có vấn đề, nơi này bạch cốt đông đảo, hiển nhiên có phi thường lợi hại quái vật lui tới, mạo muội thâm nhập chỉ biết nhiều một khối bạch cốt mà thôi.

Lâm Nhiên Tu khản trương.

“Ngươi sợ hãi nói lưu tại tại chỗ, quá một hồi ta liền ra tới.” Bạch Quả liếc phía sau Lâm Nhiên Tu liếc mắt một cái tiếp tục đi phía trước đi đến.

Bỗng nhiên một trận gió quét lên, thổi trúng Lâm Nhiên Tu trong lòng thẳng run run, hẳn nhìn nhìn phía sau quý dị rừng rậm, sau đó lại nhìn nhìn bạch cốt thành sơn phía trước, bỗng nhiên hắn la lên một tiếng: “Từ từ ta!”

Lưu tại tại chỗ còn không bằng cùng Bạch Quả đi ở bên nhau, hẳn một người trong lòng phát mao.

Bạch Quả đi rồi gần năm phút đồng hồ, hiện tại phóng nhãn nhìn lại vẫn như cũ bạch cốt thành đồi, thậm chí liền phía sau đi qua lộ đều nhìn không thấy rừng rậm, tất cả đều là bạch cốt đá chổng chất.

Màu bạc ánh trắng chiếu rọi xuống, sử bạch cốt càng vì tinh oánh dịch thấu, từng luồng hàn khí xuất hiện, như là băng thiên tuyết địa đã coi cảm, Lâm Nhiên Tu cả người run run, một tắc cũng không rời đi theo Bạch Quả phía sau, hẳn không nghĩ ra Bạch Quả vì sao như thế bình tĩnh, không có một chút sợ hãi cảm giác.

Bỗng nhiên Bạch Quả thấy cách đó không xa có một lập phương mặt cỏ, ở kia một lập phương trên cỏ có một trương bạch cốt bảo tọa, bảo tọa hàn quang nhấp nháy, tản ra từng trận thấm người hơi thở, cảnh kỳ suy nghĩ muốn tới gần người.

“Ngươi sẽ không muốn qua đi đi?” Lâm Nhiên Tu xả hạ Bạch Quả góc áo, lúc này mới phát hiện Bạch Quả quần áo nhan sắc cùng này bạch cốt mà lẫn nhau chiếu rọi, hoàn toàn chính là một bức người trong tranh.

Mà hắn này thân hắc y tại đây liền có vẻ có chút đột ngột, Lâm Nhiên Tu thậm chí muốn cầm quần áo cời, nhưng nơi này dị thường rét lạnh, hẳn cời quần áo sẽ bị đông chết.

Thoát cũng không phải, không thoát cũng không phải.

Bùm bùm~

Lâm Nhiên Tu trong lòng run lên, hẳn nghe thấy được cốt cách phát ra tiếng vang, theo bản năng nhìn nhìn phía sau.

Một con bạch cốt tay đột nhiên từ bạch cốt đồi trung vươn, Lâm Nhiên Tu cho rằng chính mình hoa mắt, chà xát đôi mắt, bá bá bá ~ liền tiếp hơn mười tiếng vang lên, lúc này hẳn không có nhìn lầm, thật là bạch cốt động, hơn nữa là phi thường nhiều bạch cốt ở động!

“Bạch Quả chúng ta chạy nhanh đi, nơi này không thích hợp!” Lâm Nhiên Tu quay đầu lại sau lớn tiếng kêu la, nhưng phát hiện Bạch Quả đã muốn chạy tới kia bạch cốt bảo tọa biên.

Bạch Quả cẩn thận quan sát này bạch cốt bảo tọa, hẳn có loại cảm giác, chỉ cần chính mình ngồi trên này bạch cốt bảo tọa kia hẳn liền sẽ trở thành chủ nhân nơi này, nhưng hắn trước sau ở do dự, rốt cuộc muốn hay không ngồi.

Lúc này càng nhiều bạch cốt bắt đầu hoạt động, từng khối bộ xương khô thẳng tắp đứng thẳng, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dày đặc. Lâm Nhiên Tu lòng tơ động ngược, hẳn rất muốn rời đi cái này địa phương quý quái, nhưng không làm gì được sẽ phi hành, bằng không đã sớm bay đi.

Cái này hảo, hẳn vốn dĩ thành thật đi ở ngoại vì một chút việc đều không có, hiện tại hồi hận đã chậm, nhưng Bạch Quả tựa hồ mê muội, nhìn chăm chăm vào kia bạch cốt bảo tọa xem, hẳn nhiên không biết hiện tại bốn bề thọ địch.

Gần ngàn chỉ bạch cốt đứng lên, còn có nhiều hơn bạch cốt đang ở thức tỉnh, chúng nó lơ lửng trong con ngươi điều đặc lục u u ngọn lửa, cực kỳ giống mọi người theo như lời quý hòa, cũng chính là linh hồn chi hỏa.

Loại này ngọn lửa là nhân thân trước lưu lại chấp niệm, cũng hoặc là oán khí. Thế cho nên chấp niệm quá sâu, hoặc là oán khí quá nặng, vô pháp tiêu tán ở trong thiên địa. Sở tồn lưu một tia ký ức hồn phách, tự do du tẩu, giống như cái xác không hồn.

Lâm Nhiên Tu đã từ bỏ chống cự, hẳn đều mau ngất đi rồi. Tuy rằng hắn là mới sinh cảnh tu sĩ không sai, nhưng loại này khủng bố sự tình vẫn là lần đầu tiên thấy, sớm biết hẳn liền đổi thủy lộ đi rồi, ai biết đầu đáp lao thể nhưng sẽ đến địa phương quý quái này.

Chính là nào có nhiều như vậy sớm biết rằng.

Bạch Quá bỗng nhiên run lên, cảm nhận được hàn khí càng ngày càng nùng liệt sau thanh tinh lại đây, mấy ngàn chỉ bạch cốt triều chính mình đi tới, đến nỗi Lâm Nhiên Tu đã run rẩy vô pháp tự mình.

“Mau tới ta bên này.” Bạch Quá nôn nóng đối với Lâm Nhiên Tu phát phát tay, hần nhưng thật ra không sợ này đó bạch cốt, nhưng ai biết này đó bạch cốt sẽ đối lâm tu nhiên làm cái gì, chỉ cần đến chính mình bên người liền không có việc gì.

Lâm Nhiên Tu sắc mặt vui vẻ, xem ra Bạch Quá đã thanh tỉnh. Hần còn không có chạy tới thời điểm liền thấy Bạch Quá phía sau thật lớn thân ảnh xuất hiện, sợ tới mức hàm răng run nói: “Người... Người sau... Mặt...”

Nói xong câu này Lâm Nhiên Tu té xỉu trên mặt đất, hần không chịu nổi, quá đặc sao kích thích.

Bạch Quá chợt quay đầu lại, một cái gần hai mét năm cao thật lớn bộ xương khô xuất hiện, từ bạch cốt trên bảo tọa đứng lên, dùng lực u u lỗ trống nhìn hần.

Bạch Quá không có hoảng loạn, trấn định hướng kia vừa đứng, hần đảo muốn nhìn bọn người kia muốn làm cái gì.

Bỗng nhiên này chỉ khô lâu vương đối với Bạch Quá quỳ xuống, kia mấy ngàn bộ xương khô cũng ngay lập tức quỳ xuống, Bạch Quá tức khắc ngốc, đây là muốn làm cái gì?

“Các người có ý tứ gì?” Bạch Quá thử cùng khô lâu vương câu thông, hần giờ phút này mới phát giác này khô lâu vương thực lực không giống bình thường, nói vậy có Khai Nguyên cảnh thực lực.

“Mời ngồi thượng bảo tọa, trở thành chúng ta vương.” Khô lâu vương ca ca động vài cái ngách cốt, thành khẩn nói.

Bạch Quá nhìn thoáng qua bạch cốt bảo tọa, có chút kinh ngạc. Hần thật đúng là không có tưởng sai, chỉ cần hần ngồi trên cái này bảo tọa, là có thể trở thành nơi này vương.

Chẳng lẽ bởi vì hần là tiên nhân cốt nguyên nhân mới có thể như vậy?

Bạch Quá thật đúng là không có đoán sai, tiên nhân cốt hài đối với nơi này bộ xương khô người tới nói không thể nghi ngờ là phạm nhân cùng tiên nhân chênh lệch, chúng nó đem Bạch Quá coi là vương, chí cao vô thượng vương.

Chỉ có vương mới có thể cho bọn hần vô hình uy áp, loại này uy áp là trí mạng lực hấp dẫn, chúng nó cúi đầu xưng thần, chỉ dám nhìn lên.

Bạch xem qua thần nhìn quét một vòng bốn phía, rậm rạp bộ xương khô người quỳ trên mặt đất, mà trên mặt đất còn có rất nhiều bạch cốt an tĩnh nằm ở dưới ánh trăng, chúng nó không có một cái cảm động, bốn phía có vẻ yên tĩnh vô cùng.

“Trở thành các người vương có chỗ tốt gì?” Bạch Quá nhất đề ý vẫn là chỗ tốt vấn đề, nếu hần không thể hiểu được ngồi trên này bảo tọa, kết quả lại đưa tới vô cùng vô tận phiền toái, kia hần trừ phi đầu óc tú đầu mới có thể đương chúng nó vương.

Không điểm chỗ tốt ai sẽ gánh vác cái này trách nhiệm?

Khô lâu vương kính cẩn nói: “Bách Quý Sơn dị thường không lồ, kéo dài mấy trăm dặm nơi, trong đó yêu thú quý quái nhiều không kể xiết, chúng ta bạch cốt vương mà chiếm cứ một vị trí nhỏ, có được tuyệt đối lời nói quyền. Đồng thời còn có rất nhiều tu luyện tài nguyên, trăm lợi không một hại. Xin mời ngồi, chúng ta vương!”

Nguyên lai này Bách Quý Sơn dị thường hung hiểm, nếu hần không lo cái này vương nói rất có khả năng đi không ra này phiền núi non, này khô lâu vương còn rất có tâm cơ, biết Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu hai người vô pháp vượt qua này phiền núi non, cho nên mới cường điệu vấn đề này.

Bạch Quá cẩn thận nghĩ nghĩ lợi và hại, cảm thấy không có gì không tốt, có thể làm mấy ngàn cụ bộ xương khô vương cũng là một loại vinh hạnh, nói không chừng này đối hần về sau còn có trợ giúp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tiên Thiên cảnh viên mãn

“Ta làm các ngươi vương, kia bạch cốt phu nhân làm sao bây giờ?” Bạch Quá tưởng đùa giỡn một chút cái này khô lâu vương, đem Bạch Cốt Tinh lấy tới nói sự.

Khô lâu vương ngẩn ra hạ, không nghe hiểu Bạch Quá nói lời này ý tứ, bất quá vẫn là kính cẩn trả lời nói: “Bạch cốt phu nhân đương nhiên là vương người.”

Bạch Quá vội vàng xua tay nói: “Đừng đừng đừng, ngươi không biết cũng đừng nói vậy nói, ta cũng không dám làm bạch cốt phu nhân làm ta người, ta sợ hãi.”

Khai cái gì vui đùa, bạch cốt phu nhân là Tây Du Ký trung nhân vật, lại còn có là cao nhất đại yêu, liên tính thế giới này không có bạch cốt phu nhân, hẳn cũng không thể nói lung tung.

Vạn nhất bạch cốt phu nhân thật tới đâu?

Khô lâu vương đầu óc không thể nào hảo sử, Bạch Quá phản ứng như thế kịch liệt, nó không biết như thế nào cho phải.

Bạch Quá vỗ vỗ đầu canh vương xương bà vai nói: “Đậu ngươi chơi đâu.”

Sau đó đặt mộng ngồi xuống, đương Bạch Quá ngồi trên bạch cốt bảo tọa thời điểm, bỗng nhiên một đạo long lấy bạch mang tự tại chỗ phóng lên cao, hoàn toàn đi vào không trung sau biến mất không thấy.

Bạch Quá có loại cảm giác, hẳn tựa hồ chạm đến nào đó cảnh giới, nhưng là loại cảm giác này huyền mà lại huyền, trong chớp lát lại biến mất. Ngay sau đó một cỗ thanh triệt thuần tịnh linh khí như thể hồ nghi thức xối nước lên đầu nhảy vào thân thể hắn, hơi thở nhảy mất bạo trưởng lên.

Bạch Quá ngăn ngừ kinh hãi sau bắt đầu vận chuyển vô danh công pháp, hắn muốn lợi dụng này cỗ linh khí đánh sâu vào càng cao cảnh giới, quả nhiên người vẫn là muốn dựa kỳ ngộ, nếu hắn từ thủy lộ đi lan thành, kia phỏng chừng lại là một cái khác hình ảnh.

Khô lâu vương ở Bạch Quá ngồi trên bảo tọa kia một khắc đột nhiên đứng lên, đối với trên bầu trời rít gào, mấy ngàn chỉ bộ xương khô người đồng thời đứng lên, cũng đối không trung không ngừng rít gào, thanh âm kia vang vọng khắp không trung, lệnh người không rét mà run.

Đây là chúng nó hoan hô, đối với tân vương hoan hô!

.....

Khoảng cách Bạch Cốt Vương mà một trăm km ngoại, đen nhánh trên đỉnh núi, lúc này vây quanh mười mấy tên khoác màu đen áo choàng người, bọn họ thấy không rõ khuôn mặt, không biết là người hay quỷ, tựa hồ đang thương lượng cái gì.

“Bạch Cốt Vương mà đã yên lặng thật lâu, vì sao vừa rồi có tận trời rít gào cảm?”

“Hay là khô lâu vương tìm được rồi bọn họ vương.....”

“Không có khả năng! Khô lâu vương là ai ta nhất rõ ràng bất quá, nó tính tình cao ngạo, không phải cái gì gia hỏa đều có thể đương chúng nó vương.”

“Vạn nhất có đâu? Đó có phải hay không lại có chiến tranh muốn bạo phát?”

“Kính, ngươi đi xem Bạch Cốt Vương mà rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, có chuyện chạy nhanh trở về hội báo.”

“Là!”

.....

Tiên Thiên cảnh bảy tầng, Tiên Thiên cảnh tám tầng, Tiên Thiên cảnh chín tầng, Tiên Thiên cảnh viên mãn!

Bạch Quá đầu mau sáng đã chết, hắn trực tiếp đem tu vi tăng lên bốn cái cấp bậc, đi tới Tiên Thiên cảnh viên mãn. Theo linh khí không ngừng rót nhập, đột nhiên đột nhiên im bất.

“Như thế nào không có linh khí, ta đều còn không có đột phá Thiên Khải cảnh đâu?” Bạch Quá nhìn về phía một bên khô lâu vương hỏi, nó hẳn là biết vì cái gì linh khí biến mất.

Khô lâu vương kính cẩn nói: “Ta vương, ngươi tu luyện động tĩnh quá lớn, khả năng vương tọa tự động đình chỉ linh khí vận hành.”

Bạch Quá nhưng thật ra đem điểm này cấp quên mất, hắn vô dụng ngăn cách trận bàn, cho nên tu luyện lên tự nhiên động tĩnh cực đại. Bất quá này vương tọa phía dưới chẳng lẽ có linh tuyến, vẫn là linh mạch?

Loại này linh khí độ tinh khiết hoàn toàn có thể đạt tới linh tuyến cùng linh mạch cấp bậc, bất quá Bạch Quá không hỏi khô lâu vương vấn đề này. Nếu không có linh khí kia hẳn liền không tu luyện, tu luyện quá nhanh ngược lại không phải chuyện tốt, một bước một cái dấu chân mới kiên định.

“Này chung quanh còn có cái gì thế lực? Nga đứng rồi, kêu ta đại hiệp, không cần kêu ta vương.” Bạch Quá ngồi ngay ngắn ở vương tọa thượng, bắt

đầu dò hỏi khô lâu vương về trăm quý núi non thế lực phân bố vấn đề.

Khô lâu vương một năm một mười nói: “Vương... Nga không, đại hiệp, này phạm vi trăm dặm phạm vi thế lực tung hoành, trong đó mạnh nhất chỉ có ba cỗ thế lực, đệ nhất cỗ chính là chúng ta Bạch Cốt Vương mà, đệ nhị cỗ thế lực là trăm quý điện, đệ tam cỗ thế lực là vạn thi sơn. Còn lại đều là một ít tiểu thế lực, không đáng để lo.”

Bạch Quá bỗng nhiên đôi mắt vừa động, nhìn trước mắt bạch cốt đôi chân mày cau lại, “Ta cái kia hắc y bằng hữu đâu, các người cấp lộng chạy đi đâu?”

Lâm Nhiên Tu bất tri bất giác thế nhưng biến mất, Bạch Quá cũng vô tâm tư nghe cái gì thế lực phân bố, hắn muốn tìm được Lâm Nhiên Tu.

“Đại hiệp, ngài bằng hữu bị nâng đi xuống, hiện tại còn hôn mê.” Khô lâu vương chạy nhanh giải thích, bằng không bạch sai lầm sẽ hắn nhưng gánh vác không dậy nổi.

Bạch Quá nhẹ nhàng thở ra, hắn còn tưởng rằng Lâm Nhiên Tu bị này đó bộ xương khô người cấp giết chết, lúc này hắn lại nghĩ tới một việc, vội vàng hỏi khô lâu vương: “Đúng rồi, ta bằng hữu túi trữ vật bị một con quỷ tu cấp trộm đi, người có thể hay không đem đồ vật tìm trở về?”

“Đại hiệp, này việc rất nhỏ.” Khô lâu vương xoay người tiếp đón vài tên bộ xương khô binh lính, đơn giản nói vài câu sau chúng nó nhanh chóng biến mất ở trắng xóa một mảnh Bạch Cốt Vương mà.

“Thuận tiện đem ta bằng hữu đánh thức đi, đừng dọa hắn.” Bạch Quá dặn dò một câu.

“Là.” Khô lâu vương cáo lui.

Bạch Quá vừa lòng gật gật đầu, trong lòng vô cùng thoải mái. Hắn thậm chí nhớ tới chính mình làm thiếu gia khi phong cảnh, tùy tiện nói một lời chính là hô mưa gọi gió, mọi người mặc đám không từ.

Lắc lắc đầu, Bạch Quá hiện tại bộ dáng mặc dù có chút giống thương một đời, nhưng hắn biết chính mình đã đã xảy ra bản chất khác nhau, hắn không bao giờ sẽ trở nên giống như trước đây, bởi vì hắn là bạch cốt đại hiệp.

Lâm Nhiên Tu mơ mơ màng màng trung tâm làm một cái hiếm lạ cổ quái mộng, hắn mơ thấy chính mình ở một mảnh trắng xóa mảnh đất, trên mặt đất tất cả đều là bạch cốt, sau đó hắn thấy Bạch Quá ngồi ở một trương bạch cốt chông chất lên trên bảo tọa, đối diện hắn cười.

Kia tiếng cười thâm lương đáng sợ, như là lấy mạng mà đến.

Lâm Nhiên Tu đột nhiên bừng tỉnh lại đây, trên trán che kín mồ hôi, hắn nhìn nhìn bốn phía nhẹ nhàng thở ra, “Còn hảo, chỉ là nằm mơ.....”

Lúc này tiếng bước chân vang lên, Lâm Nhiên Tu cho rằng bạch lại đây, vội vàng đứng dậy mở cửa. Đương hắn thấy mấy cỗ bạch cốt xuất hiện ở trong tầm mắt thời điểm, tức khắc lại muốn hôn mê, “Nima, này đặc sao không phải mộng!”

Lâm Nhiên Tu đều phải khóc ra tới, không nghĩ tới hắn làm không phải mộng, mà là thật sự. Hiện tại tưởng vưng ngược lại vưng bắt quá đi, có thể là ngủ lâu lắm nguyên nhân, lại hoặc là hiện thực không có cảnh trong mơ khủng bố, vưng đều vưng không được.

“Các người rốt cuộc muốn làm gì?” Lâm Nhiên Tu trong đôi mắt lộ ra sợ hãi ánh mắt, hắn hoài nghi Bạch Quá đã bị giết, đúng rồi, lúc ấy có cái rất lớn bộ xương khô người xuất hiện, Bạch Quá tuyệt đối là bị nó giết!

Nhớ tới chuyện này sau Lâm Nhiên Tu càng là vô pháp ức chế nội tâm sợ hãi, hắn cần thiết phải rời khỏi nơi này, sau đó vĩnh viễn đều không hề bước vào một bước, cái này địa phương thật sự là quá dọa người, căn bản không phải người gốc địa phương.

Tam cụ bộ xương khô người đi đến, trong đó một cái nói: “Chúng ta đại hiệp muốn gặp người.”

“Đại hiệp?” Lâm Nhiên Tu chính suy nghĩ rồi đi biện pháp, này bộ xương khô người liền nói đại hiệp muốn gặp hắn. Khả năng chúng nó nói đại hiệp chính là cái kia đại bộ xương khô, chính là cách gọi có chút kỳ quái.

“Ta mới không đi, các người có loại đem ta nâng qua đi.” Lâm Nhiên Tu thuận miệng vừa nói, nhưng hắn nói ra những lời này thời điểm liền hối hận, này mấy cỗ bộ xương khô người quả nhiên không nói hai lời liền đem hắn nâng đi rồi.

Chương 25: Ở vào hoảng sợ trung Lâm Nhiên Tu

“Ta nói giỡn các vị đại ca, phóng ta xuống dưới được không?” Lâm tu nhiên không thể động đây, gần tam cụ bộ xương khô mà thôi, thể nhưng sức lực lớn như vậy.

Bang!

“Ta đi, các ngươi như vậy nghe lời, nói phóng ta xuống dưới liền phóng ta xuống dưới, kia thả ta đi được không?” Lâm Nhiên Tu xoa xoa mõng, nhìn trước mắt ba cái bộ xương khô đại ca oán giận nói.

“Không tốt.” Ba cái bộ xương khô người trăm miệng một lời nói.

“Nima, kia rốt cuộc thể nào mới có thể buông tha ta?”

“Thấy chúng ta đại hiệp!”

Lâm Nhiên Tu khóc không ra nước mắt, nói trắng ra là mặc kệ thể nào đều nhìn thấy kia đáng chết đại hiệp, hấn nếu như đi còn có thể có còn sống hy vọng sao?

.....

“Đại hiệp, ngươi muốn đồ vật chúng ta tìm trở về.” Khô Lâu vương tự mình đệ thượng Lâm Nhiên Tu túi trữ vật, Bạch Quá tiếp nhận túi sau vừa lòng nói: “Không tồi, ngươi đi xuống nghỉ ngơi đi.”

“Vi thần cáo lui.....” Khô Lâu vương lời nói làm Bạch Quá có loại làm hoàng đế ảo giác, làm cho hấn đỡ khóc đỡ cười.

Khô Lâu vương đi rồi Bạch Quá cũng không có mở ra Lâm Nhiên Tu túi trữ vật, nghe Lâm Nhiên Tu nói túi trữ vật trung có chút trân quý đồ vật, Bạch Quá tuy rằng tò mò, nhưng sẽ không nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, càng sẽ không lấy chính mình bằng hữu đồ vật.

Gặp nhau tức là duyên, có lẽ bằng hữu chính là đơn giản như vậy.

“Lâm Nhiên Tu vì gì còn chưa tới?” Bạch Quá cảm thấy có chút vấn đề, không phải là xảy ra chuyện đi?

“Người tới!” Bạch Quá vỗ vỗ trên bảo tọa bộ xương khô kêu lên, một bộ làm hoàng đế bộ dáng.

“Đại hiệp có gì phân phó?” Hai gã ăn mặc màu bạc áo giáp bộ xương khô binh lính tiến lên thi lễ.

Loại này xuyên áo giáp bộ xương khô, chính là này bạch cốt vương mà binh lính, bọn họ so giống nhau bộ xương khô người còn mạnh hơn đại. Khô Lâu vương thuộc hạ ít nhất có mười viên Đại tướng, mỗi người đều là hiểu chiến hung mãnh chủ, bất quá Bạch Quá hiện tại là một cái đều không có nhìn thấy.

Theo Khô Lâu vương nói chúng nó đi thu thập thi thể bạch cốt đi.

“Các ngươi hai cái đi xem ta bằng hữu vì cái gì đến bây giờ còn chưa tới.” Bạch Quá vẫy vẫy tay, hai cái bộ xương khô binh lính ứng thanh lui ra.

Trên đường thời điểm, này hai cái bộ xương khô binh lính liêu nỏ lên thiên, trong đó một cái đầu đội sừng trâu khô bộ xương khô binh lính đối với một cái khác mũ giáp thượng có phá động bộ xương khô binh lính nói: “Vì cái gì chúng ta vương muốn chúng ta kêu hấn đại hiệp?”

“Ngươi không biết sao? Đại hiệp là đối với tu sĩ một loại tôn xưng, giống nhau đã chịu nhân dân kính ngưỡng kính yêu nhân tài sẽ bị xưng là đại hiệp, phóng chừng chúng ta vương có cái đại hiệp mộng đi.” Mũ giáp thượng có phá động bộ xương khô binh lính cẩn thận phân tích nói.

“Hấn là, chúng ta Đại vương thật đúng là kỳ ba.” Sừng trâu khô bộ xương khô binh lính sờ sờ đầu nói.

“Ngươi lời này bị đại hiệp nghe thấy nhất định phải chết, chạy nhanh làm việc đi.” Phá mũ giáp bộ xương khô binh lính nhanh hơn dưới chân nện bước.

.....

“Ta không đi, ta không đi a!” Lâm Nhiên Tu gắt gao ôm lấy một cây đại thụ, ba cái bộ xương khô người bắt lấy hấn chân không ngừng lôi kéo.

Này đã là thứ năm sáu viên thụ, Lâm Nhiên Tu mỗi ôm một thân cây, kia cây liền sẽ bị lôi kéo đoạn, sau đó hấn lại tiếp theo ôm một khác cây, cứ như vậy vẫn luôn lặp lại, đã kéo một nén nhang thời gian. Này đó bộ xương khô người không có thời gian khái niệm, cho nên bị lâm tu nhiên như vậy vẫn luôn hạo.

“Các ngươi ba cái đang làm gì?”

Đầu đội sừng trâu khô bộ xương khô binh lính lớn tiếng kêu một câu, hấn xa xa liền thấy Lâm Nhiên Tu bị ba cái bộ xương khô người lôi kéo chân, mà Lâm Nhiên Tu còn lại là liều mạng ôm lấy đại thụ, một bộ muốn chết không sống bộ dáng.

Quả nhiên làm bộ xương khô người làm việc không thỏa đáng, này đều qua đi bao lâu thời gian, còn tại đây trên đại thụ hạo.

Lâm Nhiên Tu vốn dĩ bị này ba cái bộ xương khô người làm cho liên đủ phiền, hiện tại lại tới hai cái xuyên áo giáp bộ xương khô người, hẳn muốn chết tâm đều có.

Kia ba cái bộ xương khô người thấy bộ xương khô binh lính tới lập tức buông ra Lâm Nhiên Tu, Lâm Nhiên Tu bùm một chút ngã trên mặt đất, trong miệng còn tàn lưu một ít vỏ cây.

“Các ngươi ba cái đi về trước, nơi này không có các ngươi sự tình.” Phá động mũ giáp bộ xương khô binh lính phát phát tay, làm này ba cái bộ xương khô người trở về.

Chờ ba cái bộ xương khô người đi xa thời điểm, đầu đội sừng trâu khôi bộ xương khô binh lính mới kính cẩn đối đang ở phun vỏ cây Lâm Nhiên Tu đạo: “Lâm đại nhân, thật là vất vả ngươi, kia ba cái tiểu nhân không hiểu chuyện, thỉnh không lấy làm phiền lòng, hiện tại cùng chúng ta cùng nhau trở về đi, đại hiệp đã sốt ruột chờ.”

Lâm Nhiên Tu vội vàng phun ra cuối cùng một chút vỏ cây, kinh ngạc nhìn trên đầu có sừng trâu bộ xương khô binh lính nói: “Ngươi nói cái gì? Ngươi kêu ta gì?”

Lâm Nhiên Tu cho rằng chính mình đang nằm mơ, này đó bộ xương khô người không phải hẳn là giết người không chớp mắt sao? Như thế nào còn sẽ kêu hẳn Lâm đại nhân? Nói giỡn sao?

Thẳng đến kia sừng trâu khôi bộ xương khô binh lính lại lần nữa đem phía trước nói lặp lại một lần sau, Lâm Nhiên Tu mới biết được hẳn không có nghe lầm, vì thế vội vàng hỏi: “Ta đây cái kia bằng hữu đâu? Xuyên bạch y phục cái kia!”

“Hắn chính là chúng ta vương, cũng chính là đại hiệp.”

“Các ngươi vương?” Lâm Nhiên Tu đứng lên, vẻ mặt không thể tưởng tượng, cảm thấy này trong đó có cái gì nguyên do, hẳn quyết định đi xem lại nói.

Dù sao hiện tại hẳn cái gì vũ khí đều không có, cũng đánh không lại này hai cái xuyên áo giáp bộ xương khô binh lính, đi xem cũng không cái gọi là. Này hai cái bộ xương khô binh lính Lâm Nhiên Tu thoát nhìn so với trước kia kia ba cái bộ xương khô người thuận mắt nhiều, ít nhất bọn họ sẽ nói lời hay, không giống kia ba cái ngốc hóa, chỉ biết là dùng sức mạnh.

“Kia dẫn đường đi, không cần dùng sức mạnh.....” Lâm Nhiên Tu lòng còn sợ hãi nói một tiếng, hẳn hiện tại sợ nhất dùng sức mạnh.

“Không dám.” Hai cái bộ xương khô binh lính cung kính hạ thân tử, sau đó xoay người dẫn đường.

Lâm Nhiên Tu nhẹ nhàng thở ra, đi theo phía sau.

Bạch Quá tính toán phát triển một con bạch cốt quân đội, như vậy hẳn dùng chân hư tình liền có căn bản. Tuy rằng yêu ma quỷ quái tại đây yên tĩnh cầu thượng là mỗi người kêu đánh tồn tại, nhưng hẳn tưởng tạo một cái chính nghĩa hình tượng, cho nên không thể tùy tiện ném thử.

Chỉ có thông qua chu toàn phương thức mới có thể thành công sáng tạo ra một con mọi người có khả năng tiếp thu bạch cốt quân đội.

“Việc này còn phải tinh điều tể trắc một phen.” Bạch Quá chân bắt chéo nhếch lên, tự hỏi sự tình.

Lúc này nơi xa đi tới ba cái thân ảnh, Lâm Nhiên Tu lần thứ hai tới này bạch cốt mà vẫn như cũ là sồn tóc gáy. Hắn đang nghĩ ngợi tới khi nào có thể thấy Bạch Quá thời điểm, cách đó không xa bạch cốt trên bảo tọa người hấp dẫn hẳn.

“Sao có thể!” Lâm Nhiên Tu kêu sợ hãi ra tiếng, hẳn ở cảnh trong mơ hình ảnh cùng này giống nhau như đúc, Bạch Quá đúng là ngồi ở xương cốt xây lên trên bảo tọa đối với hẳn cười. Duy nhất không cùng chính là Bạch Quá lúc này đang suy nghĩ sự tình, mà không phải đối với hẳn phát ra thẩm người cười.

Bạch Quá tự hỏi đến thời điểm máu chốt, trong lòng nở nụ cười. Ngay sau đó hẳn nghe thấy được Lâm Nhiên Tu thanh âm, ngẩng đầu sau tức khắc nở nụ cười, kia tươi cười như tấm mình trong gió xuân.

Nhưng ở Lâm Nhiên Tu trong mắt, này tươi cười giống như ma quỷ lâm thế.

“Ta sát, quý a!” Lâm Nhiên Tu ức chế không được nội tâm khủng hoảng, quay đầu liền chạy. Hắn cho rằng Bạch Quá đã chết, ở bạch cốt trên bảo tọa ngồi chỉ là đuôi xác mà thôi.

Bạch Quá ngăn ra, này Lâm Nhiên Tu phản ứng cũng quá lớn đi, còn có hẳn ánh mắt như là thấy quỷ là chuyện như thế nào?

Hắn Bạch Quá có như vậy dọa người sao?

Chương 26: Bạch Quá kế hoạch

Một cái lắc mình Bạch Quá đuổi theo, chặn Lâm Nhiên Tu trước mặt, nghi hoặc nói: “Ngươi thấy ta chạy cái gì? Ta sẽ ăn thịt người sao?”

Lâm Nhiên Tu dừng bước chân, cẩn thận quan sát Bạch Quá, một bàn tay bất tri bất giác đã niết thương Bạch Quá mặt, mặc dù có chút lành, nhưng còn có độ ẩm.

“Ngươi không có chết?” Lâm Nhiên Tu bán tín bán nghi hỏi một câu.

Bạch Quá một cái tát vỗ rớt Lâm Nhiên Tu móng heo, a tổ nói: “Đặc sao ngươi mới đã chết đâu, bức ta bạo thô khẩu.”

“Ha ha ha ha...” Lâm Nhiên Tu phá lên cười, Bạch Quá thật sự không có việc gì, xem ra là hắn suy nghĩ nhiều, cái kia mộng cũng là giả.

“Cầm” Bạch Quá đem túi trữ vật một ném.

“Ta túi trữ vật!” Lâm Nhiên Tu tiếp nhận túi trữ vật sau lập tức mở ra vừa thấy, quá nhiên là hắn túi trữ vật, hơn nữa đồ vật giống nhau cũng chưa thiếu, thậm chí còn nhiều chút linh thạch.

“Ngươi là như thế nào tìm được?” Lâm Nhiên Tu vui vẻ hồng rỗi, qua lại lật xem chính mình túi trữ vật trung đồ vật.

Bạch Quá ha hả cười, tay một lóng tay nói: “Ngươi muốn cảm tạ nói cùng kia hai vị huynh đệ nói đi, là bọn họ cho ngươi tìm trở về, ta chẳng qua là phí điểm miệng lưỡi, cho nên không cần cảm tạ ta.”

Theo Bạch Quá ngón tay, Lâm Nhiên Tu lại thấy dẫn hắn tới nơi này hai cái bộ xương khô binh lính, là này hai tên gia hỏa tìm được?

“Cám ơn hai vị đại ca.” Lâm Nhiên Tu tuy rằng kêu biến vận, nhưng hắn túi trữ vật tìm trở về vui vẻ a, tiếng kêu đại ca cũng không có việc gì.

Hai cái bộ xương khô binh lính vội vàng xua tay nói: “Không dám nhận, không dám nhận.”

“Các ngươi đi xuống đi.” Bạch Quá làm hai cái bộ xương khô binh lính đi xuống sau cùng Lâm Nhiên Tu cười tủm tỉm nói: “Ngươi cảm thấy này trăm quý núi non như thế nào?”

Không có bộ xương khô người tại bên người Lâm Nhiên Tu tự nhiên nhiều, hắn vội vàng lắc lắc đầu nói: “Địa phương quý quái này ta không bao giờ nghĩ đến.”

“Không không không.” Bạch Quá vội vàng nói: “Chúng ta không chỉ có muốn tới, lại còn có muốn thường trú!”

“Thường trú?” Lâm Nhiên Tu sắc mặt biến đổi nói: “Ngươi điên rồi đi? Địa phương quý quái này có thể ở lại người? Nơi nơi đều là yêu ma quỷ quái, ngại chính mình sống lâu lắm?”

Bạch Quá vỗ vỗ Lâm Nhiên Tu bả vai, đem hắn đánh đổ một viên đại thụ hạ, sau đó kiên nhẫn mở miệng nói: “Ngươi hiện tại không cần lo lắng sinh mệnh nguy hiểm vấn đề, chúng ta nơi vị trí tuyệt đối an toàn, không có người tới rồi chúng ta này nháo sự, ngươi yên tâm hảo.”

“Chúng ta này?” Lâm Nhiên Tu khắp nơi nhìn xung quanh hạ, lúc này mới nhìn bạch lổ đi nhỏ: “Ngươi là chỉ này tràn đầy bộ xương khô người địa phương?”

“Đúng là!” Bạch Quá gọn gàng dứt khoát nói: “Ta hiện tại đã là nơi này vương, ngươi hẳn là cũng nghe những cái đó bộ xương khô binh lính nói qua đi? Hiện tại này khối địa bàn là của ta, ngươi cảm thấy an toàn không an toàn?”

Lâm Nhiên Tu run lên hạ thân tử, hắn nhớ tới phía trước kia hai cái bộ xương khô binh lính lời nói, Bạch Quá đã trở thành bọn họ vương, hiện tại kêu đại hiệp.

Lúc này Lâm Nhiên Tu chân là tin, bộ xương khô binh lính đều có thể không hề câu oán hận giúp Bạch Quá làm việc, muốn chi đã tới, huy chi tặc đi. Chúng nó một chút câu oán hận đều không có, này đại biểu cái gì? Quyền lợi a, tuyệt đối quyền lợi!

Lâm này đó bộ xương khô binh không dám phản kháng quyền lợi.

“Ngươi làm như thế nào được?” Lâm Nhiên Tu hiển nhiên tò mò Bạch Quá là như thế nào làm được không chế này đó bộ xương khô binh lính.

Bạch Quá cũng không dám nói khởi việc này, hắn tổng không thể nói chính mình chính là một khối bạch cốt đi, vẫn là tiên nhân cốt. Kia phòng chừng

chờ hắn nói ra lời này thời điểm Lâm Nhiên Tu trực tiếp hôn mê qua đi.

Tùy tiện đánh mấy cái ha ha, Bạch Quá nói là ngồi trên kia bạch cốt bảo tọa mới có thể đương nơi này vương, hơn nữa ai trước ngồi chính là ai, chậm canh đều uống không đến.

Lâm Nhiên Tu có chút tiếc nuối, hắn lúc ấy bị dọa choáng váng, trực tiếp té xỉu. Thế cho nên không có loại này cơ duyên, bất quá hắn tiếc nuối chỉ là chột lóc rồi biến mất, làm hắn Lâm Nhiên Tu làm này đó dọa người bộ xương khô binh lính vương, hắn còn không bằng làm hài tử vương tới an tâm.

“Người vừa rồi không phải nói có kế hoạch sao, nói ra nghe một chút?” Lâm Nhiên Tu tại chỗ ngồi xuống, hiện tại hắn không có chút nào lo lắng, nơi này thực an toàn.

Bạch Quá cũng ngay tại chỗ ngồi xuống, cùng Lâm Nhiên Tu nói lên kế hoạch.

.....

Màu bạc ánh trắng che kín đại địa, trăm quý núi non ban đêm tràn ngập các loại thần bí, ở mỗi một chỗ sườn núi trên lưng, một người mặc bạch y thiếu niên cùng một người hắc y thanh niên đi ở một khối, bọn họ khi thì châu đầu ghé tai, khi thì nhìn đông nhìn tây.

“Bạch Quá này phụ cận thực sự có quý tụ tập địa phương?” Lâm Nhiên Tu thật cẩn thận đánh giá chung quanh, sợ không cẩn thận một cái mảnh quý liền lao tới đem hắn bắt đi.

“Đúng vậy, này phụ cận có chút quý quái tụ tập, nhưng là số lượng không phải rất nhiều, chúng ta lần đầu tiên hành động, nhưng ngàn vạn không cần thất bại.” Bạch xem qua thân sắc bén, bò lên trên đỉnh núi sau ánh mắt nhìn ra xa phương xa, khe núi, con sông, cây cối.

Quý cùng quý tu là bất đồng, quý tu là sau khi chết nguyên thần cường đại, sau đó không ngừng cắn nuốt sinh linh sinh mệnh, tới duy trì chính mình trạng thái. Tới nhất định trạng thái sau, sẽ sinh ra biến chất, cũng chính là cái gọi là quý tu.

Mà quý còn lại là oán khí sở sinh, hoặc là chấp niệm sở lưu, cùng ma trơi không sai biệt lắm đạo lý. Bộ xương khô người xương sọ nội màu xanh biếc ngọn lửa chính là oán khí sở sinh, hoặc là chấp niệm sở lưu, cũng hoặc là mặt khác nhân tố. Đương chúng nó tu luyện đến nhất định cảnh giới sau, sẽ sinh ra linh trí, do đó biến thành có tư tưởng bộ xương khô người.

Bạch Quá lần này cần thu phục chính là quý, mà không phải quý tu, đối phó quý có thể so quý tu muốn dễ dàng nhiều, bởi vì quý không có thật thể, thực lực liền sẽ đại hàng. Mà quý tu có nguyên thần, hắn có thể ký thác ở đã chết người trên người tu luyện, cũng có thể mượn dùng hồn phách tu luyện.

Cấp bậc cùng cấp bậc muốn so quý cao hơn một đoạn. Lâm Nhiên Tu phía trước túi trữ vật chính là bị quý tu trộm đi, này cũng coi như là cho hắn một cái giáo huấn.

Bạch Quá kế hoạch rất đơn giản, chính là khuếch trương bạch cốt vương mà lãnh địa phạm vi, dựa theo đạo lý tới nói, bạch cốt vương mà trung chi cho phép bộ xương khô người hoạt động cùng sinh tồn, nhưng là Bạch Quá khẳng định muốn tiến cử càng rất mạnh hữu lực ngoại tộc quý quái, nói là muốn sáng tạo, không cần bảo thủ không chịu thay đổi.

Khô lâu vương cũng không có biện pháp, đành phải nghe Bạch Quá, ai kêu hắn là vương đâu?

Bất quá Bạch Quá rất rõ ràng thực lực của chính mình vô pháp làm được thống nhất trăm quý núi non, trống trơn hắn thủ hạ khô lâu vương thực lực liền sâu không lường được, càng không cần phải nói mặt khác hai đại thể lực trung quý quái, tuyệt đối cấp bậc sán sán như nhau.

Bạch Quá chỉ cần một chút tích lũy ngoại lai lực lượng, đám người số nhiều thời điểm, hắn liền có thể bình yên rồi đi cái này địa phương. Chờ lần sau trở về thời điểm trực tiếp đem toàn bộ trăm quý núi non thống nhất. Như vậy hắn thuộc hạ tức khắc nhiều ra tới số lấy vạn kể yêu ma quý quái, đến lúc đó hắn này bạch cốt đại hiệp mới xem như có chỗ dựa, có chuyện gì ta trăm quý huynh đệ trực tiếp thượng.

“Đó là thứ gì?” Lâm Nhiên Tu đôi mắt một hoa, hắn thấy một đạo hắc ảnh cấp tốc xẹt qua rừng cây, liền ở phụ cận.

“Người thấy cái gì?” Bạch hỏi đến nói.

“Hắc ảnh, một cái hắc ảnh thoán đi qua.” Lâm Nhiên Tu chỉ vào cách đó không xa rừng cây mở miệng.

Cùng thời gian, nơi xa trong rừng cây mấy cái như có như không bóng dáng đang ở mơ hồ, bọn họ toàn bộ đều là quý, hơn nữa tu hành có chút năm đầu, cùng những cái đó bình thường quý có bản chất chênh lệch.

“Tiểu Thanh, là người phương nào sấm ta lãnh địa?”

Một cái nhìn qua bốn năm mươi tuổi quý, trung niên nam tử bộ dáng, thân thể như có như không, nhưng lại tàn mát ra nhiếp nhân tâm hồn hơi thở. Lúc này hắn đang ở hồi bên cạnh một người thoát nhìn mỹ điểm không gì sánh được quý.

Tiểu Thanh không nhanh không chậm nói: “Quý trưởng, xâm nhập chúng ta địa bàn chính là hai gã nam tính tu sĩ, đều thực tuổi trẻ đầu.....”

Trong giọng nói lộ ra trần trụi khát vọng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Chỉ có thần, không có tâm

“Đi, chúng ta qua đi nhìn xem.” Bạch Quá đem thanh kiếm nắm trong tay, hướng nơi xa rừng cây đi đến.

Lâm Nhiên Tu vốn dĩ không thể nào sợ quỷ quái mấy thứ này, nhưng là đã trải qua mấy ngày hôm trước sự tình sau hấn hoàn toàn thay đổi tam quan, hiện tại hấn đối quỷ quái kiêng kỵ trình độ là né xa ba thước, nếu không liên liệu mạng, nếu không bỏ chạy chạy, dù sao hiện tại túi trữ vật đã trở lại, vũ khí cũng có.

Đương Lâm Nhiên Tu lấy ra vũ khí thời điểm, Bạch Quá sững sờ một chút, ngay sau đó cười nói: “Ngươi thế nhưng dùng trăm mã đao đương vũ khí?”

Lâm Nhiên Tu lấy ra tới vũ khí đúng là trăm mã đao, nhưng cùng trăm mã đao sở bất đồng chính là, đây là một phen hạ phẩm linh khí, xuất từ hấn sư phó tay.

Từ hấn sư phó sau khi chết, cây đao này vẫn luôn cùng với hấn tả hữu, cho nên đương quý tu trộm đi hấn túi trữ vật thời điểm mới phi thường hoảng loạn.

Này đem trăm mã đao sáu thước trường, chuôi đao trình màu đen, đằng trước đầu đao thượng có cái màu đen ấn ký, thân đao tản ra nhiều lần hàn quang, lạnh lẽo dị thường.

“Trăm mã đao làm sao vậy? Nói cho ngươi, ta này đem trăm mã đao so ngươi thanh kiếm cường mấy gấp trăm lần!” Nói lên chính mình vũ khí Lâm Nhiên Tu là việc nhân đức không nhường ai, hấn sư phó để lại cho hấn có thể kém? Há là bạch qua tay trung thanh kiếm có thể so.

Bạch Quá không cho là đúng, trong tay hấn thanh kiếm đích xác chẳng ra gì, gần là trung phẩm pháp khí mà thôi, khoảng cách Linh Khí kém xa. Hấn nhìn ra được tới Lâm Nhiên Tu trăm mã đao là Linh Khí, lại còn có là không bình thường Linh Khí.

Chẳng qua hấn cảm thấy có chút buồn cười, giống Lâm Nhiên Tu loại này sợ đông sợ tây người cũng sẽ dùng trăm mã đao loại này dùng cầm vũ khí. Giống nhau dùng loại này vũ khí người không phải diện mạo thô cuồng người chính là quanh năm suốt tháng cười ngửa người.

Như Lâm Nhiên Tu loại này thật đúng là ít có.

“Ta chỉ là cảm thấy ngươi dùng này đao thực buồn cười.” Bạch Quá lông mày một chọn cười nói.

“Ngươi mới buồn cười.” Lâm Nhiên Tu một bữu môi, chủ động đi tới Bạch Quá phía trước, tựa hồ một chút cũng không sợ hãi.

Bạch Quá cười cười không có để ý, hấn không tin Lâm Nhiên Tu chân có to gan như vậy tử, trong lúc nhất thời liền quý đều không sợ.

Có lẽ quá không được bao lâu hấn liền sẽ quay đầu lại.

Ánh trăng càng lên càng cao, đi vào đỉnh đầu chính phía trên. Hôm nay ánh trăng trình nửa vòng tròn hình, nhưng vẫn như cũ vô pháp ngăn cản hấn loá mắt quang huy, đại địa phía trên ngân bạch chiếu rọi, gió thổi qua lá cây như là trong nước bọt sóng giống nhau lập lòe không ngừng.

Bất tri bất giác trung Lâm Nhiên Tu dừng ở bạch qua đi đầu, Bạch Quá không có vạch trần, tiếp tục đi trước. Hấn phía trước cũng nhìn đến quá bóng dáng xẹt qua, nhưng nháy mắt liền tìm không đến tung tích. Chậm rãi, bọn họ đi tới một chỗ khe núi, ánh trăng chiếu hạ vừa vặn là nhất tuyến thiên, mà bốn phía lại là đen nhánh một mảnh.

Lâm Nhiên Tu khăn trương lên, nôi da gà không biết khi nào xuất hiện, run a run.

Bạch xem qua tình nhú lại ngừng lại.

“Ngươi làm gì đột nhiên dừng lại!” Lâm Nhiên Tu che lại cái mũi kêu lên, hấn cái mũi đâm Bạch Quá trên vai, cũng không biết Bạch Quá xương cốt là như thế nào lớn lên, lại là như vậy ngạnh.

Bạch Quá hư một tiếng, sau đó nhỏ giọng nói: “Ngươi xem phía trước sẽ biết.”

Lâm Nhiên Tu cảm thấy có chút cổ quái, cũng không tiếp tục bão nổi, mà là triều nơi xa nhìn lại.

Một ngum giếng cạn xuất hiện ở nhất tuyến thiên hạ ánh trăng trung, này khẩu giếng không phải trọng điểm, mà là giếng lều thất cổ người là trọng điểm.

Không sai, giếng cạn phía trên có một cái lều, trung gian đầu gỗ thượng cột lấy một cây dây thừng, dây thừng phía dưới lặc trắng tinh như ngọc cổ, một cái dáng người nổi bật thanh y nữ tử liền như vậy bị treo cổ ở giếng cạn thượng.

Lâm Nhiên Tu che miệng làm chính mình trấn định xuống dưới, kia bất quá là cái người chết mà thôi, hấn trong lòng cường điệu chính mình không cần sợ hãi, không cần sợ hãi.

Bạch Quá hít mắt xem khối này nữ thi, nữ tử này có thể nói nhân gian tuyệt sắc, trên mặt da thịt vô cùng mịn màng, như tân sinh ra trẻ con giống nhau kiều nộn. Nàng không giống như là đã chết người, đảo như là ngủ giống nhau, phi thường an tường yên lặng.

Nhưng này chỉ là mặt ngoài hiện tượng, người chết là sẽ không như thế an tường, hơn nữa là bị dây thừng thít chặt dưới tình huống. Không chỉ có như thế, Bạch Quá còn cảm thụ không đến bất luận cái gì một chút năm tháng ở trên người nàng lưu lại dấu vết, này hiển nhiên không hợp lý.

Cho nên, thi thể này nếu không chính là ảo giác, nếu không chính là khôi ngẫu nhiên. Nhưng khôi ngẫu nhiên không có như thế chân thật, kia này tất nhiên chính là ảo giác!

“Cẩn thận một chút, có quỷ ở phụ cận.” Bạch Quá nhắc nhở một câu Lâm Nhiên Tu, nhưng không có thu được đáp lại, quay đầu vừa thấy người đã không thấy.....

Bạch Quá sắc mặt biến đổi, xem ra này quỷ so với hấn tưởng tượng muốn lợi hại nhiều, thế nhưng vô thanh vô tức đem Lâm Nhiên Tu lớn như vậy một cái người sống lộng không có.

“Ta mặc kệ các ngươi là cái quỷ gì, nếu thương tổn ta bằng hữu, ta đây nhất định phải các ngươi toàn bộ chôn cùng!” Bạch Quá tìm không thấy đối phương, vậy chỉ có thể mở miệng cảnh cáo, nếu bọn người kia đem Lâm Nhiên Tu hại, kia hấn không ngại đem khu vực này cấp bình định.

Chẳng sợ hấn làm không được, hấn cũng cần thiết làm được!

“Ha ha ha ~”

Một cái hư vô mờ mịt thanh âm vang lên, đến từ nữ nhân thanh âm, hơn hấn mỹ diệu cảm huyền chi âm.

Bạch Quá nhìn về phía kia cụ nữ thi thể, có thể xứng thượng thanh âm này nữ nhân, vậy nhất định là khối này nữ thi.

Bạch Quá bỗng nhiên lược có hứng thú lên, công đôi tay nói: “Đem các ngươi gia nhập dưới trướng cũng không tồi, đều là một ít ưu vật.....”

Bỗng nhiên kia mỹ diệu êm tai thanh âm biến đổi, trở nên thâm lương thấm người, như là ngàn vạn năm oán khí không chiếm được phóng thích giống nhau, xúc nhân tâm hồn.

Nhưng ngay sau đó lại khôi phục bình thường, vẫn như cũ êm tai thanh âm vang lên.

“Từ trước ta sinh hoạt vô ưu vô lự, cha mẹ đối ta phá lệ kính yêu, khi đó ta mới là vui sướng nhất. Chính là, từ họ mẫu gia hỏa sau khi xuất hiện, vận mệnh của ta cũng tùy theo thay đổi. Hấn đem ta phụ thân giết chết sau bá chiếm mẫu thân của ta, được đến sau còn không cam lòng, muốn dâm loạn ta.

Ta bị thương muốn chết dưới, trốn ra gia tộc, ở sông đào bảo vệ thành ngoại giếng cạn thất cổ, kết thúc ta hai mươi tuổi lộng lẫy niên hoa.”

Bạch Quá nghe được nhập thần, hấn thậm chí thấy được từng màn hình ảnh xuất hiện ở trước mắt, một cái trời sinh ái cười nữ hài trưởng thành ở hạnh phúc trong gia đình, nhưng nhân nam nhân kia xuất hiện, hoàn toàn hủy diệt bọn họ hạnh phúc một nhà.

Nữ hài tuyệt vọng thất cổ, ánh mắt của nàng tựa hồ có thể xuyên thấu Bạch Quá trái tim, làm hấn vô pháp hô hấp.

Bá!

“Sao có thể!”

Gần một tấc khoảng cách, Tiểu Thanh đoạt mệnh chủ thủ trước sau vô pháp đi tới một bước, tay nàng cổ tay bị Bạch Quá gắt gao nắm, chủ thủ giống như là mất đi chủ nhân, vô pháp di động mây may.

Tiểu Thanh tuyệt mỹ dung nhan lộ ra vẻ khiếp sợ, hấn không nghĩ ra vì cái gì Bạch Quá không có bị nàng thê thảm chuyện xưa sở mê hoặc, do đó thương thấu nội tâm, làm cho tu vi thoái hóa. Chẳng những đối phương không có bị mê hoặc, ngay cả tâm thần đều vô cùng kiên nghị, đây là có chuyện gì?

Giống nhau tu sĩ chỉ cần tới rồi cái này địa phương, căn bản không có đường rút lui có thể đi, bởi vì mỗi khi nàng nói ra chính mình chuyện xưa cùng kia tuyệt mỹ dung nhan tương hô ứng khi, đối phương hoảng hốt bị thương chốc lát gian chính là hấn chết đi một khắc.

Mà Bạch Quá chẳng những không có bị mê hoặc, ngược lại tiếp được nàng chủ thủ.

“Tương mê hoặc ta tâm thần?” Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, “Đáng tiếc, ta chỉ có thần, không có tâm.”

Một cỗ ma túy cảm truyền đến, bạch qua tay buông lỏng làm đối phương đào thoát. Tiểu Thanh cũng không có đào tẩu, mà là bảo trì nhất định khoảng cách nhìn Bạch Quá ngưng trọng nói: “Người nói người chỉ có thần, không có tâm?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Bách Quỷ chúng

Bạch Quá đem thanh kiếm bối ở sau lưng, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một cây bạc kim trường thương, hấn nhìn cái này mỹ điểm tuyệt luân nữ quỷ nói: “Không sai, ta đích xác không có tâm. Bởi vì chúng ta là một loại người, hoặc là nói ta căn bản không phải người.”

Tiểu Thanh mặt lộ vẻ mặt kinh hãi, không thể tin tưởng nói: “Người không phải người? Nhưng ta ở người trên người cảm nhận được người hơi thở, người đang nói dối.”

Bạch Quá cười ha ha lên, cười một hồi lâu mới mở miệng nói: “Tùy người có tin hay không, nhưng này không phải mấu chốt, mấu chốt là người biết ta vì cái gì tới cái này địa phương sao?”

Tiểu Thanh thật đúng là không biết bạch lại đây nơi này làm cái gì, chẳng lẽ chỉ là đi ngang qua?

“Vì cái gì?” Tiểu Thanh trấn định xuống dưới, trước mắt cái này bạch y thiếu niên tựa hồ có chút không giống bình thường, cùng giống nhau tu sĩ có khác biệt.

Bạch Quá nếu cố ý hương vị: “Ta tới nơi này, đúng là bởi vì các người. Bách Quỷ điện thế lực khổng lồ ta không hảo xuống tay, nhưng là đối phó các người này đó cô hồn dã quỷ muốn hảo đến nhiều. Đặc biệt là người loại này gạt người nữ quỷ, cũng uổng người lớn lên như thế mỹ điểm, lại là vô rỗng.”

“Người cho rằng ta nói chuyện xưa là giả?” Tiểu Thanh đột nhiên lạnh giọng nói: “Người có thể cảm thấy ta dễ đối phó, nhưng là ngàn vạn không cần cảm thấy Bách Quỷ chúng dễ đối phó!”

Bốn phía bỗng nhiên quát xuất trận trận âm phong, không biết từ chỗ nào thổi tới. Bạch Quá theo bản năng lui về phía sau một bước, quan sát bốn phía.

Đột nhiên bốn phía mạc danh nhiều ra hơn một Bách Quỷ, đủ loại, nhưng đại đa số vì nhân loại quỷ hồn. Trong đó Bạch Quá càng là thấy một cái lợi hại quỷ, nó quanh thân phát ra hơi thở ít nhất ở Thiên Khải cảnh trung hậu kỳ, làm Bạch Quá một người đánh này trăm tới hào người hấn là làm không đến.

Bất quá hấn có giúp đỡ.

“Hơn một trăm, khá tốt, ta cảm thấy này một chuyến tới đúng rồi.” Bạch Quá cẩn thận nhìn bốn phía quỷ, bọn người kia tuy rằng không thể nhiều loạn hấn tâm thần, nhưng nếu mỗi người làm đánh lén hấn nhưng phòng bị không được.

“Quý trưởng, này tiểu bạch kiểm tựa hồ cùng giống nhau tu sĩ bất đồng, hấn ở ta chuyện xưa trong ảo giác chẳng những không có bị lạc, ngược lại còn thực thanh tỉnh.....”

Tiểu Thanh nói còn không có nói xong, kêu quỷ lớn lên trung niên nam tử liền xua tay nói: “Ta đã biết.”

Sau đó hấn nhìn bạch lối đi nhỏ: “Người trẻ tuổi, người thực cần rồi, tựa hồ muốn chúng ta Bách Quỷ chúng thể người làm chuyện gì phải không?”

Bạch Quá trực tiếp sáng khoái nói: “Không sai, ta muốn thu phục các người Bách Quỷ chúng, đi theo ta mở rộng lãnh địa!”

“Ha ha ha...”

Bốn phía truyền đến không hén mà cùng tiếng cười, Bách Quỷ chúng trước nay đều không có nghe qua tốt như vậy cười sự tình, một tên mao đầu tiểu tử thể nhưng muốn làm Bách Quỷ chúng thể hấn làm việc, vẫn là đầu một hồi nghe thấy.

“Tiểu tử này có phải hay không điên rồi, đang nói nói mớ đâu?”

“Ai nói không phải đâu, hấn có khả năng còn ở thanh tỷ trong ảo giác đâu ha ha”

“Chúng ta dứt khoát đem hấn dọa tỉnh hảo, hấn bằng hữu lá gan thật tiểu, còn không có dọa liền hôn mê. Hy vọng hấn có thể làm chúng ta nhiều chơi

sẽ.”

Bạch Quá đứng ở tại chỗ, không có để ý này đó quý tiếng cười đàm phán hoà bình luận thanh, hẳn biết chỉ bằng chính mình là không đối phó được này đó quý quái, nhưng là hẳn có giúp đỡ, đó chính là chính mình thù hạ bộ xương khô đại quân!

“Cười đi, lập tức cho các người khóc!” Bạch Quá cười thần bí, trong tay đột ngột ra tới một khối màu trắng lênh bải hướng không trung giương lên, tức khắc trắng bóng bộ xương khô binh lính như đầy trời đại tuyết rơi xuống.

Quý lớn lên sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, Bách Quý chúng tiếng cười cũng đột nhiên im bặt, Tiểu Thanh trên mặt càng là lộ ra vẻ khiếp sợ.

Bọn họ thấy vĩnh viễn khó có thể quên được một màn, một cái bạch y kính lăng thiếu niên đem trong tay màu trắng lênh bải dương ra, đầy trời bộ xương khô binh lính cùng bộ xương khô người giống như hạ sùi cáo giống nhau rơi xuống khe núi, trận này mặt bọn họ thành quý mây chục năm, thậm chí trăm năm đều không có gặp được quá.

Hiện giờ không còn có tiếng cười nhạo, khe núi lúc này bị bộ xương khô binh lính cùng bộ xương khô người vây quanh kín mít, Bách Quý chúng không thể không ôm đoàn súc ở một khối, chúng nó lúc này sợ tới mức không nhẹ.

Bạch Quá làm cái thủ thế, này đó bộ xương khô binh lính tức khắc ngừng lại, ước chừng gần ngàn hào bộ xương khô binh lính cùng bộ xương khô người, không cần bất luận cái gì ngôn ngữ, chỉ dùng kia cổ khí thế khiến cho người bất chiến mà hàn.

Quý đàn trung quý trường cũng ý thức được nghiêm trọng tính, chúng nó thật là đắc tội không nên đắc tội người.

“Vừa rồi thất lễ.” Quý trường đứng ra ôm quyền xin lỗi, xem Bạch Quá ánh mắt cũng trở nên bất đồng, “Nhiều có đắc tội, ta muốn biết người là Bạch Cốt Vương mà người nào? Có thể báo cho?”

Liền tính Bạch Quá bạch cốt đại quân đông đảo, quý trường cũng không yếu chính mình khí thế, bọn họ tuy rằng nhân số không địch lại, nhưng nếu cần thiết muốn chiến nói bọn họ cũng phụng bồi. Liền xem này bạch y thiếu niên như thế nào ý tưởng.

Bạch Quá cũng không có làm bộ làm tịch, trực tiếp mở miệng nói: “Trước mắt tôi nói, ta là chúng nó vương.” Hẳn muốn thu phục này đó quý, đầu tiên cần thiết đến làm chúng nó chịu phục, nếu trang X bán manh rất có khả năng sẽ hoàn toàn ngược lại.

“Bạch Cốt Vương mà vương?” Quý mặt dài sắc biến đổi, sau đó nhìn quét một vòng bốn phía bộ xương khô binh lính, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Còn lại Bách Quý chúng cũng đều hai mặt nhìn nhau, này bạch y thiếu niên là Bạch Cốt Vương mà vương hiển nhiên ra ngoài chúng nó dự kiến. Bởi vì Bạch Cốt Vương mà đã thật lâu không có tân vương xuất hiện, kia khô lâu vương tuy rằng mang cái vương tự, nhưng trên thực tế nó chỉ là cái bạch cốt tướng quân, nếu có thích hợp vương xuất hiện hẳn sẽ bạn này tả hữu.

Trong lúc nhất thời khe núi trung vô cùng an tĩnh, màu ngân bạch ánh trắng chậm rãi di động, lệch khỏi quỹ đạo khe núi vị trí. Khe núi trung đen nhánh một mảnh, duy độc thượng trăm đối lục u u ngọn lửa phù không mờ hồ, cấp đen nhánh đêm tăng thêm vài phần ánh sáng.

Tiểu Thanh sắc mặt không tốt lắm, nàng vốn tưởng rằng này trắng nõn thiếu niên chỉ là cái bình thường tu sĩ, lại không nghĩ rằng thế nhưng là tam đại thế lực trung Bạch Cốt Vương mà vương, này cho nàng đã kích có chút đại. Nếu đối phương lúc ấy bị nàng mê hoặc sau giết chết, đó có phải hay không Bách Quý chúng sẽ từ đây biến mất ở Bách Quý núi non?

Tiểu Thanh có lẽ suy nghĩ nhiều, Bạch Quá nhiên không phải tốt như vậy giết.

Quý trường tỏ chức một chút ngôn ngữ, đối với Bạch Quá phương hướng nói: “Bạch Cốt Vương mà vương, chúng ta Bách Quý chúng không có khác ý tứ, phía trước vô tình mạo phạm là chúng ta không đúng, nếu người có cái gì yêu cầu chúng ta tận lực thỏa mãn, nhưng muốn ở chúng ta năng lực trong phạm vi.”

Quý trường đây là ép dạ cầu toàn, rốt cuộc bọn họ chỉ là tiểu thế lực, cùng chân chính thế lực lớn Bạch Cốt Vương mà so sánh với còn kém xa lắm.

Đột nhiên khe núi trung sáng lên, lục u u quang lấp lư không chừng, Bạch Quá mức lăng trắng nõn mặt bị chiếu sáng lên, hẳn nhìn về phía quý trường nói: “Ta kêu Bạch Quá, phía trước sự ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, nhưng ta có một cái yêu cầu, yêu cầu này các người cần thiết đáp ứng!”

Bất tri bất giác trung, Bạch Quá tự thân khí thế cũng dần dần cường đại rồi lên, cái này vương không phải tốt như vậy làm, hẳn phải vì Bạch Cốt Vương mà mưu phúc lợi, cho nên hẳn nhất định phải đến như vậy.

Bách Quý chúng chúng quý ngừng lại rồi hô hấp, ngay cả quý trường cũng cẩn thận. Chúng nó trung một ít quý hiển nhiên đã biết Bạch Quá yêu cầu này là cái gì, phía trước chúng nó cười như vậy vui vẻ, đúng là bởi vì Bạch Quá câu kia: “Không sai, ta muốn thu phục các người Bách Quý chúng, đi theo ta mở rộng lãnh địa!”

Lúc ấy chỉ là cười cười, mà hiện tại chúng nó rất rõ ràng Bạch Quá lời nói không có một chút buồn cười, này biến thành một cái thực nghiêm túc vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Lớn mạnh lãnh địa, tăng lên tu vi

“Điều kiện gì?” Liên tính quý trường biết Bạch Quả ý tứ nó cũng vẫn là hỏi ra tới, chỉ cần Bạch Quả không nói, hẳn có thể làm bộ không biết.

Nhưng Bạch Quả tự nhiên sẽ không hồ đồ, há mồm nói: “Vẫn là phía trước vấn đề, trở thành ta bộ hạ, đương nhiên, ta sẽ không bạc đãi các người.”

Nghe thấy Bạch Quả chính miệng nói ra, quý lớn lên trong lòng vẫn là có chút phập phồng, bọn họ Bách Quỷ chúng tại đây khu vực sinh tồn mấy trăm năm đầu, tuy rằng chỉ là Bách Quỷ sơn trong đó một cổ tiêu thế lực, nhưng nhân Tiểu Thanh am hiểu ảo giác chế địch, cùng chúng quý bảo vệ bất tử ý chí, khiến cho tại đây khu vực trung sống thực vững chắc.

Nói thật ra, chúng nó đích xác đối kháng không được Bạch Cốt Vương mà người, nhưng đồng dạng dứt bỏ không dưới này phiên thổ địa. Tiến thoái lưỡng nan dưới, quý trường trầm mặc.

“Không được!”

Thật lâu sau sau một tiếng phủ quyết truyền đến, ăn mặc màu xanh biếc váy dài Tiểu Thanh đứng dậy, cùng Bạch Quả đối diện.

Bạch Quả cười cười, nữ nhân này rất có ý tứ, tuy rằng không biết nàng nói chuyện xưa là thật là giả, nhưng vẫn là làm Bạch Quả vì nữ hài kia mà cảm thấy bị ai. Lúc này cái này mỹ lệ nữ nhân đứng dậy, Bạch Quả đơn giản xem hẳn có nói cái gì muốn nói.

Tiểu Thanh đứng ra sau đối với Bạch Quả cùng đông đảo bộ xương khô binh lính ôm hạ quyền, sau đó không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Chúng ta sinh tồn tại đây phiên khe núi đã có hơn trăm năm, sớm đã không muốn rời đi. Hơn nữa, tam đại thế lực nổi danh môn quy định, không được tự mình phát triển ngoại lai thế lực, nếu các người đem chúng ta Bách Quỷ chúng thu vào dưới trướng, rất có thể sẽ khiến cho tam đại thế lực đại chiến, do đó lan đến vô tội.....”

Bạch Quả không cho là đúng khoát tay, nhìn Tiểu Thanh con mắt sáng nói: “Loại chuyện này ta đã sớm suy xét qua, tam đại thế lực duy trì trạng thái lâu lắm, hơn nữa hàng năm đều có tiểu ma sát, ta sở dĩ muốn chiêu binh mãi mã, thứ nhất là vì mở rộng Bạch Cốt Vương mà lãnh địa phạm vi, thứ hai ta tưởng người thông minh đã biết, này ta liền không nói nhiều.

Đến nỗi các người sinh tồn khu vực này, ta sẽ phân phó thủ hạ thường tới xử lý, đám người số khuếch trương sau các người suy nghĩ trở về cũng có thể, khi đó này đó khu vực đều hẳn là ở ta khống chế trong phạm vi.”

Tiểu Thanh không thể không bội phục Bạch Quả, như thế tuổi còn trẻ đã tâm lại là như vậy đại, nếu là nàng làm cái này vương, tuyệt đối sẽ suy xét làm như vậy hậu quả, nhưng tựa hồ Bạch Quả một chút cũng không lo lắng bộ dáng, làm Tiểu Thanh đối Bạch Quả ấn tượng lại nhiều một phần.

Quý trường đảo hút khẩu khí lạnh, này Bạch Cốt Vương mà vương như thế đại đã tâm, công nhiên khiêu chiến còn lại hai đại thế lực quyền uy. Phía trước Tiểu Thanh nói những lời này đó là tam đại thế lực định ra tới quy củ, khô lâu vương tuy rằng cùng Bạch Quả nhắc tới quá chuyện này, nhưng Bạch Quả đánh qua loa phủ quyết rồi.

Nhưng mặt khác hai đại thế lực cũng không phải dễ chọc, quý trường rất sợ lâm vào vạn kiếp bất phục nơi.

“Người thật muốn làm như vậy?” Tiểu Thanh đột nhiên giãn ra trong lòng này, hỏi một câu Bạch Quả.

“Ta chẳng những muốn làm như vậy, ta còn sẽ làm các người so hiện tại quá đến hảo!” Bạch Quả hứa hẹn một câu, chỉ cần hẳn đem Bạch Cốt Vương mà thế lực cùng thực lực tăng lên đi lên, loại này hứa hẹn quả thực là tiểu nhi khoa.

Quý không có quý tu hoạt động phương tiện, chúng nó so quý tu càng thêm sợ quang. Chỉ cần có tu luyện tài nguyên, chúng nó thời khắc không nghĩ tu thành nhưng ngưng tụ thật thể quý?

Chỉ cần ngưng tụ thật thể, chúng nó đối với quang sợ hãi trình độ sẽ đại đại giảm bớt, liên tính quý tu cũng không làm gì được chúng nó.

“Hảo, ta đồng ý gia nhập Bạch Cốt Vương mà!” Lần này không đợi Tiểu Thanh nói chuyện, quý trường liền đứng ra đồng ý Bạch Quả yêu cầu, hẳn nhìn ra được tới Bạch Quả tuyệt đối không đơn giản, như thế tuổi trẻ coi như thượng Bạch Cốt Vương mà vương, kia tương lai thành tựu tuyệt đối không thể hạn lượng.....

Tiểu Thanh không có nói nữa, quý lớn lên lời nói liền đại biểu nàng tường lời nói, nếu quý trường nghĩ thông suốt, nàng liền không có tất yếu nói nữa.

Bạch Quả cười nói: “Hảo, sau này đại gia chính là nhà mình huynh đệ, chúng ta nhất trí đối ngoại!”

Khe núi trung lúc này truyền ra từng đợt tiếng hô, có thể lường thăm người, có nghiêng răng chửi tai, còn có kia lệnh người sung sướng ngâm khẽ ~

.....

Bạch Quá khiêng trong lúc hôn mê lâm nhiên tu, chậm rì rì đi ở hồi Bạch Cốt Vương mà trên đường, hắn phía sau không có một con bộ xương khô, cũng không có một con quỷ đi theo.

Thu phục Bách Quỷ chúng lúc sau, Bạch Quá thu hồi bộ xương khô binh lính cùng bộ xương khô người, bởi vì ban ngày duyên cớ, Bách Quỷ chúng không có cùng đi theo mà đến, rốt cuộc lúc này mới mới vừa giao tiếp quá, chúng nó yêu cầu điểm thời gian xử lý sự tình.

Trở lại Bạch Cốt Vương mà sau Bạch Quá đem lâm nhiên tu ném vào bạch cốt trên bảo tọa, hắn còn lại là bắt đầu vận công tu luyện, phía trước nếu nói không có gấp gáp cảm nói, như vậy hiện tại có. Bạch Quá biết hắn nếu không đề cập tới thăng thực lực, kia mặt khác hai đại thể lực Bách Quỷ điện cùng vạn thi son tuyệt đối sẽ không làm hắn hảo quá.

Nếu hắn dẫn đầu trái với năm đó tam đại thể lực định ra quy củ, kia cái này hậu quả nhất định phải bọn họ toàn bộ Bạch Cốt Vương mà cùng nhau gánh vác. Nhưng Bạch Quá làm Bạch Cốt Vương mà vương, hắn tự nhiên sẽ không liên lụy còn lại binh lính, cho nên cần thiết nắm chặt thời gian tu luyện, chờ đối phương tìm tới cửa thời điểm cũng có chuyện ngừ quyền.

Quỷ trường đều là Thiên Khai cảnh hậu kỳ tu vi, hắn một cái lâm lão đại còn không có thuộc hạ một cái bộ chúng cường, cho nên này lại nói tiếp giống lời nói sao?

Ngăn cách trận cùng Tụ Linh Trận bố trí hảo sau Bạch Quá làm khô lâu vương cùng mấy trăm bộ xương khô binh lính tiến vào tu luyện, đến nỗi kia mấy ngàn bộ xương khô người hắn điểm ấy Tụ Linh Trận nhưng trang không dưới, trước tăng lên tiểu bộ phận người thực lực, sau đó lại tổng thể tăng lên.

Này đó bộ xương khô binh lính tuy rằng không có mặt, cũng nhìn không thấy biểu tình. Nhưng chúng nó phát ra ra thoải mái thanh âm đủ để thuyết minh hết thảy, không sai, chúng nó hiện tại thực sáng!

Này đó bộ xương khô binh lính tu vi đại đa số ở Thiên Khai cảnh, số ít binh lính sắp bước vào Khai Nguyên cảnh, dư lại trên cơ bản đều là mới sinh cảnh binh lính. Bộ xương khô binh lính tuy rằng không có ngũ tạng lục phủ, nhưng là chi phối chúng nó linh hồn chi hòa lại có thể tu luyện, tu vi càng cường, linh hồn chi hòa lại càng lớn, càng tràn đầy.

Khô lâu vương lúc này lỗ trống mắt tào nội, một đoàn người trường thành nắm tay lớn nhỏ linh hồn chi hòa đang ở hừng hực thiêu đốt, linh khí đối với hắn trợ giúp rất lớn, có thể không hề tạp chất hấp thu, do đó tăng cường tu vi.

Chỉ cần tu vi tăng lên đi lên, hắn cốt cách cũng sẽ trở nên càng thêm cứng rắn. Tựa như Bạch Quá giống nhau, hắn hiện tại tiên nhân cốt chỉ là lúc đầu độ cứng, vừa vận thừa nhận được trung phẩm linh khí công kích, nếu ngày đó la tri vũ dùng chính là thượng phẩm linh khí, hắn liền khiêng không được.

Đến không phải nói tiên nhân cốt nhược, mà là Bạch Quá linh hồn một lần nữa phụ chủ, tiên nhân cốt cũng là trọng đối tân sinh, nó yêu cầu đi bước một chậm rãi biến cường, biến cứng rắn.

Tới đại thành cảnh giới sau, liền có thể kim cương bất hoại, vạn pháp không xâm.

To như vậy Bạch Cốt Vương mà, lúc này người sẽ phát hiện loại tình huống này, không có một cái bộ xương khô người hoạt động, cũng không có một cái bộ xương khô binh lính tuần tra. Khoảng cách Bạch Cốt Vương mà ở ngoài năm trăm mễ chỗ, một cái khóa lại áo đen hạ nhân tránh ở thụ sau quan sát đến tình huống nơi này.

“Kỳ quái, Bạch Cốt Vương mà vì cái gì không có một cái trạm gác?” Này khóa lại áo đen hạ nhân đứng là vạn thi son phái xuống dưới tìm hiểu Bạch Cốt Vương mà tình huống người, Bạch Cốt Vương mà tân ra một cái vương, này đó thể lực lớn tự nhiên trước tiên phải biết rằng đối phương là người ra sao, thật sớm làm tính toán.

Bạch Quá trận bàn trung, trừ bỏ thiết trí ngăn cách trận cùng Tụ Linh Trận ở ngoài, thiên trận còn lại là ẩn nấp trận, vạn thi son cái này anh em nhìn không thấy cũng bình thường, bởi vì nó không hiểu trận pháp.

Đồng dạng nó cũng không

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Ta dựa, lại là ngươi!

Bách Quỷ chúng quy thuận Bạch Cốt Vương mà lúc sau, đi theo Bạch Quá tu luyện một tháng thời gian, sung túc linh khí dưới khiến cho mỗi cái quỷ đều đột phá cảnh giới, kém cỏi nhất cũng đột phá một cái tiểu cảnh giới.

Khô Lâu Vương hơi thờ trở nên càng cường đại hơn, đồng thời Quỷ Trường 5 năm nội không có tiến thêm tu vi cũng đột phá Thiên Khai cảnh, bước vào Khai Nguyên cảnh giới. Khiến cho hấn hư hình bắt đầu chậm rãi ngưng kết, có lẽ nếu không bao lâu thời gian hấn là có thể tu thành thật thể, bước vào càng cường hàng ngũ.

Quỷ Trường cũng là không thể không cảm thán, chúng nó Bách Quỷ chúng phát triển lâu như vậy thời gian, còn không bằng Bạch Quá này ngắn ngủn một tháng qua thật sự, đã tăng lên thực lực, còn có cường đại chỗ dựa.

Quy thuận, này không thể nghi ngờ là một cái chính xác quyết định.

Tiểu Thanh này một tháng thu hoạch cũng là thật lớn, năng vốn dĩ cảnh giới ở mới sinh cảnh hậu kỳ, trải qua một tháng tu luyện thành công đột phá Thiên Khai cảnh, năng hiện tại có khả năng làm người sinh ra ảo giác trở nên càng vì tinh vi.

Đến nỗi Lâm Nhiên Tu, hấn hiện tại là đánh đáy lòng bội phục Bạch Quá, phía trước hấn vốn tưởng rằng muốn chết ở kia khe núi trung, nhưng không nghĩ tới mở mắt ra thời điểm thế nhưng ở Bạch Cốt Vương mà, hơn nữa bốn phía nhiều rất nhiều quỷ, trong đó có một cái đầu trọc quỷ đúng là lúc trước đem hấn dọa rụng, đến bây giờ hấn còn lòng còn sợ hãi.

Thích ứng như vậy sinh hoạt sau, Lâm Nhiên Tu tu vi cũng ở gia tăng hàng ngày, hiện tại đã là mới sinh cảnh ba tầng, đối với hấn tới nói tu luyện đã thực nhanh.

Mà Bạch Quá, hấn còn lại là trực tiếp tiến vào Thiên Khai cảnh, dùng hết một viên thăng nguyên đan, thực lực tăng lên mau cũng bình thường, không hề trở ngại đột phá bình cảnh. Chính yếu chính là Bạch Quá tiến vào Thiên Khai cảnh sau thực lực thành lần hướng lên trên tăng lên, đặc biệt là sên sệt lĩnh vực lực lượng, hấn lấy đạt tới chút thành tựu cảnh giới.

Lúc trước la trì võ cùng hấn giao thủ thời điểm, đúng là bởi vì cái loại này sên sệt cảm tài lược chiếm thượng phong, mà hiện tại Bạch Quá lĩnh vực sên sệt lực lượng có thể so lúc trước la trì võ cường không ngừng gấp đôi.

Lĩnh vực, đại biểu chính là tu sĩ tự thân phạm vi, tu sĩ thực lực càng cường tức lĩnh vực phạm vi càng lớn, sinh ra sên sệt cảm liền càng cường, nghe nói tới Khai Nguyên cảnh thời điểm, loại này sên sệt sẽ sinh ra biến hóa, đối địch cũng càng thêm nhẹ nhàng.

Bạch Quá mở hai mắt thu hồi khí thể, hấn nhìn chính mình các bộ hạ mỗi người tu vi đột phá rất là vừa lòng, trải qua hơn một tháng tu luyện, cũng không sai biệt lắm nên có điều hành động, muốn mở rộng lãnh địa phạm vi, nhất định phải triệu tập càng nhiều quỷ quái.

“Chúc mừng đại hiệp tu vi càng tiến thêm một bước!” Thấy Bạch Quá tu luyện xong, này đó các bộ hạ sôi nổi tiến lên chúc mừng, đồng dạng bọn họ cũng phi thường vui vẻ, thực lực của chính mình được đến tăng lên.

Bạch Quá cười nói: “Đại gia này một tháng thu hoạch cũng không nhỏ, có chút thật lâu không có đột phá cũng đều đột phá, chúng ta không sai biệt lắm nên hành động, Quỷ Trường, Khô Lâu Vương, Tiểu Thanh.”

“Có thuộc hạ.”

Quỷ Trường, Khô Lâu Vương cùng Tiểu Thanh lập tức tiến lên theo tiếng ôm quyền.

Bạch Quá sắc mặt một chỉnh nói: “Quỷ Trường dẫn dắt ba mươi bộ xương khô binh lính, một trăm bộ xương khô người. Khô Lâu Vương dẫn dắt hai mươi bộ xương khô binh lính, một trăm bộ xương khô người. Tiểu Thanh, ngươi dẫn dắt năm mươi bộ xương khô binh lính, năm trăm bộ xương khô người tiến đến mở rộng nhân số, ba ngày sau toàn bộ phản hồi Bạch Cốt Vương mà, hành động thời điểm tận lực điều thấp một ít.....”

“Là.” Ba vị đại tướng lui xuống, bắt đầu chỉnh hợp nhân mã chuẩn bị xuất phát.

Dư lại tới Bách Quỷ chúng có chút khó hiểu, Bạch Quá làm Quỷ Trường, Khô Lâu Vương cùng Tiểu Thanh dẫn dắt đều là Bạch Cốt Vương mà bộ xương khô binh lính cùng bộ xương khô người tiến đến chiêu binh mãi mã, mà chúng nó tựa hồ bị quên đi.

Không đợi này đó Bách Quỷ chúng nghi hoặc, Bạch Quá liền lại lần nữa mở miệng nói: “Dư lại tới Bách Quỷ chúng, đi theo ta cùng Lâm Nhiên Tu đi địa phương khác, hảo, đại gia đi chuẩn bị đi.”

Bách Quỷ chúng vừa nghe lập tức hưng phấn lên, sôi nổi bắt đầu chuẩn bị hành động.

.....

Một vòng trăng rằm treo không trung, Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu dẫn dắt một trăm nhiều danh Bách Quỷ chúng huynh đệ đi trước một chỗ địa điểm, cái này địa điểm là phía trước Bạch Quá trong lúc vô ý phát hiện. Nó là một cái bồn địa, bồn địa nội có rất nhiều yêu tu, Bạch Quá ngày quan sát quá, trong đó mạnh nhất cũng ở Thiên Khai cảnh trung kỳ, còn lại một trăm nhiều tiểu yêu.

Bạch Quá muốn khuếch trương Bạch Cốt Vương mà, mặc kệ loại nào yêu ma quỷ quái đều yêu cầu, thẳng đến cuối cùng thống nhất toàn bộ Bách Quỷ núi non. Nhưng hiện tại chỉ có thể đem Bạch Cốt Vương mà tăng lên đến Bách Quỷ núi non đệ nhất thế lực, như vậy hẳn rồi đi nơi này liền không cần lo lắng này đó các huynh đệ an nguy.

Chờ hẳn lần sau lại trở về thời điểm chính là Bách Quỷ núi non thống nhất thời điểm.

“Cái này mặt có trăm chỉ yêu tu, chúng ta những người này đủ sao?” Lâm Nhiên Tu lại bắt đầu nhất quán bản tính, sợ hãi, lo lắng.

Bạch Quá ghé vào bồn địa phía trên, nhìn phía dưới yêu tu nói: “Này đó yêu tu tuy rằng nhiều, thực lực cũng không tầm thường. Nhưng là bọn họ không am hiểu đối phó quỷ quái, chúng ta Bách Quỷ chúng có thể từ tâm thần đối chúng nó xuống tay, như vậy sẽ làm ít công to.”

Lâm Nhiên Tu vỗ tay một cái nói: “Nguyên lai còn có thể như vậy, kia lúc này ta yên tâm, các huynh đệ cứ việc thượng!” Trải qua hơn một tháng ở chung, Lâm Nhiên Tu đã thích ứng loại này sinh hoạt, mặc kệ là Bách Quỷ chúng vẫn là bộ xương khô binh lính, hẳn đều xem tập mãi thành thói quen.

Mặc dù có chút Bách Quỷ chúng lớn lên rất khó xem, thực xấu. Nhưng hẳn cũng dần dần thói quen.

“Lâm Nhiên Tu, ngươi trước thượng.” Bạch Quá vỗ vỗ Lâm Nhiên Tu bả vai, mở miệng nói: “Vừa lúc kiểm nghiệm một chút ngươi này một tháng tu hành thành quả, đi thôi!”

“Có làm hay không!” Lâm Nhiên Tu trực tiếp cự tuyệt nói: “Bách Quỷ chúng bên trong so với ta lợi hại nhiều đi, ngươi làm ta một cái mới sinh cảnh trung kỳ đều không có đến người đi mạo hiểm?”

Hơn nữa bồn địa trung yêu tu nhiều như vậy, hẳn đi lên còn chưa đủ nhân gia tác kẻ răn.

Nhìn kia một đám đầy miệng răng nanh yêu tu, Lâm Nhiên Tu là một cái kính lắc đầu.

Bạch Quá cấp kia đầu trục quỷ sử cái ánh mắt, đầu trục quỷ hai lời chưa nói một chân đem Lâm Nhiên Tu đá đi xuống.

“Ta dựa! Lại là ngươi!” Lâm Nhiên Tu một cái lão đảo phác đi xuống, ngã vào bồn địa trung trong oa oa kêu to.

Bạch Quá biết Lâm Nhiên Tu sợ hãi này đầu trục quỷ, cho nên mới làm hắn đá Lâm Nhiên Tu đi xuống. Không nghĩ tới hại hắn, chỉ là muốn cho Lâm Nhiên Tu luyện luyện can đảm, gia hòa này lá gan quá nhỏ.

Cũng không biết hẳn lúc trước nghĩ như thế nào, lá gan như vậy tiểu cũng dám tới Bách Quỷ núi non.

Theo Lâm Nhiên Tu rơi vào, hơn nữa hẳn thanh âm đề-xi-ben. Thực mau bồn địa trung yêu tu liền phát hiện hắn, tức khắc mấy chỉ tuần tra yêu tu mặt lộ hung quang triều hắn đi tới.

Lâm Nhiên Tu hiện tại tưởng đem Bạch Quá rút gân lột da, hẳn khẳng định đây là Bạch Quá chủ ý, nếu không liền tính kia đầu trục quỷ lại nghịch ngợm cũng không dám đem hắn đá xuống dưới.

Cái này chính là đem hắn hại thảm.

“Đừng tới đây, các ngươi lãnh địa đã bị chúng ta Bạch Cốt Vương mà người vây quanh, tốc tốc thúc thủ chịu trói đi!” Lâm Nhiên Tu đột nhiên đứng thẳng thân thể, ngữ khí ngạo cao đối với này đó vây đi lên yêu tu nói.

Lúc này hẳn nếu chịu thua, kia đã có thể thật GG.

Này đó vây đi lên yêu tu nghe xong sững sờ, quả nhiên ngừng lại. Bạch Cốt Vương mà danh hào ở Bách Quỷ núi non chính là như sấm bên tai, đó là cùng Bách Quỷ điện vạn thi sơn bình tề thế lực, bất thành lĩnh hắc y nam tử nói là Bạch Cốt Vương mà người, làm này đó yêu tu ngẩn ngơ tự hỏi một chút.

Nhưng một phút đồng hồ đi qua, này hắc y nam tử phía sau cũng không có bất cứ thứ gì xuất hiện, này đó yêu tu suy nghĩ tiểu tử này có phải hay không lừa bọn họ?

Lâm Nhiên Tu ra một thân mồ hôi lạnh, này Bạch Quá thể nhưng chậm chạp chưa động, chẳng lẽ thật muốn xem hắn bị này đó yêu tu phá tan thành từng mảnh, sau đó từng khối thịt bị dịch dạ dày

Chương 31: Ai là tiểu gia?

Dưới ánh trăng Lâm Nhiên Tu thân tư đỉnh bạt, nhìn như một bộ sâu không lường được bộ dáng, nhưng chỉ có chính hắn biết, này đã coi cảm là cho những cái đó yêu tu ảo giác, hắn chân đã mềm.

Yêu tu lều trại trung đi ra một con Sài Lang, này chỉ Sài Lang hình thể no đủ, như là một con tiểu thịt son ở di động, hắn vừa ra tới liền thấy dưới ánh trăng Lâm Nhiên Tu, ngữ khí bất mãn nói: “Ngươi nói ngươi hướng kia một xử giống căn cột đường như làm gì? Không phải nói trắng ra cốt vương mà người sao, các ngươi người đâu, ta thấy thể nào không thấy?”

“Cùng cái thịt cầu đường như, còn nói ta giống cột.” Lâm Nhiên Tu bĩu môi, chỉ dám trong lòng mắng hai câu. Hắn nếu là thật như vậy nói ra phỏng chừng đối phương sẽ lập tức nhào lên tới đem hắn xé.

“Như thế nào, còn không dám nói chuyện?” Thân thể no đủ Sài Lang hắc hắc nói: “Ngươi nên không phải là ở gạt chúng ta đi? Nếu thật là như vậy, ngươi xương cốt cận bã ta sẽ chậm rãi nhấm nháp.”

Kỳ thật Sài Lang đã sớm hoài nghi Lâm Nhiên Tu là đang lừa người, Bạch Cốt Vương mà không có một cái người sống, toàn bộ đều là bộ xương khô người, này xuyên hắc y nam tử rõ ràng là nhân loại. Bạch Cốt Vương mà cũng sẽ không cùng nhân loại có liên quan.

Phải biết rằng, yêu ma quỷ quái tuy phân loại, nhưng đối với nhân loại là nhất trí đối ngoại. Bách Quỷ núi non sở dĩ vạn yêu tung hoành là bởi vì nơi này không có nhân loại dám lui tới, cho dù có kia cũng là người sắp chết.

Lâm Nhiên Tu thật sự không biết như thế nào mở miệng, Bạch Quá chậm chạp không có hiện thân, hắn nói lại nhiều cũng uổng công, này đó yêu tu nói không chừng sớm đã đem hắn coi là kẻ lừa đảo.

“Đem hắn cho ta bắt lại, đêm nay ăn thịt người thịt xuyên cái lẩu!” Sài Lang dài rộng bàn tay vung lên, bốn phía yêu tu tức khắc bức đi lên.

Lâm Nhiên Tu rốt cuộc trang không được thâm trầm, cấp đối trốn đi Bạch Quá kêu lên: “Bạch Quá ngươi chạy nhanh đi ra cho ta, trận này mặt ta đã vô pháp khống chế!” Đồng thời trăm mã đao đem ra, cảnh giác nhìn chăm chăm vây đi lên yêu tu.

Bức tiến lên đây yêu tu dừng một chút, nhìn nhìn Lâm Nhiên Tu phía sau, suy nghĩ có phải hay không thực sự có người?

“Chạy nhanh đem hắn trao trở về, tiểu tử này chỉ là ở làm bộ làm tịch, các ngươi này bầy heo.” Sài Lang không kiên nhẫn mắng.

“Ta vốn dĩ chính là heo.” Trong đó một con yêu tu heo mặt đại lỗ tai, lăm bằm một câu triều Lâm Nhiên Tu đi đến.

Đột nhiên này chỉ heo yêu như là thấy quỷ giống nhau kêu lên, không sai hắn xác thật thấy quỷ. Trên bầu trời trăm chỉ hình thù kỳ quái quỷ giống trương đại võng giống nhau phác xuống dưới, giống như nấu phí lẩu niêu hạ sủi cải.

Bạch Quá cũng cảm thấy không sai biệt lắm, cho nên mới hành động. Bằng không Lâm Nhiên Tu chân có cái gì ngoài ý muốn hắn nhưng gánh không dậy nổi. Mục đích là vì luyện gan, tuy rằng hiệu quả chẳng ra gì, nhưng cuối cùng là có điểm hiệu quả, ít nhất Lâm Nhiên Tu sẽ làm bộ làm tịch.

“Kêu là gì, đều không nghĩ qua là.....” Sài Lang nói còn không có nói xong, liền thấy đầy trời quỷ ập vào trước mặt, ngay sau đó lớn tiếng kêu lên: “Chạy nhanh triệt thoái phía sau, đối phương không phải Bạch Cốt Vương mà người, đây là Bách Quỷ chúng!”

“Ngươi đoán đúng phân nửa.” Bạch Quá phiêu nhiên dựng lên, dừng ở bờ địa nội cùng Sài Lang đối diện.

“Còn có một nửa chính là chúng ta thật là đến từ Bạch Cốt Vương mà.” Bạch Quá chỉ chỉ bốn phía Bách Quỷ mọi thuyết nói.

“Bách Quỷ chúng ta nhận thức, như vậy ngươi lại là ai?” Sài Lang cũng không có hoảng loạn, đối phương một trăm tới hào quỷ, bọn họ đây cũng là một trăm tới hào yêu, quan trọng nhất chính là, hắn không phải này thủ lĩnh.

Tuy rằng quỷ đối với yêu có không nhỏ áp chế tính, nhưng chúng nó bờ địa tam yêu sao lại để ý điểm này điểm áp chế?

“Thiên Khải cảnh lúc đầu, ngươi còn không xứng cùng ta nói chuyện, cho các ngươi nơi này thủ lĩnh cùng ta đối thoại.” Bạch xem qua tình huống, khí thế không thẳng tự uy.

Sài Lang yêu tu hàm răng ngựa nói: “Ngươi thật lớn khẩu khí, còn không phải là ý vào Bách Quỷ chúng hậu trường, nếu ngươi không này hậu trường xem tiểu gia không đánh ngươi cái răng roi đầy đất.”

“Ngạ u ~” Bạch Quá đôi tay vung lên, Bách Quỷ chúng nhảy mất hướng hai bên tản ra, cấp Bạch Quá lưu ra một mảnh đất trống.

Lúc này Bạch Quá mới nếu cố ý vị nhìn về phía này chỉ Sài Lang, nói: “Ta nhìn xem ngươi rốt cuộc như thế nào đem ta đánh răng roi đầy đất.”

“Ăn tiểu gia một bồng!” Sài Lang yêu tu nhảy mất nhảy lên, đây chính là đối phương tìm chết, liền tính đánh chết cũng chẳng trách hắn.

“Tối hảo...” Lời nói chưa lạc, bạch qua tay trung nhiều ra một cây bạc kim trường thương, trở tay huy động gian vắng ra Sài Lang yêu tu lang nha bổng. Sài Lang yêu tu không tin tã, đồng dạng là Thiên Khải cảnh tu vì hấn còn ăn không chừng đối phương?

Lại một cây lang nha bổng xuất hiện, Sài Lang yêu tu đôi tay cầm lang nha bổng, to mọng bàn chân rất nhỏ chìa xuống đất, ở không trung đảo lộn 365 độ, lang nha bổng lúc này giống như là giò thịt cơ giống nhau xoay tròn lên, triều Bạch Quá mức lộ đánh tới.

Đồng thời một cổ sền sệt cảm truyền đến, Bạch Quá hành động tức khắc chậm chạp. Xem ra đối phương là muốn đưa hấn vào chỗ chết lạc?

Sài Lang yêu tu trong mắt hung quang đại thắng, không phải người nào đều có thể sấm chứng nó địa bàn, tiểu tử này xuất khẩu cuồng ngôn, mạo muội xâm nhập chính là ở tìm chết.

Một bên yêu tu càng ngày càng nhiều, đều từ lều trại trung đi ra vì Sài Lang yêu tu vỗ tay trầm trồ khen ngợi. Một bên Lâm Nhiên Tu sắc mặt không thể nào hảo, hấn sợ Bạch Quá không địch lại Sài Lang yêu tu, sẽ chết ở này.

“Phi phi phi...” Lâm Nhiên Tu chạy nhanh phun ra mấy miệng nói, hấn này miệng quạ đen cũng không thể nói bậy lời nói, Bạch Quá là hấn bằng hữu, đương nhiên phải tin tưởng thực lực của hấn.

Liên ở Sài Lang yêu tu sắp muốn kén thượng Bạch Quá mức lộ thời điểm, sắp óc vắng khắp nơi thời điểm, dị biến đã xảy ra.

Hấn cảm nhận được một cổ so với hấn lĩnh vực còn muốn sền sệt cảm giác, loại này sền sệt cảm giống như là đã lâm vào đầm lầy trung người giống nhau, nhìn nơi xa ngàn cũng chỉ là ngoài tầm tay với.

“Sao có thể!” Sài Lang yêu tu sắc mặt ngay lập tức biến ảo, này bạch y thiếu niên thực lực xa xa vượt qua hấn tưởng tượng, vốn tưởng rằng nhẹ nhàng liền có thể giải quyết mặt hàng thể nhưng sẽ như thể khủng bố, phía trước chẳng lẽ đều ở giả heo ăn hổ?

Một ít yêu tu cũng phát hiện không thích hợp địa phương, bởi vì Sài Lang Tam ca mặt vắn vẹo, như là cực kỳ thống khổ, lại như là kinh hãi quá độ tạo thành.

Không chờ này đó yêu tu suy nghĩ cẩn thận sao lại thể này, bạch qua tay trung bạc kim trường thương ngăn, mũi thương trực tiếp đem Sài Lang yêu tu mập mạp thân thể bắn bay đi ra ngoài, như là cái bóng cao su giống nhau lâm vào bùn đất trung.

“Tam ca!” Phản ứng lại đây yêu tu vội vàng xông ra ngoài, đem nửa cái thân thể lâm vào bùn đất Sài Lang yêu tu kéo ra tới.

Sài Lang yêu tu mặt xám mảy tro phun ra mấy khẩu bùn đất, vượt chính mình mong không ngừng xoa nắn, này bạch y thiếu niên quá lợi hại, chỉ là thương (súng) thân đánh vào hấn trên người đều như thể chỉ đau, nếu là mũi thương đâu?

Lâm Nhiên Tu hưng phấn chạy đến Bạch Quá bên người, tán thưởng nói: “Người có thể a, này béo gia hỏa đều bị người đánh bay.”

Bạch Quá nhìn thoáng qua Lâm Nhiên Tu, thật lâu sau mới mở miệng nói: “Nhiều học điểm...”

Lâm Nhiên Tu tức khắc không nói, làm hấn nhiều học điểm đơn giản chính là muốn cho hấn xung phong cùng này đó yêu ma quỷ quái giao tiếp.

Thấy lâm tu nhiên lại ngậm miệng không nói, Bạch Quá hận sắt không thành thép lắc lắc đầu, nhìn về phía mặt xám mảy tro Sài Lang, ánh mắt cao ngạo nói: “Hiện tại ai là tiểu gia?”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Bồn địa tam yêu

Sài Lang yêu tu như là ăn ruồi bọ giống nhau khó chịu, nhưng giờ phút này cũng không thể không thừa nhận Bạch Quá lợi hại, hấn đích xác không phải đối thủ.

Nhưng muốn cho hấn kêu Bạch Quá tiểu gia, đó là không có khả năng.

Nếu hấn cái này tiểu gia kêu ra tới, kia về sau nơi này các huynh đệ tuyệt đối sẽ chê cười hấn cả đời. Hơn nữa Nhị ca đại ca đều còn không có ra tay, bọn họ chưa chắc sẽ bại cấp trăm quỷ chúng cùng này tiểu bạch kiếm.

“Như thế nào, thua cũng không dám tự xưng tiểu gia?” Bạch Quá nhìn thoáng qua chỗ sâu trong lều lớn bông, nơi đó mặt có ánh lửa chớp động, hẳn biết, chủ lực đều ở nơi đó.

Mà này Sài Lang yêu tu hẳn là một trong số đó thủ lĩnh, phía trước yêu tu nhóm trong miệng kêu hẳn “Tam ca”, kia nói vậy lều lớn bông bên trong kia hai cái chính là lão Nhị cùng lão đại rồi.

Sài Lang yêu tu phun ra miệng nói, nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Ngươi thật sự lợi hại, nhưng muốn ở chúng ta bồn địa tam yêu địa bàn giương oai còn kém điểm, thấy kia lều trại sao, bên trong là ta Nhị ca cùng đại ca, ngươi nếu đánh bại bọn họ, ta đây kêu ngươi tiểu gia thì đã sao?”

“Đây chính là chính ngươi nói, đến lúc đó cũng đừng hối hận không dám gọi.” Bạch Quá dựng thẳng lên một cây ngón giữa, đối với Sài Lang yêu tu khoa tay múa chân một chút.

“Ta dám làm dám chịu, nói là làm.” Sài Lang yêu tu xoa xoa khóe miệng vết bẩn, khinh thường nói.

Hắn căn bản không tin Bạch Quá có thể đánh thắng được hẳn hai vị đại ca, cho nên loại này nói đi ra ngoài cũng không có việc gì, sẽ không ứng nghiệm.

“Thực hảo.” Bạch Quá nhìn về phía chỗ sâu trong đèn đuốc sáng trưng lều lớn bông cất cao giọng nói: “Bên trong hai vị huynh đệ ngọc đủ rồi đi, có thể ra tới.”

Lâm Nhiên Tu nhìn về phía chiếu vào lều trại thượng hai cái bóng dáng, một lớn một nhỏ. Hắn không tự giác nuốt hạ nước miếng. Hắn đã sớm chú ý tới cái kia lều trại, bên trong hai cái thân ảnh làm hắn có cổ dự cảm bất hảo, cảm thấy đối phương hẳn là rất mạnh.

Liên ở Lâm Nhiên Tu tự hỏi thời điểm, vèo một tiếng, một cái bóng dáng từ kia lều trại trung nhanh chóng chạy trốn ra tới, trong chớp mắt liền tới tới rồi Bạch Quá trước người.

Này yêu thân cao một mét bảy tả hữu, dáng người thon dài. Đen nhánh lông tóc ở dưới ánh trăng ngân quang lấp lánh, nàng là chi hồ ly.

Bạch Quá kinh ngạc, này chỉ Chồn Đen yêu tu rõ ràng là mẫu, nhưng kia Sài Lang yêu tu lại kêu Nhị ca, đây là có chuyện gì?

Không đợi Bạch Quá cẩn thận tự hỏi, này Chồn Đen liền mở miệng nói: “Nếu ngươi có thể đánh bại ta Tam đệ, vậy đáng giá ta ra tay, đến nỗi ta đại ca, xem ra là không có ra tay tất yếu.”

Này Chồn Đen mở miệng cực kỳ ngạo khí, Bạch Quá rốt cuộc biết nàng vì cái gì là Nhị ca, này nguyên nhân liền ở chỗ nàng tính cách cùng giống được giống nhau, hào sảng không kềm chế được.

Bạch Quá cực kỳ vừa lòng, này đó yêu tu hẳn đều là muốn thu vào dưới trướng người, nếu không ngạo khí lăng người, hẳn còn chướng mắt mắt. Lúc này nhưng thật ra có thể buông tay một bác, chờ hẳn thu phục này đó yêu tu, nói vậy quý trọng, tiểu thanh cũng không lâu vương bên kia cũng có không nhỏ thu hoạch.

“Ra chiêu đi.” Bạch Quá ngưng trọng lên, này chỉ Chồn Đen rõ ràng cùng kia Sài Lang yêu tu không phải một cái cấp bậc yêu, hẳn cần thiết muốn cẩn thận đối đãi.

Chồn Đen không có dư thừa động tác, gần dưới chân một chút mà, kia thân ảnh liền như bóng dáng nhanh chóng lóe tới. Bạch Quá âm thầm táp lưỡi, này Chồn Đen quả nhiên lấy thân pháp nhanh nhẹn vì chế địch thủ đoạn, bọn họ bạch cốt vương mà đúng là yêu cầu nhân tài như vậy.

Bạch Quá kinh ngạc cảm thán đồng thời, hẳn dưới chân cũng động lên, tuy rằng không có Chồn Đen tốc độ mau, nhưng cũng nhọc không đến chạy đi đâu. Ở đây yêu cùng quý đều xem hoa mắt, chỉ thấy lưỡng đạo thân ảnh, một đen một trắng lẫn nhau giao thoán, khi thì chém giết ở bên nhau, khi thì tách ra.

Lâm Nhiên Tu căn bản thấy không rõ Bạch Quá cùng Chồn Đen giao chiến cảnh tượng, chỉ có thể nhìn thấy hắc bạch song ảnh đan xen tung hoành, thỉnh thoảng vì Bạch Quá néo đem hẳn.

Bạch y bị xé ra rất nhiều phá động, Bạch Quá làn da thượng cũng che kín vết trảo, thậm chí còn có máu tươi chảy ra. Hiên nhiên hẳn ở tốc độ thượng không phải này Chồn Đen đối thủ, liền tính như thế nào bắt chước đối phương, như thế nào tiếp cận đối phương tốc độ cũng là đồ tăng thượng thế.

Đơn giản Bạch Quá ngừng lại, đứng ở tại chỗ cũng chưa hề đụng tới.

Chồn Đen khóe miệng giơ lên độ cung, nàng càng là nhanh hơn dưới chân nện bước, chuẩn bị cấp Bạch Quá cuối cùng một kích.

Bạch Quá nhắm hai mắt lại, hẳn ở cảm thụ trong không khí dòng khí đi hướng, cùng hô hấp tần suất. Đối phó loại này đối thủ hẳn không thể dùng cậy mạnh, càng không thể lỗ mãng. Hiện tại cả người rách nát chính là tốt nhất chứng minh.

Bỗng nhiên một đạo sắc bén sát khí bị Bạch Quá bắt giữ đến, ngay sau đó một đạo kinh phong đánh úp lại. Bạch Quá hai mắt đột nhiên mờ, thân thể vì một bên di, sắc bén ngũ trảo theo hẳn gương mặt xẹt qua, mang theo một mặt vết máu.

Đúng lúc này, Bạch Quá hơi thở kéo lên, chung quanh một thước trong phạm vi sền sệt độ đột nhiên xuất hiện, Chồn Đen hành động tức khắc trì hoãn xuống dưới. Bạch Quá nhân cơ hội này một quyền đánh ra, đánh vào Chồn Đen trên bụng nhỏ.

Chồn Đen không nghĩ tới Bạch Quá tại đây mấu chốt thời khắc thế nhưng có thể có như vậy tình chuẩn phán đoán, bị đánh trúng một quyền sau Chồn Đen bay ngược ra năm mét xa, ngã ở trong đó một cái lều trại bên trong, đem lều trại đánh ngã.

“Này.....” Sài Lang yêu tu xem đến trọn mắt há hốc mồm, hẳn cho rằng bạch y thiếu niên đem ở hẳn Nhị ca cuối cùng một kích dưới bị giết, nhưng lại bị đối phương xoay chuyển càn khôn, ngược lại là Nhị ca bại.....

“Nhị ca!” Vây quanh ở Sài Lang Tam ca chung quanh yêu tu nháy mắt nhằm phía xong nợ bông, bọn họ Nhị ca thế nhưng bại?

Lâm Nhiên Tu ở một bên lớn tiếng trầm trồ khen ngợi, tựa hồ trong lòng cực đã hạ xuống. Đang xem thấy Bạch Quá như thế kinh người thực lực sau, Lâm Nhiên Tu tựa hồ có điểm bức thiết tu luyện dục vọng cùng dừng khí.

Trăm quý chúng ở một bên không ngừng ồn ào, này đối với bọn họ tới nói không thể nghi ngờ là trưởng sĩ khí tốt nhất thời cơ, Bạch Quá làm bọn họ thủ lĩnh, toàn bằng tự thân thực lực liên tiếp đánh bại địch doanh hai viên Đại tướng, này thuyết minh cái gì?

Này nói rõ quá đích xác có thực lực này làm bọn họ trăm quý chúng dẫn đầu người, bọn họ có lẽ phía trước đều khác biệt còn có không phục quý, nhưng hiện tại kia một tia khúc mắc cũng tùy theo tiêu tán, thay thế chính là đối với Bạch Quá kính nể.

“Đừng đỡ ta, ta không có việc gì.”

Bị tập phá lều trại trung truyền đến Chồn Đen thanh âm, nàng không có chịu bao lớn thương, gần là bụng nhỏ có chút sinh đau, này Bạch Quá đối nữ nhân xuống tay đều như vậy ngoan, cũng không biết thương hương tiếc ngọc.

Bất quá Chồn Đen căn bản là không cần Bạch Quá thương hương tiếc ngọc, nàng thân thể tuy rằng là giống cái, nhưng tính cách lại là cùng giống đực giống nhau như đúc.

Vỗ vỗ trên người tro bụi, Chồn Đen từ lều trại phé tích trung đi ra, nàng nhìn thoáng qua Sài Lang Tam đệ, sau đó đối với Bạch Quá nói: “Ngươi rất lợi hại, ta không phải đối thủ của ngươi. Phía trước nói ta cũng thu hồi, nhưng là ta đại ca cũng không phải là tốt như vậy đối phó, ngươi tự cầu nhiều phúc đi.”

Chồn Đen nói xong lời nói sau xoay người liền đi, nàng nhưng không giống Sài Lang Tam đệ, lưu tại này mất mặt.

Bạch Quá cảm thấy không sai biệt lắm, chỉ cần đánh bại nơi này mạnh nhất thủ lĩnh, này bồn địa yêu tu địa bàn hẳn liền có thể tiếp nhận.

Một tiếng tru lên từ kia đèn đuốc sáng trưng lều lớn bông trung truyền ra, Bạch Quá tâm trung run một chút, xem ra hẳn rơi rớt cái kia mạnh nhất yêu tu. Phía trước ở bồn địa ngoại hẳn quan sát mạnh nhất chính là kia Chồn Đen yêu tu, Thiên Khải cảnh tăng năm tu vi.

Mà này lều lớn bông trung thủ lĩnh yêu tu, ít nhất cũng ở Thiên Khải cảnh bảy tầng trở lên, này đích xác có chút khó giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 33: Báo Gấm đại ca

Lều lớn bông chiếu phim ra một cái thật lớn thân ảnh, năm con lợi trào xóc lên vài mảnh, Bạch Quá ánh mắt đầu tiên thấy chính là hoàng hắc giao nhau hình tròn hoa văn, cùng kia rắn chắc nhô lên cơ bắp đường cong.

Này bồn địa nội yêu tu thủ lĩnh thế nhưng là một con Báo Gấm!

Đại ca Báo Gấm vừa ra tới, kia hai mét cao thẳng rút dáng người khiến cho Lâm Nhiên Tu nuốt không dưới bốn khẩu nước miếng, hẳn cảm giác này lão đại thực lực hẳn là rất mạnh, lần này có khả năng Bạch Quá thật đánh không lại. Hẳn đều có thể cảm nhận được đối phương tu vi hơn xa với hắn.

“Chúng ta bồn địa tam yêu tuy rằng hung tàn thị huyết, nhưng giống như chưa từng có trêu chọc hơn Bách Quý chúng đi?” Báo Gấm lão đại nhìn thoáng qua Bạch Quá, đạm nhiên nói: “Hơn nữa ngươi dẫn dắt chính là Bách Quý chúng, vì cái gì muốn bắt Bạch Cốt Vương mà đối chúng ta tạo áp lực?”

“Hay là các ngươi cho rằng Bạch Cốt Vương mà liền có thể một tay che trời? Vẫn là nói các ngươi Bách Quý chúng tưởng che trời?” Báo Gấm lão đại một bước một dấu chân hướng Bạch Quá đi tới, vô hình trung một cỗ khí thế cường đại đang ở lan tràn.

Bạch Quá trấn định tự nhiên, này Báo Gấm lão đại đích xác không giống bình thường, có khả năng kia lão Nhị lão Tam thêm lên đều không nhất định

đánh thắng được cái này lão đại, nhưng là hấn nhưng không sợ.

“Chúng ta không có ý vào Bạch Cốt Vương mà danh hào tìm các người phiên toái, hơn nữa chúng ta cũng không phải tìm phiên toái. Bạch Cốt Vương mà hiện tại thật là ta một tay dẫn dắt, này Bách Quỷ chúng cũng là mới gia nhập chúng ta dưới trướng không lâu huynh đệ, ta tới các người nơi này duy nhất mục đích, chính là muốn cho các người quy thuận ta.” Bạch Quá ngữ khí leng keng hữu lực, chút nào không để bụng đối phương khí thế uy áp.

“Người? Bạch Cốt Vương mà chủ nhân?” Báo Gấm lão đại tức khắc cười ha ha lên, chung quanh yêu tu cũng đều cười vang, một hồi lâu hấn mới mở miệng nói: “Khô lâu vương tiền bối sẽ không như thế không có nhân lực đi? Làm người một tên mao đầu tiểu tử làm bọn họ thù lĩnh, quả thực là cười rớt ta răng hàm.”

Bạch Quá đã thói quen bị nhân số lạc, hấn chỉ chỉ chính mình phía sau Bách Quỷ chúng nói: “Thấy sao? Chúng nó ngay từ đầu cũng là như vậy cười ta, các người thực mau cũng sẽ cùng chúng nó giống nhau trở thành ta Bạch Quá huynh đệ.”

“Thiếu cùng ta vô nghĩa.” Báo Gấm lão đại duỗi thân một chút tứ chi, chỉ vào bạch lồi đi nhỏ: “Hôm nay xem ở Bách Quỷ chúng phân thượng ta chỉ tá người một chân, tiếp theo lại đến của ta bàn trực tiếp làm người thượng nường giá!”

Bạch Quá biết hấn hiện tại nói lại nhiều cũng là uống công, nhưng cũng không nghĩ lấy ra Bạch Cốt Vương mà vương lệnh, như vậy liền không có ý nghĩa. Hấn cần thiết dùng thực lực làm nơi này sở hữu yêu tu tin phục, lúc này mới có thể củng cố hấn địa vị.

“Vậy không có gì hảo thuyết, thuộc hạ thấy thật chương đi!” Bạch Quá bạc kim trường thương vung lên, bày ra tác chiến tư thế.

Này Báo Gấm lão đại so trước hai tên gia hỏa muốn lợi hại nhiều, có lẽ phải dùng thượng một ít thủ đoạn mới có thể đánh thắng.

Báo Gấm lão đại báo khu chấn động, dưới chân sinh phong trong chớp mắt đi vào Bạch Quá trước người, hấn vô dụng bất luận cái gì vũ khí, chỉ bằng hấn kia răng nanh cùng lợi trào đủ để xé nát hết thủy địch nhân.

Bạc kim trường thương chống đỡ được Báo Gấm một móng vuốt, Bạch Quá giãy lăm vào cứng rắn bùn đất mà trung, có thể thấy được gia hỏa này lực lượng là rất mạnh, nếu bạc kim trường thương không cứng rắn, chỉ sợ tại đây một trào dưới đều sẽ cắt thành hai đoạn.

Hai chân chấn động, Bạch Quá văng ra Báo Gấm lợi trào, đồng thời bạc kim trường thương vẽ một cái độ cung, bạc mang lập loè gian đúng như một cái ngân long khiếu thiên, thương (súng) thân không ngừng vù vù rung động.

Đây là Bạch Quá thương (súng) kỹ, “Ngân long xử bắn”, xuất từ một trăm linh bảy vị tiên nhân tay, lúc trước đánh chết la tri vô thời điểm, hấn dùng chính là thức thứ nhất ngân long ra biển, đây là thức thứ hai ngân long khiếu thiên.

Báo Gấm đại ca bỗng nhiên lui về phía sau, hấn xem ra này một thương (súng) không giống bình thường, nếu đón đỡ tuyệt đối đủ ăn một hồ.

Bạch Quá há có thể làm Báo Gấm quay lại tự nhiên, hấn tùy mũi thương đông đưa về phía trước đâm tới, đồng thời tay trái bàn tay mở ra, một trương màu trắng bùa chú xuất hiện, triệu Báo Gấm ngực dán đi.

Báo Gấm lão đại tuy rằng không thấy rõ bạch qua tay trung bùa chú là cái gì, nhưng nếu hấn không né khai này một thương (súng) nói kia liền nói chuyện cơ hội đều không có.

Quyết đoán tránh né Bạch Quá ngân thương, nhưng lại bị bùa chú cấp dán vừa vặn.

Gần mấy cái hô hấp thời gian, Báo Gấm lão đại toàn thân đều bị đông lạnh trụ, chỉ có một đầu ở bên ngoài hô hấp.

Bạch Quá đem bạc kim trường thương thu hồi ở sau lưng, đi đến Báo Gấm trước mặt, nhìn nó nói: “Không phải muốn đem ta chân đỡ xuống một con sao, hiện tại đâu?”

“Hừ.” Báo Gấm lão đại hừ một tiếng, khinh thường nói: “Đều nói nhân loại có tâm kế quả nhiên không sai. Người thượng (súng) chơi chính là không tòi, nhưng là người cách làm nhưng chẳng ra gì.”

Bạch Quá tự nhiên biết nó nói chính là cái gì, còn không phải là dùng ba cấp đóng băng phù đem hấn đông lạnh ở sao, bất quá hấn lại nhìn Báo Gấm lắc đầu nói: “Trong chiến đấu còn phân cách làm sao, nếu người đối mặt chính là sinh tử địch nhân đâu? Giờ phút này phỏng chừng người sớm đã đầu rơi xuống đất, ta nói không đúng sao?”

Chiến đấu là muốn phân kỹ xảo, không phải nói ai cậy mạnh đại, ai pháp kỹ cường là có thể thắng. Mà là muốn đầu óc thanh tỉnh, biết bước tiếp theo nên làm như thế nào, còn muốn phối hợp tự thân thủ đoạn, mới có thể đạt tới chiến thắng hiệu quả.

Báo Gấm lão đại đột nhiên cười dữ tợn một tiếng, nhìn về phía bạch lồi đi nhỏ: “Người thật cho rằng này ba cấp đóng băng phù là có thể vây khốn ta?”

“Bằng không?” Bạch Quá cười nói: “Chẳng lẽ người còn không chịu thua, còn muốn đánh?”

“Không sai!”

Đột nhiên một cỗ càn vệ cường đại hơi thở từ Báo Gấm bị đông lạnh trụ trong thân thể truyền ra, Bạch Quá không có ngăn lại, gần lui về phía sau vài bước, nếu đối phương muốn đánh, kia hấn liền ở bồi hấn đánh hai hạ hảo, không đem gia hỏa này lộng phục xem ra rất khó làm này đó yêu tu quy thuận

nột ~

Phanh!

Khởi băng vỡ vụn thanh âm vang lên, Báo Gấm lão đại thân hình cất cao một thước có thừa, tránh thoát ba cấp đóng băng phù trời buộc.

Quả nhiên ba cấp đóng băng phù đối với Báo Gấm tới nói vẫn là quá non, nề hà Bạch Quá không có đạt tới sử dụng tứ cấp đóng băng phù tu vi, nếu không này Báo Gấm còn không ngoan ngoãn nhận thua?

Không quan hệ, Bạch Quá thủ đoạn nhưng không ngừng này đó.

“Tiểu tử, ngươi thành công chọc giận ta, ném thù ta tuyệt kỹ đi.....” Báo Gấm lão đại hai mắt đối tập, cả người cơ bắp nhảy mắt nhô lên, đôi kinh mạch nhô lên du tẩu sau, hấn đôi tay một trương, sắc bén móng vuốt hướng ra phía ngoài đột triển, ước chừng dài quá mười centimet mới đình chỉ sinh trưởng.

“Lão đại hay là muốn sử dụng kia chiêu?”

“Hẳn là, cái này tư thế ta đã thấy, ra vẻ chính là kia chiêu...”

“Rốt cuộc là kia chiêu a?”

“Câm miệng, xem lão đại như thế nào thu thập kia tiểu bạch kiểm!”

Đồng đảo yêu tu đều ở nghị luận lão đại của mình tuyệt kỹ, chúng nó trong lòng ngo ngoe rục rịch, nếu nhìn lão đại ra chiêu có thể học cái cái biết cái không cũng không tồi, thực lực sẽ tăng lên một cái cấp bậc.

Đáng thương này tiểu bạch kiểm, phải bị lão đại vô tình chém giết.

Theo kia thanh câm miệng lúc sau, bồn địa nội nhảy mắt an tĩnh xuống dưới, lúc này có thể rõ ràng nghe thấy Báo Gấm lão đại cơ bắp cùng cốt cách phát ra ca ca tiếng vang.

Lâm Nhiên Tu vốn dĩ thấy Báo Gấm bị đông lạnh trụ còn thật cao hứng, nhưng trong chớp mắt phong cách chuyển biến quá nhanh. Hiện tại Báo Gấm khí thế rõ ràng so Bạch Quá cao hơn rất nhiều, Lâm Nhiên Tu lo lắng Bạch Quá lần này thật kháng bất quá đi.

Tuy rằng hấn trong lòng đã nghĩ tới loại này vấn đề vô số lần, nhưng thấy đối phương tro tàn lại cháy thời điểm lại có loại này ý tưởng.

Bạch Quá lúc này vô tâm tình quan người khác ý tưởng, này Báo Gấm lão đại quả nhiên không bình thường, từ hấn cơ bắp trung ẩn chứa lực lượng liền có thể nhìn ra, là nỗ mạnh tính!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Bồn địa hạ màn

Báo Gấm lão đại muốn hoàn thành tuyệt kỹ công kích thời điểm, Bạch Quá cũng động.

Ngực trung như sương mù mông lung tím thủy tinh phát ra một đạo quang huy, Bạch Quá tại đây một khắc lực lượng nhảy mắt tăng lên gấp đôi. Đây là chính hấn lĩnh ngộ bí mật, nếu đương hấn cùng địch nhân thực lực cách xa thời điểm, có thể mượn tím thủy tinh trung chứa đựng lực lượng đối địch.

Loại này lực lượng không phải không có lúc nào là đều có, nhưng thời khắc mấu chốt lại có thể giúp hấn một lần.

Đãi lực lượng thăng hoa sau, Bạch Quá cũng không có rút ra bạc kim trường thương, nếu đối phương phải dùng lực lượng nghiền áp hấn, kia hấn liền gây ông đập lưng ông.

“Xem chiêu!” Báo Gấm lão đại áp ủ xong tuyệt kỹ, dưới chân rất nhỏ một đống, tại chỗ để lại một chút bụi đất, như là gió lốc giống nhau xoay tròn triều Bạch Quá vọt tới.

“Thật nhanh...” Bạch lại đây không kịp nghĩ lại, hữu quyền súc lực sau trực tiếp đánh ra, trong không khí tựa hồ đều có thể nghe thấy một cỗ rất nhỏ khí lẳng thanh.

Oanh!

Này Báo Gấm giống như là mũi khoan giống nhau không ngừng xoay tròn, mà kia đầu ngón tay sớm đã cùng Bạch Quá nắm tay chạm nhau, không ngừng ma sát.

Hai cổ lực lượng chạm vào nhau, Báo Gấm lão đại nội tâm mới là nhất chấn động, hắn này tay từ vong xung phong tuyệt kỹ không chỉ có lực lượng cường đại, hơn nữa sắc bén dị thường móng vuốt không có gì không phá. Nhưng lại bị trước mắt cái này bạch y thiếu niên nắm tay cấp chấn xuống dưới, này khó có thể tin.

Bạch Quá lúc này cũng không thể nào dễ chịu, hắn quyền cốt thương làn da bắt đầu tan vỡ, chậm rãi năm ngón tay trong phạm vi làn da toàn bộ biến mất, lộ ra bạch cốt.

Nhưng chính là này bạch cốt làm Báo Gấm như thế nào cũng phá không khai, một người xương cốt tất nhiên có thể cứng rắn đến loại tình trạng này thật là nghe rợn cả người.

Hai bên giằng co mấy chục cái hô hấp thời gian, bốn phía yêu quý đều bị lộ ra hoảng sợ biểu tình, ngay cả phía trước rời khỏi Chồn Đen cũng ở một bên quan khán, nằng trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng thần sắc.

Phải biết rằng bọn họ lão đại Báo Gấm chính là có siêu cường lực lượng, hơn nữa kia móng vuốt sắc bén trình độ liền Chồn Đen đều đều có thể với tới, nhưng lúc này lại bị này bạch y thiếu niên quyền cốt cấp chấn xuống dưới.

Báo Gấm gầm nhẹ một tiếng, hắn cũng không tin cái này tà.

Như điện toán thân thể không ngừng xoay tròn, kịch liệt ma sát Bạch Quá quyền cốt. Bạch Quá dễ chịu không đến chạy đi đâu, hắn tuy rằng tiền cốt cứng rắn, nhưng cảm giác đau đớn trước sau tránh không được. Quyền cốt thương vài đạo thật nhỏ vết rạn bị Bạch Quá bắt giữ đến, hắn biết thật sự nếu không nghiền áp đối phương, rất có thể xương cốt sẽ đã chịu hư hao.

Một cổ lực lượng càng cường đại sung triệt Bạch Quá toàn thân, không có cách nào, hắn chỉ có thể hy sinh một chút tím thủy tinh trung lực lượng, bằng không hôm nay liền đến không.

Phanh!

Báo Gấm chính mình đều không rõ tình huống như thế nào thời điểm lại đột nhiên gian bay ngược đi ra ngoài, toàn bộ thân mình đều đi vào nham vách tường nội.

Ngẩn ngui an tĩnh một lát, bốn phía một mảnh ồ lên.

Chúng nó đại ca thể nhưng bại cho tiểu bạch kiểm, này quả thực khó có thể tiếp thu.

“Ha ha ha.” Lâm Nhiên Tu vội vàng chạy tiến lên đây, nhìn Bạch Quá cười hỏi: “Bạch Quá ngươi quá lợi hại, lão đại đều cho ngươi làm nằm sấp xuống. Đúng rồi, ngươi tay đừng lo đi?”

Bạch Quá lắc lắc đầu, hắn tuy rằng xương tay có chút vết rách, nhưng chỉ cần một chút thời gian khôi phục liền không thành vấn đề. Hắn hiện tại liền sợ kia Báo Gấm còn không chịu thua, một hai phải cùng hắn liều mạng rồi cuộc.

Chồn Đen đem Báo Gấm nâng dậy, làm Bạch Quá thờ dài nhẹ nhõm một hơi chính là đối phương hiển nhiên không nghĩ tái chiến.

Báo Gấm lão đại xem Bạch Quá ánh mắt hiển nhiên cũng kính sợ vài phần, không hề đem hắn coi như là bình thường tu sĩ.

Bình thường tu sĩ há có thể dùng xương cốt chống đỡ hắn từ vong xung phong?

Đừng nói giỡn, không có khả năng.

Cũng nguyên nhân chính là vì Báo Gấm đã biết Bạch Quá lợi hại, hắn đích xác không dám tái chiến, lúc này hắn thanh âm có chút suy yếu, nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Ngươi xác thật có thực lực này, nhưng ta vẫn như cũ không tin ngươi là bạch cốt vương mà chủ nhân, trừ phi ngươi lấy ra làm chứng theo ta mới tin tưởng.”

Bạch Quá chờ chính là những lời này, hắn hạ nhiều như vậy khổ công cùng ba vị thủ lĩnh đại chiến, chẳng phải chính là vì Báo Gấm này cuối cùng một câu sao?

“Đây là chứng minh.” Bạch Quá không chút nghĩ ngợi đem bạch cốt vương lệnh lấy ra, ở chúng yêu tu trước mắt lung lay nhao lên.

“Này.....” Sài Lang yêu tu không lời gì để nói, này bạch y thiếu niên thật đúng là bạch cốt vương mà chủ nhân, phía trước hắn còn tự xưng tiểu gia, hiện tại ngẩng lại đều ra một bối mờ hôi lạnh, vội vàng tùy thời tiến lên đối với Bạch Quá ôm quyền nói: “Phía trước nhiều có đắc tội, ngài là tiểu gia, ngài là tiểu gia!”

Này thân thể phi mã Sài Lang còn rất tùy thời, biết cùng hắn nhận sai. Cũng thực hiện phía trước hứa hẹn, kêu Bạch Quá tiểu gia. Bạch Quá không phải

cái loại này bắt lấy cái đuôi không bỏ người, hần muốn thu phục này đó yêu tu, không chỉ có muốn trên thực lực phục người, còn cần lấy đức thu phục người.

“Lão Tam, khách khí.” Bạch Quá đồng dạng liền ôm quyền, không có bất luận cái gì cái giá, trên mặt tràn ngập tươi cười.

Sài Lang yêu tu không nghĩ tới Bạch Quá như thế khoan hồng độ lượng, thế nhưng không có một chút cái giá. Hần còn tưởng rằng Bạch Quá sẽ bởi vậy nắm hần tiểu cái đuôi không bỏ, xem ra là hần đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử.

Ôm ôm quyền, Sài Lang yêu tu lui ra, hần lão đại đều không mở miệng nói chuyện, hần tự nhiên không thể nói quá nhiều.

Chờ chúng yêu kinh ngạc qua đi, Báo Gấm lão đại mới mở miệng nói: “Phía trước tính ta mất mủ, như vậy các người tới này mục đích là?”

Kỳ thật Báo Gấm đã biết bạch lại đây nơi này nội dung, nhưng hần không có vạch trần, chỉ cần Bạch Quá lúc này không nói, chính hần cũng sẽ không nói ra.

Cái này giống vậy phía trước Bách Quỷ chúng, quý trường cũng là như vậy tương.

Nhưng bạch lại đây đây là chính là cái gì? Hần đương nhiên sẽ không ngưng ngừng mở miệng, hiện tại bạch cốt vương mà yêu cầu này đó thực lực cường đại yêu tu gia nhập, như vậy mới có thể đem bạch cốt vương mà tăng lên tới Bách Quỷ núi non đệ nhất thể lực!

Có này cỗ bồn địa tam yêu thể lực, nói vậy kia nổi tiếng đã lâu Bách Quỷ điện cùng vạn thi sơn cũng không dám đối hần bạch cốt vương mà như thế nào.

Đến nỗi này hai cỗ khổng lồ thể lực có thể hay không liên hợp ở bên nhau đối phó hần Bạch Quá là một chút đều không lo lắng. Bách Quỷ điện cùng vạn thi sơn là đối thủ một mất một còn, đương nhiên, bạch cốt vương mà cũng cùng này hai cái thể lực là đối thủ một mất một còn, cùng vạn thi sơn ma sát muốn so Bách Quỷ điện ma sát kịch liệt nhiều, Bạch Quá đầu tiên phải đề phòng chính là vạn thi sơn.

“Ta tới nơi này mục đích phía trước đã nói qua, này đó Bách Quỷ chúng các huynh đệ cũng là sắp tới mới gia nhập ta bạch cốt vương mà. Bạch cốt vương mà yêu cầu tăng lên thực lực, ta làm tân vương tự nhiên muốn suy xét đại cục, cho nên ta khẩn cầu các người gia nhập ta bạch cốt vương mà, bạch cốt vương mà cũng yêu cầu các người này đó dũng mãnh chiến sĩ!”

Bạch Quá đem hần trong lòng suy nghĩ giản lược biểu đạt một chút, hần tin tưởng này đó yêu tu nghe được mình bạch hần đã tâm, không cần nói quá nhiều, vừa rồi thực lực đã biểu lộ hết thấy.

Báo Gấm lão đại nghe xong đảo hút khẩu khí lạnh, cùng lão Nhị lão Tam hai mặt nhìn nhau, này Bạch Quá thế nhưng muốn đánh phá Bách Quỷ núi non nhất thành bất biến quy củ, đã tâm thật đúng là đại a!

Bình tĩnh lại sau Báo Gấm lão đại nhìn về phía Bạch Quá ngưng trọng nói: “Tam đại thể lực không được tự mình hướng ra phía ngoài khuếch trương lãnh địa, không được trung thu ngoại lai thể lực, đây chính là nhất thành bất biến quy củ, người chẳng lẽ không sợ Bách Quỷ điện cùng vạn thi sơn liên thủ đối phó người?.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Ta tìm người hảo hảo

Bạch Quá đã sớm biết Báo Gấm muốn nói gì, hần trực tiếp mở miệng nói: “Vấn đề này là dư thừa, nếu ta sợ nói còn sẽ đến người này sao?”

Bỗng nhiên Bạch Quá cười hắc hắc, chuyện vừa chuyện nói: “Liên sợ các người bồn địa tam yêu không dám gia nhập bạch cốt vương mà, sợ đã chịu liên lụy.....”

Lời này nói Chồn Đen tức khắc không cao hứng, nàng há mồm nói: “Tiểu bạch kiểm, đừng tưởng rằng người là bạch cốt vương mà vương liền có thể tùy tiện nói bậy lời nói, chúng ta bồn địa tam yêu khi nào sợ quá?”

“Này không phải kết sao?” Bạch Quá quán buông tay, đối phương đã thượng bộ, hần nhiệm vụ hoàn thành.

Chồn Đen ngẩn ra, xem Bạch Quá kia đạm nhiên biểu tình, nàng mới biết được bị đối phương thượng bộ, khó trách nói lời này thời điểm có chút biệt扭.

Nếu bôn địa tam yêu cự tuyệt Bạch Quá đề nghị, vậy đại biểu chúng nó sợ. Nếu lời nói đã nói ra, phân lượng tuy rằng không nhẹ không nặng, nhưng chỉ cần có điểm đầu óc đều biết, những lời này thật là ý nghĩa thượng muốn so Thái Sơn đều trọng, mà không phải nhẹ tựa lông hồng.

Đây là liên quan đến chúng nó bôn địa tam yêu mặt mũi cùng thanh danh vấn đề.

Báo Gấm thờ dài, hấn này Nhị đệ tuy rằng là giống cái, nhưng làm việc sấm rền gió cuốn, vốn dĩ hấn còn tưởng suy xét hạ muốn hay không gia nhập bạch cốt vương mà, hiện tại xem ra không có cái này tất yếu, lời nói đã đến nước này, hấn không gia nhập cũng không được.

“Bôn địa tam yêu cùng chúng huynh đệ bái kiến Đại vương!”

Theo Báo Gấm lão đại lời nói rơi xuống, hơn trăm hào yêu tu toàn bộ quỳ một gối xuống đất, hai đầu gối quá mức đỉnh, đối với Bạch Quá ôm quyền.

Lâm nhiên tu xem đến là tình cảm mãnh liệt mệnh mỏng, hấn thật muốn có một ngày có thể cùng Bạch Quá giống nhau uy phong, loại cảm giác này khó có thể ngôn ngữ sáng a!

Bạch Quá vội vàng tiến lên nâng dậy lão đại lão Nhị cùng lão Tam, sau đó đối với chúng nó phía sau yêu tu nói: “Các huynh đệ đều đứng lên đi, từ hôm nay trở đi chúng ta chính là người một nhà, đừng làm như người xa lạ.”

“Là, Đại vương!”

.....

Sắc trời dần dần phạm lượng, bôn địa hạ màn sau Bạch Quá dẫn dắt Bách Quỷ chúng phản hồi bạch cốt vương mà, đến nỗi bôn địa tam yêu còn lại là yêu cầu một ít thời gian xử lý sự tình.

Dọc theo đường đi lâm nhiên tu là lái nhái cái không ngừng, Bạch Quá lỗ tai đều phải khời cái kén, từ hấn đại phát thần uy ở chúng yêu quý diện trước hiển lộ thực lực, này lâm nhiên tu liền luôn là hỏi hấn một ít công pháp a, pháp kỹ linh tinh vấn đề.

Bạch Quá rơi vào đường cùng ném cho hấn một cây đao quyết, tuy rằng không phải trăm mã đao đao quyết, nhưng giống nhau áp dụng với trăm mã đao.

Này nhưng lâm lâm nhiên tu cao hứng hồng rồi, hấn mặc dù có này đem trăm mã đao, nhưng không có đao kỹ, Bạch Quá tùy tay ném cho hấn này bôn đao kỹ, cùng cấp vì thế đưa than ngày tuyết.

Từ Bạch Quá cho lâm nhiên tu này bôn đao kỹ, lâm nhiên tu liền rất cuộc không lái nhái, mà là phi thường chuyên chú nhìn đao kỹ, tựa hồ tưởng thực mau đi học sẽ.

Lỗ tai thanh tịnh, lên đường tốc độ cũng nhanh không ít, thực mau bọn họ liền về tới bạch cốt vương mà.

Tiểu Thanh cùng khô lâu vương sớm đã ở bạch cốt vương mà đợi mệnh, chúng nó thấy Bạch Quá trở về vội vàng tiến lên chào hỏi.

“Các người thu hoạch như thế nào?” Bạch Quá cười ha hả nói, hấn lần này thu hoạch cũng không nhỏ, chờ này đó yêu cùng quý chính hợp ở bên nhau chính là một cỗ tân lực lượng.

“Đại hiệp, ta tổng cộng thu phục hai trăm năm mươi bảy chi cô hồn dã quỷ, trong đó có chút vẫn là tiểu thế lực.” Tiểu Thanh ôm quyền nói.

“Đại hiệp, ta tổng cộng thu phục năm mươi chi yêu cùng một trăm chi quỷ, bộ xương khô người cũng tân tăng một trăm tòi cái.” Khô lâu vương đứng sự thật hội báo.

Bạch Quá âm thầm tập lười, hợp lại hấn thu phục nhân số là ít nhất, bất quá hấn cho rằng bôn địa tam yêu thực lực đích xác có thể, có khả năng so Tiểu Thanh cùng khô lâu vương thu phục những cái đó yêu quý muốn lợi hại nhiều.

“Thực hảo.” Bạch Quá vừa lòng gật gật đầu, ánh mắt quét một vòng bạch cốt vương mà sau ngay sau đó hỏi: “Đúng rồi, Quỷ Trường đi đâu?”

Tiểu Thanh nói: “Quỷ Trường còn không có trở về đâu, nói vậy cũng nhanh đi.”

“Hành, các người cũng vất vả, nên nghỉ ngơi nghỉ ngơi.” Bạch Quá công đạo xong trở lại chính mình trên báo tọa, ngồi xuống sau mở ra khô lâu vương cho hấn yêu quý tân tăng lực, mục lục thượng viết đến rành mạch, ai ai ai kêu tên là gi, tu vi nhiều ít.

Liền ở Bạch Quá chuẩn bị khép lại mục lục thời điểm, một cái tên hấp dẫn hấn.

“Hong y lệ quỷ?”

Bạch Quá lẩm bẩm: “Gia hỏa này không phải là lúc trước kia nhà gỗ trung quỷ đi? Lại nói tiếp ta còn bày hấn một đạo.”

“Tiểu Thanh tỷ tỷ ~” Bạch Quá sâu kín kêu một câu.

Nơi xa bay tới một mặt màu xanh lá thân ảnh, Tiểu Thanh thì lễ nói: “Đại hiệp người như vậy kêu ta ta nhưng ngược ngược, vẫn là kêu ta Tiểu Thanh đi.”

“Không có việc gì không có việc gì.” Bạch Quá cười ha hả nói: “Này mục lục thượng hồng y lệ quý là người triệu hồi tới sao?”

Tiểu Thanh nghĩ nghĩ đích xác có như vậy một con quý, vì thế nói: “Đúng vậy, bất quá hần tựa hồ không phải Bách Quý núi non quý, mà là từ địa phương khác lại đây.”

“Vậy không sai.” Bạch Quá nhìn về phía Tiểu Thanh nói: “Thanh tử, kia phiền toái người làm gia hỏa này lại đây thấy ta một chút, ta có việc muốn cùng hần tâm sự.”

Tiểu Thanh mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng vẫn là lui xuống.

Một lát sau, một cái xuyên hồng y thanh niên nam tử đã đi tới, này nam tử xa xa liền thấy ngồi ở bạch cốt trên bảo tọa Bạch Quá, ngay sau đó mảy nhãn lại, hần cảm giác có cổ quen thuộc hơi thở, người này ở nơi nào gặp qua?

Bạch Quá cũng thấy hồng y nam tử, hần quả nhiên tưởng không sai, ngày đó kia nhà gỗ nội quý đúng là gia hỏa này.

“Đứng dừng sờ làm gì, lại đây nha.” Bạch Quá thúc giục nói.

Hồng y lệ quý tuy rằng không biết Bạch Quá là chủ nhân nơi này, nhưng đối phương có thể ngồi ở bạch cốt trên bảo tọa, há có thể là đơn giản hạng người?

“Tiền bối có gì phân phó?” Hồng y lệ quý ôm hạ quyền nói.

Bạch Quá đứng lên, ở hồng y lệ quý trước người xoay hai vòng, sau đó mới mở miệng nói: “Người chẳng lẽ không quen biết ta sao?”

Hồng y lệ quý cả kinh, này bạch y thiếu niên thật sự nhận thức hần?

Bạch y? Bạch cốt?

Bình tĩnh đại ngộ sau hồng y lệ quý chỉ vào bạch lõi đi nhỏ: “Nguyên lai là người!”

“Ha ha.” Bạch Quá ha ha cười, “Người hiện tại mới nhận ra ta?”

“Bạch Cốt Đại hiệp, ta chính là tìm người hảo hảo, trải qua thiên thủy thành sau ta đi vào Bách Quý núi non, nhưng ta biết người sẽ không tới này, cho nên chuẩn bị rời đi. Nhưng không nghĩ tới lại bị chặn tới này làm binh lính, làm ta càng không nghĩ tới chính là người thế nhưng tại đây!”

Hồng y lệ quý nói chuyện khi ngữ khí dồn dập, trong đó để lộ ra từng luồng sát khí.

Bạch Quá hiển nhiên cảm nhận được hồng y lệ quý sát khí, bất quá lúc ấy xác thật là hần làm không đúng. Kia đi theo Bạch Quá phía sau hai cái xú thí trùng bị hần mượn đao giết người. Bị bày một đạo hồng y lệ quý đương nhiên muốn tìm hồi bãi, huống chi là tìm bạch đêm rõ số lượng nguyệt thời gian.

Bạch Quá cũng rất phục, tìm hần hơn một tháng đều không có tìm được, lại ở chỗ này chạm mặt, đối phương hiện tại còn không biết cùng hần là trên dưới cấp quan hệ, thực sự có ý tứ.

“Tiểu tử xin bớt giận, nay đã khác xưa. Lúc ấy ta đích xác không có trung cầu người đồng ý, hiện tại ta cho người nói lời xin lỗi hảo.” Hồng y lệ quý tu vi vẫn là không tới, mới sinh cảnh bảy tầng, cũng coi như là một cô tiểu lực lượng. Bạch Quá tính toán làm hần dẫn dắt một bộ phận quý phát triển hạ thế lực, cho nên mới xin lỗi.

Cái này xin lỗi về tình cảm có thể tha thứ, ngay lúc đó thật là hần làm không đúng, nhưng hồng y lệ quý ra về không mua hần trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Quý Trường bị trảo

“Người cho rằng nói một tiếng khiêm là được?” Hồng y lệ quý khinh thường nói: “Lúc trước người lợi dụng ta khoảnh khắc hai tên gia hỏa thời điểm như thế nào không xin lỗi, hiện tại chậm!”

Bạch Quá ha hả, hần đều xin lỗi gia hỏa này còn không biết điều, không cho điểm nhan sắc là không được.

“Vậy ngươi đãi như thế nào?” Bạch Quá ngữ khí vừa chuyển nghiêm khắc nói.

Hồng y lệ quý nghĩ nghĩ, tại đây động thủ hiển nhiên không được, đối phương nếu cũng là này Bạch Cốt Vương mà người, vậy không thể giết hại, vẫn là ôn hòa yếu điểm tài nguyên hảo.

“Ngươi đem ngươi túi trữ vật trưng đồ vật cho ta xem, ta chọn vài món đồ tốt sau đó việc này liền tính đi qua.”

“Ta sát.” Bạch Quá tâm tưởng gia hỏa này thật lớn ăn uống, còn nghĩ đến hần này chọn đồ vật lấy, thật là thần kinh đại điều chủ. Hần khẳng định Tiểu Thanh không có cùng hần nói chính mình là ai, bằng không có thể như vậy?

“Ngươi cấp vẫn là không cho?” Hồng y lệ quý ngữ khí đồng cứng lên, như là một lời không hợp liền động thủ.

“Ta cấp.” Bạch Quá trở tay chính là một cái bàn tay phiến đi ra ngoài, hồng y lệ quý không có thể né tránh, hoặc là căn bản không có nghĩ đến Bạch Quá sẽ đột nhiên ra tay, trực tiếp bị chụp bay đi ra ngoài.

Không trung phun ra khẩu máu tươi, bò dậy sau hồng y lệ quý té ra một đôi móng, nhìn chăm chăm Bạch Quá hung hăng nói: “Hôm nay liền tính ở Bạch Cốt Vương mà ta cũng muốn đem ngươi giết!”

“Làm càn!”

Nơi xa truyền đến Tiểu Thanh thanh âm, nàng không nghĩ tới này hồng y lệ quý cũng dám đối Bạch Quá xuống tay, lập tức mở miệng nói: “Người tới, đem gia hỏa này kéo đi xuống giết.”

Hồng y lệ quý cả người run lên, kia đôi móng không biết khi nào rơi xuống trên mặt đất, hần chẳng lẽ ở Bạch Cốt Vương địa chấn tay liền phạm vào từ tội?

Sớm biết rằng như vậy vậy mắng hai câu hảo, cái này muốn chết!

“Từ từ.”

Bạch Quá gọi lại Tiểu Thanh, chỉ chỉ cách đó không xa hồng y lệ quý nói: “Không cần giết hần, ngươi đem nó quan cái một tuần là được.”

“Tiểu Thanh minh bạch.” Tiểu Thanh vung tay lên, mấy chỉ quý liền đem hồng y lệ quý mang theo đi xuống, toàn bộ hành trình hồng y lệ quý đều là ngốc bức trạng thái, hần làm không rõ ràng lắm Bạch Quá rốt cuộc là ai.

Này hồng y lệ quý lá gan quá phì, Bạch Quá cần thiết đến chèn ép chèn ép hần, bằng không về sau trên thực lực đi còn không phản thiên.

“Quý chiều dài tin tức sao?” Bạch Quá đột nhiên hỏi Tiểu Thanh.

Tiểu Thanh lắc lắc đầu, hiển nhiên Quý Trường không có một chút tin tức.

Bạch Quá chân mày cau lại, hần cảm thấy có chút không đúng, quý lớn lên biên khẳng định ra điểm sự tình gì, hần cần thiết muốn nhích người đi xem.

“Kêu lên khô lâu vương, sau đó mang lên một trăm bộ xương khô binh lính, chúng ta đi xem.” Bạch Quá cảm thấy này Bách Quý núi non trung không chỉ có chỉ có tam đại thế lực, trừ bỏ những cái đó tiểu thế lực ở ngoài, cỡ trung thế lực hần là một lần không gặp được, Quý Trường rất có khả năng cùng cỡ trung thế lực chạm trán, cho nên mới chậm chạp chưa về.

Tiểu Thanh thực mau gọi tới khô lâu vương cùng một trăm bộ xương khô binh lính, Bạch Quá nhìn thoáng qua đang ngủ Lâm Nhiên Tu, lần này hần liền không tính toán kêu lên hần.

“Đi!”

.....

Lần này xuất phát tuy là ban ngày, nhưng không trung lại dị thường âm trầm, tựa hồ như là nặng nề hồi lâu hơi nước, sắp bùng nổ.

Không có ánh mặt trời, kia đối với Tiểu Thanh quấy nhiễu liền cực kỳ bé nhỏ, Bạch Quá cũng nguyên nhân chính là như thế mới mang lên Tiểu Thanh, trong đó còn có một nguyên nhân, đó chính là Tiểu Thanh sẽ sử dụng ảo giác mê hoặc địch nhân.

Bách Quý chúng bởi vì đi theo hần đi bốn địa tam yêu kia tham gia quá chiến đấu, tuy rằng chúng nó không có ra cái gì lực, nhưng Bạch Quá vẫn là muốn cho bọn họ hảo hảo nghỉ ngơi.

Thực mau Bạch Quá đoàn người đi tới Quý Trường nơi vị trí, bốn phía chiều cao không đồng nhất nhà ở có mấy chục hộ, nhà ở toàn bộ từ cây trúc dựng mà thành, mà trúc phòng ngoại lại không có thấy một bóng người.

“Đây là ai địa bàn?” Bạch Quá nhìn về phía một bên cao lớn khô lâu vương hỏi.

Khô lâu vương suy tư một phen sau nói: “Này phụ cận hẳn là quý tu địa bàn, nhưng là này trúc phòng khu vực ta thật đúng là không biết là ai địa bàn.”

“Quý tu?” Bạch Quá lược hơi trầm ngâm nói: “Lâm Nhiên Tu phía trước túi trữ vật có phải hay không nơi này quý tu trộm?”

“Không phải, hẳn túi trữ vật là một khác cổ tiểu thể lực quý tu trộm, không ở khu vực này.” Khô lâu vương đơn giản cấp Bạch Quá giới thiệu nói: “Quý tu ở Bách Quỷ núi non cũng phân rất nhiều thể lực, có chút thể lực ta đều không có nghe nói qua, tựa như này trúc phòng khu vực giống nhau. Bách Quỷ núi non thể lực tung hoành, trong đó tam đại thể lực vì kim tự tháp đỉnh, kế tiếp chính là cỡ trung thể lực.

Cỡ trung thể lực ta biết đến chỉ có, ngân tu nhận, yêu vương bảo, địa sát cư, hồn đường này bốn cái, còn lại còn không rõ lắm, Bách Quỷ núi non thời khắc khắc đều có yêu ma quỷ quái nhập trú, có lẽ này trúc ốc là tân một cổ thể lực cũng nói không chừng.”

Khô lâu vương sở kể rõ Bạch Quá đều yên lặng ghi nhớ, Bách Quỷ núi non không hổ là này sinh vạn ma đường chúng yêu địa phương, xem ra hẳn mở rộng Bạch Cốt Vương địa thể lực cũng không phải đơn giản như vậy.

Tiểu Thanh lúc này bỗng nhiên nói: “Này trúc ốc sau núi phương hướng ta cảm nhận được quý lớn lên hồn phách dao động, hẳn tựa hồ cũng không lạc quan.”

Bạch Quá sắc mặt biến đổi trực tiếp xông ra ngoài, này đó quý tu nếu đem Quỷ Trường thế nào nói, hẳn không ngại đem này cổ tân thể lực san bằng.

Bạch Quá nguyên tắc chính là, người không phạm ta, ta không phạm người.

“Các ngươi có loại giết ta, ta sẽ không phản bội!”

Quỷ Trường lúc này bị từng cây hồn liên liên ở một cây cây cột thượng, hẳn tuy rằng là hồn phách chi thân, nhưng lúc này ngươi cũng có thể thấy hẳn trên người che kín vết thương cùng vết máu. Lần này hẳn nhiệm vụ thất bại, Quỷ Trường trăm triệu không nghĩ tới chính là, bọn họ lần này đụng phải một cây cái đinh.

Này căn cái đinh không phải người nào, mà là này trúc ốc chủ nhân, người này tên là Lệ Tam Lang. Khai Nguyên cảnh ba tầng tu vi, chính là không lâu trước đây từ lan thành phụ cận chạy trốn tới này tới quý tu, đến nỗi vì cái gì là tránh được tới, liền không người biết hiểu.

Lệ Tam Lang lúc này đứng ở Quỷ Trường trước mặt, mặt âm trầm nói: “Nói cho ngươi, kia cái gì Bạch Cốt Vương mà ta căn bản là không có để vào mắt, ngươi nếu hiện tại hồi tâm chuyển ý đầu nhập vào ta, vì ta làm việc, ta còn có thể thả ngươi một con ngựa, thuận tiện tăng lên ngươi vì tổ trưởng.

Nhưng nếu ngươi gàn bướng hồ đồ, ta đây hiện tại liền có thể muốn ngươi mệnh!”

Quỷ Trường xì một tiếng khinh miệt, nhìn Lệ Tam Lang nói: “Ngươi tính cái điều, có loại ngươi đi Bạch Cốt Vương mà a, tại đây như vậy năng lực, đi ta xem chính là điều trùng!”

Bá.

Một đạo quỷ đạo xẹt qua, Quỷ Trường bu ra một búng máu mũi tên, ý thức dần dần bắt đầu mơ hồ.

“Thật là cái không biết điều ngốc tử!” Lệ Tam Lang xoa xoa trong tay loan đao vết máu, liếm liếm biến thành màu đen môi.

“Tim chết!”

Nơi xa một tiếng gầm lên truyền đến, Bạch Quá cũng cố không được nhiều như vậy, từ nhẫn trữ vật trung trao ra một đồng ba cấp bạo phá phù, đương tay ném đi ra ngoài, bay về phía Lệ Tam Lang.

Lệ Tam Lang là Khai Nguyên cảnh ba tầng cao thủ, hẳn thấy Bạch Quá ném tới ba cấp bạo phá phù cười lạnh một tiếng, dưới chân rất nhỏ chia xuống đất, cả người bay lên không lên.

Bạch Quá sắc mặt biến đổi, lập tức thi triển tay quyết, những cái đó ba cấp bạo phá phù nháy mắt biến xoay phương hướng, triều trên không bay đi.

Lúc này là đến phiên Lệ Tam Lang sắc mặt không hảo, này bạo phá phù thể nhưng còn quẹo vào. Thân hình ở không trung khó có thể biến ảo vị trí, dưới tình thế cấp bách từ túi trữ vật trung lấy ra một khối phòng ngự thiết độn, đem hẳn bốn phương tám hướng toàn bộ bảo vệ.

Oanh - oanh - oanh

Liên tiếp tiếng nổ mạnh vang lên, mấy khối phế liệu từ sương khói trung rơi xuống ra tới, mặt xám mảy tro Lệ Tam Lang dừng ở một bên, trong miệng thỉnh thoảng còn có khói đen toát ra, một bộ chật vật bộ dáng.

Chương 37: Lệ Tam Lang

Tiểu Thanh lúc này nhanh chóng nhắm phía Quý Trường, Bạch Quá cũng dừng ở quý lớn lên trước người, hấn trước đem một viên đan dược dùng tay nghiền áp thành phần mịn, sau đó đặt ở Quý Trường cái mũi hạ.

Quý Trường dùng khước mắt dư quang thấy rõ Bạch Quá, hấn dùng chỉ có lực lượng hít vào một hơi, đem kia bột phần hút vào trong thân thể.

“Quý Trường ngươi không sao chứ?” Tiểu Thanh vội vàng hỏi nói.

Nàng cùng Quý Trường đã có chút năm đầu, tuy rằng là trên dưới cấp quan hệ, nhưng Quý Trường cho tới nay đều đối hấn chiếu cố có thêm, cho nên hiện tại Quý Trường như vậy bộ dáng, Tiểu Thanh rất là đau lòng.

Hít vào Bạch Quá ma thành phần sau đan dược, quý lớn lên hơi thở cũng bắt đầu dần dần khôi phục, hấn ngẩng đầu nhìn Tiểu Thanh, thanh âm suy yếu nói: “Ta không có việc gì, ngươi yên tâm đi.”

Tiểu Thanh hàm chứa nước mắt thật mạnh điểm hai phía dưới, sau đó quay đầu nhìn về phía Lệ Tam Lang ánh mắt đều mạo hiểm hung quang.

Bốn phía mấy chục cái quý tu sôi nổi hướng Lệ Tam Lang tới sát, bọn họ biết người tới không có ý tốt.

Lệ Tam Lang đem chính mình thân thể rửa sạch sẽ sau ánh mắt dời về phía bốn phía, nhìn quét một vòng lúc sau mới đưa ánh mắt ngừng ở Bạch Quá trên người, ngữ khí trầm thấp nói: “Nói cái gì tới cái gì, các ngươi hay là chính là Bạch Cốt Vương mà?”

Bạch Quá tâm trung tuy rằng phẫn nộ, nhưng hấn biết chính mình hiện tại còn đánh nữa thôi xem qua trước cái này quý tu, bọn họ chỉ gian kém một cái đại cảnh giới.

Nhưng hôm nay có tu vi cao cường khô lâu vương ở đây, Bạch Quá là sẽ không tha đi người nam nhân này.

Bạch Quá không có trả lời Lệ Tam Lang nói, mà là nhìn hấn nói: “Hôm nay ngươi nếu là không có cái công đạo, vậy đừng đi rồi.”

“Ha ha ha ha.” Lệ Tam Lang cười không có một tia tình cảm, bỗng nhiên sắc mặt kéo xuống dưới: “Nho nhỏ Thiên Khải cảnh lúc đầu cũng dám như thế đồng dạng, ta nhưng thật ra lần đầu tiên thấy. Nếu ngươi bên cạnh cái kia đại bộ xương khô không ở, ngươi hiện tại đã là cái chết người!”

“Ngươi cho rằng ta là ngốc?” Bạch Quá cười lạnh một tiếng, nói: “Quý lớn lên tu vi đã là Khai Nguyên cảnh lúc đầu, có thể đem hấn lưu lại người ta sao lại độc thân tiến đến?”

Lệ Tam Lang nhìn thoáng qua hồn phách đang ở khôi phục con quý kia, này bạch y thiếu niên nói phỏng chừng chính là hấn. Làm Lệ Tam Lang kinh dị chính là, này bạch y thiếu niên không biết dùng cái gì thủ đoạn, thế nhưng có thể làm một cái sắp hồn phi phách tán quý khôi phục hồn phách.

Ít nhất hấn Lệ Tam Lang hiện tại còn làm không được này một bước.

Nhân số thượng Bạch Cốt Vương mà so với bọn hấn muốn nhiều ra mấy lần, Lệ Tam Lang không tính toán đánh bừa, chờ hấn đem thể lực mở rộng sau liền tính là Bạch Cốt Vương mà cũng lấy hấn không có biện pháp, hiện tại tẩu vi thượng kế.

Thấy Lệ Tam Lang không nói lời nào, Bạch Quá liền suy đoán đến gia hỏa này muốn chạy trốn, cho một ánh mắt khô lâu vương. Cơ hồ ở cùng thời khắc đó, Lệ Tam Lang thân hình chợt lóe, cấp tốc hướng nơi xa nhảy tới.

Khô lâu vương tu hành năm đầu thật lâu sau, Bạch Quá ý tứ hấn đương nhiên minh bạch, cơ hồ là không có bất luận cái gì suy xét hấn liền một bàn tay triệu Lệ Tam Lang sau lưng chớp tới.

Một cỗ cực cường hấp lực truyền đến, Lệ Tam Lang còn chưa đi xa liền cảm nhận được chính mình rốt cuộc vô pháp đi phía trước mại một bước, trong lòng tức khắc lạnh xuống dưới, này khô lâu vương thực lực đã không ở Khai Nguyên cảnh?

Đây là Lệ Tam Lang duy nhất ý niệm, có thể trói buộc người của hấn không nhiều lắm, nhưng nếu là trói buộc hấn lúc sau làm hấn vô pháp phản kháng, này tuyệt đối là vượt qua Khai Nguyên cảnh mới có thể làm được.

Bạch Quá cũng là âm thầm khiếp sợ, hấn vẫn luôn cho rằng khô lâu vương là Khai Nguyên cảnh trung kỳ tả hữu tu vi, thẳng đến hấn ra tay sau Bạch Quá mới hiểu được, khô lâu vương tuyệt đối không phải Khai Nguyên cảnh đơn giản như vậy.

Lệ Tam Lang mặc kệ dùng cái gì thủ đoạn đều không thể chạy ra này cỗ hấp lực trói buộc, hấn giờ phút này mới cảm thấy hoảng loạn, như vậy đi xuống

hắn tuyệt đối chạy không thoát.

Khô lâu vương bạch cốt đại chương đột nhiên vừa kéo, Lê Tam Lang giống như là một con tiểu kê rơi vào rồi hắn trong tay, liều mạng giãy giụa Lê Tam Lang giờ phút này mới biết được hồi hận, sớm biết đến kia ma quỷ có viện thủ hắn liền trực tiếp giết.

Hiện tại cũng sẽ không rơi vào loại này hoàn cảnh.

Giữa vô dụng Lê Tam Lang đơn giản bắt đầu cầu xin tha thứ, hắn biết quyền lên tiếng tại đây bạch y thiếu niên trong tay, vì thế nhìn Bạch Quá cầu xin tha thứ nói: “Vị này gia, vừa rồi ta có mắt không thấy Thái Sơn, có thể hay không đại nhân có đại lượng, phóng ta một con ngựa?”

Bạch Quá nghe rằng cười, nhìn Lê Tam Lang nói: “Người cảm thấy đâu?”

“Ta cảm thấy có thể.” Lê Tam Lang cười ha hả làm mất quý, kia đen nhánh môi làm Bạch Quá buồn nôn.

“Đi người muội, lớn lên cùng ngộ độc thức ăn giống nhau.” Bạch Quá đều phải phun ra, này Lê Tam Lang vốn dĩ liền xấu, còn làm mất quý. Hiện tại hắn càng không thể lưu hắn, hướng Tiểu Thanh vẫy vẫy tay, “Tiểu Thanh, gia hòa này giao cho người.”

Tiểu Thanh gật gật đầu, mặt lộ hung tàn chi sắc triều Lê Tam Lang đi tới, chính là gia hòa này làm hại bọn họ Quý Trường biến thành như vậy, nàng nhất định phải thân thủ giết chết.

“Các người không thể giết ta, ta có hai cái ca ca thực lực cường đại, các người giết ta chính mình cũng đừng nghĩ sống!” Lê Tam Lang biết hôm nay là không sống nổi, nhưng có thể có một đường sinh cơ hắn vẫn là sẽ không bỏ qua, chính mình hai cái ca ca tuy rằng đang lần trốn vong trung, nhưng ít ra nói ra cũng sẽ có điểm uy hiếp lực.

“Ngà?” Bạch Quá nhưng thật ra kinh ngạc một chút, này Lê Tam Lang còn có hai cái ca ca, hỏi rõ ràng sau lại sát cũng không muộn: “Nói nói người kia hai cái ca ca tu vi.”

Lê Tam Lang biết chính mình cơ hội tới, vội vàng đem đầu một ngẩng, ngạo nghễ mở miệng nói: “Ta đại ca tách ra trung kỳ tu vi, ta Nhị ca tách ra lúc đầu!”

Bạch Quá nghe xong sò sò cảm, một bộ trầm tư bộ dáng. Lê Tam Lang cho rằng Bạch Quá sợ hãi, càng là miệng lưỡi trơn tru nói: “Chỉ cần người buông tha ta, ta đại ca cùng Nhị ca là sẽ không truy cứu của các người, hơn nữa ta cam đoan về sau không bao giờ binh các người bất luận cái gì một người.”

Bạch Quá nga một tiếng, sau đó nhìn Lê Tam Lang nói: “Nói xong rồi?”

“Không sai biệt lắm đi, các người chính mình suy xét là được.” Lê Tam Lang tuy rằng bị khô lâu vương nhéo cổ, nhưng giờ phút này mọi người cũng có thể cảm nhận được hắn trong lòng nhẹ nhàng.

Bạch Quá vung lên ống tay áo, ngắn gọn nói: “Giết đi...”

“Cái gì!” Lê Tam Lang khoe mắt tần nức, này bạch y thiếu niên thể nhưng ở hắn nói xong những lời này sau còn dám giết hắn!

Tiểu Thanh chờ chính là những lời này, nàng mới sẽ không bận tâm cái gì chỗ dựa, nếu Bạch Quá thỏa hiệp, kia nàng mới có thể thất vọng tốt đỉnh.

Một quả ngón nhỏ chủ thủ cắt qua huyết cùng thịt chi gian khoảng cách, Tiểu Thanh động tác dứt khoát lưu loát, trực tiếp đem Lê Tam Lang đầu cắt lấy.

Lê Tam Lang sau khi chết thân thể bắt đầu hóa thành hư vô, theo gió cùng nhau thông thả tiêu tán. Hắn vốn dĩ chính là quỷ tu, sau khi chết tự nhiên sẽ tiêu tán ở trong thiên địa, trở thành đại địa chất dinh dưỡng.

Bạch Quá thu hồi trên mặt đất túi trữ vật sau nhìn về phía Lê Tam Lang thủ hạ, lúc này chúng nó một đám cả người run rẩy, tựa hồ sợ cực kỳ hắn.

“Cho các người hai lựa chọn, đệ nhất quy thuận ta, đệ nhị, chết.” Bạch Quá ngữ khí bình đạm, nhưng nghe vào này đó quỷ tu lỗ tai trung giống như là ma quỷ giống nhau đáng sợ.

“Ta lựa chọn điều thứ nhất!”

“Ta cũng lựa chọn điều thứ nhất.”

“Chúng ta vốn dĩ chính là bị Lê Tam Lang bức bách trở thành thủ hạ, hiện tại Lê Tam Lang đã chết, chúng ta tự nhiên nguyện ý gia nhập Bạch Cốt Vương mà.”

Mấy chục cái quỷ tu trung không có bất luận cái gì một cái lựa chọn con đường thứ hai, Bạch Quá đem này đó quỷ tu tạm thời nạp vào Bạch Cốt Vương mà, nhưng còn cần trường kỳ quan sát mới biết được bọn người kia có phải hay không thiện

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Tuyên chiến

Này một tháng bạch cốt vương mà thành thật không ít, quý lớn lên thương thế cũng dần dần khương phục, nhưng thân thể vẫn là có chút suy yếu.

Trải qua mấy ngày nay nam chinh bắc chiến, bạch cốt vương mà thực lực có lộ rõ mà tăng lên, trừ bỏ kia mấy ngàn danh bộ xương khô người cùng bộ xương khô binh lính bên ngoài, tân tăng gần năm sáu trăm cô hồn dã quỷ cùng tiểu thể lực, yêu tu tân tăng ba trăm có thừa, còn có chút rai rác quỷ quái, thêm lên cũng có gần hai ngàn nhân số.

Hiện tại này cổ nhân số, bạch cốt vương mà hoàn toàn có thể xưng được với là đệ nhất thể lực.

Bất quá đối với trăm quỷ điện cùng Vạn Thi Sơn, Bạch Quá vẫn là thực xa lạ. Rốt cuộc hần tiên nhiệm tân vương lúc sau chưa bao giờ cùng này hai đại thể lực đã giao thủ.

Bỗng nhiên đầu đội sừng trâu khôi bộ xương khô binh lính vội vã chạy tới, Bạch Quá buông trong tay nhân số danh sách, hần có một loại dự cảm bất hảo.

“Đại hiệp, Vạn Thi Sơn tới chơi.” Sừng trâu khôi bộ xương khô binh lính ngữ khí có chút lo lắng nói.

Bạch Quá chợt đứng lên, Vạn Thi Sơn lúc này tới là có ý tứ gì, chẳng lẽ phải đối hần bạch cốt vương mà thảo cách nói tới?

“Dẫn đường.” Bạch Quá vung lên ống tay áo, đi theo sừng trâu khôi bộ xương khô binh lính đi ra ngoài.

Năm cái khóa lại áo đen hạ nhân đứng ở rậm rạp trong rừng cây, Bạch Quá phẫn không rõ là nam hay là nữ, này không trọng yếu. Quan trọng là những người này tới nơi này làm cái gì.

Bạch Quá tuy rằng tu vi giống nhau, nhưng làm bạch cốt vương mà vương hần cũng không thể thua khí thế, đi vào phụ cận sau Bạch Quá vì liên ôm quyền, nhìn này năm cái người áo đen nói: “Năm vị Vạn Thi Sơn huynh đệ không biết tới ta bạch cốt vương mà có cái gì chỉ giáo?”

Cầm đầu một cái người áo đen đứng dậy, âm u mặt khóa lại áo đen hạ làm người thấy không rõ dung nhan, hần hừ lạnh một tiếng nói: “Ngươi chính là bạch cốt vương mà tân tiên nhiệm không lâu vương? Ta như thế nào cảm giác ngươi thực nhỏ yếu.”

Bạch Quá ha hả cười: “Ồ ngươi trước mặt ta đích xác có vẻ nhỏ yếu, nhưng này không phải trọng điểm. Trọng điểm là các ngươi vì sao tới đây?”

Nói vì sao tới đây mấy chữ này thời điểm, cầm đầu người áo đen run lên trên người vài miếng lá rụng, một mảnh lá rụng dừng ở hần nâu bàn tay thượng, nhẹ nhàng một mặt biến thành cận bã.

Bạch Quá từ này rất nhỏ động tác liền có thể nhìn ra đối phương tới không tốt, bất quá đừng lo, này vài người còn chưa đủ xem đến.

“Bạch cốt vương mà thực hảo! Các ngươi trái với nhiều năm định ra quy củ, hiện tại còn hỏi ta tới đây mục đích, ngươi nói đi, chúng ta cái gì mục đích?” Khi nói chuyện người này khí thế trào ra, làm Bạch Quá cảm nhận được một cỗ Khai Nguyên cảnh tu vi.

Bạch quá đi lui một bước, vẫn như cũ bình tĩnh nhìn người áo đen, đối phương muốn dùng khí thế uy áp hần, chiêu này đối hần không dùng được.

Hần phía sau có mấy ngàn nhân mã, này năm cái gia hỏa dám ở này cùng hần động thủ đó chính là tìm chết.

“Như vậy ngươi đãi như thế nào?” Nếu lời nói đều nói đến loại tình trạng này, Bạch Quá cũng lười đến cùng hần vô nghĩa, hiện tại bạch cốt vương mà thực lực tuyệt đối muốn so Vạn Thi Sơn cường, đây là khô lâu vương nói cho hần nguyên lời nói.

Cho nên còn có cái gì hảo lo lắng?

“Ngươi tưởng khiến cho tam đại thể lực đại chiến sao?” Người áo đen ngữ khí trầm thấp nói.

Hần đích xác không dám tại đây cùng bạch cốt vương mà vương động thủ, nếu không hậu quả sẽ thực nghiêm trọng.

“Đừng ướt át bản thủ, các ngươi Vạn Thi Sơn muốn chiến liền chiến, đừng dính dáng đến trăm quỷ điện, chúng nó nhưng chưa nói lời này.” Bạch Quá tâm trung ha hả, gia hỏa này còn tưởng châm ngòi bọn họ cùng trăm quỷ điện quan hệ, dùng cái này áp hần vô dụng.

“Ngươi!” Cầm đầu người áo đen liền tưởng phát tác, hần nhìn thoáng qua Bạch Quá phía sau kia đầy đất bạch cốt, tùy theo đem trong lòng lửa giận đề

ép đi xuống, ngữ khí lạnh nhạt nói: “Người có loại, cho ta chờ!”

Bạch Quá ôm cánh tay không nói gì, này Vạn Thi Sơn một khi đã như vậy thái độ, hẳn trong lòng đã là có ý tưởng.

“Chúng ta đi.”

Năm cái người áo đen mấy cái nhảy lên liền biến mất ở rậm rạp trong rừng cây, chúng nó cho rằng cái này tân tiền nhiệm vương dễ đối phó, nhưng không nghĩ tới cảnh giới không cao, dừng khí nhưng thật ra rất đại.

Không chỉ có không có bị chúng nó khí thế dọa sợ, ngược lại đem chúng nó tức giận đến chết khiếp.

Chờ trở lại Vạn Thi Sơn lại làm quyết định.

.....

Người áo đen hoàn toàn biến mất ở trong rừng rậm, Bạch Quá lập tức quay đầu đối sừng trâu khô bộ xương khô binh lính nói: “Triệu tập mọi người mã, chúng ta có việc làm!”

“Là.” Sừng trâu khô bộ xương khô binh lính đi xuống giữa lưng trung cả kinh, chẳng lẽ chúng nó vương phải đối vạn thi dưới chân núi tay?

Bạch cốt vương mà lập tức não nhiệt lên, cơ hồ sở hữu quý quái đều bắt đầu nhích người tập hợp. Dư lại một ít hành động không có phương tiện, bị thương quý quái còn lại là ở nhà dưỡng thương, lưu lại một bộ phận người đóng giữ, còn lại đã là toàn bộ tập hợp.

Bạch Quá đứng ở bạch cốt trên bảo tọa nhìn mấy ngàn hào các huynh đệ, hẳn đầu tiên là thanh thanh giọng nói, sau đó đối với phía dưới cất cao giọng nói: “Ta muốn nói cho đại gia một tin tức, tin tức này tuy rằng không phải cái gì chuyện tốt, nhưng có quan hệ chúng ta bạch cốt vương mà mặt mũi vẫn đề, các người nói, nếu chúng ta bạch cốt vương mà bị người ức hiếp làm sao bây giờ?”

“**** nha!”

“Đương nhiên là ức hiếp trở về, này còn dùng nói sao.”

“Đối, làm trở về!”

Vô số thanh âm vang lên, đều là nói muốn làm trở về linh tinh nói, Bạch Quá nghe được rất là vừa lòng, xem ra này đó đầu nhập vào yêu quý nhóm không có một cái là túng pháo.

“Đại gia an tĩnh một chút, chúng ta tiếp tục nghe đại hiệp nói.” Tiểu Thanh dè ép áp thủ thế, làm chúng yêu nghe Bạch Quá nói.

Bạch Quá kể tục mở miệng nói: “Liền ở vừa rồi, Vạn Thi Sơn mấy cổ thi người tiến đến tìm ta, lúc ấy chúng nó dùng khí thế muốn uy áp ta.....”

Bạch Quá nói còn chưa nói xong, phía dưới các huynh đệ đã là một mảnh tiếng ồn ào vang lên.

“Vạn Thi Sơn ghê gớm? Thế nhưng còn dám uy áp đại hiệp, diệt bọn hắn!”

“Thảo phạt Vạn Thi Sơn!”

“Ta duy trì đại hiệp quyết định!”

Chúng yêu quý hiển nhiên đã biết Bạch Quá ý tứ, lần này chúng nó tập hợp hẳn là cùng Vạn Thi Sơn có quan hệ, hơn nữa đối phương thế nhưng như thế vô lễ, chúng nó tự nhiên muốn tìm về bãi, giờ phút này tất cả mọi người đều duy trì Bạch Quá, liền tính Vạn Thi Sơn chúng nó cũng không sợ.

“Khụ...” Bạch Quá thanh hạ giọng nói tiếp tục nói: “Ta tưởng đại gia đã biết ta vì cái gì cho các người tập hợp, nhiều nói ta cũng không nói, nguyên ý đi theo ta đi Vạn Thi Sơn các huynh đệ về phía trước đi một bước, không muốn cũng không có việc gì, có thể lưu lại đóng giữ bạch cốt vương mà.”

Bạch Quá nói ra những lời này vẫn là có chút kinh sợ tính, đại bộ phận yêu quý đều về phía trước mại một bước. Nhưng là có chút quý quái vẫn là kiên kị Vạn Thi Sơn, bọn họ trong lúc nhất thời thế nhưng vô pháp làm ra quyết định, nhưng đại xu thế quý quái đều lựa chọn duy trì Bạch Quá, bọn họ không nghĩ trở thành nhược điểm, cũng về phía trước mại một bước.

Cứ như vậy, trừ bỏ ngay từ đầu bị Bạch Quá phân phó qua đóng giữ bạch cốt vương mà quý quái ở ngoài, còn lại quý quái hơn nữa bộ xương khô người cùng bộ xương khô binh lính toàn bộ đều duy trì Bạch Quá lựa chọn, đối Vạn Thi Sơn khởi xướng tuyên chiến.

“Hào, chúng ta tức khắc xuất phát!” Bạch Quá lớn vung tay lên đối với khô lâu vương nói: “Khô lâu vương từ người dẫn đường.”

Khô lâu vương nghe theo Bạch Quá phân phó, dẫn đầu dẫn dắt bộ xương khô binh lính hướng Vạn Thi Sơn phương hướng đi tới, còn lại quý quái toàn bộ khí thế ngất cao đi theo phía sau.

Một hồi đại chiến sắp bùng nổ? Vẫn là bị ngăn với tất lửa?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Nguy cấp

Vạn dặm không mây không trung bỗng nhiên âm trầm xuống dưới, kia một tia lâm quý sợ hãi dương quang cũng hoàn toàn biến mất. Không có ánh mặt trời không trung như là mưa gió điếm báo, bốn phía nguyên thủy sinh vật đều bị nghe tiếng liên chuyển.

Mấy ngàn binh mã tiến lên dưới, làm mới vừa nhô đầu ra tiểu thảo bị nghiền áp thành đại địa chất dinh dưỡng, che ở trước người cây cối toàn bộ bị giẫm đạp thành khô thảo.

Đây là một chi tử vong quân đội, nơi đi qua không có một ngọn cỏ.

Lâm nhiên tu đi ở Bạch Quá bên người, hần cảm thụ đến này cổ quân đội khí thế, có thể nói là không người có thể chắn. Bất quá liên tính là như vậy, hần cũng không nghĩ ra Bạch Quá vì sao như thế nóng vội liền phải đối Vạn Thi Sơn tuyên chiến.

Vạn Thi Sơn làm tam đại thế lực chi nhất, liên tính Bạch Cốt Vương mà thực lực cường với chúng nó, kia cũng không phải tốt như vậy đối phó. Huống hồ Bạch Quá trước nay đều không có cùng Vạn Thi Sơn đã giao thủ, cái này làm cho lâm nhiên tu có chút lo lắng.

.....

Một tòa đen nhánh trên núi không có một chút thực vật sinh cơ, từ khí trầm trầm hắc sơn giống như trên bầu trời mây đen, tối tăm dị thường.

Hắc trên núi có một cái điện phủ, điện phủ nội ánh nền nghiêng ánh, mấy cái mặc áo đen người quỳ trên mặt đất, mà điện phủ chính phía trên màu đen ghế trên ngồi một người đầu đội hắc quan nam tử, này nam tử hơn ba mươi tuổi bộ dáng, nhưng sắc mặt lại khô vàng hôi hạp, quanh thân trên dưới có một cổ tử khí lượn lờ, làm nhân tâm giật mình.

“Thi Vương, ta cũng là không có biện pháp, Bạch Cốt Vương mà kia tân tiền nhiệm vương quá kiêu ngạo, căn bản không đem chúng ta Vạn Thi Sơn để vào mắt, cho nên ta mới xuất khẩu cảnh cáo...” Khóa lại áo đen hạ nam tử nói chuyện có chút âm rung, tựa hồ nội tâm thực khẩn trương.

Kêu Thi Vương hắc quan nam tử mặt lộ sắc mặt giận dữ, nhìn chăm chăm người áo đen nói: “Hình thiên, ngươi đã là Khai Nguyên cảnh cường giả, như thế nào làm việc còn như thế không dài trí nhớ? Mặc kệ Bạch Cốt Vương mà tân vương là cái dạng gì mao đầu tiểu tử, nhưng nếu hần làm vương người như vậy cùng hần nói chuyện có phải hay không có điểm qua?”

“Thuộc hạ biết sai, nhưng là Thi Vương người vì cái gì muốn sợ một cái miệng còn hôi sữa Bạch Cốt Vương mà tân vương, này thực không giống người phong cách.” Kêu hình thiên áo đen nam tử cả gan nói một câu.

“Hỗn trướng!”

Thi Vương lập tức đứng lên, kia đen nhánh trong con người ánh mắt bắn lại đây, hình thiên tức khắc cảm thấy toàn thân như là bát một chậu nước lạnh.

“Ta hỏi ngươi một câu, ngươi có biết Bạch Cốt Vương mà tân vương gần nhất đều làm chút cái gì?” Thi Vương áp xuống tức giận nhìn hình thiên lạnh giọng hỏi.

Hình thiên thân thể run lên, vội vàng trả lời: “Hần gần nhất đánh Đông đẹp Bắc, triệu tập một ít bộ hạ.”

“Không có?” Thi Vương hỏi một câu.

Hình thiên nghĩ không ra Bạch Quá trừ bỏ triệu tập bộ hạ ngoại còn có cái gì động tác, vì thế ôm quyền nói: “Còn lại thuộc hạ không biết, còn thỉnh Thi Vương chỉ ra.”

Thi Vương hừ lạnh một tiếng ngồi xuống, nhìn hình thiên trầm thấp nói: “Kia bạch cốt đại hiệp uy danh đã ở trăm quý núi non vang dội, ngươi biết đến kia chi là mặt ngoài mà thôi. Theo ta được biết hần chỉ bằng sức của một người thu phục bốn địa tam yêu cùng trăm quý chúng, ngươi hần là biết, trăm quý chúng cùng bốn địa tam yêu tuy rằng không có tới cỡ trung thế lực, nhưng cũng không phải rất xa.

Như vậy hai cổ thế lực đều bị kia bạch cốt đại hiệp một người thu phục, có thể thấy được người này thủ đoạn lão luyện dị thường, lại còn có một việc ngươi không biết, từ lan thành tròn hướng trăm quý núi non quý tu, cũng chính là trúc ốc tân thế lực, cũng bị kia bạch cốt đại hiệp diệt.

Đến nỗi kia lệ tam lang đã không tồn tại này phiên trong thiên địa, cho nên người còn cho rằng hán chỉ là cái miệng còn hôi sữa tiểu tử sao?”

Hình thiên giờ phút này mới ý thức được chính mình lỗ mãng, hán phía trước cùng Bạch Quả nói kia phiên lời nói, rất có khả năng sẽ bị đối phương coi như nhục điểm, sau đó đem đầu mâu chỉ hướng Vạn Thi Sơn.

“Thuộc hạ không có suy xét chu đáo, thỉnh Thi Vương giáng tội!” Hình ý trời thức đến chính mình sai lầm sau vội vàng ôm quyền xin lỗi.

Thi Vương chỉ là muốn cho hán mình bạch Bạch Cốt Vương mà tân vương không phải tốt như vậy đối phó, liên tính phải đối phó cũng không phải hiện tại, bởi vì trăm quý điện đều không có ra tay, bọn họ Vạn Thi Sơn tự nhiên cũng không nên trước xúc cái này rủi ro.

Đến nỗi trách phạt hình thiên trực tiếp miễn, hình thiên tu vi ở Vạn Thi Sơn là trước năm cao thủ, không cần thiết bởi vì chuyện này mà nháo cung quan hệ.

“Tĩnh, các người đều đứng lên đi, lần sau chú ý điểm thi tốt rồi.” Thi Vương vẫy vẫy tay bắt đầu dĩ nói.

Lúc này một người mặc khôi giáp thi người vọt vào đại điện, Thi Vương mày nhăn lại nói: “Hiện tại liên quy củ đều không có sao? Người tới.....”

Không chờ Thi Vương đem kéo đi ra ngoài chém nói ra, tên này mặc khôi giáp thi người liền quỳ rạp xuống đất, vội vàng nói: “Thi Vương thứ tội, thuộc hạ có khẩn cấp tình huống hội báo cho nên mới như thế vô lễ vọt vào tới...”

Thi Vương mày nhăn lại, đem vừa rồi tên này binh lính vô lý đặt ở một bên, mở miệng nói: “Chuyện gì như thế khẩn cấp?”

Tên này binh lính chạy nhanh tiếp lời nói: “Hồi Thi Vương, Bạch Cốt Vương mà mấy ngàn đại quân nguy cấp!”

“Cái gì?”

Lần này không chỉ có Thi Vương sắc mặt thay đổi, trong đại điện còn lại thi người bộ chúng toàn bộ sắc mặt khó coi.

Hình thiên lập tức đứng lên, hán lo lắng sự tình quả nhiên tới, không nghĩ tới cái này bạch cốt đại hiệp như thế tác phong, hán chân trước vừa đến, Bạch Quả liền sau lưng tiến đến.

“Tập hợp Vạn Thi Sơn mọi người, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem.” Thi Vương sắc mặt âm tình bất định đi ra đại điện, lần này khả năng muốn bùng nổ chiến tranh rồi.

Bạch Quả dẫn dắt Bạch Cốt Vương mà mấy ngàn huynh đệ đã là nguy cấp, Vạn Thi Sơn chung quanh không có một ngọn cỏ, một bộ hoang vu rách nát cảnh tượng. Bạch Cốt Vương mà mấy ngàn hào người đứng ở đen nhánh dưới chân núi cũng không có vẻ cỡ nào chen chúc, ngược lại nhìn qua còn có chút thưa thớt.

Vạn Thi Sơn gần cây số độ cao so với mặt biển, Bạch Quả đứng ở đằng trước quan sát đến sơn chung quanh biến hóa, khô lâu vương lúc này tiến lên nói: “Đại hiệp, Vạn Thi Sơn Khai Nguyên cảnh cường giả gần năm người, Thi Vương cùng ta không sai biệt lắm tu vi, đến nỗi phía dưới bộ chúng cũng có mấy ngàn nhiều, chúng nó binh quân thực lực ở mới sinh cảnh đến Thiên Khai cảnh không đợi.”

Bạch Quả gật gật đầu, Vạn Thi Sơn này đó thi người binh quân thực lực không có hán Bạch Cốt Vương mà cao, tuy rằng quý lớn lên thực lực cũng ở Khai Nguyên cảnh, nhưng hán thương thế còn không có khôi phục, cho nên từ báo gấm yêu tu thể thân hán vị trí tốt nhất bất quá, rốt cuộc nó cũng sắp bước vào Khai Nguyên cảnh.

Hán Bạch Cốt Vương mà còn có mấy trăm bộ xương khô binh lính, này đó bộ xương khô binh lính thực lực đều ở Thiên Khai cảnh phía trên, so thi người binh quân thực lực đều phải cường.

Chính là Bạch Quả hôm nay lại không phải tới này đánh nhau, có lẽ hán thuộc hạ người cho rằng hôm nay sẽ có huyết chiến, nhưng Bạch Quả rõ ràng, hán tương lai muốn thống lĩnh trăm quý núi non là tuyệt đối không thể cùng Vạn Thi Sơn giao chiến.

Sớm muộn gì đều là chính mình người, như vậy đánh không phải tương đương là hao tổn mấy móc sao?

Vạn Thi Sơn đỉnh núi phía trên, Thi Vương sắc mặt âm trầm nhìn chân núi mấy ngàn binh mã, hán Vạn Thi Sơn từ trước tới nay lần đầu tiên bị người khinh nhà trên môn, hán sắc mặt có thể hảo mới là lạ.

Hình thiên ở Bạch Cốt Vương mà lời nói mặc dù có chút trọng, nhưng còn không đến mức làm hai đại thế lực giao chiến, nhưng này Bạch Cốt Vương mà tân tiền nhiệm vương lại so với so khác loại, hán tựa hồ bắt được một chút nhục điểm liền sẽ không chút do dự ra tay.

Thi Vương thả người nhảy, từ vạn thi trên núi phi rơi xuống, rơi xuống đất sau ánh mắt đầu tiên thấy chính là Bạch Quả, bởi vì tiểu tử này trạm vị trí quá thấy được, tưởng không bị người chú ý đều không được.

Thi Vương nhìn quét một vòng sau, trong lòng đã có đại khái ý tưởng, mặc kệ kết quả như thế nào, chúng nó Vạn Thi Sơn người là tuyệt đối không thể thua!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Đàm phán

“Các hạ hay là chính là Vạn Thi Sơn Thi Vương?” Bạch Quá thấy vậy đầu người mang hắc quan, dám lẻ loi một mình trước nhập địch doanh, định là kia Vạn Thi Sơn Thi Vương.

“Bạch Cốt Đại Hiệp hảo nhãn lực, ta đúng là Vạn Thi Sơn Thi Vương hư trước một.” Thi Vương điểm ấy lễ phép vẫn phải có, hẳn cùng Bạch Quá không có hoàn toàn xé rách da mặt, còn có nói.

Từ Bạch Quá mang đến này đó binh lính, Thi Vương hư trước vừa thấy đến ra tới, Bạch Quá người này đối chính mình tuyệt đối thực nghiêm khắc, vì đạt tới mục đích không từ thủ đoạn, nếu không không có khả năng ngăn ngừa mấy tháng thời gian liên triệu tập nhiều như vậy bộ hạ.

Bạch Quá liền ôm quyền, khách khí nói: “Văn bối Bạch Quá, hư tiền bối khách khí, lần đầu gặp mặt không nghĩ tới lại lấy như vậy phương thức gặp mặt.”

Hư trước một cũng cung tay, hẳn tuy rằng tu vi thượng là Bạch Quá tiền bối, nhưng ấn địa vị tới nói bọn họ là bình đẳng, “Không biết bạch đạo hữu lần này tiến đến vì sao mang nhiều như vậy người, chẳng lẽ là đối ta Vạn Thi Sơn có ý kiến?”

Chính đề tới.

Bạch Quá nhìn thoáng qua Vạn Thi Sơn đỉnh núi, sau đó đối với hư trước một đạo: “Thật là như vậy, bất quá ta không phải đối với ngươi có ý kiến, mà là đối với các ngươi nơi này nào đó người có ý kiến.”

Hư trước một lập tức liền đoán được Bạch Quá nói nào đó người là ai, không phải hình thiên lại là người phương nào?

Quả nhiên cùng hẳn tương giống nhau, Bạch Quá chính là muốn bắt hình thiên vì đột phá khẩu, sau đó cùng Vạn Thi Sơn phát sinh xung đột. Bất quá hẳn là sẽ không dễ dàng như vậy khai chiến, chúng nó Vạn Thi Sơn hiện tại còn không phải khí hậu.

“Không biết chúng ta Vạn Thi Sơn là người phương nào dám trêu bạch đạo hữu, ngươi nói ra ta lập tức đem nó mang đến.” Hư trước tượng tượng muốn hóa giải mâu thuẫn, hẳn nhất định phải làm như vậy.

Bạch Quá nhìn ra được tới, này hư trước một rất có lòng dạ, nếu đối phương bất hòa hẳn mạnh bạo kia tự nhiên hảo thuyết, rốt cuộc hẳn cũng không nghĩ mạnh bạo.

“Phía trước có năm cái hắc y nhân tới ta bạch cốt vương mà tìm ta, nói vậy chuyện này ngươi đã biết, ta tìm đúng là kia cầm đầu Khai Nguyên cảnh nam tử, không biết có không đem hẳn mang đến?” Bạch Quá ngữ khí bình đạm nói.

Hư trước một không nói gì, trực tiếp tại chỗ lên không dựng lên, bay về phía Vạn Thi Sơn đỉnh núi.

Bạch Quá có chút hâm mộ hư trước một, tới tách ra cảnh giới sau tự thân liền nhưng đạp không mà đi, không cần đã chịu trong thiên địa không gian trôi buộc, nhưng tự do bay lượn phía chân trời. Bạch Quá tu luyện vì chính là cái gì? Không phải vì tăng lên thực lực trở nên càng cường, sau đó trường sinh bất lão, đạp không mà đi.

Phía trước lệ tam lang sờ dĩ sẽ không phi, mới có thể bị Bạch Quá nổ thành mặt xám mày tro. Nếu lúc ấy hẳn cảnh giới là tách ra lúc đầu, kia Bạch Quá chiêu thức ấy bạo phá phù liền phải toàn bộ trở thành phế thải, thậm chí đối phương thổi khẩu khí đều có thể ngăn cản bạo phá phù đi tới.

Mấy cái hô hấp qua đi, hư trước vùng một cái áo đen nam tử hạ xuống. Bạch Quá mỉm cười nhìn áo đen nam tử, muốn nhìn một chút hẳn có cái gì tương nói.

Thấy Bạch Quá ánh mắt triều hẳn xem ra, hình thiên tâm trung tựa hồ có một cổ hòn sỏi, nhưng giờ phút này lại không dám phát tiết ra tới, vì thế lá mặt lá trái đối Bạch Quá bao một quyền nói: “Bạch Cốt Đại Hiệp phía trước nhiều có đắc tội, không nghĩ tới ngươi như thế hưng sư động chúng tiến đến, hình thiên hiện tại mới ý thức được chính mình sai lầm.”

Bạch Quá sững sốt, không nghĩ tới gia hỏa này thế nhưng sẽ nói như vậy, hẳn cho rằng đối phương sẽ thực ương ngạnh, liền tính không ương ngạnh, cũng không có khả năng như thế khách khí, thậm chí còn nhận sai.

Nhưng theo sau Bạch Quá liền minh bạch, hẳn nhìn thoáng qua hư trước một, này nhận sai chủ ý khẳng định là hẳn nghĩ ra được, nếu không này áo đen nam tử căn bản sẽ không tốt như vậy nói chuyện.

Đồng thời cũng không thể không bội phục hư trước một tâm kế, cứ như vậy hấn Bạch Quá liền không có lý do cùng Vạn Thi Sơn tuyên chiến, nếu hiện tại vẫn muốn động thủ, đó chính là hấn không đúng rồi.

Truyền ra đi khó tránh khỏi sẽ có mặt trái ảnh hưởng.

Nếu đối phương cúi đầu, như vậy hấn tự nhiên nói chuyện lập trường liền cao một phân, Bạch Quá nhìn cái này kêu hình thiên nam tử, há mồm nói: “Phía trước ở ta bạch cốt vương mà thời điểm như vậy kiêu ngạo, như thế nào hiện tại như vậy túng?”

Hình thiên hiện tại thật muốn một đao đem Bạch Quá giết, hấn như thế không cần mặt mũi xin lỗi Bạch Quá thế nhưng còn không tính toán buông tha hấn, vẫn luôn bắt lấy phía trước sự tình nói sự.

Hư trước một phách chụp hình thiên bả vai, hình thiên tức khắc thanh tĩnh, mới vừa dâng lên ngũ tạng chi hỏa cũng tùy theo tiêu tán, hấn rõ ràng đây là Thi Vương ở nhắc nhở hấn không cần xúc động, nếu không hậu quả nghiêm trọng.

Hình thiên hít vào một hơi, nhìn bạch lối đi nhỏ: “Đại hiệp giáo huấn chính là, ta đích xác túng.”

Lúc này liền tính là Bạch Quá cũng không thể tiếp tục nhằm vào hấn, bạch cốt vương mà yêu quý cũng đi theo ồn ào một chút, đến nỗi Vạn Thi Sơn thì mọi người còn lại là mặt âm trầm, chúng nó lúc này xem như mất mặt.

Vạn Thi Sơn có từng như thế ném hơn người? Không có, lịch sử tới nay một lần đều không có.

Duy độc thoại quá lần này, làm cho bọn họ ném một hồi người, hoặc là cũng có thể nói ném một hồi thi.

“Xem như ngươi lợi hại...” Bạch Quá tâm trung lẩm bẩm một câu, sau đó nhìn hư trước một đạo: “Hư tiền bối, nếu vị này đạo hữu đã nhận thức đến chính hấn sai lầm, đáng trung ương quyết định tha thứ hấn.”

Hư trước một không có nghe hiểu Bạch Quá nói đáng trung ương là có ý tứ gì, nhưng đại khái đã biết chuyện này đã như vậy béc quá, vì thế cười nói: “Vốn dĩ liền không phải cái gì đại sự, nếu đại gia mâu thuẫn hóa giải, như vậy bạch đạo hữu có phải hay không có thể đem ngươi người rút quân?”

Bạch Quá lắc lắc đầu nói: “Hiện tại chỉ sợ còn không được.”

Hư trước vẻ mặt sắc biến đổi, gia hỏa này chẳng lẽ còn muốn để tâm vào chuyện vụn vặt?

Ngay cả hình thiên sắc mặt cũng thay đổi, hấn cùng Bạch Quá sự tình đã béc quá, cũng liền ý nghĩa bọn họ lại vô liên quan, kia lúc này không triết bình có thể có chuyện tốt?

“Bạch đạo hữu, này ta liền tưởng không rõ, ngươi còn có chuyện gì sao?”

Nếu bạch vượt qua thử thách là muốn không có việc gì tìm việc, kia hấn Vạn Thi Sơn cũng chỉ hảo phụng bồi, bị người ức hiếp đến loại tình trạng này há có thể là tam đại thế lực chi nhất?

Bạch Quá vẫn như cũ là lắc lắc đầu nói: “Ta tới nơi này mục đích thứ nhất là bởi vì hình đạo hữu, thứ hai là bởi vì.....”

Thấy Bạch Quá không có tiếp tục nói tiếp, hư trước một liền nói: “Vì cái gì?”

“Bởi vì ta tới đây là vì tam đại thế lực năm đó định ra quy củ.” Bạch Quá đạm nhiên nói.

Hư trước một ngay sau đó liền minh bạch Bạch Quá hôm nay tới đây mục đích, mục đích của hấn kỳ thật căn bản là không hề hình thiên trên người, mà là thả con tép, bắt con tôm đem hình thiên làm đảm phán tiền đề, sau đó hiện tại mới thiết nhập chính đề.

Hấn biết Bạch Quá hôm nay tới đây nhất định là đảm phán, trùng hợp bọn họ Vạn Thi Sơn cũng không nghĩ nhanh như vậy cùng bạch cốt vương mà khai chiến, nếu thật có thể nói thành bọn họ cũng là thích nghe ngóng.

“Kia bạch đạo hữu tưởng trao đổi cái gì? Này quy củ ngàn năm trước liền lấy định ra, nếu muốn giải trừ cũng cần thiết tam đại gia tộc cùng nhau trao đổi, ngươi cùng ta Vạn Thi Sơn trao đổi hiển nhiên không ổn đi?” Hư trước vừa nói chính là sự thật, này quy củ là ngàn năm tiền định hạ, hấn thật đúng là không làm chủ được.

Liền tính hấn có thể làm chủ, cũng sẽ không làm bạch cốt vương mà thực hiện được, đối phương thế lực hiện tại đã khuếch trương không ít, nếu giải trừ cái này nội quy bọn họ Vạn Thi Sơn chiếm không đến cái gì tiện nghi, ngược lại tiện nghi bạch cốt vương mà.

“Trăm quỹ điện ta hiện tại còn không nghĩ đi, cho nên cùng ngươi trao đổi cũng giống nhau, hoặc là nói chính là chúng ta chỉ gian hiệp nghị, đến nỗi trăm quỹ điện muốn tìm ta phiền toái, đó là tương lai sự tình.” Bạch Quá gọn gàng dứt khoát.

Hư trước vừa nhủ hạ mảy tùy theo tiêu tán, sau đó nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Kia bạch đạo hữu mời theo ta hồi trong điện trao đổi đi.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Sắp rời đi

Bạch Quá đoàn người tiến vào một tòa màu đen đại điện, trong đại điện ánh sáng không phải thực hảo, hơn nữa âm trầm không trung có vẻ càng vì âm trầm, chỉ dựa mấy chỉ ánh nến khó có thể chiếu sáng lên này màu đen đại điện biên biên giác giác.

“Bạch đạo hữu, khô lâu vương huynh, các vị mời ngồi.” Hư trước nhất chiêu hô một chút sau đó ngồi trên chính mình vị trí.

Bạch Quá ngồi xuống sau trực tiếp mở miệng nói: “Hư tiền bối, Bách Quỷ Sơn tuy rằng ngàn năm trước kia liền định ra tam đại thế lực không được tự mình khuếch trương lãnh địa, không được nạp vào ngoại tộc người quy củ, nhưng người không cảm thấy này quá bảo thủ không chịu thay đổi sao?”

Hư trước một lòng trung cười lạnh, quá bảo thủ không chịu thay đổi?

Ta xem là người Bạch Quá đã tâm quá lớn đi? Bạch Cốt Vương mà đã khuếch trương thế lực, sau đó mới đến cùng hấn hư trước vừa nói bảo thủ không chịu thay đổi, mà làm cái gì không đồng nhất bắt đầu tới nói, cổ tình muốn trải với quy định sau mới nói?

Hư trước một lòng trung suy nghĩ, nhưng giờ phút này lại không nói ra, cười cười mở miệng nói: “Bạch đạo hữu, lời nói không phải nói như vậy, liên tính thật là bảo thủ không chịu thay đổi cũng không tới phiên chúng ta tới nói, càng là vô pháp thay đổi. Này sớm đã là tổ tiên định ra quy củ, người ta cũng không quyền thay đổi.”

Bạch Quá vẫy vẫy tay nói: “Hư tiền bối, quy củ là chết người là sống, không có gì là thay đổi không được, ta tới này mục đích liền đơn giản như vậy, ta chỉ nghĩ Vạn Thi Sơn không hạn chế ta phát triển, đương nhiên ta cũng sẽ không can thiệp Vạn Thi Sơn bất luận cái gì sự tình.”

Ở đây các vị vừa nghe liền biết Bạch Quá đem lời nói làm rõ, hấn dám làm như thế cũng là dũng khí đáng khen, ít nhất ngàn năm tới nay cái này quy củ còn không có phá quá, hấn Bạch Quá tính toán khai thác khơi dòng?

Hư trước vẻ mặt sắc một chính nói: “Bạch đạo hữu, người thật muốn làm như vậy?”

Bạch Quá kiên định nói: “Đúng vậy, ta sớm đã quyết định.”

Hư trước một lược hơi trầm ngâm, Bạch Quá nguyên ý khởi cái này đầu kia tự nhiên liền có người tới thu thập hấn, hấn Vạn Thi Sơn có thể không ra tay, nhưng không đại biểu trăm quỹ điện có thể chịu đựng Bạch Quá hành vi, chỉ cần tam đại thế lực chạm mặt thời điểm, khi đó mới là hấn hư trước một nhằm vào Bạch Cốt Vương mà thời cơ.

Bảng hiện tại khí hậu tới xem, hấn Vạn Thi Sơn muốn so Bạch Cốt Vương mà nhục thượng vài phần.

“Nếu bạch đạo hữu đã quyết định, ta đây cũng không có gì hảo thuyết, ta liền sợ trăm quỹ điện đến lúc đó đối với người bất lợi, như vậy ta giúp đỡ không thượng gấp cái gì.” Hư trước một làm bộ làm tịch nói.

Bạch Quá tâm trung khinh thường, này hư trước vừa nói đường hoàng, nhìn như là vì hấn Bạch Quá suy xét, nhưng trong lòng phỏng chừng ước gì bọn họ sớm một chút diệt vong.

Bạch Quá chỉ hy vọng đến lúc đó hấn cùng trăm quỹ điện phát sinh xung đột thời điểm, Vạn Thi Sơn đừng lửa cháy đổ thêm dầu là đến nơi.

Bất quá Bạch Quá có thể khẳng định, chỉ cần hấn cùng trăm quỹ điện phát sinh xung đột, này hư trước nhất tuyệt đối sẽ chặn ngang một chân đối phó hấn Bạch Cốt Vương mà.

“Nếu hư tiền bối như thế nể tình, ta đây liền không có gì nói, cáo từ.” Bạch Quá không nghĩ tiếp tục lưu tại này, đại điện ngoại có mấy ngàn thi người như hồ rình mồi, loại này bị người nhìn chăm chăm cảm giác cũng không tốt.

“Bạch đạo hữu chậm đã.”

Phía sau truyền đến hư trước một thanh âm, Bạch Quá quay đầu lại nghi hoặc nhìn hấn, không biết đối phương còn có chuyện gì?

Hư trước vừa thấy ra Bạch Quá nghi hoặc, vội vàng nói: “Ta kỳ thật không có gì sự, chính là tưởng nhắc nhở một chút bạch đạo hữu, mọi việc lưu một đường, ngày sau hảo gặp nhau.”

Bạch Quá cười cười trực tiếp đi ra đại điện, loại này đạo lý không cần hấn hư trước vừa nhắc nhở, hấn Bạch Quá làm việc từ trước đến nay đều thực

đứt khoát, trừ bỏ có chút thời điểm đầu óc không hào sử bên ngoài, hẳn thật đúng là rất ít phạm hồ đồ.

Theo Bạch Quá đoàn người rời đi, Thi Vương hư trước một sắc mặt dần dần âm trầm xuống dưới, kia sắc mặt so ngộ độc thức ăn hào không đến chạy đi đâu.

Bạch Quá hôm nay ở hân địa bàn lập uy, dụng hình thiên lợi dụng sơ hở. Cái này hẳn sẽ tìm trở về, nhưng không phải hiện tại.

“Người tới.” Hư trước một kêu một tiếng, tức khắc một người mặc áo giáp thi người tiến lên nói: “Thi Vương có gì phân phó?”

“Mấy ngày nay trước không cần đi Bạch Cốt Vương mà quan sát, còn có, đem Bạch Cốt Vương mà tới ta này sự tình trộm đi trăm quỹ điện phóng thông khí thanh, nhớ lấy, muốn trong lúc vô ý lộ ra tin tức, không cần nói thẳng ra tới.”

“Tiểu nhân minh bạch.” Thi nhân sĩ bình theo tiếng lui ra.

Thi Vương đen nhánh con ngươi nhìn về phía đại điện ở ngoài, hẳn như là thấy sau đó không lâu tương lai, sẽ có một hồi kinh thiên động địa đại chiến phát sinh.....

.....

Bạch Quá dẫn dắt “Thiên quân vạn mã” phản hồi Bạch Cốt Vương mà, ở trên đường hẳn bắt đầu tự hỏi sự tình, Bách Quỷ Sơn hẳn không thể vẫn luôn ngốc tại này, là thời điểm hẳn phải rời khỏi.

Bất quá rồi đi trước Bạch Quá muốn đem nơi này sự tình xử lý tốt, Vạn Thi Sơn nói vậy trong khoảng thời gian này sẽ không đối Bạch Cốt Vương mà có cái gì động tác, mà trăm quỹ điện tựa hồ tương đương ân nhân, cũng cùng không có đối Bạch Cốt Vương mà có cái gì hành động.

Trở lại Bạch Cốt Vương mà sau, Bạch Quá trực tiếp triệu tập bộ chúng đầu lĩnh mở họp, hẳn sắp rồi đi, cần thiết đem sự tình công đạo rõ ràng, chờ hết thảy bụi bậm lạc định lúc sau hẳn mới có thể rời đi.

Đang ngồi các vị lẳng lặng nhìn Bạch Quá, không biết hẳn cứ như vậy cấp đem đại gia tập hợp ở bên nhau làm cái gì.

Bạch Quá nhìn thoáng qua đang ngồi các vị, sau đó lời nói thăm thía mở miệng nói: “Ta sắp rồi đi Bạch Cốt Vương mà, cho nên đem đại gia triệu tập lại đây công đạo chút sự tình.....”

Đang ngồi các vị đều bị lộ ra kinh ngạc biểu tình, trong đó nhất không nghĩ ra chính là khô lâu vương, hẳn lập tức tiến lên một bước nói: “Đại hiệp, người vì sao vội vã phải rời khỏi, Bạch Cốt Vương mà chẳng lẽ không phải nhà của người sao?”

Mọi người cũng đều đang đợi Bạch Quá trả lời, khô lâu vương hỏi nói cùng bọn họ tưởng không sai biệt lắm, Bạch Quá vội vã phải đi bọn họ cũng rất là không hiểu.

Bạch Quá sờ sờ trên bảo tọa bộ xương khô, ngẩng đầu nhìn khô lâu vương nói: “Nơi này là nhà của ta, nhưng ta còn có càng chuyện quan trọng phải làm, không thể luôn là đãi ở chỗ này, các người yên tâm, ta sẽ không rời đi lâu lắm.”

Khô lâu vương vẫn là phi thường nghi hoặc, Bạch Quá là có chuyện gì một hai phải rời đi? Hơn nữa là cái này tương đối mấu chốt thời khắc.

“Đại hiệp, hiện tại Vạn Thi Sơn cùng trăm quỹ điện như hồ rình mồi, người nếu hiện tại rời đi Bạch Cốt Vương mà tuyệt đối không phải một chuyện tốt, còn thỉnh tam tư.” Khô lâu vương trong giọng nói đề lộ ra mãnh liệt không tha chi tình.

Tiểu Thanh cũng tiến lên một bước nói: “Đúng vậy đại hiệp, khô lâu vương tiên bối nói rất đúng, hiện tại người rời đi tuyệt đối không phải cái gì chuyện tốt, trăm quỹ điện cùng Vạn Thi Sơn rất có khả năng mượn cơ hội này tấn công chúng ta Bạch Cốt Vương mà.”

Bạch Quá tự nhiên nghĩ tới mấy vấn đề này, hẳn kế tiếp nói mới là trọng điểm.

“Ta biết các người lo lắng cái gì, những việc này ta đều suy xét quá, Vạn Thi Sơn trong khoảng thời gian này không dám đối chúng ta thế nào, đến nỗi trăm quỹ điện còn không có nhanh như vậy hành động, cho nên mấy ngày nay các người phải nắm chặt thời gian mở rộng Bạch Cốt Vương mà, lấy bị bắt cứ tình huống nào.”

Thấy không ai nói chuyện, Bạch Quá kế rồi nói tiếp: “Ta đi rồi bọn họ cũng sẽ không nhanh như vậy phát hiện, ta sẽ dùng dịch dung thủ đoạn rời đi nơi này, mượn không thành kế mưu hoặc dịch nhân, bọn họ sẽ mắc mưu.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, chúng nó không nghĩ tới Bạch Quá thế nhưng còn có chiêu thức ấy, bất quá liên tính là Bạch Quá có hậu tay, nhưng cũng không thể cam đoan vạn vô nhất thất, rốt cuộc Bạch Cốt Vương mà đối diện chính là Bách Quỷ Sơn hai đại thế lực.

Này hai đại thế lực không có bất luận cái gì một phương là dễ chọc, hơi có sơ sẩy tất sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục nơi.

Chương 42: Lan thành

Cuối cùng mọi người không có thể nói quá Bạch Quá, cũng liền từ bỏ.

Nếu Bạch Quá chính mình có ý tưởng, chúng nó cũng không thể lại tiếp tục cưỡng cầu, rốt cuộc hấn mới là nơi này vương, hết thầy toàn bằng hấn làm chủ.

Bạch Quá trừ bỏ thuyết mình chính mình hướng đi sau, còn tăng lớn lực độ khuếch trương lãnh thổ. Bách Quỷ chúng, bốn địa tam yêu, bộ xương khô binh lính toàn bộ đều khuynh sào xuất động, bốn phía thu thập Bách Quỷ sơn tiêu thế lực cùng không có thể lực quần thể.

Ở như vậy khuếch trương dưới, Bạch Quá mà không thể nghi ngờ trở thành Bách Quỷ sơn đệ nhất thế lực lớn, nhân số nhiều đạt bốn ngàn chỉ số, tương đương với Bách Quỷ điện cùng vạn thi sơn thêm lên tổng hoà.

Bách Quỷ điện vẫn như cũ không có động tĩnh, Bạch Quá không có làm chính mình người đi điều tra, chỉ để ý phát triển chính mình. Đến nỗi vạn thi sơn càng thêm không có động tĩnh, tựa hồ như là ngủ đông giống nhau, Bạch Quá biết vạn thi sơn không có khả năng như thế thành thật, bất quá đừng lo, hấn cũng không để ở trong lòng. Hiện tại Bạch Quá mà đã thành khí hậu, liền tính hấn rồi đi cũng có thể yên tâm.

Khoảng cách Bạch Quá khai xong hội nghị sau một tháng, ngày này Bạch Quá mà dị thường an tĩnh, không có chút nào động tác. Đồng thời bốn phía lãnh địa phạm vi gác nghiêm ngặt, ngay cả một con ruồi bọ đều phi không tiến vào.

Bạch Quá ngồi ngay ngắn ở bạch cốt trên bảo tọa, đôi tay ở trên má không ngừng biến hóa, khi thì nhanh chóng, khi thì đình trệ.

Vẫn luôn giằng co gần mười lăm phút thời gian, Bạch Quá hơi thở đầu tiên là một đốn, sau đó hoàn toàn rực rỡ hấn lên. Một trường trắng bệch như nha mặt xuất hiện ở mọi người trước mắt, trừ bỏ khô lâu vương không ngoài ý muốn bên ngoài, còn lại các phân bộ thủ lĩnh toàn bộ đều lộ ra kinh dị biểu tình, này quả thực quá lợi hại!

Giờ phút này ở bọn họ trước mặt nam tử, không có một chút Bạch Quá bóng dáng, sắc mặt trắng bệch như nha, mắt hai mí mắt nhỏ, mũi cao lương, nửa người trên ăn mặc một kiện vải vụn áo tang, nửa người dưới một kiện phá động quần, nhìn qua chính là cái gặp nạn già hình tượng.

“Đại hiệp, người chiêu thức ấy thuật dịch dung là thiên hạ vô địch a, không chỉ có nhìn không ra nguyên hình, ngay cả hơi thở đều thay đổi, cũng giáo dạy ta bài?” Sài lang lão Tam cười tủm tỉm nhìn Bạch Quá, nó quá muốn học Bạch Quá chiêu thức ấy thuật dịch dung, như vậy không chừng có thể đi trong thành hạ hạ mấy cái muội tử.

Bang!

Báo gấm lão đại một cái tát vỗ vào sài lang lão Tam trên đầu, đồng thời mắng: “Người nói người một cái yêu tu muốn cái gì thuật dịch dung? Người muốn làm gì, tai họa nhân gia tiểu cô nương?”

Sài lang yêu tu vội vàng che lại đầu nói: “Mới không có đầu đại ca, ta chỉ là tưởng thử nghiệm một chút làm người cảm giác là cái dạng gì, mới không có tương tai họa tiểu cô nương đâu.”

Ngoài miệng là nói như vậy, kỳ thật sài lang yêu tu trong lòng vẫn là phía trước ý tưởng, làm yêu đương nhiên muốn thử nghiệm một chút nhân loại cảm giác, bằng không luôn là cùng yêu tu nhiều không thú vị.

“Ai chẳng biết nói người trong lòng ý tưởng, liền người về điểm này tiền đồ!” Chồn đen lão Nhị khinh thường nói.

Sài lang yêu tu tức khắc cũng không dám phản chọc, bởi vì hấn lần đầu tiên gặp được chồn đen Nhị ca thời điểm chính là bởi vì nàng sắc đẹp, sau đó bị chồn đen Nhị ca cấp đánh không nhẹ, đến bây giờ còn ký ức hầy còn mới mẻ.

Bạch Quá không có để ý bốn địa tam yêu đối thoại, hấn thu hồi khí thế sau hoàn toàn thay đổi một người, người này làm ở đây các vị toàn bộ cảm giác được xa lạ, không có một chút ít Bạch Quá tự thân hơi thở, hoàn toàn hồn nhiên thiên thành.

“Nên chuẩn bị đều chuẩn bị, ta không sai biệt lắm cũng nên đi.” Bạch Quá đứng dậy nhìn về phía Bách Quỷ sơn cuối, đó là hấn sắp muốn đi địa phương.

Khô lâu vương cũng không có gì hảo thuyết, Bạch Quá làm chúng nó vương tự nhiên có tính toán của chính mình, chúng nó can thiệp không được cũng hạn chế không được, chỉ có thể mong ước Bạch Quá thực lực càng đổi càng cường, như vậy Bạch Quá mà mới có thể phát triển càng tốt.

Khô lâu vương thực lực tuy cao, nhưng tổng không thể làm Bạch Quá vẫn luôn dựa vào hấn đi? Cho nên hiện tại Bạch Quá phải rời khỏi nơi này đi ngoại giới tăng lên thực lực, chúng nó cũng thực lý giải.

“Đại hiệp người yên tâm đi thôi, trong nhà có chúng ta nhìn không thành vấn đề.” Khôi phục thương thế quý trưởng đứng ra nói một câu, đối với Bạch Quá hẳn vẫn là rất bội phục.

Tiểu Thanh cũng tiến lên một bước nói: “Chờ ta đem ảo giác lực lượng tăng lên đến ảo thuật, Bách Quý sơn bắt luận cái gì một cỗ thể lực đều đừng nghĩ đánh Bạch Quá mà chú ý, đại hiệp chỉ để ý yên tâm đi là được.”

Lâm Nhiên Tu có chút không tha nhìn Bạch Quá, hẳn do dự một lát vẫn là mở miệng nói: “Bạch Quá, ta Lâm Nhiên Tu không có gì bằng hữu, nhưng người cái này bằng hữu ta là đặt ở đệ nhất vị, người sau khi đi ta chỉ hy vọng người có rảnh trở về nhìn xem chúng ta, đừng đem ta quên mất.”

Bạch Quá nhìn chúng yêu quý vừa lòng gật gật đầu, sau đó đi đến Lâm Nhiên Tu thân trước, nhìn hẳn nói: “Nhiên tu, đừng nghĩ quá nhiều, nơi này vốn là ta căn cơ nơi, cho nên đương nhiên sẽ thường xuyên trở về, đến nỗi người liền tại đây hảo hảo tu luyện đi, ta hy vọng chờ ta lại lần nữa trở về thời điểm có thể thấy một cái hoàn toàn mới Lâm Nhiên Tu!”

“Hảo!” Lâm Nhiên Tu ánh mắt biến đổi, kiên định nói: “Ta nhất định sẽ nỗ lực tăng lên tu vi, không cho các người kéo chân sau.”

Lâm Nhiên Tu thực lực ở Bạch Quá mà xem như kém, đến bây giờ mới thôi hẳn tu vi cũng vừa mới mới vừa bước vào mới sinh cảnh trung kỳ, so với một ít yêu quý tới nói còn muốn kém cỏi vài phần, cho nên giờ phút này Bạch Quá phải rời khỏi, hẳn mới bức thiết muốn tăng lên thực lực.

Bởi vì hẳn còn có chuyện không có hoàn thành, hẳn sư phó thù còn không có báo!

Bạch Quá vỗ vỗ Lâm Nhiên Tu bả vai, sau đó xoay người hướng núi rừng gian đi đến, hẳn nên công đạo đều công đạo, đến nỗi Bạch Quá mà có thể hay không chống được hẳn sau khi trở về khai chiến, liền phải xem này đang ngồi các vị, bọn họ mỗi cái đều là nhiệt huyết chiến sĩ, đều là Bạch Quá mà tương lai.

Chúng yêu quý trong lúc nhất thời toàn bộ quý xuống đất, mấy ngàn người trường hợp to lớn mà đồ sộ, liền như vậy yên lặng xem Bạch Quá rời đi, không có một người hé răng.

Bạch Quá dần dần ở chúng nó trong tầm mắt biến mất, cuối cùng liền bóng dáng cũng biến mất không thấy.

“Bạch Quá mà chúng yêu quý nghe lệnh, tức khắc bắt đầu bế quan tu luyện, tam ban đảo chế độ. Đồng thời mở rộng giám thị phạm vi cùng trạm gác nhân số, hôm nay khởi, Bạch Quá mà điệu thấp hành sự, thiết không thể đề cập đại hiệp việc!” Khô lâu vương đem thanh âm truyền vào mỗi cái yêu quý lỗ tai trung, hôm nay khởi bọn họ Bạch Quá mà liền phải điệu thấp hành sự.

Chờ chính là Bạch Quá lại lần nữa trở về.

Mấy ngày sau.....

Ngựa xe như nước trên đường phố người đến người đi, bốn phía lớn nhỏ cửa hàng náo nhiệt phi phàm, một người sắc mặt trắng bệch như nha nam tử xuất hiện ở trên đường phố, hẳn nhìn đông nhìn tây nhìn khắp nơi phong cảnh, nơi này phồn hoa làm hẳn có điểm không kịp nhìn.

Người này đúng là từ Bạch Quá mà ra tới Bạch Quá, hẳn trải qua mấy ngày bôn ba đi vào khởi phàm đế quốc đệ nhị thành phố lớn, Lan thành.

Tòa thành này thị so với thiên thủy thành cùng ba quận thành tới nói muốn đại quá nhiều, không chỉ có là đại, hơn nữa nơi này người phổ biến đều là tu sĩ, chỉ có thiếu bộ phận phạm nhân kinh doanh một ít thương lâu, đến nỗi những cái đó tu sĩ tác đều là đương lão bản.

Vội vàng nhìn lại, mới sinh cảnh đến Thiên Khải cảnh đều không ở số ít, thậm chí có mấy cái Khai Nguyên cảnh cao thủ cũng bị Bạch Quá xem ở trong mắt, nơi này cao thủ đông đảo, nói vậy tu luyện tài nguyên cũng không ít, Bạch Quá muốn trước lấp đầy bụng, sau đó tìm gia luyện công phòng tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Huyết Tích Tử

“Tiểu nhị! lại cân thịt heo, nửa cân rượu trắng, lại thêm hai cái chân gà!”

Lan vương tử lâu lâu hai khách nhân trong lúc nhất thời toàn bộ nhìn về phía dựa cửa sổ kia bàn ngườì, này trên bàn chỉ có một nam tử, hơn nữa sắc mặt cực kỳ trắng bệch, nhưng gọi món ăn nội dung thiếu chút nữa không đem bọn họ hù chết, có ai quang dùng bữa không ăn cơm, hơn nữa một chút

liền điểm hai cân thịt heo?

Như vậy người ăn uống quả thực lớn đến bầu trời đi, liền tính là tu sĩ cũng sẽ không nói một chút từ liền ăn nhiều như vậy đồ vật, mà cái này nhìn như gầy yếu tái nhợt thanh niên thể nhưng ăn uống như thể to lớn, cũng khó trách làm này đó khách nhân kinh ngạc.

“Được rồi, khách nhân ta trước vì người thượng rượu cùng chân gà, kia hai cân thịt heo sau bếp đã báo đi xuống, mời khách quan chờ một lát.” Đầu đội vài bố mũ tiểu nhị xách theo một bầu rượu, cộng thêm hai cái chân gà bung lên Bạch Quá cái bàn, tươi cười đầy mặt nói.

Bạch Quá gật gù đầu, cầm lấy bầu rượu hương sớm đã phóng tốt ly trung ngã vào, đồng thời một cái đùi gà bị hấn nắm trong tay, cắn xé lên.

“Thật là đã lâu không ăn đến thịt, thật đặc sao hương!” Bạch Quá cảm khái một câu, hấn ở Bạch Cốt Vương mà căn bản không có ăn qua một đốn thịt, tuy rằng tưởng khai trai, nhưng bốn phía động vật căn bản không dám tới gần Bạch Cốt Vương mà phạm vi, chính hấn cũng không nghĩ đi bắt, hơn nữa sự tình nhiều cho nên liền gác lại.

Hiện tại ăn thượng chân gà hấn tự nhiên muốn cảm hoài một phen, nếu là thượng một đời hấn, này đó chân gà thịt heo ở hấn trong mắt tất cả đều là rác rưởi đồ ăn, mà hiện tại lại là hấn trong mắt mỹ vị, không có gì so được với này thịt gà thơm.

“Đồ nhà quê, ăn một bữa cơm còn lải nhải nhải, thật là không ăn qua thịt bụi đời.”

Một thanh âm nháy mắt đánh vỡ đắm chìm ở mùi thịt bên trong Bạch Quá, hấn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa một trương bàn bát tiên, trên bàn có bốn cái thanh niên đang ở uống rượu, trong đó một cái chính nhìn hấn khinh thường lắc đầu.

“Lại là bàn bát tiên, mẹ nó, ngồi này bàn trừ bỏ bát tiên bên ngoài tất cả đều là rác rưởi sao?” Bạch Quá tức khắc không cao hứng, hấn ăn một bữa cơm cảm khái hạ lại ngại đến nhân gia sự?

Xương gà một phiết, Bạch Quá đứng lên, hấn nhìn chăm chăm này bàn bát tiên thượng bốn người, cái kia nói hấn là đồ nhà quê người là Thiên Khải cảnh ba tầng, mặt khác ba người trung có một cái là Thiên Khải cảnh sáu tầng, còn lại toàn vì Thiên Khải cảnh bốn tầng.

Không nghĩ tới mạnh nhất cái kia không nói chuyện, ngược lại mà cái này nhất rác rưởi nói hấn nói bậy, thế giới này thực sự có ý tứ, khả năng đây là chủ nhân cùng cầu quan hệ đi.

“Như thế nào? Nói người hai câu còn không vui, tìm luyện phải không?” Kia nói trắng ra quá nói bậy nam tử đứng lên, hấn khoe mắt thượng có viên hắc chí, làn da thô ráp khô khốc, nhìn qua như là sa mạc trung trường kỳ thiếu thủy gặp nạn giả. Lúc này chính đại mắt trừng mắt Bạch Quá, như là muốn sát gà tẻ ngu bộ dáng.

Bạch Quá nhìn nhìn bốn phía, này đó khách nhân toàn bộ đều thực bình tĩnh, nên ha ha nên uống uống, một chút cũng không giống lạc tử trong trần từ lâu, thấy có việc bỏ chạy.

Lan thành quy củ Bạch Quá không hiểu, nhưng hấn biết ai ra tay trước đã thượng người chính là đầu to, ngược lại sau ra tay người nọ sẽ từ nhẹ xử phạt, nơi này không phải ba quận thành thiên thủy thành, nói vậy xảy ra chuyện sau thực mau sẽ có người tới rồi, hấn muốn động thủ nói cũng đến chờ đối phương động thủ trước, sau đó nhanh chóng giải quyết rút bốn người này.

Đương nhiên, Bạch Quá chỉ là tưởng giáo huấn một chút bốn người này, tuy rằng bọn họ mỗi người trên người có hắc khí lượn lờ, đã là đạt tới hắc khí thành ti nông nổi, nhưng hấn lại không thể giết những người này. Bởi vì giết người cùng đánh nhau hoàn toàn chính là hai khái niệm, nơi này thế lực cũng không cho phép hấn Bạch Quá giết người.

Khả năng Bạch Quá giết bốn người này lúc sau, hấn sẽ đi không ra này lan thành một bước.

“Đã cầu còn muốn xem chủ nhân, chủ nhân của người đều không có nói chuyện, người tại đây lải nhải cái gì?” Bạch Quá đậm đậm cười, hấn chính là muốn cho đối phương ra tay trước.

“Người tìm chết!”

Quả nhiên ở Bạch Quá ngôn ngữ hạ người này không chịu nổi muốn động thủ, nhưng đột nhiên bị hấn bên người Thiên Khải cảnh sáu tầng cấp ấn xuống dưới.

“Đại ca, người ngăn đón ta làm gì? Người này nói ta là cầu người có thể nhẫn?” Này nam tử tức giận đến hai lỗ tai khói bay, nhìn chăm chăm chính mình đại ca cả giận nói.

Hôm nay khai cảnh sáu tầng nam tử nắm lên chén lớn uống một ngụm rượu đi xuống, sau đó mới nhìn chính mình huynh đệ nói: “Không phải ta cản người, mà là người căn bản đánh không lại người này.”

“Đại ca người lại lại nói cười, tiểu tử này tu vi cùng ta giống nhau, người thể nhưng nói ta đánh không lại hấn, đây là ở cười nhạo ta vô năng sao?” Khoe mặt có chí nam tử lại lần nữa đứng lên, hấn nhưng chịu không nổi này phiên quở trách.

Bạch Quá nhìn ra tới này bốn huynh đệ cũng không như thế nào hòa thuận, đặc biệt là cái này nhất rác rưởi nam tử, từ bọn họ phía trước đối thoại có thể thấy được, này hai người chỉ gian có chút khoảng cách.

Bất quá làm Bạch Quá có chút kinh ngạc chính là cái này Thiên Khải cảnh sáu tầng tu sĩ thế nhưng nhìn ra hấn thực lực cường đại, đích xác kia khoe mắt có chỉ nam từ đánh không lại hấn, lại còn có kém không phải nhỏ tí tẹo.

Bất quá liền tính như vậy Bạch Quá cũng không tính toán buông tha bốn người này, một người phạm sai lầm cả nhà chịu đói, đạo lý này là trước đây hấn khi còn nhỏ thường xuyên thể nghiệm khoa, này trên mặt có chí gia hỏa nếu là bọn họ một đám, kia Bạch Quá đem này một đám đều giáo huấn một lần hảo.

“Mặc kệ ngươi hôm nay can không ngăn cản ta, ta đều phải chém tiêu tử này!” Khoe mắt có hắc chỉ nam từ cùng Thiên Khải cảnh sáu tầng tu sĩ sau khi nói xong quay đầu hung ác nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Tiêu tử, chọc phải ngươi Bạch Cuồng gia gia là ngươi tám đời đen đủi!”

Nói xong lời nói sau kêu Bạch Cuồng nam từ dưới chân một bước, triều Bạch Quá vọt tới đồng thời từ bên hông túi trữ vật trung lấy ra một cái kim bàn dường như vũ khí, đột nhiên vừa chuyển dưới thể nhưng chia làm ba tầng, tầng tầng kim bàn hạ đều có răng cưa sắc bén thứ.

Bạch xem qua tình nhưu lại, này vũ khí hấn tuy rằng chưa bao giờ gặp qua, nhưng từ bộ dạng đi lên xem cùng loại với Huyết Tích Từ giống nhau vũ khí, mặc kệ như thế nào, hấn trước đến tránh thoát này một kích, sau đó mới có thể đánh trả.

Răng cưa sắc bén thứ xoay tròn triều Bạch Quá bên hông cắt tới, Bạch Quá thân hình sùnn di, nhưng đối phương chợt thay đổi Huyết Tích Từ phương hướng, triều hấn né tránh bên hông cắt tới.

Đang!

Một tiếng vang nhỏ qua đi, một cây màu ngân bạch trường thương chặn sắc bén răng cưa, Bạch Cuồng không có làm ra ứng biến thời điểm một chân đã đi tới hấn mặt, bang một tiếng, Bạch Cuồng ngưỡng mặt hướng lên trời lui về phía sau bốn năm bước, dưới chân chưa ổn ngã quy trên mặt đất.

“Ngươi quả thực vũ nhục bạch họ, tên này ngươi không xứng có được, dứt khoát kêu ngốc cuồng hảo.” Bạch Quá hoành thương vung lên, nhìn ngã trên mặt đất xoa mặt Bạch Cuồng chăm chọc nói.

“Nuông dựa da.” Bạch Cuồng mắng một câu đứng lên, trong tay Huyết Tích Từ lại lần nữa xoay tròn lên, ơng ơng âm rung vang lên, như là cực kỳ phần nộ.

Bốn phía khách nhân nhưng thật ra đối này đại ăn uống Bạch Quá nhìn nhiều liếc mắt một cái, đang ngồi khách nhân trên cơ bản toàn bộ đều là tu sĩ, liếc mắt một cái liền nhìn ra Bạch Quá cường thế, từ kia một tay ứng biến năng lực, đang ngồi các vị liền rất thiếu có thể so sánh thượng.

Tiểu nhị bụng hai cân phì nộn nhiều nước thịt heo đi tới lầu hai, hấn bụng thịt heo sau liền khuyên đều không có khuyên Bạch Quá liền vội vàng đi rồi đi xuống. Xem ra nơi này quả nhiên cùng mặt khác thành trì bất đồng, nơi này người tựa hồ nhìn quen như vậy đánh nhau.

Bạch Quá tâm trung càng vì yên tâm, nếu nơi này không có người ngăn cản đánh nhau, hấn chỉ cần không giết người là đến nơi, hôm nay bốn người này nhưng thật ra có thể bồi hấn luyện luyện tập.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Lan thành quy củ

Tức giận chưa tiêu Bạch Cuồng ngược lại càng ngày càng nghiêm trọng, hấn nắm Huyết Tích Từ thượng kim sắc xích không ngừng run rẩy, tựa hồ ở áp ủ khí thế uy lực. Bạch Quá không có chờ đợi, lúc này hấn đã có thể ra tay, không cần thiết cố kỵ cái gì.

Bạc kim trường thương vung, thứ thứ nhất ngân long ra biển.

Tựa hồ có cỏ sóng biển thanh xuất hiện, theo một cái giống ngân long trường thương vẽ ra mặt biển, xông thẳng tận trời triều Bạch Cuồng ngực đánh tới. Bạch Cuồng thấy Bạch Quá khí thế như thể mãnh liệt, đầu tiên là lui ra phía sau một bước, ngay sau đó Huyết Tích Từ xoay quanh mà ra, triều bạc kim trường thương mà đi.

Bạch Quá cười lạnh một tiếng, mũi thương càng là giống long xà giống nhau di chuyển, trực tiếp đem Huyết Tích Từ cấp đánh bay mở ra, dư thế chưa lui, ở Bạch Cuồng biến ảo vị trí bên hông mang theo một mặt huyết vụ.

Bạch Cuồng kêu thảm thiết một tiếng, bên hông bị hoa khai một đạo mồm to tử, hấn chính là không có tránh thoát Bạch Quá này một thương (súng).

Liên ở Bạch Cương bị thương nháy mắt, ngày đó khai cảnh sáu tầng nam tử đồng thủ, hấn đồng dạng té ra một bộ Huyết Tích Từ, chẳng qua hấn Huyết Tích Từ có tầng năm, nhìn qua càng vì to rộng. Té xuất Huyết Tích Từ sau đi phía trước một ném, bay về phía Bạch Quá đầu.

“Muốn ta mệnh?” Bạch Quá dưới chân mượn tiền, bạc kim trường thương thuận kim đồng hồ xoay tròn lên, nháy mắt liền thành quạt điện vận hành quỹ đạo, kia Huyết Tích Từ mặc dù có tầng năm, nhưng đập ở Bạch Quá trường thương thượng cũng bị bắn trở về.

Thiên Khai cảnh sáu tầng nam tử không nói gì, dưới chân vừa bước lướt qua bàn bát tiên, một tay trừu động gian đã là đem Huyết Tích Từ kéo về, ngược lại lại hoa hướng về phía Bạch Quá phía sau.

Loại này nơi sân dưới, Bạch Quá vô pháp sử dụng bạo phá phù, cũng không cần sử dụng. Hấn toàn bằng tự thân tuyệt học liền nhưng đánh lui người này, tuy rằng kém ba cái tiêu cảnh giới, nhưng Bạch Quá đã là vượt qua cái này độ cao.

“Ngân long khiếu thiên!”

Bạch Quá đột nhiên lôi kéo, bạc kim trường thương rút về sau không ngừng rung động, ngay sau đó lại đột nhiên một thứ, tức khắc một cổ khiếu thiên cảm giác truyền ra. Toàn bộ lan vương tửu lầu lúc này đều có thể nghe thấy tiếng gầm gừ mình âm, Bạch Quá không có quan phía sau Huyết Tích Từ, này trong tay một lưỡi lê ra đủ để đem thắng bại lạc định.

Giờ phút này Thiên Khai cảnh sáu tầng tu sĩ mới biết được đối phương là cỡ nào cường đại, như vậy thương (súng) kỹ dưới rất khó thoát được đi ra ngoài, liền tính xông ra đoạt vậy cũng nhất định sẽ bị thương.

Nhưng hấn đã không có thời gian suy xét, liền tính bị thương hấn cũng muốn làm Bạch Quá đổ máu. Huyết Tích Từ càng là điên cuồng xoay tròn lên, tầng năm bánh răng không ngừng rung động, hướng Bạch Quá bên hông vạch tới, tựa hồ lần này là có thể đem hấn bị chặn ngang chặt đứt.

Phốc!

Thiên Khai cảnh sáu tầng nam tử bay ngược ra mấy mét xa, đem bàn bát tiên đâm toái sau cuồng phun mấy khẩu máu tươi, cuối cùng thế nhưng ngất qua đi.

Liên ở Huyết Tích Từ sắp cắt qua Bạch Quá bên hông thời điểm, một tầng kim sắc quang mang sáng lên, bảo vệ Bạch Quá bên hông. Huyết Tích Từ đánh bại kim mang sau khe hở thời gian, Bạch Quá một cái lắc mình dừng ở chính mình trên chỗ ngồi.

Bạch Cương đôi mắt đều phải rớt ra tới, này sắc mặt trắng bệch nam tử thế nhưng như thế chí cường, ngay cả hấn đại ca đều bị đánh bại, hơn nữa liền đối phương một cây lông tơ đều không có thương đến, đây là cái gì khái niệm?

Lầu hai các khách nhân sôi nổi vỗ tay, hôm nay bọn họ thấy được vừa ra trò hay, này sắc mặt trắng bệch thiếu niên tuy rằng bộ dáng không ra sao, nhưng thần thủ cùng này ăn uống giống nhau, đều là thật đánh thật cường.

Trong đó có một người mặc vải đỏ y nam tử đi vào Bạch Quá trước bàn, không có trải qua Bạch Quá cho phép an vị ở hấn đối diện, đồng thời trong tay bầu rượu đã bắt đầu vì Bạch Quá chén rượu trung chúc rượu.

Bạch Quá thu hồi trường thương cũng ngồi xuống, kia một chén rượu vừa vận chúc mãi, hồng y nam tử liền cười mở miệng nói: “Tại hạ Quan Trâm sinh, thấy bằng hữu ra tay bất phạm, khí chất trác tuyệt, liền muốn cùng chi chúc rượu một vài, không biết bằng hữu thường không thường Quan mỗ cái này mặt.”

“Bạch Quá. Quan huynh khách khí, cứ việc ăn uống.” Bạch Quá giờ lên chén rượu, cùng Quan Trâm sinh bình tiếp theo uống mà tấn.

“Bạch huynh đệ thông khoái.” Quan Trâm sinh tán dương một câu, sau đó nhìn về phía kia chặt vật bất kham mấy người nói: “Bạch huynh, người có biết người đã đào này mấy người là đến từ nơi nào?”

Bạch Quá ăn khối thịt heo, nhìn Quan Trâm sinh nói: “Ta thật đúng là không rõ ràng lắm, còn thỉnh Quan huynh thuyết minh.”

Quan Trâm sinh cũng không phô trương tử, trực tiếp mở miệng giải thích nói: “Bốn người này là Lan thành biên trấn ngoại bạch gia người, bạch gia ở Lan thành địa vị không tính là cái gì, nhưng bọn hấn gia chủ bạch lang quang còn lại là chính công Khai Nguyên cảnh trung kỳ, hơn nữa bạch gia khiến cho một tay kim bản Huyết Tích Từ tỉ mỉ đặt nói, người bình thường cũng là không dám tương chọc, Bạch huynh người cũng nên cẩn thận.”

Bạch Quá sờ sờ cằm, Khai Nguyên cảnh trung kỳ hấn đích xác đánh không lại, nhưng hấn ở trong thành hấn là không có gì nguy hiểm, lượng hấn bạch lang quang lại đại bản lĩnh cũng không dám ở Lan thành giết người đi?

Huống hồ hấn chỉ là giáo huấn một chút này mấy cái nói xấu người, cũng không có giết chết. Nếu như vậy kia bạch lang quang còn muốn đẩy hấn vào chỗ chết, kia Bạch Quá không ngại tu luyện đến Thiên Khai cảnh hậu kỳ lại rời đi nơi này.

Người có thời gian tiêu hao, lão tử cũng có thời gian tiêu hao, nhìn xem ai háo đến quá ai.

Vậy vậy tay, Bạch Quá tỏ vẻ không thêm để ý, giờ lên chén rượu lại cùng Quan Trâm sinh làm một ly, không thể không nói nơi này rượu đích xác hương thuần, so với lạc tửu trấn rượu tới nói muốn hảo thượng rất nhiều. Quả nhiên thành phố lớn cùng tiểu thành thị chi gian có chênh lệch, ngay cả rượu đều có thể uống ra tới cao thấp.

Bạch gia mặt khác hai cái không bị thương Thiên Khải cảnh trung kỳ đem bị thương hai người nâng dậy, sau đó run run rẩy rẩy đi xuống lầu hai, toàn bộ hành trình không có nói thêm câu nữa lời nói, bọn họ bị đánh tưng, có thể nói là sợ tới mức không nhẹ.

“Ha ha ha...” Quan Trâm sinh nở nụ cười, hần nhìn chặt vật mà chạy bạch người nhà không cảm cười ra tiếng, những người này thật là kiêu ngạo quán, cho rằng Lan thành người nào đều có thể đắc tội, không nghĩ tới có tình gặp gỡ Bạch Quá, còn trực tiếp liền làm thượng.

Đãi trên mặt đất vết máu cùng rách nát bát tiên tòa bị xử lý tốt sau, tiểu nhị mới đi đến Bạch Quá trước người nhẹ giọng nói: “Khách quan, nói vậy người là lần đầu tiên tới ta Lan thành, có lẽ còn không hiểu Lan thành quy củ, chỉ cần phát sinh xung đột, mặc kệ ai động thủ trước, đều là muốn đi Lan thành thiết doanh đưa tin, một hồi khách quan ăn được rượu và thức ăn vẫn là đi một chuyến đi, rốt cuộc quy củ không thể phá.”

Bạch Quá cảm tạ gật gật đầu, tiểu nhị mới bung mặt khác bàn mâm đi rồi đi xuống. Liền ở Bạch Quá tự hỏi Lan thành thiết doanh là địa phương nào thời điểm, một bên Quan Trâm sinh tắc mở miệng nói: “Đúng rồi Bạch huynh, ta nhưng thật ra đem chuyện này đã quên. Kia tiểu nhị nói không sai, mặc kệ là ai động thủ trước, đều yêu cầu đi Lan thành thiết doanh đưa tin.

Lan thành thiết doanh là Lan thành chấp pháp bộ phận, cũng là Lan thành duy nhất công đạo nơi, nơi này tuy rằng có thể đánh nhau, hơn nữa đánh thắng kia một phương còn không cần gánh vác bất luận cái gì trách nhiệm, cho nên người chỉ cần đi đưa tin một chút, đem sự tình trải qua nói rõ ràng, thiết doanh người sẽ thực mau đem người thả ra.”

“Đánh thắng không cần gánh vác trách nhiệm?” Bạch Quá ngạc nhiên nói: “Kia nói như vậy chẳng phải là cường giả nơi nơi có thể khi dễ người, không phải không có công lý sao?”

“Ha ha.” Quan Trâm sinh tựa hồ biết Bạch Quá muốn hỏi cái gì, vì thế cười cười nói: “Không phải như vậy cái cách nói, mà là chỉ có thể tu vi thấp người khiêu chiến tu vi cao người, đánh thắng sau mới nhưng không chịu bất luận cái gì trách nhiệm. Bằng không Lan thành đã sớm loạn thành một đoàn

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thiết doanh

Này còn kém không nhiều lắm.

Bạch Quá nghe xong cảm thấy như vậy mới là đạo lý, bằng không tu vi cường người ức hiếp nhỏ yếu, chẳng phải là loạn thành một bãi.

“Thì ra là thế.” Bạch Quá tự nói một câu, sau đó kẹp khối thịt heo ăn lên, vừa ăn vừa nói: “Này thịt cũng thật hương. Quan huynh người cũng ăn nhiều một chút, ăn được ta đi thiết doanh nhìn xem.”

“Hảo, ta bồi người cùng đi.” Quan Trâm sinh cũng gấp thịt heo, bất quá lại không giống Bạch Quá kẹp như vậy nhiều, hần cũng là bội phục Bạch Quá lượng cơm ăn, này hai cân thịt heo đi xuống nếu là hần, kia tuyệt đối đi không nổi, rất có khả năng còn sẽ đem dạ dày căng hư.

Đến lúc đó liền không thể không vận công tiêu hóa đồ ăn, cứ như vậy liền mất đi ăn cơm lạc thú, làm đồ ăn ở dạ dày trung tự nhiên tiêu hóa, mới là ăn cơm cần bản nơi.

.....

Cơm nước xong sau Bạch Quá rời đi Lan Vượng tửu lầu, theo Quan Trâm sinh chỉ dẫn thực mau bọn họ liền tới tới rồi lan thành thiết doanh nơi vị trí.

Từ xa nhìn lại, này thiết doanh tọa lạc tại một chỗ đất trống phía trên, bốn phía rộng rãi vô cùng, cùng đường phố ngăn cách náo nhiệt, tựa hồ còn có chút quanh quẽ cảm giác.

Đá cẩm thạch phủ thành mặt đất làm Bạch Quá cho rằng đi tới đường triều nha môn, bởi vì này thiết doanh vẻ ngoài nhìn qua rất giống Trung Quốc cổ đại nha môn, hai bên cao lớn cây cột đứng lặng, thiết doanh cửa còn có hai đồng tử bất tượng cục đá trần thủ, nhìn qua chính là cái nha môn.

Duy nhất không cùng chính là này thiết doanh cửa không có trống to, giống nhau cổ đại nha môn đều có một môn trống to bãi ở bên ngoài trên thạch đài, chuyên môn là dùng người giải oan cùng báo án.

Bởi vì không có tu sĩ gác, Bạch Quá cùng Quan Trâm sinh thực thuận lợi tiến vào thiết doanh ngoại môn, đập vào mắt lại là càng thêm rộng lớn quảng trường, quảng trường bên cạnh có mấy chục hộ sắp hàng chỉnh tề tiểu phòng ở, bên trong hần là binh lính trụ địa phương.

Mà ở giữa lại là một cái cùng loại công vòm nửa vòng tròn hình kiến trúc, này kiến trúc toàn bộ từ làm bằng sắt tạo mà thành, toàn thân đen nhánh tỏa sáng, nói vậy cũng không phải giống nhau thiết nhưng kiến trúc, khó trách kêu thiết doanh, này cũng liền không hiếm lạ.

Tiến vào thiết doanh nội, Bạch Quá lúc này mới thấy bóng người, bắt quá cũng là lúc đắc lựa thừa vài người, lại còn có tự cố tự đi tới đi lui, một chút cũng không kỷ luật tính.

Quan Trâm sinh thấy Bạch Quá có chút nghi hoặc, hần chậm rãi mở miệng nói: “Lan thành thiết doanh là có tiếng tính chậm chạp, cũng là có tiếng tàn mạn, nhưng là một khi có chuyện phát sinh bọn họ nhưng một chút cũng không qua loa, cho nên người không cần bị trước mắt cảnh tượng sờ mê hoặc.”

Bạch Quá lý giải điểm phía dưới, bất luận cái gì địa phương đều là có hần đặc sắc cùng quy củ, bằng không này thiết doanh cũng không có khả năng là lan thành đệ nhất công đạo nơi, tựa như trên địa cầu bộ đội giống nhau, ngày thường hoạt động có thể tàn mạn một ít, nhưng đương vang lên tập hợp tiếng còi khi tắc toàn bộ kỷ luật nghiêm chỉnh, chút nào không thừa.

Đây là kỷ luật tính.

“Nhị vị cái gọi là chuyện gì mà đến?” Tiến vào trong đại điện, một cái khăn khăn thanh âm vang lên, Bạch Quá theo thanh âm nhìn về phía một chỗ góc, nơi đó có cái lão nhân ngồi ở một trương thiết trước bàn, trên bàn tắc bãi đầy quyền sách.

Bạch Quá tiến lên liền ôm quyền nói: “Tiền bối, ta là tới đưa tin.”

“Àn.” Lão giả lại nhìn về phía một bên Quan Trâm sinh nói: “Tiểu tử người tới này làm gì, hay là lại gây chuyện?”

Quan Trâm sinh cười gượng hai hạ nói: “Không có không có, lần này ta không có gây chuyện, ta là bởi ta bằng hữu lại đây xử lý Lan Vượng tửu lâu sự tình.”

Bạch Quá tưởng tượng, này Quan Trâm sinh nói vậy cũng rất có thể lẫn lộn, ngay cả này thiết doanh lão nhân đều đối hần không xa lạ, phỏng chừng là thường xuyên tới này đưa tin.

“Như vậy a, vừa rồi kia bốn cái bạch gia người đã đã tới, bọn họ đã giao phạt tiền, hiện tại người chỉ cần đăng ký một chút liền có thể rời đi.” Lão giả sau khi nói xong lấy ra một quyển quyền sách, lật vài tờ sau chỉ chỉ trong đó một chỗ, làm Bạch Quá ký tên đăng ký.

Bạch Quá nhìn thoáng qua quyền sách liền đem tên của mình viết thượng, viết xong sau nhìn lão giả nói: “Này đăng ký hảo liền có thể đi rồi sao, không có chuyện khác?”

“Người là lần đầu tiên tới lan thành đi?” Lão giả ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Bạch Quá, chậm rì rì nói: “Lan thành chính là như vậy, nơi này chỉ có tu vi thấp cường giả, không có tu vi cao cường giả, người nhiều ngốc một ít nhặt từ liền sẽ mình bạch.”

Bạch Quá nghe ra lão giả ý tứ, tu vi thấp cường giả chỉ chính là hần, có thể vượt cấp chiến đấu. Mà tu vi cao cường giả còn lại là nói kia bạch gia người, bọn họ tu vi tuy cao, nhưng đánh không lại so với chính mình cảnh giới thấp người, cho nên gọi là không có tu vi cao cường giả.

“Đa tạ.” Bạch Quá lại lần nữa ôm hạ quyền, chuẩn bị rời đi.

Lúc này một tiếng chuông đồng âm hưởng khởi, Bạch Quá dừng bước chân. Hần thấy bên ngoài trên quảng trường tức khắc nhiều ra mấy trăm người, mỗi người trên người đều ăn mặc đen nhánh áo giáp, bên hông đeo một phen đoản đao. Chính tề sắp hàng lên.

Quan Trâm sinh tắc mở miệng nói: “Xem ra lan thành có chuyện đã xảy ra, nếu không sẽ không như thế đại động can qua triệu tập thiết vệ, đi, chúng ta đi ra ngoài nhìn xem.”

Bạch Quá đi theo Quan Trâm sinh đi ra thiết doanh, kia một trăm nhiều hào thiết vệ đã đi lên đường phố, thiết ủng ma xát mặt đất phát ra nặng nề tiếng vang, làm trên đường mọi người biết thiết vệ xuất động.

“Giống nhau lan thành có chuyện gì mới có thể triệu tập thiết vệ?” Bạch Quá tò mò hỏi một câu Quan Trâm sinh.

Quan Trâm sinh giải thích nói: “Giống nhau thiết vệ rất ít xuất động, nhưng nếu thiết vệ xuất động, liền tất nhiên là một ít đại sự, tỷ như có cường giả đại diện tích phá hư kiến trúc, hoặc là giết người cướp của loại chuyện này, thiết vệ liền sẽ khuynh sào xuất động.”

Quan Trâm sinh cùng Bạch Quá một đường đi theo thiết vệ đi vào nội thành trung ương, Bạch Quá xa xa liền thấy một nhà thương lâu chính mạo hiểm ánh lửa, đen nhánh khói đặc quay cuồng không ngừng, cẩn thận tưởng tượng liền biết là bị tập kích.

“Đây là... Đồng môn đan lâu?” Quan Trâm sinh kêu sợ hãi ra tiếng, Bạch Quá vội vàng dò hỏi: “Quan huynh, đồng môn đan lâu là cái cái dạng gì địa phương, vì sao người kinh ngạc như thế?”

Một hồi lâu Quan Trâm sinh mới thở phào nói: “Đồng môn đan lâu là lan thành đệ nhị đại đan lâu, trong đó tài nguyên đan dược cái gì cần có đều có, trên cơ bản Thiên Khai cảnh đến Khai Nguyên cảnh đan dược tất cả đều có bán, ngày thường cũng là tích góp một ít nhân khí. Nhưng hôm nay thế nhưng bị bất cớ tập kích, ta thật đúng là cảm thấy thực ngoài ý muốn.”

Bạch Quá ngẫm lại cũng đúng, lớn như vậy một cái đan lâu, lại còn có ở lan thành trung tâm thành phố, người nói ai có to gan như vậy từ dám đoạt nơi này đồ vật, ngại chính mình sống lâu lắm sao?

Theo thiết vệ đã đến, bốn phía quần chúng đều sôi nổi làm ở một bên, này một trăm tới hào thiết vệ trung đi ra một cái nam tử, này nam tử áo giáp nhan sắc trình ám kim sắc, bên hông đeo đoản đao cũng so giống nhau thiết vệ trường.

“Lục soát người, bảo tồn có giá trị vật phẩm, còn có manh mối.” Xuyên ám kim áo giáp nam tử bàn tay vung lên, tức khắc một trăm nhiều hào thiết vệ toàn bộ nhảy vào mạo hiểm khối đen đông môn đan lâu.

Một chén trà nhỏ thời gian, Bạch Quá liền thấy một ít thiết vệ mang theo một ít đồ vật ra tới, có rất nhiều trang ở cái chai đan dược, còn có rất nhiều một ít dược liệu, bất quá dược liệu có chút đều bị hư hao, nhìn không ra vốn dĩ diện mạo.

Cuối cùng thiết vệ cứu ra ba nam tử, trong đó hai cái bởi vì thương thế quá nặng khí tuyệt bỏ mình, mặt khác còn có một cái còn lại là hai chân đập nát tính gãy xương, nhưng tánh mạng vô ưu.

“Các người hai cái đem hân mạng về thiết doanh, còn lại người theo ta đi truy tra hung thủ.” Mặc ám kim sắc áo giáp nam tử chỉ huy hai gã binh lính, đem này gãy chân nam tử mang về. Còn lại người tùy hân biến mất ở náo nhiệt trên đường cái.

Bạch Quá lú lờ nói: “Này thiết doanh người như thế nào liền đông môn đan lâu hóa đều không đập tắt lửa một chút, này cũng quá kia gì.....”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Bạch Lang Quang

“Thiết vệ không phụ trách chuyện như vậy, bọn họ chỉ phụ trách tróc nã hung phạm, đến nỗi này giải quyết tốt hậu quả việc tự nhiên có người sẽ đến xử lý.” Quan Trâm sinh nhàn nhạt nói một câu.

Cái này giống vậy trên địa cầu một ít bộ môn, cảnh sát quản trị an, phòng cháy đội quân cứu tế, chính là đạo lý này.

“Đào phạm tốc độ rất nhanh, gây án lúc sau thế nhưng mặt bóng dáng cũng nhìn không thấy, nói vậy tu vi cũng không thấp đi?” Bạch Quá cơ hồ cùng thiết vệ cùng thời gian đuổi tới nơi này, nhưng liền đào phạm bóng dáng đều không có thấy, có thể thấy được này đào phạm có chút thực lực, nếu không không có khả năng đi nhanh như vậy.

Quan Trâm sinh vẫy vẫy tay nói: “Vô dụng, đào phạm liền tính động tác lại mau thiết vệ cũng có thể tìm được dấu vết để lại, trước sau ba ngày thời gian, thiết vệ nhất định có thể đem phạm nhân mang về thiết doanh, nếu ba ngày lúc sau phạm nhân còn chưa tìm được, kia đối phương mới xem như thật là có bản lĩnh.”

Bạch Quá đơn giản liền không hề suy nghĩ, chuyện này cùng hân không có gì quan hệ, hiểu biết tình hình bên dưới huống liền hảo, hiện tại hân yêu cầu tìm một chỗ tăng lên tu vi, tốt nhất là linh khí nồng đậm nơi.

Liền ở Bạch Quá còn muốn hỏi Quan Trâm sinh tu luyện nơi sự tình, một đạo cường đại hơi thở tỏa định hân quanh thân, cùng thời khắc đó Quan Trâm sinh cũng cảm nhận được một cỗ áp lực hơi thở, hân nhảy mất đem ánh mắt dừng ở Bạch Quá trên người, gần dừng lại hai giây, ánh mắt lại nhanh chóng dời về phía cách đó không xa triều bên này đi tới một người trung niên nam tử trên người.

“Bạch Lang Quang?” Quan Trâm sinh chân mày cau lại, nhìn triều hân cùng Bạch Quá đi tới trung niên nam tử, này nam tử mặc sọc bố y, bên hông cột lấy một cái to rộng màu xanh biếc đai lưng, đai lưng thượng một thanh bí đỏ thiết chùy theo đi đường không ngừng lay động.

Bạch Quá đồng dạng nhíu mày, Quan Trâm sinh phía trước nói qua, bạch lang chỉ là Khai Nguyên cảnh trung kỳ cao thủ, không nghĩ tới Bạch gia nhanh như vậy liền tìm tới cửa tới, xem ra nếu phải rời khỏi lan thành nhất định phải vượt qua Bạch Lang Quang này một quan.

Nhưng Khai Nguyên cảnh trung kỳ nơi nào là tốt như vậy đối phó, so sánh với phía trước quý tu lệ tam lang tới nói, cái này Bạch Lang Quang có vẻ càng mạnh mẽ.

Tới người này đúng là Bạch gia gia chủ Bạch Lang Quang, hân Bạch gia người ở lan thành bị một cái vô danh tiểu bối khi dễ, hân làm gia chủ tự nhiên muốn nhìn là cái nào gan lớn người dám động hân Bạch gia người, không nghĩ tới lại đây sau mới phát hiện thế nhưng là một cái Thiên Khai cảnh lúc đầu nam tử, khi nào hân Bạch gia tốt như vậy khi dễ, liền một cái Thiên Khai cảnh lúc đầu đều dám giương oai?

“Người chính là đem ta Bạch gia hai cái chi thứ đã thương người?” Bạch Lang Quang ánh mắt nhìn chăm chăm Bạch Quá bất thiện hỏi, đến nỗi một bên Quan Trâm sinh hân còn không có xem ở trong mắt, chẳng sợ hân là Quan gia cũng không được.

Bạch Quá lượng hấn cũng không dám tại đây động thủ, vì thế không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: “Không sai, bắt quá là các người Bạch gia người trước động tay, chẳng trách ta.”

“Chẳng trách người?” Bạch Lang Quang cười lạnh một tiếng nói: “Nếu người không ra ngôn vô lễ ta Bạch gia người sẽ vô duyên vô cớ đối với người động thủ?”

Bạch Cường cùng bạch thành về nhà tộc sau đã cùng hấn nói qua, thật là bọn họ trước khiêu khích Bạch Quá, nhưng Bạch Lang Quang lại nuốt không dưới khẩu khí này, liền tính bọn họ Bạch gia trước khiêu khích, cũng không tới phiên một cái Thiên Khải cảnh lúc đầu con kiến tại đây giương oai.

Cho nên Bạch Lang Quang mình biết sự tình chân tướng cũng muốn làm Bạch Quá ăn một hồ, bọn họ Bạch gia từ trước đến nay tác phong chính là như thế.

Bạch Quá há có thể nghe không ra Bạch Lang Quang ý tứ, hấn khẳng định đối phương đã biết sự tình chân tướng, nhưng còn muốn cố ý tìm tra, đáng tiếc hấn Bạch Lang Quang tìm lầm người, hấn Bạch Quá cũng không phải là ai đều có thể nuốt quả hồng.

“Mặc kệ là ai trước khiêu khích, chuyện này đã qua đi, thiết doanh người cũng đem chuyện này phiên thiên, chẳng lẽ Bạch gia chủ còn tưởng bịa đặt, làm ta nan kham?” Bạch Quá chút nào không sợ đối phương, chỉ cần hấn không rời đi lan thành, này Bạch Lang Quang thật đúng là lấy hấn không có biện pháp.

“Người biết người ở cùng ai nói chuyện sao? Nho nhỏ Thiên Khải cảnh lúc đầu cũng dám dùng loại này khẩu khí cùng ta nói chuyện?” Bạch Lang Quang tăng mạnh khí thế uy áp, tựa hồ chỉ cần Bạch Quá nói thêm nữa một chữ hấn liền sẽ động thủ chụp chết.

Quan Trâm sinh thấy tình huống không đối với vàng đứng ra nói: “Bạch gia chủ, chuyện này đích xác đã phiên thiên, có thể hay không xem ở ta mặt mũi thượng buông tha Bạch huynh đệ một con ngựa?”

“Người tính thứ gì? Cũng tưởng ta Bạch Lang Quang xem người mặt mũi, liền tính người lão cha tới cũng không được!” Bạch Lang Quang như điện đôi mắt bắn về phía Quan Trâm sinh, muốn cho hấn biết chính mình là cái gì mặt hàng, đừng tới quấy hấn nhân sự.

Quan Trâm sinh sắc mặt khó coi, đồng thời trong lòng dâng lên phần nộ, này Bạch Lang Quang càng ngày càng không nói đạo lý, thế nhưng liền hấn Quan gia đều không bỏ ở trong mắt, tuy rằng Quan gia địa vị cùng Bạch gia không sai biệt lắm, nhưng từ Bạch Lang Quang hiện tại khí thế đi lên xem, nói vậy lại đột phá cảnh giới, lúc này mới không đem hấn Quan gia xem ở trong mắt.

Bạch Quá ngăn cản sắp mở miệng Quan Trâm sinh, hấn biết liền tính Quan Trâm sinh ở lan thành có chút bối cảnh, nhưng đây là chính hấn việc tư, cho nên không hy vọng chính mình bằng hữu bị liên lụy tiến vào, hơn nữa Bạch Lang Quang tựa hồ căn bản không đem Quan Trâm sinh bối cảnh đương một chuyện.

“Ta thật là Thiên Khải cảnh lúc đầu không tồi, nhưng con kiến cái này danh hiệu vẫn là cho các người gia kia hai cái phế vật hình dung tương đối chuẩn xác, nếu người tương đối phó ta ta phụng bồi, trừ phi người làm lơ lan thành quy củ tại đây liền đối ta động thủ.” Lời nói đều nói đến cái này phân thượng, Bạch Quá cũng không cần thiết xả chút vô dụng.

Bạch Lang Quang ngũ tạng khóe bay, trực tiếp trương tay triều Bạch Quá trên mặt hô đi, liền tính hôm nay xúc phạm lan thành quy củ hấn cũng muốn làm trước mặt con kiến rút một miệng hàm răng.

Bang

Bạch Lang Quang bàn tay không có dừng ở Bạch Quá trên mặt, lại bị một cái tay khác chường cấp chắn xuống dưới, ngăn trở Bạch Lang Quang cũng là một cái trung niên nam tử, này nam tử quanh thân hơi thở mệnh mông, một thân hắc màu xám trường bào không gió tự động, trên mặt lại là một bộ đậm mạc biểu tình.

“Nhận mình chủ?” Bạch Lang Quang thấy rõ người này lúc sau vội vàng thu tay lại, sau đó đối người này ôm một chút quyền.

“Bạch Lang Quang, người hiện tại là gan càng lúc càng lớn, thế nhưng liền lan thành quy củ đều làm lơ?” Kêu nhận mình chủ trung niên nam tử đậm mạc nói một câu.

“Không dám không dám.” Bạch Lang Quang trong lòng khó nhẹn, này thời khắc mấu chốt nhận mình chủ thế nhưng sẽ xuất hiện ở chỗ này, vốn dĩ kia một chường đi xuống này con kiến hàm răng định có thể bị chụp cái tinh quang, nhưng lại bị đánh gãy.

Quan Trâm sinh thấy thế vội vàng ôm quyền nói: “Đa tạ nhận mình chủ ra tay giải vây.”

Nhận mình chủ ánh mắt từ Bạch Lang Quang trên người dời đi, nhìn thoáng qua Quan Trâm sinh gật gật đầu, sau đó mới nhìn hướng Bạch Quá.

Bạch Quá thấy đối phương xem chính mình, hấn liền ôm quyền nói: “Văn bối Bạch Quá, đa tạ nhận mình chủ ra tay.”

“Bạch Quá?” Nhận mình chủ niệm một câu, sau đó nhìn bạch lối đi nhỏ: “Hay là người cùng Bạch gia có quan hệ, các người đây là ở xử lý việc tư?”

Bạch Quá lập tức nói: “Ta cùng Bạch gia một chút quan hệ đều không có, nếu ngạn muốn nói có quan hệ nói, đó chính là kẻ thù đi.”

Xích. Lỏa lỏa khiêu khích.

Bạch Lang Quang sắc mặt xanh mét, này con kiến thể nhưng làm trò nhận mình chủ mặt nói trắng ra gia là hấn kẻ thù, hấn thề tuyệt đối muốn giết chết cái này con kiến, này đã khiêu chiến tới rồi hấn điểm mấu chốt.

“Có can đảm.” Nhận mình chủ tán thưởng một câu, sau đó nhìn về phía Bạch Lang Quang nói: “Chuyện này trước mặc kệ ai đúng ai sai, tóm lại người động thủ trước chính là người không đúng, trở về đi, tốt nhất đừng lại tìm hấn phiền toái.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: “Muốn tới thì tới”

“Là là là.” Bạch Lang Quang điểm đầu cúi người một phen, sau đó hung hăng nhìn thoáng qua Bạch Quá, lúc này mới vung ống tay áo rời đi.

Bạch Lang Quang đi rồi nhận mình chủ nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Người kêu Bạch Quá đúng không, kẻ tiếp người tốt nhất cẩn thận một chút, này Bạch Lang Quang hành sự tác phong tàn nhẫn, ta tuy rằng miệng đã cảnh cáo hấn, nhưng hấn có lẽ chỉ biết thành thật một hai ngày, ta tưởng hấn còn sẽ đối với người bất lợi, người tốt nhất sớm một chút rời đi Lan thành.”

Bạch Quá lại lần nữa ôm quyền nói: “Làm nhận mình chủ nhọc lòng, này Bạch Lang Quang ta cũng không sợ hấn, liền tính hấn lại đến tìm ta cũng là giống nhau, ta sẽ không bởi vì hấn tu vi thấp chứ không dám phản kháng, nếu không ta liền không gọi bạch qua.”

Nhận mình chủ cười cười, nhìn bạch lối đi nhỏ: “Tiểu tử người thực không tồi, giống nhau ngoại lai người nhìn thấy Bạch Lang Quang loại người này đều là tránh chi hầy còn khùng không kịp, người đến hảo, chẳng những không sợ hấn còn đem hấn khí đi rồi, bất quá ta còn là phải nhắc nhở người một câu, lượng sức mà đi.”

“Văn bối ghi khắc.” Bạch Quá gật gật đầu nói.

Này nhận mình chủ cho hấn ấn tượng không tồi, làm người chính trực hào phóng, chính là trên mặt thoát nhìn quá đậm mạc, cho người ta một loại cự chi ngàn dặm ở ngoài cảm giác.

Có lẽ chỉ có chiều sâu hiểu biết người quen mới có thể biết nhận mình chủ một khác mặt.

“Ta liền không nói nhiều, còn có chút sự tình muốn làm, các người liệu.” Nhận mình chủ sau khi nói xong trực tiếp thân hình chợt lóe, hóa thành một đạo bóng dáng biến mất tại chỗ.

Hào cường tu vi, Bạch Quá đánh giá nhận mình chủ đã tới tách ra hậu kỳ cảnh giới, có khả năng đã đột phá tách ra kỳ cũng không phải không có khả năng.

“Bạch huynh đệ, ta nhưng đã nhìn ra, người lá gan cũng không phải là giống nhau đại, liền Bạch Lang Quang loại này ngoan người người cũng dám đắc tội, cái này hảo, người phỏng chừng rất khó ở Lan thành phát triển đi xuống.” Quan Trâm sinh thở dài, vốn dĩ hấn muốn cho bạch qua đi gia tộc bọn họ phát triển, nhưng đắc tội Bạch Lang Quang loại này ngoan người, nói vậy phụ thân hấn cũng sẽ không cho phép Bạch Quá tiến vào quan gia.

Bạch Quá không có để ý Quan Trâm sinh nói, Quan Trâm sinh đã giúp hấn đủ nhiều, phía trước như vậy dưới tình huống Quan Trâm còn sống không màng nguy hiểm giúp hấn cầu tình, này phân ân tình Bạch Quá đã nhớ kỹ.

“Nếu ở Lan thành ở ngoài, như Bạch Lang Quang người như vậy ta còn sẽ không đi trêu chọc, nhưng tại đây địa phương liền không giống nhau, huống hồ vẫn là đối phương trước tìm ta, ta nếu không chịu cúi đầu, vậy không có lựa chọn nào khác.” Bạch Quá hơi hơi mỉm cười cũng không để ý.

“Ha ha, nếu Bạch huynh tưởng như thế trông trái, ta đây nói lại nhiều cũng là vô dụng, suy nghĩ của người lấy định, ta đây chọn lọc tự nhiên duy trì người.” Quan Trâm sinh ha ha cười, vỗ Bạch Quá bả vai nói.

“Đừng rồi Quan huynh, này phụ cận có cái gì tốt tu luyện nơi, tốt nhất linh khí nồng đậm một ít, giả quý chút không có việc gì, hiệu quả hảo là được.” Bạch Quá đột nhiên hỏi một câu.

Quan Trâm sinh biết Bạch Quá muốn tăng lên tu vi gia tăng sinh tồn suất, hiểu được sau hấn vội vàng mở miệng nói: “Bạch huynh đi theo ta.”

Bạch Quá đi theo Quan Trâm sinh bảy chuyển tám chuyển dưới đi vào một chỗ tức trạm trước, này gian tức trạm nhìn qua không phải rất lớn, nhưng cấp

Bạch Quá một loại cảm giác chính là trụ đi vào sẽ thực thoải mái, hơn nữa này gian tức trạm tên cũng tương đối có ý tứ, gọi là “Muốn tới thì tới”.

“Nào có tức trạm kêu tên này, này lão bản là người nào?” Bạch Quá tò mò hỏi Quan Trâm sinh một câu, hần nhìn tên này thật sự muốn cười.

Quan Trâm sinh giảo hoạt cười, chỉ vào này gian tức trạm nói: “Ngay từ đầu ta thấy này tức trạm tên thời điểm cũng cùng ngươi giống nhau, nhưng ta sau lại biết bên trong lão bản là ai sau liền cười không nổi.”

“Lão bản có cái gì vấn đề?” Bạch Quá vội vàng hỏi một câu, trên mặt cũng đã không có phía trước ý cười, ra vẻ này tức trạm lai lịch không giống bình thường.

“Này tức trạm lão bản có cái tên hiệu, đã kêu “Muốn tới thì tới”, vốn dĩ này tên hiệu không biết là ai khởi, mọi người đều chê cười hần thời điểm, lúc này tới một cái kêu “Muốn đi thì đi” người, hần hai lời chưa nói liền đem những cái đó cười người cấp giết.

Lúc ấy chán kinh rồi toàn bộ Lan thành, thiết vệ cũng đứng lúc xuất động, cũng mặc kệ tới lại nhiều người, cũng không có một cái có thể đem cái này kêu “Muốn đi thì đi” người cấp lưu lại, đến cuối cùng liền thiết doanh doanh chủ ra tay cũng không làm gì được đối phương, cái này kêu “Muốn đi thì đi” người liền rời đi.

Chính như hần tên hiệu giống nhau muốn đi thì đi, căn bản không ai có thể lưu được hần. Mà kia kêu “Muốn tới thì tới” người bởi vì không có động thủ, cho nên dựa theo Lan thành quy củ là sẽ không đem hần mang đi, lúc sau người này liền khai một nhà tức trạm, tên là “Muốn tới thì tới”.

Bạch Quá nghe được âm thầm kinh hãi, cái này kêu “Muốn đi thì đi” người nhất định là một phương cường hào, kia thiết doanh doanh chủ hần là tu vi không dưới tách ra kỳ, như vậy cường giả đều lưu không dưới người này, kia đối phương nhất định là càng cường cảnh giới, mà cái này kêu “Muốn tới thì tới” người hần là cùng này “Muốn đi thì đi” là huynh đệ quan hệ, lúc trước là vì lập uy mới lạm sát kẻ vô tội.

“Kia này “Muốn tới thì tới” là cái gì tu vi, tách ra kỳ?” Bạch Quá cần thiết còn muốn hỏi một chút, bằng không nơi này đi vào tu luyện đem mệnh ném nhưng không có lời.

“Sai sai sai.” Quan Trâm sinh liền tiếp nói ba cái sai, sau khi nói xong lúc này mới mở miệng nói: “Kia “Muốn tới thì tới” kỳ thật là một phạm nhân, một chút tu vi đều không có, tất cả đều là dựa vào hần cái kia đệ đệ “Muốn đi thì đi” mới lập nghiệp, bằng không lớn như vậy tức trạm đã sớm bị người đoạt đất, nào còn luân được đến hần?”

“Phạm nhân?” Bạch Quá ngạc nhiên, hai cái huynh đệ chi gian thể nhưng chênh lệch lớn như vậy, một cái là cường giả, một cái là phạm nhân, thật là việc lạ gì cũng có.

“Hảo đừng rồi rầm những việc này, tóm lại ngươi không đi cười nhân gia, liền sẽ không có việc gì phát sinh, hiện tại này một khối chính là an toàn thực, kia “Muốn đi thì đi” đã thật lâu không có đã tới Lan thành, ta đem ngươi an bài hảo phòng sau cũng muốn về nhà tộc, ra tới thời gian có chút lâu, lão gia tử sẽ lo lắng.” Quan Trâm sinh đẩy đẩy Bạch Quá bả vai, đem hần đẩy hướng “Muốn tới thì tới” tức trạm.

Tiến vào tức trạm sau Bạch Quá ánh mắt đầu tiên liền thấy quây trước một người nam tử, này nam tử quanh thân không có chút nào tu luyện hơi thở, chính là bình thường không thể lại bình thường phạm nhân, kia trên mặt che kín năm tháng để lại cho hần dấu vết, Bạch Quá tựa hồ cảm nhận được đối phương tuổi tác đã ở trăm tuổi có hơn, chẳng lẽ đối phương ăn cùng loại Trú Nhan Đan cùng tăng thọ đan linh tinh đan dược?

Ngắm lại cũng đứng, hần đệ đệ là cái như thế cường đại người, này đó đan dược cũng không phải lộng không đến, phòng chừng chỉ là muốn cho chính mình ca ca sống lâu một ít nhật tử, hưởng hưởng thanh phúc.

“Ngươi hảo tướng tiên sinh, ta mang ta bằng hữu tới khai một gian tốt nhất luyện công phòng, không biết hôm nay có không có đầy ngập khách?” Quan Trâm sinh tươi cười đầy mặt nhìn cái này phạm nhân, không có chút nào cười nhạo ý vị.

“Nguyên lai là quan đạo hữu, hôm nay vừa lúc còn có một kiện thượng đẳng luyện công phòng, không biết ngươi bằng hữu muốn ở bao lâu thời gian?” Phạm nhân cùng Quan Trâm sinh nói chuyện thời điểm, đồng thời nhìn về phía một bên Bạch Quá.

Bạch Quá tiếp lời: “Tướng tiên sinh, ta yêu cầu trụ ba tháng thời gian, tổng cộng muốn nhiều ít linh thạch?”

Hần biết loại này tu luyện thành thị giống nhau dùng đều là linh thạch, ba quận thành như vậy tiểu thành còn lại là dùng tiền tệ tương đối nhiều, hai mà sai biệt tương đối khá lớn.

Chương 48: Thiên Khải cảnh hậu kỳ

Phạm nhân kiên nhẫn nói: “Vị này đạo hữu, ba tháng dừng chân yêu cầu thêm vào thêm mười cái linh thạch, hơn nữa phòng vốn dĩ phí dụng, tổng cộng là bốn mươi khối linh thạch.”

“Chắc chắc chắc...” Bạch Quá trong lòng không khỏi cảm thán, lan thành tức trạm ba tháng dừng chân liền phải bốn mươi viên linh thạch, mà phía trước hắn ở cái khoan trấn thời điểm, như vậy một chút linh thạch toái tra đều có thể làm hắn trụ một tháng, này hai người so sánh với quả thực chính là phân biệt vân nề.

Bạch Quá chỉ hy vọng lần này luyện công phòng không hề như vậy thủy là đến nơi, bằng không hắn lại bị hốt một lần đã có thể mệt quá độ.

Giao ra bốn mươi viên linh thạch sau Bạch Quá bắt được một khối biến số nhà, Quan Trâm sinh vốn dĩ muốn thể bạch giao nhận tiền, nhưng Bạch Quá ra tay so với hắn mau, nếu Bạch Quá có tiền hắn liền không cần thiết dán lên đi trả tiền, hai người đơn giản hàn huyền vài câu sau, Quan Trâm sinh rời đi tức trạm

Bạch Quá tiễn đi Quan Trâm sinh sau vội vàng hướng chính mình phòng đi đến, đương hắn đẩy cửa ra sau một cỗ nùng liệt linh khí ập vào trước mặt thời điểm, hắn mới biết được lần này không có bị hốt, ngược lại phi thường có lời.

Quả nhiên đại địa phương chính là không giống nhau, cũng không biết này linh khí có phải hay không cùng “Muốn đi thì đi” có quan hệ, Bạch Quá lúc này không rảnh suy xét những việc này, trực tiếp đem cửa phòng đóng lại, đồng thời trần bàn lấy ra.

Ngăn cách trận, Tụ Linh Trận, ẩn nấp trận pháp toàn bộ thiết trí hảo sau, Bạch Quá vừa lòng tại đây gian năm mươi bình phương phòng trong đi tới đi lui, thực mau bàn tròn thượng mấy cái màu đỏ trái cây hấp dẫn hắn lực chú ý, Bạch Quá cầm lấy trong đó một viên nghe nghe.

“Đây là địa đạo linh quả, sinh sản với linh khí nồng đậm chỗ!”

Bạch Quá vui vẻ kêu lên, tuy rằng này mấy cái linh quả không phải cái gì đại bổ chi vật, nhưng ít ra thật đánh thật, cùng cái khoan trấn giả linh quả vô pháp so, này ăn đi chính là có công hiệu, tuy rằng cực kỳ bé nhỏ, nhưng không ăn bạch không ăn người nói đúng không?

Ăn xong linh quả lúc sau, Bạch Quá cảm giác cả người âm đạo dạt, hắn tính toán lợi dụng này ba tháng thời gian tăng lên chính mình tu vi, sau đó đem chính mình pháp kỹ tăng lên một chút, thuận tiện nhìn xem còn có cái gì nhưng học đồ vật.

Tóm lại trải qua quả này mấy tháng sự tình lúc sau, Bạch Quá trưởng thành không ít, hắn biết nhiều học tập một môn kỹ thuật luôn là không có sai, phía trước bị hắn vứt bỏ ở nhãn một góc luyện khí phổ cập khoa học hắn cũng tưởng lấy ra tới nhìn xem, vũ khí tốt xấu cũng quyết định chiến đấu thắng bại.

Tuy rằng hắn bạc kim trường thương là một kiện hạ phẩm linh khí, nếu hắn học tập luyện khí có lẽ có thể đem này côn thương (súng) tăng lên hạ phẩm chất, hoặc là rèn một ít ám khí linh tinh vũ khí cũng hảo.

Này chỉ là Bạch Quá hiện tại ý tưởng, lúc sau hắn sẽ biết luyện khí là một kiện cỡ nào gian nan sự tình, mà không phải tưởng tượng liền luyện thành.

.....

Tụ Linh Trận bao phủ dưới, Bạch Quá sở đợi đến phòng nội lúc này sương mù mông lung, dường như tiên cảnh. Như vậy linh khí dưới, hắn tu vi tưởng không đột phá đều thực khó khăn, gần nửa tháng thời gian, Bạch Quá từ Thiên Khải cảnh ba tầng bước vào Thiên Khải cảnh tầng năm, cũng chính là đi tới Thiên Khải cảnh trung kỳ.

Này cũng tương đương với một cái phân thủy linh, Thiên Khải cảnh lúc đầu cùng trung kỳ chênh lệch vẫn là rất lớn, hiện tại Bạch Quá có thể đánh hắn nửa tháng phía trước hai cái, nếu lúc này gặp gỡ kia bạch gia Thiên Khải cảnh sáu tầng, hắn có thể khẳng định ở trong vòng nhất chiêu đem đối phương giải quyết.

Đây là phân thủy linh chênh lệch.

Bạch Quá không có như vậy đình chỉ, hắn còn muốn tiếp tục tu luyện, bây giờ còn có hai cái nửa tháng thời gian, hắn có thể lợi dụng hai tháng tăng lên tu vi, một cái khác nguyệt dừng để nghiên cứu còn lại sự tình, chờ hắn rời đi “Muốn tới thì tới” tức trạm lúc sau, thực lực tuyệt đối không phải Bạch Lang Quang tương niết liền niết.

Đến lúc đó Bạch Quá liền sẽ đứng ở bạch lang mi nước trước, chỉ vào mũi hắn nói: “Các người bạch gia những người đó chính là con kiến, còn có, người cũng đồng dạng là con kiến!”

Một tia linh khí hội tụ thành sông nước dừng nắn vào Bạch Quá trong cơ thể, tinh oánh dịch thấu cốt cách lúc này càng thêm sáng ngời lên, như là đom đóm nhấp nháy nhấp nháy.

Thoải mái thoải mái cảm giác không ngừng đánh úp lại, Bạch Quá giống như một tôn khắc gỗ vẫn không nhúc nhích, mặc cho nồng đậm linh khí cọ rửa hắn cốt cách cùng tim thủy tinh.

Thời gian quá thật sự mau, hơn nữa bạch qua trước dừng hết nửa tháng thời gian, hiện tại đã suốt qua hai tháng, Bạch Quá thực lực cũng thành công tiến vào Thiên Khải cảnh bảy tầng, vừa vặn đi vào Thiên Khải cảnh hậu kỳ hàng ngũ.

Tiến vào Thiên Khải cảnh hậu kỳ, Bạch Lang Quang đổi hẳn uy hiếp ít nhất giảm xuống 50%, mặt khác năm mươi muốn xem đối phương vũ khí cùng pháp kỹ, nói vậy làm bạch gia chủ hẳn là tài đại khí thô, vũ khí cùng pháp kỹ tự nhiên sẽ không kém đi nơi nào.

Đồng dạng là, Bạch Quá tiến vào Thiên Khải cảnh hậu kỳ, có thể sử dụng đồ vật lại nhiều một phân, phía trước chỉ có thể sử dụng ba cấp bạo phá phù, hiện tại lại có thể sử dụng thượng tứ cấp phù chú, này uy lực chính là thành lần bay lên.

Thu hồi khí thể sau Bạch Quá đem Tụ Linh Trận đóng cửa, hẳn còn lại là từ nhẫn trung lấy ra một quyển pháp kỹ, này bốn pháp kỹ toàn thân trình màu vàng nhạt, bìa mặt có chút cũ xua, còn có chút hứa tổn hại. Nhưng bìa mặt thượng chữ viết lại là rõ ràng rõ ràng, một chút cũng không năm tháng dìm xúc lưu lại dấu vết

“Nguyên Khí Trảm”

Bạch Quá nhìn ổ vàng sách vở thượng ba cái chữ to yên lặng niệm một câu, cửa này pháp kỹ cùng loại với lưỡi dao gió, lưỡi dao gió là Khai Nguyên cảnh tu sĩ mới có thể thi triển kỹ năng, thi triển khi nhưng dẫn động chung quanh phong kính sinh ra lực tràng, do đó bỏ ra giết địch.

Mà này Nguyên Khí Trảm lại là lợi dụng nguyên lực cùng thiên địa chi khí hình thành công kích, người sử dụng nơi địa phương thiên địa chi khí càng dày đặc, tác phóng xuất ra tới Nguyên Khí Trảm càng cường. Tương phản, nếu thiên địa chi khí thiếu địa phương kia tác dụng liền cực kỳ bé nhỏ.

Thiên địa chi khí có thể chia làm linh khí, nguyên khí, dưỡng khí cùng sinh cơ khí. Này bốn loại khí cấu thành Tu Chân giới vô số năm qua bất biến quy tắc, cũng nguyên nhân chính là vì có này đó khí, cho nên Bạch Quá Nguyên Khí Trảm mới có thể tu luyện.

Nguyên Khí Trảm chủ yếu hấp thu chính là nguyên khí, tiếp theo là linh khí cùng sinh cơ khí. Cửa này công pháp chính là tiên nhân sở lưu, có thể nói là chân chính tiên cấp pháp kỹ, nhưng duy nhất khuyết điểm chính là, cửa này công pháp chỉ là tàn thiên, gần chỉ có hai tầng công pháp trình tự.

Tầng thứ nhất tức là Nguyên Khí Trảm, tầng thứ hai kêu nguyên thuần, này hai người một công một thủ rất là hoà tan, Bạch Quá lại không biết này kế tiếp công pháp là cái gì, nói vậy càng vì kinh diễm đi?

“Tinh, trước đem này Nguyên Khí Trảm học được.” Bạch Quá bắt đầu mặc niệm pháp kỹ yếu lĩnh, sau đó vận chuyển chu thiên, ở đôi tay thượng ngưng tụ khởi một tầng nguyên khí, sau đó chợt một chút huy đi ra ngoài.

Kia một tầng nguyên khí bị Bạch Quá chém ra nháy mắt liền tán loạn mờ ra, tựa như dương tay hạt cát giống nhau đầy trời bay múa. Bạch Quá gãi gãi đầu, không biết cái nào mấu chốt địa phương ra sai lầm, thế cho nên liền pháp kỹ hình thức ban đầu đều không có hình thành liền tiêu tán.

“Không được, ta nhất định phải đem nó học được!” Bạch Quá bắt đầu dụng tâm học tập Nguyên Khí Trảm, mỗi cái yếu lĩnh đều xem đến phi thường tinh tế, thời gian thực mau liền bay nhanh trôi đi.

Nhật từ từng ngày qua đi, Bạch Quá đắm chìm ở Nguyên Khí Trảm lĩnh ngộ trung, hẳn không ngừng bắt chước, không ngừng thi triển, thẳng đến có người xúc động hẳn trận pháp cấm chế mới thanh tỉnh lại đây.

“Khách quan, người dừng chân thời gian lập tức liền phải tới rồi, còn muốn tiếp tục ở trọ tục phí sao?” Điểm tiểu nhị đầy mặt đầy cười nhìn Bạch Quá.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Học tập luyện đan

Nguyên lai bất tri bất giác trung Bạch Quá ba tháng dừng chân thời gian đã tới rồi, điểm tiểu nhị lúc này mới gõ cửa thông tri Bạch Quá.

“Đa tạ, nhưng là ta không tính toán tiếp tục ở.” Bạch Quá uyển chuyển nói, hẳn muốn ở lan thành đi dạo, sau đó nhìn xem có cái gì đáng giá hẳn ra tay đồ vật, cuối cùng liền tính toán rồi đi lan thành.

Tiểu nhị vẫn như cũ tươi cười đầy mặt, “Khách quan xin cứ tự nhiên, ta liền không quấy rầy.”

Bạch Quá nhìn thoáng qua trong phòng, này ngắn ngủn ba tháng thời gian làm hẳn từ Thiên Khải cảnh lúc đầu tăng lên tới Thiên Khải cảnh hậu kỳ, hơn nữa đối nguyên khí trảm lĩnh ngộ cũng bay lên một cấp bậc, chẳng qua hẳn hiện tại còn không có chân chính thi triển quá, không biết có thể hay không hình thành lực sát thương.

Biển số nhà giao cho quầy trước “Muốn tới thì tới” sau Bạch Quá rồi đi này gian tức trạm, hấn muốn đi phường thị nhìn xem có cái gì đáng giá mua đồ vật, rồi cuộc hiện tại trên người trừ bỏ kia một trăm linh bảy vị tiên nhân cấp “Tiền đưa lễ” ở ngoài liền không có những thứ khác.

Hắn yêu cầu mua điểm thực tế nhưng dùng đồ vật, tỷ như đan dược, còn có một ít dược liệu, Bạch Quá tưởng chính mình xuống tay luyện đan, không thể luôn là dựa vào kia một trăm linh bảy vị tiên nhân, nếu không tương lai hấn sẽ hối hận.

Sở dĩ không nghĩ hối hận, Bạch Quá mới tưởng học thêm chút đồ vật, này đối hấn tương lai có chỗ lợi, luyện đan, luyện khí hấn đều phải nắm giữ, liên tính là trận nói hấn cũng cần thiết muốn học tập, chỉ dựa vào cái kia trận bàn là không có bao lớn dùng, hết thầy cần thiết dựa vào chính mình.

Suy nghĩ cẩn thận điểm ấy sau, Bạch Quá cũng đã tới rồi phường thị trung, chung quanh lớn lớn bé bé cửa hàng trung phi thường náo nhiệt, rực rỡ muôn màu vật phẩm bài phóng chính tề có tự, bỗng nhiên một trương bố cáo hấp dẫn Bạch Quá ánh mắt.

“Khởi phạm đế quốc đệ tam mươi giới đan so.”

Bạch Quá cũng không biết sao lại thế này trong lòng liền lửa nóng lên, đem bố cáo xem xong một lần sau mới xác định ý nghĩ trong lòng, hấn muốn đi tham gia đan so.

Nhưng Bạch Quá một chút luyện đan kinh nghiệm đều không có, tham gia đan so không phải tương đương là tự rước lấy nhục sao?

Không phải như thế, Bạch Quá tuy rằng không có luyện đan thường thức, nhưng hấn lại có một quyền hư tinh trung độc nhất vô nhị luyện đan chi thuật, này đan thuật chính là thứ tám mươi vị tiên nhân cho hấn vật phẩm, tên này tiên nhân kêu ma đan nướng thanh, đến nỗi ma đan là ngoại nhân đối với nàng xưng hô, nướng thanh còn lại là nàng tên.

Cái này ma đan nướng thanh là cái nữ tử, hơn nữa sinh thời cực kỳ mạo nữ, nhưng lại không biết vì sao sẽ đi lên ma đạo, bởi vậy liên tính nàng luyện đan thiên hạ đệ nhất, ngoại nhân cũng sẽ đem nàng là vì ma đạo, này ma đan nướng thanh chính là như vậy mà đến.

Bạch Quá mới mặc kệ này đó ngoại nhân gây cho nàng danh hiệu, đối với hấn tới nói, kia một trăm linh bảy vị tiên nhân đều là hấn ân nhân, liên tính trước người lại bất hảo, lại tà ác, kia cũng chỉ là đi qua.

Hướng hồ ai lại biết này một trăm linh bảy vị tiên nhân quá vắng? Không thể nào tra khởi.

Xác định hảo tự mình muốn làm cái gì lúc sau, Bạch Quá hưng phấn đi vào một nhà đan lâu, nhà này đan lâu chiếm địa diện tích phi thường đại, hơn nữa bên trong phương tiện hoàn cảnh cũng phi thường hảo, làm Bạch Quá chú ý chính là, nhà này đan lâu tên gọi Bắc Hương đan lâu, nếu hấn không đoán sai nói, nhất định là cùng kia bị kiếp trống không đông môn đan lâu có quan hệ.

Nghe Quan Trâm sinh nói, đông môn đan lâu là đệ nhị đại đan lâu, kia này Bắc Hương đan lâu xếp hạng đệ mấy đâu?

“Khách quan, chúng ta Bắc Hương đan lâu là lan thành lớn nhất đan lâu, xin hỏi ngài yêu cầu điểm cái gì?” Này tiểu nhị vừa lên tới liền nói ra Bạch Quá tâm trung nghi hoặc sự tình, chính tươi cười đầy mặt nhìn hấn.

Bạch Quá cười cười nói: “Nguyên lai Bắc Hương đan lâu là đệ nhất đan lâu, hôm nay là kiến thức tới rồi.”

Kia tiểu nhị vội vàng lắc đầu nói: “Khách quan ngài nói sai rồi, chúng ta Bắc Hương đan lâu không phải đệ nhất đan lâu.”

Bạch Quá sừng sốt, ngay sau đó xấu hổ gãi gãi đầu nói: “Không phải đệ nhất đan lâu? Vậy ngài vừa rồi còn nói là lan thành đệ nhất đại đan lâu.....”

Đệ nhất đại đan lâu.....

Đúng vậy, hấn chưa nói là đệ nhất đan lâu, mà là đệ nhất đại đan lâu, chỉ là đại mà thôi, cùng đệ nhất xa không thượng quan hệ, Bạch Quá thật là xấu hổ.

“Khách quan, phía trước có lẽ ta không có nói rõ ràng, này đích xác trách ta. Bắc Hương đan lâu chỉ là lan thành đệ nhất đại đan lâu, mà chân chính đệ nhất đan lâu là Nam Phong đan lâu, bất quá chúng ta Bắc Hương đan lâu lại một chút không kém gì Nam Phong đan lâu, ngài muốn đồ vật chúng ta cũng đều sẽ có.” Tiểu nhị vội vàng xin lỗi giải thích.

Này tiểu nhị thật đúng là không sợ gió lớn lóe đầu lưỡi, cũng dám nói chính mình muốn đồ vật cái gì đều có, Bạch Quá đảo cũng không có vạch trần, hấn hôm nay tới đây là mua thuốc tài, không cần thiết tại đây chuyện thượng nhiều làm mệt mỏi theo đuổi.

“Mang ta đi nhìn xem dược liệu.” Bạch Quá gọn gàng dứt khoát nói ra mục đích, tiểu nhị nghe xong mạng Bạch Quá đi lên lầu hai, lầu hai chưa đình, mãi cho đến lầu ba Bạch Quá mới nghe thấy được một cô nàng liệt thảo dược vị.

Loại này hương vị không thể nghĩ ngờ là dược liệu, vừa rồi hấn đến lầu hai thời điểm, người được chính là đan dược hương vị, mà lầu ba mới là phóng dược liệu địa phương.

“Xin hỏi khách quan yêu cầu cái gì dược liệu, ngài có thể hội báo cho ta, ta đi cho ngài lấy.” Tiểu nhị phi thường chuyên nghiệp nói.

Bạch Quá từ trong lòng ngực lấy ra một trương giấy, này trên giấy ký lục hấn phía trước viết tốt dược liệu, này đó dược liệu đều là cho hấn luyện tập dùng, hơn nữa Bạch Quá tính toán trường kỳ học tập luyện đan, cho nên nhiều dự phòng một ít luôn là tốt.

Khởi phạm đế quốc đan so một năm sau mới cử hành, hẳn thế nào tại đây một năm cũng có thể học ra điểm danh đường đi? Liên tính lại vô dụng cũng có thể lộng cái nhất phẩm đan sư đương đương.

Tiểu nhị bắt được Bạch Quá đan phương sau đầu tiên là hoảng sợ, nhưng ngay sau đó liền đầy mặt tươi cười chạy ra, lúc này bọn họ đây chính là tới cái đại hộ khách, lần đầu tiên xuống tay liền mua nhiều như vậy được liệu, có thể đại kiếm một bút.

Bạch Quá tính toán đem đan dược luyện hảo sau hồi một chuyến bạch cốt vương mà, chờ bên kia sự tình xử lý tốt lúc sau lại đi từng thành tham gia đan so, thuận tiện tại đây một năm thời gian, tốt nhất đem cảnh giới tăng lên tới Khai Nguyên cảnh.

Một nén nhang qua đi, Bạch Quá đang muốn dò hỏi được liệu có hay không thu thập xong thời điểm, tiểu nhị liền xách theo hai đại túi dược liệu lại đây. Bạch Quá đem hai túi dược liệu mở ra sau xác minh một chút vừa lòng gật gật đầu nói: “Không tồi, các người đan lâu đích xác đều có.”

Tiểu nhị đầy mặt tươi cười nói: “Khách quan thật là có nhãn lực, chúng ta Bắc Hưởng đan lâu là có tiếng dược liệu đầy đủ hết, đương nhiên đan dược cũng là cái gì cần có đều có.”

Bạch Quá không nghĩ lại nghe gia hỏa này tiếp tục khoác lác, hẳn phải nắm chặt thời gian học tập luyện đan. Đi đến quầy trước, một cái đầy mặt dữ tợn nam tử đang ở tính sổ, thấy Bạch Quá xách theo hai đại túi dược liệu sau hẳn vội vàng đứng lên nói: “Khách quan hay không tính tiền?”

“Này đó nhiều ít linh thạch?” Bạch Quá đem đơn tử đưa cho mập mập nam tử, mập mập nam tử tiếp nhận đơn tử sau ngồi xuống bắt đầu tính sổ.

Không bao lâu kia đầy mặt dữ tợn nam tử liền đứng lên cười nói: “Khách quan, tổng cộng là năm trăm 65 viên linh thạch, kia nhiều ra tới năm viên linh thạch chúng ta liền không thu, cho ngài năm trăm sáu mươi viên linh thạch hảo.”

Bạch Quá đảo hút khẩu khí lạnh, này hai đại túi dược liệu cư nhiên muốn năm trăm sáu mươi viên linh thạch, quả thực là ra ngoài hắn dự kiến. Quả nhiên như mọi người theo như lời giống nhau, luyện khởi đan dược lại nuôi không nổi dược liệu, này đạo lý liền cùng mua xe giống nhau, mua nổi xe, lại bảo đường không đầy nổi.

Năm trăm sáu mươi viên linh thạch một viên không ít trang ở túi, rơi vào rồi mập mập nam tử đôi tay trung. Bạch Quá tùy tay đem này hai bao tải dược liệu thu vào nhẫn, sau đó rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Chịu khổ luyện đan

Bạch qua cho nên không có mua đan lô cùng đan hỏa là bởi vì này hai dạng khác biệt đồ vật hẳn đều có, ma đan Hỏa Thanh tiền bối đã đem cơ hồ sở hữu đan dược truyền thừa cho hắn, tuy rằng Bạch Quá chưa bao giờ luyện qua đan, nhưng hắn trong đầu đã có vô số đan dược cùng dược liệu tri thức lượng.

Này đó đều Bái Ma đan Hỏa Thanh ban tặng, nếu không Bạch Quá không có khả năng nhận được nhiều như vậy đan dược, cho nên vừa rồi ở Bắc Hưởng đan lâu thời điểm hắn chỉ là thô sơ giản lược nhìn thoáng qua vài bộ túi dược liệu, liền biết này đó dược liệu không có vấn đề.

Rời đi Bắc Hưởng đan lâu sau Bạch Quá lại về tới “Muốn tới thì tới” tức trạm, bởi vậy tương đối xấu hổ lại giao một năm tiền thuê nhà, lần này vẫn như cũ là ở luyện công phòng, bởi vì hắn có thể biên luyện đan biên tu luyện.

Vốn dĩ hắn muốn đi tìm quan tâm cái đầu sinh hỏi một chút đan so sự tình, nhưng bạch qua đi tới ngẫm lại vẫn là tính, loại chuyện này không cần thiết đi phiền toái nhân gia, đến lúc đó chính hắn đi hỏi thăm hỏi thăm là được.

Đóng lại cửa phòng sau Bạch Quá trước sau như một lấy xuất trận bàn, thiết trí hảo chủ trận cùng thiên trận lúc sau hắn mới lấy ra một cái toàn thân đỏ đậm đan lô, này đan lô tên là tà xích hỏa, là ma đan Hỏa Thanh cho hắn.

Đến nỗi đan hỏa còn lại là chia làm năm loại, người hỏa, hoàng hỏa, huyền hỏa, địa hỏa, thiên hỏa, này năm loại phân biệt đại biểu cho mạnh yếu, cũng đại biểu cho đan dược luyện ra sau phẩm chất.

Đương Bạch Quá bắt người đá lấy lửa thời điểm bỗng nhiên cảm giác chính mình thân thể có chút khó chịu, loại này khó chịu cảm giác tuy rằng không phải rất cường liệt, nhưng cũng làm hắn cảm giác được không khỏe.

“Đây là có chuyện gì?” Bạch Quá đem người đá lấy lửa ném vào tà Xích Hỏa Đan lô sau cái loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt lên, nhưng Bạch Quá

chính là làm không rõ vì cái gì hấn thân thể sẽ khó chịu.

Ngay sau đó Bạch Quá nhớ tới một việc, lúc trước vừa mới tiến nhập Bách Quỷ sơn thời điểm, làm nhiên tu trong tay cây đuốc cho hấn cũng là loại cảm giác này, nhưng kia cây đuốc hiệu quả so với người đá lấy lửa tới nói muốn nhược nhiều, cho nên lúc trước Bạch Quá cũng không có để ý.

Nhưng hiện tại Bạch Quá mới biết được cái loại này khó chịu cảm giác đến từ chính cái gì, không thể nghi ngờ chính là ngọn lửa!

Nhưng là hấn vì cái gì sẽ sợ ngọn lửa đâu?

Kỳ thật rất đơn giản, chỉ cần cẩn thận tự hỏi một phen là có thể đến ra kết luận. Bạch Quá bản thể là một bộ tiên nhân cốt hài, mà xương cốt sợ nhất chính là cái gì? Tự nhiên chính là ngọn lửa, mặc kệ là cái gì phẩm chất ngọn lửa, đều có thể làm Bạch Quá cảm thấy không khoẻ.

Nếu Bạch Quá thực lực rất mạnh, có lẽ loại cảm giác này sẽ thu nhỏ, thậm chí biến mất. Nhưng là hấn hiện tại lại không cách nào tránh cho loại cảm giác này trôi buộc. Làm Bạch Quá cảm thấy càng vì lo lắng chính là, nếu hấn tương lai đối mặt thiên kiếp thời điểm, có phải hay không sẽ so thường nhân gian nan gấp trăm lần?

Tiên nhân cốt hài tại đây một giao diện là không cho phép tồn tại, nếu không phải hư tình thiên địa quy tắc tương đối đặc thù, nếu không cũng không thể gạt được ý trời, không thể gạt được ý trời kia ý nghĩa Bạch Quá sẽ bị vô tận lỗi phạt cấp chém thành toái tra.

Thư khẩu khí, Bạch Quá đem trong óc thanh không, những việc này chờ về sau hấn sẽ nghĩ cách giải quyết, nhưng trước mắt quan trọng nhất chính là như thế nào khắc chế này ngọn lửa khó chịu cảm giác, do đó xuống tay luyện đan.

Bạch Quá thử tới gần đan lò, nhưng một tới gần cái loại này mặc danh khó chịu cảm liền sẽ đánh úp lại, loại cảm giác này không phải cỡ nào thống khổ, nhưng chính là sẽ làm nhân tâm thần không chừng, tâm thần không chừng đối với luyện đan người tới nói là trí mạng.

Không có người sẽ không biết luyện đan cần thiết tâm tính phóng chính, tâm thần bình tĩnh, không được có quá lớn ngoại giới quấy nhiễu. Nhưng Bạch Quá còn không có bắt đầu luyện đan liền gặp chuyện như vậy, có phải hay không ý nghĩa hấn vô pháp trở thành đan sư?

“Lão tử cũng không tin.” Bạch Quá cắn răng một cái, thân thủ từ đan lò trung lấy ra người đá lấy lửa, kia màu vàng ngọn lửa ở bạch qua tay trung điều đặc, Bạch Quá tâm giống như ngày nóng bức kiến bò trên chảo nóng giống nhau khó chịu.

Bạch Quá không có từ bỏ, hấn cần thiết muốn khắc phục này một quan, nếu không đời này cũng đừng nghĩ luyện đan. Loại này bẩm sinh nhân tố không có bất luận cái gì lỗi tất có thể đi, cũng không có bất luận cái gì thi thố có thể phòng bị, Bạch Quá chỉ có thể chính mình khắc phục trong đó gian nan.

《 Mạnh Tử · cáo tử hạ 》 trung có đoạn chính là nói như vậy: “Cổ trời sắp giáng sứ mệnh cho người này, nhất định sẽ làm hấn chịu nổi khổ về tâm chí, mệt nhọc về gân cốt, đói khát về thể xác, không phạt này thân hành, hành phát loạn này việc làm, cho nên động tâm nhẫn tính, làm được những việc chưa từng làm được.”

Bạch Quá cần thiết muốn cho chính mình ý chí được đến tới luyện, gân cốt được đến rèn luyện, này hết thảy hết thảy đều là vì hấn tương lai lộ làm tính toán, hấn không có cách nào lựa chọn trốn tránh. Tuy rằng tiên nhân cốt cho hấn mang đến cực cường lực phòng ngự, cũng mang đến không giống bình thường tư chất thiên phú, nhưng trước mắt hấn cần thiết chiến thắng khối này tiên cốt cho hấn mang đến mặt trái ảnh hưởng.

Chỉ có như vậy hấn mới có thể trạm càng cao, đi xa hơn.

Nửa ngày thời gian trôi qua, Bạch Quá trên trán che kín mồ hôi, hấn tâm thần vẫn như cũ vô pháp bình tĩnh trở lại, tùy thời tùy khắc đều sẽ gặp nạn chịu cảm xuất hiện.

Mỗi lần Bạch Quá muốn từ bỏ thời điểm, hấn liền sẽ báo cho chính mình, nhất định phải nhẫn xuống. Nếu không tương lai tuyệt đối muốn ở ngọn lửa thượng bị té nhào, thậm chí còn sẽ nguy hiểm cho sinh mệnh.

Không ngừng gây áp lực, không ngừng khắc phục, bất tri bất giác trung đã qua đi hai tháng thời gian.

Bạch Quá căn bản không có ý thức được thời gian trôi đi, hấn một lòng ở khắc phục ngọn lửa sự tình thượng càng chạy càng xa, thẳng đến có một ngày hấn rốt cuộc cảm thụ không đến một tia khó chịu, lúc này hấn mới mở mắt.

“Suốt đi qua bốn tháng thời gian.....” Bạch Quá về mặt ngạc nhiên, không nghĩ tới hấn bởi vì khắc phục ngọn lửa khó chịu cảm liền dùng bốn tháng thời gian, này đã ở một năm trung đi qua một phần ba.

Bạch Quá chạy nhanh xuống giường, đem người đá lấy lửa ném nhập đan lò, sau đó lấy ra ma đan Hóa Thanh cho hấn đan thư nhìn lên, này vừa thấy lại đi qua một tháng thời gian, hấn trừ bỏ trong lúc vô ý thăng cấp một cái tiểu cảnh giới ở ngoài, lại vô nửa điểm thu hoạch.

Bạch Quá biết hấn cần thiết nắm chặt thời gian luyện đan, nếu không căn bản đừng nghĩ tham gia từng thành đan so.

Một phen bị Bạch Quá chọn tốt được liệu ném nhập đan lò trung, bùm bùm thanh âm vang lên, Bạch Quá lập tức đánh ra một đạo đan quyết, này đan quyết là hấn dùng một tháng thời gian học được đệ nhất loại đơn giản luyện đan chi thuật, này đủ để đem đan lò trung được liệu luyện chế thành đan được.

Ngọn lửa lập tức tràn đầy lên, Bạch Quá cái loại này khó chịu cảm cũng không có tái xuất hiện, hấn càng là đem trên tay tốc độ nhanh hơn, phối hợp

nguyên lực thao tác đan lô trung được liệu.

Một sợi lữ được thảo thanh hương phiêu ra, Bạch Quá biết hần bước đầu tiên hóa được thành công, kế tiếp hần chỉ cần chuyên chú ngưng đan tức khắc, ngưng đan cũng là nhất mấu chốt một bước, nếu hòa hậu cùng thủ pháp không có phối hợp đúng chỗ, hần sẽ trực tiếp thất bại chấm dứt.

Đôi tay qua lại biến ảo, Bạch Quá trên trán cũng để lại vài giọt mồ hôi, nhưng hần ý niệm lại là vô cùng rõ ràng, biết bước tiếp theo nên như thế nào đi làm.

Được hương càng ngày càng nùng, Bạch Quá thủ pháp lại trở nên lại tới càng nhanh, thẳng đến đan lô trung không còn có kia một tia sương khói bốc lên, Bạch Quá hưng phấn đứng lên, giờ tay một đạo thu đan thủ pháp đánh ra, sáu cái long nhãn lớn nhỏ màu xanh lá đan được rơi vào trong tay.

“Thành công!”

Bạch Quá vui vẻ nhảy dựng lên, không tới tưởng lần đầu tiên luyện đan thế nhưng thành công lấy ra sáu cái đan được, hần biết một lò đan được hoàn chỉnh là mười hai viên, mà hần thu đan sau lại là sáu viên, này đại biểu kia giống nhau được liệu bị hần huỷ hoại, nhưng lần đầu tiên có thể ra sáu viên đan được này đã tuyên bố Bạch Quá thành công.

Quả nhiên công phu không phụ lòng người, này non nửa năm khổ không có ăn không trả tiền

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Nhị phẩm đan sư

Hưng phấn rất nhiều, Bạch Quá đem này trung một viên màu xanh lá đan được đưa vào trong miệng, vào miệng là tan, trở thành một tia linh khí tiến vào hần ngực màu tím thủy tinh trung, một tia đan độc bị phân giải bên ngoài, còn lại được lực toàn bộ dung nhập Bạch Quá thân thể.

Này luyện chế màu xanh lá đan được kêu linh khí đan, linh khí đan cũng là Tu Chân giới nhất bình thường một loại đan được, này đan được làm bình thường tu luyện khi phụ trợ tốt nhất bất quá, nhưng nếu yêu cầu đột phá cảnh giới lại là có chút lực bất tòng tâm.

Này sáu cái linh khí đan tỉ lệ thượng hảo, hần là ở trung phẩm tả hữu. Bạch Quá biết hần lần đầu tiên có thể luyện ra trung phẩm linh khí đan đã là thực hảo, trong đó có rất đại một bộ phận quan hệ nơi phát ra với hần khắc phục người đá lấy lửa ngọn lửa quấy nhiễu.

Này cũng làm Bạch Quá ý chí càng vì kiên nghị, cho nên đan được mới có thể thuận lợi ra lò.

Ngần ngồi hưng phấn cùng nghỉ ngơi sau Bạch Quá kế tục luyện chế linh khí đan, hần muốn đem tỉ lệ luyện chế thành thượng đẳng, thậm chí là hạ nhất mới có thể cam tâm.

Một phen được liệu ném nhập đan lô, Bạch Quá thủ pháp càng vì thuần thực, so với lần đầu tiên luyện đan, hần có vẻ càng vì nhẹ nhàng một ít.

Một nén nhang sau, mười cái màu xanh lá đan được rơi vào Bạch Quá trong tay, lần này có sáu cái là trung đẳng phẩm chất, bốn cái là thượng đẳng phẩm chất.

Bạch Quá không có cao hứng, mà là tiếp tục bắt đầu luyện đan, hần nhất định phải đem linh khí đan luyện trần đến hoàn mỹ, chỉ có như vậy hần mới có thể bước vào tiếp theo cái cảnh giới.

.....

Ba tháng sau, vốn tưởng rằng Bạch Quá đã rời đi Lan thành Quan Trâm từ nhỏ tới rồi “Muốn tới thì tới” tức trạm, đương hần biết được Bạch Quá đã ở luyện công phòng nội ngày người sắp có một năm thời điểm mới lộ ra kinh ngạc biểu tình.

Vốn dĩ Quan Trâm sinh là không nghĩ quấy rầy Bạch Quá tu luyện, hần cho rằng Bạch Quá tu luyện xong ba tháng sau sẽ tìm đến hần, nhưng đợi thật lâu cũng không có thấy bạch lại đây tìm hần, mà lúc ấy hần quan gia lại có một số việc yêu cầu xử lý, cho nên cái này trì hoãn xuống dưới.

Hiện tại sự tình xử lý xong rồi, Quan Trâm từ nhỏ nơi này nhìn xem Bạch Quá có hay không đi, hoặc là nếu đi rồi có thể hỏi thăm hạ hần đi nơi nào, nhưng không nghĩ tới tưởng lão bản lại nói Bạch Quá tại đây thêm lên đã bế quan gần một năm thời gian, cái này làm cho Quan Trâm sinh có chút hoảng sợ.

Liên tính Bạch Lang Quang thực lực cường đại, là Bạch Quá vô hình trung uy hiếp, nhưng cũng không cần phải liều mạng như vậy tu luyện đi? Nay đều một năm không ra quá môn, chẳng lẽ tưởng tu luyện đến Khai Nguyên cảnh mới ra tới sao?

Quan Trâm sinh không biết chính là, Bạch Quá căn bản không có tưởng Bạch Lang Quang sự tình, hắn hiện tại một lòng đều ở luyện đan phía trên, làm sao có thời giờ tưởng Bạch Lang Quang.

Bá!

Mười hai cái màu đỏ đan dược rơi vào Bạch Quá trong tay, Bạch Quá vừa lòng gật gật đầu đứng lên, hắn trải qua gần chín nguyệt thời gian đem chính mình đan đạo bước vào nhị phẩm đan sư hàng ngũ, giờ phút này hắn tin tưởng tràn đầy, có lẽ lại cho hắn một ít thời gian, nói không chừng có thể đánh sâu vào một chút tam phẩm đan dược luyện chế.

Nhưng thời gian xác thật không đủ dùng, lại quá mấy tháng chính là khởi phạm đế quốc đan so đại tái, hắn yêu cầu trước tiên chuẩn bị sẵn sàng, cho nên không có thời gian tiếp tục luyện đan.

Vừa mới thu hồi đan lò đan hỏa, Bạch Quá liền phát hiện hắn cảm chế bị người xúc động, đem trận bàn thu hồi sau, Bạch Quá mở ra cửa phòng.

“Quan huynh?” Bạch Quá hiển nhiên có chút ngoài ý muốn, hắn cho rằng Quan Trâm sinh sẽ không tới tìm hắn, hoặc là nói Quan Trâm sinh hẳn là cho rằng hắn rời đi Lan thành, không nghĩ tới thể nhưng sẽ ở lúc này gõ hắn môn.

Quan Trâm sinh nhìn thấy Bạch Quá cũng phi thường vui vẻ, bất quá hắn lực chú ý đều ở Bạch Quá đầu tóc cùng quần áo thượng, hơn nữa phòng nội lúc này bay ra một cỗ nồng liệt dược hương, làm hắn có chút sờ không được đầu óc.

Bạch Quá thấy Quan Trâm sinh nghi hoặc nhìn hắn, lúc này mới phát hiện chính hắn đầu tóc cùng quần áo đều đã dơ không thể lại ô uế. Kia vốn dĩ đen nhánh tóc dài lúc này đã loạn cùng điều sảo giống nhau, mà màu trắng quần áo đã mau giống ven đường khát cái giống nhau lồi thối.

“Làm Quan huynh chê cười, mời vào.” Bạch Quá theo tay vung lên, phòng ốc trung dược hương bị thổi tan ra khỏi phòng, cửa phòng đóng lại sau Quan Trâm sinh mới về mặt nghi hoặc mở miệng nói: “Bạch huynh, người này chơi là nào vừa ra, đừng nói cho ta người này hơn nửa năm thời gian đều ở chơi dược liệu?”

Quan Trâm sinh hiển nhiên biết này trong phòng khí vị là vật gì, không phải dược liệu lại là cái gì? Chẳng qua kia mùi hương làm Quan Trâm sinh rất là khó hiểu, bởi vì chỉ có mới ra lò đan dược mới có thể có loại này hương vị, nhưng hắn lại không cho rằng đây là Bạch Quá luyện đan tạo thành.

Phải biết rằng tưởng trở thành một cái đan sư là vô cùng gian nan, đầu tiên không nói tư chất thiên phú, trông tron đan thư cùng đan lò này hai dạng khác biệt đồ vật chính là nhưng ngộ không thể cầu, mặt khác còn cần đại lượng linh thạch mới có thể mua đến dược liệu cùng ngọn lửa thạch, cho nên đan sư mới có thể như thế rất thưa thớt.

Này cũng chính là vì cái gì khởi phạm đế quốc mỗi mười năm liền sẽ triệu khai một lần đan so mục đích, bọn họ mục đích chính là muốn tìm được xuất sắc đan sư, sau đó trọng điểm bồi dưỡng, không cho người tài giỏi như thế bao phủ vu thế gian.

Bạch Quá xấu hổ cười cười, nhìn Quan Trâm sinh nói: “Ta đích xác xong rồi hơn nửa năm dược liệu, bất quá còn xem như có điểm thu hoạch. Đúng rồi Quan huynh, người như thế nào lúc này nhớ tới tìm ta tới?”

Đối với Bạch Quá nói chơi dược liệu Quan Trâm sinh không để bụng, mỗi người đều sẽ ném thử luyện đan, nhưng không thể nghi ngờ thất bại chấm dứt chỗ nào cũng có, Bạch Quá hiển nhiên chính là trong đó một cái tưởng ném thử luyện đan người, nhưng Quan Trâm sinh biết Bạch Quá thành công hiển nhiên không có khả năng.

“Khoảng thời gian trước ta vốn dĩ muốn tìm người, nhưng là trong nhà ra điểm sự tình cho nên trì hoãn, không nghĩ tới người chẳng những không đi, ngược lại ở chỗ này tu luyện gần một năm, cho nên ta mới đi lên tìm người.” Quan Trâm sinh nhắc tới gia tộc của chính mình khi biểu tình có chút hạ xuống, hiển nhiên không phải cái gì chuyện tốt.

Bạch Quá đối với Quan Trâm sinh nói tại đây tu luyện một năm cũng không có giải thích, đối với ngoại nhân tới nói hắn Bạch Quá ở chỗ này luyện đan không thể nghi ngờ là đùa giỡn, căn bản là sẽ không có cái gì thành quả. Bạch Quá cũng không thêm để ý, mà là mở miệng hỏi: “Kia sự tình xử lý tốt sao, có cần hay không ta hỗ trợ?”

Quan Trâm sinh đem trên mặt suy sút cảm xúc trở thành hư không, xua tay nói: “Đã xử lý tốt, không cần phiền toái Bạch huynh. Bất quá người tốt nhất cẩn thận một chút Bạch Lang Quang, hắn gần nhất giống như lại tìm người.”

Bạch Quá mày nhăn lại nói: “Gia hỏa này thể nhưng còn chưa từ bỏ ý định, này đều qua gần một năm còn ở tìm ta?”

“Bạch Lang Quang loại người này chính là như vậy, hắn không đạt mục đích thể không bỏ qua, người nếu tội ác hắn bạch gia, hơn nữa lúc trước còn làm trò nhận mình chủ nói là kẻ thù, hắn có thể buông tha người mới là lạ. Phòng chừng là biết người không có rời đi Lan thành, cho nên mới sẽ hỏi thăm người rơi xuống.” Quan Trâm sinh lắc lắc đầu, thực sự vì Bạch Quá vượt mò hỏi.

Bạch Lang Quang thực lực gần nhất lại tăng lên không ít, hắn rất sợ Bạch Quá sẽ bị hại chết, khó được gặp được một cái hợp khẩu vị bằng hữu, liền như vậy đã chết hắn cảm thấy thực đáng tiếc.

Bạch Quá không có để ý, nếu Bạch Lang Quang thẳng nhai này nhất định phải lộng hắn, kia hắn liền bồi gia hỏa này hảo hảo chơi chơi, này một năm tuy

rằng đại bộ phận thời gian đều ở khắc phục khó khăn cùng luyện đan thượng, nhưng Bạch Quá tu luyện cũng không ngừng lại, hiện tại hắn đã là Thiên Khái cảnh viên mãn.

Có lẽ một cái cơ hội liền có thể làm hắn đột phá tiến vào Khai Nguyên cảnh, tới rồi lúc ấy, Bạch Lang Quang liền tính là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ hắn cũng không sợ

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Say rượu sau Quan Trâm Sinh

“Đúng rồi, này nhận mình mình chủ rốt cuộc là cái gì địa vị, phía trước ta đều đã quên hỏi.” Bạch Quá hiện tại nghe thấy Quan Trâm Sinh nói nhận mình mình chủ, hắn liền đem cái này nghi vấn nói ra.

Quan Trâm Sinh cầm lấy trên bàn một viên linh quả cắn hai khẩu sau nói: “Nhận mình là lan thành duy nhất có thể cùng thiết doanh chống lại tồn tại, nhận mình am hiểu ám khí đánh lén, chính là một chỉ chính tổng ám sát bộ đội, bất quá này chỉ ám sát bộ đội chỉ giết người xấu, lại chưa từng giết qua một cái người tốt, đây cũng là nhận mình vì sao ở lan thành địa vị cùng uy tín cao nguyên nhân.”

“Bạch Lang Quang ở nhận mình trước mặt giống như lão hổ cùng lang khác nhau, cho nên lúc trước Bạch Lang Quang mới mặc kệ đối với người động thủ, hắn chính là sợ bạch gia bị nhận mình xuống tay, bởi vì bạch gia cũng thực không sạch sẽ, cho nên mới sẽ kiêng kị.” Quan Trâm Sinh khinh thường phun ra khẩu vô trái cây.

Bạch Quá gật gật đầu, sau đó hỏi: “Quan huynh, người biết từng thành đan so giống nhau là cái gì cấp bậc đan sư sẽ tham gia thi đấu, có cái gì quy định sao?”

Quan Trâm Sinh nhìn thoáng qua Bạch Quá, hắn không biết Bạch Quá vì cái gì đột nhiên sẽ hỏi cái này vấn đề, này đan so lại không phải bọn họ loại người này có thể đề cập đồ vật, chỉ có thể quan vọng quan vọng. Bất quá nếu bạch hỏi đến, hắn liền đơn giản nói: “Từng thành đan so mỗi mười năm cử hành một lần, từng thành đan sẽ ở đan so bắt đầu trước một năm trước tiên phát ra thông cáo, mục đích chính là làm xa ở hắn vực đan sư nhìn đến tin tức tới rồi tham gia thi đấu.

Đến nỗi đan sư cấp bậc, chỉ cần sẽ luyện đan đều có thể đi, hiện tại đan sư một năm không bằng một năm, lợi hại đan sư cũng liền kẻ hèn tam phẩm, đến nỗi nhị phẩm đều không có bao nhiêu người, nhất phẩm đan sư nhưng thật ra rất nhiều, nhưng có chút điều đục nước béo cò, ngay cả linh khí đan loại này cấp thấp đan dược đều có thể luyện thành hạ phẩm, có thậm chí là tạp phẩm.”

Quan Trâm Sinh thờ dãi, không biết suy nghĩ cái gì.

Mà Bạch Quá còn lại là có chút hưng phấn, hắn đã là nhị phẩm đan sư, như vậy có phải hay không ý nghĩa có thể ở đan so trung lấy một cái thứ tự, sau đó đạt được tu luyện tài nguyên gì đó?

“Người tưởng chút loại này đồ vật làm gì, chúng ta tám gậy tre đánh không đến một bên, đi, chúng ta đi uống chút rượu.” Quan Trâm Sinh đứng lên, hắn có chút nhột từ không có uống rượu, đối với tửu quý hắn tới nói không thể nghi ngờ là khó nhịn dụ hoặc.

Bạch Quá kỳ thật rất muốn nói cho Quan Trâm Sinh chính mình đã là nhị phẩm đan sư, nhưng hắn lại sợ nói ra ra quá nghe rộn cả người. Bởi vì không có người sẽ ở một năm thời gian nội thăng cấp đến nhị phẩm đan sư, liền tính toàn bộ khỏi phạm đế quốc chỉ sợ cũng tìm không ra cái thứ hai.

Thậm chí là này tam đại đế quốc trung đều khó có thể tìm ra một cái, quá mức nghe rộn cả người.

Đơn giản Bạch Quá liền không nói, miễn cho khiến cho không cần thiết sự tình. Hắn đoán không phải không tin được Quan Trâm Sinh, mà là loại chuyện này nói ra đi không có bất luận cái gì chỗ tốt, ngược lại sẽ chọc phải một thân tao.

“Đi, uống rượu đi.” Bạch Quá đem không thoải mái sự tình vứt đến sau đầu, này một năm vất vả hắn không có uống phí, thậm chí còn vượt qua hắn dự đánh giá. Này một năm thu hoạch lớn nhất không phải luyện đan, mà là chiến thắng kia một thật mạnh khó khăn, mới có thể đạt tới hiện tại tình trạng này.

Hai người đi vào lầu một sau, Bạch Quá trực tiếp đem phòng cấp lui, luyện công phòng đối với hắn hiện tại đã không có bao lớn tác dụng, trong khoảng thời gian ngắn cũng không có khả năng thăng cấp đến Khai Nguyên cảnh, hơn nữa đan đạo thượng cũng vô pháp lại tiến thêm một bước, đơn giản liền đem phòng lui.

Tìm về mấy chục khối linh thạch sau Bạch Quá cầm này đó tiền đi tửu lầu, Quan Trâm Sinh lúc này ngăn ở Bạch Quá phía trước, đồ ăn đều còn không

có thượng hần liền đem tiền trao, sợ chính là Bạch Quá một hồi lại cùng hần đoạt tính tiền sự tình, rốt cuộc lần đầu tiên là hần cợ Bạch Quá uống rượu, cho nên lúc này đây lý nên hần tới tính tiền.

Bạch Quá cũng là cười khổ một tiếng, hần lấy Quan Trâm Sinh không có cách nào, nếu đối phương như thế hào sảng hần cũng sẽ không đánh hần mặt, cho nên này đồn rượu và thức ăn hần liền vui lòng nhận cho.

Uống rượu trong quá trình Bạch Quá cùng Quan Trâm Sinh hàn huyền rất nhiều tu luyện vấn đề, đừng nhìn Quan Trâm Sinh chỉ là Thiên Khái cảnh trung kỳ, nhưng là hần hiểu được tu luyện có thể so Bạch Quá nhiều không ít, cái này làm cho Bạch Quá đối với phương diện này lại có càng sâu trình tự hiểu biết.

Hơn nữa quan trâm cái đầu còn sống biết rất nhiều về khởi phạm đế quốc một ít bí sự, ở uống lên rất nhiều bầu rượu sau càng là ngăn không được ý tưởng thao thao bất tuyệt nói ra, thanh âm kia liền cách vách mấy bàn đều nghe được rành mạch.

Bạch Quá sợ đưa tới không cần thiết phiền toái, vội vàng bưng kín Quan Trâm Sinh miệng, hần nói sự tình đích xác tương đối mật mờ, cho nên tại đây loại trường hợp tốt nhất đừng cho người nghe thấy, người nói vô tâm, người nghe cố ý.

“Làm gì che ta miệng, ta còn chưa nói xong đâu, kia trời cao đế quốc hạ có một cái.....”

Quan Trâm Sinh nói không có nói xong, Bạch Quá liền lại lần nữa đem hần miệng che lại, sau đó đem đầu tiến đến hần bên tai nói: “Quan huynh người uống nhiều, ta mang người sẽ tức trạm đi.” Nói xong Bạch Quá liền nâng dậy uống say khướt Quan Trâm Sinh hưởng dưới lâu đi đến.

Nói lên tửu lượng này quan trâm cái đầu còn sống thật không được, Bạch Quá cho rằng gia hỏa này thích uống rượu tửu lượng hần là không tòi, không nghĩ tới lúc này mới mấy bầu rượu đi xuống liền say thành như vậy. Bất quá tu sĩ có thể bức ra cồn, nhưng nói như vậy liền mất đi uống rượu lạc thú, hiển nhiên Quan Trâm Sinh không nghĩ mất đi loại này lạc thú, mới không có bức ra cồn.

Nhưng đối với Quan Trâm Sinh cái này miệng rộng tới nói, bức ra cồn không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Bởi vì phía trước phó quá rượu và thức ăn tiền, hai người trực tiếp rời đi tửu lâu, mới vừa quai nhập một cái ngõ nhỏ thời điểm, ba cái thân ảnh liền chặn bọn họ đường đi.

Bạch Quá lắc lắc đầu, quả nhiên Quan Trâm Sinh miệng rước lấy phiền toái, lúc này mới bao lớn một hồi công phu, nhân gia đều đem đường lui đều cấp đỡ.

Này ba cái lấp kín Bạch Quá cùng Quan Trâm Sinh người ăn mặc nhất trí, đều là một thân bạch y, ở bạch y eo bụng gian, thêu một đóa màu đen thêu thừa ảnh mây án.

Ở Bạch Quá xem ra này mấy người hiển nhiên không phải lan thành người, thậm chí có khả năng đều không phải khởi phạm đế quốc.

Khởi phạm đế quốc không có tông môn này ai đều biết, này ba người ăn mặc nhất trí, hiển nhiên là xuất từ tông môn, hoặc là nào đó gia tộc thế lực, nhưng người trước khả năng tính lớn hơn nữa.

“Hai vị bằng hữu, phía trước nghe các người nói vân lam tông sau núi nơi nào đó có thứ gì, có không báo cho một vài?”

Này nói chuyện đúng là cầm đầu một người nam tử, hần trên trán có một đạo nếp nhăn cực kỳ rõ ràng, hiển nhiên là quanh năm suốt tháng nhíu mày hình thành hoa văn, này quanh thân khí thế rõ ràng, hần là ở Khai Nguyên cảnh lúc đầu.

Bạch Quá tâm tưởng quả nhiên Quan Trâm Sinh này miệng rộng nói ra sự tình tới, này ba người tuyệt đối cùng kia cái gì vân lam tông có quan hệ, làm Bạch Quá tưởng không rõ chính là Quan Trâm Sinh vì cái gì biết trời cao đế quốc nhiều như vậy sự tình, đặc biệt là cái này vân lam tông, tựa hồ trước kia liền sinh ra ở kia giống nhau, biết đến thực thông thấu.

Kia vân lam tông sau núi có thứ gì Bạch Quá không biết, lúc ấy hần trực tiếp bưng kín Quan Trâm Sinh miệng, lúc này mới không có nói ra tình hình thực tế. Nhưng người nghe có tâm, đối phương trực tiếp tìm tới cửa.

“Ngượng ngùng, ta vị này bằng hữu uống say rượu, cho nên nói ra sự tình tương đối hoang đường, ba vị còn thỉnh không cần để ở trong lòng, làm ta chờ rời đi.” Bạch Quá không nghĩ tìm việc tình, cho nên mới khách khí nói chuyện.

“Nói vậy, ta rõ ràng nói chính là sự thật, không tin có thể.....”

Bạch Quá lại lần nữa vô ngữ bưng kín Quan Trâm Sinh miệng, gia hỏa này còn bất tỉnh rượu, cũng không nhìn xem hiện tại là tình huống như thế nào liền nói bậy lời nói, thật là không cho người bớt lo.

Chương 53: Nha điều cho người đánh quang

Quả nhiên ở Quan Trâm Sinh nói ra này phiên lời nói sau kia mấy cái nam tử đôi mắt liền sáng lên, đi phía trước đi rồi vài bước sau nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Người xem người bằng hữu đều nói là biết đến, người như thế nào có thể nói hấn uống say đâu, kỳ thật chúng ta chính là muốn hỏi thăm một chút, không có khác ý tứ.”

Bạch Quá tâm trung cười lạnh, không có khác ý tứ? Kia vì cái gì sẽ có từng luồng sắc bén khí thể triều hấn đề xuống, này chẳng lẽ chính là cái gọi là hỏi chuyện?

“Ta nói không biết liền không biết, còn xin cho lộ.” Bạch Quá không có kiên nhẫn tiếp tục cùng này ba người dây dưa, hấn không muốn cùng trời cao để quốc tông môn dưới tàng cây cừ hận, bởi vì này hoàn toàn không cần phải.

“Nếu chúng ta không đâu?” Kia cái trán trung gian có nếp nhăn nam tử tiến lên một bước, khí thể áp bách càng vì cường đại lên.

Bạch Quá đem Quan Trâm Sinh đỡ tới rồi ven tường dựa vào, sau đó hấn một bước hướng phía trước bước ra, một đạo so này nam tử càng vì sắc bén khí thể oanh đi ra ngoài, này ba cái gia hỏa nếu không có việc gì tìm việc, hấn Bạch Quá cũng lười đến vô nghĩa, muốn đánh liền đánh, không thể tránh được.

Cầm đầu nam tử cảm nhận được Bạch Quá khí thể cường đại sau sắc mặt biến đổi, lui về phía sau một bước. Hấn ngay từ đầu cho rằng Bạch Quá chỉ là Thiên Khai cảnh trung hậu kỳ tu sĩ, cho nên mới dám ngăn lại hỏi chuyện, nhưng không nghĩ tới đối phương thế nhưng cũng cùng hấn giống nhau là Khai Nguyên cảnh, hơn nữa khí thể thượng một chút cũng không thể so hấn nhược, cái này làm hấn có chút khó giải quyết.

Mặt khác hai gã nam tử đồng dạng sắc mặt biến ảo, cũng chưa nghĩ đến bạch qua trước ẩn tàng rồi tu vi, bất quá liền tính Bạch Quá là Khai Nguyên cảnh tu sĩ, muốn đánh quá bọn họ ba cái cũng là không có khả năng.

“Tất cả mọi người đều là tu sĩ, liền không thể hiền hoà điểm sao, chỉ cần các người nói ra kia sau núi việc, chúng ta lập tức chạy lấy người.” Nếp nhăn nam tử biết Bạch Quá khó đối phó sau liền không thể nào tính toán động thủ, nếu có thể hiền lành giải quyết hấn vẫn là không muốn động thủ.

“Hiền hoà?” Bạch Quá hơi hơi mỉm cười nói: “Các người đây là dò hỏi thái độ sao? Ngay từ đầu đối ta khí thể tạo áp lực ta cũng liền nhịn, kết quả các người không biết thủ lập đi lập lại nhiều lần đối ta khí thể uy áp, người cho rằng người về điểm này khí thể có thể đem ta áp đảo, quả thực là thiếu năng trí tuệ!”

Này ba người không có nghe hiểu Bạch Quá nói thiếu năng trí tuệ là có ý tứ gì, nhưng đều biết khẳng định không phải cái gì lời hay. Cầm đầu nếp nhăn nam tử mảy nhăn lại, đem kia cái trán nếp nhăn có vẻ càng thêm dữ tợn, hấn chợt một phách túi trữ vật, một mặt quạt xếp xuất hiện, nhìn dáng vẻ là muốn động thủ.

Mặt khác hai gã nam tử cũng đồng thời lấy ra vũ khí, trong đó một người cầm trong tay loan đao, một người khác còn lại là trường kiếm, sôi nổi bất thiện nhìn Bạch Quá, chỉ cần bọn họ sư huynh ra tay trước, kia bọn họ lập tức cũng sẽ ra tay.

Bạch Quá không chút nào để ý, một tay giương lên, bạc kim trường thương xuất hiện, hấn đã một năm đều không có động qua tay, còn không có nắm thử hồm khác khai cảnh viên mãn mạng cho hấn lực lượng, hiện tại này ba cái không biết điều gia hỏa nếu chính mình tìm tới cửa, vậy vừa lúc thử xem thành quả.

Thấy Bạch Quá lấy ra vũ khí, này cầm đầu nam tử không hề do dự, đem quạt xếp mở ra, triều Bạch Quá cất tới. Liền tính đều là Khai Nguyên cảnh, hấn cũng không có sợ quá mấy cái, cùng cảnh giới trung rất ít có người là đối thủ của hấn.

Bạch Quá lười đến trốn tránh, hấn thậm chí đều không nghĩ lấy ra vũ khí, nhưng đối phương nếu lấy ra vũ khí, hấn cũng muốn cấp điểm mặt mũi nhân gia, bằng không liền quá không có lễ phép.

Một quyền đánh ra, Bạch Quá quanh thân khí thể cũng theo này một quyền oanh qua đi. Nếp nhăn nam tử cười dữ tợn một tiếng, đối phương thế nhưng dùng nắm tay đón đánh hấn bảy quạt, này cùng tìm chết không có bất luận cái gì khác nhau, bất quá hấn sẽ không giết Bạch Quá, Lan thành quy củ hấn vẫn là hiểu được.

Oanh!

Theo hai cổ nguyên lực va chạm, nếp nhăn nam tử từ lúc bắt đầu khinh thường, đến sau lại còn lại là đầy mặt khiếp sợ, này bạch y nam tử nắm tay thật sự ngăn cản ở hấn bảy quạt, sao có thể?

Không chờ này nếp nhăn nam tử suy nghĩ cẩn thận, hấn liền cảm nhận được một cổ càng vì ngưng thật đánh sâu vào đánh úp lại, này một kích dưới hấn thậm chí liền quạt xếp đều không thể thu hồi, gục bay ra đi.

Mặt khác hai gã nam tử thấy Bạch Quá như thế cường đại, thế nhưng chỉ dựa vào nắm tay là có thể đưa bọn họ cầm vũ khí sư huynh cấp đánh bay, giờ

khắc này bọn họ mới biết được Bạch Quá lợi hại, trong lúc nhất thời không dám tiến lên, thậm chí theo bản năng lui về phía sau hai bước.

Bạch Quá nhảy lên sau chính là hai bàn tay triều này hai người chụp đi, ba ba hai tiếng thanh vang qua đi, này hai người đánh vào hai bên trên tường, khóe miệng tràn ra một tia vết máu, trên mặt đất còn rơi xuống mấy cái răng, hiển nhiên là bị mạnh mẽ chụp được tới.

Nếp nhăn nam tử đến không có học máu, hẳn tốt xấu là Khai Nguyên cảnh, chẳng qua lúc này hẳn đã không có tái chiến ý niệm, đối phương thật sự là quá cường đại, rất có khả năng đã bước vào Khai Nguyên cảnh trung kỳ, lúc ấy hẳn như thế nào sẽ nhìn lầm đâu!

Che lại ngực đứng lên, nếp nhăn nam tử nhìn thoáng qua ngã xuống đất hai cái sư đệ, sau đó ngữ khí suy thoái nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Chúng ta là Vân Lam Tông đệ tử, vừa rồi xác thật sư chúng ta không đứng, chúng ta hiện tại liền đi.”

Khi nói chuyện đã là đem hai cái không nên thân sư đệ đỡ lên, không nghĩ tới cuối cùng cái gì cũng chưa hỏi, còn bị nhục nhã một phen, thật là sỉ nhục.

Nếp nhăn nam tử thề về sau nhất định phải làm này bạch y nam tử đẹp, liền tính không giết chết hẳn, cũng muốn làm hẳn thiếu cánh tay gãy chân.

“Từ từ.”

Nếp nhăn nam tử trong lòng căng thẳng, chẳng lẽ đối phương nhìn ra hẳn trong lòng suy nghĩ? Tức khắc hẳn cũng không dám động, quay đầu cười gượng hai tiếng, không biết Bạch Quá gọi lại hẳn còn có chuyện gì.

Bạch Quá khinh thường nhìn nếp nhăn nam tử nói: “Đừng bắt nguoi kia cái gì phá tông môn tới làm ta sợ, lần sau lại làm ta thấy các nguoi ba cái, nha đều cho các nguoi đánh quang.”

“Là là là.” Nếp nhăn nam tử không có nửa câu không dám, vội vàng mang theo hai cái hôn mê bất tỉnh sư đệ rời đi ngõ nhỏ, nhanh như chớp liền chạy cái không ảnh.

“Nguoi còn muốn giả bộ ngủ tới khi nào, liền tính rót rượu cương cũng sớm tỉnh.” Bạch Quá thu hồi trường thương, nhìn dựa vào trên tường ngủ Quan Trâm Sinh nói.

“Ha ha.” Quan Trâm Sinh bỗng nhiên nở nụ cười, hẳn thật là ở giả bộ ngủ. Kỳ thật phía trước Bạch Quá cùng này ba người đánh lên tới thời điểm hẳn rượu cũng đã tỉnh, vốn đang tưởng giúp Bạch Quá một phen, nhưng Bạch Quá thực lực ra ngoài hẳn dự kiến, chính mình không ra tay liền thành tạo giải quyết ba người, quả thực là cường thế.

“Lần sau nếu không cũng đừng uống nhiều như vậy rượu, nếu không nguoi uống xong rượu sau liền đem còn bức ra bên ngoài cơ thể, bằng không chiếu nguoi này miệng rộng, không biết bao nhiêu người sẽ tìm được nguoi trên đầu.” Bạch Quá vô ngữ nhìn Quan Trâm Sinh.

Có lẽ Bạch Quá không biết, Quan Trâm Sinh rất ít uống say quá. Nhưng lần này hẳn cùng Bạch Quá uống rượu đích xác say, chủ yếu vẫn là bởi vì hẳn cảm thấy Bạch Quá thực thích hợp làm hẳn bằng hữu, hơn nữa có lẽ quá không được bao lâu, bọn họ liền phải phân biệt. Cho nên lúc này mới uống nhiều mấy bầu rượu, biểu đạt hạ tâm tình.

“Bạch huynh giáo huấn chính là.” Quan Trâm Sinh vẫn như cũ cười ngâm ngâm, bất quá hẳn chuyện bỗng nhiên vừa chuyển nói: “Thực lực của nguoi khi nào trở nên như vậy cường? Dựa theo nguoi hiện tại thực lực, kia bạch lang quang nói vậy cũng không làm gì được nguoi, nguoi có thể thông dong chạy mất.”

Bạch Quá liền không có nghĩ tới đào tẩu, hẳn nếu phối hợp thượng thủ đoạn, kia bạch lang quang hiện tại chưa chắc đánh thắng được hẳn.

“Tên kia ta không có để ở trong lòng, quá mấy **** liền phải rời đi Lan thành, sau đó xử lý một chút sự tình sau chuẩn bị đi tông thành nhìn xem, nguoi đến lúc đó muốn hay không cùng ta cùng đi trước?” Bạch Quá cảm giác Quan Trâm Sinh không có gì sự tình nhưng làm, hẳn là sẽ nhàn rồi cùng hẳn cùng đi tông thành.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Người không phải Thiên Khải cảnh?

Ngoài dự đoán chính là Quan Trâm Sinh trực tiếp uyển chuyển cự tuyệt, Bạch Quá cũng không có cưỡng cầu, mỗi người đều có mỗi người việc cần hoàn thành, hẳn không thể đem chính mình ý nguyện áp đặt ở người khác trên người.

“Vừa rồi ba người kia Vân Lam Tông, Bạch huynh người vẫn là chú ý điểm tương đối hảo, tông môn cùng gia tộc bất đồng, bọn họ đoàn kết tính là rất mạnh, có chút tông môn đặc biệt bao che cho con, cho nên không có việc gì tốt nhất không cần dễ dàng trên chọc.” Quan Trâm Sinh nhắc nhở một câu Bạch Quá, làm hắn có cái chuẩn bị.

Bạch Quá khinh thường nói: “Này chẳng trách ta, kia ba cái gia hỏa người cũng thấy, hùng hổ dọa người. Ta nếu không ra tay, tuyệt đối sẽ bị đè nặng đánh, huống hồ cái gì Vân Lam Tông ta cũng không thèm để ý, kia ba cái gia hỏa đều như vậy rác rưởi, nói vậy này Vân Lam Tông cũng cường không đến chạy đi đâu.”

Quan Trâm Sinh khoe miệng rất nhỏ run rẩy vài cái, nhưng thực mau khôi phục thái độ bình thường. Nhìn bạch lỏi đi nhỏ: “Nếu Bạch huynh như thế tin tưởng, ta đây liền không nói nhiều cái gì. Ngày nào đó phải rời khỏi lan thành thời điểm nhớ rõ cho ta biết một tiếng, ta hảo đưa tiễn.”

Bạch Quá cười vỗ vỗ Quan Trâm Sinh bả vai không nói gì, xoay người rời đi ngớ ngẩn.

Quan Trâm Sinh nhìn biến mất ở ngõ nhỏ Bạch Quá, trong lòng mặc danh dâng lên một cỗ thương cảm, nhưng cái loại cảm giác này chợt lóe rồi biến mất, hắn lại khôi phục tươi cười, đi ra ngõ nhỏ.

Mặc kệ phía trước lộ như thế nào, hắn kết bạn Bạch Quá bằng hữu như vậy cũng không tiếc nuôi, chính là chỉ hận gặp nhau quá muộn, thời gian quá ngắn.

.....

Bạch Quá không có tiếp tục tìm tức đứng lại tức, bởi vì hoàn toàn không cái kia tất yếu. Vì thế liền dạo nổi lên phường thị, bắt quả phường thị trung đồ vật đều không thể nào hấp dẫn Bạch Quá, duy độc đan lâu trung dược liệu có nhất định lực hấp dẫn.

Nhưng Bạch Quá nhần trừ vật trung dược liệu còn có rất nhiều, tạm thời cũng không cần mua thuốc tài. Liền như vậy vẫn luôn dạo dạo, bất tri bất giác trung hắn thể nhưng mau đến cửa thành.

Tức khắc vài đạo ánh mắt triều Bạch Quá phóng tới, Bạch Quá không có cùng kia vài đạo ánh mắt đối diện, nhưng hắn lại rõ ràng những người này tuyệt đối là Bạch Lang Quan phụ trách giám thị hắn, nói vậy chỉ cần chính mình vừa ra thành, kia Bạch Lang Quan liền sẽ đối hắn hạ sát thủ.

Bạch Quá cố ý làm bộ không hiểu rõ bộ dáng, vòng đi vòng lại lại về tới trung tâm thành phố, ban đêm hắn còn lại là nhảy lên nóc nhà, ở dưới ánh trăng nhắm mắt dưỡng thần.

Sáng sớm hôm sau, gà gáy thanh còn chưa vang lên, Bạch Quá liền xoay người rơi xuống mặt đất, nơi xa đi tới một cái hồng y thân ảnh, Bạch Quá mỉm cười nhìn hắn.

Quan Trâm Sinh biết Bạch Quá hôm nay phải rời khỏi lan thành, hắn riêng ở thiên tờ mờ sáng thời điểm tiễn đến tiễn đưa, thấy Bạch Quá vẻ mặt đạm nhiên, hắn trong lòng cũng yên tâm không ít.

“Cửa thành phỏng chừng bạch gia người còn ở, người ta tại đây thấy một mặt là được, như vậy cáo biệt đi, ngày nào đó có duyên lại tụ.” Bạch Quá ném cho Quan Trâm Sinh một khối màu trắng thẻ bài, thẻ bài nội có kỹ càng tỉ mỉ đi hướng bạch cốt vương mà dấu hiệu, hắn tuy rằng sẽ không thường xuyên lại ngọc bạch cốt vương mà, nhưng thường xuyên cũng sẽ trở về nhìn xem, chỉ cần Quan Trâm Sinh đi bạch cốt vương mà, hắn liền sẽ biết.

Quan Trâm Sinh tiếp nhận thẻ bài sau thu lên, đồng thời hắn cũng ném cho Bạch Quá một trương bản vẽ, này trương bản vẽ đối với hắn không có gì dùng, cấp Bạch Quá so lưu tại hắn trên người hiếu thắng.

Bạch Quá cũng không có xem bản vẽ nội dung trực tiếp thu lên, đi đến Quan Trâm Sinh trước mặt bỗng nhiên một cái ôm, Quan Trâm Sinh mặt có chút đỏ lên, hắn là lần đầu tiên bị nam nhân ôm, loại cảm giác này có chút biệt nữ, nhưng hắn biết Bạch Quá chỉ là đơn thuần ôm mà thôi.

Ôm qua đi bọn họ trong khoảng thời gian ngắn là sẽ không gặp lại, có lẽ là vĩnh viễn không thấy.....

“Bảo trọng”

Quan Trâm Sinh vỗ vỗ Bạch Quá phía sau lưng, có chút nghẹn ngào.

Bạch Quá buông lỏng ra Quan Trâm Sinh, chùy hắn ngực một quyền, nói: “Tiểu tử người như thế nào làm cho cùng sinh ly tử biệt giống nhau, lại không phải sẽ không còn được gặp lại ta.”

“Được rồi, đi người đi.” Quan Trâm Sinh bỗng nhiên vừa chuyển thông dong tư thái, đẩy Bạch Quá một chút.

“Ta đây đi rồi.....” Bạch Quá phát phát tay, cũng không quay đầu lại hướng cửa thành đi đến, dần dần mà, liền bóng dáng cũng biến mất ở đầu đường...

Nam nhân không cần quá nhiều ngôn ngữ, nên đi tắc đi, nhanh chóng quyết định.

.....

Bạch Quá vừa ra cửa thành, kia mấy cái bạch gia thám tử liền rời đi tại chỗ, nhìn đáng về là hướng Bạch Lang Quan báo tin đi.

Nếu Bạch Lang Quan thật muốn đối hán hạ sát thủ, liền tính Bạch Quá hiện tại giết không chết đối phương, ngày nào đó cũng sẽ san bằng hán bạch gia, liền tính thiết doanh người ra mặt cũng không thể ngăn cản.

Bạch Lang Quan tìm đường chết trách không được hán, chỉ đồ thừa tìm làm người.

Bình nguyên thượng đường hẹp quanh co tẻ mà hẹp hòi, bốn phía rải rác thổ phòng phân tán ở các nơi, Bạch Quá nhìn này đó thổ phòng nhớ tới mấy tháng trước cái kia sáng sớm.

Mấy trăm hào thôn dân chết thảm ở một gian phòng trong, toàn bộ hóa thành bạch cốt.

“Di tị.” Bạch Quá yên lặng niệm một câu, cái này nam tử hán nhìn thấy nhất định phải giết chết, ngày đó hán tu vì thấp kém, đánh không lại đối phương, cho nên mới hại này một trăm nhiều hào thôn dân chết thảm.

Hiện tại hán trên thực lực đi, nhưng di tị lại không hảo tìm. Tuy rằng rất nhiều địa phương đều ở truy nã người này, nhưng Bạch Quá biết loại người này rất khó bị giết chết, bởi vì ngoan độc nhân tâm kẻ đều tương đối thâm, giỏi về ngụy trang.

Về ~

Bạch Quá cổ một oai, một quả ám khí dán hán thịt bay qua đi, để lại một đạo vết máu.

Không cần đoán liền biết là Bạch Lang Quan tới, người này thật có thể theo dõi. Bạch Quá đi rồi gần một trăm dặm lộ trình, vốn tưởng rằng Bạch Lang Quan sẽ không tới, nhưng vẫn là ở vừa rồi đại ý hạ thiếu chút nữa bị đối phương đắc thủ.

Theo Bạch Lang Quan xuất hiện, hán bên hông chuỗi này bí đồ thiết chùy cũng nắm ở trong tay. Bạch Quá một tay giương lên, bạc kim trường thương cũng nắm vào tay trung, mắt lạnh nhìn Bạch Lang Quan.

Chỉ cần Bạch Lang Quan động thủ, Bạch Quá liền sẽ cho hán biết cái gì là con kiến.

“Tiểu súc sinh, nhận ngàn hành cũng không thể thời thời khắc khắc bảo hộ ngươi, hiện tại ngươi lẽ loi một mình, ta xem ngươi còn như thế nào chạy!”

Bạch lang chỉ nói nhận ngàn hành hán là nhận mình mình chủ, Bạch Quá không có để ý, nhìn Bạch Lang Quan cười nói: “Ta vì cái gì muốn chạy? Ngươi loại này rác rưởi đáng giá ta chạy?”

“Tìm chết!”

Bạch Lang Quan tức giận mọc lan tràn, cầm trong tay bí đồ thiết chùy vọt đi lên. Đây con kiến thế nhưng dưới tình huống như vậy còn dám đối hán vô lý, hôm nay hán sẽ làm này con kiến biết được tội hán Bạch Lang Quan kết cục là cỡ nào đáng sợ.

Bạc kim trường thương vừa kéo, bỗng nhiên về phía trước một hướng. Bạch Quá ngày đó khai cảnh viên mãn nguyên lực rót vào trường thương bên trong, cùng với một cỗ cực cường khí thế, triều Bạch Lang Quan bí đồ thiết chùy thượng đâm tới.

Bạch Lang Quan cười lạnh một tiếng, này con kiến thế nhưng còn dám cùng hán chính diện đối oanh nguyên lực, thật là vô tri giả không sợ.

Đang.

Bình khí đan xen trong nháy mắt, Bạch Lang Quan khiếp sợ nhìn Bạch Quá, chuyện này không có khả năng!

Nho nhỏ con kiến thế nhưng có thể cùng hán nguyên lực chính diện chống đỡ, hán như thế nào cũng sẽ không tin tưởng đây là thật sự. Nhưng đối phương đích xác ngăn cản ở hán công kích, hơn nữa một chút cũng không có hết sức.

“Ngươi không phải Thiên Khải cảnh?” Bạch Lang Quan một cái lắc mình dừng ở một bên, nhìn Bạch Quá đầy mặt không thể tin tưởng nói.

Bạch Quá nhàn nhạt nói: “Ta là Thiên Khải cảnh, lại còn có là ngươi trong miệng nói con kiến, như thế nào? Bị con kiến dọa tới rồi?”

Bạch Lang Quan cả người run rẩy, cũng không biết là bị khí vẫn là bị dọa, liền như vậy đứng ở tại chỗ nhìn chăm chăm Bạch Quá, trong lúc nhất thời vẫn chưa động thủ, thậm chí liền lời nói đều không có trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Nghìn cân treo sợi tóc

Bạch Quá từ vừa rồi giao thủ biết được, Bạch Lang Quang thực lực đại khái ở Khai Nguyên cảnh sáu tầng đỉnh, vẫn chưa đột phá hậu kỳ cảnh giới.

Hiện tại trở thành một loại cân bằng kỳ, Bạch Quá giết không chết Bạch Lang Quang, Bạch Lang Quang đồng dạng cũng giết bắt từ Bạch Quá.

Nếu Bạch Quá lúc này đã đột phá trở thành Khai Nguyên cảnh tu sĩ, kia trước mắt Bạch Lang Quang căn bản không phải đối thủ của hắn, nhưng kém này một tầng chỉ cách, đó chính là khác nhau như trời với đất.

Khai Nguyên cảnh cùng Thiên Khái cảnh chênh lệch, so mới sinh cảnh cùng Thiên Khái cảnh chênh lệch muốn lớn rất nhiều.

Cho nên rất nhiều Thiên Khái cảnh viên mãn tu sĩ nhìn thấy Khai Nguyên cảnh lúc đầu cao thủ đều sẽ đường vòng mà đi, chính là đạo lý này.

Bạch Lang Quang sắc mặt thật không tốt, ở hắn biết Bạch Quá không phải hắn muốn giết liền giết thời điểm, tâm lý bỗng nhiên dâng lên một cỗ lệ khí. Nếu cái này con kiến hắn không diệt trừ nói chỉ sợ sẽ sinh ra tâm ma.

Tu sĩ một khi có tâm ma, nếu không còn sớm điểm đi ra khôn cảnh, kia cả đời này chỉ có thể dừng bước tại đây, thậm chí tu vi còn sẽ lùi lại.

Nhưng này con kiến tựa hồ cũng không tốt sát, từ vừa rồi ngăn ngừa giao thủ Bạch Lang Quang liền biết hôm nay muốn giết chết Bạch Quá không đơn giản như vậy, có khả năng còn muốn trả giá điểm đại giới.

“Như thế nào, suy nghĩ như thế nào đối phó ta?” Bạch Quá làm tốt chuẩn bị, chỉ cần thăng nhai này ra tay, hắn khiến cho hắn nếm thử tứ cấp bùa chú lợi hại.

Bạch Lang Quang bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, nhìn bạch ló đi nhỏ: “Không nghĩ tới ngươi thật là có mấy lần, nhưng vẫn như cũ không phải đối thủ của ta, nếu ngươi muốn sống rồi đi nơi này, liền quỳ xuống tới nhận sai, như vậy chuyện này như vậy bớt quá, nếu ngươi không, kia chỉ có thể đi tìm chết.”

Ở Bạch Quá xem ra, bạch lang chỉ nói lời này rõ ràng có yếu thế thành phần, bằng không không có khả năng cùng chính mình phí nhiều như vậy lời nói, thực lực nếu nghiền áp, nói vậy Bạch Lang Quang nửa cái tự đều sẽ không nói trực tiếp một chùy đem chính mình oanh giết.

“Nhận sai là không có khả năng, hôm nay nếu đem ngươi đánh bại đối với ta tới nói là một loại tăng lên, ta biết ngươi khiến cho không phải cây búa, đem kia huyết tích tử lực lượng xuất hiện đi, lấy ngươi thủ pháp hắn là sẽ không quá yếu.”

Bạch Quá nói xong câu đó đồng thời, Bạch Lang Quang sát khí mới hoàn toàn bùng nổ, hắn đã quyết định, liền tính trả giá điểm đại giới hôm nay cũng muốn lưu lại này không biết trời cao đất dày tiểu tử.

Không biết gì Bạch Lang Quang trong tay bí đồ chùy biến mất, thay thế chính là một cái kim bàn, hắn đôi tay lôi kéo, nháy mắt tách ra tám tầng răng cửa, tầng tầng răng cửa trung tràn ngập sát ý.

Bạch Quá không dám đại ý, bạc kim trường thương run lên, âm rung vang lên, hắn tùy thời chuẩn bị ra chiêu.

“Làm ngươi kiến thức kiến thức kim bàn huyết tích lợi hại.” Bạch lang chân trần ra đòi phong, trong chớp mắt đi tới Bạch Quá phụ cận, một trương tay, tám tầng răng cửa huyết tích từ quét ngang mà ra, tựa hồ mặc kệ như thế nào trốn đều sẽ bị cắt thành mảnh nhỏ.

Bạc kim trường thương vẽ ra một đạo hình dáng, ở quỹ đạo đạt tới đỉnh thời khắc, tựa hồ có một đạo trắng rầm xuất hiện, bổ về phía Bạch Lang Quang huyết tích tử.

“Ngân long trắng rầm”

Đây là Bạch Quá đệ tam trọng thương (súng) kỹ, so sánh với phía trước hai loại càng vì cuồng bạo, kia một vòng trắng rầm lạnh thấu xương dị thường, hỗn loạn một tia hàn ý.

Oanh tiếng vang lên, ngân long trắng rầm va chạm ở huyết tích tử răng cửa trên mặt, kia răng cửa nào đó bộ vị bị oanh móp méo đi vào, ngay sau đó một cỗ dư ba phản chấn. Bạch Quá cùng Bạch Lang Quang đồng thời bay ngược đi ra ngoài.

Bay ngược ra kia một chốc kia, Bạch Quá trương tay một đạo tay quyết đánh ra, màu vàng lá bùa cấp tốc bay đi. Bạch Lang Quang thủ đoạn lão luyện, ở Bạch Quá ra ám chiêu thời điểm cũng là một đạo tay quyết đánh ra.

Oanh!

Lại là một thanh âm vang lên khỏi, đất bằng nháy mắt ao hãm, lộ ra một cái trượng hứa khoan thâm mương.

Đánh lên không có đắc thủ, quả nhiên Khai Nguyên cảnh tu sĩ không phải tốt như vậy đối phó, Bạch Quá cũng không có cảm thấy này không nên, ngược lại mà cho hắn nội tâm khơi dậy một tầng ngọn lửa.

Hắn khát vọng đánh bại đối thủ.

Bạch Lang Quang sắc mặt biến ảo vô thường, này Bạch Quá không chỉ có sẽ thương (súng) kỹ, lại còn có đem hắc kim bàn huyết tích hao tổn, không chỉ có như thế, đối phương còn có được cực cường bùa chú, nói vậy không hề tứ cấp dưới.

Vốn dĩ Bạch Lang Quang tưởng chính là, liên tính Bạch Quá lợi hại, nhưng hắc lấy ra kim bàn huyết tích là có thể ôn thao nắm chắc thắng lợi, nhưng lại một lần giao thủ sau hắc mới phát hiện, đối phương tựa hồ mỗi một lần đều phải so thượng một lần lợi hại, có thể nói là càng đánh càng kinh hãi.

Tuyệt đối không thể làm tiểu tử này sống sót, nếu không bạch gia tướng tao ngộ đại địch.

Bạch Lang Quang ngạo tính cực cường, vốn dĩ có thể mang hai cái Khai Nguyên cảnh lúc đầu trưởng lão, này Bạch Quá liên hắc phải chết không thể nghi ngờ, nhưng hắc lại cảm thấy ném mặt mũi, sát một cái Thiên Khải cảnh tu sĩ căn bản không cần bắt luận kẻ nào ra ngựa.

Toàn bằng hắc một người liên nhưng giải quyết, nhưng Bạch Quá thể nhưng không phải Thiên Khải cảnh tu sĩ, Bạch Lang Quang cảm giác ra tới, đối phương hắc là Khai Nguyên cảnh trung kỳ, có lẽ mới vừa bước vào Khai Nguyên cảnh bốn tầng cũng nói không chừng, bởi vì kia cổ nguyên lực căn bản so với hắc nhược.

Tiến thoái không đường, Bạch Lang Quang chỉ có thể dùng ra đòn sát thủ, này đối với hắc tới nói là một loại nhục nhã.

“Huyết tích chia lìa, bát phương cự sát!”

Theo một tiếng quát lớn, Bạch Lang Quang trong tay huyết tích tử bồng nhiên toàn bộ chia lìa, triều bốn phương tám hướng tán ra, mỗi một cái răng cưa giờ phút này đều điên cuồng xoay tròn lên, cực kỳ giống cắt cơ.

Bạch Quá biết này hắc là Bạch Lang Quang cuối cùng thủ đoạn, hoặc là đối phương còn có mặt khác thủ đoạn, hắc cần thiết tại đây một kích trung xử lý đối phương, nếu không chính là chính mình bỏ mạng.

Một đạo tay quyết đánh ra, đồng thời bạc kim trường thương một quyền, bốn phía đều có thể nghe thấy hô hô tiếng gió. Giờ phút này, kia tám phiến răng cưa luân bàn bồng nhiên tán ra, bốn phương tám hướng bao bọc lấy Bạch Quá bên ngoài.

Bạch Lang Quang cười dữ tợn một tiếng, giờ tay nắm đạo lưỡi dao gió đánh úp lại, tốc độ cực nhanh.

Bạch Quá biết hắc nhất định sẽ bị thương, cho nên chỉ có thể nhắm ngay Bạch Lang Quang ra chiêu, hắc có lẽ có thể ngăn trở vài miếng răng cưa, nhưng khẳng định không thể toàn bộ tan rã.

“Ngân long ra biển.”

Ra chiêu, mũi thương kéo bóc đồng như là một cái ngân long xuất hiện, bốn phía sát khí cũng đồng thời đã đến, Bạch Quá không có nghĩ lại, thương (súng) kỹ đem kia nắm đạo lưỡi dao gió đánh tan sau bay thẳng đến Bạch Lang Quang ẩn đường đánh tới.

Khí thế cường đại đánh úp lại, Bạch Lang Quang không có kinh hoảng, ngược lại lộ ra một tia cười lạnh.

Bồng nhiên ngậm một đạo sát khí đột ngột mà ra, Bạch Quá sở liệu chưa kịp, bị cắt trúng bụng, thậm chí liên ngực đều bị kéo ra một đạo mồm to, máu nháy mắt chảy ra.

“Nguyên Khí Trảm!”

Ngàn quân một khắc hết sức, Bạch Quá đã là bất cứ giá nào, bốn phía dòng khí chợt sinh ra biến hóa, một đạo cực cường sát khí tỏa định Bạch Lang Quang ẩn đường, Bạch Lang Quang ánh mắt lộ ra kinh hãi, “Người như thế nào sẽ có như vậy mạnh mẽ sát chiêu!”

Phốc!

Ngay sau đó, một mặt huyết vụ nổ tung, Bạch Lang Quang mang theo khiếp sợ ngã xuống, đầu biến mất, ngay cả xương cốt đều trở thành toái tra.

Bá bá bá ~

Bạch Quá mũi thương đào qua, sáu phiến răng cưa bị văng ra, còn thừa hai mảnh cắt vào sau eo cùng cẳng chân, một cổ xé rách đau đớn này lên trong lòng, nằm đi xuống.

Không được! Không thể tại đây ngã xuống

Bạch Quá ra sức đứng lên, giờ tay đem Bạch Lang Quang túi trữ vật cầm lấy, đồng thời một đoàn hỏa cầu đánh ra, đệ nhất thời khắc rời đi nơi này.

Một nén nhang sau, Bạch Quá hơi thở mỏng manh ngồi xếp bằng ở một cây đại thụ hạ, toàn thân tất cả đều là vết máu, nếu kia trí mạng một đạo dưới nền đất sát khí không có né qua yếu hại, chỉ sợ hiện tại chết chính là hắc.

Quả nhiên vượt cấp chiến đấu tồn tại nguy hiểm, ngay cả đối phương ám chiêu đều không có trước tiên phân biệt ra tới, xem ra hắc còn cần nhiều hơn rèn luyện, bởi vì địch nhân sẽ không cho hắc cơ hội

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Bạch Cốt Vương mà biến hóa

Ngày thẳng mặt trời lặn, này đã là Bạch Quá ở đại thụ hạ vượt qua ngày thứ bảy, giờ phút này hắn mới đưa những cái đó thương thế khôi phục, theo tu vi càng ngày càng cường, thân thể đau đớn cũng tùy theo tăng mạnh.

Cũng may đan dược không ít, ăn vào sau tu luyện một tuần, lúc này mới đem tự thân hơi thở điều chỉnh trở về, đồng thời trên người vết thương cũng biến mất không thấy.

Thở phào, Bạch Quá đứng lên, nhìn về phía kia dãy núi bên kia, chỉ cần hắn lướt qua này vài toà sơn, Bạch Cốt Vương mà thực mau liền phải tới rồi.

.....

Bạch Cốt Vương mà.

So với Bạch Quá đương sơ đi thời điểm, lúc này Bạch Cốt Vương mà càng có vẻ khí thế, chỉ là Bạch Cốt Vương mà bản bộ liền có không dưới ba ngàn yêu quý, mà ở ly Bạch Cốt Vương mà một km phạm vi, còn có một ngàn quý quái đóng giữ.

Không chỉ có như thế, Bạch Cốt Vương mà chung quanh trạm gác càng là nhiều như lông trâu, tựa hồ liền một con ruồi bọ đều đừng nghĩ phi tiến vào.

Giờ phút này ở Bạch Cốt Vương mà ở giữa, vây quanh bảy tám gã chiều cao không đồng nhất quý quái, chúng nó giờ phút này đang ở trao đổi công việc.

“Khô lâu vương tiền bối, nửa tháng trước Bách Quỷ điện tựa hồ có điều động tác, chúng nó cũng bắt đầu triệu tập bộ hạ sao?” Quỷ mặt dài thượng lo lắng sốt ruột, nhưng còn không xác định việc này đích thực giả.

Khô lâu vương lúc này quanh thân hơi thở mênh mông, tựa hồ tu vi lại bay lên một cái cấp bậc. Hắn nhìn quỷ trưởng nói: “Này ta đã biết được, Bách Quỷ điện tuy rằng không có trực tiếp cùng chúng ta phát sinh xung đột, nhưng hiện tại lại ngầm thu thập bộ hạ, nói vậy nếu không bao lâu thực lực của bọn họ cũng sẽ tăng lên.”

“Đây là kiếm hai lưỡi, nếu Bách Quỷ điện cũng không tuân thủ ngàn năm tiền định hạ quy củ, kia Vạn Thi Sơn cũng không có khả năng lại bắt lấy chúng ta nhược điểm không bỏ, trừ phi chúng nó dám đối với Bách Quỷ điện động thủ. Mà không tốt phương diện chính là, Bách Quỷ điện cùng Vạn Thi Sơn nói vậy đều phải mượn này thu thập bộ hạ, nếu này hai cỗ thế lực đồng thời đối chúng ta ra tay, tình huống sẽ phi thường không lạc quan.”

Thăng cấp đến Khai Nguyên cảnh ba tầng báo gấm lão đại phát biểu chính mình cái nhìn, hắn cho rằng đây là một thanh kiếm hai lưỡi, nếu Vạn Thi Sơn cùng Bách Quỷ điện đồng thời đối phó bọn họ Bạch Cốt Vương mà, liền tính hiện tại bọn họ vị cư đệ nhất, nhưng vẫn như cũ bốn bề thọ địch.

Khô lâu vương ngưng trọng điểm phía dưới, hắn tuy rằng thực lực tăng lên không ít, nhưng biết giờ phút này đối thủ nhóm cũng tăng lên thực lực, hơn nữa khắp nơi thu thập bộ hạ, nguy cơ đem khởi.

“Các vị, các ngươi còn có cái gì cái nhìn?” Khô lâu vương thu thập các vị ý kiến, hắn đã dung nhập cái này đại gia đình, tuy rằng ngay từ đầu không có thích ứng.

Tiểu Thanh giờ phút này tiến lên một bước nói: “Tiền bối, ta cho rằng ở Bách Quỷ điện cùng Vạn Thi Sơn không có trường thành lên phía trước liền đem này bóp chết, nếu không chờ đối phương nhân số bay lên chúng ta liền thật sự ở vào bị động.”

“Ta cảm thấy thanh tỷ nói không sai, chờ chúng nó trên thực lực thăng, chúng ta đã có thể thật sự không có biện pháp.” Chồn Đen yêu tu tán đồng nói.

“Nhưng đại hiệp còn không có trở về, chúng ta làm như vậy có phải hay không có điểm xúc động?” Một bên sài lang yêu tu nhỏ giọng nói một câu.

“Lão Tam, ngươi đừng nói lời nói.” Báo gấm lão đại liếc mắt một cái lão Tam, sau đó nhìn khô lâu vương nói: “Tiền bối, Bạch Cốt Vương mà mười đại tướng lĩnh chưa về, chúng ta nếu không chờ chúng nó trở về lúc sau lại tiến hành công kích?”

Nhớ tới mười đại tướng lĩnh khô lâu vương liền đau đầu lên, nó nhất đặc ý mười thủ hạ đã một năm không có tin tức, khô lâu vương thậm chí hoài nghi xảy ra chuyện gì, nếu không chiếu đạo lý hiện tại cũng nên đã trở lại.

“Chúng ta đây đang đợi một tháng, một tháng mười đại tướng lĩnh còn chưa trở về, chúng ta liền động thủ.” Khô lâu vương thờ dài, vốn dĩ mười đại tướng lĩnh ở bọn họ căn bản không cần phòng chừng nhiều như vậy, hiện tại nhân viên rơi xuống không rõ, thật đúng là không thể xúc động.

.....

Bạch Quá lúc này đã tiến vào Bách Quỷ Sơn phạm vi, đi ngang qua Vạn Thi Sơn biên giới thời điểm, hắn thấy đông đảo thi người ở cắn nuốt một ít cấp thấp động vật cùng yêu thú, từ số lượng đi lên xem, hắn là so với lúc trước muốn nhiều đến nhiều.

“Khả năng tình huống có chút biến hóa.” Bạch Quá nhanh hơn dưới chân nên bước, rốt cuộc đi qua gần một năm thời gian, Vạn Thi Sơn liền tính lại lão sư cũng không có khả năng ngồi chờ chết.

“Đứng lại!”

Bạch Quá ngăn ra một chút, ngăn lại hắn chính là hai gã quý tu, thực lực ở mới sinh cảnh trung kỳ. Theo lý mà nói hắn trở về không nên là tiếp đãi sao, như thế nào còn có làm hắn đứng lại người?

“Nhân loại?” Trong đó một người quý tu đánh giá một chút Bạch Quá, sau đó mở miệng nói: “Người cũng dám một mình tiến vào Bách Quỷ Sơn, người biết đây là ai địa bàn sao?”

Bạch khuyết điểm cười, này hai tên gia hỏa khẳng định là vừa tới không bao lâu, hoặc là tới có một đoạn thời gian, nhưng không có gặp qua hắn. Lúc này thế nhưng đem hắn ngăn ở nơi này đề ra nghi vấn, cũng là có chút buồn cười.

“Đây là Bạch Cốt Vương mà, ta nói không sai đi?” Bạch Quá cười cười nói.

Hai gã quý tu sững sốt, hiển nhiên không đoán được đối phương thế nhưng biết đây là nào.

“Người biết rõ đây là Bạch Cốt Vương mà còn dám đặt chân? Xem ở người tu vi không yếu phân thượng, chạy nhanh đi thôi.” Một khác danh quý tu vẫy vẫy tay, hắn cảm giác ra tới cái này mặc áo tang nam tử thực lực so với bọn hắn cường, đối phương nếu không có động thủ, bọn họ cũng không hảo tùy ý trêu chọc.

“Các người nhưng thật ra tận chức tận trách.” Bạch Quá sờ sờ cằm, sau đó nói: “Ta nhận thức các người cán bộ, các người hai cái là ai thù hạ, làm hắn tới gặp ta.”

Hai gã yêu tu vừa nghe, đối phương thế nhưng còn nhận thức bọn họ cán bộ, tức khắc ngữ khí kính cẩn lên, “Tiền bối, chúng ta là sai lang Tam ca thù hạ, không biết người nói chính là?”

“Nguyên lai là kia phi gia hỏa.” Bạch Quá vẫy vẫy tay nói: “Người làm lão Tam lại đây thấy ta.”

“Đi, thông tri Tam ca.” Trong đó một người quý tu sử cái nhan sắc, một khác danh quý tu vội vã rời đi.

Không nhiều lắm sẽ, một cái mập mạp thân ảnh lão đảo lắc lư đã đi tới, thật xa liền hét lên: “Ai a, ta nhưng không quen biết người nào loại.”

Kia hai cái quý tu vừa nghe, cảm thấy nhân loại này là đang lừa người, vì thế lạnh giọng kêu lên: “Ba cái, chính là kia tiểu tử, nguyên lai hắn là gạt người!”

“Kia tiểu.....” Từ không có nói ra, sai lang Tam ca vội vàng chạy qua đi, há mồm liền nói: “Không nghĩ tới là đại hiệp đã trở lại, vừa rồi thật là nhiều có đắc tội a, đáng chết đáng chết.”

“Đại hiệp?” Kia hai gã quý tu sững sốt, sau đó bừng tỉnh đại ngộ, giờ phút này sau lưng thậm chí toát ra mồ hôi lạnh.

Vừa rồi bọn họ còn gọi “Tiểu tử này”, không nghĩ tới đắc tội chính là Bạch Cốt Vương mà chủ nhân, cái này muốn chết.

“Các người hai cái ngu xuẩn, còn không chạy nhanh cho ta quý xuống.” Sai lang yêu tu gầm lên một tiếng.

“Không cần không cần, hai vị này huynh đệ khá tốt.” Bạch Quá vội vàng ngăn lại, sau đó một người hướng trung ương đi đến.

Rất xa Bạch Quá liền cảm nhận được một cỗ khí thế, này cỗ khí thế là hắn phía trước không có cảm thụ quá, nói vậy Bạch Cốt Vương mà trải qua này một năm phát triển, trưởng thành rất nhiều.

Bốn phía tất cả đều là trạm gác cùng binh lính, một bộ nghiêm ngặt khí phái cảnh tượng. Gọn gàng ngăn nắp trật tự, làm Bạch Quá xem đến rất là vừa lòng, cũng không biết chính mình những cái đó các huynh đệ như thế nào.

Nói vậy đều có điều đột phá, phòng chừng hắn là lót để cái kia.

Bạch Quá nhất muốn biết chính là, Lâm Nhiên Tu trải qua này một năm trưởng thành đến loại nào hoàn cảnh, có hay không đột phá Thiên Khai cảnh?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Xuất phát Tùng thành

“Đại hiệp người đã trở lại?”

“Đại hiệp đã trở lại.”

“Bạch cốt đại hiệp đã trở lại!”

Theo thanh âm vang lên, khô lâu vương đám người tiến lên thi lễ, bọn họ không nghĩ tới cái này mầu chột tính thời khắc Bạch Quá sẽ trở về.

Như vậy bọn họ làm không ra quyết sách, cũng hảo dò hỏi hạ Bạch Quá ý kiến.

“Tất cả mọi người đều ở a.” Bạch Quá nói xong câu đó sau cảm thấy không đúng, tựa hồ thiếu một người.

“Lâm Nhiên Tu đâu?” Bạch Quá không có thấy Lâm Nhiên Tu, cảm thấy có chút kỳ quái.

Hỏi Lâm Nhiên Tu, mọi người đều trầm mặc, chúng nó không biết như thế nào cấp Bạch Quá giải thích, bởi vì chúng nó chính mình đều không rõ lắm sự nhân.

“Rốt cuộc đã xảy ra cái gì?” Bạch Quá hiển nhiên phát hiện mọi người cảm xúc, ngữ khí tăng thêm nói.

Tiểu Thanh hít vào một hơi, tiến lên một bước nói: “Đại hiệp, sự tình là cái dạng này. Ba tháng trước, Lâm Nhiên Tu cảm xúc liền có chút khác thường, chúng ta đã từng hỏi qua hắn, nhưng hắn lại không chịu nói. Đơn giản chúng ta liền không có hỏi lại. Thẳng đến hai tháng trước một ngày, hắn hoàn toàn biến mất, chúng ta tìm khắp trăm quý núi non, cũng không có hắn tin tức.”

“Tại sao lại như vậy.” Bạch Quá sắc mặt không tốt lắm, nhìn Tiểu Thanh hỏi: “Kia có thể hay không là Vạn Thi Sơn cùng trăm quý điện làm?”

“Ta cảm thấy không quá khả năng, bọn họ không cần phải đối Lâm Nhiên Tu xuống tay, hơn nữa chi gian cũng không có gì tiếp xúc. Đây có thể là Lâm Nhiên Tu chính mình sự tình, ta cảm thấy là như thế này.” Khô lâu vương phát biểu chính mình cái nhìn.

Bạch Quá trầm tư, hai tháng trước Lâm Nhiên Tu biến mất, đến nay còn không có trở về, nếu không phải bị người độc thủ, đó chính là thực sự có sự tình muốn làm.

Nhưng vì cái gì hắn bắt hòa chính mình trong nhà người ta nói?

Bạch Cốt Vương mà đã hoàn toàn có thể nói thượng là hắn gia, tuy rằng người quý có khác, nhưng này đó yêu quý cũng không có đem hắn đương ngoại nhân đối đãi, vẫn luôn là lấy huynh đệ tương xứng.

“Hiện tại nghĩ nhiều vô ích, Lâm Nhiên Tu hắn là có chính hắn sự tình đi làm, ngưng ngưng nói cho chúng ta biết thôi, nếu hắn có nắm chắc, chúng ta đây liền chờ hắn trở về liền hảo.” Quý trưởng lúc này nói một câu.

“Cũng chỉ có thể như vậy.” Bạch Quá thở dài, nhìn về phía mọi người nói: “Bạch Cốt Vương mà gần nhất phát triển như thế nào?”

“Chúng ta chính thương thảo những việc này, đại hiệp người đã đến rồi càng tốt.” Báo Gấm lão đại bắt đầu nói: “Bạch Cốt Vương mà trải qua này một năm phát triển, nhân số đã khuếch trương tới rồi bảy ngàn chi số, tuy rằng nhân số thượng không phải như vậy xuất chúng, nhưng trên thực lực tuyệt đối là đại bay vọt

Trong đó chúng ta vốn dĩ liền có binh mã, ba ngàn người. Đây ba ngàn người trong đó một ngàn nhân vì tinh anh, một ngàn nhân vì xung phong, còn có một ngàn nhân vì hậu thuẫn, toàn bộ đều là thực lực tăng lên quá, so với sau chiêu nhập yêu quý tới nói, có rất lớn chênh lệch.”

Bạch Quá gật đầu tỏ vẻ vừa lòng, Báo Gấm lão đại nói tiếp: “Đây là chúng ta Bạch Cốt Vương mà trước mắt thực lực, còn có một việc ta cũng muốn nói. Đây cũng là chúng ta vừa rồi ở tham thảo vấn đề. Vạn Thi Sơn cùng trăm quý điện gần nhất ba tháng đã có động tác, bọn họ bắt đầu thu thập bộ hạ, làm lo ngàn năm tiền định hạ quy củ.”

“Ý của người là, bọn họ cũng phá giới?” Bạch xem qua thần vừa động, nếu Vạn Thi Sơn cùng trăm quý điện phá giới, bọn họ liền không tính có nhược điểm.

Hơn nữa hiện tại thực lực tăng lên, trăm quý núi non trung không thể nghi ngờ là đệ nhất đầu sỏ, trừ phi này hai cỗ thế lực liên hợp lại đối phó hắn Bạch

Cốt Vương mà, nếu không căn bản không có có thể so tính.

“Đúng vậy, chúng nó phá giới, hơn nữa thực hoàn toàn.” Báo Gấm lão đại cười nói.

Bạch Quá vung tay lên: “Thực hảo, hôm nay ta trở về là nhìn xem đại gia tình huống, thấy phát triển tốt như vậy, ta liền an tâm rồi. Ngoài ra, ta cũng là tới cấp đại gia ra đối sách, các người nhất định lo lắng trăm quý điện cùng Vạn Thi Sơn liên hợp đối phó chúng ta, cho nên ta nói cho các người biện pháp, có biện pháp này, bọn họ không có khả năng sẽ liên hợp.”

“Biện pháp gì?” Mọi người đều rất hiếu kì.

“Đều dựa vào lại đây điểm, chúng ta chậm rãi nói.” Bạch Quá làm mọi người tới gần, sau đó từng câu nói kế hoạch của hắn.

.....

Sáng sớm hôm sau, Bạch Quá cùng các huynh đệ cáo biệt, hắn sắp xuất phát Tùng thành, nơi này sự tình đã không cần hắn nhọc lòng, có hắn biện pháp, này hai cái thế lực cũng chơi không ra cái gì hoa văn rồi.

Trải qua lan thành thời điểm, Bạch Quá còn nhìn mất thành thị chỗ sâu trong, nhưng lại không có tìm quan tâm cái đầu sinh, không phải không nghĩ tìm, mà là quan tâm cái đầu sinh không cho hắn tìm, nói là có việc.

Ly khỏi phạm đế quốc đan so còn có một tháng thời gian, này một tháng hắn có thể ở Tùng thành quan sát quan sát, giống nhau đều là chút cái gì đan sư tham gia, vạn nhất hắn hồn không đến thứ tự, kia đã có thể mất mặt.

Hơn mười ngày sau, bạch lại đây đến Tùng thành, cái này thành thị thoát nhìn có chút đặc thù, chung quanh tất cả đều là nhà lầu, mà ở giữa lại là không ra một khối, này một khối không ra địa phương tương đương to lớn, phòng chừng ở mặt trên trạm một ngàn người cũng sẽ không có vẻ chen chúc.

Ngay sau đó Bạch Quá liền biết này trung gian đất trống là dùng để làm cái gì, nguyên lai đan so là đặt ở này đất trống thượng cử hành, hướng giới cũng đều là như vậy, chu vi đây người xem, mà trung gian lại là đan sư nhóm sân nhà.

Tìm một nhà tiểu tức trạm, Bạch Quá đơn giản ăn chút gì, sau đó liền ngủ.

Hắn vốn dĩ muốn đi tửu lầu uống chút rượu, nhưng nhớ tới lan thành sự tình sau lại nhịn xuống xúc động, vạn nhất lần này hắn đi uống rượu, cũng cùng lần trước giống nhau, cùng người vung tay đánh nhau, kia lần này chỉ sợ cũng không có tốt như vậy nói chuyện.

Rốt cuộc Tùng thành là Tùng thành, lan thành là lan thành, hai cái bất đồng thành thị, quy củ cũng bất đồng.

Đồng dạng tu sĩ cũng bất đồng, vạn nhất nơi này uống rượu tu sĩ đều ở Khai Nguyên cảnh, hoặc là tách ra cảnh, kia hắn chẳng phải là tìm chết?

Nhân gia tùy tiện nghiền áp người, người còn phản kháng không được.

Qua năm ngày sau, Tùng thành rõ ràng náo nhiệt lên, dòng người lượng tăng nhiều, không biết là xem náo nhiệt tăng nhiều, vẫn là đan sư tăng nhiều.

Tóm lại Bạch Quá đến bây giờ mới thôi, đều không có cảm nhận được một cái là đan sư, hoặc là đối phương đan sư căn cơ nông cạn, hắn không có phát hiện cũng là có khả năng.

Bạch Quá ở một nhà thương lâu trung quan khán vũ khí, hắn tuy rằng chính mình vũ khí đủ dùng, nhưng nhân rồi cũng là nhân rồi, hiện tại luyện đan ngắn hạn cũng sẽ không có tiến bộ, tu luyện trong thời gian ngắn cũng đột phá không được, còn không bằng ra tới đi dạo.

Bỗng nhiên một cỗ hơi thở bị Bạch Quá bắt giữ, đây là một cái thoát nhìn có chút lão nam tử, hắn chòm râu lơ lửng, mặc một kiện màu xám đạo bào, một bộ phi kê đầu đường xỏ chợ bộ dáng.

Đương nhiên tắc không phải hấp dẫn Bạch Quá chủ yếu nhân tố, mà là cái này có vẻ có chút lão khí nam tử, hắn là một cái luyện đan sư!

Hơn nữa hắn là cái tam phẩm đan sư, so với hắn còn muốn cao hơn một cấp bậc.

Không phải đan sư người có lẽ nhìn không ra ai là đan sư, nhưng chỉ cần làm đan sư, liền nhất định có thể biết được đối phương có phải hay không đan sư, bởi vì kia cỗ thiên nhiên hơi thở vô pháp che dấu, trừ phi người ẩn nấp công pháp rất mạnh, mới có thể trốn đến quá đan sư nhóm cảm quan.

Người này chính là Bạch Quá, hắn có thể hoàn toàn tránh thoát đan sư pháp nhãn, bởi vì hắn ẩn nấp công pháp không phải giống nhau hảo, ngay cả tu vi đều có thể che dấu, kia đan sư thân phận tự nhiên cũng có thể che dấu, rất khó bị phát hiện

Chương 58: Đan so bắt đầu

Theo Tùng Thành dòng người lượng càng ngày càng nhiều, đan so nhất tử cũng sắp đã đến.

Bạch Quá mấy ngày nay cũng không nhàn rỗi, trừ bỏ đi dạo phố mua sắm ở ngoài, còn hiểu biết một ít về đan so sự tình.

Tùng Thành đan so hướng giới quyết ra trước năm tên đều tiến vào khỏi phạm đế quốc đan miếu, đan miếu là thiên tài tụ tập địa phương, nếu có thể tiến vào, mặc kệ đối tu vi, vẫn là đan đạo, đều có rất đại trợ giúp.

Bạch Quá lần này mục đích chính là có thể tiến vào đan miếu, sau đó một bên tu luyện một bên luyện đan, đem thực lực của chính mình tăng lên đi lên.

Ở trải qua quá này đó chiến đấu lúc sau, Bạch Quá đã không phải cái loại này Lăng Đầu Thanh, hắn biết nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, bất luận kẻ nào đều không thể coi thường.

Nửa tháng sau, đan so rốt cuộc muốn bắt đầu rồi, lúc này Tùng Thành có thể nói là náo nhiệt phi phàm, rầm rẫn hỗn tạp trong đám người thường thường đều có thể nhìn thấy một ít Khai Nguyên cảnh tu sĩ, thậm chí tách ra cảnh tu sĩ cũng không ở số ít.

Bạch Quá sớm tại một tuần phía trước liền báo danh đan so, giờ phút này đang theo đám người hướng tùng trong thành ương tái đài đi đến.

Mấy vạn người quay chung quanh trung ương đất trống ngồi, đất trống hai đoạn có hai điều thông đạo, phân biệt là dùng để làm chủ sự phương cùng dự thi các tuyển thủ tiến vào giữa sân con đường.

Bạch Quá ở trong đám người có chút kích động, hắn ở luyện đan thượng tuy rằng là tay mới, nhưng là lại vượt qua tay mới thành tích, nhị phẩm đan sư ở toàn bộ khỏi phạm thủ đô đế quốc là rất thưa thớt tồn tại, đều bị chịu người ngưỡng mộ.

Bỗng nhiên một trận lâm ồn tiếng vang lên, Bạch Quá mục quang nhìn về phía nơi xa, kia một khác đầu trong thông đạo đi ra bảy người, hai nàng năm nam.

Nói vậy bọn họ chính là chủ sự phương, cũng chính là đan miếu người.

“Đại gia an tĩnh một chút.” Trong đó một người quanh thân khí thế cường đại nam tử ở đất trống trung ương nói một câu, chờ mọi người an tĩnh sau, hắn lại mở miệng nói: “Ta là đan miếu Trương Chí một, lần này phụ trách chủ trì này giới đan so, nói ngắn gọn, ta tới giới thiệu hạ lần này đan so quy tắc.”

“Lần này đan so cùng hướng giới lực cùng, chia làm ba tầng sàng chọn, tầng thứ nhất thi đấu còn lại là thức thảo dược, tầng thứ hai còn lại là so luyện đan, tầng thứ ba là so dược hiệu.”

Ở Trương Chí vừa nói xong đan so hạng mục sau, chung quanh vang lên phi thường nhiệt liệt vỗ tay, Trương Chí một đề ép áp tay, nói tiếp: “Mỗi vị đan sư đem đặt được một cái chỉ định đan lô cùng đan hóa, toàn bộ hành trình đều yêu cầu dùng chúng ta xứng phát đan lô cùng đan hóa luyện đan, không được tự mình sử dụng chính mình đan lô cùng đan hóa, như có phát hiện, trực tiếp hủy bỏ dự thi tư cách, vĩnh viễn xếp vào đan miếu sổ đen.”

“Hiện tại cho mời dự thi đan sư lên sân khấu, đại gia nhiệt liệt hoan nghênh.” Trương Chí một cuối cùng nói một câu, sau đó lui xuống trung ương vị trí.

Bạch Quá đứng lên sau đi qua, trong tay hắn có một khối dây số bài, 498 hào, đây là hắn thi đấu tự hào. Trên sân có đối ứng tái bài tự hào, một vòng tròn một cái dây số.

Bạch Quá tìm được chính mình vị trí sau, bốn phía người cũng trên cơ bản đều đứng yên.

“Nhiều người như vậy?” Bạch Quá táp lưỡi, trận này trên mặt đất ước chừng có một ngàn nhiều danh người dự thi, không nghĩ tới khỏi phạm đế quốc nhiều người như vậy ở luyện đan thượng tưởng có điều tạo nghệ, đều thực tích cực tham gia thi đấu.

Theo ngàn danh người dự thi tiến vào giữa sân, tìm được chính mình vị trí sau. Trương Chí một mới ở một bên đài thượng lớn tiếng nói: “Trên sân thi đấu các vị người dự thi, hiện tại thỉnh không cần châu đầu ghé tai cùng lộn xộn, lập tức sẽ có người kiểm tra các người dây số bài, thẩm tra đối chiếu sau bắt đầu thi đấu.”

Trương Chí vừa nói xong những lời này sau, mười mấy tên nữ tử từ dưới đài đi ra, bắt đầu một đám kiểm tra người dự thi dây số bài, để ngừa giả mạo cùng làm bộ.

Bạch Quá giao ra dây số bài, thẩm tra đối chiếu quá thân phận sau không có vấn đề, lại đến phiên tiếp theo vị kiểm tra dây số bài.

“Dám làm bộ?”

Bỗng nhiên một tiếng gầm lên, Trương Chí một phi thân rơi vào đám người, đem này trung một cái mặt trắng không cần thanh niên xách lên.

“Tiền bối tha mạng a, ta cũng là nhất thời nhiệt đầu óc mới có thể như vậy, cầu người tha thứ ta.” Bạch diện không cần nam tử cầu xin tha thứ nói.

Nguyên lai người này là làm bộ, cũng không biết là giả mạo thân phận vẫn là làm bộ thân phận bài.

“Người ở khỏi phạm đế quốc về sau rút cuộc dừng nghỉ luyện đan, rút đi!” Trương Chí một tùy tay một ném, này mặt trắng không cần nam tử liền bay đi ra ngoài, đánh vào một cây cột thượng phun ra khẩu máu tươi.

Hắn xoa xoa khóe miệng vết máu, xoay người liền đi.

Bạch Quá chú ý tới người này ánh mắt biến hóa, này mặt trắng không cần nam tử tuyệt đối lòng mang không cam lòng, nhưng lúc này cũng làm không được cái gì, cho nên trực tiếp liền đi.

Nói vậy ngày nào đó sẽ lấy mặt khác một loại phương thức gặp mặt.

Liền tiếp có chút bị điều tra ra là làm bộ, cấp đuổi ra đi lúc sau, hiện trường mới an tĩnh xuống dưới. Trương Chí đảo qua coi một vòng sau mở miệng nói: “Các người đều thấy, này đó bị đuổi ra đi người đều có làm bộ thành phần, bọn họ đời này đem dừng bước tại đây, khỏi phạm đế quốc không có bất luận cái gì thế lực sẽ thu lưu bọn họ làm đan sư, ta tưởng nói chính là, đan miếu từ trước đến nay nghiêm cẩn, muốn lừa gạt chúng ta phải trả giá đại giới!”

Bạch Quá nhìn nhìn chung quanh, một ít người sắc mặt rõ ràng có chút biến hóa, hiển nhiên bị Trương Chí một lời nói uy hiếp tới rồi. Nếu trong đó những người này tâm trí không kiên, kế tiếp đan so khả năng sẽ đi công tác sai.

“Trở lại chuyện chính, tóm lại không cần lừa gạt chúng ta đan miếu, kế tiếp thi đấu cũng là giống nhau.” Trương Chí vung lên phát ống tay áo nói: “Hiện tại ta tuyên bố khỏi phạm đế quốc đệ tam mươi giới đan so bắt đầu!”

Theo này một tiếng tuyên bố, hiện trường áp lực trạng thái rút cuộc biến mất, thay thế chính là càn vì nhiệt liệt thanh âm.

Lúc này từ trong thông đạo đi ra một người quần áo hoa lệ thanh niên, Trương Chí liền tiếp vội đi xuống chiều dài, cực kỳ khách khí.

Bạch Quá chú ý tới cái này quần áo hoa lệ thanh niên, từ hắn bên ngoài đi lên xem, hắn là ở khỏi phạm đế quốc có không nhỏ địa vị, rất có khả năng là đế quốc cao tầng, nếu không lấy Trương Chí một người như vậy, là sẽ không khách khí như vậy.

Sáu vị đan trong miếu một nữ tử lúc này phi thân dừng ở đài thượng, nhìn mọi người nói: “Ta là đan miếu mộc tử vận, hiện tại thỉnh các vị người dự thi chuẩn bị sẵn sàng, vòng thứ nhất thi đấu sắp bắt đầu.”

Này nữ tử tuy mỹ, nhưng Bạch Quá lại vô tâm thương thức, thi đấu sắp bắt đầu, hắn muốn ở vòng thứ nhất trung đạt được tốt hơn thứ tự, mới có thể tiến vào đợt thứ hai.

Bỗng nhiên một tầng cấm chế từ chúng người dự thi dưới chân dâng lên, đem mọi người bao bọc lấy. Bạch Quá tập trung chú ý, vòng thứ nhất bắt đầu rồi.

Một trương giấy trống rỗng xuất hiện, Bạch Quá đem nó cầm trong tay, sau đó trước mặt hắn hiện ra một đóa hoa bóng dáng, ngay sau đó thanh âm truyền vào hắn trong óc: “Thi đấu quy tắc, phân biệt linh thảo. Đem hiện hiện ra linh thảo phân biệt sau điền trên giấy, chỉ cần dùng viết tay liền có thể hoàn thành, thời gian một nén nhang.”

Mình bạch quy tắc sau Bạch Quá không có do dự, bắt đầu phân biệt này cây linh thảo, này cây linh thảo có rễ cây, chia làm sáu cánh hoa cánh, buông xuống xuống dưới. Nhân sắc vì màu lam, Bạch Quá ngẩn ngời quan sát sau liền biết đây là cái gì linh thảo.

“Sáu lam linh.”

Này cây linh thảo tên bị Bạch Quá dùng bản chép tay ở trang giấy thượng, ký lục xong sau linh thảo nháy mắt biến mất, sau đó biến thành tiếp theo cây linh thảo.

“Hỏa trái táo, duyên niên thảo, nửa bên quả, hoa cúc lan.....”

Liền tiếp phân biệt tám cây linh thảo đi không có gặp được trở ngại, thẳng đến phân biệt đệ thập nhất cây linh thảo thời điểm Bạch Quá mới nhíu mày, cái này linh thảo hắn thế nhưng không quen biết

Chương 59: Tiến vào trước trăm

Quái dị hình dạng cùng xương rồng bà giống nhau, duy nhất không cùng chính là nó nhan sắc là màu xám, hơn nữa cũng có từng cây thứ. Loại này cũng có thể xưng là linh thảo? Bạch Quá xem đến đầu đầu.

Địch xác đem hấn khó xử, hấn biết nói linh thảo tri thức cũng không ít, hấn là thực toàn diện mới đúng, nhưng chính là nhận không ra này linh thảo tên.

Lúc này Bạch Quá rất muốn nhìn xem còn lại tuyển thủ tiến độ, nhưng bị cấm chế bao vây căn bản nhìn không thấy bên ngoài tình huống. Hấn cũng không dám dùng thần thức xuyên thấu cấm, sợ trái với quy tắc.

Thời gian một phân một giây trôi đi, Bạch Quá không nghĩ ở cái này quái dị linh thảo thượng lại phí văn chương, đơn giản điền một cái xương rồng bà đi lên, liền tính sai rồi cũng không cái gọi là, hấn cũng không tin còn lại tuyển thủ đều có thể đáp đi lên.

Kế tiếp linh thảo phân biệt nhưng thật ra không thể nào cố sức, Bạch Quá tốc độ nhanh lên, nửa nén hương sau đã phân biệt ra 58 loại linh thảo, hấn cũng không biết chính mình tính phân biệt nhiều vẫn là thiếu.

Nếu tại đây cửa thứ nhất đã bị đào thải, kia hấn xem ra chủ định liền không phải luyện đan liễu, nhân lúc còn sớm hồi bạch cốt vương mà thương lượng đối sách, nếu cửa thứ nhất qua, kia tự nhiên liền có bên dưới.

Ở Bạch Quá phân biệt đệ 100 loại linh thảo thời điểm, chung quanh cấm chế biến mất. Xem ra đã đến giờ.

Mọi nơi nhìn lại, này đó người dự thi đều là lác đầu thờ dài, có bộ phận người còn lại là tin tưởng tràn đầy, Bạch Quá cũng không biết chính mình phân biệt 100 trung linh thảo là ở vào cái gì trình độ, trong lòng khó tránh khỏi có chút thấp thòm.

“Đại gia thỉnh đem ký lục hảo linh thảo giấy đặt ở trên mặt đất, kiên nhẫn chờ đợi kết quả.” Trên đài mộc tử vận nhân nhạ nói một câu.

Bạch Quá đem giấy đặt ở trên mặt đất, một đạo bạch quang hiện lên, ký lục hảo linh thảo giấy hư không tiêu thất, hấn là bị truyền tống đi rồi.

Ở mọi người giấy bị truyền tống đi thời điểm, Bạch Quá nhỏ giọng hỏi bên cạnh một người tuyển thủ, “Vị này bằng hữu, ngươi đoán ra tới vài loại linh thảo, có không cùng ta nói nói?”

Bị bạch hỏi đến lời nói tên này người dự thi sắc mặt cũng không như thế nào hảo, nhưng thấy Bạch Quá tu vi tựa hồ so với hấn hiệu thảng, cho nên xuất phát từ lễ phép vẫn là nói: “Ta sáng suốt vĩnh biệt mười lăm loại linh thảo, cũng không biết có thể hay không thông qua tiếp theo luân, đạo hữu đâu, ngươi phân biệt vài loại?”

Bạch Quá sững sốt, 15 loại?

Này cùng hấn có thể so sánh sao, mới 15 loại, có phải hay không nơi này nhất lôt để tồn tại, nếu nói như vậy hấn nhưng thật ra có cơ hội tiến vào tiếp theo luân.

Bạch Quá có chút xấu hổ nói một câu: “Ta vừa vận một trăm loại.”

“100 loại!” Tên này tuyển thủ lập tức kêu lên, chung quanh một tiểu bộ phận tuyển thủ cũng sôi nổi đầu tới kinh ngạc ánh mắt, cảm thấy không thể tin tưởng.

“Tiểu tử này tuyệt đối ở khoác lác, ta luyện đan tư chất cực hảo, cũng sáng suốt dừng ra 58 loại linh thảo, hấn như thế nào sẽ phân biệt ra 100 loại đâu, không có khả năng.” Bên cạnh một người râu xồm dự thi tuyển thủ khinh thường nói.

Còn lại chú ý lại đây người dự thi cũng đều không mấy tin được, phân biệt 100 loại linh thảo xác thật có chút khoác lác, bọn họ mấy cái thêm lên phỏng chừng đều còn không có Bạch Quá một người nhiều.

Bạch Quá âm thầm táp lười, không nghĩ tới phân biệt ra 100 loại linh thảo thế nhưng như thế oanh động, chẳng lẽ này không nên thực bình thường sao?

Bọn họ phân biệt thiếu, không đại biểu hấn Bạch Quá cũng muốn phân biệt thiếu, ai có bản lĩnh ai liền phân biệt nhiều, có cái gì đại kinh tiểu quái.

“Các ngươi này đó vô tri người, chính mình vô tri còn chưa tính, còn nói vị này bằng hữu là khoác lác, thật là buồn cười.”

Một cái đột ngột thanh âm vang lên, ở Bạch Quá phía bên phải vị thứ ba một người tóc ngắn nam tử, khinh thường nhìn những cái đó nói trắng ra quá là khoác lác người, ở hấn trong mắt những người này toàn bộ đều là rác rưởi, trường hợp vãn đề, cho nên mới không có mắng ra tới.

“Ngươi là người phương nào, thế nhưng phản bác lời nói của ta?” Râu xồm tu sĩ khí thế một hoành, như là muốn động thủ bộ dáng.

“Ngươi loại này rác rưởi không xứng cùng ta nói chuyện.” Tóc ngắn tu sĩ khinh thường, càng vốn không có muốn để ý tới, lúc này nhìn về phía Bạch Quá: “Tại hạ từ quá muộn, còn chưa thỉnh giáo đạo hữu tên?”

Bạch Quá nhưng thật ra khách khí, trực tiếp ôm quyền nói: “Ta kêu Bạch Quá, đạo hữu khách khí.”

Vừa rồi chính là cái này từ quá muộn giúp hấn nói chuyện, hấn tự nhiên muốn lấy lễ tương đãi.

“Ngươi làm lơ ta?” Râu xồm tu sĩ khí thế tăng vọt, sắp ra tay thời điểm bỗng nhiên một trận dao động truyền đến, hấn như là bị nước lạnh tưới diệt ngọn lửa, nháy mắt héo.

“Lượng ngươi không có ra tay, bằng không ta trực tiếp đem ngươi phế đi tu vi, sau đó rút cuộc dừng nghỉ bước vào luyện đan một bước.” Trương Chí một khí thế truyền đến, làm vốn dĩ náo nhiệt sân thi đấu nháy mắt an tĩnh xuống dưới.

Râu xồm tu sĩ vội vàng ôm quyền nhận sai nói: “Đa tạ tiền bối thứ tội, văn bối nhất thời nhiệt đầu óc, lần sau không dám.”

“Nếu còn có lần sau, ngươi liền chờ tu vi bị phế đi.” Trương Chí vừa nói xong câu này sau không hề phản ứng râu xồm, mà là đối với đại gia nói: “Thỉnh đại gia tuân thủ thi đấu trật tự. Hiện tại ta công bố đang ngồi các vị thành tích, còn xin nghe hảo tự mình tên cửa hiệu.”

Mọi người nháy mắt an tĩnh lại, đây là liên quan đến bọn họ vận mệnh thời khắc, cần thiết muốn cẩn thận nghe.

“Ta báo danh tên cửa hiệu là tiến vào trước trăm tuyển thủ.” Trương Chí ngay từ đầu báo tên cửa hiệu: “36, 45, 98, 102, 106, 109.....”

Dự thi tuyển thủ tên cửa hiệu một đám bị báo ra, ở đây tất cả mọi người nín thở tức khí, bọn họ chờ đợi chính mình tên cửa hiệu bị báo ra.

“309, 323, 333, 348, 354.....”

Lập tức liền phải tiếp cận Bạch Quá đánh số, hấn giờ phút này nội tâm cũng là thấp thòm, không biết này trước một trăm danh có thể hay không tiến vào.

“467, 472, 496, 498, 554, 612.....”

“Ha ha ha.” Bạch Quá còn không có cười, một bên cách đó không xa từ quá muộn lại là cười to ra tiếng.

Bạch Quá chú ý tới hấn đánh số, là 496, cũng chính là so với chính mình thiếu ba vị số, bất quá Bạch Quá tên cửa hiệu cũng bị báo qua, hiển nhiên đã tiến vào trước trăm hàng ngũ.

“Ha ha.” Bạch Quá cũng cười vài tiếng, sau đó nhìn về phía một bên sắc mặt biến thành màu đen râu xồm.

Râu xồm đầy mặt biến thành màu đen, một bộ không thể tin tưởng bộ dáng, hấn như vậy có thiên phú, như vậy nỗ lực người thế nhưng liền vòng thứ nhất đều quá không được?

Không có bị báo danh tên ý vị chính là bị đào thải, râu xồm không thể tiếp thu hiện thực, hấn vất vả nỗ lực này nhiều năm như vậy, cứ như vậy kết thúc?

Sau đó còn muốn lại chờ mười năm, mới có thể lại mới thêm tiếp theo giới đan so, như vậy hấn nhân sinh chẳng phải là lạc hậu vô số người?

Ngay sau đó hấn liền phát hiện Bạch Quá ánh mắt, râu xồm tức khắc cả kinh, vừa rồi này bạch y nam tử đánh số tựa hồ bị báo qua, chẳng lẽ đúng như hấn theo như lời giống nhau, phân biệt ra một trăm loại linh thảo?

Không có khả năng, này tuyệt đối không có khả năng.

“Ngươi tiến vào trước trăm?” Râu xồm không tin tã, tiến lên hỏi một câu Bạch Quá.

Bạch Quá cười gât gât đầu, cái này râu xồm cũng là cái kỳ ba.

Không đợi râu xồm tiếp tục nói chuyện, một bên từ quá muộn liền đi tới ngắt lời nói: “Ngươi nghĩ sao, trước trăm kém cỏi nhất cũng phân biệt 70 nhiều loại linh thảo, ngươi kia 50 vài loại thật đúng là không tính cái gì.”

“Ngươi!” Râu xồm lại muốn động thủ, gia hỏa này khinh người quá đáng, thế nhưng tại đây nói hấn học nghệ chưa tinh. Nhưng nhớ tới Trương Chí vừa nói nói sau, hấn nhin xuống xúc động, nếu tại đây động thủ hấn có khả năng liền mặt trời của ngày mai đều đem nhìn không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Đợt thứ hai luyện đan

“Như thế nào, còn muốn động thủ?” Từ Quá Muộn khinh thường nói: “Người nếu dám ở nơi này động thủ, ta tin tưởng người đời này đều dừng nghỉ luyện đan, chỉ sợ muốn loại cả đời hoa màu mới có thể nuôi sống chính mình.”

Râu xồm lẩn này chẳng những không có sinh khí, ngược lại nở nụ cười, “Các người rất lợi hại, thực hảo.” Sau khi nói xong hắn liền cũng không quay đầu lại rời đi sân thi đấu.

Đối với trên đường có người rời khỏi, đan miếu là cho phép, bọn họ muốn chính là nhân tài tinh anh, mà không phải một ít chất thải công nghiệp.

Cho nên giống râu xồm như vậy đi nhiều ít đều không sao cả, liền tính hắn phân biệt ra 50 loại linh thảo cũng vô dụng, chỉ cần chưa đi đến nhập trước trăm hàng ngũ đan miếu vẫn như cũ không thương mất.

“Từ huynh, người này tuy rằng làm người cao ngạo, nhưng xác thật có chút thực lực, có thể không kết thù vẫn là không cần kết hảo.” Bạch Quá nhắc nhở một câu, bởi vì một hồi thi đấu kết thù hoàn toàn không cần phải, hướng chi đều là vì cầu đạo.

“Bạch huynh không cần để ý, giống hắn cái loại này người chính là xem không được người khác hảo, ta chính là mở miệng giáo huấn một chút hắn, nếu tương lai hắn dám đánh ta chú ý, ta sẽ cho hắn biết lợi hại.” Từ Quá Muộn cười hắc hắc.

Bạch Quá không có tiếp tục nói chuyện, mà là nhìn về phía chủ trì đài, Trương Chí vừa báo tên cửa hiệu đã tiếp cận kết thúc, trước một trăm danh lập tức quyết ra.

“Đại gia an tĩnh một chút.” Trương Chí vừa báo xong cuối cùng một cái tên cửa hiệu, làm đại gia an tĩnh, chờ mọi người không tái nói nữa sau, hắn tiếp tục mở miệng nói: “Hiện tại không có bị báo danh tên cửa hiệu người thỉnh chính mình rời đi.”

Theo Trương Chí một giọng nói rơi xuống, trên sân thi đấu tăng lớn tu sĩ rời đi, sôi nổi mang theo thờ dài cùng không cam lòng, bọn họ cái nào không phải nỗ lực qua đi mới đến tham gia đan so?

Kết quả vòng thứ nhất đều không có quá đã bị đào thải, nếu tương lại lần nữa thi đấu, vậy đến mười năm lúc sau, thời gian này nói dài cũng không dài lắm, bảo ngăn cũng không ngăn lắm, nhưng đối với luyện đan người tới nói lại là có chút buồn tẻ cùng nhạt nhẽo.

Đi rồi gần ngàn người người dự thi, trên sân thi đấu tức khắc trống trải lên, Trương Chí vừa lý khai chủ trì đài, theo sau Mộc Tử Vận phi thân dừng ở trên đài, nàng nhìn dưới đài một trăm danh người dự thi gật đầu nói: “Các người đều là làm tốt lắm, có thể từ một ngàn nhiều người trung trở hết tài năng, hiển nhiên là có chút thực lực, nhưng là kế tiếp thi đấu lại không phải đơn giản như vậy, ta tới tuyên bố một chút đợt thứ hai luyện đan, tại đây phía trước, mời các người trước đứng ở một lần nữa phân phối tốt vị trí đi lên.”

Bạch Quá nhìn nhìn dưới chân, người dự thi dãy số đã thay đổi, dưới chân vị trí này đã không phải hắn.

“Bạch huynh, chúc người vận may.” Từ Quá Muộn cười cười đi tìm chính mình vị trí.

Bạch Quá hiểu ý điểm phía dưới, cũng bắt đầu tìm chính mình vị trí, ở chỗ này hắn biết không có thể tùy tiện sử dụng thần thức, này đó người dự thi trung có lẽ rất nhiều đều không có đạt tới tu luyện thần thức cảnh giới, nhưng Bạch Quá chú ý tới còn có hai người thậm chí đã là phản ứng nhiệt hạch cảnh giới.

Tới phản ứng nhiệt hạch cảnh giới tu sĩ có thể tu luyện thần thức, diễn sinh mà ra, nhưng nơi đây thi đấu lại không thấy này hai người sử dụng thần thức, ngay cả tìm chính mình vị trí đều là bằng ánh mắt chứng kiến.

Thời gian có rất nhiều, Bạch Quá sẽ không mạo hiểm dùng thần thức tìm vị trí, hắn đôi mắt lại không hạt.

Vài phút sau Bạch Quá tìm chính mình vị trí, hắn vị trí có chút hẻo lánh, ở một chỗ trong một góc, giống nhau thật đúng là không có gì người có thể chú ý tới, liền ở hắn đứng yên thời điểm, Mộc Tử Vận thanh âm cũng tùy theo truyền đến.

“Đợt thứ hai là luyện đan, cái này ta liền không cần nhiều lời, hướng giới đều là như vậy lại đây. Ta sở muốn nói chính là, lần này các người muốn luyện đan kêu “Đằng Lang Đan”, tuy rằng nó là nhất phẩm đan dược, nhưng là lại không thể so nhị phẩm đan dược hảo luyện chế, thậm chí cùng nào đó nhị phẩm đan dược so sánh với còn muốn khó luyện.

Thời gian vẫn như cũ là một nén nhang, một nén nhang sau nếu là không có luyện chế thành công, chẳng sợ chỉ có một viên cũng coi như thành công, như vậy người liền đem bị trực tiếp đào thải, vòng thứ ba cũng không cần tham gia. Hảo, hiện tại bắt đầu đi.”

Mộc Tử Vận mới vừa nói xong quy tắc, Bạch Quá trước người đã nhiều một đỉnh đan lò, này đan lò vì màu đen, bình thường không thể lại bình thường.

Đan lò trung nằm một viên hoàng đá lấy lửa, tản ra một tia nhiệt độ, Bạch Quá thân thể có chút không khoẻ, không biết có phải hay không bởi vì này hoàng đá lấy lửa duyên cớ, nhưng là điểm này điểm không khoẻ đối hắn còn tạo không thành cái gì ảnh hưởng, thấy mọi người đều bắt đầu xuống tay để vào dược liệu, Bạch Quá cũng không do dự, bắt đầu đem bên người sớm đã phóng tốt dược liệu sửa sang lại ra tới.

Sau đó để vào đan lò trung chuẩn bị đưa bọn họ hòa tan, cũng chính là cái gọi là ngưng dịch.

Đằng Lang Đan khó luyện chế không sai, Mộc Tử Vận phía trước nói nhị phẩm đan dược thậm chí đều không có Đằng Lang Đan khó luyện chế, này cũng không có sai.

Nhưng là Mộc Tử Vận có lẽ không biết Đằng Lang Đan rất sớm trước kia là nhị phẩm đan dược, chẳng qua bởi vì thời gian duyên có, làm cho trong đó một gốc cây chủ linh thảo diệt sạch, kết quả hậu nhân tìm được một gốc cây cùng loại với Đằng Lang Đan chủ linh thảo, treo đầu dê bán thịt chó, lại thất chi căn nguyên.

Thế cho nên Đằng Lang Đan dược hiệu lại tới càng nhỏ, cuối cùng biến thành nhất phẩm đan dược, lại còn có không hảo luyện chế.

Những việc này hẳn là từ ma đan nướng thanh tiền bối kia biết được, cho nên luyện chế Đằng Lang Đan đối với hắn tới nói cũng không khó, hiện tại duy nhất muốn khắc phục chính là kia hoàng đá lấy lửa mang cho hắn tâm lý chướng ngại.

Người đá lấy lửa hẳn đã khắc phục, nhưng hoàng đá lấy lửa cường độ cao hơn người đá lấy lửa, cho nên khó tránh khỏi sẽ không khoẻ, Bạch Quá không có phân tâm, đem sửa sang lại ra tới được liệu ném nhập màu đen đan lô trung, ánh lửa chiếu rọi, sương khói phiêu ra.

Hiện tại vô pháp dùng đan quyết, bằng không sẽ bị người sáng suốt nhìn ra, nhưng Bạch Quá có thể tiềm di mặc hóa đem đan quyết nhốt đánh vào đan lô, tuy rằng như vậy Đằng Lang Đan phẩm chất sẽ giảm xuống, nhưng nếu không đánh đan quyết, kia luyện chế ra tới Đằng Lang Đan phẩm chất sẽ đại giảm xuống.

Ma đan nướng thanh tiền bối đan quyết có thể nói là điều luyện sắc sảo, Bạch Quá tin tưởng, liên tính này đó đan miếu cường giả cũng không có mấy cái sẽ đan quyết, liên tính sẽ, cũng không có khả năng là chân chính đan quyết.

Trận thi đấu này Bạch Quá nhất định phải thắng, liên tính không phải trước mười, cũng muốn tiến vào không bị đào thải hàng ngũ.

Ngon lửa bốc lên, kia nhẹ nhàng không khoẻ ảnh hưởng Bạch Quá phát huy, hắn cắn răng khắc chế, đem tay không chế được linh thảo phân giải, hóa dịch, cuối cùng ngưng dịch.

Tối hôm qua này một bước thời điểm, bốn phía đã có người bắt đầu lục tục ra đan, hiển nhiên ở không có đan quyết dưới tình huống, ra đan tốc độ xác thật sẽ mau, nhưng chất lượng lại không chiếm được bảo đảm.

Bạch Quá ở mọi người âm ỉ thời điểm, tiềm di mặc hóa đánh ra vài đạo đan quyết, phối hợp trên tay động tác, bắt đầu ngưng đan.

Cái trán mồ hôi không biết khi nào xuất hiện, theo hắn tuổi trẻ gương mặt chảy xuống ở trên vạt áo, bốn phía thanh âm càng ngày càng âm ỉ, hiển nhiên rất nhiều người đã là ra đan, mà Bạch Quá còn ở đệ nhị bước bồi hồi.

Chờ Bạch Quá ngưng đan xong sau, mọi người cơ hồ đều đã ra đan, duy độc mấy cái người dự thi còn ở không ngừng bận rộn, trong đó một cái đó là Từ Quá Muộn.

Hắn tuy rằng sẽ không đan quyết, nhưng là hắn thao tác thủ pháp lại là này đó người dự thi vô pháp tương đối, hắn xuất từ cổ xưa đan dược thể gia, đáng tiếc chính là bởi vì một lần kiếp nạn, hắn đan dược thể gia ở hư tình bị nhổ tận gốc, hoàn toàn biến mất.

Vì không cho gia tộc đan đạo truyền thừa biến mất, Từ Quá Muộn gia gia một mình ẩn với nguy hiểm núi rừng trung, cưới vợ sinh con, do đó mới có Từ Quá Muộn phụ thân, cùng chính hắn.

Trải qua nhiều năm rèn luyện, Từ Quá Muộn ở đan dược thượng chưa nói tới xuất sắc, nhưng cũng xem như lược có điều thành, lần này đan so với hắn nhất định phải thắng được, sau đó tiến vào đan miếu, đưa bọn họ gia tộc đan đạo phát huy đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Đột thứ hai luyện đan

“Như thế nào, còn muốn động thủ?” Từ Quá Muộn khinh thường nói: “Người nếu dám ở nơi này động thủ, ta tin tưởng người đời này đều đừng nghĩ luyện đan, chỉ sợ muốn loại cả đời hoa màu mới có thể nuôi sống chính mình.”

Râu xồm lần này chẳng những không có sinh khí, ngược lại nở nụ cười, “Các người rất lợi hại, thực hảo.” Sau khi nói xong hắn liền cũng không quay đầu lại rời đi sân thi đấu.

Đối với trên đường có người rời khỏi, đan miếu là cho phép, bọn họ muốn chính là nhân tài tinh anh, mà không phải một ít chất thải công nghiệp.

Cho nên giống râu xồm như vậy đi nhiều ít đều không sao cả, liền tính hấn phân biệt ra 50 loại linh thảo cũng vô dụng, chỉ cần chưa đi đến nhập trước trăm hàng ngũ đan miếu vẫn như cũ không thương mắt.

“Từ huynh, người này tuy rằng làm người cao ngạo, nhưng xác thật có chút thực lực, có thể không kết thù vẫn là không cần kết hảo.” Bạch Quá nhắc nhở một câu, bởi vì một hồi thi đấu kết thù hoàn toàn không cần phải, huống chi đều là vì cầu đạo.

“Bạch huynh không cần để ý, giống hấn cái loại này người chính là xem không được người khác hảo, ta chính là mở miệng giáo huấn một chút hấn, nếu tương lai hấn dám đánh ta chú ý, ta sẽ cho hấn biết lợi hại.” Từ Quá Muộn cười hắc hắc.

Bạch Quá không có tiếp tục nói chuyện, mà là nhìn về phía chủ trì đài, Trương Chí vừa báo tên cửa hiệu đã tiếp cận kết thúc, trước một trăm danh lập tức quyết ra.

“Đại gia an tĩnh một chút.” Trương Chí vừa báo xong cuối cùng một cái tên cửa hiệu, làm đại gia an tĩnh, chờ mọi người không tái nói nữa sau, hấn tiếp tục mở miệng nói: “Hiện tại không có bị báo danh tên cửa hiệu người thỉnh chính mình rời đi.”

Theo Trương Chí một giọng nói rơi xuống, trên sân thi đấu tầng lớn tu sĩ rời đi, sôi nổi mang theo thờ dài cùng không cam lòng, bọn họ cái nào không phải nỗ lực qua đi mới đến tham gia đan so?

Kết quả vòng thứ nhất đều không có quá đã bị đào thải, nếu tương lại lần nữa thi đấu, vậy đến mười năm lúc sau, thời gian này nói dài cũng không dài lắm, bảo ngăn cũng không ngăn lắm, nhưng đối với luyện đan người tới nói lại là có chút buồn tẻ cùng nhạt nhẽo.

Đi rồi gần ngàn người người dự thi, trên sân thi đấu tức khắc trống trải lên, Trương Chí vừa lý khai chủ trì đài, theo sau Mộc Tử Vận phi thân dừng ở trên đài, nàng nhìn dưới đài một trăm danh người dự thi gật đầu nói: “Các người đều là làm tốt lắm, có thể từ một ngàn nhiều người trung trở hết tài năng, hiển nhiên là có chút thực lực, nhưng là kế tiếp thi đấu lại không phải đơn giản như vậy, ta tới tuyên bố một chút đợt thứ hai luyện đan, tại đây phía trước, mời các người trước đứng ở một lần nữa phân phối tốt vị trí đi lên.”

Bạch Quá nhìn nhìn dưới chân, người dự thi dãy số đã thay đổi, dưới chân vị trí này đã không phải hấn.

“Bạch huynh, chúc người vận may.” Từ Quá Muộn cười cười đi tìm chính mình vị trí.

Bạch Quá hiểu ý điểm phía dưới, cũng bắt đầu tìm chính mình vị trí, ở chỗ này hấn biết không có thể tùy tiện sử dụng thần thức, này đó người dự thi trung có lẽ rất nhiều đều không có đạt tới tu luyện thần thức cảnh giới, nhưng Bạch Quá chú ý tới còn có hai người thậm chí đã là phản ứng nhiệt hạch cảnh giới.

Tới phản ứng nhiệt hạch cảnh giới tu sĩ có thể tu luyện thần thức, diễn sinh mà ra, nhưng nơi đây thi đấu lại không thấy này hai người sử dụng thần thức, ngay cả tìm chính mình vị trí đều là bằng ánh mắt chứng kiến.

Thời gian có rất nhiều, Bạch Quá sẽ không mạo hiểm dùng thần thức tìm vị trí, hấn đôi mắt lại không hạt.

Vài phút sau Bạch Quá tìm chính mình vị trí, hấn vị trí có chút hẻo lánh, ở một chỗ trong một góc, giống nhau thật đúng là không có gì người có thể chú ý tới, liền ở hấn đứng yên thời điểm, Mộc Tử Vận thanh âm cũng tùy theo truyền đến.

“Đợt thứ hai là luyện đan, cái này ta liền không cần nhiều lời, hướng giới đều là như vậy lại đây. Ta sở muốn nói chính là, lần này các người muốn luyện đan kêu “Đăng Lang Đan”, tuy rằng nó là nhất phẩm đan dược, nhưng là lại không thể so nhị phẩm đan dược hảo luyện chế, thậm chí cùng nào đó nhị phẩm đan dược so sánh với còn muốn khó luyện.

Thời gian vẫn như cũ là một nén nhang, một nén nhang sau nếu là không có luyện chế thành công, chẳng sợ chỉ có một viên cũng coi như thành công, như vậy người liền đem bị trực tiếp đào thải, vòng thứ ba cũng không cần tham gia. Hảo, hiện tại bắt đầu đi.”

Mộc Tử Vận mới vừa nói xong quy tắc, Bạch Quá trước người đã nhiều một đỉnh đan lô, này đan lô vì màu đen, bình thường không thể lại bình thường.

Đan lô trung nằm một viên hoàng đá lấy lửa, tản ra một tia nhiệt độ, Bạch Quá thân thể có chút không khỏe, không biết có phải hay không bởi vì này hoàng đá lấy lửa duyên có, nhưng là điểm này điểm không khỏe đối hấn còn tạo không thành cái gì ảnh hưởng, thấy mọi người đều bắt đầu xuống tay để vào dược liệu, Bạch Quá cũng không do dự, bắt đầu đem bên người sớm đã phóng tốt dược liệu sửa sang lại ra tới.

Sau đó để vào đan lô trung chuẩn bị đưa bọn họ hòa tan, cũng chính là cái gọi là ngưng dịch.

Đăng Lang Đan khó luyện chế không sai, Mộc Tử Vận phía trước nói nhị phẩm đan dược thậm chí đều không có Đăng Lang Đan khó luyện chế, này cũng không có sai.

Nhưng là Mộc Tử Vận có lẽ không biết Đăng Lang Đan rất sớm trước kia là nhị phẩm đan dược, chẳng qua bởi vì thời gian duyên có, làm cho trong đó một gốc cây chủ linh thảo diệt sạch, kết quả hậu nhân tìm được một gốc cây cùng loại với Đăng Lang Đan chủ linh thảo, treo đầu dê bán thịt chó, lại thất chi căn nguyên.

Thế cho nên Đăng Lang Đan dược hiệu lại tới càng nhỏ, cuối cùng biến thành nhất phẩm đan dược, lại còn có không hảo luyện chế.

Những việc này hẳn là từ ma đàn nướng thanh tiền bối kia biết được, cho nên luyện chế Đẳng Lang Đan đối với hắn tới nói cũng không khó, hiện tại duy nhất muốn khắc phục chính là kia hoàng đá lấy lửa mang cho hắn tâm lý chướng ngại.

Người đá lấy lửa hẳn đã khắc phục, nhưng hoàng đá lấy lửa cường độ cao hơn người đá lấy lửa, cho nên khó tránh khỏi sẽ không khoẻ, Bạch Quá không có phân tâm, đem sửa sang lại ra tới được liệu ném nhập màu đen đan lô trung, ánh lửa chiếu rọi, sương khói phiêu ra.

Hiện tại vô pháp dùng đan quyết, bằng không sẽ bị người sáng suốt nhìn ra, nhưng Bạch Quá có thể tiềm di mặc hóa đem đan quyết nhốt đánh vào đan lô, tuy rằng như vậy Đẳng Lang Đan phẩm chất sẽ giảm xuống, nhưng nếu không đánh đan quyết, kia luyện chế ra tới Đẳng Lang Đan phẩm chất sẽ đại giảm xuống.

Ma đàn nướng thanh tiền bối đan quyết có thể nói là điều luyện sắc sảo, Bạch Quá tin tưởng, liên tính này đó đan miếu cường giả cũng không có mấy cái sẽ đan quyết, liên tính sẽ, cũng không có khả năng là chân chính đan quyết.

Trận thi đấu này Bạch Quá nhất định phải thắng, liên tính không phải trước mười, cũng muốn tiến vào không bị đào thải hàng ngũ.

Ngon lửa bốc lên, kia nhẹ nhẹ không khoẻ ảnh hưởng Bạch Quá phát huy, hắn cắn răng khắc chế, đem tay không chế được linh thảo phân giải, hóa dịch, cuối cùng ngưng dịch.

Tối hôm qua này một bước thời điểm, bốn phía đã có người bắt đầu lục tục ra đan, hiển nhiên ở không có đan quyết dưới tình huống, ra đan tốc độ xác thật sẽ mau, nhưng chất lượng lại không chiếm được bảo đảm.

Bạch Quá ở mọi người âm ỉ thời điểm, tiềm di mặc hóa đánh ra vài đạo đan quyết, phối hợp trên tay động tác, bắt đầu ngưng đan.

Cái trán mồ hôi không biết khi nào xuất hiện, theo hắn tuổi trẻ gương mặt chảy xuống ở trên vạt áo, bốn phía thanh âm càng ngày càng âm ỉ, hiển nhiên rất nhiều người đã là ra đan, mà Bạch Quá còn ở đệ nhị bước bồi hồi.

Chờ Bạch Quá ngưng đan xong sau, mọi người cơ hồ đều đã ra đan, duy độc mấy cái người dự thi còn ở không ngừng bận rộn, trong đó một cái đó là Từ Quá Muộn.

Hắn tuy rằng sẽ không đan quyết, nhưng là hắn thao tác thủ pháp lại là này đó người dự thi vô pháp tương đối, hắn xuất từ cổ xưa đan dược thể gia, đáng tiếc chính là bởi vì một lần kiếp nạn, hắn đan dược thể gia ở hư tinh bị nhổ tận gốc, hoàn toàn biến mất.

Vì không cho gia tộc đan đạo truyền thừa biến mất, Từ Quá Muộn gia gia một mình ẩn với nguy hiểm núi rừng trung, cưới vợ sinh con, do đó mới có Từ Quá Muộn phụ thân, cùng chính hắn.

Trải qua nhiều năm rèn luyện, Từ Quá Muộn ở đan dược thượng chưa nói tới xuất sắc, nhưng cũng xem như lược có điều thành, lần này đan so với hắn nhất định phải thắng được, sau đó tiến vào đan miếu, đưa bọn họ gia tộc đan đạo phát huy đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Nhẹ nhàng thở ra

Đại bộ phận người dự thi đã hoàn thành luyện đan, duy độc ít ỏi mấy người còn ở nỗ lực luyện đan, bọn họ biểu tình chuyên chú, một bộ không đạt mục đích thể không bỏ qua cảm giác.

Dư lại mấy người hiển nhiên trở thành trọng điểm chú ý đối tượng, người dự thi nhóm có chút dùng hài hước ánh mắt, có chút dùng khinh thường ánh mắt, còn có còn lại là một tiếng tiếc hận chi ý.

Bạch Quá không có bị này đó nhân tố quấy nhiễu, hắn hiện tại bị này hoàng đá lấy lửa đều làm cho có chút mệt mỏi, kia còn quản được đến những người khác, chỉ cần một nén nhang trong vòng hắn luyện đan hoàn thành, mới sẽ không quản những người này ánh mắt.

Phía trước đánh quá đan quyết, lúc này lấy không hao lại lần nữa gây, người dự thi nhóm ánh mắt đều ở chính mình trên người, nếu lại sử dụng đan quyết sẽ hoàn toàn ngược lại, hướng hồ hiện tại đã không cần đan quyết, bởi vì hắn sắp thu đan.

“Thu đan.” Nơi xa một thanh âm vang lên, theo tám cái long nhãn màu đỏ thuốc viên rơi vào từ quá muộn trong tay, hắn nhìn chính mình trong tay đan dược không cầm lắc lắc đầu, “Vẫn là thiếu đốt lửa chờ.”

Chung quanh người dự thi lộ ra kinh ngạc biểu tình, người này một lần luyện đan thành công tám cái, hơn nữa ánh sáng màu sáng bóng, nhất định là phẩm cấp không tồi bộ đáng, nhưng hần còn nói thiếu đốt lửa chờ, này thật sự làm cho người ta không nói được lời nào.

Nếu bọn họ có thể luyện ra như vậy đan dược, đã sớm vui vẻ đã chết, há có thể nói chính mình còn thiếu đốt lửa chờ.

Chính là bọn họ không biết từ quá muộn bối cảnh, như hần như vậy tu sĩ tự nhiên đối chính mình yêu cầu quá mức hà khắc, mà không phải này đó tán tu, tán đan sư có thể tương đối, hần xuất từ đan dược thế gia, có phong phú nội tình, lúc này vô pháp 12 viên đan dược ra đan, đã là rất kém cỏi kết quả.

Tái dưới đài kia sáu gã đan miếu người đều ở quan sát cái này mới ra đan tu sĩ, trong đó một cái thư sinh bộ dáng nam tử cười nói: “Tiểu tử này tư chất không tồi, ta tưởng hần hần là có thể đi vào đan miếu, hảo hảo khai quật một phen, tương lai định có thể có điều cao dùng.”

“Xác thật không tồi, như hần như vậy tuổi, có thể một lần luyện ra 8 cái đẳng long đan, hơn nữa ánh sáng màu quang hoa, hần là vì trung thượng phẩm, người này yêu cầu nhiều hơn lưu ý.”

“Không tồi là không tồi, nhưng là không thấy được những người khác không được.” Một cái trên mặt che kín nếp uốn lão giả cười cười, chỉ vào góc một chỗ nói: “Người xem, kia tiểu tử đến bây giờ đều không có ra đan, nói không chừng hần lợi hại hơn một ít.”

Còn lại đan miếu người sôi nổi nhìn về phía kia góc một chỗ, một cái bạch y nam tử đang ở đan lô trước chuyên chú, hần đôi tay qua lại biến hóa, không hề chế được đan lô nội hỏa hậu cùng đan dược hình thành, một bức hết sức chuyên chú bộ dáng.

“Hần không được.” Đan trong miếu một cái nhìn như hơn ba mươi tuổi mỹ mạo thiếu phụ lắc lắc đầu nói: “Người xem này tiểu hỏa trên trán che kín mờ mờ, hiển nhiên là luyện đan có chút cố hết sức, ta cảm thấy hần có thể đem đan lô trung đan dược lấy ra ra tới đã là thực không tồi.”

Này đó đan miếu đan sư nhóm hiển nhiên cũng phát hiện vấn đề này, bạch y thiếu niên trên trán che kín mờ mờ một bộ thực cố hết sức bộ dáng.

Đan miếu lão giả im lặng không nói, hần tuy rằng thấy Bạch Quá mức thượng mờ mờ, nhưng hần biết này tuyệt đối không phải luyện đan mà sinh ra, mà là có khác ẩn tình, hiện tại hần lười đến nói mà thôi.

Theo thời gian trôi qua, một nén nhang thực mau liền phải thấy đấy, hiện trường một trăm danh người dự thi đã hoàn thành luyện đan, hiện tại liền dư lại Bạch Quá một người còn ở luyện đan.

Mộc tử vận đã sớm chú ý tới Bạch Quá, phía trước âm ỉ cũng có Bạch Quá đúc kết, bất quá lúc ấy hần không có để ý, hiện tại thế nhưng liền luyện đan đều là cuối cùng một cái, hần mới chú ý tới Bạch Quá, không nghĩ tới luyện cái đan như vậy lao lực?

Mất thấy một nén nhang thời gian lập tức đã đến, mộc tử vận nói thật ra không nghĩ làm Bạch Quá bị đào thải, đối phương luyện đan như thế chuyên chú, kỳ thật chiếu đạo lý một nén nhang thời gian liền tỉnh là lại rác rưởi đan sư cũng có thể luyện chế hoàn thành, trình độ không được cùng lắm thì là đan tra, nhưng này bạch y thiếu niên tốc độ thật sự quá chậm.

“Ta tuyên bố, đợt thứ hai đan so kết.....”

Mộc tử vận làm đan miếu một người xuất sắc luyện đan sư, không có khả năng cố tình thiên vị bất luận kẻ nào, huống hồ vẫn là không có bất luận cái gì giao thoa Bạch Quá, ở cuối cùng một chút hương bị thiếu xong thời điểm, nàng vẫn là mở miệng tuyên bố.

Nhưng hần nói còn không có nói hoàn chỉnh, liền nghe thấy trong một góc một thanh âm vang lên.

“Thu đan!”

Bạch Quá đánh ra một đạo thủ thế, mười viên tròn xoe đan dược rơi vào trong tay, đồng thời đem hoàng đá lấy lửa tắt, này một nén nhang cũng thật đem hần tra tấn quá sức, thiếu chút nữa đều bị đào thải.

Mộc tử vận ngừng sắp sửa nói ra nói, nhìn Bạch Quá có chút sững sờ, hần tận mắt nhìn thấy thấy Bạch Quá đem mười viên đẳng long đan thu vào trong tay, này không phải mấu chốt, mấu chốt là này đẳng long đan ánh sáng màu dị thường gần gũi, hiển nhiên đã vượt qua thượng phẩm phẩm chất.

“Sao có thể?” Mộc tử vận trong lúc nhất thời đều quên tuyên bố thi đấu kết thúc, nàng tới rất nhiều lần đan so, nhưng chưa bao giờ gặp qua có người có thể cùng Bạch Quá tương đối, không chỉ có là kia phân mờ mờ, càng có rất nhiều luyện đan kỹ thuật.

Bởi vì Bạch Quá thu đan thời gian thực đoan, cho nên không có vài người thấy rõ trong tay hần đẳng long đan là cái dạng gì, duy độc kia mấy cái đan miếu người thấy rõ ràng, bọn họ cũng thực khiếp sợ.

Phía trước nói trắng ra quả không được tuổi trẻ thiếu phụ cũng đứng lên, nàng trong mắt không thể tin tưởng càng hơn.

Không nghĩ tới tuổi còn trẻ, thế nhưng có thể luyện chế ra hạng nhất đan dược, nàng cơ hồ không dùng nhìn kỹ, liền biết bạch qua tay trung đan dược là cỡ nào thành công.

“Tử vận, còn thất thần làm cái gì?”

Trương Chí một quay đầu nhìn về phía trên đài sững sờ mộc tử vận, kêu một câu, mộc tử vận thậm chí đều không có chú ý đối phương kêu hần khi xưng hô, vội vàng gật đầu nói: “Ta tuyên bố, đợt thứ hai luyện đan kết thúc, thỉnh đại gia rời đi đan lô một trọng, chờ kiểm tra đan dược chất lượng.”

Bạch Quá thở phào, còn hảo không phải nói hấn đào thải sự tình, nếu bởi vì vượt qua thời gian mà bị đào thải, hấn sẽ thực không cam lòng.

Người dự thi sôi nổi lui về phía sau mấy bước, rồi đi đàn lô một trượng, sau đó lại đi tới mười tên nữ tử, sôi nổi đem người dự thi nhóm để vào bình ngọc đan được mang đi, giao cho đan miếu sáu gã đan sư trong tay.

Bạch Quá có chút nhú mày, như vậy đem đan được giao đi lên có thể nhận ra được ai là ai? Vạn nhất có người làm bộ lại làm sao bây giờ?

Mặt khác người dự thi đồng dạng nghi hoặc, mỗi cái nữ tử trong tay có mười đan được, cũng không có bất luận cái gì ký hiệu, như thế nào có thể phân biệt ai là ai?

Chờ sở hữu luyện chế tốt đan được toàn bộ nộp lên sau, mặc tử vận lại lần nữa mở miệng nói: “Thỉnh các vị chờ một lát, một hồi liền có thể biết được thật hiểu.”

Bạch Quá chỉ có thể đem không tốt ý niệm buông, lẳng lặng chờ đợi kết quả, hấn thành tích hấn là có thể đi vào tiếp theo luân, tuy rằng hấn biết chính mình tốc độ là chậm nhất, nhưng hấn cũng biết này đó người dự thi trình độ lại không thể nào cao, chỉ có ít ỏi mấy người có thể tại đây bài thượng hảo.

Cho nên hấn cũng không phải thực lo lắng, duy nhất lo lắng chính là đan được có thể hay không thác loạn vấn đề.

Qua mười lăm phút thời gian, Trương Chí một thế hệ biểu đan miếu ý tứ mở miệng nói: “Phía dưới ta công bố thành tích, đệ nhất danh tán tu tịch đức ba, đệ nhị danh lan thành thiết doanh phong thiên dật, đệ tam danh tòng thành trác một thuyền, đệ tứ danh tán tu Bạch Quá, thứ năm danh lang châu khương vọng son, thứ sáu danh tán tu từ quá muộn, thứ bảy.....”

Một đám tự hào bị báo qua sau, Bạch Quá nhẹ nhàng thờ ra, chính mình là đệ tứ danh, chỉ cần vòng thứ ba thành tích không phải quá kém, hấn là có thể tiến vào đan miếu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Cuối cùng thi đấu

Tương đối với vòng thứ nhất cùng đợt thứ hai tới nói, vòng thứ ba muốn nhẹ nhàng nhiều, bởi vì này không cần làm bất luận cái gì công tác, gần là đem phía trước người dự thi nhóm luyện chế đan được dùng liền có thể biết được này hiệu quả.

Dùng người được chọn chính là chịu một người chi thương, này đó bị thương yêu cầu dùng người dự thi nhóm luyện chế tốt đẳng long đan, sau đó xem này hiệu quả.

Trải qua đợt thứ hai tỷ thí, nguyên lai một trăm danh người dự thi lúc này đã biến thành 15 danh, còn lại chính là cùng đan miếu vô duyên, bọn họ chỉ có thể mang theo tiếc nuối quá mười năm sau lại đến.

Từ Quá Muộn cười đi đến Bạch Quá trước mặt, lược có ý vị nhìn đối phương liếc mắt một cái, sau đó mới mở miệng nói: “Bạch huynh, không nghĩ tới người luyện đan trình độ so với ta đều cường, thế nhưng xếp hạng đệ tứ danh, này nhưng không bình thường nha.”

“Nơi nào nơi nào, từ huynh khách khí, ta trình độ không tính là hảo, phỏng chừng vận khí tương đối hảo mà thôi.” Bạch Quá nói này đó Từ Quá Muộn chỉ là tin một nửa, luyện đan không có vận khí vừa nói, toàn bằng bản lĩnh, nhưng nếu người thật sự vận đen vào đầu, kia tự nhiên cũng luyện chế không hảo đan được.

Dưới đài tên kia đan miếu mỹ điểm thiếu phụ nâng nâng mi, nhìn kia bạch y thanh âm lâm lâm: “Tiểu tử này kêu Bạch Quá?”

“Như thế nào, người cũng đối hấn có hứng thú?” Một bên đầy mặt nếp uôn lão giả cười ha hả nói một câu, vừa rồi nàng còn nói đối phương không được, hiện tại tựa hồ lại đối bạch y thiếu niên có hứng thú.

“Phong tiền bối, việc này không cần người nhọc lòng.” Mỹ điểm thiếu phụ tức giận nói một câu, ngồi xuống.

Kêu Phong tiền bối lão giả ha hả cười hai tiếng, không có tiếp tục nói chuyện, nhìn về phía kia mười lăm tên lưu lại người dự thi.

Hiện trường người xem đến đây khác mới chân chính vang lên nhiệt liệt vỗ tay, trận thi đấu này bọn họ đều thấy, cũng có không ít người chú ý tới Bạch Quá, bởi vì hấn là ra đan cuối cùng một cái, cũng là chậm nhất một cái, nhưng là lại đạt được đệ tứ thứ tự, hiển nhiên làm mọi người lần cảm ngoài ý

muốn, đồng dạng cũng rất là chú ý lên.

Kế tiếp mới là cuối cùng quyết tuyển, cũng chính là vở kịch lớn, nhìn xem này đó người dự thi nhóm luyện ra đan dược có thể hay không đạt tới chữa khỏi hiệu quả, hoặc là hiệu quả có bao nhiêu cường.

Này đó là từ đan miếu người ra tay, bọn họ sẽ đem người dự thi luyện chế tốt nhất đan dược, cấp người bị thương dùng, sau đó xem này hiệu quả cái nào tương đối hảo, do đó quyết ra cuối cùng năm cái thứ tự.

Mỗi một lần đan so chỉ có thể quyết ra năm tên đan sư, do đó mang nhập đan miếu tu hành, bồi dưỡng nhân tài, cho nên này cuối cùng một quan mới là nhất quan trọng, mọi người tâm đều nhắc tới giọng nói mất, tựa hồ ở hướng lên trên nhảy nhảy dựng là có thể từ trong miệng rót ra.

Mộc Tử Vận đem ánh mắt thu hồi, lần này đan so có thể so năm rồi phải mạnh hơn nhiều, ít nhất từ hiện tại xem ra, hàm kim lượng rất cao.

Nàng nhìn nhìn dưới đài vỗ tay mọi người, do đó đè ép áp thủ thế, chờ an tĩnh sau nàng mới thanh thanh giọng nói nói: “Đợt thứ hai đã quyết ra mười lăm tên, hiện tại ta tuyên bố vòng thứ ba bắt đầu, thỉnh đem mười lăm tên người bị thương trên đài tiến đến.”

Theo thanh nhả thanh âm rơi xuống, thông đạo nội trước sau nâng đi lên mười lăm tên nam tử, bọn họ nằm ở cang thượng, lại không thấy có bất luận cái gì thương thế.

Liên ở Bạch Quá nghi hoặc thời điểm, đan trong miếu trong đó một cái sơn dương hồ tu sĩ đi ra, ở mỗi người sau lưng chụp một chương, tức khắc này đó nam tử sôi nổi học máu, một bộ uể oải không phần chán bộ dáng.

“Ta dựa.” Bạch Quá xem như mở rộng tầm mắt, không nghĩ tới tham gia cái đan so thế nhưng còn có người nguyện ý trả giá lớn như vậy đại giới, tình nguyện bị đánh thối huyết.

Có lẽ Bạch Quá không biết, này đó bị đánh người chờ đan so sau khi kết thúc sẽ đạt được một ít ban thưởng, nhưng đến nỗi là cái gì chỉ có bất được đồ vật người biết.

Cũng nguyên nhân chính là vì kia ban thưởng không đơn giản, cho nên mỗi một lần đều có người sẽ đương bao cát bị đánh, sau đó ăn đan dược chữa thương.

Này đối với bọn họ tới nói không tính cái gì, tuy rằng học máu, nhưng lại là một ít ngũ tạng vết thương nhẹ, vừa lúc đẳng long đan có thể chữa khỏi, bất quá còn muốn xem người dự thi nhóm trình độ, nếu trình độ thấp hèn, bọn họ thương thế liền phải chính mình trở về chậm rãi khôi phục.

Cho nên liền xem ai như vậy xui xẻo, gặp gỡ rác rưởi đan sư.

Chờ này mười lăm tên cường tráng nam tử bị đả thương sau, Mộc Tử Vận mới phi thân hạ xuống, sau đó đem lấy quyết tuyển ra đan dược cầm trong tay, mỗi một lọ nàng đều biết là ai.

Mộc Tử Vận phân biệt từ người đầu tiên vị trí đi đến người thứ hai, sau đó mỗi người lấy ra đan dược đều bất đồng, phân biệt cấp này đó ai người bị thương ăn vào.

Bạch Quá cũng phân không rõ ràng lắm chính mình đan dược bị ai ăn, cho nên không biết nên xem ai, bất quá như vậy cũng có chỗ lợi, miễn cho làm bộ. Vạn nhất này đó tự nguyện giả trung có người dự thi người, kia chẳng phải là gian lận.

Cho nên tình huống như vậy hạ là vô pháp gian lận, đại gia chỉ cần chờ đợi kết quả liền có thể.

“Khụ khụ.”

Cái thứ nhất ăn đan dược nam tử ho khan hai tiếng, tựa hồ không có bất luận cái gì chuyển biến tốt đẹp, hiển nhiên này đan dược hiệu quả không được.

Bạch Quá liền xem cũng chưa xem kia cái thứ nhất nam tử, hẳn biết kia không có khả năng là hắn luyện chế đan dược, hắn luyện chế đan dược liền tính lại kém cỏi cũng sẽ không làm người một chút chuyển biến tốt đẹp đều không có, trừ phi đó là đan tra.

Xem ra cái kia người dự thi trừ bỏ đan dược số lượng thượng tương đối nhiều bên ngoài, mà đan dược bên trong chất lượng xác thật không được, ngược lại là rất kém cỏi.

Bạch Quá chú ý tới trong đó hai cái người bị thương biến hóa, này hai cái nam tử ở ăn vào đan dược sau khí sắc rõ ràng chuyển biến tốt đẹp không ít, hơn nữa trên mặt cũng không hề như vậy trắng bệch, tựa hồ đẳng long đan nổi lên tác dụng.

Mặt khác vài tên người bị thương cũng bắt đầu khôi phục thương thế, nhưng là lại không có ngay từ đầu kia hai cái khôi phục mau, Bạch Quá không biết như thế nào mới có thể bình định ai đan dược càng tốt thời điểm, một cái đầy mặt nếp uồn lão già đã đi tới.

Lão già nhìn nhìn sắc trời, không chút để ý chờ đợi cái gì, trong lúc này còn liếc mắt một cái Bạch Quá, Bạch Quá có điểm sờ không được đầu óc, nơi này mười lăm cái người dự thi, đối phương vì cái gì cố tình nhìn hắn một cái?

Hiển nhiên Bạch Quá không cho rằng lão nhân đối hắn có ý tứ, hoặc là chính mình có chỗ nào hấp dẫn hắn, không biết là phúc hay họa.

Cảm giác thời gian không sai biệt lắm, lão già lúc này mới chậm rãi từ từ đi đến này đó người bị thương sau lưng, một bàn tay dán đi lên, bắt đầu kiểm tra này đó người bị thương thương thế, nhìn xem có hay không ở đằng long đan được hiệu hạ khôi phục.

Lão già lắc lắc đầu, rồi đi cái thứ nhất người bị thương sau lưng, hiển nhiên hẳn hành động làm đang ngồi mười lăm tên người dự thi trong đó nào đó người phát sầu, không biết có phải hay không bọn họ đan được làm lỗi, sôi nổi cầu nguyện.

Lão già liên tiếp kiểm tra rồi ba bốn, này đó thoạt nhìn cũng chưa cái gì bất đồng chỗ, lão già cũng không có biểu lộ ra không tốt sắc mặt, cũng không có biểu lộ ra tốt sắc mặt, thẳng đến thứ sáu cái người bị thương, lão già mới có vẻ tươi cười.

Đại gia không biết cái nào người may mắn đoạt được đan miếu tiền bối nhận đồng, trong lòng hy vọng là chính mình đan được.

Đãi mười lăm cái người bị thương toàn bộ kiểm tra xong sau, lão già trên đường chỉ lộ ra ba lần tươi cười, hiển nhiên có ba cái người dự thi là trực tiếp đạt được nhận đồng, cũng không biết là ai.

Lão già không nói gì, trực tiếp về tới chính mình trên chỗ ngồi, đồng thời Mộc Tử Vận cũng theo qua đi, mấy người không biết ở trao đổi cái gì, làm này đó người dự thi nhéo đem hân, cuối cùng thi đấu, kết quả liền phải công bố.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Tiến vào đan miếu

Đan miếu này đó tiền bối tựa hồ thực tin tưởng cái này lão già, ngăn ngui nói một ít lời nói lúc sau liền có đáp án, mười lăm cái người dự thi nhóm đều đánh lên tinh thần, đây chính là liên quan đến bọn họ sau này vận mệnh thời khắc.

Bạch Quá đồng dạng tập trung lực chú ý, hẳn có thể hay không tiến vào đan miếu liền xem những người này nhất niệm chi gian.

Từ quá muộn tựa hồ tin tưởng mười phần, một chút đều không lo lắng, tuy rằng đợt thứ hai hẳn thành tích gần là thứ sáu danh, thậm chí xếp hạng Bạch Quá mặt sau, nhưng là hẳn đối với chính mình đan được lại là cực kỳ tin tưởng.

Đan miếu các vị tiền bối tản ra, về tới chính mình chỗ ngồi. Mộc Tử Vận đại biểu lần này tuyên bố kết quả người, một mình đi lên tái đài, nhìn phía dưới mười lăm tên người dự thi nói: “Tất cả mọi người đều là một phương tu sĩ, luyện đan là vì tu luyện, cũng đồng dạng là vì nói. Mặc kệ ta tuyên bố kết quả như thế nào, còn thỉnh những cái đó không có tiến vào đan miếu người không cần nhụt chí, mười năm sau liền sẽ lại lần nữa mở ra đan miếu đan so, tất cả mọi người đều còn sẽ có cơ hội.”

Mộc Tử Vận nói nơi này, chuyện vừa chuyển nói: “Hiện tại mời các người đứng thẳng lên chính mình chỗ tại, ta đem trực tiếp báo ra các người tên.”

Bạch Quá gật gật đầu, đích xác, hiện tại tên cửa hiệu đã không có ý nghĩa, cuối cùng quyết tuyến, vẫn là báo nổi danh tự cho thỏa đáng, như vậy khán giả liền biết là những cái đó người may mắn bị tuyển vào đan miếu.

Bất quá Bạch Quá không nghĩ làm người báo ra bản thân tên, bởi vì hẳn gây thù chuốc oán quá nhiều, tuy rằng những cái đó địch nhân trước mắt tới nói giết không chết chính mình, nhưng có người nhớ thương tổng không phải một chuyện tốt, nhưng không có biện pháp, Mộc Tử Vận mới sẽ không quản Bạch Quá tưởng cái gì, nằng trực tiếp đem trước năm tên báo ra tới.

“Đệ nhất danh, tán tu tịch đức ba, đệ nhị danh Tùng Giang Miêu Thiên Phụng, đệ tam danh tán tu Bạch Quá, đệ tứ danh tán tu từ quá muộn, thứ năm danh thiết doanh Phong Thiên Dật.” Mộc Tử Vận báo xong trước năm tên sau nhìn thoáng qua không đưa tin tên tuyển thủ, ánh mắt lộ ra thờ dài.

Không có biện pháp, mỗi một lần đều là như thế, có người thắng được liền có người đào thải, nằng Mộc Tử Vận cũng chỉ bất quá là vận khí tốt hơn người thôi, lúc này mới có cơ hội gia nhập đan miếu, do đó có hiện tại thành tựu.

Bạch Quá tâm trung hưng phấn khó có thể che dấu, cơ hồ đều cười lên tiếng, nhưng thực mau hẳn liền ngừng chính mình ý cười.

Hẳn là đệ tam danh không sai, nhưng đệ nhị danh tựa hồ trực tiếp thay đổi cá nhân, vốn dĩ hẳn là thiết doanh Phong Thiên Dật, nhưng hiện tại lại là toát ra tới một cái Tùng Giang Miêu Thiên Phụng, người này ở đợt thứ hai hẳn là đạt được chính là thứ chín danh, nhưng vì sao cuối cùng một vòng trong lúc thi đấu trực tiếp liền thành đệ nhị?

Này khó tránh khỏi làm người nghĩ nhiều.

Mà nguyên bản thuộc về đệ nhị Phong Thiên Dật hiện tại lại biến thành thứ năm, kém một bước đã bị đào thải. Mà đệ nhất hi ba đức Bạch Quá là thật sự bội phục, đối phương hẳn là mỗi một vòng đều là đệ nhất trình độ, người như vậy nói vậy đã là tam phẩm đan sư.

Làm Bạch Quá cao hứng chính là từ quá muộn cũng thắng được, như vậy có cái bằng hữu có thể ở đan miếu lẫn nhau chiếu ứng cũng hảo.

Bất quá từ quá muộn biểu tình như là đương nhiên, đương nhiên là có thể tiến vào đan miếu, mà không phải dựa nỗ lực được đến, cái này làm cho Bạch Quá cảm thấy từ quá muộn có chút thần bí lên, bất quá đối phương cũng là tán tu, hẳn là không tin.

Hắn Bạch Quá là Bạch Cốt Vương mà vương, cho nên nghiêm khắc đi lên nói đã không phải tán tu, từ quá muộn đan đạo thiên phú như thế chi cường, nói vậy cũng không có khả năng là tán tu, hoặc là hẳn là có vô pháp cáo người bí mật mới có thể lựa chọn nói chính mình là tán tu.

Này đó cũng không phải Bạch Quá có thể hỏi thăm, hẳn cùng từ quá muộn còn không phải đặc biệt quen thuộc, không nên hỏi hẳn cũng không tính toán hỏi.

Bị đào thải mười tên tuyển thủ toàn bộ mặt xám mày tro, mặt lộ không cam lòng. Có thậm chí muốn đứng ra lý luận, nhưng nhìn nhìn một bên Trương Chí một sau trực tiếp từ bỏ loại này ý tưởng, kêu lên một tiếng rồi đi sân thi đấu.

Trương Chí một cũng không có ngăn trở, nếu đối phương không nghĩ muốn an ủi thường nào cũng không cái gọi là, mỗi một lần đan so luôn có như vậy một ít người tự cho là đúng, cho rằng không có bị tuyển nhập đan miếu chính là đan miếu ánh mắt vấn đề.

Này quả thực chính là kẻ yếu định nghĩa, đan miếu cường giả há có thể nhìn không ra ai càng có tiềm lực, ai luyện chế đan dược phẩm chất hảo, ai đan được hiệu quả hảo?

Những lời này đó nghe, chẳng qua là kẻ yếu chối từ thôi.

Rời đi chỉ là số ít, vẫn có bảy tên bị đào thải tuyển thủ lưu tại tại chỗ, bọn họ biết liền tính chính mình bại, cũng có thể đạt được đan miếu cho bọn hắn khen thưởng, này có trợ giúp tiếp theo giới đan so, làm cho bọn họ vừa vận phát huy.

Quan trọng nhất chính là, không cần bạch không cần.

Mộc Tử Vận gật gật đầu, giọng tay vẩy vẩy, chỉ chốc lát vài tên thị nữ bụng bảy mâm, ở mâm phía trên cái vải đỏ, không biết bên trong là vật gì.

Vải đỏ mở ra sau, lộ ra chân dung.

Bạch xem qua tình nhú lại, này vải đỏ dưới có một quyển sách, cùng một cái hộp, kia quyển sách thượng viết cơ sở đan quyết, mà hộp thượng lại cái gì tự đều không có, không biết bên trong là thứ gì.

“Cơ sở đan quyết.” Bạch Quá niệm một câu, thứ này với hắn mà nói vô dụng, toàn bộ khởi phạm đế quốc có được đan quyết cơ hồ là chín trâu mất sợi lông trung kia một mao, mà này cơ sở đan quyết lại là thấp nhất cấp đồ vật, cũng liền những cái đó đốt đặc cán mai nhân tài sẽ đi xem.

Mộc Tử Vận cũng không có nói cái gì nữa phát phát tay ý bảo bọn họ trở về, kia bảy người dự thi tự nhiên là có nhãn lực người, hơn nữa bắt được chỗ tốt hiện tại đi vừa vận.

Lại lúc sau Trương Chí một tuyên bố lần này đan so kết thúc, sau đó mọi người tan đi, không lưu một mảnh quảng trường.

Mà Bạch Quá đám người còn lại là đi theo đan miếu người đi rồi, đi đâu? Tự nhiên là đi đan miếu.

Không trung một con thuyền trăm tới mét vuông phi thuyền chậm rãi chạy, Bạch Quá đơn độc ở một phòng, nhìn ngoài cửa sổ tầng mây từ trước mắt xẹt qua, này đó đan miếu tu sĩ thật là có tiền, hắn tu luyện đến nay đều còn chưa gặp qua phi thuyền, hiện tại lại tại đây trên phi thuyền quan vọng.

Loại cảm giác này là hắn cuộc đời không có, trừ bỏ thượng một đời địa cầu, ngồi ở phi cơ thượng hẳn nhưng thật ra thể nghiệm quá, nhưng cùng trước mắt này phi thuyền lại là vô pháp tương đối.

Không có gì nguyên nhân, chính là tâm lý tác dụng.

Phi hành gần một canh giờ, phi thuyền run rẩy vài tiếng, Bạch Quá tưởng hẳn là đến địa phương, vì thế mở cửa đi ra ngoài.

Vừa vận gặp gỡ nghiêng người đi tới từ quá muộn, hắn thấy Bạch Quá cười nói: “Bạch huynh, về sau chúng ta chính là người một nhà, lẫn nhau đều chiếu ứng điểm ha ha”

Bạch Quá tâm tình cũng không tồi, cười cười nói: “Đó là tự nhiên.”

“Tất cả mọi người đều xuống dưới đi, tùy chúng ta tiến vào đan miếu, lễ rửa tội thanh thân.”

Mộc Tử Vận tại đây chút đan miếu người địa vị thượng vẫn là muốn thấp thượng một bậc, cho nên rất nhiều chuyện nàng đều cần thiết chính mình mở miệng, làm này đó tân nhân biết một ít đan miếu quy củ.

Hiện tại thi đấu kết thúc, Bạch Quá tự nhiên nguyện ý nghe Mộc Tử Vận như vậy mỹ nữ nói sự tình, Mộc Tử Vận cũng thực kiên nhẫn giảng giải cho

bọn hần này nắm cái tân nhân nghe.”

“Nếu các người gia nhập đan miếu, về sau liền phải nhiều vì đan miếu làm việc, không được có tư tâm. Còn có, một hồi tiến vào đan miếu sau trước lễ rửa tội, sau thanh thân, không thể điên đảo thứ tự, các người nhưng mình bạch?”

Thứ năm danh Phong Thiên Dật có chút nghi hoặc, chủ động ôm quyền nói: “Mộc tiền bối, như thế nào lễ rửa tội, như thế nào thanh thân? Làm phiền tiền bối giải thích nghi hoặc.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Thật là muốn mệnh

Vấn đề này cũng là Bạch Quá muốn hỏi, hần cũng muốn biết cái gì là lễ rửa tội, cái gì là thanh thân.

Mộc Tử Vận nhưng thật ra không có tự cao tự đại, xuất khẩu giải thích nói: “Phạm là tiến vào đan miếu người đều yêu cầu lễ rửa tội cùng thanh thân, lễ rửa tội là chỉ đem phía trước thể tục khí sở rút đi, mà thanh thân còn lại là tắm gội, kỳ thật rất đơn giản, chính là cho các người rục rở tân sinh xuất hiện ở đan miếu.

Từ tâm bắt đầu ý tứ.

Mọi người bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là như vậy cái ý tứ.

Bạch Quá nhưng thật ra có chút khó hiểu, này đan miếu làm cho cùng thể tục giới mê tín giống nhau, còn cần rửa sạch thân thể, bọn họ cho rằng rút đi thể tục giới mang đến hơi thở, tắm rửa một cái là có thể rục rở tân sinh?

Bất quá Bạch Quá cũng không nói ra, hần một tân nhân vừa tới nơi này tự nhiên muốn nghe này đó tiền bối nói chuyện, nếu không về sau đừng nghĩ ở đan miếu lẫn lộn còn kém không nhiều lắm.

Không trung vạn dặm không mây, nơi đây không biết ra sao chỗ, dãy núi non trùng điệp, mang vô nhai tế.

Bạch Quá đoàn người đi vào một chỗ sơn môn trước, hai tòa núi lớn trung gian một đạo thật dài cầu thang, trung gian nhất tuyến thiên, có cỗ nói không nên lời ý nhị ở trong đó, mà nhất phía dưới hai căn thật lớn cột đá thượng hoành một khối bảng hiệu, cũng là cục đá đúc ra.

Nhưng nhìn qua lại không giống như là bình thường cục đá, bảng hiệu thượng viết hai cái cứng cáp hữu lực màu đỏ chữ to, “Đan miếu”.

Chữ viết sinh phong, đầu bút lông hữu lực, vừa thấy liền biết phi người bình thường viết, không hổ là đan miếu.

Mới đến tay mới nhóm sôi nổi tán thưởng, Mộc Tử Vận trong lòng cũng có chút đắc ý, nhớ trước đây nâng tới đây thời điểm cũng như này ban người giống nhau, khi cách nhiều năm, nâng hồi tưởng lên cũng là thôn thức không thôi.

Lúc trước cái kia thể muốn đi vào đan miếu nữ hài, hiện giờ chính mình lại dẫn theo một đám tân nhân, rút đi ấu trĩ, ngược lại thành thực không ít.

“Mộc tiền bối, không biết này đan miếu hai chữ ra sao vị tiền bối viết, thế nhưng như thế thượng quyết khí phách.” Nãy giờ không nói gì hi ba đức lúc này đột nhiên hỏi một câu.

Mộc Tử Vận vẩy vẩy tay nói: “Về sau các người không cần kêu ta tiền bối, kêu sư tỷ của ta liền có thể, ta còn không có như vậy lão.”

Sau khi nói xong lúc này mới nhìn Tịch Đức Ba, cái này trung niên nhân là tách ra kỳ tu vi, mà nàng cũng là tách ra kỳ tu vi, chẳng qua người trước là lúc đầu, mà người sau là hậu kỳ, tuy rằng kém, nhưng lại không nhiều lắm.

Tịch Đức Ba là lần này đan so đệ nhất, hướng hồ tu vi tại đây, Mộc Tử Vận tự nhiên sẽ không làm lo, ngược lại nhìn về phía kia nhất tuyến thiên, hướng tới nói: “Đó là chúng ta đệ nhất nhậm miếu chủ viết, hiện giờ hần lão nhân gia lấy văn du tứ hải, theo đuổi cang cao đan đạo đi, ta chờ thật là hăm mộ.”

Nguyên lai là đệ nhất nhậm miếu chủ viết, trách không được như thế cứng cáp hữu lực, như là một phương đại đỉnh bao ở trong đó.

Tịch Đức Ba đơn giản nịnh hót vài câu, sau đó liền không tái nói nữa.

Bạch Quá tu vi thượng thấp nhất, cho nên theo bản năng đi dựa sau một chút, hắn xem này Tịch Đức Ba bóng dáng tổng cảm thấy quái quái, nhưng lại nói không nên lời nơi nào quái, tóm lại cho hắn cảm giác không phải thực thoải mái.

Bất quá Bạch Quá giống nhau mặc kệ này đó, chỉ cần nhân gia đối hắn không có gì ý tưởng, hoặc là cố ý tìm tra, hắn giống nhau sẽ không chủ động trêu chọc người, huống hồ liên tính này Tịch Đức Ba trêu chọc hắn, hắn điểm ấy tu vi cũng đánh không lại nhân gia.

Đối phương tùy tiện mấy cái giao thủ phòng chừng là có thể đánh bại hắn.

Mới đến vẫn là cẩn thận một chút hảo, nơi này cũng không phải là hắc bạch cốt vương mà, không ai sẽ nghe hắc hiệu lệnh.

Xuyên qua nhất tuyến thiên, đập vào mắt chính là một mảnh rừng trúc, rừng trúc có ba điều lối rẽ, Mộc Tử Vận dẫn dắt mọi người hướng bên trái lối rẽ đi đến, mặt khác hai lộ lại không biết làm cái gì dùng.

“Đây là các người trụ địa phương.” Mộc Tử Vận chỉ chỉ kia từng hàng phòng ốc nói: “Đi trước các người chính mình trụ địa phương nhìn xem, ta chờ người nhóm một chút.”

Mấy người ôm quyền đi ra ngoài, hiển nhiên là đi xem chính mình chỗ ở đi.

Mộc Tử Vận ánh mắt dừng ở Bạch Quá trên người, nghi hoặc nói: “Người vì sao không đi?”

Bạch Quá ha hả cười: “Còn không phải là ngủ địa phương, sớm xem vẫn xem đều giống nhau.”

Như vậy trả lời làm Mộc Tử Vận vô ngữ, cũng không biết nên nói như thế nào, hiện trường có chút xấu hổ thời điểm nơi xa lục tục đi tới mấy người.

Kỳ thật từ quá muộn cũng không thể nào muốn nhìn chính mình chỗ ở, chỉ là đi qua đi xem một cái trang cái bộ dáng, sau khi trở về phát hiện Bạch Quá liền xem cũng chưa xem, không khỏi cười hắc hắc.

Mọi người trở về lúc sau, Mộc Tử Vận mang theo năm người trực tiếp đi hướng lễ rửa tội miếu, mặc kệ là ai gia nhập đan miếu đều yêu cầu tiến vào lễ rửa tội miếu, chờ trừ bỏ trần thế gian hơi thở phía sau nhưng chính thức nhập miếu.

Bạch Quá đoàn người người yên lặng đi tới, khi bọn hắn thấy không từ nơi xa cùng loại tháp trạng vật kiến trúc, suy đoán hắn là lễ rửa tội miếu.

Bạch Quá mảy mòi nhần lại, cái này lễ rửa tội miếu cho hắn cảm giác thực không thoải mái, không biết sao lại thế này, tổng cảm thấy toàn thân lộ rõ hiện ra ở trong không khí.

Nhưng nhìn nhìn chính mình trên người, rõ ràng là ăn mặc quần áo, cũng là thân thể da thật, nhưng lại cố tình sẽ có như vậy cảm giác, không khỏi đối lễ rửa tội miếu đề cao cảnh giác.

Chờ sáu người tiến vào này miếu nội sau, Bạch Quá càng là cảm giác được chính mình thân thể không khỏe, tựa hồ có nào đó đồ vật muốn đem hắn bức ra nguyên hình giống nhau.

Trước mắt mấy cái đại lu càng là làm Bạch Quá bất an, đặc biệt là lu nội thủy, xem một cái đều dị thường khó chịu.

“Các người cởi quần áo đi xuống đi, ta ở cửa chờ các người.” Mộc Tử Vận sau khi nói xong nhớ tới đã quên một sự kiện, nhìn về phía miếu thiên phượng nói: “Người là nữ nhi thân, cùng ta đi bên kia đi.”

“Là, sư tỷ.” Miếu thiên phượng ứng thanh.

Nàng còn tưởng rằng mộc sư tỷ làm nàng cùng này đó nam tu sĩ cùng nhau lễ rửa tội, nói như vậy chẳng phải là làm người xem hết, bất quá liên tính Mộc Tử Vận không cho nàng đi, nàng cũng sẽ không làm trò những người này mặt tiến vào này lu nội.

Miếu thiên phượng đi rồi còn lại người sôi nổi nhích người, bắt đầu bỏ đi tự thân quần áo, chuẩn bị hạ lu.

Duy độc thoại quá còn đứng tại chỗ chưa động, không biết ở tự hỏi chút cái gì. “

“Bạch huynh đệ nhanh lên xuống dưới a.” Từ quá muộn hiển nhiên cũng phát hiện Bạch Quá dị thường, mở miệng thúc giục nói: “Chính là xuống dưới phao một chút liền kết thúc, đến đây đi.”

Bạch Quá nhìn nhìn tiến vào lu trung ba người, trong đó hai người quái dị nhìn hắn, mà Tịch Đức Ba lại liền xem đều lười đến xem, trực tiếp ngửa đầu dựa vào lu biên thoải mái phao.

Bạch Quá hạ tâm một hoành, bỏ đi quần áo, lộ ra rắn chắc ngực cùng cánh tay, nhảy lên sau trực tiếp nhảy vào lu trung, “Phù phù” một tiếng, bọt nước văng khắp nơi.

“Bạch đạo hữu thật là hảo nhũ húng.” Phong thiên dật cười như không cười nói một câu, đem vui đầu nhập lu trung xâm phao.

Bởi vì thủy là nhiệt, cho nên Bạch Quá vừa vào trong nước liền phát giác không đúng rồi, hắc cả người dị thường khó chịu, làn da cũng bởi vậy phá vỡ, lộ ra bên trong đỏ tươi huyết nhục.

“Thật là muốn mệnh!”

Bạch Quá phá mắng một câu, này đặc sao cái gì lễ rửa tội miếu, chẳng lẽ tưởng đem chính mình giết chết ở chỗ này?

Nhìn xem chung quanh, còn lại ba người không phát hiện phía chính mình động tĩnh, đều đem đầu ngâm mình ở trong nước, nhẹ nhàng thở ra, Bạch Quá vội vàng nhẩn chột lóe, một viên đan dược ném nhập khẩu trung.

Kia da tróc thịt bong cảm giác nháy mắt yếu bớt, nhưng vẫn là dị thường khó chịu, Bạch Quá biết hẳn ăn đan dược căn bản vô pháp chống đỡ này lu trung thủy, gần chỉ có thể làm được tạm hoãn, chỉ cần đem trước mắt này một quan vượt qua, kế tiếp liền không cần chịu này tội lớn.

Nhưng Bạch Quá không biết, kế tiếp mới là muốn

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Một lớn

Bạch Quá nhắm mắt lại, đơn giản không hề tưởng thân thể thượng sự tình, chỉ cần đại gia vừa ra đi, hẳn liền lập tức rời đi này muốn mệnh lu.

Không nghĩ tới tu vi càng cao tiếp xúc sự tình càng nhiều, ngược lại làm chính mình càng thêm nguy hiểm, này gần chỉ là gia nhập đan miếu cái thứ nhất bước đi, còn không biết tương lai ra sao bộ dáng.

Bạch Quá nói chính mình là người, nhưng kỳ thật lại không phải người. Nếu nói chính mình không phải người, nhưng rồi lại là người.

Loại quan hệ này thực vì diệu, vốn dĩ Bạch Quá không cần lo lắng những việc này, nhưng là vì đề cao chính mình tu vi cùng đan đạo cần thiết như thế, nếu ở chỗ này lộ ra cái gì dấu vết, khả năng sẽ bị cao thủ liên hợp tru sát.

Rốt cuộc yêu ma quỷ quái ở tu sĩ tụ tập địa phương rất nguy hiểm, bọn họ coi là ma, cần thiết diệt trừ tư tưởng ăn sâu bén rễ.

Giống Bách Quỷ sơn như vậy địa phương yêu quỷ tung hoành, này đó tu sĩ cũng không dám dễ dàng đặt chân, nhưng bọn hắn trong lòng kỳ thật vẫn là muốn đem Bách Quỷ sơn trung yêu quỷ trăm trù, như vậy nhân loại lại nhiều một chỗ phát triển địa phương.

Thực lực cường đại người cũng không phải không có đi qua Bạch Quá núi non, nhưng là nơi đó yêu quỷ đông đảo, lại còn có rất là thần bí, đi cường giả có chút thậm chí còn chết ở bên trong, thế cho nên này đó tu sĩ cũng không dám tùy tiện bước vào.

Bạch Quá quanh thân không ngừng mạo hiểm bọt khí, mà những người khác tác không có nửa phần động tĩnh, rơi vào đường cùng lại nuốt một viên đan dược nhập khẩu, trong nước bọt khí tức khác biệt mất.

“Cầm quần áo mặc vào tùy ta ra tới, tiếp thu lễ rửa tội.” Mộc Tử Vận đẩy cửa mà nhập, cũng mặc kệ bên trong người có hay không mặc quần áo, ném xuống câu nói đầu tiên rồi đi.

Bạch Quá lập tức nhảy ra tới, cầm quần áo mặc vào đi ra ngoài, này phá lu hẳn đã chịu đủ rồi.

Tịch Đức Ba đám người cũng lục tục ra lu, đem quần áo mặc vào sau đi ra cửa, Mộc Tử Vận đã sớm bên ngoài chờ, thấy mọi người ra tới nàng trực tiếp hướng một cái khác phương hướng đi đến, cũng chính là này tòa miếu lâu hai, nhưng lại là muốn đổi một cái mặt mới có thể đi lên.

Bạch Quá cảm thấy lễ rửa tội cũng không phải đơn giản như vậy, hẳn lặng lẽ hàm hai viên đan dược ở trong miệng, đề phòng bất trắc.

Đương hẳn đi vào lâu hai thời điểm, mới biết được vừa rồi đem đan dược hàm ở trong miệng là cỡ nào sáng suốt, cái này phá địa phương thật đúng là mới mẻ, ở hẳn tâm mắt cách đó không xa có năm đạo dòng nước, dòng nước giống như thác nước như nước chảy.

Này lao xuống tới thủy cấp Bạch Quá một loại càng vì khó chịu cảm giác, tựa hồ linh hồn đều đã chịu không nhỏ uy hiếp.

Mà hẳn biết này năm đạo thác nước phỏng chừng là muốn bọn họ đứng ở phía dưới, sau đó mặc cho đánh sâu vào, hẳn là chính là cái gọi là lễ rửa tội.

Bạch Quá đầu tưởng cúi ằm lên, này cái gì điều địa phương, tùy tiện ý tứ một chút không phải được rồi, một hai phải làm cho như vậy hoa sức tương tượng, không biết người còn tưởng rằng ở đuổi ma đầu.

Lúc này thật là đem hấn hại thảm, nếu tại đây lời cũng không phải là cái gì chuyện tốt.

“Vào đi thôi, hương một nén nhang trở ra.” Mộc Tử Vận không có ngờ vực, trực tiếp từ lầu hai đi xuống, đối nàng tới nói tại đây lễ rửa tội là một chuyện tốt, hương giới người một nén nhang sau còn không muốn rời đi, nhưng là loại này quy củ chỉ có một lần, tiếp thu lễ rửa tội sau người đời này đều không thể lại hưởng thụ đến như vậy đãi ngộ.

Bạch Quá ước gì không hưởng thụ, liền tính kia thác nước lao xuống tới là tiên khí hấn cũng không phúc tiêu thụ.

Tịch Đức Ba đám người lục tục bắt đầu thoát y, đi vào kia tiểu thác nước hạ, xem bọn hấn biểu tình tựa hồ rất là hưởng thụ, một bộ âm thầm rèn nhai bộ dáng.

Thấy mấy người đều đã bắt đầu lễ rửa tội, Bạch Quá cũng chỉ hảo làm bộ làm tịch coi quần áo, sau đó đem hai viên đan dược nuốt vào trong bụng, lúc này mới nghênh ngang đi qua.

Tàn nhẫn vô tình, Bạch Quá mới vừa tiếp xúc này thủy liền biết nơi này cấp bậc cùng vừa rồi vô pháp tương đối, nơi này tựa hồ trực tiếp có thể đem hấn làn da hóa khai.

Rõ ràng chính mình tình cảnh lúc sau, Bạch Quá không có do dự, trực tiếp toàn thân tiến vào thác nước trung, vài giây sau lại đột nhiên rời đi, đi đến một bên bên cửa sổ ngồi dưới đất nhìn Tịch Đức Ba đám người lễ rửa tội.

Những người này khó tránh khỏi sẽ có điều kinh ngạc, Bạch Quá đây là chơi nào vừa ra?

Bạch Quá cũng có chút xấu hổ, hấn này nơi nào là lễ rửa tội, rõ ràng là ở rửa mặt.

“Bạch huynh đệ, chẳng lẽ ngươi thật sự sợ thủy?” Từ Quá Muộn kinh ngạc nói: “Này lễ rửa tội thủy cũng không biết là cái gì thành phần, rửa sạch thân thể phi thường thoải mái, nhưng ta nhìn dáng vẻ của ngươi tựa hồ cũng không thích a.”

Bạch Quá loát đem mặt, quan sát một chút Tịch Đức Ba gió êm dịu thiên dật mặt bộ biểu tình, mới nhìn hướng Từ Quá Muộn nói: “Từ huynh, không nói gạt ngươi, ta đích xác chán ghét thủy, cũng chán ghét hỏa, khi còn nhỏ nhà của ta trải qua quá mức tai, cũng trải qua quá hồng úng, cho nên mới ở trong lòng ăn sâu bén rễ, không tẩy cũng thể.”

Nguyên lai là như thế này, bất quá Từ Quá Muộn vẫn là thực nghi hoặc, liền tính khi còn nhỏ tai nạn hiện giờ cũng qua đi nhiều năm như vậy, tàn nhẫn vô tình cũng không có khả năng đối tu sĩ tạo thành cái gì thương tổn, trừ phi Bạch Quá tâm trung có tâm ma, bằng không tắm rửa một cái cùng hồ hấp đơn giản.

Từ Quá Muộn cũng không có vạch trần, rốt cuộc Bạch Quá người này hấn vẫn là thực thương thức, tuổi còn trẻ thực lực xuất chúng, làm người cũng không có gì cái giá, hấn không cần thiết hỏi quá rõ ràng.

“Kia thật đúng là đáng tiếc.” Từ Quá Muộn ha hả cười, tiếp tục lễ rửa tội.

Bạch Quá thở phào, cuối cùng là tránh được một kiếp, thần niệm quét ra, phát hiện Mộc Tử Vận đang ở lầu một nhìn chi tóc ngốc, cũng không biết tưởng sự tình gì.

Một nén nhang thời gian đảo mắt đã đến, Từ Quá Muộn tinh thần phần chấn đi ra, thân hình chấn động, một viên viên cột nước rơi xuống sàn nhà, đem quần áo mặc vào sau lúc này mới cười ha hả nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Này một nén nhang ta tu vi tăng lên một cái tiểu cảnh giới, Bạch huynh đệ ngươi này sẽ một lớn.”

Bạch Quá sững sốt, ánh mắt đảo qua Tịch Đức Ba gió êm dịu thiên dật, phát hiện đối phương hơi thở đích xác có điều tăng trưởng, trong lòng tức khắc căng thẳng, mẹ nó, thật đúng là một lớn.

Nếu hấn đối loại này thủy không miễn cảm, đã sớm đi giặt sạch, tăng lên một cái tiểu cảnh giới a!

Không chừng tẩy xong lúc sau hấn đã đột phá đến Khai Nguyên cảnh, mà hiện tại vẫn là Thiên Khai cảnh đại viên mãn, thật là muốn tức chết người.

“Không có việc gì không có việc gì.” Bạch Quá cười gượng hai tiếng.

Trở lại lầu một sau Mộc Tử Vận cũng có chút kinh ngạc, Tịch Đức Ba, phong thiên dật cùng Từ Quá Muộn đều tăng lên một cái tiểu cảnh giới, nhưng là duy độc thoại quá một người không có nói thăng cảnh giới, đi vào thời điểm thế nào, ra tới thời điểm vẫn là thế nào.

Này không khỏi làm nàng nghi hoặc, vốn dĩ tính toán hỏi một câu, đây là trên lầu lại đi xuống tới miếu thiên phượng, thấy miếu thiên phượng hơi thở sau Mộc Tử Vận ánh mắt sáng lên, nàng này thế nhưng đột phá hai cái cảnh giới, quả thực là ngút trời chi tư.

Còn lại mấy người hiển nhiên cũng phát hiện miếu thiên phượng biến hóa, Bạch Quá tâm trung là nhất khó chịu một cái, những người khác đều tăng lên tu vi, duy độc hấn cùng phe sài giống nhau cái gì đều không có thay đổi, còn dính một thân tao.

Mộc Tử Vận tựa hồ đã quên hỏi Bạch Quá sự tình, cao hứng nhìn miếu thiên phượng nói: “Miếu thiên phượng, ngươi có bằng lòng hay không đi theo ta luyện đan?”

Mọi người sững sốt, Mộc Tử Vận bất thành linh một câu quá làm người kinh ngạc, này rõ ràng xem miêu thiên phượng tư chất hảo, cho nên muốn muốn thu đồ đệ.

Bạch Quá tâm trung căng thẳng, lúc này thật mệt lớn!

“Thiên phượng nguyên ý.” Miêu thiên phượng hiển nhiên cũng thực ngoài ý muốn, không nghĩ tới Mộc Tử Vận sẽ thu hấn làm đồ đệ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Tân sinh đại hội đến trễ

Mộc Tử Vận thu đồ đệ chỉ là một cái tiểu nhạc đệm, trừ bỏ Bạch Quá tâm trung khó chịu ở ngoài còn lại người nhưng thật ra không quá lớn phản ứng.

Đạo không phải nói trắng ra quá thích Mộc Tử Vận, hấn cái này tu vi còn không tới phiên thích nhân gia, chẳng qua bởi vì bỏ lỡ tăng lên tu vi cơ hội, hấn cảm giác thực khó chịu mà thôi.

Bạch Quá cảm chính mình phòng bài về tới chính mình chỗ ở, Mộc Tử Vận công đạo nói năm ngày sau đem có tân sinh nghênh đón sẽ, cho nên ngày đó cần thiết đứng lúc đuổi tới, còn lại nhưng thật ra không có gì sự tình.

Bạch Quá sở trụ phòng hoàn cảnh còn xem như không tồi, hai phòng một sảnh, một bếp một vệ, trong đại sảnh còn có cái thủy đàm, thủy đàm có tòa núi giả, thoát nhìn có chút hương vị.

Trong phòng các loại đồ dùng đều đầy đủ hết, này đó phương tiện thiết bị đối với đan miếu tới nói đã là thấp nhất phối trí, cũng chính là tiêu xứng nơi, mà những cái đó ở đan sẽ trung có địa vị người còn lại là trụ càng tốt.

Bạch Quá đối với trụ địa phương đảo không phải thực cảm thấy hứng thú, chỉ cần không ai quấy rầy chính là hảo địa phương, hấn giờ phút này ở trong đại sảnh chuyển động, thường thường nhìn mắt trong tay thẻ bài, dở khóc dở cười.

Hấn đường đường nhị phẩm đan sư, Mộc Tử Vận chỉ cho hấn nhất phẩm đan sư thân phận bài, này có thể không buồn cười sao?

Không chỉ có như thế, ngay cả còn lại đan sư cũng đồng dạng là nhất phẩm đan sư. Mộc Tử Vận công đạo quá, nếu có cái gì không hài lòng, có thể đi đan các tham gia khảo hạch, chỉ cần khảo hạch thông qua là có thể sung quân thuộc về hấn thành tích thân phận bài.

Bạch Quá ở phòng khách chuyển động vài vòng, liền rời đi phòng. Hấn nghĩ ra đi xem đan miếu địa phương khác là cái dạng gì.

Hơn nữa cho tới bây giờ hấn chỉ nhìn thấy cùng chính mình tới bốn người, còn lại đan miếu người là một cái cũng chưa thấy.

Ôm lòng hiếu kỳ Bạch Quá vắng nhà ở mặt sau đi đến, bên kia còn có hai điều tiểu đạo, không biết là đi thông nơi nào.

Son dã thanh tịnh, không khí rõ ràng, nơi xa đỉnh đài lầu các, Bạch Quá mục quang lưu lại.

“Này phòng ở có thể so ta trụ khá hơn nhiều, đi xem.” Bạch Quá nhanh hơn dưới chân nện bước, hướng kia đỉnh đài lầu các nơi đi đến.

“Đứng lại.” Bạch Quá còn chưa đi đến phụ cận, đã bị hai gã tu sĩ cấp ngăn cản, ngữ khí không tốt cảm thấy: “Ngươi là nơi nào tới, nhưng có thân phận?”

Bạch Quá vô ngữ, đành phải đem nhất phẩm đan sư thân phận đem ra, kia hai cái cản hấn tu sĩ vừa thấy Bạch Quá là nhất phẩm đan sư, trên mặt tức khắc khinh thường lên, “Vừa tới liền tưởng tham quan nơi này, ngươi lá gan thật đúng là phi.”

Bạch Quá khó hiểu nói: “Hai vị bằng hữu, ta bất quá là tới này nhìn xem, như thế nào cùng lá gan còn nhắc lên quan hệ.”

Hai tu sĩ khinh thường, trong đó một cái chỉ chỉ kia cách đó không xa lầu các nói: “Nơi này không phải ngươi có thể tới, ngươi biết nơi đó mặt trụ chính là người nào sao?”

“Không biết.”

“Trụ đều là nhị phẩm trở lên đan sư, bọn họ đều là thượng một lần đan sư, hoặc là tốt nhất giới, ngươi nói ngươi một tân nhân hướng này chạy thích hợp

sao?”

Bạch Quá xấu hổ, hợp lại nơi này cùng trường học giống nhau, còn phân tâm giáo khu cùng lão giáo khu, cũng phân tâm nhân cùng lão nhân, có lẽ mười năm sau tiếp theo phê đan sư tiến đến, hẳn liền tính là lão nhân, cũng chính là nhị phẩm đan sư.

Nhưng làm hắn tại đây ngốc mười năm đó là cũng không thể, không nói đến Bạch Cốt Vương mà biến hóa như thế nào, hắn cũng không thể đem thời gian toàn bộ lãng phí ở cái này địa phương.

“Kia xin hỏi nhị vị đạo hữu, có phải hay không tới đan miếu lúc sau liền không thể đi ra ngoài, vẫn là nói cần thiết miễn mười năm?” Bạch Quá thử tính hỏi một câu, hắn muốn biết là không phải hắn tưởng như vậy, nếu thật sự bị cấm túc, hắn nhưng thật ra không nghĩ tới này đan miếu.

“Kia đảo không phải.” Trong đó trên mặt có viên hắc chí nam tử nói: “Đan miếu quy định chính là nhất phẩm đan sư 5 năm ra ngoài một lần, nhị phẩm đan sư một năm ra ngoài một lần, tam phẩm đan sư nửa năm ra ngoài một lần, đến nổi tứ phẩm ngũ phẩm đan sư, kia đều là trưởng lão cùng miếu chủ cấp bậc, bọn họ tưởng khi nào đi ra ngoài liền khi nào đi ra ngoài, không chịu bất luận cái gì ước thúc.”

Bạch Quá vội vàng chấp tay tạ quá, vội vàng rời đi.

“Tiểu tử này hỏi cái này để làm gì, đi vào đan miếu không hảo hảo luyện đan, còn nghĩ mỗi ngày đi ra ngoài?”

“Ngươi còn đừng nói, chúng ta vừa mới tiến tới thời điểm không phải cũng là như vậy, hắn phỏng chừng tại thế tục giới có chuyện đi.”

.....

Bạch Quá trở lại nơi sau ở phòng khách đối tới đối lui, nhất phẩm đan sư muốn 5 năm mới có thể rời đi, nhị phẩm nhưng là một năm có thể rời đi, hắn hiện tại là nhị phẩm đan sư không sai, nhưng là không đã chịu chứng thực.

Nhưng cho dù trở thành nhị phẩm đan sư cũng chỉ có thể một năm đi ra ngoài một lần, kia hắn Bạch Cốt Vương mà làm sao bây giờ? Tuy nói hắn làm mọi người sử dụng quý giá, nhưng Bách Quỷ điện cùng Vạn Thi Sơn đương gia lại không phải ngốc tử, sớm muộn gì đều có thể nhìn thấu.

Hắn nếu vẫn trở về Bạch Cốt Vương mà tuyệt đối sẽ phát sinh xung đột, Bạch Quá lúc này lo lắng sốt ruột.

Không nghĩ tới tới đan miếu chuyện thứ nhất thể nhưng đối mặt chính là cái này lựa chọn, liền tính Bạch Quá mỗi ngày luyện đan, cũng không có khả năng ngắn hạn nội tới tam phẩm đan sư, này chi gian không phải tốt như vậy vượt qua.

“Chờ thêm mấy ngày tân sinh sẽ kết thúc rồi nói sau.” Bạch Quá không có cách nào, đành phải đi trước một bước xem một bước, rốt cuộc đan miếu không phải hắn có thể xằng bậy địa phương.

Các loại trận pháp mở ra, trận bàn an tĩnh bài đặt ở trên mặt đất, Bạch Quá hai chân ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Thời gian từng ngày qua đi, thực mau tân sinh đại hội bắt đầu, mà Bạch Quá còn ở tu luyện trung, tựa hồ đem chuyện này cấp quên mất.

Một tòa rộng lớn trong đại điện, thượng trăm hào đan sư ngồi ở phía dưới, thượng đầu còn lại là ngồi ba gã lão giả, này hai bên các có bốn người, trang nghiêm túc mục.

“Mọi người viên nhưng đến đông đủ?” Thượng đầu bên trái vị thứ tư một trung niên nhân đứng dậy, mặt vô biểu tình.

Phía dưới đệ nhất bài tiến lên một người nam tử, kính cẩn ôm quyền nói: “Hồi trưởng lão, còn có một người tân nhân tương lai.”

Tức khắc trong đại điện vang lên nghị luận thanh, này bên trái vị thứ tư trưởng lão cũng là mảy mặt lại, tân nhân đại hội vốn dĩ chính là cấp tân nhân khai, kết quả thế nhưng còn có tân nhân không có tới, này thật là có ý tứ.

Mộc Tử Vạn lúc này mới chú ý tới, Bạch Quá không có tới.

“Các ngươi có ai thấy kia tiểu tử, hắn ở đâu?” Mộc Tử Vạn hỏi bốn vị tân nhân, biểu tình có chút nôn nóng.

Từ Quá Muộn sừng sốt hạ, Bạch Quá không nên lúc này không tới, hắn nghĩ nghĩ ôm quyền nói: “Từ vạn sư tỷ, ta đi xem.”

“Mau đi, nhìn thấy hắn đem hắn mang đến.” Mộc Tử Vạn sắc mặt không thể nào đẹp, hắn rõ ràng phân phó qua hôm nay là tân nhân đại hội, kết quả này Bạch Quá còn đến muộn, nếu nói quên là không có khả năng, tu sĩ nào có trí nhớ như vậy không tốt.

Từ Quá Muộn cùng tay lui ra, vòng qua đám người hướng Bạch Quá nơi chạy đến, hắn cũng không biết Bạch Quá ở lộng cái gì đa dạng, thế nhưng liền tân sinh đại hội đều không tham gia.

Bạch Quá nào biết nói sẽ có loại chuyện này phát sinh, hắn tựa hồ đắm chìm ở tu luyện giữa, liền thời gian đều quên mất.

Thẳng đến gõ cửa thanh âm vang lên, hắn mới tỉnh dậy lại đây.

“Bạch huynh đệ, có ở đây không?” Từ Quá Muộn không ngừng ở Bạch Quá trên cửa gỗ động.

Mỗi người nơi đều có ngăn cách thần thức hiệu quả, cho nên Từ Quá Muộn không biết phòng trong có hay không người, thậm chí liền một chút tiếng vang đều nghe không thấy.

Bạch Quá thu hồi trận bàn mở cửa ra, không nghĩ tới thế nhưng là Từ Quá Muộn, nhìn đáng vẻ của hắn tựa hồ còn có chút sót ruột.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 67: Trục xuất đan miếu?

“Từ huynh, như vậy vội vàng có chuyện gì sao?” Bạch Quá tò mò hỏi một câu, hắn hiển nhiên không biết tân sinh đại hội đã bắt đầu, chính mình còn lại là cuối cùng một cái.

Từ Quá Muộn dở khóc dở cười, lập tức cũng không công phu cùng Bạch Quá giải thích, trực tiếp kéo đối phương tay liền hướng đan điện đi đến, Bạch Quá tùy tay đóng cửa lại, về mặt ngạc nhiên nhìn lời kéo hắn tay Từ Quá Muộn nói: “Từ huynh người đây là ý gì?”

Một đại nam nhân rõ như ban ngày dưới lời lôi kéo còn thể thống gì, nếu như bị người thấy không chừng sau lưng chỉ chi trở trở.

Từ Quá Muộn hiển nhiên ý thức được chính mình hành động có chút không lo, nhưng rút cuộc sót ruột, buông ra tay sau nói thẳng nói: “Bạch huynh, ta chính là thật phục người, phía trước lễ rửa tội gia tăng tu vi thời điểm người tựa hồ đối này khinh thường, hiện tại tân sinh đại hội bắt đầu rồi, người vẫn như cũ khinh thường, Từ vừa rồi người phòng trong truyền đến linh khí dao động tới xem, hắn là ở tu luyện đi?”

“A...” Bạch Quá lớn ăn cả kinh, nhìn Từ Quá Muộn vội vàng nói: “Từ huynh người nói tân sinh đại hội đã bắt đầu rồi?”

“Bằng không đâu?” Từ Quá Muộn lắc lắc đầu nói: “Nếu không ta cũng không có khả năng như vậy vội vàng tới tìm người.”

Bạch Quá xem Từ Quá Muộn bộ dáng không giống như là ở nói giỡn, nhớ tới vừa rồi hắn kéo chính mình tay hình ảnh là như thế sót ruột, việc này nhất định là thật sự.

“Phiền toái từ huynh mang ta qua đi.” Bạch Quá chấp tay ôm quyền, hắn biết chính mình lúc này phiền toái lớn, hắn một tân nhân thế nhưng liền tân sinh đại hội thời gian đều bỏ qua, hơn nữa cái này tân sinh đại hội chính là cấp lần này gia nhập đan miếu người khai.

“Bạch huynh cần gì cùng ta khách khí, đi theo ta.” Từ Quá Muộn biết nếu lại kéo đi xuống đan miếu các tiền bối chỉ định sẽ làm Bạch Quá nan kham, hắn thương thức Bạch Quá, cho nên không hy vọng đối phương bởi vì qua loa mà mất đi lưu tại đan miếu cơ hội.

Bạch Quá cũng không hề khách khí, đi theo Từ Quá Muộn một đường đi vội mà đi.

Trên đường Bạch Quá tâm trung thấp thỏm, không nghĩ tới tu luyện thế nhưng chậm trễ chính sự, lúc này thật muốn cấp chính mình một bạt tai.

To lớn đại điện xuất hiện ở Bạch Quá trong tầm mắt, Bạch Quá điều chỉnh tốt tâm tính, chuẩn bị bị phạt. Hắn nhưng không cho rằng chính mình một tân nhân liền nghênh đón hắn đại hội đều đến trễ mà không trách phạt, chỉ cần đan miếu không đem hắn đuổi đi, hết thảy đều hảo thuyết.

Tiến vào đại điện sau Bạch Quá càng là sững sờ, trong đại điện ước chừng có mấy trăm người, trong đó cầm đầu nhất phía trên mấy người hắn thậm chí nhìn không ra tu vi, nói vậy định là đan miếu người cầm quyền vật, thấy vậy trạng huống cúi đầu đi vào.

Đại điện đan sư nhóm hiển nhiên thấy cái này không biết trời cao đất dày tân nhân, có vút tới khinh thường biểu tình, có vút tới khinh thường ánh mắt, còn có còn lại là lắc đầu thở dài.

Một Từ Vận lập tức đứng lên, sắc mặt có chút không vui, nhìn chăm chăm Bạch Quá trầm giọng nói: “Còn không chạy nhanh tiến lên nhận sai.”

Bạch Quá thâm kêu xui xẻo, nhưng cũng không thể nể hà, hắn cần thiết ra tới nhận sai, một tân nhân nhưng không lớn như vậy mặt mũi.

“Văn bối Bạch Quá, nhân có việc đến trễ đại hội, thỉnh các vị tiền bối giáng tội.”

Bạch Quá tiến lên cúi đầu ôm quyền, hắn cũng sẽ không nói là tu luyện đã quên thời gian, còn ngại không đủ mặt mũi.

Thượng đầu bên trái vị thứ tư nam tử tiến lên một bước, nhìn chăm chăm bạch lồi đi nhỏ: “Một tân nhân thế nhưng liền tân sinh đại hội đều dám đến trễ,

kia tương lai há còn lợi hại?”

Bạch Quá nhìn thoáng qua kia nói chuyện nam tử, từ đôi phương trong ánh mắt đã nhận ra không tốt, nhưng dù sao cũng là hắn có sai trước đây, lập tức ngậm miệng không nói, muốn biết đan miếu đối hắn ra sao xử phạt.

Mộc Tử Vận cũng rất thương thức Bạch Quá, nàng biết Bạch Quá luyện ra đan dược phẩm chất cực cao, cho nên không muốn nhìn chính mình mang tiền vào người có cái gì sơ xuất, hơn nữa tương trường lão tính tình luôn luôn không tốt, lúc này cần thiết ổn định tình huống lại nói.

“Tương trường lão, vị này tân nhân nói vậy cũng không muốn bỏ qua tân sinh đại hội, sao không nghe đôi phương trước giải thích một chút đâu?” Mộc Tử Vận đối với thượng đầu bên trái vị thứ tư tương trường lão ôm quyền kính cẩn nói.

Tương trường lão nhìn thoáng qua Mộc Tử Vận, Mộc Tử Vận làm đệ nhị tương trường lão đệ tử đích truyền hắn không dám đắc tội, nhưng là đối với Bạch Quá cái này tân nhân hắn nhưng thật ra đắc tội khỏi, bên ngoài thượng nói: “Nga? Như vậy ta đảo muốn nhìn hắn có cái gì quan trọng sự có thể chậm trễ tân sinh đại hội, ta cho hắn giải thích cơ hội.”

Mộc Tử Vận ôm quyền cảm tạ, ngược lại nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Bạch Quá, còn bắt hòa tứ tương trường lão giải thích!”

Mọi người nhìn về phía Bạch Quá, bọn họ cũng không biết tiểu tử này là bởi vì sự tình gì trì hoãn tân sinh đại hội, đối này dựng lên lỗi tai, tương một biết đến tột cùng.

Mộc Tử Vận ý tứ đã thực rõ ràng, hắn đây là cố ý muốn bảo Bạch Quá, cho nên mới cấp Bạch Quá một lời giải thích cơ hội, nếu này Bạch Quá liền này cơ hội đều nắm chắc không được, kia chỉ có thể nói nàng nhìn lầm người.

Bạch Quá âm thầm kêu khổ, người nói người Mộc Tử Vận muốn giúp ta ta không ý kiến, nhưng là cũng xả cái hữu dụng lý do a, ta tu luyện quá mức chẳng lẽ cũng muốn nói ra?

Mộc Tử Vận không biết Bạch Quá tương cái gì, cũng không biết hắn lo lắng cái gì, thấy tứ tương trường lão ánh mắt quét tới, nàng lại lần nữa mở miệng nói: “Bạch Quá, vì sao không làm giải thích, hay là có cái gì lý do khó nói?”

Nào có cái gì lý do khó nói, chỉ là khó có thể mở miệng thôi.

Bạch Quá cũng phát hiện tứ tương trường lão kia như lang ánh mắt, đành phải da mặt dày nói: “Văn bối bá kiến tứ tương trường lão, ta xác thật có chuyện trì hoãn, nhưng chuyện này không nói cũng thế, bởi vì nói ra ta sợ đại gia chê cười ta.”

Tứ tương trường lão thanh âm tăng lớn vài phần, “Chê cười người? Chạy nhanh đúng sự thật nói đến, nếu không có thích hợp lý do, người về sau tắc vô pháp bước vào đại diện một bước.” Xử phạt một tân nhân hắn làm tứ tương trường lão vẫn là có tư cách.

Mộc Tử Vận trừng mắt nhìn Bạch Quá liếc mắt một cái, ý tứ chính là người mau nói a, chẳng lẽ còn tương bị đuổi ra đan miếu?

Bạch Quá đành phải buông mặt mũi, cười liền cười đi, tổng so chặt đứt tiền đồ muốn hảo, lập tức mở miệng nói: “Ta nhân ở phòng nội tu luyện quên mất thời gian, thỉnh tương trường lão thứ tội.” Nhưng sau khi nói xong mới cảm thấy không đúng, đôi phương nói vào thích lý do, hắn này lý do thích hợp sao?

Trong đại diện nháy mắt an tĩnh, này đó đan sư nhóm hết thấy sừng sốt, có chút hoài nghi chính mình lỗi tai có phải hay không nghe lầm.

Theo sau có người nhìn không được cười lên tiếng, đi theo càng ngày càng nhiều người cười nhạo Bạch Quá, như là nghe được trên đời tốt nhất cười chê cười giống nhau, toàn bộ đại diện làm cho chẳng ra cái gì cả.

Mộc Tử Vận trên mặt che kín sương lạnh, này Bạch Quá quả thực là to gan lớn mật không coi ai ra gì, thế nhưng xả loại lý do này tương qua loa cho xong, một nàng còn mở miệng tương bảo, xem ra nàng xem đi rồi mất.

Tứ tương trường lão sắc mặt tự nhiên hảo không đến chạy đi đâu, hắn giận cực phần cười, thật đúng là không có cái nào tân nhân dám cùng hắn nói như vậy lời nói, nói rõ sáng khoải hắn hảo chơi, nếu hắn không đem người này trục xuất đan miếu kia mới là thực xin lỗi đôi phương.

Một tân nhân thật đúng là không cần phải để ý, nhất phẩm đan sư khởi phạm đế quốc nhiều như lông trâu, chẳng qua này Bạch Quá trải qua tuyển chọn trở hết tài năng, nhưng ở hắn trong mắt lại không đáng giá nhắc tới.

Bạch Quá mặt hiện xấu hổ, hắn liền biết nói ra lời này muốn tao cười nhạo, nhưng hắn xác thật là tu luyện đã quên thời gian, tổng không thể làm hắn gạt người đi?

“Thật là thật can đảm” Tứ tương trường lão bàn tay vung lên, ngữ khí chân thật đáng tin nói: “Dem người này trục xuất đan miếu, từ đây không được bước vào đan miếu một bước.”

Chương 68: Tiểu bạch kiểm

Bạch Quá ngơ ngẩn, hẳn thật là đến trễ, nhưng cũng không đến mức trục xuất đan miếu đi? Huống hồ hẳn nói những câu là thật, chẳng lẽ một hai phải làm hẳn xả cái lung tung rồi loạn lý do mới có thể tránh được kiếp nạn này?

Mộc Tử Vận nghe vậy cũng là một trận thổ dài, nàng lúc này không thể giúp Bạch Quá, tứ trưởng lão quyền lợi cũng phi thường đại, nếu mạo muội chống đối liên tính là hẳn sư phó cũng nói không được lời hay, chỉ có thể quai Bạch Quá tiểu tử này tìm chết.

Biên cái giống dạng lý do cũng hảo a, thế nào cũng phải xả cái tu luyện quá mức, này nói ra đi ai tin?

Chỉ cần là cái tu sĩ đều minh bạch, tu luyện là không có khả năng vô ý thức, đối một câu tới nói, liên tính tu luyện quá mức, kia cũng là ở toàn thân tâm dờ xuống phòng bị sau mới có thể có sự tỉnh, nhưng một người tu sĩ không có khả năng ở tu luyện thời điểm không hề phòng bị chi tâm, cho nên bọn họ cho rằng Bạch Quá là ở bịa chuyện.

Trong đại điện lao ra bốn gã ăn mặc nhất trí tu sĩ, liền phải mang Bạch Quá rồi đi.

Bạch Quá không phải ngốc tử, hẳn biết bị mang sau khi rời khỏi đây khả năng đời này đều cùng đan miếu vô duyên, kinh ngạc đan miếu cường ngạnh thủ đoạn thật là làm người giận sôi, bất quá hẳn cũng không hối hận.

Trải qua chuyện này cho hẳn biết, có lẽ đan miếu cũng không thích hợp chính mình, mặc kệ là mệnh vẫn là kiếp, hẳn đều tiếp được.

Liền ở bốn gã tu sĩ chế trụ Bạch Quá sắp mang đi thời điểm, đại điện nhất thượng đầu truyền ra, “Chậm đã.”

Mọi người cũng là quay đầu lại, ngay cả Bạch Quá cũng quay đầu lại nhìn thoáng qua, đương biết được là miếu chủ tự mình lên tiếng sau vẫn là chấn kinh rồi một chút, không biết vị này miếu chủ là có ý tứ gì.

Trương trưởng lão nghiêng người ôm quyền nói: “Không biết miếu chủ ý gì.”

Miếu chủ lược hiện già nua thanh âm vang lên, “Cái nào nặng cái nào nhẹ, toàn bằng tự tâm. Cần gì phải khẳng khẳng không bỏ, lưu lại đi.”

Bạch Quá sững sốt, này miếu chủ nói có chút cảnh giới, hẳn không rõ này ý, nhưng là có một chút hẳn lại là biết, đó chính là chính mình tựa hồ an toàn.

Mộc Tử Vận cũng không quá lý giải miếu chủ lời nói, nhưng đại gia đều là tu sĩ, tự nhiên có thể nghe minh bạch một ít ý tứ, lập tức nhẹ nhàng thờ ra.

Nhưng trương trưởng lão liền không hiểu, thằng nhãi này chính là cái tân nhân, cũng xứng miếu chủ tự mình mở miệng? Hay là này tân nhân cùng miếu chủ nhận thức, này mơ hồ mông lung mặt làm hẳn tưởng không rõ, lập tức mở miệng nói: “Miếu chủ...”

“Không cần nhiều lời, mở hạp đi.” Thanh âm quanh quẩn, lưu lo biến mất.

Trương trưởng lão ứng thanh, không dám tiếp tục dò hỏi, tiến lên một bước nhìn đang ngồi mấy trăm đan sư, ngữ khí đạm nhiên nói: “Tân sinh đại hội bắt đầu, cho mời đại trưởng lão nói chuyện.”

Theo nhiệt liệt vỗ tay, đại trưởng lão tiến lên bắt đầu nói chuyện.....

Đơn giản nói chính là về đan miếu lịch sử, cùng tân nhân yêu cầu chú ý hạng mục công việc, cuối cùng còn lại là cổ vũ tân nhân nỗ lực tu luyện, đan đạo không lầm.

Tân sinh đại hội sau khi kết thúc mọi người rời đi, Bạch Quá nhiều ít có chút nghi hoặc, đan miếu miếu chủ hẳn chưa bao giờ gặp qua, nghe thanh âm hẳn là cái tuổi già lão giả, nhưng lại vì gì vô duyên vô cớ giúp hẳn hóa giải trận này nguy cơ?

Việc này ở Bạch Quá này không nghĩ ra, đồng dạng ở người khác trong mắt cũng là không nghĩ ra, đặc biệt là một ít đan miếu lão sinh cùng cảm quyền giả, càng là tưởng không rõ miếu chủ là có ý tứ gì, vì sao thiên vị tân nhân.

Thế cho nên ngẫm nói xấu người rất nhiều, nói trắng ra quá có bối cảnh người cũng có, nói trắng ra quá vận khí tốt cũng có, nhưng càng nhiều còn lại là nói trắng ra quá là tiểu bạch kiểm, không biết hẳn lấy cái gì nguyên nhân leo lên miếu chủ này tôn đại Phật.

Bạch Quá nghe chính là âm thầm lắc đầu, nhậm hồng thị phi nhiều, huống hồ hẳn không phải người tâm phúc, gần chỉ là cái mới ra đời tân nhân mà thôi, hiện giờ vừa mới gia nhập đan miếu, liền truyền ra bức này sự tình, hẳn há có thể an tâm tu luyện?

Một ngày ban đêm, bạch qua tay cầm đan thư, có tâm xem tự, lại vô tâm tư ý, nghe thấy ngoài cửa truyền đến bước chân, lập tức thu hồi đan thư.

“Nguyên lai là từ huynh.” Bạch Quá mở cửa ra hậu quả nhiên là tới tìm hắn, bất quá thật là không nghĩ tới Từ Quá Muộn như vậy muộn tìm hắn làm cái gì, liền hỏi: “Không biết từ huynh đêm khuya tới chơi có gì chỉ thị?”

Từ Quá Muộn vẫy vẫy tay, trực tiếp đi vào, nhìn nhìn bốn phía bày biện lác đầu tẩm tấc nói: “Bạch huynh đệ quả nhiên ưu nhã, căn phòng này phương tiện liền ta chỗ ở đều không có.”

Bạch Quá đóng cửa lại, chân mày cau lại, hắn cùng Từ Quá Muộn quan hệ là không tồi, nhưng là như thế ban đêm lại tới đây nói này đó có không, chẳng lẽ là đầu hắn chơi tới, lập tức mở miệng nói: “Từ huynh, ngươi đây là có ý tứ gì?”

Từ Quá Muộn cười cười sợ bạch sai lầm sẽ, vội vàng nói: “Bạch huynh đệ chớ nên hiểu lầm, ta không có ý khác, chỉ là tiến đến cùng ngươi tiểu liễu hai câu.”

Hắn biết chính mình phía trước nói chính là vô nghĩa, này trong phòng bài trí hắn cũng có, nhưng là xem Bạch Quá tựa hồ không có gì tâm sự, vì thế mới nói ra câu nói kia, chính là muốn cho Bạch Quá biết, có chút người chính là thích không có việc gì tìm việc, nhưng lại không phải hắn.

Bạch Quá đầu óc không ngu ngốc, lập tức minh bạch đối phương ý đồ đến, đánh mấy cái đòn giằng cách cảm chế, nhìn về phía Từ Quá Muộn nói: “Từ huynh, có việc ngươi vì sao không còn sớm đi, có tình như vậy muộn làm người thấy cho rằng chúng ta.....”

Từ Quá Muộn trên mặt cứng đờ, vội vàng ngắt lời nói: “Bạch huynh đệ, ngươi đầu óc thật đúng là sẽ tưởng, chính sự không nghĩ có tình huống chút lung tung rối loạn, lại nói ta cần phải trở mặt.”

Khai cái gì vui đùa, nếu chính như Bạch Quá theo như lời, hắn nửa đêm tới đây bị truyền ra là cùng nam nhân.....

Nhớ tới liền một trận ác hàn, bỗng nhiên lác lác đầu.

Bạch Quá thực vừa lòng hắn này biểu tình, vui đùa cũng khai, hiện tại có thể nói chuyện chính sự, trên mặt tươi cười vừa thu lại, “Từ huynh, hay là có cái gì đối ta bất lợi tin tức?”

Bạch Quá tự nhiên có chút ngờ vực, bởi vì gần nhất mọi người xem hắn ánh mắt đều có chút khác thường, đồng thời cũng nghe thấy rất nhiều tiếng gió, với hắn mà nói cũng không phải chuyện tốt.

Từ Quá Muộn cũng thu hồi trên mặt tươi cười, đi đến ghế dựa trước ngồi xuống, nhìn bạch lối đi nhỏ: “Chỉ sợ ngươi ngày đó ở trong điện tình huống sẽ rước lấy một ít phiền toái.”

Bạch Quá khó hiểu hỏi: “Cái gì phiền toái? Còn không phải là miếu chủ thay ta nói câu lời nói, ta cũng nghe thấy một ít người ta nói ta tiểu bạch kiểm, trừ lần đó ra còn có chuyện gì?”

Từ Quá Muộn lác lác đầu nói: “Không chỉ có chỉ là nói ngươi tiểu bạch kiểm vấn đề.” Nói này “Tiểu bạch kiểm” ba chữ ngữ khí phả lệ tăng thêm

Bạch Quá không nghĩ chơi giải đố, sáng khoái nói: “Từ huynh có chuyện gì không ngại nói thẳng.”

Từ Quá Muộn liền nói ngay: “Chúng ta dù sao cũng là tân sinh, cho nên tốt nhất vẫn là điệu thấp một ít, thứ Từ mỗ nói thẳng, có chút nhị phẩm đan sư đã xem ngươi khó chịu, phỏng chừng sẽ cho ngươi sử ngáng chân.”

Bạch Quá sắc mặt trầm xuống, nhìn Từ Quá Muộn nói: “Sử ngáng chân? Ta Bạch Quá không có đắc tội bất luận kẻ nào, vì sao phải cùng ta không qua được?”

Từ Quá Muộn nhìn Bạch Quá tâm trung thâm than, đối phương vẫn là quá tuổi trẻ, “Nguyên nhân liền ở chỗ miếu chủ đối với ngươi câu nói kia, người có tâm ngầm tra quả ngươi lại lịch, phát hiện ngươi là tán tu, cho nên cũng không khả năng nhận thức miếu chủ, bọn họ thấy miếu chủ giúp một cái chưa từng gặp mặt tân nhân xuất đầu, cho nên âm thầm ghi hận trong lòng.

Ngay cả kêu ngươi tiểu bạch kiểm cũng là xuất phát từ châm chọc, này cũng không có thâm ý đáng nói, ta khuyên ngươi vẫn là cẩn thận một chút cho thỏa đáng, ngươi ta cùng là mới đến, ta không nghĩ xem ngươi bị người âm.”

Bạch Quá sắc mặt dị thường khó coi, con mắt đối tới đối lui không biết suy nghĩ cái gì

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Sử ngáng chân

“Liên bởi vì chuyện này?”

“Bạch huynh đệ, ta xem ngươi hẳn là đều là thuận buồm xuôi gió mà đến, cho nên chưa thấy qua gia tộc, quan viên cùng tông môn lục đục với nhau, chờ ngươi kiến thức qua liền biết này kỳ thật thực bình thường.” Từ Quá Muộn đã sớm nhìn ra Bạch Quá không phải cái loại này tâm cơ thâm trầm hạng người, cho nên khó tránh khỏi sẽ bị người lợi dụng.

Nhưng Từ Quá Muộn không biết, hẳn Bạch Quá không phải lòng dạ không thâm, mà là trong cơ thể lưu động một cỗ tâm huyết, này cỗ tâm huyết có giống nhau nhân tố đến từ địa cầu, còn có một nửa còn lại là đến từ đại hiệp mộng, này hai điểm thúc đẩy hẳn tính cách ăn sâu bén rễ.

Có người muốn lợi dụng hẳn Bạch Quá kia khả năng không lớn, tu vi thấp lợi dụng không đến, tu vi cao cũng khinh thường lợi dụng hẳn. Ngày thường làm người kêu kêu tiểu bạch kiếm hẳn đã thực không cao hứng, người nói người kêu đã kêu, nơi này ta cũng không thể tùy tiện ra tay đã thương người, nhưng là người tưởng sử ngáng chân, vậy đừng trách hẳn Bạch Quá không khách khí.

Lão hồ không phát uy, khi ta là tiểu miêu?

“Từ huynh cũng biết là ai giống đối ta sử ngáng chân?” Bạch xem qua trung hiện lên một đạo sắc bén.

Từ Quá Muộn nhìn thoáng qua Bạch Quá, từ hẳn trong mắt thấy được một tia tàn khốc, xem ra hẳn là không tính toán ân hận, cũng không biết nói cho hẳn là tốt là xấu.

Thấy Bạch Quá mục quang lại lần nữa xem ra, Từ Quá Muộn thở dài nói: “Là nhị kỳ lão sinh, bọn họ có bốn người tưởng nhắm vào ngươi, cũng là ta trong lúc vô tình nghe thấy.”

Từ Quá Muộn đem kia bốn người tên cùng bộ dạng nói cho Bạch Quá, nhưng không cam đoan trừ bỏ bốn người này liền không có người đối hẳn Bạch Quá bất lợi, chủ yếu hiện tại nơi đầu sóng ngọn gió, này “Tiểu bạch kiếm” sự tình nếu là bất quá đi, hẳn Bạch Quá rất khó lại đan miếu ăn khai.

Quả nhiên như Từ Quá Muộn theo như lời nhất trí, Bạch Quá ngày tiễn đi Từ Quá Muộn sau, ngày thứ hai đi nhà ăn ăn cơm, thậm chí đi thư các đều đã chịu không nhỏ hạn chế, này hạn chế không phải nơi phát ra với đan miếu, mà là nơi phát ra với lão sinh.

Bọn họ tựa hồ đều không thể nào dãi thấy chính mình, nơi chôn sử ngáng chân, tỷ như nhà ăn ăn cơm, những cái đó lão sinh luôn là chen ngang ở phía trước, làm hẳn chậm chạp bài không thượng hảo, thế cho nên cuối cùng thức ăn không còn, hẳn liền cái mao đều ăn không đến.

Nói đến cũng là kỳ ba, này đan miếu làm cho cùng địa cầu trường học giống nhau, phân nhà ăn, thư các, luyện đan thất, truyền công đường từ từ.....

Loại này giả thiết Bạch Quá không phản đối, ngược lại cảm thấy có chút thân thiết, nhưng là luôn có người có ý định phá hư, đánh vỡ hẳn cái loại này thân thiết cảm.

Đối này Bạch Quá liên tục lắc đầu, này miếu chủ thật là đem hẳn hồ.

Vốn dĩ lưu lại là chuyện tốt, nhưng trải qua như vậy lẩn lộn, liền biến thành chuyện phiền toái.

“Lưu quản lý, hôm nay ta còn là tiến đến đọc sách tìm đọc.” Bạch khách qua đường khí nhìn trước mắt có chút ung dung Lưu quản sự, hẳn phụ trách chính là thư các một tầng tư liệu thất, cho nên mỗi lần tiến đến Bạch Quá đều phải khách khí một ít, sự đối phương cũng cho hẳn sử ngáng chân.

Đan miếu ngày thường nói đến cũng không sự nhưng làm, không có người cố ý sẽ phân phó người làm cái gì, người bình thường đều thực tự giác, đại đa số người đều là trầm mê với luyện đan phía trên, chỉ có thiếu bộ phận người luyện đan tu luyện song cố.

Cho nên Bạch Quá nhằm chán rất nhiều, có thể tới sách này các học tập học tập, rốt cuộc tri thức là chính mình, nhiều xem điểm thư luôn là không sai, vạn nhất về sau dùng tới đâu?

Kêu Lưu quản sự ung dung nam tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái Bạch Quá, không để trong lòng, giờ lên một bàn tay cũng không nói lời nào.

Bạch Quá tự nhiên biết đây là muốn làm cái gì, hẳn từ nhãn trữ vật trung lấy ra một khối thẻ bài, mặt trên viết nhất phẩm đan sư bốn chữ, hiển nhiên là thân phận bài.

Chỉ cần từ đan so trung quyết ra sau năm tên tuyển thủ, liền đạt được nhất phẩm đan sư danh hiệu, đương nhiên này nhất phẩm đan sư ở đan miếu là lót đế.

“Ngượng ngừng, ngươi vô pháp lại đến thư các mượn đọc, mời trở về đi.” Lưu quản sự gần lật xem một hồi thẻ bài, cấp ra như vậy một đáp án.

Bạch xem qua trung hiện lên một tia tức giận, chẳng lẽ này Lưu quản sự cũng tưởng cấp chính mình sử ngáng chân?

“Không biết như thế nào?” Bạch Quá không có trở mặt, hẳn biết chính mình tình cảnh không tốt, không cần thiết bởi vì chuyện này cùng một cái quản sự phát sinh khẩu miệng, kết hạ cừu hận thực không sáng suốt, nhưng từ hẳn trong miệng ngữ khí đã biểu đạt, hẳn thực không thoải mái.

Lưu quân sự không chú ý Bạch Quá ngữ khí, chỉ là nhàn nhạt nói: “Bởi vì ngươi không có cống hiến tích phân, cho nên không thể tiến vào.”

“Cống hiến tích phân?” Bạch Quá sững sốt, hiển nhiên đối phương trả lời làm hắn có chút bằng không, hắn tuy rằng nghe qua cống hiến tích phân, nhưng lại không biết ở thư các nội đọc sách mượn đọc cũng yêu cầu cống hiến tích phân, lập tức hỏi: “Ta không có cống hiến tích phân kia vì sao trước vài lần có thể tiến vào?”

Đây là Bạch Quá muốn biết đến, hắn phía trước cũng không có cống hiến tích phân, nhưng vẫn như cũ có thể tiến vào, nhưng hôm nay gần nhất lại nói không được, này khó tránh khỏi không cho người nghĩ nhiều.

Lưu quân sự có chút không kiên nhẫn lên, nhìn bạch lóe đi nhỏ: “Trước vài lần là bởi vì tân nhân có thể có mười giờ miễn phí mượn đọc thời gian, ngươi kia mười giờ mượn đọc thời gian đã dùng xong, mời trở về đi!”

Ngữ khí lược có tăng thêm, Bạch Quá không phải ngốc tử, hắn nghe ra đối phương không kiên nhẫn.

Bất quá mười giờ miễn phí mượn đọc làm cho hắn một trận đầu đại, nơi này thật đúng là kỳ ba, này miễn phí mượn đọc nói trắng ra là chính là miễn phí thể nghiệm thời gian, thời gian một quá người phải bỏ tiền, là như vậy cái ý tứ, nhưng là nơi này lại không phải bỏ tiền, mà là đào cống hiến phân.

Bạch Quá cũng không hảo tiếp tục dò hỏi, này Lưu quân sự rõ ràng là lại đuổi người, nếu lại dây dưa dò hỏi đi xuống chiếm không được hảo quả, lập tức chuẩn bị rời đi, lại nghe thấy bên tai truyền đến một tiếng thanh nhả chi âm.

“Làm hắn vào đi thôi, lần này khẩu ta trên đầu.”

Lưu quân sự nghe vậy ngẩng đầu, lập tức kính cẩn đứng lên, đầy mặt đầy cười nói: “Hộp vận sư tỷ nói.”

Nói chuyện người này đúng là Mộc Tử Vận, hắn thấy Bạch Quá ở cùng Lưu quân sự lý luận, vốn dĩ liền phải đi thư các nàng tự nhiên nghe thấy được hai người đối thoại, chính là bởi vì cống hiến phân vấn đề, cái này tiểu vợi nàng vẫn là có thể bang.

Đối với tân nhân như thế tích cực tìm đọc sách, lại còn có là chính mình mang tiến vào người, tuy rằng người có chút kỳ quái, nhưng đây không xấu.

Bạch Quá vội vàng ôm quyền nói: “Gặp qua mục sư tỷ.”

“Ta hôm nay có sự, không tiện cùng ngươi nói chuyện với nhau.” Mộc Tử Vận đi rồi vài bước, lưu lại một câu, “Hôm nay ta ở chỗ này có thể cho ngươi miễn phí xem một ngày thư, ngày nào đó ngươi liền phải chính mình nỗ lực kiếm lấy cống hiến phân, ta tắc không thể giúp ngươi.”

Sau khi nói xong mang theo phiêu dật vàng nhạt váy áo rời đi, thẳng đến lầu hai.

Này sư tỷ tựa hồ không thể nào đợi thấy chính mình, Bạch Quá gãi gãi đầu, nhớ tới tân sinh đại hội khi cái kia lý do, có thể nói là làm người ném thể diện, hiện tại đối phương còn nguyện ý ra tay tương trợ, đã là thực tận tình tận nghĩa.

Huống hồ Bạch Quá cũng không có giúp quá Mộc Tử Vận, mặt già một chút đỏ lên.

“Được rồi, nắm chặt thời gian đi đọc sách đi.” Lưu quân sự thái độ hơi chút chuyển biến tốt đẹp một ít, Mộc Tử Vận đều mở miệng, hiển nhiên này vẫn luôn truyền lưu “Tiểu bạch kiểm” là có chút lai lịch, bất quá lại không liên quan chuyện của hắn.

Bạch Quá tiếp nhận Lưu quân sự cho hắn thân phận bài, hơi xấu hổ đi vào mượn đọc thất.

Bạch Quá lại không biết, âm thầm có chút người hàm răng cắn ca ca vang, đang nghĩ ngợi tới như thế nào đối hắn sửng sốt chân, thẳng nhai này thể nhưng còn cùng Mộc Tử Vận sư tỷ leo lên quan hệ, thật là vô sỉ tiểu bạch kiểm!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Khiêu chiến

Mượn đọc thất làm thư các tầng thứ nhất có lẽ có người sẽ khó hiểu, nói vậy trong đó điển tịch không ít, vì sao lại đặt ở tầng thứ nhất?

Kỳ thật bằng không, thư các sở dĩ kêu thư các, thật là bởi vì ở trong chứa đại lượng điển tịch, thậm chí một ít tàn phiến đan quyết cũng có không ít, nhưng lại không phải tại đây tầng thứ nhất.

Tầng thứ hai cùng tầng thứ ba cũng đều là là thư tịch, nhưng cùng tầng thứ nhất so sánh với vẫn là có rất đại chênh lệch, tầng thứ nhất là dùng để cấp bình thường đệ tử xem, mà tầng thứ hai ít nhất muốn tam phẩm đan sư mới có tư cách đi vào, đến nỗi tầng thứ ba, tầng thứ tư kia chỉ có trưởng lão cùng miếu chủ mới có thể đi.

Bạch Quá thật vất vả bắt được ngày này cơ hội hần tự nhiên muốn nhiều xem một ít, một quyển quyển sách nhanh chóng lật xem, này nội dung sớm đã nhớ nhập trong óc.

Nếu là người khác thấy người này như thế đọc sách, tuyệt đối sẽ cho rằng ở đùa giỡn, bởi vì không ai có thể có loại này bản lĩnh, đã gặp qua là không quên được.

Nhưng cố tình Bạch Quá lại thực sự có bốn sự này, nhưng này bản lĩnh không phải hần trời sinh mà đến, mà là kia tiên nhân mạnh mẽ ở hần trong óc sáng lập thần thức sinh ra, đây là thứ nhất, thứ hai còn lại là thân thể kia trung nhất thần bí màu tím thủy tinh, này màu tím thủy tinh ở thay đổi một cách vô tri vô giác hạ làm Bạch Quá có được đã gặp qua là không quên được năng lực.

Bạch Quá tự nhiên sẽ không biết là cái gì nguyên nhân, còn tưởng rằng những người khác cùng hần giống nhau như thế, có thể nhanh chóng xem thư tịch mà qua mục không quên.

Tầng thứ nhất thư các người trong vẫn là man nhiều, trong đó một ít người thấy Bạch Quá như thế đọc sách không khỏi lộ ra khó hiểu biểu tình, còn có người tức cảm thấy Bạch Quá là ngốc tử, đầu óc có vấn đề mới như vậy đọc sách.

Chậm rãi, Bạch Quá cũng ý thức được chính mình cùng người khác bất đồng, người khác đọc sách đều là một tờ trang lật xem, mà hần còn lại là mấy chục trang vừa lật, xem qua tốc độ lại mau không được, căn bản không giống như là tới đọc sách, đảo như là tới chơi.

Phát hiện tình huống như vậy sau vốn dĩ Bạch Quá còn muốn hỏi hỏi, các người vì cái gì đọc sách như vậy chậm, hơn nữa đối ta vút ánh mắt?

Nhưng theo sau cảm thấy không có cái này tất yếu, nhận thấy được có khả năng là xuất từ chính mình nguyên nhân.

“Làm bộ làm tịch.”

Bạch Quá quay đầu lại nhìn lại, kệ sách bên đứng một cái nam tử, tóc dài xổa trên vai, mặt hoàng như sáp, đặc biệt là kia một đôi thẳng lăng lăng đôi mắt, rõ ràng chính là nhằm vào hần Bạch Quá nói.

Bạch Quá không có phản ứng người này, phòng chừng lại là cái nào không quen nhìn hần gia hỏa, hiện tại toàn bộ đan miếu không quen nhìn hần nhiều, không cần thiết tự tìm phiền não.

Vốn tưởng rằng đối phương liền tùy tiện nói câu, Bạch Quá cũng không có để ý, nhưng kế tiếp hần mảy liền nhấn lại tới.

“Vô tâm đọc sách lại làm bộ làm tịch, lười cóc muốn ăn thiên nga thịt, cũng không nhìn xem chính mình là cái gì mặt hàng?”

Mẹ nó, Bạch Quá không làm, tùy tiện nói hai câu còn chưa đủ? Một hai phải hùng hổ dọa người? Lập tức xoay người nói: “Vị này bằng hữu, người có bức tức muốn phát có thể đi nơi khác, đừng lại người nào đó trước mặt lải nhải.”

Nam tử hít mắt đi lên trước tới, nhìn Bạch Quá mục quang không tốt: “Này lại không phải nhà người, người có cái gì tư cách làm ta đi nơi khác? Ta tưởng nói như thế nào liền nói như thế nào, luận được đến người nói sao?”

Bỗng nhiên lại trên dưới đánh giá Bạch Quá vài lần, ánh mắt lộ ra khinh thường biểu tình, “Nhất phẩm đan sư mà thôi, nhìn thấy sư huynh vì sao bất hành lễ?”

Bạch Quá vốn dĩ tính tình liền không thể nào hảo, hôm nay gặp gỡ một cái bên ngoài nhằm vào hần, hần tự nhiên muốn đánh trả, quản hần cái gì nhị phẩm đan sư, tìm lão tử phiền toái cũng đến đánh bóng đôi mắt.

“Chào hỏi?” Bạch Quá nghi hoặc nói một câu, “Đan miếu nhưng không có quy định tân sinh nhất định phải kêu lão sinh sư huynh đi?”

Sắc mặt vàng như nền nam tử nghĩ nghĩ, đích xác không có cái này quy định, nhưng hần lúc này là ở tìm Bạch Quá phiền toái, há có thể hần nói không có liền không có?

“Ta nói có liền có, mau kêu sư huynh.” Nam tử ngữ khí tăng thêm vài phần.

Bạch xem qua thần đột nhiên một lệ, chỉ vào đối phương cái mũi nói: “Người đây là ở công nhiên khiêu chiến miếu chủ uy nghiêm!”

Vàng như nền mặt nam tử sừng sốt, chung quanh đọc sách người cũng sừng sốt, đem ánh mắt nhìn lại đây.

Vàng như nền mặt nam tử không nghĩ tới thẳng nhai này lại là như vậy lớn mặt tử, tại đây địa phương công nhiên kêu to, còn kia miếu chủ tới áp hần, hay là thẳng nhai này thật cùng miếu chủ có quan hệ?

Nhìn nhìn chung quanh, đại gia ánh mắt đều chú ý lại đây, trong đó không thiếu nhận thức người, hần nếu hiện tại chịu thua chính là ở đánh chính mình mặt, sau này còn như thế nào tại đây chút tân nhân trước mặt lộ mặt.

“Tiểu bạch kiểm, lời nói không thể nói bậy.” Vàng như nền mặt rõ ràng trong giọng nói có chút yếu thế, nhìn bạch lồi đi nhỏ: “Liên tính đan miếu không cái này quy củ, nhưng ngươi làm tân nhân có phải hay không cũng nên kêu ta cái này nhị phẩm đan sư một câu sư huynh?”

Nguyên lai là nhị phẩm đan sư, trách không được như vậy da trâu hồng hồng.

Bạch Quá nhưng không mua hấn trưởng, nhị phẩm đan sư ở hấn trong mắt không có bất luận cái gì uy hiếp lực, “Kêu ngươi sư huynh có thể, nhưng là.....”

“Nhưng là cái gì?” Vàng như nền mặt nam tử vô ngữ, làm hấn kêu cái sư huynh liền như vậy khó, còn muốn này muốn nọ, đừng ở trên tay người khác sớm đã nịnh hót hấn, đầu ra nhiều chuyện như vậy.

“Nhưng là ngươi đến thắng ta!” Bạch Quá lược cổ ý vị cười một chút, hấn hiện tại không nóng nảy mắng chửi người, rốt cuộc đối phương là lão sinh, vạn nhất khiến cho lão sinh nhóm đối hấn nhắm vào, kia về sau đan miếu là vô pháp gây người, cho nên muốn dùng trí.

Bốn phía người cũng dựng lên lỗ tai, không biết Bạch Quá nói thắng ta là có ý tứ gì, hay là hai người đánh đố?

Vàng như nền mặt nam tử cũng không biết Bạch Quá nói ý tứ, hỏi: “Cái gì thắng người?”

“Nơi này là đan miếu, ngươi nói cái gì thắng ta?” Bạch Quá lộ ra một cái coi rẻ ánh mắt.

Vàng như nền mặt nam tử lập tức minh bạch, nguyên lai thắng nhai này là ở chơi hấn, vốn định phát tác lại biết cái này địa phương không thể thực hiện được, vì thế đề nghị giãn dữ nói: “Tiểu tử, ngươi cũng dám chơi đến ta trên đầu, ngươi biết như vậy hậu quả sao?”

Bạch Quá không chút hoang mang, nhìn đối phương nói: “Hay là ngươi sợ?”

“Sợ?” Vàng như nền mặt nam tử đột nhiên cười ha ha, mượn đọc thất một tầng người đều chú ý lại đây, hiện tại tưởng không bị phát hiện đều không thể, bất quá hấn không tính toán buông tha Bạch Quá, lời nói đều nói đến tình trạng này, hấn nhất định phải làm đối phương mặt mũi vô tồn.

“Ta Đường Ngọc Hoàng đảo muốn nhìn ngươi giống như gì thực lực, này khiêu chiến ta tiếp được!” Vàng như nền mặt Đường Ngọc Hoàng sắc mặt ửng hồng, từ hấn đi vào đan miếu về sau còn không có bị người như thế khiêu khích quá, hấn sẽ làm Bạch Quá minh bạch chọc phải chính mình là cái gì hậu quả, đồng dạng cũng sẽ làm Mộc Tử Vận sư tỷ minh bạch, tiểu tử này chính là tốt mã dè cùi.

Bạch Quá giả hoạt cười, tiểu tử này thượng câu.

“Hảo, chúng ta đây hiện tại liền so.” Bạch Quá cũng không có đọc sách hứng thú, hiện tại tỷ thí nhất thỏa đáng.

Đường Ngọc Hoàng nhiều ít sững sốt, không nghĩ tới Bạch Quá thắng nhai này như thế dứt khoát, hiện tại liền phải so, nhiều như vậy người hấn không thể thua khí thế, huống hồ chính mình luyện đan thực lực đó là mọi người đều biết, “Nếu ngươi gấp không chờ nổi tưởng tự rước lấy nhục, vậy so đi.”

Đan so đường, làm đan miếu tỷ thí nơi, đông đảo đệ tử đều sẽ tới đây khiêu chiến một ít tưởng khiêu chiến người, do đó gia tăng chính mình thanh danh.

Giờ phút này đang có mấy chục hào người hướng bên này tới rồi, cầm đầu hai người một cái khí chất xuất trần, trong mắt như biển rộng gợn sóng bất kinh, bạch y phiêu phiêu phần phật, một bộ văn đạm phong khinh.

Một người khác dáng người cao gầy, sắc mặt vàng như nền, giờ phút này trên mặt lại có chút ửng hồng, có vẻ nhan sắc càng vì khác sâu, một thân hôi hồng đan miếu phục sức, giờ phút này hai mắt nén giận triều đan so đường đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Binh Tức đan

Phía sau mọi người hiển nhiên chính là tới xem náo nhiệt, đan so đường vốn dĩ hứng thú náo nhiệt, mặc kệ là ai khiêu chiến ai, luôn có một đám người tiến đến vây xem.

Phía sau người càng ngày càng nhiều, từ hai mươi mấy người biến thành bốn năm mươi cái, Bạch Quá không để bụng, xem náo nhiệt người càng nhiều càng tốt, hấn nhưng không nghĩ luôn đình cái tiểu bạch kiểm danh hiệu ở đan miếu.

Đan so đường hình dáng càng ngày càng rõ ràng, Bạch Quá không có đã tới nơi này, nhưng lại sớm đã có nghe thấy, cái này địa phương có thể nổi danh, cũng có thể dương mi thổ khí.

Theo Bạch Quá đám người tiến vào, vốn là ở đan so đường người tắc sôi nổi lại đây hỏi thăm, hỏi là chuyện gì, kết quả hỏi thăm ra tới Bạch Quá cùng Đường Ngọc Hoàng phát sinh khóe miệng, tựa hồ là Đường Ngọc Hoàng trước tìm phiền toái, nhưng nhìn xem Bạch Quá lớn gia lại không có gì nói.

“Tiểu bạch kiểm” mấy chữ này mất ở đan miếu đã không phải cái gì lạ tự, đại gia mỗi ngày đều có thể nghe thấy một ít bịa đặt. Đến nỗi Đường Ngọc Hoàng, hẳn vốn là là cái trong ngoài không đồng nhất người, nếu không phải ở đan đạo thượng có chút tiểu tạo nghệ, người bình thường thật đúng là lười đến điều hần.

Hiện tại cái này hai cái “Nhân vật” phát sinh sự tình, yêu cầu đan gần đây giải quyết, người đứng xem tự nhiên sẽ không sai quá bức này chuyện tốt.

“Trước ngựa bối, vẫn bối tiến đến đan so.” Đường Ngọc Hoàng hiển nhiên không phải lần đầu tiên tới nơi này, Bạch Quá không có hổ thanh, bình tĩnh nhìn.

“Đường Ngọc Hoàng, ngươi cũng thật sẽ tìm phiền toái a, lần trước một cái bại trong tay ngươi thượng còn chưa đủ sao, lần này lại là ai?” Trước ngựa bối nói xong lời nói liếc mắt một cái Bạch Quá.

Đường Ngọc Hoàng vội vàng nói: “Tiền bối nói đùa, lần này là một cái tên là Bạch Quá người, chính là hần.” Nói xong chỉ vào Bạch Quá cái mũi, Bạch Quá “Bang” một cái tát đem đối phương tay cấp chụp đi xuống, mở miệng nói: “Lần sau lại chia vào ta, đem ngươi tay đều băm”

“Ha ha ha...” Trước ngựa bối lắc đầu cười nói: “Nguyên lai cũng không phải cái thiện tra, hảo, vô nghĩa các ngươi liền không cần nhiều lời, đăng ký hảo đi vào so đi.”

Đường Ngọc Hoàng cũng không hảo không cho trước ngựa bối thể diện, sắc mặt đỏ bừng ôm quyền nói: “Là.”

Bạch Quá đồng dạng cung tay, sau đó hướng bên trong đi đến.

Đường Ngọc Hoàng xem như lĩnh giáo Bạch Quá kiêu ngạo, phía trước ở thư các thời điểm còn nhìn không ra tới, chỉ là cảm thấy Bạch Quá có điểm ngạo mạn, hiện tại hần là minh bạch, hợp lại phía trước ở thư các là sợ ảnh hưởng chính mình, hiện tại lại đem bản tính bại lộ ra tới.

Tức giận đến hần hàm răng ngứa, hận không thể một chương phách qua đi, nhưng nề hà đan miếu có quy củ, bắt buộc đi đại khinh tiểu, nếu không hần đã sớm một cái tát đem này đánh bay.

Bất quá đan so cũng giống nhau, hần sẽ làm Bạch Quá biết cái gì là tự rước lấy nhục, một cái nho nhỏ tân nhân cũng dám ở trước mặt hần kiêu ngạo, đến lúc đó sẽ làm hần quý xuống nhận sai.

Bạch Quá tiến vào đan so đường sau ngửi được một cỗ nồng đậm đan dược mùi hương, đan so đường nhìn qua không nhỏ, không có đơn độc so nhà nhỏ, nơi này giống vậy nhà ăn giống nhau, chỉ có bình phong ngăn cách mỗi cái khu vực, mỗi cái khu vực cũng có một trăm năm mươi bình phương tả hữu, cũng đủ có thể đứng hạ bốn năm mươi hào người.

“Tiểu bạch kiểm, liền ở chỗ này như thế nào?” Đường Ngọc Hoàng nhìn thoáng qua Bạch Quá, ngữ khí là một chút đều không khách khí.

Bạch Quá cười ha hả nói: “Ngươi mặt hoàng nói cái gì đều đối, ta không ý kiến.”

“Ngươi...” Đường Ngọc Hoàng liền lộ sắc mặt giận dữ, nhìn nhìn người chung quanh hít vào một hơi, nhìn chăm chăm bạch lối đi nhỏ: “Đây là ngươi tự tìm, bắt đầu đi!”

Bạch Quá sắc mặt một chình thu hồi giả mù sa mưa tươi cười, đi đến một đỉnh đan lô trước, thân thủ sờ sờ, sau đó nhìn Đường Ngọc Hoàng nói: “Ngươi tưởng như thế nào so?”

Đường Ngọc Hoàng đồng dạng đi tới đan lô trước, hần cảm thấy chính mình nói ra luyện cái gì đan là ở ý lớn hiếp nhỏ, dứt khoát làm Bạch Quá nói, như vậy liền tính đối phương thua cũng không biết giận, liền tính chính mình là nhị phẩm đan sư lại như thế nào, là hần trước khiêu chiến chính mình.

Nghĩ đến đây, Đường Ngọc Hoàng trên mặt âm lãnh chợt lóe mà qua, nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Luyện cái gì đan ngươi nói, đừng đến lúc đó thua nói ta khi dễ ngươi!”

Đây chính là ngươi tự tìm, Bạch Quá tức mở miệng nói: “Nếu ngươi mặt hoàng ta đây liền nghe ngươi, chúng ta cũng đừng luyện những cái đó quá khó, liền luyện Bình Tức đan đi, ý hạ như thế nào?”

Đường Ngọc Hoàng lúc này cũng bất hòa Bạch Quá khóe miệng chi tranh, một hồi có rất nhiều thời gian làm đối phương nan kham, nghĩ nghĩ nói: “Bình ổn đan là nhất phẩm đan dược, ngươi quyết định sao?”

Bạch Quá vron tay phải, lại duỗi thân ra một cây ngón trỏ lắc lắc. Đường Ngọc Hoàng cùng mọi người không biết Bạch Quá có ý tứ gì, chẳng lẽ thắng nhãi này lại đòi ý?

“Ta nói Bình Tức đan, không phải ngươi nói bình ổn đan.” Bạch Quá khóe miệng lộ ra giảo hoạt tươi cười, “Ta nói Bình Tức đan là nhị phẩm đan dược.”

Đường Ngọc Hoàng cho rằng chính mình nghe lầm, Bạch Quá thế nhưng muốn cùng hấn so nhị phẩm đan dược, này không phải hấn nghe lầm là cái gì?

Bạch Quá một cái vừa mới tiến nhập đan miếu nhất phẩm đan sư, thế nhưng tưởng cùng hấn so nhị phẩm đan dược, khai cái gì vui đùa, lại còn có là luyện chế Bình Tức đan, ngay từ đầu hấn cho rằng luyện chế chính là bình ôn đan, bình ôn đan thật là nhất phẩm đan dược, là dùng để điều tiết tu sĩ hơi thở sử dụng, tương đối hảo luyện chế một loại đan dược.

Nhưng Bạch Quá trong miệng nói Bình Tức đan đó chính là một chuyện khác, cái này đan dược yêu cầu nhị phẩm đan sư mới có thể luyện chế, lại còn có không hảo luyện chế, Bình Tức đan tác dụng cũng không phải là điều trị hơi thở, mà là dùng để che chắn tu sĩ tu vi cùng khí tức, này tác dụng có thể nói là khác nhau như trời với đất.

Tuy rằng Bạch Quá tự thân có thể che dấu tu vi cùng khí tức, nhưng hấn liền muốn dùng Bình Tức đan giáo huấn Đường Ngọc Hoàng, đến nỗi thắng thua vấn đề, Bạch Quá mặc dù có tin tưởng, nhưng biết cũng không thể đại ý, đối phương dù sao cũng là lão sinh, sở dĩ có được kinh nghiệm là chính mình không thể so.

“Người xác định là Bình Tức đan mà không phải bình ôn đan?” Đường Ngọc Hoàng lại lần nữa hỏi một lần, hấn cảm thấy Bạch Quá là ở kia hấn làm trò cười.

“Bằng không đâu?” Bạch Quá sắc mặt lạnh lùng nói: “Như thế nào, người đường đường nhị phẩm đan sư không dám so?”

“Hảo!” Đường Ngọc Hoàng giận cực phản cười, đối phương nếu khẳng khẳng như thế, hấn lại có cái gì hảo thuyết, đến nỗi Bạch Quá có phải hay không nhị phẩm đan sư trực tiếp bị hấn xem nhẹ, Bình Tức đan tuy rằng là nhị phẩm đan dược, nhưng có chút sắp bước vào nhị phẩm đan sư người cũng có thể luyện chế ra tới, chính là chất lượng thiếu chút nữa thôi.

“Nhị vị đan sư quyết định sao?” Bình phong ngoại đi ra một cái đồng tử, trên trán một chút lông tóc thật là đáng yêu.

Đường Ngọc Hoàng gật gật đầu tỏ vẻ cam chịu, Bạch Quá cũng không ý kiến, vốn là hấn nói ra.

Đồng tử bước nhanh đi xa, chỉ chốc lát sau đây song tầng tiểu mộc xa tiền tới, mộc xe vì hai tầng tám ngăn, mỗi một tầng đều có linh thảo, đúng là Bình Tức đan linh thảo.

Đan so đường sẽ không làm thi đấu người miễn phí hưởng dụng linh thảo, mà là muốn rút ra báo đáp, nếu so đấu hai bên luyện chế thành đan, tấc 8:4 chia làm, đan so đường vì 8, so đấu nhân vì 4, nói cách khác đan so đường chiếm thành công luyện chế đan dược 8 thành, chính là 8 viên đan dược.

Mà so đấu chính mình tắc chỉ có bốn viên, nếu có một chút đan dược thất bại, lấy này loại suy, có khả năng so đấu người cuối cùng một viên đan dược đều lấy không đi cũng nói không chừng, nếu toàn bộ luyện chế thất bại, như vậy hảo thuyết, khẩu công hiển phân.

Nếu không có công hiến phân, như vậy liền lấy thị trường thượng giá cả dùng linh thạch mua này đó linh thảo, tóm lại đan so đường sẽ không tại đây mất trên có hại.

i

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Hảo một cái mưu kế

Linh thảo đều đã thượng tề, như vậy thi đấu cũng chính thức bắt đầu.

Ở bên xem giả trong mắt, Bạch Quá này cử không thể nghi ngờ này đây trứng đánh thạch, không biết lượng sức. Tổng sở đều biết, Đường Ngọc Hoàng làm nhị phẩm đan sư lấy nhiều năm, mà Bạch Quá còn lại là chính cống tân nhân một quả, tình huống như vậy hạ còn so luyện chế Bình Tức đan, này không phải lấy trứng chọc đá là cái gì.

Đang ngồi các vị đều không thể cam đoan có thể so sánh ra toà ngọc hoàng, hướng chỉ tiểu tử này.

“Đường huynh, hảo hảo giáo huấn một chút tân nhân, lần này tân nhân đều chẳng ra gì, duy độc cái kia miêu thiên phượng ta cảm thấy không tồi, kia đáng người tầm tặc.....”

Đường Ngọc Hoàng mắt lé nhìn về phía một bên nói chuyện nam tử, nhàn nhạt nói: “Lý huynh, người không cảm thấy cái này trường hợp nói loại này lời nói có thất đại thể sao?”

“Có thất đại thể?” Lý Cương ha hả hai tiếng, Đường Ngọc Hoàng người này hẳn lại rõ ràng bất quá, chính là cái mặt người dạ thú, mặt ngoài thoạt nhìn có chút khí độ, nhưng trên thực tế lại là lòng dạ hẹp hòi hạng người, “Đường Ngọc Hoàng, đừng xả chút vô dụng, người trước đem tiểu tử này thu thập, quay đầu lại chúng ta hảo hảo thương lượng.....”

“Đủ rồi!” Đường Ngọc Hoàng vốn dĩ bị Bạch Quá khiến cho tâm tình liên không tốt, gia hỏa này còn nào hồ không đề cập tới khai nào hồ, hiện tại là đàm luận nữ nhân thời điểm sao?

Lý Cương thấy Đường Ngọc Hoàng động thật giận, cũng liền không tái nói nữa, nhưng trong mắt lại phi thường khinh thường, thắng nhãi này còn ở trước mặt hân trang quân tử.

Bạch Quá nhưng thật ra nhìn vài lần Lý Cương, gia hỏa này công nhiên nói miếu thiên phượng nói bậy tất có sở mưu đồ gây rối, nói vậy đã sớm bắt đầu đánh miếu thiên phượng chú ý, đến lúc đó cần thiết nhắc nhở một chút miếu thiên phượng, dù sao cũng là cùng giới gia nhập đan miếu người, cũng coi như là đồng liêu.

Đường Ngọc Hoàng ngược lại nhìn về phía Bạch Quá, chỉ chỉ trước người đan lô nói: “Chúng ta bắt đầu đi.”

Bạch Quá không có ý kiến, hẳn tới này vốn dĩ chính là cùng đối phương so luyện đan, lập tức gật gật đầu.

Hai người nhanh chóng bậc lửa đan lô trung người đá lấy lửa, bởi vì Đường Ngọc Hoàng nói sợ khi dễ Bạch Quá, cho nên dùng chính là thấp nhất cấp người đá lấy lửa, bằng không đã sớm sử dụng hoàng đá lấy lửa, chính là sợ Bạch Quá thua lúc sau tìm lấy cớ.

Nhưng hẳn không biết Bạch Quá tâm lại nhạc nở hoa, người đá lấy lửa mang cho hẳn khó chịu sớm đã khắc phục, hoàng đá lấy lửa hoặc nhiều hoặc ít lại có chút vương bận, nhưng Đường Ngọc Hoàng không biết a, cho nên mới dùng người đá lấy lửa, vì chính là công bằng khởi kiến.

Không nghĩ tới lại là giúp Bạch Quá, người đá lấy lửa tuy rằng không có hoàng đá lấy lửa luyện đan hiệu quả hảo, nhưng chỉ cần có thực lực người dùng cái gì thạch đều có thể luyện ra hảo đan, cái kia có thực lực người tự nhiên là Bạch Quá, cũng không sợ gió lớn lóc đầu lưỡi.

Người đá lấy lửa tản mát ra độ ẩm sau Bạch Quá nhanh chóng sửa sang lại linh thảo, đem một đồng đôi linh thảo chi nhánh sau đan lô nội độ ẩm cũng dần dần cường lên, Bạch Quá không có do dự, đem sửa sang lại tốt linh thảo ném đi vào, làm này huyền phù lò nội.

Đường Ngọc Hoàng lông mi vừa nhấc, trong tay linh thảo cũng huyền phù ở lò nội, hẳn nhưng thật ra chú ý một chút, bạch lướt qua lý linh thảo thủ pháp cực kỳ lão luyện, vừa thấy đó là thường xuyên xuống tay. Tuy rằng đan sư tại đây phương diện không có gì hảo hiếm lạ, nhưng Bạch Quá làm đối thủ hẳn tự nhiên phải chú ý một ít.

Tự nhận là ổn thắng không thua Đường Ngọc Hoàng bắt đầu rồi ngưng dịch, cũng chính là bước đầu tiên, này một bước có thể kiểm nghiệm ra đan sư hay không đủ tư cách, linh thảo trung dược tính không thể phát huy, cũng không thể căn cứ vào một chỗ, chỉ cần đan sư trình độ quá quan, tại đây một bước sẽ xử lý thực thỏa đáng.

Nếu dược tính chưa từng phát huy, cũng không có căn cứ vào một chỗ, kia này viên đan dược liền tính luyện ra lò sau phẩm chất giống nhau, cũng không phải tùy tiện đồng cấp đừng đan dược có thể so sánh.

Bạch Quá tự nhiên khuy tới rồi như vậy con đường, ma đan nướng thành là ai? Đó là tiên nhân, tiên nhân đan phương có thể phân biệt sai? Nếu không phải Bạch Quá lý giải năng lực cùng tu vi hữu hạn, liền tính là nơi này miếu chủ cũng không xứng một so.

Bất quá có điểm xa xa, Bạch Quá đôi tay hoạt động, ở đan lô nội đánh vài đạo cấm chế, phòng ngừa ngoại nhân quan khán, đồng thời rất nhỏ nhót đánh vào một đạo đan quyết, ngoại nhân chưa từng phát hiện.

Thấy Bạch Quá đem đan lô nội cấm chế đánh thượng, một ít người bắt đầu lẩm nhảm lẩm nhảm lên, nói trắng ra quá trình độ giống nhau, còn làm cho cùng có bí mật nhận không ra người.

Đơn giản liền không hề chú ý Bạch Quá, mọi người lại đều nhìn về phía Đường Ngọc Hoàng bên này, Đường Ngọc Hoàng hơi hơi đem đầu nâng nâng tựa hồ thực hưởng thụ mọi người xem hẳn ánh mắt, đồng dạng hẳn cũng chú ý Bạch Quá động tĩnh, làm hẳn làm không rõ chính là đối phương vì cái gì muốn ở đan lô đánh cấm chế, luyện cái đan có cái này tất yếu sao?

Ngay sau đó Đường Ngọc Hoàng liền minh bạch, Bạch Quá thắng nhãi này tuyệt đối là sợ mất mặt, sợ mọi người thấy hẳn kia luyện đan lạn thủ pháp, cho nên mới đánh hạ cấm chế, hơn nữa nhìn như hết sức chăm chú luyện đan, kỳ thật đều là giả vờ.

Bạch Quá nếu biết Đường Ngọc Hoàng như vậy tưởng tuyệt đối sẽ đi lên hai bàn tay, này đều có thể nghĩ ra được?

Bạch Quá xác thật thực hết sức chăm chú, luyện đan bắt đầu hẳn liền không có để ý ra toà ngọc hoàng bên kia động tĩnh, ngược lại Đường Ngọc Hoàng thường thường khước mắt liếc Bạch Quá vài cái, nhưng thực mau lại thu hồi tâm mắt, cũng không thể bị thắng nhãi này nhiễu loạn tâm thần, bằng không này một lò đan đã có thể phế đi.

Bạch Quá đôi tay biến ảo càng lúc càng nhanh, phía trước linh thảo sớm đã hóa thành chất lỏng, bắt đầu ngưng tụ.

Nơi này cũng không phải là lúc trước đan so, lúc trước đan so với bọn hắn dùng đều là hoàng đá lấy lửa, cho nên tự nhiên cho hắn mang đến phiền toái không nhỏ, luyện đan thượng sẽ tiểu tâm không ít, đồng thời tốc độ cũng chậm rất nhiều, mới có thể làm cho cuối cùng một cái luyện đan xong.

Mà hiện tại lại bất đồng, hắn dùng chính là người đá lấy lửa, lấy Bạch Quá hiện tại thực lực, kẻ hèn Bình Tức đan hẳn thật đúng là không thấy ở trong mắt, tốc độ tự nhiên mà vậy nhanh hơn mấy lần, mắt thấy đan lò nội mười hai viên đan được thành hình, trên mặt dần dần lộ ra tươi cười.

Đường Ngọc Hoàng nheo mắt, nhìn về phía khoe miệng dương cười Bạch Quá, trong lòng khó tránh khỏi có điều nghi hoặc, hay là thăng nhãi này đã mau luyện hảo?

Ngược lại nhìn xem chính mình đan lò, hiển nhiên đã bắt đầu ngưng tụ, trong lòng không khỏi đại định, hắn biết Bạch Quá kia tươi cười có khả năng là trang, rất có khả năng là vì mê hoặc hắn tâm thần, muốn cho hắn kiểm củi ba năm thiếu một giờ, thất bại trong gang tấc.

“Thật âm hiểm!”

Đường Ngọc Hoàng thu liễm tâm thần, bắt đầu toàn tâm toàn ý ngưng tụ đan dược, mười hai viên đan dược hình thức ban đầu sơ hiện, dần dần trở nên ngưng thật lên. Bình Tức đan tuy rằng là nhị phẩm đan dược, nhưng hắn nhiều năm trước sớm đã là nhị phẩm đan sư, luyện chế mười hai viên tự nhiên không có gì vấn đề, chính là phẩm chất thượng sẽ xuất hiện một ít vết.

Bất quá đối phó Bạch Quá loại này tân nhân dư dả.

Liên ở Đường Ngọc Hoàng nghĩ đan dược ra lò sau như thế nào nhục nhả Bạch Quá hạn, ‘phanh’ một thanh âm vang lên khỏi, theo sau truyền đến hét lớn một tiếng: “Thu đan!”

Này cả kinh một chột dưới, Đường Ngọc Hoàng tâm thần nhoáng lên, thiếu chút nữa đem đan lò trung mười hai viên Bình Tức đan hủy hoại, vội vàng bảo vệ cho tâm thần, nhưng vẫn là chậm một bước, trong đó hai viên Bình Tức đan vẫn là hủy hoại.

Mạnh mẽ khống chế được tức giận Đường Ngọc Hoàng đôi tay liên hoàn biến hóa, hắn không thể lại đi công tác sai rồi, nếu không liền thật muốn thua.

Bạch Quá vẫy tay một cái, mười hai viên đan dược tự động bay vào trên tay trong bình ngọc, đem cái nắp cái hảo sau im lặng nhìn Đường Ngọc Hoàng.

Đường Ngọc Hoàng đan lò nhưng không đánh cấm chế, mọi người đều phát hiện trong đó hai viên đan dược bị hủy, ám đạo đáng tiếc. Lại cũng không nghĩ tới Bạch Quá như thế nhanh chóng, đã là đem Bình Tức đan luyện chế hoàn thành, này có thể so nhị phẩm đan sư đều phải mau, không thể không lộ ra kinh nghi ánh mắt.

Đường Ngọc Hoàng bỗng nhiên một phách đan lò, mười viên Bình Tức đan rơi vào trong bình, hắn đứng lên chuyện thứ nhất đó là đối với Bạch Quá phần nợ hết lớn: “Hảo một cái mưu kế, ta Đường Ngọc Hoàng hôm nay xem như kiến thức!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Chỉ số thông minh kham ưu

Mọi người nghe vậy hai mắt nhìn nhau, người nhìn xem ta, ta nhìn xem người, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở Bạch Quá trên người, bởi vì Đường Ngọc Hoàng đứng là chỉ vào Bạch Quá nói, tuy rằng bọn họ không rõ có ý tứ gì.

Bạch Quá ngẩn ra, hiển nhiên không biết này đột nhiên làm sao vậy, ngược lại tưởng tượng, có khả năng là Đường Ngọc Hoàng sợ thua cố ý đánh đòn phủ đầu, cười lạnh hai tiếng nói: “Đường Ngọc Hoàng, người hay là sợ thua, cho nên mới tại đây nói bậy nói bạ?”

Đường Ngọc Hoàng khí hàm răng ngứa, vẫn như cũ chỉ vào bạch lỏi đi nhỏ: “Đừng trang, không nghĩ tới người tâm cơ như thế thâm trầm, thế nhưng nghĩ ra như thế mưu kế, ta không chịu thua!”

Mọi người vẫn như cũ không biết này hai người làm cái quỷ gì, cái gì mưu kế dương mưu, bọn họ là một mực không biết. Lý Cương lúc này tiến lên một bước, hắn cũng muốn biết này hai người đột nhiên là làm sao vậy, mở miệng dò hỏi Đường Ngọc Hoàng: “Đường huynh này đây là có chuyện gì?”

Đường Ngọc Hoàng liếc mắt Lý Cương, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn bạch lỏi đi nhỏ: “Thằng nhãi này cố ý phân ta thần, hại ta mười hai viên bình tức đan hiện giờ chỉ còn lại có mười viên, người nói này không phải mưu kế là cái gì, thật ác độc!”

Bạch Quá nhìn chằm chằm Đường Ngọc Hoàng nói: “Com có thể ăn nhiều, lời nói không thể nói bậy. Người nào chỉ mắt chó thấy ta phân người tâm?”

Nói không làm giận là không có khả năng, hần Bạch Quá hào hào luyện đan, sau đó thu đan, này vô duyên vô cớ đã bị đối phương bôi nhọ thành mưu kế, thật là thúc thúc có thể nhẫn, thăm thăm cũng không thể nhẫn.

Đường Ngọc Hoàng không nghĩ tới thằng nhãi này thế nhưng còn dám trước mặt mọi người nhục nhã hần, tức giận đến hần đầu nóng lên mở miệng nói: “Ta hai con mắt đều thấy, ở đây người cũng đều thấy, ngươi chính là chơi xấu da, đây là mưu kế!”

Bạch Quá ngẩn ra, mọi người cùng giạt mình, này Đường Ngọc Hoàng thật đúng là đầu óc nóng lên, chính mình là mắt chó là đến nơi, tính cả bọn họ cũng mang đi vào. Bạch Quá tức cười nhạo: “Ngươi đều chính mình thừa nhận là mắt chó ta đây cũng không có gì hảo thuyết, nhưng là ngươi này bôi nhọ lại là toàn xong vô nghĩa.”

Đường Ngọc Hoàng hồi tưởng chính mình tựa hồ nói sai rồi lời nói, hàm răng cang là gát gao ma xát lên. Nhìn về phía một bên mọi người đều là hắc cái mặt, biết cái này xem như đều đắc tội.

Lý Cương không có để ý Bạch Quá nói cái gì, hắc mặt nhìn về phía Đường Ngọc Hoàng nói: “Đường Ngọc Hoàng, ngày thường ngươi luyện đan cũng khá tốt, chúng ta đều thực khen tặng ngươi, nhưng là ngươi không cần được một tác lại muốn tiến một thước, thế nhưng liền chúng ta cũng mắng, ngươi ngày ngươi nếu là không giải thích ra cái nguyên do tới, ha ha, đừng trách Lý mỗ vô tình.”

Bạch Quá nhưng thật ra vui vẻ, chó cắn chó sự tình hần thích nhất, những người này vốn dĩ đều là giúp đỡ Đường Ngọc Hoàng, kết quả Đường Ngọc Hoàng người này đầu óc tựa hồ không thích quẹo vào, có điểm ngu dốt cảm giác, thế cho nên đem mọi người đều đắc tội, cái này xem hần như thế nào xong việc.

Đường Ngọc Hoàng sắc mặt biến ảo số hạ, hần ở nhị phẩm đan sư trung cũng coi như là có điểm thực lực, cho nên bên cạnh đi theo chó săn cũng không ít, này Lý Cương tuy rằng không phải hần chó săn, nhưng ngày thường cũng đối hần khách khí, ít nhất sẽ không cùng hần xé rách da mặt.

Nhưng hần vừa rồi thật sự mắng có điểm khó nghe, hiện tại những người này xem hần ánh mắt đều thực không tốt, tựa hồ có thể tấu hần đã sớm tấu, nề hà đây là đan miếu, có đan miếu quy củ.

Hít vào một hơi, Đường Ngọc Hoàng bình tĩnh lại hướng mọi người ôm quyền nói: “Các vị không cần để ý, ta bị thằng nhãi này chọc tức đầu, cho nên không tương vừa rồi ý tứ trong lời nói, đường mỗ tại đây cấp các vị bồi tội, mong rằng không cần so đo hảo.”

Lý Cương hắc mặt chậm lại không ít, nhãn châu xoay động nhìn Đường Ngọc Hoàng nói: “Nếu đường huynh đều mở miệng xin lỗi, ta đây Lý Cương tự nhiên tiếp thu, chính là ngươi nói hần chơi mưu kế lại là chuyện như thế nào?”

Nói lên Bạch Quá chơi mưu kế, Đường Ngọc Hoàng lại bức bối lên, nhưng lại không đến mức lại lần nữa mất đi lý trí, trầm giọng nói: “Thằng nhãi này cố ý làm bộ bình tĩnh, do đó làm ta đối hần phân tâm quan sát. Cuối cùng hần thu đan thời điểm lại như thế đại động tĩnh, nhất định là tương nhiễu loạn ta tâm, cho nên ta mới hủy hoại hai viên bình tức đan!”

Còn tưởng rằng chuyện gì, Bạch Quá tựa như xem ngốc từ giống nhau nhìn Đường Ngọc Hoàng, những người khác đồng dạng ánh mắt quái dị nhìn Đường Ngọc Hoàng, Lý Cương còn lại là trực tiếp phi thanh nói: “Ta cho rằng ngươi Đường Ngọc Hoàng là cái gì luyện đan cao thủ, phía trước còn có ngưỡng mộ ngươi luyện đan chỗ, hôm nay một thấy, mới biết được ngươi bắt quá là có tiếng không có miếng đáng đồ từ!”

Nói xong hần liền thi đấu kết quả đều không nhìn, trực tiếp rời đi.

Đường Ngọc Hoàng không có nhận thức, hần nói những câu có lý, vì cái gì Lý Cương muốn nhục nhã hần?

“Đường Ngọc Hoàng ngươi thật là ngu so nha.” Bạch Quá vỗ vỗ tay nhìn hần nói: “Luyện đan liền cái này đều có thể xả thương, ngươi cũng là đệ nhất nhân, ta căn bản là không cần cùng ngươi so, liền ngươi này đầu óc cũng không xứng.”

Bạch Quá đem bình ngọc vừa thu lại, đi tới cửa đem kia tám viên đan dược đưa cho trước ngựa bối, trực tiếp rời đi.

Chính hần tắc để lại bốn viên, nếu luyện đan quá trình thất bại, hủy hoại một hai viên, kia chỉ có thể mang một hai viên đi, đến nỗi thi đấu kết quả hần cũng lười đến nhìn, Đường Ngọc Hoàng người này căn bản không xứng cùng hần so đan.

Đường Ngọc Hoàng còn tưởng nói trắng ra quá sợ hần, kết quả kia từng đôi khinh thường ánh mắt xem ra thời điểm hần mới biết được chính mình tựa hồ làm sai chỗ nào. Trong đám người trong đó một người mở miệng nói: “Đường Ngọc Hoàng, kia Bạch Quá đã đem sở luyện đan dược giao cho trước ngựa bối, chỉ cần ngươi đem đan dược cấp trước ngựa bối liền biết ai thắng ai thua.”

Đường Ngọc Hoàng tương tượng cũng đứng, Bạch Quá hòa thượng chạy được miếu đứng yên, lập tức tìm được trước ngựa bối, đem tốt nhất phẩm chất tám viên đan dược giao cho hần, sau đó mở miệng dò hỏi: “Trước ngựa bối, không biết là ai thắng?”

Đường Ngọc Hoàng đối chính mình luyện đan trình độ không có hoài nghi, liền tính Bạch Quá làm hần phân tâm cũng không thay đổi được hần tự tin.

Trước ngựa bối chỉ là mới vừa vào tay, liếc liếc mắt một cái đan dược, liền lắc đầu nói: “Ngươi thua.”

“Cái gì?” Đường Ngọc Hoàng kinh ngạc ra tiếng, còn tưởng rằng chính mình nghe lầm.

“Quả nhiên như thế, này Đường Ngọc Hoàng thật là có phụ đồn đãi, liền một tân nhân đều so bắt quá, chúng ta đi.” Một đám xem Bạch Quá cùng

Đường Ngọc Hoàng náo nhiệt người lập tức giải tán, cũng không biết là ai trước khi đi thời điểm nói câu chỉ số thông minh kham ưu, tiểu nhân chi tâm.

Đường Ngọc Hoàng ngờ ngác đứng ở tại chỗ, song trọng đả kích làm hắn hoang mang lo sợ, hắn Đường Ngọc Hoàng khi nào từng có như vậy dài ngo?

Kỳ thật ở mọi người trong mắt, Đường Ngọc Hoàng chẳng qua là tìm lấy cớ, lại còn có ăn vạ người khác trên người.

Bạch Quá chính mình luyện chế chính mình đan dược, không ai cảm thấy không đúng, đánh thượng cấm chế không cho người xem cũng là hắn tự do, đan miếu không có quy định so đấu thời điểm không thể đánh cấm chế, mà Đường Ngọc Hoàng lại bởi vì đối phương vững vàng bình tĩnh, ngược lại phân tâm, ngay cả cuối cùng nhân gia thu đan đều có thể hại chính mình hủy hoại hai viên đan dược.

Người nói này không phải lấy cớ là cái gì? Này không phải tiểu nhân chi tâm lại là cái gì?

Mọi người không phải đương cục giả, tự nhiên ngoài cuộc tình tảo, bọn họ đối đãi sự vật tuy rằng phía trước đứng ở Đường Ngọc Hoàng góc độ thượng xem, cũng có tâm trợ giúp Đường Ngọc Hoàng, nhưng Đường Ngọc Hoàng lại làm cho bọn họ liên tục lắc đầu, một cái nhị phẩm đan sư, mặc kệ là ở luyện đan thủ pháp thượng, vẫn là tâm cảnh thượng, đều so bất quá cái kia Bạch Quá.

Đường Ngọc Hoàng lại lấy tiểu nhân chi tâm, nói trắng ra quá là ở chơi mưu kế, hại hắn đan dược bị hủy.

Này ở mọi người trong mắt chính là trò cười, chính mình kỹ không bằng người còn lại nhân gia?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: “Hồng cực nhất thời”

Trải qua Bạch Quá chuyện này một nháo, toàn bộ đan miếu lớn lớn bé bé nhân vật trên cơ bản đều đã biết chuyện này. Bạch Quá có chút vô ngữ, cũng không biết là ai làm cho dư luận xôn xao, liền miếu chủ tựa hồ đều có điều nghe thấy.

Bất quá này không phải hắn lo lắng, ngược lại muốn cao hứng một chút.

Trải qua chuyện này hắn tiểu bạch kiểm thanh danh đều bị đè ép đi xuống, thay thế chính là giầu dốt tiểu hắc mã, cái này danh hiệu cũng không biết là ai lấy được, làm Bạch Quá dở khóc dở cười.

Kỳ thật Bạch Quá đã sớm biết sự tình hậu quả, hắn cũng tưởng làm cho dư luận xôn xao, nhưng là tầng dưới chót nhân viên biết thì tốt rồi, không cần thiết làm cho cao tầng đều mọi người đều biết.

Mặc dù có ý muốn đem ‘ tiểu bạch kiểm ’ từ đầu thượng bỏ đi, nhưng tình huống hiện tại làm cho bạch qua tay đủ vô thố, thí dụ như một đồng lớn người tìm hắn luận bản luyện đan, còn có chút người còn lại là tới nịnh bợ quan hệ.

“Quá muộn, giúp ta ngăn đón điểm, ta đầu đều phải lớn.” Bạch Quá ở trong phòng đi tới hoàng đi, một bộ ảo não bộ dáng.

Từ quá muộn thanh âm từ ngoài cửa truyền đến, “Bạch huynh, cũng thật có người, không lên tiếng thì thôi nhất mình kinh nhân. Hiện tại người nhiều như vậy, ta muốn ngăn cũng không hảo can a!”

“Từ huynh thượng cái mặt đi, quay đầu lại cho người chinh điểm đan dược lại đây, người làm ta đi vào cùng Bạch Quá nói nói mấy câu.” Trong đám người một cái râu quai nón nam tử truyền âm cấp từ quá muộn, làm hắn cho đi.

Bạch Quá nhà ở cửa đồ bảy tám người, từ quá muộn thật sự có chút đau đầu, chuyện tốt không tới phiên hắn, đồ môn Bạch Quá nhưng thật ra cái thứ nhất nghĩ tới hắn, từ quá muộn còn tưởng rằng cái gì chuyện tốt tìm hắn, không nghĩ tới Bạch Quá lại là làm hắn đồ môn.

“Từ huynh đệ, ta là phía bắc diện Trần Diệu Văn, chỉ cần người làm ta đi vào cùng Bạch huynh đệ liệu vài câu, vậy người ân tình này ta liền lãnh, ngày nào đó tất đương tạ quá.” Một cái ăn mặc đan phục sơn dương hồ nam tử cười tủm tỉm truyền âm cấp từ quá muộn.

Từ quá muộn nghe xong cả kinh, phía bắc diện Trần Diệu Văn? Kia không phải tam phẩm đan sư sao? Người như vậy tìm Bạch Quá làm cái gì.

Tuy rằng biết Bạch Quá đã có nhị phẩm đan sư thực lực, nhưng từ quá muộn không cho rằng có lớn như vậy mặt mũi, liền tam phẩm đan sư đều ra tới nịnh bợ, này hiển nhiên có chút kỳ quái.

Bất quá một chốc một lát cũng tưởng không rõ, Bạch Quá không có yêu cầu làm ai vào cửa, hẳn cũng không dám loạn phóng, chỉ có thể âm thầm truyền âm cấp Bạch Quá, làm chính hắn định đoạt.

Bạch Quá cũng không nghĩ đem các sư huynh cự chi ngoài cửa, nhưng hẳn thật sự là sợ, khoảng thời gian trước lục tục có người tới tìm hắn, làm hại hắn sút đầu mẻ trán, một ít người làm hắn có rãnh đi bọn họ bên kia ngồi ngồi, một ít người làm hắn thương cái mặt luyện chế chút đan dược, còn có chút người trực tiếp tới cửa xem đan dược tới.

Này nào chịu được, cho nên Bạch Quá rơi vào đường cùng làm từ quá muộn lại đây hỗ trợ, còn lại mấy cái đồng liêu tân sinh hẳn không thể nào thực, từ quá muộn mấy ngày nay chính là vội đã chết.

Bất quá hẳn cũng không phải là bạch vội, Bạch Quá đáp ứng cho hắn luyện chế một ít đan dược làm mấy ngày này vất vả phí, đồng dạng những cái đó bị cự chi ngoài cửa người cũng thường thường có người cấp từ quá muộn tặc chút đan dược, tuy rằng đại gia đều là đan sư, nhưng nhiều một chút đan dược không ai sẽ cảm thấy không ổn.

Từ quá muộn cũng liền làm không biết một giúp Bạch Quá gác đại môn, chỉ cần là Bạch Quá đồng ý người lúc này mới có thể bỏ vào tới.

Bạch Quá nghe nói tam phẩm đan sư Trần Diệu Văn tiến đến, hẳn cũng không hảo bả cái gì cái giá, chính mình dù sao cũng là tân nhân, có rất nhiều địa phương yêu cầu khiêm tốn thành giáo, khiến cho hắn vào được.

Trần Diệu Văn tiến vào sau vẫn như cũ phi thường khách khí, cùng Bạch Quá hàn huyên một ít về đan dược phương diện vấn đề, còn có một ít luyện đan tâm đắc.

Bạch Quá lý giải năng lực cùng tri thức trình độ làm Trần Diệu Văn xem thế là đủ rồi, hẳn tuy rằng là tam phẩm đan sư không sai, nhưng có chút ý tưởng cùng giải thích thượng còn không bằng Bạch Quá, cái này làm cho hắn đối Bạch Quá lau mắt mà nhìn một phen, đồng thời cũng có tâm kết giao.

Đưa tới cửa bằng hữu Bạch Quá tự nhiên sẽ không bỏ qua, đối phương là tam phẩm đan sư, hẳn cái này tân nhân có thể nói là chiếm lớn mặt mũi, lúc này cùng Trần Diệu Văn bằng hữu tương xứng.

Hai người liêu đến cũng càng ngày càng hăng say, ngoài cửa sự tình Bạch Quá cũng mở một con mắt nhắm một con mắt, từ quá muộn nhưng thật ra rất là xấu hổ, Bạch Quá cùng Trần Diệu Văn này một liêu chính là một buổi trưa, mắt thấy gần hoàng hôn là lúc, những cái đó tiến đến gặp mặt người cũng biết bính cái tự thảo mắt mặt, cũng liền đi rồi.

Bất quá còn có một hai cái chưa từ bỏ ý định người ở cửa liên tục mở miệng, muốn cho từ quá muộn cấp cái mặt mũi, đều đợi một buổi trưa, làm cho bọn họ vào xem

Nhưng Bạch Quá không có mở miệng, từ quá muộn không hảo để vào, đành phải khách khí làm cho bọn họ lại chờ một lát, thẳng đến một cái nổi bật thướt tha đáng người triều bên này đi tới khi, từ quá muộn biết hẳn đồ không được cửa này.

“Mộc sư tỷ.” Cửa muốn tiến Bạch Quá phòng gian hai gã đan miếu đệ tử kêu một tiếng.

Người tới đứng là Mộc Tử Vận, nàng cũng là nghe xong gần nhất đồn đãi vớ vẩn, mới biết được Bạch Quá tiểu tử này thế nhưng thành hồng cực nhất thời người tâm phúc.

Nàng biết Bạch Quá thật sự có tài không tồi, nhưng lại không biết đã có thể liền Đường Ngọc Hoàng như vậy nhị phẩm đan sư đều có thể đánh bại, làm nàng lau mắt mà nhìn một phen, cho nên lần này tiến đến là muốn tìm bạch hỏi đến một chút sự tình.

Từ quá muộn không dám thác đại, chấp tay hành lễ, “Mộc sư tỷ.”

Mộc Tử Vận nhìn từ quá muộn gật gật đầu, cái này đệ tử là nàng lãnh tiến đan miếu, cho nên tự nhiên nhận thức, nàng nhìn nhìn bên cạnh hai người, mở miệng nói: “Các người đi về trước đi.”

Tiến đến tìm Bạch Quá hai người cũng không có câu oán hận, chỉ có thể cáo từ mà đi.

Từ quá muộn còn che ở trước cửa, Mộc Tử Vận nhìn chăm chăm hắn nói: “Như thế nào? Ta không thể đi vào sao?”

Từ quá muộn cười gượng hai tiếng, mở miệng nói: “Mộc sư tỷ, Bạch Quá đang ở cùng Trần Diệu Văn tiên bối trao đổi, cho nên hiện tại không phải thực phương tiện.” Đồng thời truyền âm cho Bạch Quá, làm chính hắn giải quyết.

Trần Diệu Văn? Mộc Tử Vận trong lòng hồ nghi, Trần Diệu Văn một cái tam phẩm đan sư tới tìm Bạch Quá làm gì, cũng là kỳ quái. Bất quá nàng mặt ngoài vẫn là một bộ gọn sóng bất kinh bộ dáng, “Không đáng ngại, Trần Diệu Văn ta nhận thức, làm ta đi vào.”

Liền ở từ quá muộn xấu hổ không biết như thế nào mở miệng thời điểm, môn bỗng nhiên mở ra.

Từ quá muộn nhẹ nhàng thở ra, nhìn bên trong cánh cửa bạch lối đi nhỏ: “Bạch huynh, mấy ngày nay ta chính là một chết, nhớ rõ ta những cái đó....” Làm mặt quỷ một chút, sau đó nhìn mắt mặt trời lặn hạ hoàng hôn nói: “Sắc trời không còn sớm ta cũng nên đi trở về.”

Bạch Quá tiễn đi từ quá muộn sau cười ha hả đi vào Mộc Tử Vận trước người, kêu một tiếng sư tỷ.

Trần Diệu Văn thấy là Mộc Tử Vận cũng tiến đến ôm quyền nói: “Vận tỷ.”

Vận tỷ? Bạch Quá sững sốt, xem ra này Trần Diệu Văn cùng Mộc Tử Vận tựa hồ quan hệ không bình thường, hiển nhiên rất sớm trước kia liền nhận thức.

Mộc Tử Vận đối Bạch Quá gật gật đầu, nhìn về phía Trần Diệu Văn cười nói: “Diệu văn, ta tưởng cùng Bạch Quá đơn độc liêu vài câu, ngại không ngại đi?”

Trần Diệu Văn vội vàng xua tay nói: “Vận tỷ xin cứ tự nhiên, sắc trời đích xác không còn sớm, ta cũng nên trở về nấu cơm.”

Bạch Quá có chút vô ngữ, Mộc Tử Vận kêu Trần Diệu Văn minh hiện có chút thân thiết, cũng không biết là cái gì duyên cớ. Bất quá này giống như không phải hấn cai quản, Bạch Quá cũng là không thể hiểu được gãi gãi đầu, hấn luôn quán nhân gia làm gì?

Trần Diệu Văn đi rồi Mộc Tử Vận cười ha hả nhìn trông trắng mắt quá, không trải qua chủ nhân đồng ý, đã là một bước bước vào trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Ôm đan lô làm gì?

Bạch Quá cất thanh, còn không phải là trưởng lão, như vậy kiêu ngạo, sớm muộn gì hấn đều cấp làm đi xuống.

Tưởng quy tưởng, nhưng hiện tại cũng không thực tế. Mỗi năm một lần luyện đan ngày đơn giản chính là đan sư nhóm cấp đan miếu luyện đan, sở luyện chế đan được toàn bộ nộp lên trên, nhưng lại có hồi báo.

Đan trong miếu có rất nhiều người đem luyện chế tốt đan được đổi lấy cống hiến phân, nhưng lại chỉ có thể được đến cùng đan được phẩm chất chất lượng tương ứng cống hiến phân, mà nay ngày tắc bất đồng, biết đan sư nhóm nộp lên trên chính mình sở luyện chế đan được, tắc sẽ đạt được gấp đôi cống hiến phân.

Này không thể nghi ngờ làm đại gia cao hứng, Bạch Quá cũng đồng dạng vui vẻ, vì cái gì? Bởi vì mỗi năm một lần luyện đan ngày chẳng phân biệt đan sư cấp bậc, chỉ cần có đan được người đều có thể gấp đôi cống hiến phân.

Cũng chính là cấp nhất phẩm đan sư để lại điều đường lui, bằng không nhân gia cống hiến phân không cống hiến phân, có chút nơi lại không thể đi vào, kia còn lưu tại đan miếu làm cái gì?

Cho nên đan miếu mới làm ra một cái mỗi năm một lần luyện đan ngày, dùng để làm nhất phẩm đan sư cùng tân nhân nhóm đạt được cống hiến phân. Mà những cái đó tam phẩm tứ phẩm đan sư nhóm còn lại là chân chính được lợi giả, bọn họ đan được đều là giả trên trời, gấp đôi cống hiến phân đủ bọn họ soạn soạn thật lâu, cho nên một đám mới kích động như vậy.

Bạch Quá tự nhiên sẽ không sai quá tốt như vậy cơ hội, hấn quyết định một hồi luyện chế một lò, sau đó lại đem chính mình trên người tồn xuống dưới đan được cũng bán đi một ít, đổi lấy nhất phẩm cống hiến phân, dùng để mua linh dịch uống.

Linh dịch là dùng để tăng lên tu vi rượu, uống loại rượu này so đan được hiệu quả càng mãnh liệt, người bình thường tình nguyện ăn đan được cũng sẽ không tới mua này linh dịch.

Nhưng Bạch Quá bất đồng, hấn hấp thu lượng cùng hấp thu tốc độ vô pháp cùng thường nhân tương đối, linh dịch hấn nhìn trộm đã lâu, mượn này ngày hấn muốn nhiều đổi điểm cống hiến phân, dùng để mua linh dịch uống, không chừng nhất cử đột phá Khai Nguyên cảnh.

Lúc này một người áo bào tro tu sĩ từ một bên bay lên, dừng ở đất trống trung ương, Bạch Quá xem đến có chút hâm mộ, loại này cường giả ít nhất cũng là tách ra kỳ trở lên, nhưng ngự không phi hành, không chịu đại địa trời buộc.

Này nam tử bốn mươi tả hữu, trên trán có một rõ ràng hình tròn dấu hiệu, không biết là chính hấn lộ đi lên vẫn là trời sinh liền có. Hấn nhìn quét liếc mắt một cái mọi người, chậm rãi mở miệng nói: “Ta là đan miếu bốn chấp sự khương phi hãm, nhiều nói không nhiều, tưởng luyện đan đổi lấy cống hiến phân cùng ta đi, không nghĩ luyện đan cũng không có việc gì, nhưng cống hiến phân tắc sẽ không phiên bội.”

Nói xong câu này khương phi hãm trực tiếp đoạt không mà đi, tự hấn phía sau lao ra hơn mười người đan sư, này quanh thân nguyên lực ngưng thật, vừa thấy liền biết là tách ra kỳ trở lên cao thủ, nếu không cũng sẽ không phi hành.

Theo người càng ngày càng nhiều chạy đến, Bạch Quá cũng đi theo mọi người chạy vội, không có biện pháp, hẳn sẽ không phi, chỉ có thể chạy.

“Bạch huynh, người tồn nhiều ít hóa? Lần này nói vậy muốn đại kiếm một bút đi?”

Bạch Quá chính chạy vội, bên tai liền nghe thấy được quen thuộc thanh âm, không phải Từ Quá Muộn lại có thể là ai?

Liếc mắt nhìn hắn, cười nói: “Ta chính là biết người rất ít ra cửa, có phải hay không đều ở luyện chế đan dược?”

Từ Quá Muộn mặt già đỏ lên, thật đúng là bị thẳng nhai này đoán trúng, hẳn đích xác bỏ lớn thời gian đều ở luyện đan, chờ chính là ngày này.

“Người về điểm này tâm tư ta có thể không biết?” Bạch Quá thấy hắn không nói chuyện, nhìn nhìn bốn phía lại lần nữa truyền âm nói: “Quá chút thời gian ta muốn khảo hạch nhị phẩm đan sư, sau đó liền phải tiếp nhiệm vụ rồi đi đan miếu, bằng không cống hiến phần thật ăn không tiêu dùng.”

Từ Quá Muộn gật gật đầu, thâm chấp nhận. Hắn cũng biết không có cống hiến phân ở đan miếu ý nghĩa cái gì. Nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Ta cũng chuẩn bị khảo hạch nhị phẩm đan sư, nếu người ta hai người thông qua, đến lúc đó làm nhiệm vụ có thể cùng nhau.”

Bạch Quá nhưng thật ra nhìn nhiều liếc mắt một cái Từ Quá Muộn, nhị phẩm đan sư tuy rằng không phải người nào đều có thể thi đậu, hẳn Bạch Quá cũng là đã trải qua một năm ngọn lửa dày vò mới có này thành tựu, lại còn có dựa vào ma đan nướng thanh tiền bồi cho hắn đan quyết mới có thể có như vậy thành tựu.

Từ Quá Muộn chỉ tiết hắn không rõ ràng lắm, bắt quá dựa theo đối phương vừa rồi lời nói tới xem lời nói không giả, nhìn đáng vẻ cũng là tin tưởng gấp trăm lần bộ dáng, xem ra cũng là hơi có chút bối cảnh. Chỉ là không rõ Từ Quá Muộn vì sao là tán tu thân phận.

“Không tồi a, ngày thường không thấy ra tới, che dấu đủ thâm” Bạch Quá trêu chọc một câu.

Có thể làm người nhìn ra tới còn lợi hại? Từ Quá Muộn mặt ngoài cười nói: “Cũng thế cũng thế.” Ý tứ này chính là nói hẳn Bạch Quá cũng che dấu thâm, nếu không phải cùng đường ngọc hoàng tỷ thí hồng cực nhất thời, hẳn cũng không biết Bạch Quá có lớn như vậy năng lực.

Bạch Quá cười gượng hai tiếng, cái này không cần thiết nhiều làm giải thích, mỗi người đều có bí mật. Từ Quá Muộn có Từ Quá Muộn luyện đan bí mật, hẳn Bạch Quá cũng có hẳn Bạch Quá luyện đan bí mật.

Đi theo hơn trăm người hướng một chỗ địa điểm tập hợp, mọi người trong lòng biết rõ ràng, duy độc mấy cái tân sinh có chút mới lạ, dù sao cũng là lần đầu tiên tham gia mỗi năm một lần luyện đan, trong lòng khó tránh khỏi có chút kích động.

Mọi người xuyên qua một mảnh rừng trúc, trước mắt rộng mở thông suốt, mấy trăm lò đan lô bãi ở trong đó, Bạch Quá chợt xem một cái, còn tưởng rằng lại đi tới khỏi phạm đề quốc đan so hiện trường.

Từ Quá Muộn cũng có này cảm tưởng, trong lòng lại là mệnh mông lên, hôm nay một quá, tu hành tài nguyên đem trên diện rộng độ bay lên, rốt cuộc mỗi năm chỉ có lúc này đây phiền bội dồi lấy cống hiến phân cơ hội, hẳn cũng tưởng dồi lấy một ít linh dịch ném thư.

Tu vi tuy rằng so Bạch Quá cao hơn một đoạn, nhưng cũng gần là Khai Nguyên cảnh ba tầng mà thôi, hẳn nếu muốn ở đan đạo thượng có điều thành tựu, nhất định phải nhanh hơn tu vi đột phá, nếu không tam phẩm đan sư xa xa không hẹn. Đây cũng là Bạch Quá sở muốn suy xét, hẳn sở dĩ tưởng dồi lấy linh không có ý khác, chính là muốn tăng lên tu vi, sau đó đem đan đạo trở lên một tầng lầu.

Đãi mọi người vây quanh ở này mấy trăm đan lô trước, trương trưởng lão lẳng không mà đứng, quanh thân đạo bào không gió tự động, cường giả phong phạm hiển lộ không thể nghi ngờ, xem đan miếu một ít đệ tử lại hâm mộ lại kính sợ.

Trương trưởng lão không có cố tình tự cao tự đại, ánh mắt nhìn quét một vòng bốn phía đan miếu đệ tử, cuối cùng mở miệng nói: “Ở đây chư vị đan sư, các người có thể chính mình lựa chọn một cái đan lô luyện đan, đến nỗi đá lấy lửa tùy các người chính mình lựa chọn, giờ Mùi trước đình chỉ luyện đan, muốn dồi lấy cống hiến phân có thể đi cống hiến lâu, bắt đầu đi.”

Bạch Quá nhẹ nhàng thở ra, có thể lựa chọn người đá lấy lửa hẳn vẫn là thích người đá lấy lửa luyện đan, rốt cuộc hiện tại vô pháp khắc phục hoàng đá lấy lửa cái loại này tim đập nhanh cảm, may mắn trương trưởng lão không có đem quy định giết chết, bằng không hẳn thật đúng là đến hao tổn tâm huyết luyện đan.

Tức khắc mấy chục đạo nhân ảnh lao ra, bắt đầu lựa chọn chính mình đan lô, Bạch Quá liếc mắt có chút lựa chọn hảo đan lô đan sư, thấy bọn họ dùng đều là hoàng đá lấy lửa, thậm chí còn có chút người dùng chính là huyền đá lấy lửa, hẳn liền hạ quyết tâm, ôm một cái đan lô chạy tới nơi khác.

“Bạch huynh người làm gì?” Từ Quá Muộn vội vàng truyền âm cấp Bạch Quá, không biết gia hỏa này không hảo hảo luyện đan ôm cái đan lô chạy loạn làm gì.

Bốn phía một ít đan sư cũng ngẩng người, nhìn Bạch Quá ôm cái đan lô ở trong đám người loạn xuyên, không biết sao lại thế này.

Ngay cả lẳng không mà đứng trương trưởng lão cũng hồ nghi nhìn Bạch Quá, gia hỏa này ôm đan lô làm gì?

Bốn phía ánh mắt tụ tập ở hắn trên người, Bạch Quá có chút xấu hổ, tùy tiện cùng Từ Quá Muộn lừa gạt vài câu, ôm đan lô chạy tới nhất bên ngoài, cũng chính là tới gần rừng trúc địa phương, mới đưa đan lô ẩn ở trên mặt đất, thờ hất ra.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Diên cuồng luyện đan ngày

Bạch Quá cũng là không có biện pháp, này đó đan sư nhóm một đám dùng đá lấy lửa đều so với hần cao cấp, hoàng đá lấy lửa, huyền đá lấy lửa. Nhất mẩu chốt một chút chính là hần vô pháp thừa nhận này đó đá lấy lửa mang đến tìm đập nhanh cảm.

Hoàng đá lấy lửa còn chưa tính, hơi chút có thể ảnh hưởng một chút hần, nhưng huyền đá lấy lửa ước chừng so hoàng đá lấy lửa cao một cái cấp bậc, hần xa xa đứng ở một bên đều có thể cảm nhận được kia ngọn lửa mang cho hần áp lực cảm, sợ là tới gần sau sẽ hồn phi phách tán giống nhau.

Cho nên mới ôm đan lò ở chúng đan sư kinh ngạc trong ánh mắt tới rồi cái này xa xôi mảnh đất, bằng không căn bản đừng nghĩ luyện đan.

Tuy rằng Bạch Quá ôm đan lò đi vào này xa xôi địa phương, làm mọi người thực nghi hoặc, bất quá này chỉ là cái nhỏ nhỏ nhạc đệm mà thôi, bọn họ luyện đan đều không kịp còn quản người này kia.

Bạch Quá thấy bọn họ không có tiếp tục chú ý chính mình sau mới chuẩn bị xuống tay luyện đan, người đá lấy lửa ném nhập đan lò sau lập tức sáng lên ánh lửa. Bạch Quá tay phải vung lên, một đồng lớn linh thảo chính tề phô trên mặt đất, sửa sang lại hảo linh thảo sau mới bắt đầu luyện đan.

Trong không khí tràn ngập linh thảo dược hương, chư đan sư hết sức chăm chú, bọn họ biết hôm nay đó là mỗi năm một lần kiểm tiền ngày, Bạch Quá cũng không ngoại lệ, kia luyện đan biểu tình miễn bàn nhiều xuất sắc.

Hiện tại là chính ngọ mười hai khi, ly giờ Mùi còn có ba cái canh giờ, trong lúc này có thể luyện chế rất nhiều đan dược, một đám đan sư nắm chặt thực, đôi tay ở đan lò thượng không ngừng biến hóa, đều tưởng thừa dịp này tam giờ nhiều luyện điểm đan dược ra tới.

Bạch Quá không rảnh phân tâm, đem lý tốt linh thảo ném nhập đan lò, hần sở muốn luyện chế chính là ‘linh khí đan’, cái này đan dược là Bạch Quá trở thành đan sư cái thứ nhất luyện, lần này là lần thứ hai. Luyện chế linh khí đan thủ pháp sớm đã thuần thực, hôm nay đó là hần kiểm lấy công hiến phân cơ hội tốt.

Bởi vì thời gian duyên cớ Bạch Quá không có sử dụng đan quyết, nơi này nhiều như vậy đan sư không nói, còn có kia tu vi cường đại trưởng trưởng lão, nếu hần dùng đan quyết không chú ý nói rất có khả năng sẽ chảy qua, kia kết cục có khả năng liền không phải giao ra đan quyết đơn giản như vậy sự tình.

Một sợi lù khói nhẹ từ màu đen đan lò trung bốc lên, Bạch Quá đơn chương một phách lò vách tường, mười hai viên long nhãn lớn nhỏ linh khí đan rơi vào trong bình, nắp bình đập lên sau rửa sạch hảo đan lò bên trong, lại bắt đầu đệ nhị lò linh khí đan luyện chế.

Từ bắt đầu luyện chế linh khí đan đến kết thúc trước sau chỉ tốn mười phút thời gian, đệ nhị lò linh thảo ném nhập đan lò sau luyện chế thời gian rõ ràng so đệ nhất lò muốn mau thượng mấy chục giây, tới rồi đệ tam lò cùng đệ tứ lò thời điểm, luyện chế linh khí đan thời gian rõ ràng ngắn lại hai phút.

Thứ tám lò, thứ chín lò, mười lò, mười một lò, mười hai lò.....

Thẳng đến thứ hai mươi lò thời điểm, Bạch Quá luyện chế linh khí đan chỉ cần hai phút là có thể hoàn thành, như vậy tốc độ hạ tường không mau đều không được. Hơn nữa luyện chế linh khí đan chất lượng cũng trên diện rộng độ bay lên.

Bạch Quá không có sử dụng đan quyết, đệ nhất lò linh khí đan vì trung phẩm chất lượng, mãi cho đến thứ tám lò bắt đầu, trung phẩm chuyển vì thượng phẩm, thẳng đến này thứ hai mươi lò bắt đầu, thượng phẩm đan dược biến thành hạ nhất đan dược, này trung gian chênh lệch có thể nghĩ.

Liền tính Bạch Quá lúc này bất lợi dùng đan quyết, cũng có thể sử dụng linh khí đan biến thành hạ nhất, hơn nữa là mười hai viên tất cả đều là hạ nhất.

Đương nhiên không phải sở hữu đan dược Bạch Quá đều có thể như thế, bằng không hần mỗi ngày luyện đan, mỗi ngày ăn đan dược, là có thể thẳng bước thanh vân.

Này nguyên nhân còn ở linh khí đan thân mình, cái này đan dược dù sao cũng là Bạch Quá luyện chế quá nhiều nhất đan dược, thượng thủ đơn giản, hơn nữa dễ dàng luyện chế, hơn nữa Bạch Quá thủ pháp thuần thực, liền tính không để dùng đan phương cũng có thể như thế.

Luyện chế cái khác đan dược liền không có như thế đơn giản, không để dùng đan quyết liền tính Bạch Quá mỗi ngày luyện chế, luyện chế cái một tháng cũng không có khả năng đạt tới hạ nhất, đan dược cùng đan dược chỉ gian có chung tính, nhưng này linh khí đan lại không có chung tính.

‘linh khí đan’, danh như ý nghĩa chính là rót nhập linh khí đan dược, này đan dược thân mình chính là thiên địa linh khí, hơn nữa phụ tá linh thảo, làm này ở đan lò trần đến hoàn mỹ.

Một lọ bình đan dược bị Bạch Quá thu vào nhẫn trữ vật, sắc mặt của hắn cũng chậm rãi trắng bệch, tự thân nguyên lực tiêu hao quá lớn, luyện đan thân mình chính là vất vả sống cùng kỹ thuật sống, yêu cầu hao tâm tổn sức cố sức.

Một phách đan lò, mười một viên linh khí đan rơi vào sớm đã chuẩn bị tốt trong bình, dư lại một viên tặc vào trong miệng, bổ sung nguyên lực.

Từ Quá Muộn cũng điên cuồng có thể, sắc mặt cũng không so Bạch Quá hảo đến nào đi, hắn đã luyện chế ba mươi lăm bình tẩm bổ đan, thẳng đến mỗi đều bắt đầu trắng bệch hắn mới biết được tự thân nguyên lực nghiêm trọng một thiếu, lập tức nuốt vào hai viên đan dược, mới có thể giảm bớt.

Tẩm bổ đan vì nhất phẩm đan dược, so linh khí đan hơi chút khó luyện chế một chút, này tác dụng là điều trị tu sĩ ngũ tạng lục phủ. Tu sĩ sau khi bị thương mới có thể dùng, trong khoảng thời gian ngắn nhưng nhanh chóng cũng có trong cơ thể thương thế mở rộng, tạm hoãn một vài.

Mặt khác đan sư cũng nhiều trình không cho, một đám cùng kẻ điên không sai biệt lắm, luyện chế xong một lò lập tức khai đệ nhị lò, đua chính là cái tốc độ cùng thuần thực độ, không đua đều không được, nếu không từ đâu ra công hiến phân đâu?

Đến nỗi những cái đó tam phẩm đan sư tứ phẩm đan sư liền càng không cần phải nói, bọn họ yêu cầu tài nguyên càng nhiều, nhân cơ hội này nhiều luyện chế một ít đan dược, đôi lấy công hiến phân sau muốn đi nào liền đi đâu, đan miếu căn bản trốn buộc không được bọn họ.

Thu xong cuối cùng mười hai viên đan dược, Bạch Quá thở phào đứng lên, hắn nhẫn trữ vật linh thảo đã toàn bộ dùng xong, lúc này đã luyện chế 55 bình linh khí đan, hắn cảm thấy hắn là đủ rồi, không đủ cũng không linh thảo.

Đánh giá lý kết thúc còn có vài phần chung thời gian, Bạch Quá nuốt vào hai viên đan dược biên khôi phục tinh thần biên khôi phục nguyên lực, nhìn về phía kia mấy trăm hào người.

Không xem không biết, vừa thấy dọa nhảy dựng a!

Một đám kia nào kêu luyện đan, quả thực liền đang liều mạng. Sắc mặt đều toàn vì màu trắng, có thậm chí liền mí mắt đều ở không ngừng chớp, Bạch Quá còn tưởng rằng hắn không ngủ tỉnh. Kỳ thật đó là tinh thần lực thiếu hụt biểu hiện, nếu thời gian dài đi xuống, sẽ đối đại não sinh ra bất lương ảnh hưởng, nghiêm trọng liền tính đan dược đều bỏ không trở lại.

Những người này quả thực muốn công hiến phân không muốn sống, đến nỗi sao?

Bạch Quá không biết những người đó khổ, giống tam phẩm đan sư cùng tứ phẩm đan sư ở đan miếu toàn vì lòng phượng sừng lân, thứ nhất nhị phẩm đan sư nhiều như lông trâu. Nhất phẩm đan sư không cho làm đan miếu nhiệm vụ, cho nên liền chặt đứt tất yếu tu luyện tài nguyên cùng một ít đan trong miếu nơi sản hạn chế.

Không có công hiến phân nơi phát ra, chỉ bằng vào luyện đan là vô pháp gia tăng tu vi cùng đan đạo trình độ, cho nên giờ phút này này đó một vài phẩm đan sư mới như thế điên cuồng, bọn họ đua chính là chính mình tiền đồ, tưởng không liều mạng đều không được.

“Phốc.”

Bạch Quá theo thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một cái mây liễu như nguyệt, sắc mặt trắng bệch nữ tử phun ra một ngụm máu tươi, máu tươi phun ở đan lò tường ngoài lập tức bốc hơi lên động lại, nằng tặc hai mắt một bạch ngả xuống trên mặt đất.

Trương trưởng lão biết sẽ có kết quả này, triệu một bên chấp pháp nhân viên phát phát tay, rừng trúc biên mấy cái mặc thống nhất màu đen chế phục người nhanh chóng vọt tới trong đám người, đem này ngã xuống đất nữ tử nâng đi.

“Ta dựa, này cũng quá điên cuồng đi!” Bạch Quá vô ngữ, nữ nhân này thực sự liều mạng, rõ ràng thân thể không chịu nổi nguyên lực cùng tinh thần lực lỗ lã, lúc này mới ngã xuống.

Này loại tình huống còn đang không ngừng phát sinh, lập tức có mười mấy nhất phẩm đan sư bị chấp pháp nhân viên nâng đi xuống, thậm chí có chút ăn mặc đan phục nhị phẩm đan sư cũng không ngoại lệ, lỗ lã quá nghiêm trọng hôn mê bất tỉnh

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Bạch Quá ngẫm lại đan miếu vẫn là rất chính quy, hẳn là sẽ không có mưu tài sát hại tính mệnh vừa nói, huống hồ hẳn chỉ là cảm như vậy điểm đan được lại đây, linh khí đan còn không đến mức làm người mưu tài sát hại tính mệnh đi?

Nghĩ kỹ sau hẳn đảo muốn nhìn kia vương tiền bối muốn làm cái gì, đổi cái công hiến phân đều như thế đại động can qua, một bước bước vào trong đó, theo Trần Thủy Linh dẫn dắt, đi tới một cái đơn độc nhà ở trước, phòng trong hương khí phắc mũi, không phải đan hương lại là vật gì?

“Vương tiền bối, người mang đến.” Trần Thủy Linh cách môn hướng thông báo một tiếng.

“Làm hẳn vào đi, người đi với chuyện của người.” Phòng trong truyền đến lão nhân thanh âm.

Trần Thủy Linh làm cái thỉnh động tác, thấy Bạch Quá đẩy cửa mà nhập nàng mới rời đi.

Bạch Quá vừa tiến đến liền tròn mắt, này bên ngoài thoát nhìn này nhà ở rất nhỏ, nhưng vừa tiến đến lại phát hiện trong phòng này có khác động thiên, quả thực chính là một cái loại nhỏ kho hàng, bốn phía bãi đầy cái giá cùng ngăn tủ, rục rờ muôn màu đan được hết đợt này đến đợt khác, như là đi tới Thái Thượng Lão Quân luyện đan nơi.

Càng làm cho Bạch Quá há hốc mồm chính là, hai cái tao lão nhân ngồi ở một đồng lớn bình ngọc trung, bình ngọc bãi đầy đầy đất, hẳn liền đặt chân địa phương đều không có, muốn hay không như vậy khoe khoang?

“Tiểu tử, phát cái gì ngốc, lại đây.”

Mây rậm mắt to lão nhân bất mãn nói một câu, làm Bạch Quá qua đi.

Bạch Quá lúc này mới ý thức được chính mình thất thố, vội vàng ôm quyền nói: “Vãn bối Bạch Quá, vừa rồi nhiều có thất thố, bái kiến nhị vị tiền bối.”

“Biết thất thố còn không chạy nhanh lại đây, nhanh lên.” Lão nhân kia lại thúc dục một câu.

Bạch Quá vừa định nhắc chân, phát hiện dưới chân không chỗ nhưng dẫm, xấu hổ nhìn hai cái lão nhân nói: “Tiền bối, không phải ta bắt quá tới, mà là ta cần bản ta từ dưới chân a.”

lão Vương mới ý thức được điểm ấy, mặt già đỏ lên, đơn chương vung lên, nháy mắt kia đầy đất bình ngọc phân tán hai bên, cấp Bạch Quá lưu ra một cái thông đạo.

Bạch Quá nhẹ nhàng thở ra, cho rằng này hai cái lão nhân cố ý tìm chính mình phiền toái, xem ra là nghĩ nhiều.

Bất quá vẫn là ôm cảnh giác, tiểu tâm đi qua.

Đi vào phụ cận sau Bạch Quá lại lần nữa ôm quyền hành lễ một phen. lão Vương vẫy vẫy tay, ý bảo không cần lễ ý, nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Người biết ta vì cái gì làm người tới sao?”

Người hỏi ta ta hỏi ai? Bạch Quá vô ngữ, hẳn nếu là biết còn dùng đến như vậy cảnh giác sao? Lập tức mở miệng nói: “Vãn bối không biết, thỉnh tiền bối chỉ ra.”

lão Vương cùng Sơn Dương Hồ nhìn nhau, lão Vương nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Kỳ thật cũng không có gì sự tình, chính là hỏi một chút này đó đan được có phải hay không người luyện chế.” Nói xong chỉ chỉ một bên cái chai, mấy chục bình bày biện ở một đồng.

Bạch Quá mục quang quét một chút những cái đó cái chai, lập tức kết luận là chính mình lấy tới đổi lấy công hiến phân linh khí đan, này hai cái lão nhân hỏi cái này để làm gì? Chẳng lẽ mỗi cái đan sư đổi lấy công hiến phân đều phải như thế?

Phòng chừng có khả năng, Bạch Quá cũng không dám dấu điểm, đứng sự thật trả lời nói là hẳn luyện chế. Kia mây rậm mắt to lão nhân tức khắc tinh thần tỉnh táo, nhìn chăm chăm bạch hỏi đến nói: “Người là nói này 55 bình đều là người luyện chế?”

Bạch Quá nhìn thoáng qua hai người, nghĩ thầm có chút không thích hợp, liền tính đổi lấy công hiến phân cũng không đến mức như thế đề ra nghi vấn, khẳng định là có chuyện gì.

“Đúng vậy.” Bạch Quá xả cái lý do, “Bất quá trước mười chín bình là phía trước luyện chế, hai mươi bình về sau là hôm nay luyện chế.”

lão Vương mây nhấn lại, có chút không tin Bạch Quá lời nói, lập tức đem kia mười chín bình linh khí đan cầm lại đây, một lọ bình ngã vào trong tay xem xét, thẳng đến cuối cùng một lọ kiểm tra xong sau, lão Vương nhìn về phía Bạch Quá cười lạnh liên tục nói: “Tiểu tử liền ta cũng dám lừa gạt, người cho rằng ta nhìn không ra người lập chính là lời nói dối? Này mười chín bình đan được đều là hôm nay luyện chế, nói đi, vì cái gì gạt ta?”

Bạch Quá cả kinh, vừa rồi lão nhân này xem xét hẳn đan được thời điểm hẳn liền ẩn ẩn cảm thấy không ổn, không nghĩ tới lão nhân này liền đan được khi nào luyện chế đều biết, không hổ là quanh năm suốt tháng giám định đan được người, chính mình điểm ấy tiểu xiếc ở nhân gia trong mắt căn bản không chỗ nào che giấu.

Thật sự không biết này hai cái lão nhân làm cái quỷ gì, Bạch Quá đành phải căng da đầu nói: “Ta vô tình mạo phạm, nhưng vãn bối đích xác không biết nhị vị tiền bối là ý gì tư, cho nên mới lập lời nói dối dấu điểm.”

Nguyên lai là như thế này, lão Vương cùng Sơn Dương Hồ nhìn nhau, bọn họ vừa rồi phỏng chừng đem Bạch Quá dọa tới rồi, không biết còn tưởng rằng bọn họ đan miếu thực hắc, phỏng chừng Bạch Quá cho rằng bọn họ hai người phải đối hấn mưu đồ gây rối, cho nên mới lập nói dối.

“Tới, ngồi.” Lão Vạn đề ép áp tay ý bảo Bạch Quá ngồi xuống, vừa rồi hấn đích xác có chút nóng vội, khó tránh khỏi sẽ không làm người hoà nghi.

Bạch Quá nghe vậy vẫn là ngồi xuống, bất quá trong lòng vẫn là có chút bồn chồn, không biết này hai cái lão nhân rốt cuộc làm cái quỷ gì.

Thấy Bạch Quá có chút cảnh giác, lão Vương đành phải thay đổi khuôn mặt tươi cười nói: “Chúng ta làm tiền bối tự nhiên không có làm khó dễ người ý tứ, ta chỉ muốn biết người hiện tại luyện đan có thể trăm phần trăm luyện chế ra hạng nhất đan được sao?”

Nguyên lai là việc này, bất quá Bạch Quá không có thả lỏng cảnh giác, mở miệng nói: “Ta chỉ có thể cam đoan luyện chế linh khí đan trăm phần trăm là hạng nhất, mặt khác khó mà nói.”

lão Vương cùng Sơn Dương Hồ lại lần nữa nhìn nhau, ánh mắt lộ ra hưng phấn thần thái, lão Vương xem Bạch Quá cũng thuận mắt nhiều, lập tức cũng không hề khó xử, sáng khoái mở miệng nói: “Người này 55 bình đan được chúng ta thu, một hồi cho người thân phận bài thượng đồng dạng trăm vạn công hiến phân, bất quá.....”

Bạch Quá trực tiếp đánh gãy lão nhân lời nói, kinh ngạc ra tiếng nói: “Người nói cái gì? Một trăm vạn công hiến phân!”

lão Vương mày một chọn nói: “Như thế nào, chê ít?”

Bạch Quá vội vàng xua tay nói: “Ta không phải ý tứ này, ta là nói thật cho ta một trăm vạn công hiến phân?”

“Quân vô hí ngôn.” Lão nhân loát vuốt xuống ba, một bộ ra vẻ đạo mạo bộ dáng.

Chấn kinh rồi! Bạch Quá thật sự chấn kinh rồi, 55 bình linh khí đan thế nhưng có thể đổi lấy một trăm vạn công hiến phân, này mẹ nó kiếm quá độ, kiếm phiên!

Bạch Quá kia biểu tình hi với nói nên lời, lão Vương cùng Sơn Dương Hồ liếc mắt một cái liền đã nhìn ra, lão Vương “Khụ khụ” hai tiếng, nói: “Đừng cao hứng quá sớm, ta còn chưa nói xong đâu.”

Còn chưa nói xong? Bạch Quá đảo muốn nhìn lão nhân này còn muốn nói cái gì, dò hỏi: “Tiền bối còn có chuyện gì?”

lão Vương cười hắc hắc, lộ ra đuôi cáo, nói: “Một trăm vạn công hiến phân có thể cho người, nhưng là chúng ta có cái điều kiện, người đáp ứng, công hiến phân về người, không đáp ứng, một phân đều không có.”

Bạch Quá đã nhận ra này hai cái lão đồng tây tựa hồ ở mưu đồ bí mật cái gì, tuyệt đối không giống như là mặt ngoài tốt như vậy nói chuyện, mặt lập tức đen xuống dưới, hỏi: “Điều kiện gì?”

lão Vương vừa chuyển chuyện, thu hồi tươi cười nói: “Cũng không phải cái gì chuyện phiền toái, người chỉ cần mỗi cái nguyệt cho chúng ta đưa một trăm bình linh khí đan, cũng chính là một ngàn hai trăm viên, đều phải hạng nhất. Đương nhiên ta sẽ không bạch làm người luyện chế, linh thảo chúng ta cung cấp, người xu không cần đào. Mỗi cái nguyệt chúng ta lại cho người năm vạn công hiến phân, như thế nào?”

“Nima, này còn không phải chuyện phiền toái?” Bạch Quá tâm trung đều phải học máu, quả nhiên thiên hạ không có miễn phí cơm trưa, này hai cái tao lão nhân quả nhiên là tới hổ hấn, hấn liền tưởng không rõ, đan miếu nhiều người như vậy không tìm, cố tình tìm hấn cái này nhất phẩm đan sư, có tật xấu đi?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Bị uy hiếp

Bạch Quá liền không tin đan miếu nhiều như vậy đan sư luyện chế không ra hạng nhất linh khí đan, này hai cái lão nhân rốt cuộc đánh cái gì chủ ý?

Lão Vương thấy Bạch Quá chậm chạp không hé răng, cho rằng hấn ngại chính mình cấp thù lao quá ít, lập tức hừ lạnh một tiếng, “Người trẻ tuổi, làm người không cần quá tham, một trăm vạn công hiến phân đã không ít, mỗi cái nguyệt còn phải cho người năm vạn công hiến phân. Người cũng biết, người chỉ là cái nhất phẩm đan sư, tiêu tâm tham nhiều nhai không lạn.”

Bạch lối đi nhỏ: “Văn bói bất tài, không biết tiền bói vì sao tìm ta, mà không tìm mặt khác đan sư luyện chế, ta tưởng đan miếu nhiều như vậy đan sư không đến mức liên hạ nhất linh khí đan đều luyện chế không ra đi?”

Không chờ Lão Vương mở miệng, Sơn Dương Hồ liền ngắt lời nói: “Tiểu tử, không phải nói đan trong miếu không ai luyện chế ra tới linh khí đan, vấn đề này ngươi đừng hỏi nữa, chúng ta tìm ngươi tự do chúng ta lý do, ngươi không cần biết. Ngươi chỉ cần dựa theo chúng ta yêu cầu luyện chế, công hiến phân là không phải ít ngươi.”

Ha ha, thật đúng là có mặt khác mục đích, Bạch Quá hoài nghi chính mình luyện chế linh khí đan có phải hay không nơi nào có vấn đề, phỏng chừng bị này hai cái lão nhân cấp nhìn ra manh mối. Hiện tại này mình bạch, này hai cái lão gia hỏa là xem hắn là nhất phẩm đan sư, không có công hiến phân nơi phát ra, nhưng Bạch Quá biết hắn quá chút thời gian liền phải đi khảo nghiệm phẩm đan sư, cho nên công hiến phân vấn đề lập tức là có thể giải quyết.

Chính mình có thực lực căn bản không cần bị người trói buộc, tiểu tâm cẩn thận một ít liền hảo. Nhưng nếu bị năm sau các lão nhân cấp trói buộc, kia hắn mới xem như thật sự xong rồi. Nói câu không dễ nghe, chỉ sợ sẽ lưu lạc thành người khác luyện đan nô lệ.

“Nhị vị tiền bối, ngưng ngưng, các ngươi hảo ý lòng ta lãnh, thứ văn bói không thể như nguyện.” Bạch Quá mặt vô biểu tình, sau khi nói xong ôm quyền liền phải rời đi, cũng mặc kệ này nhị vị cái gì ý tưởng, liền tính là miếu chủ muốn lợi dụng hắn cũng không được.

Cái này đến phiên Sơn Dương Hồ cùng Lão Vương tròn tròn mắt, bọn họ tự nhận là cấp Bạch Quá khai ra giá cả đã rất cao, có chút nhị phẩm đan sư một năm cũng không có nhiều như vậy công hiến phân nhưng kiếm, gia hỏa này thế nhưng không chịu dụ hoặc chối từ?

Bạch Quá mới vừa quay đầu đi ra vài bước, phía sau truyền đến Lão Vương chân thật đáng tin lời nói, “Đứng lại! Ngươi nếu là dám như vậy đi ra ngoài, ta cam đoan ngươi về sau một chút công hiến phân đều lấy không được, không tin ngươi có thể thử xem xem.”

Bạch Quá hàm răng nhắm chặt, vẻ mặt phần nộ. Hắn vốn tưởng rằng đan miếu là cái chính phái nơi, không nghĩ tới trong đó sẽ có nhiều như vậy tiểu nhân, này hai cái lão nhân xem ra không đạt mục đích thế không bỏ qua, nề hà hắn hiện tại thực lực thấp kém, vô pháp chống lại. Xoay đầu tới áp xuống trong lòng tức giận, tận lực làm chính mình trên mặt xuất hiện tươi cười, hỏi: “Như vậy nhị vị tiền bối, các ngươi rốt cuộc muốn thế nào?”

“Thế nào?” Lão Vương đứng lên sau vung ống tay áo, đem bên cạnh đan dược xua tan khai sau nhìn chăm chăm bạch lối đi nhỏ: “Hôm nay ngươi không đáp ứng cũng đến đáp ứng, chính ngươi nhìn làm!”

Đều nói ra nói như vậy, ta còn có thể không đáp ứng sao? Bạch Quá nội tâm thông khổ, giờ phút này mới phát hiện thực lực của chính mình là như thế thấp kém, liền quyền lên tiếng đều không có. Bất quá nếu không có đường lui, hắn chỉ có thể nhiều tranh thủ điểm ích lợi.

“Ta có thể đáp ứng nhị vị tiền bối yêu cầu, nhưng là có thể hay không mỗi cái nguyệt lại nhiều cấp điểm công hiến phân?” Bạch Quá sau khi nói xong quan sát đến nhị vị sắc mặt, muốn biết có thể hay không nhiều kiếm lấy điểm ích lợi, rốt cuộc vất vả chính là hắn.

“Tám vạn công hiến phân.” Lão Vương dùng tay khoa tay múa chân một chút.

Bạch lối đi nhỏ: “Mười vạn.”

“Bảy vạn.” Lão Vương hừ lạnh một tiếng.

“Chín vạn!” Bạch Quá cắn răng nói.

“Sáu vạn.” Lão Vương lại lần nữa mở miệng nói: “Lại cò kè mặc cả trực tiếp không cho.”

“Thật đặc sao hắc!” Bạch Quá muốn giết người xúc động đều có, nếu lúc này có tách ra kỳ tu vi, hắn trực tiếp đi lên cấp này hai cái chết lão nhân một người một thương (súng).

“Sáu vạn liền sáu vạn!” Bạch Quá tâm đau, vốn đang có tám vạn, kết quả cò kè mặc cả biến thành sáu vạn. Không đồng ý cũng phải đồng ý, bằng không đều không thể lại đan miếu lần lộn.

“Thủy linh, mang này tiểu huynh đệ đi lĩnh công hiến phân, cho hắn một trăm lẻ sáu vạn.” Lão Vương miễn phòng biểu tình, nhưng trong lòng lại nhạo nhả. Người khác không biết bọn họ vì cái gì muốn cản trở Bạch Quá không bỏ, nhưng bọn họ lại rõ ràng bắt quá, Bạch Quá luyện chế đan dược tuy rằng là linh khí đan, nhưng là cùng giống nhau đan sư luyện chế ra tới bất đồng, không chỉ có là dược hiệu bất đồng, ngay cả đan dược mật độ cùng chất lượng cũng là bất đồng.

Có thể nói trắng ra quá một viên linh khí đan để được với bình thường nhưng là mười viên, này như thế nào có thể làm cho bọn họ bình tĩnh. Còn hảo hiện tại không ai biết chuyện này, phỏng chừng đương sự cũng không biết tình, có tốt như vậy lợi dụng cơ hội bọn họ không cần mới là lạ, kia chính là tài phú!

Lại còn có muốn đem Bạch Quá gắt gao trâu lao, không thể làm này rơi vào người khác trong tay.

Kỳ thật Lão Vương cấp công hiến phân xem như thiếu, nhưng là bọn họ sợ cấp nhiều đối phương sinh ra nghi ngờ, cho nên mới lập đi lập lại nhiều lần hàng giới, làm Bạch Quá buồn trong lòng nghi hoặc.

Bất quá liền tính Bạch Quá đã biết thật muốn cũng vô dụng, bọn họ nhị lão có rất nhiều thủ đoạn đem này khống chế, căn bản không sợ hắn bay.

Trần Thủy Linh nghe thấy Lão Vương lời nói lộ ra không thể tin tưởng biểu tình, Bạch Quá bắt quá là nhất phẩm đan sư, liền tính đem hán 55 bình đan được toàn bộ đổi thành công hiến phân cũng không có khả năng có một trăm vạn, này trong đó nhất định có năng không biết sự tình.

“Tiểu tử, đừng nghĩ ra vẻ, sự tình hôm nay ngươi nếu là dám nói đi ra ngoài ta cam đoan ngươi sẽ chết rất khó xem. Bất quá ngươi biểu hiện hảo chúng ta là sẽ không bạc đãi ngươi, nhớ kỹ.”

Bạch Quá bên tai truyền đến Lão Vương truyền âm, hai đám hơi hơi nắm chặt, trong lòng có một cỗ lửa giận khó có thể bình ổn. Bị uy hiếp cảm giác rất khó chịu, làm hắn cảm thấy chính mình phi thường nhỏ bé, mà vô lực chống lại.

Trần Thủy Linh dựa theo Lão Vương nói cấp Bạch Quá một trăm lẻ sáu vạn công hiến phân, Bạch Quá cảm thân phận bài liền đi, không có tiếp tục cùng Trần Thủy Linh khách sáo, hắn hiện tại cũng vô tâm tình khách sáo.

Vừa ly khai giao dịch địa phương bốn phía liền lập tức có người vọt đi vào, một ít người xem Bạch Quá ánh mắt rõ ràng hàm chứa oán giận, đi vào thời gian dài như vậy không ra, lãng phí bọn họ thời gian.

Bạch Quá liền cảnh đều mặc kệ, hiện tại hắn chỉ nghĩ tăng lên thực lực, sau đó đem này hai cái lão nhân tấu một đòn.

Cống hiến lâu cách vách chính là đối chỗ, nơi này có đông đảo hàng tiêu dùng, mặc kệ là đan dược vẫn là Linh Khí, vẫn là một ít công pháp đều có, chỉ cần ngươi có cống hiến phân liền không lo mua không được đồ tốt.

“Linh dịch bán thế nào?” Bạch Quá đi đến quầy trước trực tiếp mở miệng dò hỏi, hắn trước muốn đem tu vi tăng lên tới Khai Nguyên cảnh lại nói.

Quầy tiểu nhị vừa nghe là tới mua linh dịch, lập tức nâng lên lược hiện già nua khuôn mặt, cười ha hả nói: “Đan sư, linh dịch chia làm thượng trung hạ tam phẩm, không biết ngươi muốn chính là nào một loại?”

Bạch Quá hiển nhiên không hỏi thăm quá việc này, không biết linh dịch còn phân thượng trung hạ tam phẩm, bất quá thượng phẩm hắn là tốt nhất, lập tức mở miệng nói: “Thượng phẩm bán thế nào?”

Tiểu nhị vừa nghe Bạch Quá dò hỏi thượng phẩm linh dịch, lập tức tinh thần tỉnh táo, nói: “Thượng phẩm linh dịch mỗi chén một trăm vạn công hiến phân.”

“Cái gì?” Bạch Quá hai mắt mở cùng đèn lồng giống nhau, đây mặt không thể tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Khai Nguyên cảnh lúc đầu

Tiểu nhị thấy hắn vẻ mặt kinh ngạc, vội vàng lại lần nữa mở miệng nói: “Một trăm vạn công hiến phân một chén thượng phẩm linh dịch, đan sư, nhưng có vấn đề?”

Vấn đề quá độ! Bạch Quá xấu hổ, hắn cho rằng linh dịch nếu không bao nhiêu tiền, không nghĩ tới một chén thượng phẩm linh dịch thế nhưng muốn một trăm vạn công hiến phân, này ai uống đến khỏi? Chỉ sợ một ít tam phẩm đan sư tứ phẩm đan sư cũng uống không đầy nổi đi.

Liền tính uống đến khỏi, cũng chỉ có thể uống mấy chén. Bạch Quá kinh ngạc qua đi bình tĩnh lại, nhìn tiểu nhị nói: “Kia hạ phẩm linh dịch cùng trung phẩm linh dịch đâu, nhiều ít công hiến phân?”

Tiểu nhị vẫn như cũ tươi cười đầy mặt nói: “Hạ phẩm linh dịch mười vạn nhất chén, trung phẩm linh dịch năm mươi vạn nhất chén.”

Bạch Quá cái này biết chính mình là thật sự bị hố, hắn đáp ứng rồi kia hai cái chết lão nhân giúp luyện đan, mỗi cái nguyệt sáu vạn công hiến phân là cỡ nào thiếu! Liền một chén hạ phẩm linh dịch đều mua không nổi, mẹ nó, hiện tại hắn chỉ nghĩ chém người.

Bình phục nội tâm cảm xúc, Bạch Quá phát tay đem thân phận bài đặt ở quầy thượng, “Cho ta tới tam chén hạ phẩm linh dịch.”

Tiểu nhị tuy rằng trong lòng bất mãn, nhưng vẫn là làm theo. Phía trước vốn định kiếm trăm vạn ý tưởng cũng ngấm nước nóng, không nghĩ tới Bạch Quá là cái không có tiền chủ.

Chờ tam chén hạ phẩm linh dịch đưa tới sau Bạch Quá tròn tròn mắt, chỉ vào này hai cái nắm tay lớn nhỏ chén nói: “Người nói chén chính là loại này chén? Như vậy tiêu?”

Tiểu nhị vội vàng giải thích nói: “Đan sư người có điều không biết, này linh dịch thống nhất tiêu xứng đều là lớn như vậy chén, người không cần xem thường này chén linh dịch, trong đó ẩn chứa linh khí là cực kỳ khủng bố, cho nên chúng ta kiến nghị dùng thời điểm chỉ uống một chén, sợ ngài uống nhiều sẽ nổ tan xác.”

Thằng nhãi này thật là nói thẳng không cố kỵ, liền nổ tan xác đều nói ra. Bạch Quá cũng vô tâm tình tìm tra, bị hố đã bị hố, tính hấn xui xẻo.

Đem tam chén linh dịch phong bế hảo sau trang nhập nhấn trừ vật trung, cảm thân phận bài phản hồi chính mình chỗ ở, chuẩn bị bắt đầu bế quan. Đến nỗi kia một trăm bình đan dược trước không vội, chỉ cần cuối cùng có một ngày thời gian là đủ rồi.

Bạch Quá chân trước vừa đến cửa nhà, sau lưng liền có người triều hấn đi tới.

“Người tìm ta?” Bạch Quá thấy bốn phía không ai, nhìn chăm chăm cái này nam tử nói một câu.

Này nam tử không có nói nhiều, lấy ra túi trữ vật triều bạch hơn người qua đi, ném xong quay đầu liền đi, một câu cũng chưa nói.

Bạch Quá nhìn nhìn rồi đi nam tử, cúi đầu lại nhìn xem dưới chân túi trữ vật, không biết có ý tứ gì.

Cầm lấy tham nhập thần thức sau mới biết được kia nam tử là ai, này túi trữ vật trung tất cả đều là linh thảo, hơn nữa đều là luyện chế linh khí đan linh thảo, không phải kia hai cái chết lão nhân phái người đưa tới lại là người phương nào?

Túi trữ vật phóng hảo sau đi vào phòng, trực tiếp ở cửa treo lên ‘bế quan’ hai chữ, hấn không nghĩ tu luyện thời điểm bị người quấy rầy, sau đó lại bày ra trận bàn, đem ba cái trận thiết trí hảo sau mới chuẩn bị tu luyện.

Một cỗ nồng đậm linh khí phiêu nhiên mà sinh, Bạch Quá nhìn trong tay bàn tay đại linh dịch liên tục lắc đầu, đồ vật là hảo không tồi, chính là quá quý hiếm, người bình thường thật đúng là uống không nổi.

Cũng không biết hương vị như thế nào, Bạch Quá gấp không chờ nổi một ngụm buồn, đương linh dịch nhập bụng sau tức khắc một cỗ choáng váng cảm truyền đến, Bạch Quá cả kinh, này linh dịch như thế cường đại, thế nhưng liền tu sĩ đều có thể say.

Lập tức khoan chân mà ngồi, vận chuyển chu thiên. Kia cỗ choáng váng cảm cũng tùy theo yếu bớt, thay thế chính là cường đại linh khí sung triệt toàn thân, da thịt đều tại đây một khắc cố lấy, ẩn ẩn có sung vũ cảm giác xuất hiện.

Bạch Quá biết đây là linh dịch cường đại chỗ bắt đầu hiện ra, hấn không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, đây đúng là hấn muốn kết quả. Chu thiên càng là điên cuồng vận chuyển, linh hoá lỏng vì linh khí sung triệt khắp người, toàn bộ dừng mảnh vào ngực màu tím thủy tinh trung.

Bạch Quá vẫn luôn chưa động tu vì rốt cuộc bắt đầu buông lỏng, như là thiếu đề đập lớn, một tiết nhập trụ.

Một loại khó có thể nghiệm minh cảm giác dừng mảnh vào trong lòng, vui sướng đầm đìa cảm giác tùy theo xuất hiện, rốt cuộc kia chưa giải khai vách ngăn giờ phút này bị xò xuyên qua, Bạch Quá cũng thành công tiến vào Khai Nguyên cảnh.

Bất quá còn không có kết thúc, hiển nhiên linh dịch đều không phải là bình thường chi rượu, giờ phút này dược hiệu còn chưa hoàn toàn phát huy, Bạch Quá không lãng phí một chút ít, điên cuồng vận chuyển. Đây đều là hấn dùng vất vả đổi lấy công hiến phân, hấn cũng sẽ không lãng phí.

Theo thời gian trôi qua, Bạch Quá tu vi cũng cố ở Khai Nguyên cảnh nhị tầng, trong cơ thể linh dịch mới hoàn toàn biến mất, đã là qua nửa tháng lâu.

Mở hai mắt Bạch Quá lập tức đứng lên, hấn nhìn toàn thân kia tràn ngập nổ mạnh tính lực lượng, thật muốn giờ phút này đi tìm kia hai cái lão nhân, sau đó ngoạn tẩu một đốn.

Nhưng hiện thực sẽ không làm hấn làm như vậy, kia hai cái lão nhân tu vi ít nhất ở tách ra kỳ, liền tính Bạch Quá lúc này là Khai Nguyên cảnh nhị tầng lại như thế nào, làm theo đánh không lại nhân gia, chỉ có thể nén giận.

Bất quá hiện tại Bạch Quá lại có tâm ý tưởng, hấn tính toán trước phối hợp này hai cái chết lão nhân luyện đan, đãi lấy được tín nhiệm sau ở khảo hạch nhị phẩm đan sư, cứ như vậy liền có thể nương đan miếu nhiệm vụ thoát khỏi này hai người giám thị.

Hiện tại cũng chỉ có biện pháp này, Bạch Quá nghĩ không ra càng tốt biện pháp, rốt cuộc người ở đây sinh địa không thân, nhận thức mấy người cũng là hời hợt chi giao, liền tính hấn tìm Từ Quá Muộn cũng giải quyết không được chuyện này, chỉ có thể là nhiều làm một người lo lắng thôi.

Đến nỗi tìm không ra một từ vận sư tỷ, cái này trực tiếp bị Bạch Quá bài trừ bên ngoài, hấn đường đường một đại nam nhân còn không đến mức dựa nữ nhân, huống hồ hấn cùng một từ vận cũng không phải cái gì đặc biệt tốt quan hệ, gần có chút giao lưu mà thôi.

Hết thầy còn phải dựa chính hấn, người khác thật không giúp được hấn.

Đan lô bày ra, Bạch Quá đang muốn bắt đầu luyện đan, lúc này có người xúc động hấn phòng ốc cấm chế.

Mày nhăn lại, hấn đã đem ‘bế quan’ thẻ bài treo ở cửa, như thế nào còn có người tìm hấn? Chẳng lẽ là tìm việc tình?

Thu thập thứ tốt mở cửa ra, ta nói là ai, nguyên lai là Từ Quá Muộn tiểu tử này, “Liên tính chúng ta là bằng hữu cũng không mang theo như vậy đi? Chúng ta khẩu đều treo bệ quan thê bài, ngươi còn quấy rầy ta, nói đi, chuyện gì?”

Từ Quá Muộn nhìn chăm chăm chính mình nhìn một hồi lâu, mới mở miệng nói: “Ngươi chẳng lẽ đã quên sao?”

“Đã quên cái gì?” Bạch Quá kinh ngạc.

Từ Quá Muộn vô ngữ, bẻ lên cánh tay nói: “Lúc này mới mấy ngày thời gian ngươi là có thể đã quên, chúng ta nói tốt cùng đi khảo nhị phẩm đan sư tư cách chứng, nhớ ra rồi sao?”

“Úc!” Bạch Quá lúc này mới nhớ tới này tra, mặt toát mồ hôi nói: “Ngượng ngừng là ta đã quên, bất quá, ta hiện tại không tính toán khảo, quá mấy tháng lại khảo cũng giống nhau, ngươi đi trước khảo đi, thông qua sau đi nhiệm vụ lâu nhìn xem, làm mấy cái nhiệm vụ trở về cho ta biết một tiếng, ta cũng muốn biết đan miếu nhiệm vụ là cái dạng gì.”

“Không phải đâu ngươi?” Từ Quá Muộn nghi hoặc nói: “Có cơ hội cùng nhau khảo ngươi vì cái gì không khảo? Hay là coi trọng cái nào nữ đan sư? Cũng không đúng a, nữ đan sư cũng sẽ không coi trọng ngươi này nhất phẩm đan sư.”

“Tuồng đi đâu vậy?” Bạch Quá xuy nói: “Ngươi mau đi khảo đi, sau đó tiếp cái nhiệm vụ làm làm, nếu cống hiến phân không tòi nói ta cũng đi khảo nhị phẩm đan sư.”

“Ngươi có phải hay không có chuyện gì gạt ta?” Từ Quá Muộn bỗng nhiên nói.

Bạch Quá nào dám nói bị hai cái chết lão nhân uy hiếp, vội vàng xua tay nói: “Không thể nào, ngươi không cần đoán mò, chạy nhanh đi khảo đi, thông qua thành ngươi uống rượu chúc mừng

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Sa đọa Đường Ngọc Hoàng

Từ Quá Muộn hiển nhiên cảm thấy Bạch Quá có vấn đề, khẳng định có sự tình gì gạt hấn, bất quá nếu Bạch Quá không muốn nói hấn cũng không hảo hỏi lại, bằng không sẽ khiến cho phản cảm.

“Hành đi, ta đây đi.” Từ Quá Muộn cáo từ.

Bạch Quá nhìn hấn rồi đi bóng dáng, mới chậm rãi đi vào phòng trong. Nếu kia hai cái chết lão nhân không khống chế được hấn, hấn hiện tại cũng cùng Từ Quá Muộn cùng đi khảo hạch, nề hà thực lực không bằng người, không có biện pháp.

Vào nhà sau mở ra trận pháp, lấy ra đan lô bắt đầu luyện đan, kia túi trữ vật trung linh thảo xa không ngừng luyện chế một trăm bình linh khí đan lượng, khả năng kia hai cái chết lão nhân sợ hấn sẽ sai lầm, cho nên mới nhiều bị điểm linh thảo.

Bạch Quá tự nhiên sẽ không sai lầm, này đó nhiều ra tới đương nhiên cũng về hấn sở hữu, hai cái lão nhân như vậy hổ hấn, hấn không kiểm điểm tiện nghi liền không phải bạch qua.

Một lò lò đan được bay lên, rơi vào bình ngọc trung, vì cam đoan chất lượng, dùng năm ngày thời gian luyện chế một trăm hai mươi bình linh khí đan, trong đó một trăm bình là cho kia hai cái chết lão nhân, dư lại hai mươi bình còn lại là chính hấn.

Thu hồi đan dược đan lô, đánh giá còn có gần mười ngày thời gian, hấn chuẩn bị đi bên ngoài đi dạo.

“Mở cửa mở cửa!”

Ngoài cửa truyền đến quen thuộc thanh âm, Bạch Quá vội vàng mở cửa ra, đem Từ Quá Muộn thỉnh tiến vào, “Thế nào? Thành công?”

Từ Quá Muộn ngạo nghễ gật gù đầu nói: “Ngươi xem ta như vậy như là thất bại người sao?”

“Chúc mừng chúc mừng.” Bạch Quá vội vàng chúc mừng.

Ai ngờ Từ Quá Muộn không cảm kích, vỗ vỗ bờ vai của hắn nói: “Bạch huynh a, không biết ai nói chờ ta thông qua khảo hạch sau mời ta uống rượu, không nghĩ tới nhanh như vậy liền quên đến không còn một mảnh.”

Bình tĩnh đại ngộ sau Bạch Quá vội vàng một túm Từ Quá Muộn cánh tay, ngoài miệng nói: “Đi, nói chuyện nói chuyện.”

Bạch Quá gần nhất luôn là như đi vào cõi thần tiên quá hư giống nhau, có một số việc thế nào cũng phải nhân gia nhắc tới mới nhớ tới, cũng không biết sao lại thế này.

Đan miếu cũng coi như là nhân tính hóa, bởi vì thân mình luyện đan tương đối buồn tẻ, cho nên chuyên môn có cái nơi là dùng để cấp đan sư nhóm uống rượu, đến nỗi phong nguyệt nơi lại là không có, đôi phong bại tục đan miếu còn không đến mức như vậy.

Đan miếu tốt xấu ở khỏi phạm đế quốc là đệ nhất đan mà, liên tính không màng kỳ đan miếu mặt mũi cũng đến phòng chừng khỏi phạm đế quốc mặt mũi, nếu không liên tính đan miếu cường đại nữa, cũng không có khả năng ép tới quá một cái đế quốc thống trị.

Bạch Quá cùng Từ Quá Muộn hai người đi vào rừng trúc chỗ sâu trong một kiện tửu lâu, đan say lâu.

Nơi này là chuyên môn cung cấp đan sư uống rượu địa phương, mặc kệ là nhất phẩm đan sư vẫn là ngũ phẩm đan sư, đều là giống nhau đãi ngộ. Người muốn dùng công hiến phân uống rượu, hoặc là muốn dùng linh thạch uống rượu, không ai cản ngại, này hai loại tiền trả phương thức đều được.

Bạch Quá cùng Từ Quá Muộn đi vào lầu ba, tùy tiện tìm cái không tòi, gọi tiểu nhị đoan rượu thượng ăn sáng.

Từ Quá Muộn “Đi” một tiếng, nhìn Bạch Quá sau lưng tam bản nam tử có chút nghi hoặc.

Bạch hỏi đến: “Làm sao vậy?”

“Không có việc gì, chính là cảm thấy người kia cùng Đường Ngọc Hoàng rất giống, bất quá nhìn dáng vẻ của hắn ta lại không dám khẳng định, rốt cuộc Đường Ngọc Hoàng mặt ngoài cũng coi như thượng là có điểm phong độ, cùng này tửu quý có chút không giống.” Từ Quá Muộn lắc lắc đầu.

Bạch Quá ngẩn ra, vội vàng quay đầu lại nhìn lại, chỉ gian tam bản lúc sau có cái phi đầu tán phát nam tử xách theo bầu rượu ngửa mặt lên trời hét lớn, từ hình thái cùng bộ dạng đi lên xem không giống như là Đường Ngọc Hoàng, nhưng quần áo trên người lại là Đường Ngọc Hoàng trước kia thường xuyên xuyên không thể nghi ngờ.

Đường Ngọc Hoàng cùng Bạch Quá sự tình đã qua không sai biệt lắm có một năm, nếu Từ Quá Muộn lúc này không đề cập tới người này, hắn có khả năng đều quên mất. Từ Quá Muộn nếu lúc này nhắc tới, hắn liền phải đi chứng thực một chút này tửu quý có phải hay không Đường Ngọc Hoàng.

Hỗn độn rối tung đầu tóc như là mấy năm chưa tẩy, có chút tóc đen đánh cướp ở cùng nhau thoạt nhìn có chút ghê tởm. Bạch Quá không nghĩ ra đan trong miếu như thế nào sẽ có người như vậy, như thế suy sút bất kham, hắn thậm chí sẽ không hướng Đường Ngọc Hoàng trên người tưởng.

Bởi vì hai người kém quá lớn, hoàn toàn không phải một cái hình ảnh có khả năng liên tưởng.

Bạch Quá bung ly rượu đi đến người này phụ cận. Hắn cúi đầu, lộn xộn đầu tóc có một cổ mốc xú vị. Bạch Quá giơ lên chén rượu, nhìn người này nhàn nhạt nói: “Bằng hữu, nhưng cùng ta uống một chén không?”

Tửu quý nghe thấy có người muốn cùng chính mình uống rượu, vội vàng đem đầu nâng lên, đương hai người hai mắt tương đối khi, tửu quý ánh mắt lộ ra kinh sợ biểu tình, còn có chút âm đạm.

Từ Quá Muộn nói không sai, này tửu quý thật là Đường Ngọc Hoàng, đối phương tuy rằng mặt thực dơ, hơn nữa gầy ốm không ít, nhưng ánh mắt gian hình dáng lại là chân thật đáng tin. Chẳng qua Bạch Quá không nghĩ ra, Đường Ngọc Hoàng vì sao sẽ sa đọa thành như vậy, còn không phải là trăng thi đầu sao, đến nỗi sao?

Nói thật, Bạch Quá hiện tại trong lòng một chút không có trả thù khoái cảm, loại người này làm hắn không có cái loại cảm giác này. Gần là bởi vì một hồi so đấu, thua liền thua, nhưng lại có thể từ đầu lại đến.

Nhưng Đường Ngọc Hoàng trực tiếp từ bỏ phản kháng cùng báo thù, trở thành tửu quý, lại này mỗi ngày say rượu. Nói thật, Bạch Quá thấy Đường Ngọc Hoàng hiện giờ như vậy bộ dáng, còn có chút đau lòng. Loại này đau lòng không phải noi phát ra với đồng tình, mà là đối nam nhân tôn nghiêm đau lòng.

Lúc này còn có chút khinh thường gia hòa này, đường đường nam tử hắn đã bị một hồi thi đấu cấp đánh bại, hoàn toàn không đứng lên nổi.

Bạch Quá đối Từ Quá Muộn vẫy vẫy tay, ý bảo không cần hắn lại đây. Chính mình tắc ngồi ở Đường Ngọc Hoàng đối diện, nhìn hắn.

Đường Ngọc Hoàng không chỗ dung thân, rất muốn tìm cái hàm ngâm chui vào đi, Bạch Quá đây là tới cười nhạo hắn sao?

“Đường Ngọc Hoàng, ngươi tốt xấu là một cái nhị phẩm đan sư, liền bởi vì kia chuyện ngươi liền trở thành tửu quý, ngươi còn có phải hay không cái nam nhân?” Bạch Quá không phải tới tìm hắn uống rượu, mà là tới làm hắn nhận rõ hiện thực.

Đường Ngọc Hoàng lại lần nữa uống lên một chén rượu, kia vẫn đục ánh mắt nhìn về phía Bạch Quá, bỗng nhiên nở nụ cười, tiếng cười thâm lương, bi thương dị thường. Chỉ vào Bạch Quá mặt nói: “Đều là người làm hại, này hết thấy đều bái ngươi ban tặng, ta hiện giờ cái gì đều không có, ta đã là một

phế nhân, người khai đi!”

Bạch Quá lắc lắc đầu, không có hé răng.

“Thiếu ở trước mặt ta làm bộ làm tịch, ta biết ngươi là tới nhục nhã ta, bất quá thật đáng tiếc, ta hiện tại đã không sợ người nhục nhã, bởi vì nhục nhã ta người quá nhiều, ngươi căn bản bài không thương hào.” Đường Ngọc Hoàng đem rượu ngã vào ly trung, cầm lấy sau lại buồn một ngụm.

Bạch Quá vẫn như cũ không có mở miệng, lặng lẽ nhìn hần.

“Như thế nào, ta nói có sai? Ngươi còn không phải là tới nhục nhã ta sao? Rượu lại không uống, lời nói lại không nói, ngươi đến muốn thế nào?” Đường Ngọc Hoàng sau khi nói xong lại lần nữa rót rượu nhập ly, nhưng lần này hần muốn uống thời điểm lại bị Bạch Quá ấn ở.

“Ngươi làm gì?” Đường Ngọc Hoàng tuy rằng sa đoạ, nhưng cũng không phải Bạch Quá có thể tùy tiện khi dễ.

Bạch Quá lắc lắc đầu, nhìn hần nói: “Ta không có chút nào nhục nhã ý tứ của ngươi, cũng không có cùng ngươi uống rượu ý tứ. Ta tới chỉ là muốn nhìn một chút, ngươi vẫn là lúc trước Đường Ngọc Hoàng sao? Cái kia xuất khẩu cuồng ngôn người, hiện giờ lại biến thành dáng vẻ này. Người, có thể bị đánh bại. Nhưng tâm, lại vĩnh viễn vô pháp định chỉ nhảy lên, ngươi nếu định chỉ, cũng đem chết đi.....”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Kiêu ngạo tân nhân

Nói xong này đó Bạch Quá buông ra ấn ở Đường Ngọc Hoàng chén rượu thượng tay, chậm rãi đứng dậy rồi đi, hần đã đủ ý tứ, đến nỗi có nghe hay không đến đi vào liền xem Đường Ngọc Hoàng chính mình.

Trở lại chính mình chỗ ngồi sau Bạch Quá giờ lên chén rượu, “Uống rượu.”

Từ quá muộn đoan rượu bính hạ, nhưng thật ra nhìn nhiều trông trắng mắt quá, không nghĩ tới gia hỏa này trí tuệ như thế rộng lớn, thế nhưng có ý trợ giúp kẻ thù thoát ly sa đoạ, ít nhất hần từ quá muộn làm không được, kẻ thù chính là kẻ thù, liên tính loại nào lý do hần đều sẽ không tha thứ.

Trải qua Đường Ngọc Hoàng việc này giáo hợp, Bạch Quá cũng không có uống rượu hứng thú, ăn điểm ăn sáng liền cùng từ quá muộn cáo từ, từ quá muộn nói hần có lệ chính mình, Bạch Quá đành phải nói lần sau có cơ hội bỏ thượng, lúc này mới làm hần rời đi.

Ra đan say lâu Bạch Quá vẫn chưa về nhà, mà là hướng công hiến lâu đi đến, sớm tổng cổ kia hai cái chết lão nhân chính mình cũng hảo an tâm một ít.

Mỗi năm một lần luyện đan ngày kết thúc, một bộ phận đan sư cũng rất có thu hoạch, lúc này công hiến lâu tuy rằng qua nửa tháng trước nhiệt kính, nhưng vẫn như cũ dân cư không ít, một đám đan sư bài đội đôi lấy chính mình công hiến phần.

Bạch Quá bài tiến đám người kiên nhẫn chờ đợi, nhớ tới đan say lâu Đường Ngọc Hoàng không cảm lắc đầu thờ dài, rất tốt nam nhi lại nhân một hồi thi đấu mất đi ý chí chiến đấu, trở thành tửu quý, đây là người nhu nhược hành vi.

Trách không được này gần một năm thời gian không có nhìn thấy hần thân ảnh, mỗi ngày ngâm mình ở tửu lâu có thể thấy được thượng mới là lạ.

“Bạch sư đệ, vương tiền bối cho mời.” Đến phiên Bạch Quá thời điểm Trần Thủy Linh không có một câu vô nghĩa, trực tiếp làm hần đi bên trong thấy võng tiền bối.

Trần Thủy Linh cũng kỳ quái, vương tiền bối chưa từng có như vậy quá, đối một tân nhân như thế dễ bụng, cũng không biết trong đó ẩn tàng rồi sự tình gì, làm cho hần rất là khó hiểu.

Giống nhau công hiến lâu bên trong là không cho phép không liên quan người tiến vào, nhưng nếu vương tiền bối lên tiếng năng cũng chỉ hảo làm theo, duy nhất không nghĩ ra chính là Bạch Quá vì cái gì có lớn như vậy mặt mũi.

Bạch Quá nếu là biết Trần Thủy Linh ý tưởng tuyệt đối sẽ cho nàng trên đầu gõ cái bao, hần ước gì vương tiền bối không cần tìm hần, nhưng không có biện pháp, chính mình tiền đồ cùng mạng nhỏ đều bị nhân gia nắm trong tay, bắt đắc dĩ mà làm chỉ.

Trần Thủy Linh mang theo bạch lại đây đến kia quen thuộc trước cửa, Trần Thủy Linh liền lui xuống, nàng còn có chính mình việc cần hoàn thành, không có khả năng chờ ở chỗ này.

Bạch Quá hít vào một hơi, đẩy ra cửa gỗ, thậm chí liền môn đều không có gõ liền đi vào.

“Người như thế nào liền môn đều không gõ!” Lão vương lại giận lại tức, nếu không phải Bạch Quá có thể luyện ra hán muốn đan dược, đã sớm một cái tát chụp đã chết, điểm ấy quy củ đều không có.

Bạch Quá nhưng lười đến cùng này hai cái chết lão nhân khách sáo, đem hán hổ thăm như vậy còn muốn hán tôn kính, môn đều không có!

Son dương hồ đưa lưng về phía Bạch Quá, không biết ở lòng chút thứ gì, bóng dáng nhìn qua có chút rất nhỏ run rẩy.

“Đứng lại!” Lão vương quát một tiếng. Bạch Quá như vậy đứng lại, nhìn lão vương đạo: “Nhị vị tiền bối, các người tốt xấu cho ta cái xưng hô đi?”

Lão vương nhìn thoáng qua son dương hồ, thấy hán không sai biệt lắm, xoay đầu tới nhìn về phía Bạch Quá, “Thủy linh chẳng lẽ không có cùng người nói?”

“Ta chỉ biết là người kêu vương tiền bối, một vị khác ta không biết họ gì. Ta muốn biết tên đầy đủ.” Bạch Quá ha hả cười.

“Làm càn!” Lão vương quát chói tai một tiếng đứng lên, lạnh lùng nhìn chăm chăm bạch lối đi nhỏ: “Có chút đồ vật không phải người có thể hỏi, giao ra đồ vật chạy nhanh lên, lần sau còn như vậy đừng trách ta không khách khí!”

Bạch Quá hai lời chưa nói ném ra một cái túi trữ vật, xoay người liền đi. Hiện giờ hán đột phá Khai Nguyên cảnh, có chút thủ đoạn tác nhiều một phen, nếu này hai cái chết lão nhân cùng hán mạnh bạo, vậy cùng nhau ngọc nát đá tan hảo.

Lão vương rất muốn đi lên đem Bạch Quá lớn tá tám khối, hán trước nay chưa thấy qua như vậy kiêu ngạo tân nhân, nếu không phải xem hán luyện đan thiên phú cực cao, nếu không đã sớm một cái tát chụp đã chết.

Bạch Quá đi rồi lão vương phát tay đóng cửa lại, sau đó nhìn về phía một bên son dương hồ nói: “Về sau liền không cần cời ra, kia tiểu tử không án bộ sách võ thuật ra bài, môn đều không gõ. Ta sợ người lộ ra dấu vết, vẫn là cẩn thận một chút hảo.”

Son dương hồ gật gật đầu không nói gì.

Bạch Quá rời đi công hiến lâu trực tiếp hướng khảo hạch chỗ đi đến, hán không tốt như vậy kiên nhẫn chờ đợi, thăng cấp nhị phẩm đan sư sau hán liền tìm lấy cơ làm nhiệm vụ, thoát khỏi kia hai cái lão nhân ma trảo.

Khảo hạch chỗ liền ở đan các, tầng thứ ba chuyên môn vì đan sư nhóm chuẩn bị khảo hạch địa điểm, Bạch Quá tự nhiên có điều hiểu biết, lấy hán hiện tại đan đạo trình độ, kẻ hèn nhị phẩm đan sư nhất định dễ như trở bàn tay.

“Đưa ra thân phận bài.” Tầng thứ ba hai gã thủ vệ canh giữ ở cửa, triều Bạch Quá muốn thân phận bài thẩm tra đối chiếu.

Bạch Quá giao ra, thẩm tra đối chiếu xong sau trực tiếp tiến vào trong phòng, phòng trong ánh đèn sáng tỏ, không gian cũng không nhỏ. Một cái lão nhân bước nhanh tiến lên, nhìn bạch lối đi nhỏ: “Tới khảo hạch?”

“Đúng là.” Bạch Quá ứng thanh.

“Đi theo ta.” Lão nhân xoay người hướng cách đó không xa cái bàn đi đến.

Lão nhân làm hán đăng ký một chút tư liệu, sau đó chỉ chỉ một bên đan lô, ở đưa cho hán một trương phương thuốc, mở miệng nói: “Bắt đầu người khảo hạch đi.”

Bạch Quá nhìn mắt lão nhân cho hán đan phương, trên giấy viết “Hỗ Phù đan” ba chữ, cái này làm cho Bạch Quá lược cảm kinh ngạc, loại này đan dược hán biết, nhưng không có luyện chế quá, thuộc về nhị phẩm đan dược.

Hỗ Phù đan, mặt chữ ý tứ chính là có được lão hổ bùa hộ mệnh, này đan lớn nhất hiệu quả chính là kinh sợ một ít không có linh trí dã thú, đồng dạng có thể cấp người sử dụng gia tăng một tầng thân thể phòng hộ năng lực.

Loại này đan dược luyện chế người không nhiều lắm, bởi vì chỉ do vô ích, nhân gia nếu là muốn giết người, người cảm thấy chỉ bằng vào một lần phòng hộ có thể hữu dụng sao? Nói trắng ra là còn không có kim quang phù dùng tốt, kim quang phù ít nhất có thể thời gian dài sử dụng, mà Hỗ Phù đan chỉ có thể là dùng một lần.

Bạch lại đây đến nhưng lò trước không quên quay đầu lại hỏi một câu, “Tiền bối, này đan lô trung đan hỏa là chính mình lựa chọn vẫn là chỉ định?”

“Hoàng đá lấy lửa.” Lão nhân nhàn nhạt nói một câu.

Nếu là người đá lấy lửa thì tốt rồi, bất quá Bạch Quá biết hoàng đá lấy lửa luyện chế Hỗ Phù đan hiệu quả càng tốt, đây là đan hỏa độc đáo chỗ, bất đồng đan hỏa bồi dưỡng đan dược cũng là bất đồng, chính là vì cái gì một ít đan sư thích dùng cao cấp đá lấy lửa, mà không cần người đá lấy lửa chuyên có.

Bạch Quá là không có cách nào mới lựa chọn người đá lấy lửa, hán biết chính mình sớm muộn gì muốn khắc chế hoàng đá lấy lửa mang cho hán dày vò.

“Hoàng đá lấy lửa liền hoàng đá lấy lửa đi.” Bạch Quá nhìn mắt đan lô bên trong, quả nhiên có một viên màu vàng nhạt cục đá lẳng lẳng nằm ở bên trong, còn chưa bị kích phát.

Luyện chế Hồ Phù đan linh thảo bị tặng đi lên, bạch lõi đi nhỏ thanh tạ sau đem linh thảo toàn bộ phân loại, để phân chia.

Hết thầy chuẩn bị ổn thoả sau, Bạch Quá kích phát hoàng đá lấy lửa, lò nội tức khắc sáng lên quang mang, ngọn lửa bốc lên. Làm Bạch Quá kinh hỉ chính là theo chính mình tu vi đột phá, hoàng đá lấy lửa đối với hần thân thể ảnh hưởng đã hàng tới rồi thấp nhất trình độ, nói cách khác về sau hần đều có thể dùng hoàng đá lấy lửa luyện chế đan dược.

Khắc chế hoàng đá lấy lửa, tâm tình tự nhiên cũng hào rất nhiều, Bạch Quá một tay vung lên, từng cây linh thảo bay vào đan lô nội, bắt đầu bước đầu tiên hóa

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Thăng cấp nhị phẩm đan sư

Nhị phẩm đan dược vốn dĩ liền không làm khó được Bạch Quá, theo thời gian trôi qua, đan lô trung dâng lên một sợi lù đan hương, phiêu hướng bốn phía. Ngay cả phía trước cái kia lão nhân đều nhìn lại đây.

Nói thật, Bạch Quá đối Hồ Phù đan loại này đan dược là một chút không có hứng thú, loại này đan dược phỏng chừng chỉ có cái loại này bọn cướp, hoặc là sơn tặc linh tinh mới có thể mua. Giống nhau tu sĩ cũng sẽ không dùng loại này đan dược, mua tới lãng phí tiền mà thôi.

Hồ Phù đan chủ yếu linh thảo chính là hồ hình thảo cùng phù thảo, hồ hình thảo ở Tu Chân giới nhiều như lông trâu, nhưng là phù thảo lại là không có nhiều như vậy, giá cả cũng tương đối tới nói tương đối quý.

Phù thảo không những có thể luyện chế Hồ Phù đan, còn có thể luyện chế các loại có quan hệ phù đạo đan dược.

Long phù đan chính là trong đó một loại, nhưng là cùng Hồ Phù đan lại là khác nhau như trời với đất, Hồ Phù đan chỉ là nhị phẩm đan dược, nhưng long phù đan lại là thất phẩm đan dược. Có thể nói toàn bộ khởi phạm thủ đô đế quốc không ai luyện chế ra tới.

Bạch Quá khí thể vừa thu lại, đôi tay kết ấn, hướng về phía trước một câu, mười viên Hồ Phù đan rơi vào sớm đã chuẩn bị tốt bình ngọc trung.

Sở dĩ mười viên đan dược biến thành mười viên, nguyên nhân vẫn là cùng hoàng đá lấy lửa có quan hệ, lần này Bạch Quá tuy rằng có thể triệt tiêu rất lớn một bộ phận hoàng đá lấy lửa tìm đập nhanh cảm, nhưng là chủ yếu vấn đề không ở nơi này, mà là hần đối hoàng đá lấy lửa độ âm thao tác không chế không phải thực hảo, mới hủy hoại hai viên đan dược.

“Lấy tới ta nhìn xem.” Kiểu cái chân bắt chéo lão nhân dựa vào ghế trên đối với Bạch Quá phát phát tay.

Bạch Quá cầm lấy bình ngọc tiến lên đưa cho hần, trong lòng không có chút nào khản trương, nhị phẩm đan sư ở hần trong mắt không tính cái gì.

Lão nhân buông chân bắt chéo, tiếp nhận trong tay hần bình ngọc, mở ra sau đầu tiên là nghe thấy một chút, gật gật đầu mới đưa đan dược đảo ra, một viên viên màu lục đậm long nhãn đan dược ở lòng bàn tay tản ra nhu hòa vàng sáng, lão nhân hai lời chưa nói cầm lấy một viên nuốt vào, vài giây hậu thân thể thượng xuất hiện một tầng nhàn nhạt kim sắc vàng sáng, đồng thời quanh thân tản mát ra một cỗ vạn thú chi vương khí thể.

Đây là Hồ Phù đan uy lực, vạn thú toàn tại đây, nghe tiếng sợ vỡ mật lưu.

“Hảo!” Lão nhân nói thanh hảo, phát tay đem đan dược toàn bộ trang nhập bình nội, đưa cho Bạch Quá. Sau đó quay đầu nhìn về phía một bên đôi tay phụ bụng người, nói: “Cấp người này tấn chức nhị phẩm đan sư, đưa mười vạn công hiến phân!”

“Là.” Người nọ tiến lên vài bước, tìm Bạch Quá cảm thân phận bài sau rồi đi.

“Cái này qua?” Bạch Quá có chút vô ngữ, hần cho rằng khảo hạch nhị phẩm đan sư yêu cầu rất nhiều bước đi, không nghĩ tới luyện cái Hồ Phù đan liền đi qua, hần còn chuẩn bị chiến đấu hăng hái mấy ngày, xem ra cũng chưa tất yếu.

“Đa tạ tiền bối.” Bạch Quá ôm quyền cảm tạ.

“Không cần cảm tạ ta.” Lão nhân xua tay, “Muốn tạ liền tạ giáo người luyện đan người, người có nhị phẩm đan sư thực lực, ta tự nhiên sẽ không khó xử.”

Bạch Quá vẫn như cũ là cảm tạ. Chỉ có hắn biết, căn bản không ai dạy hắn luyện đan. Duy nhất đan dược tri thức nơi phát ra đều đến từ chính ma đan nướng thanh, nói như vậy lên nói ma đan nướng thanh cũng coi như là sư phó của hắn.

Chẳng qua toàn bộ hành trình không ai chỉ điểm, tất cả đều là chính hắn đi bước một sờ soạn lại đây, ngày thường ở thư các cũng nhìn không ít thư, nhiều ít vẫn là có chút trợ giúp.

Bạch Quá cùng lão nhân tùy ý hàn huyên vài câu, kia phía trước rồi đi người lại đã trở lại, lúc này ở hắn trong tay có một kiện quần áo, còn có một khối thẻ bài. Bạch Quá cười tiếp nhận đồ vật, nhìn mắt thẻ bài thượng tin tức, nhị phẩm đan sư, chín mươi sáu vạn công hiến phân.

Này đó đều không có vấn đề, Bạch Quá lại nhìn về phía trong tay quần áo, đây là đan miếu chế thức quần áo, ở này quần áo mặt trái có hai cái chữ to ‘nhị phẩm’, đây là dùng để chứng minh thân phận. Cũng chỉ có tới nhị phẩm đan sư mới có này quần áo xứng.

Hết thấy đều xử lý xong, thăm tra đối chiếu sau không có vấn đề, Bạch Quá cười tùm tùm rồi đi đan các. Hiện giờ hắn đã là nhị phẩm đan sư, không cần lại bị kia hai cái chết lão nhân cấp trói buộc, chỉ cần tiếp nhiệm vụ, hắn sẽ không sợ kia hai cái lão nhân cản hắn, nếu không chính là cùng toàn bộ đan miếu đối nghịch.

Tâm tình rất tốt hắn tìm được rồi từ quá muộn, cùng hắn thuyết minh chính mình thăng cấp tình huống, làm hắn không cần đối ngoại lộ ra. Kỳ thật chính là sợ kia hai cái lão nhân trước tiên biết tin tức, sau đó nghĩ cách nhằm vào hắn.

Hai người lại một lần đi vào đan say lâu, bất quá lúc này đây không có thấy suy sút Đường Ngọc Hoàng, không biết tiểu tử này chạy chạy đi đâu. Tóm lại hai người uống thực vui sướng, đem lần trước không thoải mái đều quên đến không còn một mảnh, lẫn nhau gian nói kể tiếp có tính toán gì không linh tính nói.

Rượu đủ cơm no sau các hồi các gia, Bạch Quá thừa dịp tâm tình rất tốt hết sức, lấy ra phong bế tốt linh dịch, chuẩn bị tu luyện.

“Rồng bay ca, người nghe nói sao, hai năm sau sở hữu Khai Nguyên cảnh một hai ba phẩm đan sư phải tiến hành cảm địa khảo hạch, sinh tử có mệnh a!” Một cái đầy mặt mặt đỏ nam tử về mặt hoảng loạn nói.

Kêu rồng bay nam tử liếc mắt nhìn hắn, nhàn nhạt nói: “Hai năm sau sự tình người hiện tại như vậy khẩn trương làm gì?”

Mặt đỏ mặt nói: “Rồng bay ca, người chẳng lẽ không biết nói kia cảm địa nguy hiểm sao? Đi vào tám chín phần mười đều là chết ở bên trong yêu thú trong tay, liên tính may mắn đào thoát, cũng có khả năng bị đồng môn giết hại!”

Kêu rồng bay nam tử trong mắt bỗng nhiên thoáng hiện lịch mạng, nhìn về phía ngoài cửa sổ nói: “Này có lẽ là chúng ta phát tài cơ hội, người đừng quên chúng ta trước kia là làm gì đó!”

Đầy mặt mặt đỏ nam tử hoảng sợ, theo bản năng nhìn nhìn bốn phía, thấy không có người quan tâm bên này, mới nhỏ giọng mở miệng nói: “Rồng bay ca, ý của người là?”

“Hiện tại nói cái này còn chưa miễn sớm điểm, đến lúc đó liên hệ đan miếu mặt khác ban đầu huynh đệ, liền nói ta tìm bọn họ, cùng bọn họ nói phát tài cơ hội tới!”

Rồng bay hai mắt chậm rãi nhắm lại, bụng lên chén rượu nhấp khẩu không hề ngôn ngữ.

Mặt đỏ mặt thấy hắn như suy tư gì, cũng không hảo quấy rầy, yên lặng xuống lầu tính tiền.

Từng luồng chất lỏng hóa thành linh khí sung triệt Bạch Quá toàn thân, đãi Bạch Quá hoàn toàn luyện hóa xong sau tu vi đi tới Khai Nguyên cảnh ba tầng lúc đầu.

Lắc lắc đầu, xem ra hạ phẩm linh dịch đã thỏa mãn không được hắn nhu cầu, liên tính đem cuối cùng một chén linh dịch luyện hóa cũng tới không được Khai Nguyên cảnh bốn tầng, còn kém xa lắm.

Nhưng linh dịch thứ này hảo tuy hảo, chính là quá quý điểm, hạ phẩm linh dịch còn tiêu phí khởi, trung phẩm linh dịch liền quá sức, đến nỗi thượng phẩm linh dịch đó là chỉ có thể ngắm lại, dựa theo trước mắt tới nói không thực tế.

Cùng có tu vi sau Bạch Quá tính toán đi nhiệm vụ lâu nhìn xem, hắn hiện tại gấp không chờ nổi muốn rồi đi đan miếu, kia hai cái lão nhân không phải đến cạn đâu, phỏng chừng giờ phút này đang muốn biện pháp thu thập hắn.

“Thùng thùng.”

“Vị nào?” Bạch Quá cửa trước khẩu đi đến.

“Mở cửa liền hảo.” Ngoài cửa truyền đến trầm thấp thanh âm.

Bạch Quá nghĩ nghĩ vẫn là mở cửa ra, đan miếu bên ngoài thượng vẫn là thực an toàn, ít nhất sẽ không có cái gì nguy hiểm.

Mở cửa sau phát hiện lại là phía trước đưa hấn túi trữ vật nam tử, đối phương vẫn như cũ không nói gì, ném cho hấn một cái túi trữ vật, sau đó rời đi.

Bạch Quá không cần đoán liền biết lại là kia hai cái lão nhân giờ trò quỷ, đây là cho hấn đưa linh thảo tới. Nhận lấy túi trữ vật sau Bạch Quá tạm thời từ bỏ đi nhiệm vụ lâu, trước đem kia hai cái chết lão nhân đan được luyện chế ra tới lại nói.

Tu luyện dùng hai mươi mấy thiên, hiện tại ly cuối tháng còn có hai mươi ngày không đến, chờ đan được luyện xong sau lại đi nhiệm vụ lâu cũng không muộn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Tiếp nhiệm Vụ

Chỉ chớp mắt lại là mười ngày qua đi, này mười ngày Bạch Quá luyện chế hai ngàn sáu trăm viên đan dược. Hấn trong lòng có khí, này hai cái chết lão nhân rõ ràng chính là nhắm vào hấn, này rõ ràng là hai tháng lượng, lại cho hấn một tháng luyện chế thời gian.

Cũng không biết có phải hay không hấn hiểu sai ý tứ, có lẽ hai cái lão nhân làm hấn phân hai tháng luyện chế cũng nói không chừng, bất quá hiện tại đã luyện xong rồi, tưởng lại nhiều cũng vô dụng.

Nghỉ ngơi năm ngày thời gian, Bạch Quá mới đi cống hiến lâu tìm kia hai cái lão nhân, đem đồ vật giao cho bọn họ sau, Lão Vương lại mở miệng nói: “Này chỉ là một tháng lượng, tháng sau vẫn là hai ngàn bốn trăm viên, yên tâm, cống hiến phân không thể thiếu ngươi, cho ngươi mười lăm vạn cống hiến phân mỗi tháng.”

Bạch Quá tức liền không làm, tức giận nói: “Hay là nhị vị tiền bối đem ta kịp thời khí? Ta mỗi cái nguyệt đều có chính mình việc cần hoàn thành, các ngươi như vậy có phải hay không quá hùng hổ dọa người?”

Lão Vương khinh thường nói: “Thiếu cùng ta xà vô dụng, nhất phẩm đan sư là cái dạng gì ta lại không phải không biết, ngươi nói ngươi vội, rốt cuộc vội cái gì, ta xem ngươi là thực không.”

Mẹ nó, hấn hiện tại liền muốn đem này hai cái lão đồng tây cấp bỏ, quá đặc sao khi dễ người, quả thực đáng cái mũi lên mặt. Hấn cũng không nghĩ hiện tại làm hai cái lão gia hòa biết chính mình là nhị phẩm đan sư thân phận, ngữ khí dần dần hòa hoãn xuống dưới, “Tiền bối, liền tính ta thực không, kia cũng muốn tu luyện đi? Ta tổng không thể mỗi cái nguyệt đều cho các ngươi luyện đan chính mình không tu luyện đi?”

Nhớ tới cống hiến phân Bạch Quá liền tới khí, đem nói tiếp: “Còn có, các ngươi cấp cống hiến phân thật sự là quá ít, liền một chén thượng phẩm linh dịch đều mua không nổi, mua không nổi liền tính, ít nhất cũng muốn làm ta ném ném trung phẩm linh dịch hương vị đi? Nhưng các ngươi cấp cống hiến phân thật sự là quá ít điểm, hạ phẩm linh dịch cũng chỉ có thể một chén chén mua.”

Son Dương Hồ cùng Lão Vương nhìn nhau, trong lòng có chút khiếp sợ, linh dịch kia ngoạn ý là bình thường đan sư uống sao? Đó là tam phẩm trở lên đan sư mới có thể mua đồ vật, thẳng nhai này thể nhưng còn tưởng uống thượng phẩm linh dịch, thiếu chút nữa cho bọn hấn hàm răng dọa rớt.

“Tiểu tử, ngươi biết ngươi nói cái gì nữa sao?” Lão Vương đứng lên, nhìn chằm chằm bạch lối đi nhỏ: “Linh dịch liền không phải ngươi loại này đan sư có thể uống, ta khuyên ngươi nhân lúc còn sớm đánh mất loại này ý niệm, chúng ta cho ngươi cống hiến phân đã không ít, không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!”

Không phải ta loại này đan sư có thể uống? Đó là cho ai uống? Giống như bán linh dịch tiểu nhị cũng chưa nói không cho nhất phẩm đan sư uống đi? Bạch Quá vô ngữ, này hai cái lão gia hòa rõ ràng chính là không nghĩ cho hấn càng nhiều cống hiến phân, thật đặc sao keo kiệt!

Tranh lại tranh bắt quả nhân gia, chỉ có thể chính mình có hại. Bạch Quá buồn bực, ôm hạ quyền cáo từ, dù sao hấn lập tức liền phải tiếp nhiệm vụ làm, cũng không biết này hai cái chết lão nhân biết sẽ là cái gì biểu tình, ngậm lại liền hả giận.

Cùng Trần Thủy Linh tiểu hàn huyền vài câu, Bạch Quá rời đi cống hiến lâu sau thẳng đến nhiệm vụ lâu mà đi, trùng hợp thấy Phong Thiên Dật cũng tại đây.

Phong Thiên Dật hiển nhiên cũng thấy Bạch Quá, ánh mắt lộ ra một tia kinh ngạc, chiếu đạo lý Bạch Quá vẫn là nhất phẩm đan sư, như thế nào sẽ đến nhiệm vụ lâu?

Bạch Quá hướng Phong Thiên Dật cung cung tay, hấn đối với Phong Thiên Dật không có gì ấn tượng, gần là cùng giới tân sinh mà thôi, chi gian không có

gì liên hệ, cho nên liền không có cái gì hào lêu.

Phong Thiên Dật thấy Bạch Quá phải đi, vội vàng tiến lên vài bước, chấp tay nói: “Bạch huynh đệ gần nhất nhưng hảo?”

Bạch Quá vốn dĩ không nghĩ phản ứng Phong Thiên Dật, Phong Thiên Dật lại chính mình thẩu lên đây, đối phương một khi đã như vậy khách khí, cũng không thể chiết đối phương mặt mũi, lập tức mở miệng nói: “Ăn được uống ngủ ngon hảo, cũng không tệ lắm. Phong huynh đâu?”

“Ha ha...” Phong Thiên Dật hiển nhiên bị Bạch Quá hơi mang hài hước lời nói chọc cười, vẫy vẫy tay nói: “Bạch huynh đệ vẫn là trước sau như một tiêu sái, ta gần nhất thực hảo. Đúng rồi, ngươi là tới nhiệm vụ lâu tiếp nhiệm vụ?”

“Không sai, đang định nhìn xem có cái gì nhiệm vụ thích hợp. Ngươi cũng là tới đón nhiệm vụ?” Bạch Quá liệu đến Phong Thiên Dật sẽ thẳng cấp nhị phẩm đan sư, bọn họ lần này tân sinh không có một cái là kẻ yếu, ở đan đạo thượng đều có bất đồng tạo nghệ, đều tại dự kiến bên trong.

Phong Thiên Dật hiển nhiên cũng minh bạch, Bạch Quá cũng thẳng cấp tới rồi nhị phẩm đan sư, bọn họ này năm cái tân sinh cũng thật đều không phải đèn cạn dầu, đặc biệt là tịch đức ba, cái này biến thái hiện tại đã là tam phẩm đan sư, Phong Thiên Dật ngẫm lại đều cảm thấy không thể tưởng tượng.

Sau khi lấy lại tinh thần Phong Thiên Dật cười nói: “Bạch huynh, không bằng cùng nhau nhìn xem?”

“Hảo.” Phong Thiên Dật có tâm kết giao, Bạch Quá cũng sẽ không bủn xỉn, cùng hắn cùng đi nhiệm vụ lan quan khán, Bạch Quá nhớ rõ Phong Thiên Dật là thiết doanh người, lúc trước hắn còn đi qua một lần thiết doanh, bất quá khi đó không có nhìn thấy Phong Thiên Dật, cũng không biết thiết doanh có này hào nhân vật.

“Phong huynh, nghe nói ngươi đến từ lan thành thiết doanh?” Bạch Quá vừa đi một bên hỏi.

Phong Thiên Dật gật gật đầu, nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Bạch huynh nhưng đối thiết doanh có ấn tượng?”

Bạch Quá cũng không có dấu điểm, đem hắn đi thiết doanh trong quá trình tiền căn hậu quả nói cái biến. Phong Thiên Dật lập tức cả giận nói: “Kia bạch gia chính là ý thể hiếp người, liên tính Bạch huynh không thu thập bọn họ, ta quay đầu lại cũng sẽ thu thập bọn họ.”

Bạch Quá xua tay nói: “Hiện tại không cần, phỏng chừng bạch gia cũng xốc không dậy nổi cái gì lằng.”

Bạch Quá nói một chút không sai, bạch lang quang bị hắn chém giết ở vùng ngoại ô, bạch gia liền bạch lang quang thực lực tối cao, lưu lại một ít quân sự gì đó Bạch Quá căn bản không có để vào mắt, khả năng hiện tại bạch gia đã yếu thế, ở lan thành đã không có lúc trước địa vị.

Đến nỗi bạch gia vì cái gì sẽ xốc không dậy nổi lằng, Bạch Quá không có tính toán gió êm diu thiên dật thuyết minh, rốt cuộc đối phương là thiết doanh người, ở không có hoàn toàn quen thuộc dưới tình huống nói ra đi đối hắn không có lợi.

Phong Thiên Dật cũng dò hỏi một chút nguyên do, nhưng Bạch Quá không muốn nhiều lời, hắn cũng không thật nhiều hỏi. Hai người đi vào nhiệm vụ lan trước bắt đầu đánh giá mỗi cái nhiệm vụ, xem đến hai người là hoa cả mắt.

Bạch Quá tâm trung âm thầm hưng phấn, đan miếu nhiệm vụ có chút là ở đan miếu bên trong làm, cũng có tại thế tục giới làm, còn có chút còn lại là đi摸摸 địa phương thu thập linh thảo, tóm lại có thể làm hắn rồi đi nơi này cái gì cũng tốt làm.

Thực mau Bạch Quá liền thấy được thứ nhất nhiệm vụ, chính là qua đời thế tục giới làm đan sư, thế tục giới cũng chính là chỉ đại thành ở ngoài dồi dào nơi. Khởi phạm đế quốc có tứ đại thành, phân biệt vì ba quận thành, thiên thủy thành, lan thành cùng tùng thành.

Này tứ đại thành ở ngoài địa phương cũng phân khởi phạm đế quốc quân hạt, trừ phi khoảng cách quá xa, hoặc là thế lực lớn, mới không về khởi phạm đế quốc quân lý, tựa như Bạch Quá đắc tội Tư Đồ gia tộc, như vậy quái vật khổng lồ là không chịu bất luận cái gì đế quốc thống trị.

Bạch Quá nhìn trước mắt nhiệm vụ rất là tâm động, tại thế tục giới làm đan sư nhất định cao cao tại thượng, chính yếu chính là tự do cùng thân phận. Bạch Quá không thích quá mức giả dối, cái loại này áp đảo người cảm giác, hắn chỉ nghĩ rời xa kia hai cái chết lão nhân là được.

Ý tưởng này cùng nhau tới liền áp chế không được, Bạch Quá lập tức đem kia nhiệm vụ lấy xuống dưới, bất quá, lúc này lại có một đạo nguyên lực cùng hắn va chạm, hiển nhiên là tưởng cùng hắn đoạt cùng cái nhiệm vụ!

Bạch xem qua tình huống nhìn, một người mặt chữ điền đôi mắt nhỏ đan sư chính nhìn chính mình, tựa hồ trong mắt có chút lửa giận.

Bạch Quá mới lười đến quân hắn, nguyên lực càng là mệnh mỏng mà ra, trực tiếp đem kia mặt chữ điền nam tử nguyên lực đẩy lui, nhiệm vụ cũng cướp được trong tay.

Mặt chữ điền nam tử về mặt âm ngoan nhìn Bạch Quá, Bạch Quá lười đến phản ứng, trực tiếp đi nhiệm vụ chỗ giao tiếp nhiệm vụ đi.

Chương 8:

“Hoa Tử, giúp ta tra tra tiểu tử này cái gì lai lịch, cũng dám cùng ta đoạt đồ vật!”

“Là.” Kêu Hoa Tử nam tử theo tiếng từ trong đám người lui ra. Mặt chữ điền nam tử híp mắt nhỏ nhìn chăm chăm Bạch Quá, trong ánh mắt âm ngoan chột lóc rồi biến mất.

“Tiền bối, ta muốn tiếp nhiệm vụ này.” Bạch Quá đem trong tay nhiệm vụ da cuốn đưa cho trước mắt trung niên nam tử, trung niên nam tử nhìn mí mắt cuốn thượng nội dung, lại nhìn trông trắng mắt quá, đạm thanh nói: “Đem thân phận của ngươi bài cho ta, lĩnh nhiệm vụ yêu cầu một ngàn cống hiến phân.”

Bạch Quá lập tức lấy xuất thân phân bài, đưa cho trung niên nam tử. Trung niên nam tử chủ yếu là thẩm tra đối chiếu Bạch Quá có phải hay không nhị phẩm đan sư, mà Bạch Quá thân phận bài cống hiến hết sức người là nhìn không thấy, trừ phi có người giảng Bạch Quá thân phận bài lau đi tự thân ẩn ký, một khi làm như vậy, chính là không chết không ngừng cực diện.

Thử nghĩ nếu có người đem ngươi đi động lấy đi, sau đó sửa chữa mặt mã, ngươi có phải hay không muốn cùng hắn liều mạng? Có lẽ ngươi đi động có rất nhiều không thể cùng ngoại nhân cùng chung đồ vật, tự mặt đồ vật. Ngươi tuyệt đối sẽ cùng hắn liều mạng.

Huống chi là có cống hiến phân thân phận bài, tuyệt đối là không chết không ngừng cực diện.

“Không thành vấn đề, ngươi chỉ cần đem một ngàn tích phân hoa đến đây khỏi thẻ bài thượng, nhiệm vụ của ngươi liền tính kích hoạt rồi.” Trung niên nam tử chỉ chỉ một bên màu trắng ngọc bài, không quên nhắc lại tính một câu, “Còn có, nhiệm vụ một khi kích hoạt nhất định phải hoàn thành, muốn trên đường rời khỏi trừ phi đã chết, hoặc là miếu chủ ý tứ, nếu không sẽ có người tiến đến thu thập ngươi.”

Bạch Quá vội vàng gạt đầu, trong lòng lại vô cùng khiếp sợ, không nghĩ tới đan miếu như thế tàn nhẫn, coi nhiệm vụ như sinh mệnh. Bất quá ngẫm lại cũng đúng, to như vậy khỏi phạm đế quốc liền đan miếu nhất đặc thù, nếu đan trong miếu đan sư nói không giữ lời, kia vút là đan miếu mặt mũi, cũng khó trách như thế cực đoan.

Bất quá này chính hợp Bạch Quá ý tứ, cái này kia hai cái chết lão nhân lấy hắn không có biện pháp đi? Nếu còn tưởng nhắm vào hắn, vậy muốn hỏi một chút miếu chủ có đáp ứng hay không.

“Văn bối tất đương tận tâm tận lực.” Bạch Quá kinh sợ nói.

Trung niên nam tử thực thích Bạch Quá thái độ, gật gật đầu nói: “Kia nhanh lên đi.”

Bạch Quá nhanh chóng đem chính mình thân phận bài trung một ngàn cống hiến phân hoa tới rồi trên bàn bạch ngọc thẻ bài trung, sau đó báo cho trung niên nam tử, đối phương xem qua sau xác nhận không có lầm. Đem nhiệm vụ phục khắc, sau đó sửa hạ nguyên lực con dấu, này nhiệm vụ tức khắc khởi có hiệu lực.

“Tiền bối, không biết ta khi nào nhích người?” Bạch Quá lần đầu tiên tiếp nhiệm vụ rất nhiều địa phương đều không rõ.

Trung niên nam tử mở miệng nói: “Tiếp xong nhiệm vụ sau trong một tháng cần thiết đi nhậm chức, ta bên này đã thông tri thế tục gia tộc, cho nên ngươi chỉ cần làm tốt tiến đến đi nhậm chức chuẩn bị là đến nơi. Đến nỗi thời gian kỳ hạn ta liền không cần nhiều lời, ngươi kia nhiệm vụ mặt trên viết rành mạch.”

Bạch Quá lập tức ôm quyền cảm tạ, cảm nhiệm vụ phản hồi chỗ ở. Trước khi đi gió êm dịu thiên dật hàn huyền hai câu, theo hắn nói hắn cũng tiếp cái thế tục nhiệm vụ, hai người sở tại sẽ không quá xa, nói có rảnh uống hai ly linh tinh nói.

Bạch Quá trở lại chỗ ở sau chuẩn bị hảo hảo nghỉ ngơi một đêm, sau đó ngày hôm sau lại đi kia thế tục gia tộc đưa tin.

Đơn giản súc rửa thân thể sau, Bạch Quá nằm ở mềm sụn thượng nhìn nhiệm vụ da cuốn, da cuốn thượng rõ ràng viết đi nhậm chức thời gian trong khi một năm, nói cách khác chính mình muốn bỏ qua năm nay luyện đan ngày, ngẫm lại liền thịt đau.

Bất quá có xá tất có đến, nếu không tiếp nhiệm vụ này hắn nhất định sẽ bị kia hai cái chết lão nhân tra tấn đến chết, hắn tới đan miếu cũng không phải là bang nhân mỗi ngày luyện đan, này hai cái chết lão nhân phòng chừng còn sẽ làm trầm trọng thêm, không chừng sau này sẽ cho hắn thêm nhiệm vụ, làm hắn luyện chế ba trăm bình, bốn trăm bình linh khí đan cũng không phải không có khả năng.

Bất quá hiện tại đã cùng hắn không quan hệ, hắn liền không tin này hai cái chết lão nhân có thể đem hắn lưu lại.

An tâm nhắm hai mắt, một đêm đảo mắt qua đi.

Sáng sớm hôm sau, Bạch Quả liền tìm tới rồi Từ Quá Muộn, đem chính mình lập tức liền phải tiến đến thế tục giới đương đàn sự báo cho, Từ Quá Muộn rất là kinh ngạc, không nghĩ tới Bạch Quả thể nhưng nhanh như vậy tốc liền tiếp nhiệm vụ, hẳn cũng là biết đến, tiếp nhiệm vụ cần thiết hoàn thành, trừ phi trên đường có biến cố, nếu không không thể đổi ý.

Từ Quá Muộn lưu Bạch Quả uống rượu, Bạch Quả uyển chuyển cự tuyệt, nói chờ hẳn trở về lại uống. Từ Quá Muộn cũng không có cưỡng lưu, cùng Bạch Quả cáo từ sau hẳn cũng tính toán đi tiếp điểm nhiệm vụ làm làm, nếu không công hiến phân căn bản không đủ dùng.

Thu thập hảo trước khi đi vật phẩm, Bạch Quả chuẩn bị rời đi đan miếu. Đi vào đan cửa miếu, đem da cuốn giao cho cửa thủ vệ, thủ vệ xác minh quá cho đi.

Bạch Quả thân thanh khí sáng rời đi đan miếu, đi qua nhất tuyến thiên sau đập vào mắt chính là vùng đất bằng phẳng mặt cỏ, mặt cỏ kia một đầu còn lại là pháp phòng liên miên núi lớn, này tức khắc làm hẳn trọn tròn mắt.

Nhớ tới lúc trước tới đan miếu thời điểm ngồi chính là phi thuyền, kia cũng bay một đoạn thời gian, hẳn hiện tại sẽ không phi hành, liền tính da cuốn thượng có minh xác bản đồ hẳn một chốc một lát cũng đến không được.

Từ trên bản đồ khoảng cách tới xem, ít nhất muốn một tháng rưỡi lộ trình mới có thể đuổi tới, này còn phải mã bắt đình để không ngừng chạy vội. Không nói đến ăn uống vấn đề, quang nguyên lực liền không đủ tiêu hao, như vậy tính xuống dưới phòng chừng hai tháng đều đến không được.

“Như thế nào đem việc này cấp đã quên.” Bạch Quả vỗ vỗ cái ót, chính mình cái này là khiếm khuyết suy xét.

Tại chỗ xoay vài vòng, bỗng nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, dưới chân sinh phong, triều nơi xa kéo dài núi lớn phi nước đại mà đi.

“Chu ca, kia tiểu tử đã đi rồi.” Một người nam tử kính cẩn đứng ở một bên, hướng một người mặt chữ điền nam tử hội báo.

Tên này mặt chữ điền nam tử không phải người nào, đúng là phía trước cùng Bạch Quả cướp đoạt da cuốn nhiệm vụ người, hẳn tên thật kêu chu phạm vi, chính là đan miếu đệ tam chấp sự cháu trai. Giờ phút này chính híp mắt nhỏ, tự hỏi cái gì.

Thật lâu sau sau, mới mở miệng nói: “Trước không vội, làm kia tiểu tử thoải mái chút thời gian, có rất nhiều cơ hội lợi hắn.”

P phía sau nam tử im lặng, ở hẳn trong mắt, đắc tội chu phạm vi người bắt từ cũng sẽ lui tằng da. Chỉ là không nghĩ tới một tân nhân dám cùng chu phạm vi đối nghịch, thật là nghe con mới sinh không sợ cọp.

.....

Bạch Quả không biết hẳn đã bị người cấp theo dõi, giờ phút này đang đứng ở đàn sơn chi gian, hai mắt nhìn quanh một chút bốn phía, thấy không có người. Tắc nhanh chóng từ nhân trừ vật trung lấy ra một khối màu bạc trường bản, này trường bản như là trong biển lướt sóng người sở dụng ván lướt sóng, kỳ thật bằng không, chỉ có Bạch Quả biết này bạc bản tác dụng.

Này bạc bản gọi là ‘ cực lăng bản ’, chính là một trăm linh bảy vị tiên nhân cho hẳn đào mệnh thủ đoạn, cực lăng bản kích phát sau nhưng chịu tải ba người, tốc độ cực nhanh, chính là thời gian ít có phi hành pháp bảo.

Nếu không phải Bạch Quả đột phá Khai Nguyên cảnh, này cực lăng bản thật đúng là không dùng được, chỉ có đạt tới nhất định tu vi, mới có thể được đến cang tốt đồ vật, tự thân bảo đảm cũng sẽ dần dần tăng mạnh.

Có cực lăng bản, Bạch Quả cũng không lo lắng sẽ đến muộn, bất quá chưa thử qua nó uy lực, Bạch Quả tức khắc đem nó nhận chủ. Cực lăng bản treo không đình phù, Bạch Quả nhảy lên sau hai chân bước trên, màu bạc bản mặt đột nhiên dâng lên một cổ sóng gọn gọn sóng, cuốn lên sau đem Bạch Quả hai chân cố định, tương đương là đại an toàn giống nhau đồ vật.

Bạch Quả âm thầm khâm phục, một trăm linh bảy vị tiên nhân quả nhiên mỗi người cường đại như vậy, này cho hẳn đồ vật đều là chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy.

Tâm niệm vừa động, sơn xuyên con sông lùi lại, như lưu quang triệt thoái phía sau hình ảnh làm Bạch Quả tâm kinh, tốc độ này không khỏi quá nhanh điếm!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thiên Mã sơn trang

Bạch Quá có thể khẳng định, liên tính là phản ứng nhiệt hạch cảnh cường giả cũng khó có thể đuổi theo hắn, này cực lăng bản quả nhiên là thứ tốt!

Có này bảo, liên tính gặp gỡ cường địch đánh không lại cũng có thể trốn chạy. Bạch Quá thật muốn làm chính mình tu vi đột phá mau một chút, như vậy chính mình có thể sử dụng thượng thủ đoạn cũng nhiều một phần.

Cái này giống vậy tiểu hài tử giống nhau, gia trưởng cho hứa hẹn, nói chỉ cần lần này cuối kỳ khảo thí khảo hảo, liền cho người mua món đồ chơi, khảo không tốt, cái gì đều không có, còn sẽ bị tấu.

Bạch Quá chính là kia tiểu hài tử, tu vi đột phá, mới có thể đạt được càng cường pháp bảo, tự bảo vệ mình năng lực cũng sẽ nhanh chóng bay lên. Tương phản, nếu tu vi chậm chạp chưa tiến, kia tự nhiên liền không có khen thưởng, cũng không dùng được bị một trăm linh bảy vị tiên nhân thi pháp đã làm tay chân bảo bối.

Một chỗ khe núi đồng ruộng trung, một đôi vợ chồng chính vui đầu khổ làm, phụ nhân buông cái cuốc, ngẩng đầu nhìn thiên dùng khăn lông xoa xoa cái trán mồ hôi, nâng toàn thân toát ra một cỗ cao quý hương vị, một chút cũng không giống như là bình thường nông dân.

Bỗng nhiên, một đạo mắt thường không mau không thể thành màu bạc lưu quang xẹt qua trên không, phụ nhân mặt lộ kinh ngạc chi sắc, chạy nhanh quay đầu lại hô: “Thanh Vũ, vừa rồi người có từng thấy có cái gì xẹt qua không trung?”

Kêu Thanh Vũ nông phu nghe vậy nhìn về phía không trung, lộ ra một bộ khó hiểu bộ dáng, lắc lắc đầu, hiển nhiên là không phát hiện.

Phụ nhân tiến lên hai bước, trong mắt kinh nghi chưa định, nhỏ giọng mở miệng nói: “Có thể hay không là có người phát hiện chúng ta hành tung?”

Thanh Vũ ánh mắt biến đổi, nhanh chóng nhìn về phía bốn phía, làm ra một bộ cảnh giác bộ dáng, ngoài miệng nói: “Hay là phu nhân thấy cái gì?”

Phụ nhân thấy hắn như thể tâm sinh cảnh giác, che miệng nở nụ cười, “Thanh Vũ, người vẫn là lão bộ dáng.”

Thanh Vũ ngẩn ra, nghe vậy mới phản ứng lại đây, bị này đàn bà chơi! Lập tức đôi tay hướng trên người nàng một liêu, đem phụ nhân bế lên hướng cách đó không xa nhà gỗ đi đến. Đồng ruộng cũng mặc kệ, trước giáo huấn nữ nhân này một đống lại nói.

Phụ nhân liền kêu cầu xin tha thứ, thấy Thanh Vũ không chịu buông tay, bỗng nhiên nghiêm mặt nói: “Thanh Vũ, ta nhưng không lừa người, vừa rồi đích xác có cường giả nhảy lên không mà đi, kia tốc độ so với chúng ta đều từng có chỉ mà không kịp.”

Thanh Vũ không có lý nàng, đem phụ nhân ôm vào nhà gỗ sau đóng lại cửa phòng, nhà gỗ trung tùy theo truyền ra một ít khó nghe thanh âm, cùng một ít kêu thán cầu xin tha thứ lời nói.

Bạch Quá một đường như sao băng đi vội mà đi, cực lăng bản uy lực bị hắn hiển tại tu vi kích phát đến cực hạn, cũng khó trách phía trước kia khe núi phụ nhân nhìn đến sẽ kinh ngạc, loại này tốc độ chỉ sợ thăng hoa cảnh cường giả cũng so sánh không thượng.

Bất quá như vậy kích phát là có đại giới, Bạch Quá lúc này sắc mặt trắng bệch, trên người nguyên lực cơ hồ bị đào không. Cuối cùng kiên trì không được, rơi vào một mảnh núi rừng gian, thu hồi cực lăng bản sau ném ra trận bàn, trận pháp mở ra. Bạch Quá ngồi xếp bằng, bắt đầu khôi phục mất đi nguyên lực.

Không nghĩ tới bốn yêu cầu hai tháng lộ trình gần hơn một tuần liền đến, tuy rằng lý mục đích địa còn có một chặng đường, nhưng trước mắt cũng không cần dùng cực lăng bản, đi bộ qua đi cũng muốn không bao nhiêu canh giờ.

Dùng cực lăng bản ngược lại quá dẫn nhân chú mục, nói vậy này dọc theo đường đi đã có rất nhiều người chú ý tới hắn, bất quá không sao cả, nhanh như vậy tốc độ hạ không có khả năng có người thấy rõ hắn khuôn mặt, trừ phi có người tu vi cao hơn thăng hoa cảnh.

Nửa ngày sau, Bạch Quá thu hồi trận bàn, nhìn nhìn sắc trời đúng là tới gần hoàng hôn, lúc này nhích người đến Thiên Mã sơn trang cũng liền tam giờ lộ trình, buổi tối bãi phòng tuy rằng không ồn, nhưng sợ đêm dài lắm mộng trước cùng đối phương giao tiếp lại nói.

Nếu không kia hai cái chết lão nhân đột nhiên đem hắn lộn trở về đã có thể thảm, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, nhiều làm điểm chuẩn bị luôn là không sai.

Bóng đêm đột kích, đầy sao đầy trời, gần ba cái giờ lộ trình, Bạch Quá đã là đi tới mục đích địa.

Từ nơi xa nhìn lại, trông trái bình nguyên thượng đột ngột ra thật lớn vật kiến trúc, tường vây dài đến mấy ngàn dặm, trong đó lầu các vô số, bóng râm thành phiên, không phải Thiên Mã sơn trang lại ra sao mà?

Không sai, Bạch Quá lần này tiến đến đi nhậm chức địa phương đúng là Thiên Mã sơn trang, cái này địa phương chính là từng thành cùng lan thành chỗ giao giới, về này từng thành sở quản hạt. Bởi vì mà chỗ quản hạt khu vực quá xa, hơn nữa Thiên Mã sơn trang rất có thế lực, cho nên từng thành giống nhau quản không đến nơi này.

Thiên Mã sơn trang giống như là độc lập ra tới giống nhau, trong đó người quá cũng hào sinh tiêu dao.

Bạch Quá thừa dịp bóng đêm kiều diễm, bước nhanh triều đại môn đi đến. Cửa hai gã mặc hồng trụ giáp binh lính hiển nhiên thấy Bạch Quá, trong đó một người là lớn: “Các hạ người nào, báo mình lai lịch!”

Bạch Quá tuy rằng người tới là khách, nhưng cũng không tốt xấu nhân gia quy củ, lập tức đứng thẳng, đối với hai gã binh lính nói: “Ta nãi đan miếu nhị phẩm đan sư Bạch Quá, tiếp nơi đây nhiệm vụ tiến đến đi nhậm chức, còn thỉnh nhị vị huynh đệ tiến đến thông báo một tiếng, làm phiền.”

Hai vị binh lính hai mặt nhìn nhau, bọn họ tự nhiên biết sắp tới sẽ có đan sư ngày qua mã sơn trang, nhưng dựa theo đan miếu đến nơi đây khoảng cách ít nhất phải kể tới nguyệt mới có thể đến, trừ phi có phi hành pháp bảo, nhưng liên tính là có pháp bảo cũng không có khả năng mới hơn một tuần liền đến đi?

“Khách quý chò, ta lập tức thông báo.” Trong đó một người binh lính không dám chậm trễ, quay đầu bên về sơn trang nội.

Bạch Quá nhìn nhìn bốn phía, sau đó tới gần kia một khác danh sĩ binh có một câu không một câu hàn huyên lên, kia binh lính đã biết Bạch Quá thân phận, cũng không dám nhiều lời, sợ trang chủ mắng.

Thiên Mã sơn trang bên trong, một tòa gác mái nội, một người ba mươi xuất đầu mỹ lệ nữ tử đang ở uy điều lung nội chim chóc thức ăn, không chút để ý.

Cửa vội vàng tiếng bước chân đánh gãy nàng tĩnh tư, quay đầu nhìn lại, mặc hồng trụ giáp binh lính bước nhanh tiến lên, đơn dưới gối quý ôm quyền nói: “Đại nhân, cửa đan miếu nhị phẩm đan sư Bạch Quá tiến đến đi nhậm chức.”

“Bạch Quá?” Mỹ lệ nữ nhân nhú mày trầm tư một hồi, đột nhiên nghĩ tới, này Bạch Quá hẳn là chính là tiếp hấn nơi này đan sư nhiệm vụ người, lập tức hỏi: “Hắn vì sao tốc độ nhanh như vậy?”

“Thuộc hạ không biết.” Binh lính đích xác không biết Bạch Quá vì cái gì tốc độ nhanh như vậy.

“Mang ta tiến đến nghênh đón đan sư.” Mỹ lệ nữ nhân buông trong lòng nghi hoặc, hướng ngoài cửa lớn đi đến.

Bạch Quá ngay từ đầu cùng này binh lính chỉ là tùy tiện tâm sự, này binh lính cũng không tính toán nhiều lời, nhưng Bạch Quá nơi nào là thiện bãi cam hưu người, thế nào cũng phải hỏi chút lung tung rối loạn đồ vật, kia binh lính ứng cũng nói chút sự tình, Bạch Quá cũng coi như là đối Thiên Mã sơn trang có chút hiểu biết.

Hôm nay mã sơn trang về từng thành sở quần hạt, nhưng nhân địa thế khá xa, cho nên từng thành liền mở một con mắt nhắm một con mắt, cũng mặc kệ Thiên Mã sơn trang sự tình, chỉ cần Thiên Mã sơn trang không làm ra quá phận sự tình liền không có việc gì.

Mà hôm nay mã sơn trang là từ một nữ nhân chương quản, này trương phu bởi vì không thể hiểu được lý do biến mất, Bạch Quá nhưng không cho rằng thật là không thể hiểu được, này trong đó tuyệt đối có vấn đề. Bất quá này không phải hấn cai quản, cho nên liền không hỏi nhiều.

Nhưng thật ra hỏi chút về Thiên Mã sơn trang một chút sự tình, làm Bạch Quá tâm nhiều một tia hiểu biết, rốt cuộc muốn tại đây đãi một năm, tổng không thể tình huống như thế nào đều không biết rõ ràng đi?

“Một chút tiểu lễ.” Bạch Quá tùy tay lấy ra một lọ linh khí đan, đưa cho binh lính.

“Trăm triệu không thể.” Binh lính vội vàng xua tay nói: “Nếu là làm đại nhân thấy ta thu người đồ vật tuyệt đối sẽ đánh chết ta, được sư, thỉnh người thu hồi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Chúng ta đi nghỉ ngơi đi

Bạch Quá không có thu hồi đan dược, ngược lại lại lấy ra một lọ, ấn ở hấn trong tay, nói: “Này một lọ cho người, mặt khác một lọ cấp cùng người cùng nhau huynh đệ, các người nếu là không lấy, chính là khinh thường ta.”

“Này...” Lấy lại không phải, không lấy lại không phải, binh lính chính vì khó thời điểm, nghe thấy từ xa tới gần tiếng bước chân, vội vàng đem hai bình đan dược dấu đi.

Thấy hấn đem đan dược thu hồi, Bạch Quá cười cười, nhìn về phía đại môn nội cách đó không xa, một bộ áo xanh tố y nữ tử triều hấn đi tới, nói vậy

đây là Thiệu Quốc Huy trong miệng theo như lời Thiên Mã sơn trang chủ nhân, Mã Ngọc Phụng.

Thiệu Quốc Huy còn lại là thu Bạch Quá đan dược bình lính, hần lập tức xoay người tiến lên, chấp tay nói: “Tham kiến đại nhân.”

Mã Ngọc Phụng chính là phía trước ở gác mái nội uy điều mỹ lệ nữ tử, nàng đối Thiệu Quốc Huy vẫy vẫy tay, sau đó nhìn về phía Bạch Quá, cười nói: “Ngươi chính là bạch dược sư đi? Xin đợi đã lâu, bên trong thỉnh.”

Dược sư, là đối một người đan sư xưng hô. Bạch Quá hiện tại là nhị phẩm đan sư, kỳ thật cũng chính là dược sư cấp bậc. Chờ Bạch Quá thăng cấp đến tam phẩm đan sư, còn lại là dược chủ. Tứ phẩm đan sư là Dược Vương, ngũ phẩm đan sư là dược tông, tóm lại càng về sau thăng cấp càng khó khăn.

Thế gian vô số người đều bị tạp chết ở dược chủ hòa Dược Vương đan đạo cảnh giới, có thể nghĩ con đường này là cỡ nào khó đi.

Bạch Quá lập tức ôm quyền nói: “Nói vậy phu nhân chính là mã trang chủ đi, tại hạ Bạch Quá.”

Mã Ngọc Phụng gật gật đầu, duỗi ra tay: “Bạch dược sư bên trong thỉnh.”

Bạch Quá cũng không khách khí, đi nhanh hướng trong đi đến. Vừa tiến vào Thiên Mã sơn trang liền cảm nhận được một cỗ cực cường linh khí, này cỗ linh khí hút vào trong cơ thể, liền tính không thể vận công đều có thể cảm giác đến chính mình tu vi đang ở gia tăng.

“Mã trang chủ, Thiên Mã sơn trang vì sao linh khí như thế nồng đậm?” Bạch Quá thuận miệng hỏi câu.

Bạch hỏi đến cái này Mã Ngọc Phụng có điểm không biết như thế nào trả lời, rốt cuộc đây là sơn trang bí mật, không thể báo cho ngoại nhân, “Trận pháp duyên cớ.”

Bạch Quá ngẫm liếc mắt một cái bên cạnh Mã Ngọc Phụng, trận pháp hần Bạch Quá há có thể nhìn không ra tới? Liền tính hần sẽ không trận pháp cũng có thể biết này linh khí không chỉ là trận pháp duyên cớ, trong đó tất nhiên có ẩn tình. Nếu đối phương không muốn nhiều lời, hần cũng không thật nhiều hỏi.

Mã Ngọc Phụng mang bạch lại đây đến một chỗ gác mái trước, gác mái bằng hiệu thượng viết “Mã thiên” hai chữ, chữ viết cứng cáp hữu lực, đầu bút lông quay lại. Vừa thấy liền biết là tu vi cao thâm văn gia viết.

Đãi hai người đi vào trong đại sảnh, Mã Ngọc Phụng phát tay làm thủ hạ rời đi, lúc này đi lên hai gã thị nữ, Mã Ngọc Phụng nhàn nhạt nói: “Cấp bạch dược sư thượng trà.”

“Là.” Hai gã thị nữ yếu điệu lui ra.

“Bạch dược sư mời ngồi.” Mã Ngọc Phụng nhắc tới góc vấy ngồi xuống, nhìn về phía một bên khuôn mặt tuổi trẻ soái khí bạch lối đi nhỏ: “Bạch dược sư, theo ta được biết từ đan miếu đến này ít nhất muốn một tháng rưỡi lộ trình, cho dù có phi hành Linh Khí cũng yêu cầu gần một tháng lộ trình, nhưng ngươi mới mười ngày liền đến, cái này làm cho ta không thể tưởng tượng.”

Nên hỏi còn phải hỏi, Bạch Quá tuy rằng biết Mã Ngọc Phụng sẽ hỏi cái này vấn đề, nhưng không nghĩ tới mới vừa gặp mặt liền hỏi, thật là trở tay không kịp. Tùy tiện xả cái lý do, “Vốn dĩ ta cũng cảm thấy một tháng đến không được nơi này, nhưng nửa đường thượng gặp được một người bạn cũ, hần thuận đường mang ta lại đây.”

“Ngà?” Mã Ngọc Phụng hồ nghi một tiếng, hiển nhiên này kết quả ra ngoài nàng đoán trước ở ngoài, hỏi tiếp nói: “Không biết là vị nào tiền bối, còn thỉnh bạch dược sư thuyết minh, yên tâm, ta không có khác ý tứ.”

“Mục qua thánh.” Bạch Quá thuận miệng nói câu, hần không tin Mã Ngọc Phụng sẽ biết mục qua thánh là người nào, mục qua thánh bị nhốt ở Kim Môn nội mấy vạn năm, thế gian biết hần tên người chỉ sợ thật sự không nhiều lắm.

“Mục qua thánh?” Mã Ngọc Phụng vẻ mặt nghi hoặc, hiển nhiên không nghe nói qua có như vậy nhất hào người, hần Thiên Mã sơn trang tin tức linh thông, lại liền một kẻ mạnh tên cũng chưa nghe nói qua, này hiển nhiên có chút buồn cười. Trừ phi Bạch Quá là thuận miệng nói bậy tên, bằng không nàng như thế nào sẽ không biết?

Sau khi suy nghĩ cẩn thận Mã Ngọc Phụng không có tiếp tục hỏi cái này đề tài, nàng biết Bạch Quá có bí mật, cho nên mới không nói. Đối phương là nhị phẩm đan sư, lại tuổi trẻ. Tiền đồ hiển nhiên không tồi, không cần thiết bởi vì một câu đắc tội với người, lập tức cười nói: “Bạch dược sư, không biết ngươi mang theo nhiệm vụ da cuốn?”

“Tự nhiên là mang theo.” Bạch Quá tùy tay lấy ra nhiệm vụ da cuốn, đưa cho Mã Ngọc Phụng. Hần biết đối phương hần là cùng hần bắt đầu giao tiếp, nói cách khác nhiệm vụ chân chính thực hành.

Mã Ngọc Phụng tiếp nhận nhiệm vụ da cuốn, đơn giản nhìn vài lần, sau đó từ nhẫn trữ vật trung lấy ra một trương giống nhau như đúc da cuốn, đưa cho Bạch Quá, “Này trương ngươi phục khắc một chút, sau đó ấn cái hồng ấn.”

Bạch Quá làm theo, Mã Ngọc Phụng cũng ở Bạch Quá cho hần da cuốn thượng phục khắc lại một phần, sau đó ấn hạ hồng ấn. Đãi hết thấy sau khi kết thúc, Mã Ngọc Phụng mở miệng nói: “Không biết dược sư sẽ luyện chế loại nào đan dược?”

Hai gã thị nữ bưng nước trà tiến lên, bày biện ở trên bàn. Bạch Quá cầm lấy chén trà nhẹ nhàng thổi khẩu khí, nhấp nước miếng, nói: “Nhị phẩm đan

được, chỉ cần phu nhân có thể lấy đến ra linh thảo, ta là có thể luyện chế ra tới.”

“Hào!” Mã ngọc mắt phượng tình sáng ngời, đối Bạch Quá lại thương thức vài phần. Hứa hẹn nói: “Chỉ cần được sư có thể luyện chế ra ta muốn đan dược, Thiên Mã sơn trang định sẽ không bạc đãi được sư.”

“Có phu nhân những lời này là đủ rồi, Bạch mỗ tất đương đem hết toàn lực.” Bạch Quá đáp lại nói.

“Hào! Hôm nay sắc trời cũng không còn sớm, chúng ta đi nghỉ ngơi đi.” Mã Ngọc Phượng cười ha hả nói.

Bạch Quá ngẩn ra, cho rằng chính mình nghe lầm, vội vàng hỏi: “Phu nhân người nói cái gì?”

Mã Ngọc Phượng nghi hoặc nói: “Chẳng lẽ ta vừa rồi chưa nói rõ ràng sao? Ta nói sắc trời không còn sớm, chúng ta nên nghỉ ngơi.”

Bạch Quá hút khẩu khí lạnh, này nima là nào vừa ra a?

“Phu nhân ý tứ là, người cùng ta, cùng nhau ngủ?” Bạch Quá nhỏ giọng hỏi.

“Bằng không đâu?” Mã Ngọc Phượng hỏi ngược lại.

Bạch Quá vội vàng đứng dậy lui về phía sau, xua tay nói: “Thứ Bạch mỗ ngu dốt, không biết phu nhân là ý gì tư?”

Mã Ngọc Phượng cũng đứng lên, trên mặt có chút mất tự nhiên, “Chẳng lẽ làm nhiệm vụ thời điểm các người người không cùng người đã nói việc này?”

Bạch Quá càng ngạc nhiên, này nima lại đây đương cái thể tục đan sư còn muốn bồi ngủ, cái này kêu cái gì sự tình?

Đan miếu những người đó chẳng lẽ là ở chơi hán? Còn có cái kia nhiệm vụ chỗ trung niên nhân, căn bản không cùng hán thông qua khí, sao có thể biết có loại chuyện này?

Bỗng nhiên Bạch Quá nhớ tới một việc, lúc ấy hán lấy nhiệm vụ này thời điểm có cái mặt chữ điền nam tử cùng hán cướp đoạt, lúc trước hán không để ý, còn không phải là cái nhiệm vụ, liên tính đoạt nhân gia còn có thể đổi một cái nhiệm vụ, dù sao nhiệm vụ rất nhiều.

Bất quá lúc ấy hán xác xác thật thật cảm nhận được mặt chữ điền nam tử đối hán sát ý, kia cỗ sát ý tựa hồ như là cướp đoạt đối phương âu yếm đồ vật giống nhau. Hay là kia nam tử biết tới nơi này còn muốn bồi ngủ, cho nên chính mình đoạt hán đồ vật, đối phương mới nổi lên sát tâm?

Này liên tiếp sự tình làm cho Bạch Quá đầu say xe, hôm nay mã sơn trang trang chủ cũng quá mở ra, lần đầu tiên gặp mặt liền đem người hướng trên giường thỉnh, cái này kêu chuyện gì a!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Mệt mõi chỗ

Mã Ngọc Phượng cũng phát hiện Bạch Quá sắc mặt không thể nào đẹp, nàng cũng bắt đầu nghi hoặc, dựa theo nàng tư sắc không biết nhiều ít nam nhân quý gối ở thạch lư vậy hạ, nhưng này Bạch Quá như là tránh chỉ hầy còn không kíp giống nhau, muốn rời xa nàng.

Kỳ thật Bạch Quá liên tính muốn ngủ nhân gia cũng không hiện thực, hán vốn dĩ liên không phải người, này thân huyết nhục chi khu chi là túi da, thân thể khí quan đều là giả. Cho nên hán căn bản không cần ăn cơm, cũng không cần ngủ, càng sẽ không đi tiểu ị phân.

Hết thấy nhân loại sinh hoạt thói quen đều sẽ không ở hán trên người phát sinh, nếu có nói, đó chính là bởi vì này thân túi da cùng tiên cốt có một tia liên hệ, này liên hệ gần là cảm giác đau, cũng chính là thời điểm chiến đấu bị thương có thể trước tiên cảm nhận được.

Lúc trước hán cùng bạch lang quang thời điểm chiến đấu chính là như thế, tuy rằng xương cốt cứng rắn, nhưng huyết nhục chi khu yếu ớt, nếu đã chịu phạm vi lớn thương tổn, hán cũng sẽ khiêng không được.

Càng không cần phải nói hành nhi nữ việc, nói khó nghe điểm, hán phía dưới gia hỏa căn bản là là bài trí, trừ phi dựa vào nguyên lực mới có thể dựng thẳng, nếu không chính là phế căn, lấy đến xem.

“Hay là bạch được sư không vui?” Mã Ngọc Phượng sắc mặt có chút khó coi, tựa hồ muốn nói ta như vậy nữ nhân bồi người ngủ là vinh hạnh, người

còn rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt?

Bạch Quá bỗng nhiên nói: “Không đúng không đúng, phu nhân hiểu lầm. Gần nhất ta thương tới rồi nào đó bộ vị, cho nên không có phương tiện là thật sự.”

“Thương đến nào đó bộ vị?” Mã Ngọc Phụng lập tức triều Bạch Quá hạ thể nhìn lại, trên mặt lộ ra nhiên thần sắc, chậm rãi đã đi tới.

Bạch Quá hiện tại thấy nữ nhân này liền sợ, hần xem như phục, nữ nhân ba mươi như lang, bốn mươi như hổ, những lời này quả nhiên nói không sai, Mã Ngọc Phụng chính là tốt nhất ví dụ.

Tuy rằng trong lòng thấp thỏm, nhưng Bạch Quá vẫn là làm bộ một bộ đạm nhiên biểu tình, làm Mã Ngọc Phụng tới gần. Mã Ngọc Phụng đi vào Bạch Quá bên cạnh, trên dưới đánh giá vài lần, bỗng nhiên vươn một con 嫵 tay, triều Bạch Quá hạ thể chộp tới.

Bạch Quá vẫn ti chưa động, làm đối phương trào hần hạ thể, không làm như vậy chỉ sợ Mã Ngọc Phụng sẽ không tin tưởng lời hần nói, rốt cuộc kế tiếp còn muốn ở chung một năm thời gian, nháo cương quan hệ không phải sáng suốt lựa chọn.

Mã Ngọc Phụng sắc mặt biến đổi, nàng vượt Bạch Quá hạ thể thể nhưng không cảm giác được chút nào biến hóa, nói cách khác Bạch Quá nói chính là thật sự, kia ngoạn ý thật thương tới rồi. Nếu không không có khả năng ở tay nàng trung còn không có biến hóa.

Chậm rãi buông ra Bạch Quá dưới thân tay, Mã Ngọc Phụng sắc mặt có chút nóng lên, chính mình thể nhưng làm ra như thể mắc cỡ động tác, lập tức run giọng nói: “Xin lỗi được sự, ta chỉ là nhất thời tò mò, thỉnh không cần hướng trong lòng đi.”

Bạch Quá ha hả, nhất thời tò mò, người lại không phải tiểu hài tử, người tò mò cái mao a! Mặt ngoài còn lại là nói: “Phu nhân nghiêm trọng, nếu không chuyện khác ta liền về trước phòng.”

“Hào.” Mã Ngọc Phụng sắc mặt đỏ lên, bỗng nhiên nhớ tới cái gì, đối với ngoài phòng nói: “Người tới, cấp bách được sự chuẩn bị một gian thượng phòng, không cần chậm trễ!”

Ngoài phòng thực mau tới hai gã thị nữ, này hai cái thị nữ không phải vừa rồi bùng trà thị nữ, bất quá Bạch Quá đối này không thêm để ý, đi theo hai gã thị nữ đi rồi.

Mã Ngọc Phụng trở lại trước bàn, nâng chung trà lên nhấp một hớp nước trà, sau đó nhìn về phía Bạch Quá uống kia một ly trà thủy, mặt lộ nghi hoặc chi sắc, “Ta rõ ràng sai người cho hần nước trà thả xuân dược, vì sao cũng không phản ứng? Hay là hần kia ngoạn ý phế đi”

Liên tính Bạch Quá hạ thể bị thương, cũng không có khả năng cùng mang xuân dược nước trà một chút phản ứng cũng chưa, trừ phi Bạch Quá không có sinh dục công năng, cũng chính là thường nói thái giám. Nhưng nàng quan sát quá Bạch Quá nhất cử nhất động, vẫn chưa phát hiện có cái gì không thích hợp địa phương, hoàn toàn chính là một cái bình thường nam tử.

Duy độc hạ thể sự tình làm Mã Ngọc Phụng tưởng không rõ, tưởng không rõ liền tưởng không rõ, luôn có tới kia một ngày, đến lúc đó rồi nói sau.

Mã Ngọc Phụng có chút mất hứng, nhớ tới vừa rồi triều Bạch Quá hạ thể trên mặt chính là một trận ửng hồng chi sắc.

Bạch Quá bị hai gã thị nữ an bài ở một gian trong đại viện, này gian sân linh khí so ngoại giới càng dư thừa, tựa hồ tại đây tu luyện sở trường nửa công lần, tốc độ tuyệt đối sẽ mau thượng rất nhiều.

Bất quá vừa nhớ tới Mã Ngọc Phụng hần liền một trận run run, nữ nhân này thoát nhìn rất thủ bổn phận, nhưng trên thực tế lại là cái ngoại buồn nội tao gia hỏa, làm người chịu không nổi.

Cũng không biết về sau còn như thế nào ở chung, chẳng lẽ thật muốn cùng đối phương phát sinh điểm quan hệ?

Bạch Quá lắc lắc đầu, làm hần thuận theo tự nhiên hảo, hần tới nơi này là bang nhân luyện đan trốn họa, không phải tới này khoái hoạt tiêu dao.

Bóng đêm yên tĩnh, lại còn có thể nghe thấy chim chóc kêu to, cùng một ít sâu phát ra thanh âm. Bạch Quá nhắm mắt vận chuyển chu thiên, đang ở hấp thu nơi đây nồng đậm linh khí, bỗng nhiên hần cảm nhận được linh khí trung mật mờ phùng hướng cảm, là đến từ một chỗ địa phương.

Kia chỗ không biết địa phương mang cho hần cảm giác rất cường liệt, tựa hồ nơi đó có vô cùng vô tận linh khí.

Lập tức mở hai mắt, Bạch Quá tính toán tìm tòi đến tột cùng.

Thừa dịp bóng đêm cấp thiên nhiên áo ngoài, Bạch Quá lặng lẽ chuồn ra sân, triều kia chỗ mật mờ địa phương tiềm đi. Viện này trung Bạch Quá thô sơ giản lược phỏng chừng một chút, giống nhau thủ vệ cùng gia đình tu vi đều đang sở tiền cảnh cùng mới sinh cảnh, Mã Ngọc Phụng tu vi mới Khai Nguyên cảnh lúc đầu, những người khác tu vi cũng đều không đáng giá nhắc tới.

Toàn bộ Thiên Mã sơn trang không có một cao thủ, Bạch Quá một người liền có thể khiêu chiến toàn bộ sơn trang.

Bất quá Bạch Quá không ngốc, hần là tới làm nhiệm vụ, không phải tới vào nhà cướp của.

Bằng không trở về đan miếu vô pháp báo cáo kết quả công tác.

Càng là sờ gần, Bạch Quá càng là cảm giác được kia cổ linh khí khủng bố, này cổ linh khí cùng hắc tu luyện quá bất luận cái gì địa phương đều không thể tương đối, không biết là cái dạng gì một chỗ.

Dần dần lộ ra một tòa đen nhánh phòng nhỏ, Bạch Quá trong tầm mắt này gian nhà ở thoát nhìn giống như tinh thiết thành lũy, căn bản nhìn không ra là người trụ địa phương, hoặc là căn bản là không phải cho người ta trụ.

“Người nào!”

Bạch Quá tâm trung cả kinh, quay đầu nhìn lại, trên bầu trời không biết khi nào phi rơi xuống một người mặc màu xám đạo bào nam tử, người này ẩn đường một đạo màu đỏ ẩn ký, nhìn qua rất là chí hân.

Bạch Quá mặt ngoài làm bộ dường như không có việc gì bộ dáng, vỗ vỗ mông đứng lên, nhìn cái này nam tử nói: “Ta là các ngươi trang chủ mời đến bạch được sư, có cái gì chỉ giáo?”

Kỳ thật Bạch Quá nội tâm lại là chấn động mãnh liệt, hắc còn tưởng rằng hôm nay mã sơn trang trung không có cao thủ, này chỉ chớp mắt thời gian, liền tới rồi một cái tách ra cảnh trở lên cường giả, còn hảo có cái thân phận có thể bảo mệnh, bằng không liền thảm.

“Bạch được sư?” Nam tử nghi hoặc nói: “Bạch được sư ngươi đại buổi tối ở chỗ này làm cái gì?”

Đối phương hiển nhiên tâm sinh nghi hoặc, Bạch Quá làm bộ làm tịch nói: “Bóng đêm kiều diễm, ta vô tâm giấc ngủ, ra tới đi dạo, không ngại ngại ngươi đi?”

“Bạch được sư, nơi đây nãi sơn trang yếu địa, không phải ta không cho ngươi dạo, mà là nơi này thật sự không thể dạo, nếu không xảy ra sự tình trang chủ sẽ lấy chúng ta thử hỏi.” Áo bào tro nam tử đứng sự thật nói.

Này càng làm cho Bạch Quá tâm trung cảm thấy cái này địa phương có vấn đề, bằng không vì sao phải tách ra cảnh cường giả tại đây gác?

“Ta liền tại đây đi dạo, không biết sẽ ra chuyện gì?” Bạch Quá làm bộ không hiểu rõ bộ dáng, kỳ thật là thật sự không biết tình.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Đây là thần lò

“Không phải bạch được sư xuất sự, mà là chúng ta sẽ xảy ra chuyện, nơi đây lai lịch không tiện lộ ra, còn thỉnh bạch được sư không cần hỏi lại, nếu không là làm ta khó xử.” Áo bào tro nam tử ngữ khí chân thật đáng tin.

Bạch Quá biết hỏi lại đi xuống sẽ tạo hoài nghi, cười gượng hai tiếng xua tay nói: “Hiểu được, ta đây liền không quấy rầy, cáo từ.”

“Bạch được sư đi thông thả.” Áo bào tro nam tử nói thanh, như suy tư gì.

Bạch Quá phản hồi chỗ ở nhẹ nhàng thở ra, không nghĩ tới nơi đây dấu điểm hung hiểm, nếu bị người phát hiện mục đích của chính mình, tuyệt đối ăn không hết gói đem đi, việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn.

Một đêm an tường, không có tái sinh khúc chiết. Sáng sớm hôm sau Bạch Quá đang ở trong viện đuổi người, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, từ xa tới gần.

“Bạch được sư, mã trang chủ cho mời.” Một lão nô kính cẩn nói.

Bạch Quá hai lời chưa nói, đi theo lão nô hướng hôm qua gác mái phương hướng đi đến.

Còn chưa tới phụ cận, mã trang chủ liền nhiệt tình đi ra, làm lão nô sau khi rời đi thỉnh Bạch Quá nội ngồi.

“Không biết bạch được sư hôm qua ngủ đến nhưng hương không?” Mã Ngọc Phụng cười ngậm ngậm hỏi.

Bạch Quá đứng sự thật nói: “Ta nhận giường, cho nên tối hôm qua ngủ không được ở sơn trang trung đi dạo một hồi, hy vọng không có cấp trang chủ mang đến phiền toái.”

Mã Ngọc Phụng hơi hơi mỉm cười, nói sang chuyện khác nói: “Nói vậy bạch được sư cũng biết, tới ta này nhiệm vụ chính là luyện đan. Linh thảo quân đủ, người chỉ cần luyện ra ta muốn đan được có thể.”

Nói xong câu đó Mã Ngọc Phụng lấy ra một trương tràn ngập tự giấy, đưa cho Bạch Quá.

Bạch Quá nhìn thoáng qua trên giấy tự, đạm nhiên nói: “Không thành vấn đề, mã trang chủ nhưng có hảo chút đan lô?”

Bạch Quá tự thân đan lô không thích hợp dùng, đó là ma đan nướng thanh cho hắn.

“Được sư mời theo ta tới.” Mã Ngọc Phụng đứng dậy triều gác mái ngoại đi đến, Bạch Quá đi theo.

Hai người rẽ trái rẽ phải đi vào một chỗ cũ nát tiểu đình viện nội, đẩy cửa mà nhập càng là cũ nát bất kham, hiển nhiên nơi đây hàng năm không người quét tước, cũng không biết là gì nguyên do.

Bạch Quá không có hỏi nhiều, đi theo Mã Ngọc Phụng đi vào phòng trong, trong phòng không có bất luận cái gì gia cụ, chỉ có mấy chục đỉnh đan lô trưng bày trên mặt đất, đan lô cũ kỹ, tro bụi che kín mặt ngoài, ít nhất cũng có vài thập niên không ai chà lau.

“Này mười lăm đỉnh đan lô chính là ta lang quân sở lưu, vốn dĩ ta muốn đem này đó đan lô ném, nhưng niệm cập cũ tình cho nên phóng chưa động, bạch được sư thích cái nào liền cầm cái nào hảo, tùy tiện chọn.” Mã Ngọc Phụng hiển nhiên đối này đó đan lô cũng không để ý, không chút để ý nói.

Bạch lão đi nhỏ tạ sau tiến lên đánh giá này đó đan lô, vừa rồi Mã Ngọc Phụng lời nói trung tựa hồ có chút vấn đề. Nàng nếu kêu hắn lang quân, nhưng rồi lại nói niệm cập cũ tình, này cũ tình Bạch Quá không cho rằng Mã Ngọc Phụng là đối này đó đan lô cũ tình, mà là đối kia lang quân cũ tình.

Từ điểm này phán đoán này hai người quan hệ hiển nhiên không tốt, trong đó tựa hồ có chút ả tình. Tóm lại Bạch Quá không cho rằng này mã trang chủ là cái gì hảo điều, một cái chưa bao giờ gặp mặt nữ tử, ngày đầu tiên liền muốn cho chính mình bồi ngủ, có thể hảo được đến chạy đi đâu?

Nói là loi ong bướm cũng không quá.

Trước mắt mười lăm đỉnh đan lô nhan sắc khác nhau, nhưng đại đa số vì tro đen sặc, đây là thể gian đại đa số đan lô nhan sắc, bình phàm vô kỳ.

Nhưng trong đó có bốn đỉnh đan lô nhan sắc tương đối kỳ quái, về ngoài hình dạng thượng cũng mỗi người mỗi vẻ.

Mã Ngọc Phụng đối này đó đan lô không có hứng thú, Bạch Quá lại xem đến rất là cẩn thận, nàng mở miệng nói: “Bạch được sư chậm rãi chọn lựa, ta trước rời đi một chút.”

“Mã trang chủ xin cứ tự nhiên.”

Mã Ngọc Phụng đi rồi Bạch Quá mới bắt đầu nghiêm túc lên, một cái tốt đan lô đối đan sư tới ngôn là quan trọng nhất, trong đó quyết định đan được chất lượng cùng một ít chi tiết.

Kia mười một đỉnh tro đen sặc đan lô Bạch Quá nhất nhất xem qua, không có phát hiện cái gì không giống bình thường chỗ, bình thường thực.

Đem mười một đỉnh tro đen sặc đan lô chuyển qua một bên, Bạch Quá đem mặt khác bốn đỉnh đan lô đơn độc đặt, trong đó một đỉnh đan lô nhan sắc vì màu đỏ sậm, đỉnh thân là tam nhĩ ba chân, này tướng ngoài có cổ xưa tiền văn, Bạch Quá tự nhận không hiểu.

Đan lô xúc tua lạnh lẽo, bạch xem qua thân một ngưng, tay áo vung lên, đan lô tường ngoài tro bụi trở thành hư không, nước trong quyết thi triển. Đan lô trọng đối tân sinh.

Mới tinh đan lô hiện ra ở bạch xem qua trước, rửa sạch sạch sẽ sau đan lô tường ngoài màu đỏ sậm càng thêm tươi đẹp, như là từ máu loãng trung vớt ra giống nhau.

Bạch Quá tấm tắc bảo lạ, này đan lô tuyệt đối không giống bình thường, nổi lên tâm niệm giờ tay đem đan lô thu vào nhẫn trữ vật trung, dù sao Mã Ngọc Phụng đối này đó đan lô không có hứng thú, làm hắn nhiều lấy mấy đỉnh cũng không có việc gì.

Tiếp theo đỉnh đan lô nhan sắc vì thổ hoàng sặc, tường ngoài một chút hoa văn, bốn nhĩ bốn đủ. Có cổ bần đất đại địa hơi thở, Bạch Quá không có do dự, giờ tay lại thu đi rồi.

Đệ tam đỉnh đan lô từ về ngoài thượng nhìn lại căn bản không giống đan lô, đảo như là lưu hương. Tuy rằng đều là lò, nhưng khác biệt nhưng lớn. Bạch Quá đơn giản quan sát một phen, cũng thu đi rồi.

Cuối cùng một đỉnh đan lô nhưng thật ra làm Bạch Quá nhìn nhiều vài lần, này đan lô trình màu lục đậm, sáu nhĩ sáu đủ. Nước trong quyết xử lý qua đi nó càng hiện bất phàm chỗ, tường ngoài xanh sẫm cổ xưa, có long xà quấn quanh, cũng có chim bay cá nhảy đồ án, từ giữa phát ra mà ra hơi thở càng là làm Bạch Quá tâm kinh.

Phía trước hắn thu đi tam đỉnh đan lô, chỉ sợ thêm lên đều không thắng nổi này một đỉnh.

Nơi xa tiếng bước chân tới gần, xem ra là Mã Ngọc Phụng đã trở lại. Bạch Quá lập tức thu đi đan lô, xoay người mà ra.

“Mã trang chủ, ta tự mình cầm bốn đỉnh đan lô, nếu trang chủ để ý ta lập tức trả lại còn lại tam đỉnh.” Bạch Quá không có dấu điểm, liền tính dấu điểm đối phương sớm muộn gì cũng sẽ bị điều tra ra, Mã Ngọc Phượng lại không phải người mù.

Kỳ thật Bạch Quá sớm có tính toán, liền tính Mã Ngọc Phượng mở miệng tìm hấn muốn còn lại tam đỉnh, hấn cũng không mệt. Chỉ cần kia đỉnh màu lục đậm đan lô lưu trữ là được, này một đỉnh để đến quá trăm ngàn đỉnh.

Mã Ngọc Phượng vẫy vẫy tay, chút nào không thêm đề ý, “Này đó đan lô phóng cũng là phóng, không bằng cấp được sư càng tốt, liền tính đều lấy hết ta cũng không thêm đề ý.”

Nàng xác không thêm đề ý, này đó đan lô ở trong mắt nàng hoàn toàn chính là phế liệu, nếu Bạch Quá không lấy đi, nàng sớm muộn gì cũng sẽ xử lý.

Bạch Quá âm thầm lắc đầu, nữ nhân này quả nhiên là cái bình hoa, được việc thì ít, hỏng việc thì nhiều. Nhiều như vậy hao đan lô thế nhưng đương phế liệu ném ở chỗ này phủ bụi trần, bạch không thực ở không biết nói nàng cái gì hảo, tóm lại nữ nhân này ở trong lòng hấn để lại không tốt ấn tượng.

“Đa tạ trang chủ.” Bạch Quá vội vàng nói lời cảm tạ, mặc kệ đối phương làm người như thế nào, cái này đại lễ hấn là nhận lấy.

Mã Ngọc Phượng mất hạnh ngắm Bạch Quá liếc mắt một cái, nhàn nhạt nói: “Bạch được sư, một hồi ta sẽ sai người cho người đưa ăn lót dạ được, còn có linh thảo. Luyện đan nhưng đừng một muốn chết rồi thân mình.”

Bạch Quá không có đề ý thuốc bổ là cái gì, nhân gia hảo tâm đưa hấn ăn nhận lấy đó là, chấp tay hồi tạ.

Một canh giờ sau, Bạch Quá vị trí phòng trong phát ra một trận ngửa mặt lên trời cười to.

“Đây là thần lò!”

Ngoại nhân không có khả năng nghe thấy Bạch Quá tiếng cười, bởi vì có ngăn cách trận bàn. Bạch Quá xác thật cao hứng hòng rồi, hấn sau khi trở về lập tức đem kia xanh sẫm đan lô đem ra, để vào người đá lấy lửa sau luyện chế một lò đan được.

Kết quả lại là làm người khiếp sợ. Bạch Quá luyện chế chính là chưa bao giờ luyện qua tam phẩm đan được, nhưng thành công!

Không sai, đích xác thành công. Cái này làm cho Bạch Quá mừng rỡ như điên, tam phẩm đan được hấn lại rõ ràng bất quá, bằng vào hấn hiện tại thực lực còn luyện chế không ra, liền tính luyện chế ra tới, đan được cũng chỉ có thể là hạ phẩm phẩm chất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Bạch Quá muốn té xỉu

Mà trái qua này xanh sẫm đan lô luyện chế lúc sau, kỳ tích đã xảy ra.

Bạch qua tay công chính捏 một lọ đan được, cái chai là tam phẩm đan được ‘Chân Nguyên Đan’, Chân Nguyên Đan là tam phẩm đan được trung phổ biến đan được, tác dụng đại đồng tiểu dị, chủ yếu là gia tăng tu sĩ nguyên lực đan được, bất quá lại so với linh khí đan hiệu thắng ra mấy chục lần.

Bạch qua tay trung chân nguyên đan toàn bộ đều là thượng phẩm phẩm chất, này tất cả đều là xanh sẫm đan lô công lao.

Bạch Quá vòng quanh xanh sẫm đan lô tha hai vòng, bỗng nhiên cúi người dán mà, ở đan lô cái đáy thấy hai cái phồn thể chữ viết, lại không phải tiền văn.

“Ngàn địch.”

“Ngàn địch.” Bạch Quá mặc niệm một câu, đứng lên. Ngàn địch phòng chừng chính là này đan lô tên, có khả năng là luyện khí sư tên cũng nói không chừng, có chút cao nhất luyện khí sư thích đem tên của mình lưu tại đồ vật thượng, xem như tăng danh.

Bạch Quá không quen biết cái gì ngàn địch, nhưng là hấn lại muốn cảm tạ ngàn địch, dùng này lò luyện chế đan được không chỉ có đan được phẩm chất cực cao, còn có thể sử dụng đan đạo trình độ tăng lên. Một công đôi việc.

Thu hồi đan lô cùng trận bàn, Bạch Quá mở ra cửa phòng, ngoài cửa lão nô kính cẩn đứng ở viện ngoài cửa, Bạch Quá tiến lên cười nói: “Lão dư có

chuyện gì sao?”

“Bạch được sư, lão nô tiến đến tặng đồ.” Lão nô từ trong lòng lấy ra một cái túi trữ vật, đưa cho Bạch Quá. Vẫy vẫy tay, phía sau hai gã thị nữ sắc mặt có chút đỏ lên, đem trong tay bùng đồ bỏ đưa lên tiến đến.

Bạch Quá tiếp nhận túi trữ vật, kinh ngạc nhìn kia hai gã tiến lên thị nữ, vì sao xem ta sẽ mặt đỏ, chẳng lẽ là ta mị lực quá lớn?

Lão nô một câu làm Bạch Quá trở lại hiện thực: “Bạch được sư, đây là trang chủ đại nhân cho ngài thuốc bổ, xin hãy nhận lấy.”

Nguyên lai là thuốc bổ, Bạch Quá gật gật đầu, làm hai cái thị nữ đem thuốc bổ đưa vào phòng trong, nhưng nghĩ lại lại không đúng, đưa cái thuốc bổ vì cái gì muốn mặt đỏ?

“Bạch được sư, không có gì sự lão nô liền lui xuống.” Lão nô lộ ra một tia mỉm cười.

“Làm phiền, xin cứ tự nhiên.” Bạch Quá đem lão nô đưa đến viện ngoại, lão nô lại quay đầu lại dặn dò một câu, “Còn thỉnh được sư cần phải đem tháng này đan được luyện thành, trang chủ luôn mãi công đạo quá.”

“Không thành vấn đề.” Bạch Quá trả lời.

“Vậy không quấy rầy được sư thanh tịnh.” Lão nô tiếp đón hai gã thị nữ rời đi, thị nữ trước khi đi còn lược có thâm ý nhìn thoáng qua Bạch Quá.

Bạch Quá lắc lắc đầu, không biết này hai cái thị nữ có ý tứ gì, xoay người phản hồi trong phòng, chuẩn bị bắt đầu luyện đan.

Xem qua túi trữ vật trung linh thảo, Bạch Quá xem như đối thiên mã son trang tài đại khí thô có hiểu biết, này túi trữ vật trung linh thảo ước chừng vượt qua sở muốn luyện chế đan được gấp ba, nói cách khác hẳn có thể luyện chế gấp ba Mã Ngọc Phượng sở muốn đan được.

Khả năng Mã Ngọc Phượng cho rằng Bạch Quá luyện đan sẽ có điều sai lầm, cho nên liền nhiều chuẩn bị một ít linh thảo. Nàng không hiểu biết Bạch Quá, đồng dạng Bạch Quá cũng không hiểu biết nàng. Cho nên nàng không biết Bạch Quá luyện đan cơ hồ không sẽ đi công tác sai.

Này nhiều ra tới gấp ba linh thảo tự nhiên liền về Bạch Quá sở hữu, Bạch Quá cũng sẽ không ngưng ngừng, Mã Ngọc Phượng tốt nhất lại nhiều lấy điểm linh thảo cho hẳn, hẳn sẽ vui vẻ chết.

Kiếp sau tục luyện đan quả nhiên chỗ tốt nhiều hơn, đặc biệt là bế lên thiên mã son trang này thô to chân, tưởng không phát tài đều không được.

Sửa sang lại hảo tâm tình sau Bạch Quá dương tay đem được thảo phủ kín mặt đất, đang chuẩn bị ném người đá lấy lửa đến đan lô trung khi, thấy một bên trên bàn thuốc bổ, tức khắc nổi lên tâm tư.

Thuốc bổ sản nhiệt uống tốt nhất bất quá, bạch lại đây đến trước bàn, đem này trung một cái nắp nồi mở ra, nhắm hai mắt nghe trong đó hương vị, được hương hỗn tạp nguyên liệu nấu ăn hương vị, truyền vào khứu giác trung, làm Bạch Quá vì này rung lên.

Này thuốc bổ trung tuyệt đối trộn lẫn tạp tam phẩm linh thảo, còn có một ít nhị phẩm linh thảo làm phụ liệu, danh tác.

Mà khi Bạch Quá trọn mắt nhìn đến trong nồi một cây thô dài đồ vật sau, tức khắc muốn té xỉu.

“Nima, này nơi nào là cho ta bỏ thân thể, này rõ ràng là muốn ta mệnh.” Bạch Quá vô ngữ, có loại muốn té xỉu cảm giác, Mã Ngọc Phượng quá đặc sao ngu.

Không sai, Mã Ngọc Phượng đích xác thực ngu. Ở Bạch Quá thuốc bổ bên trong thả một cây ngu tiên, nguời nói ngu không ngu?

Này rõ ràng làm Bạch Quá ăn nó, sớm ngày khôi phục thân thể, ý tứ thực rõ ràng, chính là muốn Bạch Quá nửa người dưới kia ngoạn ý khôi phục.

Bạch Quá há có thể không biết? Này Mã Ngọc Phượng đến bây giờ đều còn nghĩ tìm hoan mua vui, há có thể là một cái ngu tự lợi hại. Bạch Quá mức đến hoài nghi hẳn trọng phụ đều chịu không nổi nữ nhân này, nếu không như thế nào sẽ không thể hiểu được mắt tích?

“Nơi này quá dọa người, vẫn là thành thật luyện đan hảo, một năm thực mau liền sẽ qua đi.” Bạch Quá nhìn mắt trong nồi ngu tiên, lắc lắc đầu, liền tính này ngoạn ý lại bỏ hẳn cũng sẽ không ăn.

Hôm nay khởi Bạch Quá bắt đầu rồi hẳn mỗi ngày luyện đan, Mã Ngọc Phượng giao cho hẳn luyện đan nhiệm vụ rất đơn giản, Bạch Quá mỗi ngày hoa một giờ là có thể hoàn thành sở yêu cầu cầu, thời gian còn lại đều là Bạch Quá luyện chế chính mình đan được là chủ.

Đương nhiên linh thảo là thiên mã son trang ra, Bạch Quá một phân tiền không tốn.

Thành như Bạch Quá theo như lời, luyện đan tu luyện vô năm tháng, nháy mắt công phu đã qua ba tháng thời gian, Bạch Quá đan đạo càng ngày càng cường, tam phẩm đan được ở hẳn trong mắt đã không là vấn đề, tin tức này hẳn không nói cho Mã Ngọc Phượng, coi như là bí mật.

Đan miếu hai cái chết lão nhân phỏng chừng cũng lấy hẳn không có biện pháp, bằng không đã sớm đem hẳn lộng đi trở về.

Bạch Quá không thể không tán thưởng, này ngàn địch đan lô không hổ là thần lò, hẳn thậm chí cảm giác ngàn địch đan lô so ma đan nướng thanh cho

hắn tà Xích Hôa Đan lò còn muốn hảo dùng. Nếu có thời gian có linh thảo, Bạch Quá luyện mấy năm đan nói không chừng tứ phẩm đan sư ngũ phẩm đan sư cũng không nói chơi.

Bất quá lại không hiện thực, tứ phẩm, ngũ phẩm đan sư là dựa vào thời gian chồng chất ra tới, Bạch Quá tuy rằng thiên phú dị bẩm, nhưng cũng không có khả năng ở mấy năm nội thành tựu như thế cao siêu cảnh giới. Đây cùng tu vi cũng có quan hệ.

Đan miếu tứ phẩm ngũ phẩm đan sư cái nào không phải tách ra cảnh trở lên cường giả? Thậm chí phản ứng nhiệt hạch cảnh, thăng hoa cảnh cũng không hề số ít.

Bạch Quá mới Khai Nguyên cảnh lúc đầu, liên tính luyện đan thiên phú khác hẳn với thường nhân, cũng không có khả năng vượt qua tu vi trở ngại tới tứ phẩm đan sư.

Này ba tháng trong lúc, Mã Ngọc Phượng mỗi tuần sai người tiến đến đưa ngư tiên, roi ngựa, hổ tiên, lừa tiên. Bạch Quá toàn bộ đều nhận lấy, xong việc những cái đó tiên đều ném, canh Bạch Quá nhưng thật ra uống lên không ít, đối tu vi cũng có trợ giúp.

Bạch Quá hiện tại xem như minh bạch, này Mã Ngọc Phượng là tường luyện đan, tìm hoan hai không làm, mấu chốt Bạch Quá đã thật lâu không có cái kia. Liên tính muốn cái kia cũng không gì cảm giác, huyết nhục đều là giả dối, có thể có cái mao cảm giác a.

Hơn nữa Mã Ngọc Phượng nữ nhân này hắn đoán không ra, không biết nàng là cái cái dạng gì người, Bạch Quá nhưng không cảm thấy đề đề quần là có thể chạy lấy người, sợ phiền phức sau phiền toái. Nguyên nhân vô hấn, Mã Ngọc Phượng trượng phu không thể hiểu được mất tích, lý do đều như vậy hoang đường. Bạch Quá là sẽ không tin tưởng, duy nhất giải thích chính là Mã Ngọc Phượng cố tình dấu diếm trong đó chân tướng.

Có lẽ này chân tướng chỉ có Mã Ngọc Phượng một người biết, những người khác đều không có nhận thức.

Đối với loại này thiệp thế quá sâu nữ nhân, lại còn có là có phu chi phụ, Bạch Quá là sẽ không lay dính, làm người có làm người nguyên tắc, Bạch Quá cũng có Bạch Quá nguyên tắc.

„* „

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Mã Ngọc Phượng sát ý

Một tuần sau, Bạch Quá đang ở trong phòng luyện đan, lão Dư lại tới nữa. www.pbtxt.coM

Lão Dư chính là Mã Ngọc Phượng bên người chạy chân người, hắn luôn là xưng chính mình vì lão nô. Rõ ràng thân phận địa vị ở Thiên Mã sơn trang bất phàm, lại tự coi nhẹ mình, Bạch Quá thực không hiểu.

Từng mấy lần hỏi qua lão Dư, vì cái gì xưng chính mình vì lão nô, lão Dư hiển nhiên có chút bất đắc dĩ, nhưng lại không muốn nhiều lời, làm Bạch Quá không cần hỏi lại.

“Được sư, trang chủ đại nhân cho mời.” Lão Dư vào cửa sau nói thẳng nói.

Bạch hỏi đến: “Lão Dư, Mã trang chủ đột nhiên tìm ta có việc sao?”

Với hắn mà nói Mã trang chủ hoàn toàn có thể đem hắn xem nhẹ, Bạch Quá tác dụng chính là luyện đan. Nếu ở Mã ngọc mất phượng trung còn lại tác dụng, đơn giản chính là nam nữ chi hoan.

Bạch Quá lo lắng chính là điểm này, nhưng hắn vẫn là muốn hỏi một chút, vạn nhất thực sự có chuyện khác cũng nói không chừng.

Lão Dư lắc lắc đầu không nói gì, hiển nhiên hắn cũng không biết.

Bạch Quá đành phải cùng lão Dư tiến đến, bất quá lần này lão Dư không có dẫn hắn đến thường xuyên đi cái kia gác mái, mà là đi hướng một khác chỗ, con đường này Bạch Quá đã từng đã tới một lần, đúng là kia chỗ mịt mờ chỗ, cũng chính là linh khí cực kỳ nồng đậm địa phương.

Đen nhánh như tinh thiết thành lũy phòng ở lại lần nữa xuất hiện ở trong tầm mắt, Bạch Quá cho rằng lão Dư muốn dẫn hắn đi này thành lũy bên trong, ai ngờ lão Dư một cái chuyển biến, một gian đại trạch viện xuất hiện ở trước mắt.

“Trang chủ đại nhân ở bên trong, Dược sư mời vào đi.” Lão Dư nói xong liền đi rồi.

Bạch Quá quan sát một chút bốn phía, nơi này linh khí cũng thực nồng đậm, trước mắt đại môn nội mấy trăm đóa hoa tươi điểm lệ rục rờ, mùi hoa phác mùi.

“Bạch Dược sư tiến vào ngồi xuống đi.” Nhà cửa trong phòng truyền ra Mã Ngọc Phượng thanh âm.

Bạch Quá đành phải căng da đầu đi vào, làm Bạch Quá kinh ngạc chính là phòng này nội không có bàn ghế, chỉ có một trương giường lớn, chính trương giường đều là màu tím trang sức vật, trong phòng có một cổ mặc danh mùi hương, làm người hormone phân bố. www.pbtxt.com

Bạch Quá tâm trung ám đạo một tiếng không tốt, Mã Ngọc Phượng ngao mấy tháng xem ra chịu đựng không được tịch mịch, cho nên mới sẽ làm hấn tới, đối phương tặng nhiều như vậy thuốc bổ, vì còn không phải là ngày này?

“Mã trang chủ thật là hảo nhĩ hứng.” Bạch Quá khen một câu, sau đó hỏi: “Không biết trang chủ hôm nay tìm ta có chuyện gì?”

Mã Ngọc Phượng khoe miệng toát ra một tia hài hước, nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Cũng không có việc gì, chính là tìm ngươi tâm sự thiên, hay là bạch Dược sư không cho ta mặt mũi?”

“Mã trang chủ nói đùa.” Bạch Quá tiến lên hai bước, cùng Mã Ngọc Phượng bảo trì khoảng cách nhất định, nhìn nàng mê người thân mình nói: “Tuồng liêu cái gì?”

Mã Ngọc Phượng hôm nay ăn mặc cùng ngày xưa bất đồng, một kiện màu tím lụa mỏng mỏng y khoác trụ ngọc thể, bên trong còn lại là mặc một cái cực mỏng màu đỏ nhạt bên người quần áo, bất luận cái gì nam nhân nhìn đều không tránh được khen một câu, thật là ưu vật.

Nhưng bạch không thực ở vui vẻ không đứng dậy, Mã Ngọc Phượng càng là như vậy, hấn càng khó kham. Hai người nháo cương quan hệ cũng không tốt, Mã nhiệm vụ cần thiết hoàn thành.

“Ngươi lại đây ngồi, ngồi ta bên cạnh. Như vậy xa như thế nào nói chuyện phiếm.” Mã Ngọc Phượng ngoắc ngón tay, nàng hoài nghi Bạch Quá vẫn là cái non, bằng không sao có thể không biết kế tiếp muốn làm cái gì, lại còn có thực ngưng ngưng bộ dáng.

Bạch Quá đều phải hôn mê, Mã Ngọc Phượng như thế hùng hổ dọa người, hấn bắt quá đi ngược lại không thể nào nói nổi. Không sai, hấn tại đây một đời thật là non, chưa kinh lịch nhân sự. Nhưng lại đối này không xa lạ, bởi vì bảo lưu lại thượng một đời ký ức.

Roi vào đường cùng đành phải tới gần Mã Ngọc Phượng, ngồi ở hương giường một góc, không dám tới gần nữ nhân này, sợ nàng một chút cảm giữ không được nhào lên tới.

“Bạch Dược sư, ngươi ngồi lại đây một chút sao.” Mã Ngọc Phượng ngữ khí mềm nhẹ, liêu liêu trên người vậy, lộ ra trắng bóng đùi.

Bạch Quá không dám cùng nàng đối diện, mở miệng nói: “Mã trang chủ, có chuyện gì liền nói đi, ta lỗi tai không điếc.”

Mã Ngọc Phượng tựa hồ không có kiên nhẫn, một chút đánh về phía Bạch Quá, đem Bạch Quá phác gục ở màu tím trên giường.

Bạch Quá không có động, Mã Ngọc Phượng không có khả năng thực hiện được, chỉ cần chính mình phía Dưới mềm oặt liền tính là đảo quốc nữ diễn viên tới cũng không thể nề hà.

Mã Ngọc Phượng không tới quá đáng quý cơ hội, một tay hướng Bạch Quá hạ thể sờ soạng, cả người đè ở hấn trên người. Nàng chờ đợi ngày này đợi mấy tháng, tặng nhiều như vậy thuốc bổ chính là vì hôm nay, há có thể không như nguyện?

Nhưng qua vài phút sau, Mã Ngọc Phượng sắc mặt dần dần khó coi lên, Bạch Quá giống như là cái người chết giống nhau nằm trên giường, một chút động tĩnh đều không có, mặc kệ là người, vẫn là phía Dưới, không có chút nào động tĩnh.

Mã Ngọc Phượng cảm thấy không thích hợp, nàng sai người đưa đi cấp Bạch Quá thuốc bổ liền tính là nuy người cũng có thể bổ hảo, nhưng Bạch Quá thể nhưng một chút phản ứng đều không có, chẳng lẽ là phế nhân?

Nghĩ đến đây Mã Ngọc Phượng không bình tĩnh, nàng hoa không ít tiền cấp Bạch Quá bổ thân mình, nhưng không nghĩ là kết quả này, “Bạch Dược sư, chẳng lẽ ai gia không đẹp? Không xứng cùng ngươi cá nước thân mật?”

Bạch Quá ngẩng đầu nhìn liếc mắt một cái ghé vào chính mình trên người nữ nhân, lặc đầu nói: “Mã trang chủ suy nghĩ nhiều, ngươi như thế mỹ điểm động lòng người, chỉ cần là cái nam nhân đều chịu đựng không được.”

“Kia vì sao bạch Dược sư nhẫn được?” Mã Ngọc Phượng xem xét thân mình, làm chính mình thân thể càng gần sát người nam nhân này, hỏi: “Ngươi chính là một chút phản ứng đều không có đâu.”

Câu này nói về có chút tức giận, Bạch Quá hiển nhiên cũng cảm nhận được, vẫn luôn như vậy đi xuống cũng không phải là sự, đành phải đắc tội nói: “Mã trang chủ, ngươi dung mạo đáng người xác thật không tồi, nhưng là dùng sai người. Ta phía Dưới kia ngoạn ý vô dụng.”

Mã Ngọc Phượng nghe vậy sắc mặt biến đổi, lặc mình rời đi Bạch Quá thân thể, mắt lạnh nhìn hấn nói: “Ngươi vì sao không nói sớm!”

Mã Ngọc Phượng sinh khí, Bạch Quá rõ ràng là ở chơi chính mình, làm chính mình ra tiền xuất lực đưa thuốc bổ, đổi trở về lại là như vậy một cái kết quả.

Bạch Quá ngồi dậy, cười khổ nói: “Mã trang chủ, không phải ta cố ý muốn dấn điểm ngươi, một người nam nhân lớn nhất tôn nghiêm đơn giản chính là cái này, nếu ta phía Dưới vô dụng, ngươi có phải hay không sẽ khinh thường ta? Cho nên ta không có khả năng nói ra làm chính mình nan kham, ngươi cảm thấy ta nói có đạo lý sao?”

“Bạch Quá!” Mã Ngọc Phượng phần nộ nói: “Vậy ngươi vì sao không ngăn cản ta đưa Dược, còn làm ta hoa này tiền tiêu uống phí?”

Bạch Quá bất đắc dĩ nói: “Này không kém ta, ta từng mấy lần cùng lão Dư nói qua, kêu hắn không cần tặng. Kết quả lão Dư nói trang chủ ngươi một hai phải kêu hắn đưa, nói cũng không nghe, ta đây có thể có biện pháp nào?”

Mã Ngọc Phượng đều mau bị tức chết rồi, lúc trước nghĩ như thế nào đều không thể tưởng được Bạch Quá là một phế nhân, cho nên mới như thế tiêu phí tài lực đưa các loại thuốc bổ. Mà Bạch Quá lại bởi vì nam nhân tự tôn cho nên không có cùng năng thuyết minh, làm năng bạch bạch hoa mấy tháng Dược liệu phí.

Hít vào một hơi, Mã Ngọc Phượng tận lực làm chính mình bình tĩnh trở lại, năng đợi mấy tháng cũng không có thể được như ý nguyện. Nàng hiện tại rất muốn giết chết Bạch Quá, nhưng rồi lại không dám. Bạch Quá là Mã người, nếu ở hắn này xảy ra chuyện Mã trước tiên sẽ lấy năng thù hờ.

Sát cũng không được, không giết lại tức. Mã Ngọc Phượng đứng ở tại chỗ không biết suy nghĩ cái gì.

Bạch Quá hiển nhiên cảm nhận được đối phương sát khí, nữ nhân này muốn đem hắn đưa vào chỗ chết, chính là bởi vì không thể như nguyện?

Hảo một cái ác độc phụ nhân, Bạch Quá hiện tại xem như mình bạch, năng kia tiện nghi trượng phu phỏng chừng tám chín phần mười là bị năng hại chết, liên tính không phải năng thân thủ giết chết, cũng là năng sai sử!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Sát khí

“Bạch Dược sư mời trở về đi. www.pBtxt.com” Mã Ngọc Phượng đột nhiên mở miệng nói một câu, không cảm giác được có cái gì cảm xúc dao động.

Bạch Quá đã sớm không nghĩ đến ở chỗ này, Mã Ngọc Phượng nói xong câu đó hắn liền rời đi, liền cái tiếp đón cũng không đánh.

Nếu đắc tội, cũng không để bụng như vậy một chút. Bạch Quá kỳ thật không nghĩ ở nhiệm vụ trong lúc đắc tội Mã Ngọc Phượng, này sẽ ảnh hưởng hoàn thành nhiệm vụ sau công hiến phần.

Bất quá Bạch Quá cũng không hối hận, nữ nhân này quả thực tao, lãng, tiện có thể, liên tính cuối cùng Đan Miếu một chút công hiến phần đều không cho hắn, Bạch Quá cũng sẽ không có cái gì tính tình, tóm lại hắn thủ vững ở nguyên tắc, không có gì đúng cùng sai.

Trở lại chỗ ở sau Bạch Quá bày ra trận bàn, hiện tại Mã Ngọc Phượng cùng hắn trở mặt, kia cái này địa phương tự nhiên liền không an toàn. Thiên Mã sơn trang tách ra kỳ cường giả có bốn cái, trong đó hai cái thủ địa phương chính là bạch qua trước thấy màu đen tính thiết thành lũy, còn có hai cái còn lại là bảo hộ chữ viết trên bia mộ phòng.

Bốn người này hắn một cái đều đánh không lại, liên tính hiện tại là Khai Nguyên cảnh đại viên Mãn, cũng giống nhau đánh không lại. Hắn có thể vượt cấp chiến đấu không sai, nhưng tách ra kỳ đã là đi tới một cái khác cảnh giới, cái này cảnh giới người có thể phi thiên độn địa, pháp lực hình thức ban đầu ngoại phóng.

Bạch Quá trăm triệu không phải đối thủ, này trung gian như là có nói hồng cầu, vô pháp vượt qua. Tách ra cảnh Dưới người nhiều như lông trâu, có chút người cả đời đều không thể đột phá gông cùm xiềng xích tiến vào tách ra cảnh, cuối cùng tức nuôi chung thân, theo thời gian trôi qua, chậm rãi chết già.

Lại là một vòng qua đi, không có bất luận cái gì nguy cơ xuất hiện, Bạch Quá không cho rằng Mã Ngọc Phượng từ bỏ đối chính mình sát ý, mà là bởi vì Đan Miếu duyên có, năng sợ hãi chính là Đan Miếu bối cảnh.

Cái này làm cho Bạch Quá nhiều ít thả lỏng một chút, hắn liền sợ đột nhiên tách ra cảnh cường giả sát tiến vào, kia hắn cũng thật liền chơi xong rồi.

Nửa tháng sau, lão Dư mang theo túi trữ vật một người tiến đến, lần này không có mang thị nữ, Bạch Quá tự nhiên biết vì cái gì. wWw.pbtxt.coM

“Bạch Dược sư, Mã trang chủ không dễ chọc.” Lão Dư đem trong tay túi trữ vật giao cho Bạch Quá, báo cho một tiếng rồi đi.

Bạch Quá gật gật đầu, lão hơn người vẫn là không tồi, hẳn tựa hồ cũng không phải thiệt tình vì Mã Ngọc Phượng ra sức, mà là bởi vì mặt khác nhân tố, cái này nhân tố Bạch Quá không thể hỏi nhiều, đối phương rốt cuộc không muốn nói lên.

Trở lại phòng trong sau Bạch Quá mò ra túi trữ vật, trợn tròn mắt. Vốn dĩ linh thảo mỗi cái nguyệt có gấp ba phân lượng, nhưng lần này lại liền cái mao đều không có, chỉ có quy định linh thảo số lượng, nói cách khác hẳn Bạch Quá liền tính là luyện đan sơ suất, cũng liền nhiều như vậy linh thảo, kinh không dậy nổi hấn lẫn lộn.

Mà chính mình vốn dĩ có kia phân linh thảo thu vào cũng bị tước đoạt, xem ra Mã Ngọc Phượng là thật muốn cùng hấn làm rớt cuộc.

“Điều nói nữ nhân hồng nhan họa thủy……” Bạch Quá lắc lắc đầu, bắt đầu luyện đan.

Chỉ cần chịu đựng này một năm, hẳn liền có thể trở lại Đan Miếu, sau đó khảo hạch tam phẩm đan sư. Đến lúc đó cho dù chết lão nhân cũng lấy hấn không có biện pháp, tam phẩm đan sư ở Đan Miếu cũng không phải là nhậm người dẫn đo tồn tại.

Thời gian quá thực mau, chỉ chớp mắt đi qua nửa năm thời gian, Bạch Quá đã đi vào Thiên Mã sơn trang gần mười tháng thời gian, này mười tháng trừ bỏ lúc ban đầu bốn tháng là thoải mái, còn lại tháng khổ không nói nổi.

Đặc biệt Mã Ngọc Phượng biết Bạch Quá luyện chế nhị phẩm đan Dược chưa bao giờ làm lỗi sau mới bắt đầu hỏi hấn, hỏi hấn lúc trước vì sao cấp thăng nhải này gấp ba linh thảo tài nguyên, thật là mệt quá độ.

Buổi tối, Bạch Quá thu hồi trận bàn, mở ra cửa phòng chuẩn bị đi ra ngoài hít thở không khí, hấn hiện tại thẳng đến Mã Ngọc Phượng không dám đối hấn xuống tay, cũng liền không có nhiều như vậy cố kỵ.

Rời đi chính mình chỗ ở sau hướng Mã Ngọc Phượng chỗ ở đi đến, Bạch Quá chỉ muốn nhìn một chút nữ nhân này mỗi ngày buổi tối là như thế nào vượt qua, thế nhưng như thế đối khó dân nổi.

Vì không bị phát hiện, Bạch Quá văng mặt khác một bên vòng vòng đi, tránh đi màu đen tinh thiết thành lũy. Mã Ngọc Phượng nhà cửa phía sau, Bạch Quá ngồi xồm trên mặt đất, bốn phía không người.

Bá!

Bạch Quá nhảy lên sau rơi vào nhà cửa trung, không có phát ra tiếng vang. Bỗng nhiên lỗ tai một dựng, nghe thấy được một ít khó nghe thanh âm.

“A... Hào bỗng a!” Mã Ngọc Phượng thanh âm.

“Nữ nhân này hay là ở chính mình chơi chính mình?” Bạch Quá hồ nghi, lặng lẽ tới gần bên cửa sổ lắng nghe.

Bạch Quá làm loại sự tình này cũng là lần đầu tiên, bất quá ở thượng một đời trải qua vô số lần, nhìn lên nữ hài tử tắm rửa, nghe lên nữ sinh nghị luận tư mật lời nói, nhiều không kể xiết.

Bất quá hiện tại Bạch Quá đã hoàn lương, hôm nay chỉ là ôm lòng hiếu kỳ tiến đến, không có khác ý tứ.

“Phượng nhi, ta tưởng ngươi tưởng hảo khô, lần này thật vất vả hướng Đan Miếu thỉnh giả mới có thể ra tới, làm ngươi đợi lâu.” Phòng trong truyền ra một người nam nhân thanh âm.

Bạch Quá cả kinh, Đan Miếu người?

Đan Miếu người như thế nào sẽ đến cái này địa phương, nếu hấn nhớ rõ không tồi, cái này Thiên Mã sơn trang nhiệm vụ chỉ có thể hấn một người hoàn thành, những người khác là không thể tham dự. Như vậy người nam nhân này là ai?

“Phạm vi, ta cho rằng kia Bạch Quá là người phái tới, không nghĩ tới cùng người không có quan hệ. Ta nói cho ngươi, tên kia là cái phế vật, phía Dưới vô dụng.” Mã Ngọc Phượng truyền ra châm chọc thanh âm.

“Phượng nhi, Bạch Quá kia tiểu tử lúc trước đoạt ta nhiệm vụ, lần này ta lại đây chính là giết chết hấn tới, ngày khác ngươi tìm cơ hội làm hấn rồi đi Thiên Mã sơn trang, ta dẫn người tiến đến chặn giết!” Nam tử trong giọng nói lộ ra phần nộ.

“Hào, vậy hậu thiên. Ngươi cần phải tiểu tâm, ngàn vạn không cần đại ý. Muốn hay không ta phái người giúp ngươi?”

“Đổi phó kia tiểu tử không cần ngươi ra tay, ta đã là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, kém một bước chính là tách ra cảnh, đổi phó kia tiểu tử dễ như trở bàn tay, huống hồ ta còn sẽ mang hai cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ theo, ngươi yên tâm hảo.”

Bạch Quá nghe hai người đối thoại như suy tư gì, hấn đã biết trong phòng nam nhân là ai, lúc trước hấn tiếp Thiên Mã sơn trang nhiệm vụ thời điểm, cùng một cái nam tử phát sinh quá xung đột, lúc ấy hấn cũng không để ý, không nghĩ tới thăng nhải này thế nhưng còn tìm đến nơi này.

Cách gần một năm thời gian, người nợ chẳng những không có quên lúc trước sự tình, ngược lại mang theo cừu hận tới giết hấn, còn cùng Mã Ngọc Phượng tiện nhân này thông đồng làm bày.

Bạch Quá giờ phút này nội tâm dâng lên một cỗ sát khí, tường hiện tại liền vọt vào đi giết này đối không biết xấu hổ người.

Xem ra hấn Bạch Quá nhân từ lâu lắm, ở Đan Miếu thành thành thật thật cũng không chiếm được thanh tịnh, thế giới chính là như thế, người càng thấp điều, càng yếu đuối. Khi dễ người người liền càng nhiều, bọn họ chỉ biết là cường giả vì tôn, ai quyền đầu cứng ai chính là lão đại.

“Thực hảo.” Bạch Quá đột nhiên một cái lắc mình, dừng ở nhà cửa ngoại, nhanh chóng phản hồi trong phòng, không có bị người phát hiện.

Nếu này hai tên gia hỏa muốn giết chết hấn, kia hấn cũng không cần thiết nhân từ, liền tính là Đan Miếu người hấn cũng chiếu sát không lầm, nhưng thật ra kia tiện nhân Mã Ngọc Phượng tránh được một kiếp, Bạch Quá còn không có thực lực này cùng Thiên Mã son trang đối kháng.

Thần niệm tiến vào nhấn trừ vật trung, Bạch Quá bắt đầu xem xét có thể sử dụng thượng bảo bối. Ngay sau đó hấn lại lắc lắc đầu, thu hồi thần niệm.

Không phải nhấn trừ vật trung không có hấn muốn đồ vật, mà là hấn phát hiện chính mình một gặp gỡ sự tình liền muốn tìm ngoại vật trợ giúp, như vậy là không đúng.

Bạch Quá quên mất hấn bằng vào tự thân thực lực giết bạch lang quang, đánh lui vân lam tông đệ tử ba người, đây mới là hấn chân chính thực lực, giờ khắc này hấn càng thêm minh bạch, tự thân thực lực cường đại mới là mấu chốt nhất.

Linh Khí pháp bảo linh tinh đồ vật chỉ có thể là phụ trợ, tự thân thực lực cường đại, Linh Khí cường đại. Mới có thể phát huy xuất siêu thường thực lực!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 94: Chặn giết

Trải qua gần một năm luyện đan cùng tu luyện, Bạch Quá tu vi đi vào Khai Nguyên cảnh tầng năm lúc đầu, này vẫn là dùng cuối cùng một chén linh dịch, hòa phục dùng một ít linh khí cường đại đan được mới có hôm nay cái này tu vi. www.pbt.txt.Com

Bằng không tưởng vượt qua một cái tiểu cảnh giới đều dị thường khó khăn. Đây là Bạch Quá sở lo lắng, hấn tu vi càng cao, sở yêu cầu linh khí liền càng nhiều. Người bình thường ở hấn cái này tu vi căn bản sẽ không như thế khó có thể tấn chức, Bạch Quá lại là ngoại lệ.

Nhưng đồng dạng có lợi có tệ, Bạch Quá tu vi tuy rằng tăng lên thông thả, nhưng thực lực của hấn lại gia tăng thực mau. Chỉ có chính hấn minh bạch, thực lực của chính mình viễn siêu chính mình tu vi, đây là hấn dựa vào.

Hai ngày thời gian đảo mắt đã đến, như Bạch Quá biết, tới gần giữa trưa thời điểm, Mã Ngọc Phượng tự mình tiến đến xin lỗi, cùng Bạch Quá năn nỉ i ới trung cầu xin lỗi, Bạch Quá tự nhiên tiếp nhận rồi Mã Ngọc Phượng xin lỗi.

Bạch Quá tiếp thu xin lỗi, này đối Mã Ngọc Phượng tới nói tựa hồ là đương nhiên. Nàng là trang chủ, tự mình tiến đến xin lỗi tự nhiên có thể hóa giải, hấn không cho rằng Bạch Quá sẽ như thế không cho nàng mặt mũi. Này vừa lúc có thể nàng bước tiếp theo kế hoạch.

“Bạch được sư, phía trước nhiều có đắc tội còn thỉnh thứ lỗi nga.” Mã Ngọc Phượng vút tới một cái mị nhãn, Bạch Quá liền xem cũng chưa xem, mở miệng nói: “Pia trước sự đều đi qua, Mã trang chủ hà tất lại nói.”

Mã Ngọc Phượng ngân nha ám cắn, trong lòng hận không thể bỏ Bạch Quá. Không có biện pháp, nàng cần thiết buông dáng người, bằng không Bạch Quá sẽ hoài nghi.

Nhưng nàng không biết Bạch Quá đã sớm biết nàng muốn giết hấn, còn làm bộ làm tịch. Này ở bạch xem qua trung ghé tòm không được.

“Bạch được sư nói rất đúng, phía trước sự đều đi qua.” Mã Ngọc Phượng bỗng nhiên vừa chuyển chuyện nói: “Đúng rồi bạch được sư, mua sắm linh thảo người bị bọn cướp giết, cho nên trong sơn trang hiện tại linh thảo thiếu, ta tưởng thỉnh bạch được sư tự mình tiến đến mua sắm linh thảo, đương nhiên ta sẽ không bạc đãi bạch được sư, người nghĩ muốn cái gì linh thảo đều có thể mua một ít trở về, ba cấp linh thảo cũng có thể, coi như là ta khiêm lễ. www.pbt.txt.coM”

“Không thành vấn đề.” Bạch Quá trực tiếp đồng ý.

Mã Ngọc Phượng lược hiện kinh ngạc, không nghĩ tới Bạch Quá thể nhưng cái gì đều không hỏi liền đồng ý, này hiển nhiên ra ngoài nàng dự kiến. Bất quá cẩn thận ngẫm lại cũng thoải mái, ba cấp linh thảo cùng nhị cấp linh thảo dù hoặc không phải mỗi cái đan sư đều có thể chịu đựng khỏi, đồng ý cũng là đương nhiên.

Này cũng tính nàng một phen miệng lưỡi, đồng ý tự nhiên không thể tốt hơn, nàng chỉ cần ở sơn trang chờ tin tức có thể.

“Kia chọn ngày chi bằng nhằm ngày, không bằng bạch được sư hiện tại liền lên đường đi, thừa dịp ban ngày qua lại cũng đủ rồi.” Mã Ngọc Phượng không cho Bạch Quá đôi ý đường sống, đối với ngoài cửa hộ: “Người tới, cấp bạch được sư chuẩn bị một đám tốt nhất bảo Mã (BMW), bạch được sư muốn đi ra ngoài mua sắm linh thảo.”

Bạch Quá nhìn thoáng qua Mã Ngọc Phượng, nữ nhân này thật không phải cái thiện tra, trước sau lộ đều cho hắn đồ, liền tính tương đối ý cũng không cơ hội. Bất quá Bạch Quá chưa từng nghĩ tới đối ý, cái này tự không hề hắn hiện tại từ điển.

“Bạch được sư thỉnh đi.” Mã Ngọc Phượng hơi hơi mỉm cười.

Bạch Quá cũng trở về một cái lược có thâm ý tươi cười, ra khỏi phòng.

Một đám màu đỏ liệt Mã xuất hiện ở Bạch Quá trong tầm mắt, Bạch Quá tiến lên vài bước sờ sờ nó thân mình, bước đầu kết luận thật là hảo Mã. Toàn thân cứng rắn như thiết, tứ chi không vô hữu lực, đặc biệt là tinh khí thần đặc biệt sung túc, định là hảo Mã.

Mã Ngọc Phượng trong lòng lại là có chút hụt hẫng, vì không cho Bạch Quá phát hiện manh mối, nàng dùng toàn sơn trang tốt nhất một con ngựa, này con ngựa vẫn là nàng thời trẻ tại dã ngoại nhặt được, hiện giờ đi theo nàng mấy chục năm, vẫn luôn đề ý ái đồ vật đường, hiện giờ lại cấp Bạch Quá tọa kỵ.

Trong lòng không mau chợt lóe rồi biến mất, này Mã cấp Bạch Quá dùng mấy cái canh giờ cũng không có việc gì, toàn đương tiền đưa. Đến lúc đó Chu Phàm sẽ cho hắn đuổi về tới.

“Bạch được sư, bản đồ lấy hảo.” Mã Ngọc Phượng đệ ra một trương bản đồ, mở miệng nói: “Trên bản đồ có đường tuyến, ngươi dựa theo lộ tuyến đi sẽ có ra tay linh thảo địa phương.”

Bạch Quá nhìn lướt qua bản đồ xoay người lên ngựa, nhìn Mã Ngọc Phượng nói: “Mã trang chủ, chờ ta trở lại.”

“Đó là tự nhiên.” Mã Ngọc Phượng hơi hơi mỉm cười, trong lòng lại là có chút thấp thỏm, sợ bị Bạch Quá nhìn ra sơ hở.

“Giá!”

Màu đỏ liệt Mã hướng phía trước lao ra, rẽ trái rẽ phải sau lại đến Thiên Mã sơn trang cổng lớn, vừa vặn hôm nay phiên trực cũng là kia nhị vị huynh đệ, Bạch Quá cười nói: “Thiếu huynh đệ, nhưng có muốn ăn đồ vật? Ta đi một chuyến bên ngoài, cho ngươi mang về tới.”

Thiếu Quốc Huy thấy rõ hồng trên lưng ngựa người sau vội vàng xua tay nói: “Bạch được sư trăm triệu không thể, ta sao có thể làm phiền ngươi mang đồ vật cho chúng ta ăn, ngươi đây là khó xử chúng ta.”

Bạch Quá ha ha cười, nói: “Không có gì phiền toái không phiền toái, các ngươi huynh đệ hai người chờ đó là, ta đi một chút sẽ về.”

Nói xong Bạch Quá cười ngựa nghênh ngang mà đi. Thiếu Quốc Huy cùng mặt khác một người thủ vệ hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời khó có thể phản ánh lại đây.

Bạch Quá đi rồi lấy ra Mã Ngọc Phượng cho hắn bản đồ, trên bản đồ đánh dấu lộ tuyến rõ ràng minh xác. Mua sắm linh thảo địa phương cũng đánh dấu rất rõ ràng, bản đồ có thể là thật sự, nhưng mục đích lại là giả.

Một canh giờ sau, Bạch Quá từ bình nguyên nhảy vào một mảnh hoang thổ mảnh đất, bốn phía trống trải vô biên. Bạch Quá móng phía dưới này con ngựa cũng có chút thờ hồng học, ngày thường nó đều ở nhà ẩm sinh hoạt, đột nhiên làm nó ra tới vận động đích xác có chút khó xử nó.

Bạch Quá muốn cho nó nghỉ tạm một chút, ai ngờ chân chính nghỉ tạm thời điểm tới rồi.

Nơi xa hoang thổ sườn núi thượng, ba cái thân ảnh từ xa tới gần, Bạch Quá xuống ngựa sau làm nó đi xa điểm, dừng một hồi đánh lên tới thương đến.

Chờ hồng Mã đi xa sau, Bạch Quá lúc này mới bắt đầu đánh giá đến gần ba người, dẫn đầu chính là một cái mặt chữ điền nam tử, đôi mắt thật nhỏ. Lớn lên chẳng ra cái gì cả. Mặt khác hai cái tựa hồ là theo, không có gì chỗ đặc biệt.

Ba người tốc độ thực mau, nháy mắt đã là dựa vào gần Bạch Quá, chủ yếu là sợ hắn chạy. Nhưng ba người đi vào phụ cận sau lại là có chút kinh ngạc, Bạch Quá biểu hiện không khỏi quá bình tĩnh điểm, một chút kinh hoảng biểu tình đều không có xuất hiện.

Mặt chữ điền nam tử đúng là Đan Miếu Chu Phàm, Bạch Quá dị thường hắn hiển nhiên đã phát hiện, bất quá hắn không có nghĩ nhiều, chính mình là Khai Nguyên cảnh đại viên Mãn, phía sau hai người là Khai Nguyên cảnh bảy tầng, sát cái nho nhỏ Bạch Quá lại đơn giản bất quá.

Bạch Quá mặt vô biểu tình, hắn lúc trước Thiên Khải cảnh đại viên Mãn thời điểm là có thể sát Khai Nguyên cảnh trung kỳ Bạch Lang Quang, mà hắn hiện tại chính mình chính là Khai Nguyên cảnh trung kỳ, này ba người cũng là Khai Nguyên cảnh, kết quả không cần tưởng là có thể minh bạch.

“Ngươi chính là Bạch Quá?” Chu Phàm mắt nhỏ trừng, nhìn chăm chăm Bạch Quá.

“Biết rõ cố hỏi.” Bạch Quá đạm nhiên nhìn Chu Phàm, suy nghĩ gia hỏa này cái gì lai lịch.

Chu Phàm phía sau một người nam tử tiến lên một bước, té ra một cây đao liền hướng Bạch Quá mặt bổ tới, “Ngươi tìm chết!”

Bạch Quá vẫn ti chưa động, dải đao sắp bổ tới hấn mặt thời điểm bỗng nhiên nghiêng người một đi, đao xẹt qua gò má. Nam tử thân thể về phía trước nhất quán. Bạch Quá lúc này hữu quyền ngăn, đánh vào đối phương trên mặt.

Bốn năm cái răng băng bay đi ra ngoài, nam tử kêu thảm thiết một tiếng bay ra bốn năm trượng ở ngoài, ngã trên mặt đất ôm đầu đau kêu.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Ta quản ngươi là ai

Chu Phàm đôi mắt một ngưng, từ hấn thủ hạ thân thể thượng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Bạch Quá. www.pbt.txt.com lúc này xem Bạch Quá ánh mắt đã không có cái loại này tùy tiện chi sắc, thay thế chính là ngưng trọng.

Bạch Quá vừa rồi ra tay tuy rằng là trong nháy mắt, nhưng Chu Phàm đã biết chính mình cái kia thủ hạ căn bản không phải đối thủ của hấn, liền nhất chiêu đều tránh không khỏi đi.

Nếu Bạch Quá vừa rồi dùng chính là vũ khí, kia hấn thủ hạ đã sớm đã chết.

“Thực hảo.” Chu Phàm không tính toán bỏ qua cho Bạch Quá, nếu Bạch Quá không có bày ra thực lực, hấn có lẽ còn sẽ không để ý, nhưng hiện tại Chu Phàm coi trọng, hấn tin tưởng chỉ cần chính mình không lớn ý, đối phó Bạch Quá hấn là không có vấn đề.

Loại này đối thủ không thể lưu có hậu hoạn, cần thiết nhỏ cô tận gốc. Chu Phàm vốn dĩ liền không có tính toán làm bạch sống qua trở về, hiện tại chỉ là càng thêm kiên định ý tưởng mà thôi.

“Vô nghĩa không cần nhiều, muốn thượng chạy nhanh thượng, ta sợ một hồi các ngươi liền động thủ cơ hội đều không có.” Bạch Quá tay phải giương lên, bạc kim trường thương xuất hiện, nắm vói trong tay.

Chu Phàm đánh lên tinh thần, giờ tay gian té ra một thanh hình tròn chùy, phát phát tay trung cây búa, cho bên cạnh người nọ một cái ánh mắt.

Một bên nam tử hiểu ý từ bên hông rút ra trường kiếm, thứ hướng Bạch Quá yết hầu chỗ. Hấn chính là biết Bạch Quá lợi hại, kia bị xoá sạch hàm răng người là hấn sư đệ, hấn sư đệ tuy rằng thực lực giống nhau, nhưng cũng cùng chính mình không kém bao nhiêu.

Cho nên hấn rõ ràng tự thân thực lực không nhất định là Bạch Quá đối thủ, nhưng hơn nữa Chu Phàm liền không giống nhau, Chu Phàm là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, hai người liền thủ đối phó Bạch Quá dư dả.

Bạch Quá mặt vô biểu tình, đề thương (súng) đem nam tử trường kiếm đẩy ra, đột nhiên triều đối phương tâm oa đâm tới, tốc độ cực nhanh.

Phịch một tiếng vang lên, bạc kim trường thương bị đánh khai, một thanh hình tròn đại chùy triều chính mình mặt đập tới, Bạch Quá không chút hoang mang, lui về phía sau gian một cái ngân long ra biển đánh ra, chốc lát gian thương (súng) thân rung động, cùng hình tròn chùy đánh bura một cái. www.pbt.txt.com

Oanh!

Mặt đất tức khắc bị tuôn ra gò ghề lồi lõm nhỏ, nguyên lực sở đạo.

“Sao có thể!” Chu Phàm cấp tốc lui về phía sau, cánh tay truyền đến ma túy cảm làm hấn khiếp sợ. Hấn phạm vi chùy chính là trung phẩm linh khí, là cứu cứu cho hấn công kích pháp bảo. Sao có thể đánh không lui bạch qua tay trung thương (súng)?

Bạch Quá gần lui về phía sau ba bốn bước, ổn định thân hình sau một cái lắc mình nhảy đến lấy kiếm nam tử trước mặt, một đầu súng ra.

Nam tử kinh hãi, vốn định lấy kiếm tránh né lại phát hiện đối phương thương (súng) thay đổi liên tục, tìm không chuẩn đón đỡ vị trí, sợ tới mức mồ hôi

lạnh chảy ròng.

Phốc! Thanh thủy vang dội, nam tử phun ra một ngụm máu tươi, liền cuối cùng một câu đều nói không nên lời, bắt lấy Bạch Quá trường thương mặt mang sợ hãi nhắm lại hai mắt.

Thương (súng) thân run lên, từ hần trong thân thể rút ra, triều đã kinh hoàng thất thổ chạy trốn mặt khác một người nam tử ném. Đối phương đưa lưng về phía hắn, sắp sửa hại hiển lộ không thể nghi ngờ, Bạch Quá trường thương không có đã chịu bất luận cái gì trở ngại, xò xuyên qua trước ngực phía sau lưng.

Trong miệng máu tươi còn chưa lưu xong, lại phun ra một ngụm máu tươi, rớt ra mấy cái răng, đầu một oai, hoàn toàn không có hơi thở.

Bạch Quá chậm rì rì đi qua, cầm thương (súng) thân nhẹ nhàng một rút, mang ra một mặt máu tươi, mắng bắn trên mặt đất.

“Người...” Chu Phàm sắc mặt phản ứng nhiệt hạch, xem Bạch Quá ánh mắt đã không phải ngưng trọng, mà là kiêng kị. Như vậy hai cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ cao thủ liền Bạch Quá nhất chiêu đều không thể né tránh liền đã chết. Liền tính hắn là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, hiện tại xem ra cũng gần cận không được đối phương mấy chiêu.

Chỉ sợ chỉ có tách ra kỳ cường giả mới có thể cùng chi là địch, không được, tuyệt đối phải đi về nói cho cữu cữu, làm hắn cứu chính mình, sau đó phải tách ra kỳ cường giả tiến đến đánh chết người này.

“Ta nói, cho các người sớm chút động thủ, hiện tại liền cơ hội đều không có.” Bạch Quá một bước một dấu chân, triều Chu Phàm đi đến.

Nima, chúng ta chẳng lẽ không có động thủ sao? Động thủ cũng không phải đối thủ của người! Chu Phàm hiện tại phi thường hối hận, sớm biết đến khiến cho mã ngọc phượng cái kia tiện nhân phái người chỉ viện, hiện tại chính mình hai cái thủ hạ bị giết, hắn cũng không có khả năng đào tẩu.

Chỉ có thể dọn ra tới lịch trước dọa sợ Bạch Quá, làm cho chính mình thoát thân. Chu Phàm cẩn thận nhìn Bạch Quá, nói: “Bạch Quá, oan gia nên giải không nên kết, người hiện tại dừng tay ta coi như chuyện này không có phát sinh quá. Từ nay về sau các đi một đường, ta nói chuyện giữ lời.”

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, “Người cảm thấy người nói lời này ta sẽ tin tưởng sao?”

“Vậy người muốn như thế nào tin tưởng?” Chu Phàm có chút lưỡng cố, Bạch Quá thoát nhìn súc sinh vô hại, nhưng đối phó lên lại như thế khó giải quyết, ngay cả nói chuyện đều dầu muối không ăn.

“Người đã chết, ta mới tin tưởng.” Bạch Quá ngữ khí một lệ, thương (súng) thân vừa chuyển triều Chu Phàm đột nhiên đâm ra.

Chu Phàm bị dọa phá gan, đem trong tay phạm vi chùy ném đi ra ngoài, muốn vì chính mình chạy trốn tranh thủ điểm thời gian.

Mũi thương một chọn, Bạch Quá dưới chân tạm dừng, giờ tay đem kia phạm vi chùy cầm, hủy diệt mặt trên thần thức sau thu vào nhãn trử vật trung, này cây búa không tồi, chính là dùng ở Chu Phàm cái này thùng com trên người lăng phí.

Chu Phàm thấy Bạch Quá thu đi rồi hần cây búa, thịt đau không được. Bất quá cũng may như vậy khoảng cách đối phương hắn là đuổi không kịp chính mình, chỉ cần hần chạy về Đan Miếu, đó chính là Bạch Quá ngày chết. Cùng hần Chu Phàm đối nghịch, sẽ chết rất khó xem!

Thấy Bạch Quá đứng ở tại chỗ chưa động, Chu Phàm nhẹ nhàng thở ra, xem ra đối phương từ bỏ truy hần. Chỉ cần bảo vệ tánh mạng, cái gì cũng tốt nói, ném cái cây búa lại như thế nào.

Chu Phàm chạy nửa canh giờ, đặt mông ngồi dưới đất. Mồm to thở hổn hển, một bộ muốn chết không sống bộ dáng.

“Có mệt hay không?”

“Vô nghĩa, có thể không mệt.....” Chu Phàm cả kinh, lập tức nhảy dựng lên, mới vừa quay đầu liền thấy một con kê to triều chính mình trên mặt đá tới, “Ai u!”

Chu Phàm bay đi ra ngoài, quăng ngã cái chống vó.

Bò dậy sau như là thấy quý giống nhau chỉ vào phía trước nói: “Người như thế nào đuổi theo? Ta đã đem người quăng rất xa, người như thế nào tới?”

Bạch Quá cười tùm tùm nhìn dọa phá gan Chu Phàm, nói: “Người không phải thích chạy sao? Ta làm người chạy cái đủ, chạy nhanh, ta làm người lại chạy một giờ!”

Ta chạy nima! Chu Phàm tưởng chừng ầm lên, liền tính hần chạy lại xa, cũng có thể bị này quý giống nhau Bạch Quá đuổi tới, hần không rõ, vì cái gì Bạch Quá tốc độ nhanh như vậy, chẳng lẽ có phi hành Linh Khí?

Không có khả năng, giống hần cữu cữu người như vậy đều không có phi hành Linh Khí, này nho nhỏ một cái nhị phẩm đan sư sao có thể có.

“Người đừng tới đây, ta nói cho người, người nếu là dám giết ta, người tuyệt đối sẽ chết thực thảm.” Chu Phàm biết chạy trốn vô dụng, đành phải uy hiếp nói: “Ta cữu cữu người hần là biết, là Đan Miếu tam chấp sự, người nếu giết ta, ta cữu cữu tuyệt đối không tha cho người!”

Bạch Quá đã đi tới Chu Phàm trước mặt, trên cao nhìn xuống nhìn hấn. Chu Phàm tiếp tục nói: “Hiện tại ngươi hấn là biết ta là ai đi?”

“Ta quản ngươi là ai.” Bạch qua tay trung trường thương run lên, triều Chu Phàm tâm oa cảm đi.

“Không!” Chu Phàm tê tâm liệt phế gầm rú, nhưng đã đã không có chút nào tác dụng, Bạch Quá trường thương xỏ xuyên qua hấn tâm oa, hấn chết đều không rõ, vì cái gì liền hấn cứu cứu mặt mũi cũng chưa dùng, đều không thể cứu hấn một mạng.

n

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 96: Ta cao hứng

Bạch Quá thu đi Chu Phàm nhân trữ vật sau đem mặt khác hai người túi trữ vật cũng thu đi, tam cô thi thể nằm tại đây hoàng thổ bình nguyên thượng lược hiện thể lương. www.pbt.txt.coM

Đây là bọn họ tự tìm kết quả, Bạch Quá nhưng không có trêu chọc bọn họ, liền tính đoạt Chu Phàm muốn tiếp nhiệm vụ lại như thế nào? Còn không cho đoạt?

Liền bởi vì một cái phá nhiệm vụ, liền muốn giết hấn, đối với loại người này Bạch Quá căn bản sẽ không nhân từ nương tay, đã chết xứng đáng.

Duy nhất làm Bạch Quá kiêng kị chính là Chu Phàm cứu cứu, cũng chính là Đan Miếu cái kia tam chấp sự, tam chấp sự Bạch Quá không có gặp qua, cũng không nghĩ nhận thức hấn.

Tam cô thi thể bị Bạch Quá đốt hủy, liền tính tam chấp sự muốn tra cũng không có chứng cứ. Mã Ngọc Phượng tương đương là cùng Chu Phàm thông đồng làm vậy, cho nên tự nhiên không có khả năng đem Chu Phàm tin người chết thông báo thiên hạ, trừ phi nâng ngai chính mình sống được lâu lắm.

Đến nỗi ngầm tam chấp sự hỏi thăm phương diện này tin tức Bạch Quá vô pháp ngăn cản, tam chấp sự sớm muộn gì đều sẽ biết Chu Phàm là hấn giết. Cùng với làm cho cả Đan Miếu đối phó hấn, không bằng làm tam chấp sự một người đối phó hấn, Bạch Quá còn có thể có thời dắc cơ hội.

Chờ nhiệm vụ lần này kết thúc, Bạch Quá liền dãi ở Đan Miếu không ra, sau đó tăng lên thực lực. Liền tính tam chấp sự muốn giết hấn cũng không dễ dàng như vậy. Bên ngoài thượng đan hội chùa bảo toàn chính mình, ngầm Bạch Quá chỉ cần tiểu tâm một ít, liền sẽ không xảy ra chuyện.

Nhìn thoáng qua bốn phía, không lưu lại cái gì chứng cứ. Bạch Quá tìm được kia thất hồng mã sau đem này thu vào thú trong túi, thú túi vẫn là từ Chu Phàm trên người tìm được.

Chu Phàm vốn dĩ muốn giết bạch qua sau đem kia thất hồng mã trang nhập thú túi mang về Thiên Mã sơn trang, lại không nghĩ rằng người không có giết thành, chính mình lại bị giết.

Chu Phàm nhân trữ vật trung đan dược có mấy trăm bình, linh thảo cũng có vài trăm cây, dư lại đều là một ít lung tung rối loạn đồ vật, một ít hạ phẩm linh khí Bạch Quá căn bản chương mắt mắt, nhần góc trong không gian còn có một ít nữ nhân quần áo. www.pbtXt.com

Mặt khác hai cái theo là mua không nổi nhân trữ vật, bọn họ chỉ có túi trữ vật. Túi trữ vật trung không có gì thứ tốt, chính là một ít đan dược cùng linh thảo. Còn có một ít rác rưởi pháp bảo, căn bản lên không được trường hợp.

“Mấy cái quý nghèo.” Bạch Quá phun một câu, lại đem hồng mã phóng ra, xoay người lên ngựa sau hướng Mã Ngọc Phượng cấp bản đồ dấu hiệu điểm phi nước đại mà đi.

Mã Ngọc Phượng nếu công phu sư tử ngạo làm chính hấn lựa chọn linh thảo, kia hấn tự nhiên sẽ không khách khí. Nếu lần này chết người là hấn Bạch Quá, kia Mã Ngọc Phượng nói linh thảo tùy tiện mua sắm tự nhiên sẽ không trở thành sự thật.

Đáng tiếc Mã Ngọc Phượng gọi lộn số bàn tính, lần này hấn muốn cho tiện nhân này bệnh thiếu máu.

Một đường đi vội, tốc độ này có thể so tu sĩ chạy mau nhiều. Không thể không nói này phê hồng mã đích xác không tầm thường, giống nhau mã căn bản không có như vậy tốc độ. Bạch Quá đã không tính toán đem nó còn cấp Mã Ngọc Phượng, tính toán chính mình dưỡng.

Tốt như vậy mã ở kia nữ nhân trong tay chỉ biết càng đòi càng kém, đến cuối cùng bụi về bụi đất về đất.

Vùng đất bằng phẳng hoang thổ bình nguyên lúc sau là một rừng cây, chạy vội quá rừng cây lúc sau đập vào mắt chính là một cái trấn nhỏ.

Trấn nhỏ này so bạch qua đi quá lạc từ trấn còn nhỏ không ít, hoặc là có thể hình dung là một thôn trang.

Xuống ngựa sau đem nó thu vào thú túi, Bạch Quá bốn phía nhìn xung quanh, thực mau liền thấy một chỗ tương đối ẩn nấp địa điểm. Đây chỗ địa điểm đúng là Mã Ngọc Phượng mỗi lần mua sắm linh thảo địa điểm, một chỗ đơn giản bề mặt, mấy cái chữ nhỏ dựng ở một bên, căn bản không chớp mắt.

Bạch lại đây đến phụ cận, từ hướng ngoại nhìn lại. Ánh sáng tương đối âm u, như vậy địa phương người bình thường thấy là sẽ không đi vào, Bạch Quá lại là một bước bước vào.

Tiến vào trong phòng, ánh sáng so với phía trước càng kém. Phòng trong một chỗ góc, một trương ghế nằm thượng nằm cái lão nhân, trước sau lay động, hảo sinh tự tại.

“Lão tiên sinh, ta là tới mua sắm linh thảo.” Bạch Quá nhìn lão nhân nói.

Lão nhân đem mí mắt mở ra một ít, nửa híp nhìn về phía Bạch Quá, “Ngươi là Mã Ngọc Phượng phái tới?”

“Đúng vậy.” Bạch Quá nhìn mắt bốn phía, không phát giác nơi này có gì không ổn.

“Đừng nhìn, nơi này người bình thường sẽ không tới, cũng không có nguy hiểm.” Lão nhân đem ghế nằm đỡ đình đứng lên, “Mã Ngọc Phượng cho ngươi thẻ bài cho ta.”

Bạch Quá lấy xảy ra chuyện trước Mã Ngọc Phượng cho hán thẻ bài, đưa cho lão nhân. Lão nhân tiếp nhận thẻ bài sau kiểm tra rồi một phen, không có vấn đề sau xoay người hướng trong đi đến, cũng không quay đầu lại nói: “Đi theo ta.”

Bạch Quá cùng nhập đến nhánh phòng trong, đầu thấy ánh sáng sau thế nhưng có khác động thiên, tựa hồ đi tới một chỗ trong sân, đây chỗ sân trên mặt đất mọc đầy linh thảo, mấy trăm cây linh thảo nhan sắc khác nhau, không có một gốc cây là tương đồng.

“Đây đó hay là đều là có thể mua sắm linh thảo?” Bạch Quá kinh ngạc cảm thán một tiếng, quan sát đến đây đó nhan sắc khác nhau linh thảo.

Lão nhân nói: “Chỉ cần có này khối thẻ bài, nơi này linh thảo tùy ngươi chọn lựa tùy.”

“Đây chính là ngươi nói.” Bạch Quá cũng không khách khí, trương tay liền phải hái trong đó một gốc cây linh thảo.

“Chậm đã!” Lão nhân đột nhiên kêu một câu.

“Chuyện gì?” Bạch hỏi đến.

“Không phải làm ngươi trích nơi này linh thảo, nơi này linh thảo chỉ là cho ngươi xem, ngươi muốn nào một gốc cây cùng ta nói là được, ta ký lục xuống dưới một hồi cho ngươi bị tề. Nếu ngươi đem viện này linh thảo toàn trích xong rồi ta còn làm mao sinh ý a, người trẻ tuổi, không cần nóng vội.” Lão nhân lắc lắc đầu, công đôi tay thờ dài.

Nguyên lai là như thế này, Bạch Quá gật gật đầu mình bạch, này cùng trên địa cầu quấy sinh ý không sai biệt lắm, quấy đồ vật chỉ là cấp khách hàng quan khán, nếu muốn hòa phục vụ viên nói một tiếng, hán liền sẽ từ tồn kho trung cho ngươi lấy tới.

“Lần này cần phát đạt.” Bạch Quá chà xát tay, bắt đầu quan sát này đó linh thảo.

Trong đó một bậc linh thảo mười cây, này đó Bạch Quá chương mắt mắt, ánh mắt đảo qua mà qua. Nhị cấp linh thảo có ba mươi mấy cây, Bạch Quá toàn bộ đều điểm, mỗi cây lại điểm hai mươi cây.

Lão nhân có chút há hốc mồm, một hồi lâu mới mở miệng hỏi: “Ngươi xác định này đó đều là Mã Ngọc Phượng muốn linh thảo?”

Thiên Mã son trang mỗi lần tới mua sắm người đều bất đồng, nhưng mỗi lần mua sắm linh thảo đều là một bậc nhị cấp linh thảo so nhiều, cũng sẽ không mua sắm quá nhiều. Như Bạch Quá như vậy vừa lên tới chính là nhị cấp linh thảo toàn bộ chủng loại lại là hiếm thấy.

Cho nên mới xuất khẩu hỏi một câu, hán cho rằng chính mình nghe lầm.

“Mã Ngọc Phượng làm ta chính mình làm chủ, ngươi chỉ cần cho ta chuẩn bị thì tốt rồi.” Bạch Quá tùy tiện có lệ một câu, bắt đầu chọn lựa ba cấp linh thảo.

Thế nhưng thẳng hô Thiên Mã son trang chủ kỳ danh, thẳng nhai này rốt cuộc là ai?

Lão nhân nghĩ trăm lần cũng không ra, lúc này lại nghe thấy bạch y thanh niên mở miệng: “Ba cấp linh thảo mỗi cái đều phải, giống nhau tới cái hai mươi cây.”

“Cái gì!” Lão nhân hoàn toàn tròn tròn mắt, ba cấp linh thảo thế nhưng mỗi cái đều phải, mỗi dạng còn muốn hai mươi cây, người này điên rồi sao, một chút mua sắm nhiều như vậy?

“Có vấn đề sao?” Bạch Quả nghiêng đầu nhìn về phía lão nhân, “Làm buôn bán không thích khách nhân mua nhiều?”

“Ta không phải ý tứ này.” Lão nhân chạy nhanh giải thích nói: “Trước kia Thiên Mã sơn trang chưa từng có người một lần mua sắm nhiều như vậy linh thảo trở về, giống nhau đều là mấy chục cây linh thảo, người này thêm lên đều mấy trăm cây.”

“Ta cao hứng.” Bạch Quả ha hả cười, “Người chỉ cần làm theo, Thiên Mã sơn trang lại không phải không cho người tiền, người sợ cái gì.”

n

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Mã Ngọc Phượng phương

Bạch Quả những lời này nganh sinh sinh đem lão nhân muốn lời nói nuốt trở vào, đối phương nói không sai, làm buôn bán nào có để ý khách hàng mua nhiều, chỉ có chế ỉt. www.pbtxt.com

Nếu như vậy vậy làm hấn lấy lòng, lão nhân cũng lười đến quán, dù sao Thiên Mã sơn trang đầu năm sẽ tính tiền.

Thấy lão nhân không tái nói nữa, Bạch Quả đem ánh mắt dừng ở sân góc chỗ, này chỗ trong một góc đều là tứ cấp linh thảo, cả tòa trong viện chỉ có tứ cấp linh thảo là tối cao linh thảo. Ngũ cấp linh thảo một góc cây đều không có thấy.

Kỳ thật thực bình thường, Thiên Mã sơn trang căn bản dùng không dậy nổi ngũ cấp linh thảo, tứ cấp linh thảo đã đỉnh thiên. Liên tính là tứ cấp linh thảo Thiên Mã sơn trang cũng sẽ không mua sắm, bởi vì mua tới không địa phương dùng, tứ cấp linh thảo dùng để làm đan dược không ai có thể làm, dùng để nấu canh uống lại quá lãng phí.

Cho nên bọn họ giống nhau đều là mua sắm nhị cấp linh thảo cùng ba cấp linh thảo, tứ cấp linh thảo căn bản sẽ không để ý tới.

“Ta điểm đến này đó mỗi cây các mười cây.” Bạch Quả điểm mười cây tứ cấp linh thảo, làm lão nhân ghi nhớ.

Lão nhân khoe miệng ngoan trừu vài cái, yên lặng đem tứ cấp linh thảo viết ở vờ thượng.

Thiên Mã sơn trang chẳng lẽ phát sinh cái gì biến cố, cho nên mới muốn nhiều như vậy ba cấp linh thảo cùng tứ cấp linh thảo?

Đây là lão nhân trong lòng duy nhất nghi hoặc, lại không có tưởng là Bạch Quả tự thân nguyên nhân, lão nhân không cho rằng này Bạch y thanh niên có lớn như vậy lá gan, dám công Thiên Mã sơn trang lung tung mua sắm linh thảo, trừ phi chán sống.

Bạch Quả không có chán sống, mà là Thiên Mã sơn trang chán sống. Bọn họ chọc ai không tốt, thế nào cũng phải chọc hấn Bạch Quả, liên tính đem Mã Ngọc Phượng đắc tội đã chết lại như thế nào, Thiên Mã sơn trang cái này phá địa phương hấn Bạch Quả là sẽ không lại đi.

Nếu Thiên Mã sơn trang trả thù, vậy tới Đan Miếu đi. Dù sao hấn làm xong nhiệm vụ liền trở về, Mã Ngọc Phượng bởi vì cùng Chu Phàm thông đồng làm bậy, cho nên không dám tới bên ngoài đi lên Đan Miếu tìm hấn, nếu muốn đẩy hấn vào chỗ chết, kia cũng chỉ có thể ngầm phái người trả thù. www.pbtxt.com

Chờ Bạch không thực lực tăng lên đi lên, Thiên Mã sơn trang loại này tiểu thế lực căn bản không ở hấn trong mắt.

“Được rồi, liền này đó đi.” Bạch Quả vỗ vỗ tay, một bộ chưa đã thêm bộ đáng.

Liền này đó đi? Lão nhân vô ngữ, Bạch Quả mua sắm này đó linh thảo đều có thể để đến lên Thiên Mã sơn trang 5 năm mua sắm lượng, thật là đồng dặc.

Bất quá lão nhân nói cái gì cũng chưa nói, xoay người rời đi chuẩn bị.

Bạch Quả nhìn nhìn sắc Thiên, đã qua giờ Mùi, lại có một hai cái canh giờ sắc Thiên liền phải phiếm hắc, Mã Ngọc Phượng chỉ sợ là chờ không kiên nhẫn.

Mười lăm phút sau, lão nhân cầm một cái túi trữ vật từ nội bộ đi ra, đưa cho Bạch Quả.

“Người muốn linh thảo đều ở bên trong, kiểm tra một chút có phải hay không chính xác?” Lão nhân chống cái tay nhìn về phía Bạch Quá.

Bạch Quá mở ra túi trữ vật, thần thức quét một lần, ước chừng có một ngàn nhiều cây linh thảo, lần này là phát đại tài. Chờ xoay chuyển Thiên đất Mã sơn trang Bạch Quá tùy tiện cấp vài cọng linh thảo Mã Ngọc Phượng, coi như đuổi rồi.

Dư lại linh thảo liền toàn bộ đều là hẩn.

Nhị cấp linh thảo 600 cây, ba cấp linh thảo 500 cây, tứ cấp linh thảo 200 cây. Cái này con số đủ để cho đông đảo tu sĩ điên cuồng. Bạch Quá một chút có được nhiều như vậy linh thảo, biến thành phỏng tay khoai lang.

Làm Bạch Quá lãng phí giải chính là Thiên Mã sơn trang như vậy một cỗ tiểu thể lực như thế nào có thể có như vậy khổng lồ cung ứng thương, đừng nhìn nơi này bề mặt tiểu, lại âm u. Đây trong đó tài lực không phải người bình thường có thể khống chế.

Chỉ sợ này sau lưng có quái vật khổng lồ chống đỡ, Bạch Quá bỗng nhiên trong lòng cả kinh, nếu đúng như hẩn đoán rằng giống nhau, kia lúc này cũng không phải là đặc tội Thiên Mã sơn trang đơn giản như vậy, rất có thể sẽ đem chính mình tình cảnh lâm vào nguy hiểm hoàn cảnh.

Nghĩ đến đây Bạch Quá bỗng nhiên nhìn về phía lão nhân, mở miệng nói: “Lão tiên sinh, ta đại biểu Thiên Mã sơn trang một lần mua sắm nhiều như vậy linh thảo, người có phải hay không muốn giống mặt trên hội báo hội báo?”

Lão nhân không có Bạch Quá tưởng nhiều như vậy, cho rằng Bạch hỏi đến ông chủ về lần này linh thảo mua sắm sự tình, hẩn đơn giản nói: “Người lần này mua sắm nhiều như vậy linh thảo, ta nơi này đã không có nhiều ít tồn kho, ta sẽ hỏi một chuyến từng thành, đem tình huống hội báo, sau đó lại trở về, có cái gì vấn đề sao?”

Bạch Quá vội vàng nói: “Kia không biết lão tiên sinh khi nào trở về?”

Lão nhân kinh ngạc nói: “Người hỏi cái này để làm gì?”

“Không có việc gì.” Bạch Quá có lệ nói: “Ta chỉ là muốn biết người chừng nào thì lại trở về, đến lúc đó lại đến mua sắm.”

Nguyên lai là như thế này, lão nhân nghĩ nghĩ, nói: “Cuối năm trước hẩn là sẽ trở về.”

“Hảo, kia lão tiên sinh đem thẻ bài cho ta, không có gì sự ta trước cáo từ.” Bạch Quá ôm quyền chuẩn bị cáo từ.

“Thẻ bài ta yêu cầu mang về từng thành đăng ký, cuối năm trước người lại trở về lấy đi.” Lão nhân phát tay tiễn khách.

Bạch Quá không có lại vô nghĩa, trực tiếp xoay người rời đi. Lão nhân nhìn Bạch Quá rồi đi bóng dáng như suy tư gì, không biết suy nghĩ cái gì.

Bạch Quá đi rồi lại đi vào một nhà vịt nướng cửa hàng, mua hai chỉ vịt nướng sau rồi đi trấn nhỏ. Kỳ thượng hồng Mã sau hướng lên Thiên Mã sơn trang đi vội mà đi.

Trên đường nhẹ nhàng thở ra, còn hảo lão nhân kia cuối năm trở về, bằng không trên đường bị Mã Ngọc Phượng biết tình huống tuyệt đối đi không được, chờ lão nhân kia trở về hẩn liền rồi đi Thiên Mã sơn trang.

Thiên Mã sơn trang.

Mã Ngọc Phượng ở trong phòng qua lại đi lại, một bộ tâm thần không yên bộ dáng. Theo lý thuyết Chu Phàm lúc này đã sớm nên trở về tới, nhưng lại liên nhân ảnh cũng nhìn không thấy, hay là ra cái gì biến cố?

Nhưng nàng ngẫm lại lại không có khả năng, Bạch Quá tu vi mới Khai Nguyên cảnh lúc đầu, mà Chu Phàm ba người còn lại là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ tu sĩ, ba người liền tính từng bước từng bước thượng cũng có thể đem Bạch Quá giết, sao có thể ra biến cố.

Nhưng hôm nay Chu Phàm lại chậm chạp chưa về, Mã Ngọc Phượng không thể không nghĩ nhiều.

Hoàng hôn hoàng hôn rơi xuống, sắc Thiên dần dần phiếm hắc. Mã Ngọc Phượng trong lòng bất an càng ngày càng cường liệt, nàng tựa hồ cảm giác được dị thường.

Bạch Quá nhanh Mã thêm tiên chạy về, mau đến Thiên Mã sơn trang cửa thời điểm sắc Thiên vừa vận phiếm hắc, Bạch Quá đem hồng Mã thu vào thú túi, cửa kia hai cái huynh đệ còn chưa rời đi, thấy Bạch Quá trở về, sôi nổi tiến lên hành lễ.

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, lấy ra hai chỉ bao tốt vịt nướng ném cho hai người, “Nhị vị huynh đệ, lần này đi ra ngoài vội vàng, chú ý ăn đi.” Nói xong không mang theo dừng lại, bước nhanh đi vào sơn trang nội.

Hai gã thủ vệ nhìn nhau, mở ra bao tốt cây hồng bì giấy sau ánh mắt sáng lên, thế nhưng là vịt nướng!

Thiếu Quốc Huy nhìn vịt nướng cười nói: “Này Bạch được sư không tồi, đi ra ngoài làm việc cũng không quên chúng ta huynh đệ hai người, chúng ta cùng hẩn tổ chưa bình sinh, hẩn có thể như thế thật là để mắt chúng ta.”

“Đúng vậy, một hồi hạ cương ta hai lạng bầu rượu uống uống.” Thiệu Quốc Chí ha ha cười, đem vịt nướng thu lên.

.....

“Đại nhân, Bạch được sư đã trở lại.” Thị nữ vào cửa thông báo.

Mã Ngọc Phượng trong lòng lộp bộp một tiếng, một cổ không hảo dự cảm đột nhiên sinh ra. Bạch Quá lúc này trở về, vậy thuyết minh Chu Phàm thất bại.

“Ngươi xác định là Bạch được sư trở về, không phải những người khác?”

Mã Ngọc Phượng vẫn là hỏi một câu, năng thật sự vô pháp tiếp thu sự thật này.

“Đúng vậy đại nhân, chỉ có Bạch được sư một người.” Thị nữ trả lời.

Mã Ngọc Phượng phượng, chạy nhanh mở miệng nói: “Mau mang ta đi ra ngoài nhìn xem.”

“Không cần nhìn, Mã trang chủ ta đã trở về.” Bạch Quá thanh âm truyền tới, đồng thời người đã bước vào trong phòng.

Mã Ngọc Phượng hoa dung thất sắc, quả nhiên là Bạch Quá đã trở lại. Nói như vậy Chu Phàm không phải đã chết chính là chạy đi rồi!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Sơn trang chuyện cũ

Từ Bạch Quá về ngoài thượng xem, căn bản không có bất luận cái gì thương thế, cũng không có hơi thở không xong bộ dáng. wWw.pbtxt.coM chẳng lẽ Chu Phàm căn bản không có chặn giết hẳn?

Mã Ngọc Phượng có chút sờ không được đầu óc, Bạch Quá lông tóc chưa tổn hại, một chút đều không giống chiến đấu quá người. Kia chỉ có thể thuyết minh Chu Phàm căn bản không có tiến đến chặn giết, hoặc là còn có một cái khác khả năng, chính là Chu Phàm ba người căn bản không phải Bạch Quá hợp lại chi đem, Bạch Quá đem ba người nhẹ nhàng giải quyết.

Người sau Mã Ngọc Phượng là sẽ không tin tưởng, năng tình nguyện tin tưởng người trước, Chu Phàm căn bản không có đi chặn giết Bạch Quá.

Nghĩ đến đây Mã Ngọc Phượng trong lòng phần nộ, này Chu Phàm rõ ràng đáp ứng quá nàng muốn lấy Bạch Quá thủ cấp tiến đến thấy nàng, không nghĩ tới lại trộm chạy đi rồi, Mã đức, lại bạch ngu lão nương một lần!

“Bạch được sư đã trở lại.” Mã Ngọc Phượng lập tức thay đổi một bộ sắc mặt, cười hi hi tiến lên nói: “Không biết được sư một đường nhưng hảo, còn thuận lợi?”

Bạch Quá tâm trung cười lạnh, thuận lợi không thuận lợi ngươi không biết? Mặt ngoài lại là nói: “Làm phiền Mã trang chủ lo lắng, dọc theo đường đi thông suốt, phi thường thuận lợi.”

Mã Ngọc Phượng trong lòng càng khí, quả nhiên như nàng tưởng giống nhau, Chu Phàm này người chết thật trốn, lần sau đừng làm cho nàng tái kiến, nếu không trực tiếp cắt hẳn căn!

“Kia vì sao bạch được sư lúc này mới về?” Mã Ngọc Phượng vẫn là có chút hoài nghi, dọc theo đường đi thông suốt, kia tuyệt đối là hoàng hôn trước là có thể phản hồi Thiên Mã sơn trang.

Bạch Quá bỗng nhiên mặt lộ bi sắc, nói: “Ngươi kia con ngựa tốc độ đích xác thực mau, nhưng chạy đến nửa đường thời điểm không biết vì sao sẽ tiêu chảy, ta lại không có thú túi, ném xuống nó cũng không tốt, không ném nó lại là trời buộc.....”

“Kia nó hiện tại như thế nào?” Mã Ngọc Phượng chạy nhanh hỏi một câu, này Hồng nhi nàng chính là đương bảo bồi dưỡng, có thể là ăn thật tốt quá, hơn nữa cũng không vận động, tiêu chảy cũng chẳng có gì lạ. www.pbTxt.com

Bạch Quá càng là vẻ mặt hổ thẹn nói: “Đáng tiếc, ta đem kia Mã cấp làm thịt, sau đó đem nó thịt nướng ăn, tổng không thể lãng phí đi?”

Mã Ngọc Phụng nghe vậy yết hầu một ngọt, thiếu chút nữa phun ra một ngụm máu tươi, thất tha thất thểu sau này lui lại mấy bước, đỡ một bên cái bàn.

Nàng trong lòng khó có thể nói rõ đau xót, Bạch Quá thể nhưng đem nàng ái Mã cấp giết, còn nướng ăn. Hiện tại nàng xem như mình bạch, này Bạch Quá tựa hồ cố ý nhằm vào nàng, muốn đem nàng tức chết.

Không nghĩ tới thẳng nhai này thể nhưng như thể mang thù, chính mình chẳng qua khẩu hán một ít linh thảo lượng, thể nhưng đối này canh cánh trong lòng, giết hán Mã, ăn nàng Mã thịt, nàng hảo hận a!

“Mã trang chủ ngươi làm sao vậy?” Bạch Quá vội vàng làm bộ một bộ quan tâm bộ dáng, tiến lên đỡ nàng, tay phải bất tri bất giác cảm no đủ một đoàn, như là chút nào đều không thêm để ý.

Mã Ngọc Phụng lại thẹn lại giận, chạy nhanh đẩy ra đối phương, xua tay nói: “Ta không có việc gì, bạch được sư, ta bỗng nhiên có chút không thoải mái, tưởng một người lẳng lẳng, ngươi đi về trước đi, linh thảo cùng thể bài sự tình ngày mai ta sẽ phái người đi tìm được sư lấy.”

“Nếu như vậy ta đây liền trước cáo từ.” Bạch Quá quay đầu rồi đi, khoe miệng lộ ra một tia hài hước.

Không nghĩ tới này Mã Ngọc Phụng thể nhưng bị hán khí mau học máu, ngấm lại liền hà giận, chết tiện nhân!

Trở lại chỗ ở sau Bạch Quá lấy xuất trận bàn, mở ra trận pháp sau ngời ở ghế trên xem xét hôm nay thu hoạch.

Một ngàn ba trăm cây linh thảo, cái này con số cực kỳ khổng lồ, đối với hiện tại bạch lại đây nói, thật là có chút kinh người. Chỉ sợ đan miếu một ít trưởng lão trên người lúc này cũng không có nhiều như vậy linh thảo đi?

Ngày mai chỉ cần cấp Mã Ngọc Phụng một trăm cây nhị cấp linh thảo tức khắc, còn lại toàn bộ đều là của hán. Chờ này hơn một tháng qua đi, hán liền rời đi địa phương quý quai này.

Từ đây đi lên một cái bất quy lộ, Bạch Quá kỳ thật không thích đánh đánh giết giết, chính là hán lại có cái gì lựa chọn?

Thế giới này chính là như thế, quy tắc như thế. Hán không có lựa chọn đường sống, ngươi không giết người, liền chờ người giết ngươi. Là chính mình chết, vẫn là đối phương chết, vấn đề này không cần suy nghĩ nhiều, người đều là ích kỷ.

Bạch Quá đã không phải lúc trước cái kia mới ra đời thiếu niên, hán trải qua hơn năm rèn luyện, đã từng vì một người ân oán phân minh thanh niên, là đúng hay sai, hán trong lòng đều có lựa chọn.

Tóm lại chính là một câu, ai chống đỡ hán, ai liền chết!

Đánh không lại liền chạy, tương lai còn dài, xem ai làm quá ai!

Một đêm chưa ngủ, sáng sớm hôm sau, Lão Dur liền một người lại đây, hán thấy Bạch Quá hết thấy đều hảo hảo, cười nói: “Bạch được sư cát nhân tự có thiên tướng, xem ra lão nô là nhiều lo lắng.”

Bạch Quá đem Lão Dur thỉnh nhập trong phòng, đánh thượng phòng gian cấm chế sau lấy ra một cái túi trữ vật, đưa cho Lão Dur, “Đây là cho ngươi báo cáo kết quả công tác dùng, thể bài ở mua sắm lão nhân kia trong tay, lấy không trở lại. Lão Dur, ngươi như vậy cùng ta nói chuyện sẽ không sợ Mã Ngọc Phụng kia đàn bà đối với ngươi sát tâm sao?”

Lão Dur lắc lắc đầu, “Ta đều tuổi này, còn để ý cái gì sinh tử, ta đời này đều đã mau quá xong rồi, nhưng thật ra các ngươi người trẻ tuổi, làm việc phải chú ý đúng mực, không cần quá chỉ vì cái trước mắt.”

Bạch Quá sừng sốt, còn tưởng rằng Lão Dur đã biết hán tư nuốt một ngàn nhiều cây linh thảo, bắt quá ngấm lại cũng không có khả năng. Lão Dur hàng năm đãi ở Thiên Mã sơn trang, lại như thế nào biết hán làm chuyện gì.

“Lão Dur, ta đã ở phòng đánh thượng cấm chế, hiện tại có thể hay không cùng ta nói nói về Mã Ngọc Phụng trọng phu sự tình?” Bạch Quá chưa từ bỏ ý định, lại một lần hỏi Lão Dur về Mã Ngọc Phụng trọng phu sự tình.

Này đích xác ở Bạch Quá tâm trung thực hoang mang, hán cảm giác Mã Ngọc Phụng trọng phu không đơn giản như vậy, nếu không hôm nay Mã sơn trang Mã Ngọc Phụng một người căn bản chống đỡ không đứng dậy, quang mua sắm linh thảo cứ điểm liền không phải đơn giản như vậy có thể giải thích, này sau lưng tuyệt đối có một cỗ cường đại thể lực chống đỡ Thiên Mã sơn trang.

Lão Dur lần này không có dấu điểm, hướng Bạch Quá thuyết minh thật sự.

Nguyên lai, Lão Dur là Mã Ngọc Phụng trọng phu Hình Bắc Giang người. Hình Bắc Giang là Tùng thành Hình người nhà, Hình gia ở Tùng thành coi như là một cỗ thể lực lớn, người bình thường cũng không dám trêu chọc. Nhưng này bên trong lại đã bị hủ bại, làm cho Hình người nhà tầm tan rã.

Hình Bắc Giang cưới Mã Ngọc Phụng ngay từ đầu còn thực ân ái, Hình Bắc Giang cũng có thể thỏa mãn Mã Ngọc Phụng nhu cầu, đặc biệt là kia phương diện nhu cầu.

Nhưng dần dần Hình Bắc Giang càng ngày càng vội, luôn là không có thời gian bận tâm Mã Ngọc Phụng cảm thụ, bởi vì Hình gia thể cực không rõ xác, cho nên Hình Bắc Giang chạy ngược chạy xuôi. Có một lần Hình Bắc Giang dẫn hán đệ đệ ngày qua Mã sơn trang làm khách, kết quả kia một lần Mã

Ngọc Phụng thế nhưng coi trọng Hình Bắc Giang đệ đệ.

Hai người cồng Hình Bắc Giang gặp lên, sau đó đã xảy ra quan hệ. Hình Bắc Giang đệ đệ Hình Nam Giang đối này ca ca sớm có điều bất Mãn, sau cùng Mã Ngọc Phụng liên hợp, tướng trí Hình Bắc Giang cùng từ địa, sau đó Hình Nam Giang hảo hoàn toàn khống chế Hình gia, nắm này quyền to!

Cuối cùng vẫn là Mã Ngọc Phụng niệm cập một tia tình cảm, không có làm Hình Nam Giang giết chết hân ca ca, chỉ là đem này nhốt tại Hình gia nhà tù nội, trước mắt tình huống là Hình Nam Giang khống chế Hình gia, mà ở Hình Nam Giang khống chế Hình gia lúc sau, đối Mã Ngọc Phụng cũng bắt đầu chợt lạnh chợt nhiệt, có đôi khi mấy năm đều sẽ không tới một lần Thiên Mã sơn trang.

Cho nên Mã Ngọc Phụng mới như lang tựa hổ, tổng muốn tìm người tìm hoan mua vui, hoàn toàn trở thành là lời ong bướm phụ nhân.

Bạch Quá nghe xong thôn thức không thôi, không nghĩ tới hôm nay Mã sơn trang còn có như vậy biến cố, hân thật vì Hình Bắc Giang cảm thấy bi ai, bị chính mình nữ nhân bán đứng, bị chính mình huynh đệ bán đứng.

Nếu là hân Bạch Quá, tuyệt đối chịu đựng không được như thế nhục nhã, nhất định phải giết hân cái máu chảy thành sông!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Phản hồi

Chẳng lẽ Hình Bắc Giang không nghĩ như thế sao? Nhưng hân chung quy là chậm một bước, ở hân phát hiện không thích hợp thời điểm đã bị phản bội, sau đó bị quan nhập đánh lao bên trong, vĩnh vô thiên nhật. www.pbtxt.coM

“Lão Dư, ngươi nếu là Hình Bắc Giang bên người người, kia vì sao Mã Ngọc Phụng còn đem ngươi lưu tại bên người? Chẳng lẽ không sợ ngươi thế Hình Bắc Giang báo thù?” Bạch Quá nghi hoặc hỏi câu, chiếu đạo lý Mã Ngọc Phụng sẽ không như thế đại ý mới đúng.

Lão Dư ánh mắt vẫn đục, toát ra một cỗ bi thương chỉ sắc, “Ta sớm chút năm đã bị phế đi tu vi, hiện tại chỉ có thể ở sơn trang nội làm chạy chân sự tình, ngươi nói ta còn có thể ảnh hưởng Mã Ngọc Phụng sao, nàng muốn giết ta dễ như trở bàn tay.”

Bạch Quá bỗng nhiên nhìn về phía Lão Dư, thẳng đến giờ phút này hân mới phát hiện Lão Dư trên người không có chút nào nguyên lực dao động, này không giống như là làm bộ giả vờ.

“Thế nhưng như thế ác độc!” Bạch Quá nắm chặt nắm tay, thế Lão Dư bênh vực kẻ yếu nói: “Lão Dư, ngươi nhưng tin tưởng ta?”

Lão Dư hơi hơi mỉm cười, “Bạch được sư, thế giới này ân ân oán oán là dây dưa không rõ. Ta định là tin tưởng ngươi, nhưng ta không nghĩ bởi vì hôm nay này phiên lời nói mà đem ngươi kéo vào hố lửa, sự tình đã qua đi nhiều năm như vậy, ta sớm đã buông ân oán.”

“Kia Hình Bắc Giang đâu? Hân còn ở nhà tù nội chịu tra tấn, ngươi cứ như vậy nhìn hân chịu tội?”

Vốn dĩ Mã Ngọc Phụng không trêu chọc hân, Bạch Quá còn không nghĩ giết chết nữ nhân này, hiện tại Mã Ngọc Phụng cùng Chu Phàm thông đồng một hơi muốn trói hân vào chỗ chết, vậy trách không được hân.

Mặc kệ là Lão Dư thù, vẫn là Hình Bắc Giang thù, hân đều có thể cùng nhau báo. Hoặc là chờ hân đem Hình Bắc Giang cứu ra sau, làm chính hân báo thù.

Chẳng qua còn cần một đoạn thời gian, Bạch Quá hiện tại không có năng lực chống lại từng thành thế lực, ngay cả Thiên Mã sơn trang hân đều không thể chống lại.

Thời gian vẫn đề, chỉ cần hân Bạch Quá còn hoặc là, Thiên Mã sơn trang sự tình liền sớm muộn gì sẽ có kết quả. wWw.pbtxt.com

“Lão hủ không có lựa chọn đường sống.” Lão Dư nhìn về phía Bạch lối đi nhỏ: “Nếu Bạch được sư tự nhận là chính mình có cái kia thực lực, lão hủ tại đây tạ qua.” Lão Dư bỗng nhiên phải quý mà, Bạch Quá nguyên lực bắt đầu khởi động, đem Lão Dư đỡ trở về tại chỗ.

“Lão Dư, không cần cùng ta khách khí.” Bạch Quá đứng lên, nhìn Lão Dư nói: “Chuyện này ta quản định rồi, Hình Bắc Giang tao ngộ ta nhìn cũng phi thường khó chịu, khẩu khí này ta sẽ giúp hân ra. Bất quá không phải hiện tại, Lão Dư, ngươi đem thân thể dưỡng hảo, chờ ta năm sau tin tức tốt.”

Lão Dư vội vàng cảm tạ, nói không kích động là không có khả năng. Vốn dĩ hân cả đời này cứ như vậy đi qua, chính mình chủ tử thù cũng vô pháp báo.

Cho dù chết cũng thẹn với Hình Bắc Giang.

Bạch Quá này một phen lời nói không thể nghi ngờ là cho hấn lớn lao tin tưởng, hấn hiện tại liền tính là vì chính mình cũng muốn hảo hảo tồn tại, chờ Bạch Quá báo thù ngày đó.

Lão Dư cuối cùng chấp tay rời đi, ở Bạch Quá này dài lâu lắm sợ Mã Ngọc Phượng sinh ra nghi ngờ. Bạch Quá đem hấn tiễn đi sau phản hồi phòng trong, bắt đầu luyện đan.

.....

Đan miếu.

Rừng trúc chỗ sâu trong một gian đại viện tử trung, một người sắc mặt hung ác nham hiểm nam tử ngồi ở bàn đá trước, nghe một bên thủ hạ kể rõ sự tình.

Bỗng nhiên hung ác nham hiểm mặt nam tử một chương đem bàn đá chụp thành phần toái, đứng lên, nhìn chăm chăm tên kia thủ hạ trầm giọng nói: “Ngươi là nói phạm vi ở Thiên Mã sơn trang ra sự?”

Tên kia thủ hạ vội vàng nói: “Không phải, Chu Phàm không phải ở Thiên Mã sơn trang chết, mà là rời đi Thiên Mã sơn trang sau chết, không có người ý chi, chúng ta không có tìm Mã Ngọc Phượng dò hỏi.”

“Người đi tra tra, năm nay ở Thiên Mã sơn trang làm nhiệm vụ người là ai, tra được lập tức nói cho ta biết.”

“Là, đại nhân.”

Thời gian nháo lên lại là một tháng qua đi, trên đường Mã Ngọc Phượng tới đi tìm Bạch Quá một lần, hỏi về bài sự tình cùng linh thảo sự tình.

Bạch Quá nhiên là miệng đầy có lệ, nói cho Mã Ngọc Phượng về bài bị lão nhân kia mang đi, cuối năm trước trở về. Mà chính mình tắc bắt quá là mua sắm một ít nhị cấp linh thảo, còn có vài cọng ba cấp linh thảo.

Bạch Quá tự nhiên sẽ không cùng Mã Ngọc Phượng nói hấn có một ngàn nhiều cây linh thảo, đều là từ người này hổ tới. Hấn còn tưởng sống lâu mấy năm, nếu là đêm này đàn bà bức nóng này chó cùng rút giậu, làm kia bốn cái Phân Thân cảnh cường giả tới thu thập hấn, sòi nổi chung bị làm chết.

Mã Ngọc Phượng thấy Bạch Quá gần nhất rất thành thật, nàng trong lòng sát niệm cũng dần dần thu liễm, hỏi không ra tình huống như thế nào, chỉ có thể tự thảo mắt mắt.

Để cho Mã Ngọc Phượng tức giận chính là Bạch Quá luôn là khiêu khích nàng, thấy một lần mặt ăn nàng một lần đậu hủ, khí Mã Ngọc Phượng ngửa răng, Bạch Quá nhọc không phải phế vật nàng đương nhiên thích, nhưng Bạch Quá là cái phế vật, làm hấn ăn lại nhiều đậu hủ cũng là nàng mệt.

Cái này mua bán tự nhiên không có lời, rõ ràng chính là Bạch Quá cố ý trả thù nàng, mà nàng lại không thể đem Bạch Quá thế nào.

Rốt cuộc, cuối cùng mười một tháng hai mươi chín thiên, ly tiếp theo năm còn có mấy ngày thời gian. Bạch Quá thu thập thứ tốt chuẩn bị rời đi, Mã Ngọc Phượng rốt cuộc giải thoát, tiễn đi cái này phế vật, tiếp theo cái tiếp nàng nhiệm vụ nam nhân nhất định không phải phế vật.

Rốt cuộc trên đời này phế vật vẫn là rất ít, đặc biệt là tu sĩ. Tu sĩ tại đây phương diện có thể so thường nhân cường đại quá nhiều. Liền tính sang năm tới một cái giây nam, nàng cũng vui vẻ đã chết. Tổng so Bạch Quá cái này phế vật hiệu thắng nhiều.

Bạch Quá mấy ngày nay cũng quá lo lắng đề phòng, hấn duy nhất lo lắng chính là đan miếu tam chấp sự, qua lâu như vậy thời gian, nói vậy Chu Phàm chết đã có đại khái trở mã, hoài nghi tới hoài nghi đi cũng cùng hấn Bạch Quá thoát không được can hệ.

May mắn hấn làm nhiệm vụ trong lúc đối phương không có tìm tới cửa, hiện tại nhiệm vụ kết thúc. Chỉ cần trên đường phòng bị chặn giết, chờ trở lại đan miếu tự nhiên liền an toàn.

“Mã trang chủ, còn thỉnh người ở tấu biểu thượng thật đẹp ngôn vài câu, cũng làm cho ta càng tốt hoàn thành nhiệm vụ.” Bạch Quá cười tủm tỉm nhìn Mã Ngọc Phượng.

Mã Ngọc Phượng cường căng tươi cười nói: “Đó là tự nhiên, Bạch được sư luyện đan ai dám nói không tốt, ta sẽ cho người nói ngọt.”

Bạch Quá tâm trung ám sáng, hấn nhìn ra Mã Ngọc Phượng cực kỳ không tình nguyện, nhưng không có biện pháp. Phía trước chính mình liền uy hiếp quá nàng, nói người không cho ta viết lời hay, ta sang năm còn tiếp người này nhiệm vụ!

Mã Ngọc Phượng lúc ấy vừa nghe liền luống cuống, vội vàng cam đoan sẽ cho Bạch Quá viết lời hay. Nàng nhưng không nghĩ lại chịu đựng vô biên tịch mịch. Nếu không phải Chu Phàm trên đường cùng hấn ** quá vài lần, nàng phỏng chừng đều phải đi ra ngoài tìm nam nhân.

Tấu biểu còn lại là giao tiếp cùng hoàn thành nhiệm vụ sau bảng biểu, cái này bảng biểu từ mặc kệ vụ người diên, về đan sư hay không đủ tư cách hoàn thành nhiệm vụ. Mã Ngọc Phượng cũng là bị buộc bắt buộc đi, đành phải cấp Bạch Quá viết một đoạn lời hay, trợ giúp Bạch Quá thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

Bạch Quá không dám ở lâu, liền sợ trên đường phát sinh biến cố, cầm túi biểu sau lưng rồi đi Thiên Mã sơn trang. Đãi đi đến bốn bề vắng lặng địa phương, Bạch Quá lại lần nữa lấy ra cục lăng bàn, đoạt không phí hành mà đi.

Mấy cái canh giờ lúc sau, một bóng người từ trên trời giáng xuống, dừng ở Thiên Mã sơn trang ngoại, Thiệu quốc huy, Thiệu quốc chí hai người vội vàng tiến lên bái kiến.

Nếu Bạch Quá tại đây, kia nhất định nhận thức người này. Lúc trước Bạch Quá chính là ở hán kia mua sắm một ngàn nhiều cây linh thảo. Mà lão nhân lúc này lại đã trở lại, hẳn là tới còn thẻ bài.

Nếu Bạch Quá vẫn đi như vậy một hai cái canh giờ, chỉ sợ cũng đi không được. Lão nhân này một hồi tới Bạch Quá sự tình liền sẽ bị vạch trần, đến lúc đó Mã Ngọc Phượng chỉ sợ sẽ đuổi giết hẳn lên trời xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Khe núi trung vợ chồng

Thiên Mã sơn trang, một tòa lầu các nội, Mã Ngọc Phượng chính cười ngâm ngâm nhìn một người đầu bạc lão già, “Cổ chương quỳ, là cái gì phong đem người cấp thời tới?”

Này Cổ chương quỳ chính là cấp Bạch Quá một ngàn nhiều cây linh thảo lão nhân, lúc này hẳn tới nay đến Thiên Mã sơn trang, là tới còn thẻ bài. www.pBtxt.com nghe thấy Mã Ngọc Phượng hỏi như vậy, hẳn hơi hơi sững sốt, ngay sau đó mở miệng nói: “Mã trang chủ chẳng lẽ không biết ta ý đồ đến sao?”

Mã Ngọc Phượng cười nói: “Đương nhiên biết, kẻ hèn một quả thẻ bài làm phiền người tặng, người tùy tiện làm cái tiểu nhị tới đưa cũng có thể, hà tất tự mình đi một chuyến đâu.”

Cổ chương quỳ bật cười nói: “Mã trang chủ là càng ngày càng sẽ nói giỡn, người biết ta trong tiệm chỉ có một mình ta, từ đâu ra tiểu nhị? Hơn nữa lần này các người Thiên Mã sơn trang hoa nhiều như vậy tiền mua linh thảo, ta tự nhiên là muốn đích thân tiến đến nói lời cảm tạ.”

Mã Ngọc Phượng nghe vậy sắc mặt biến đổi, cảm thấy có chút không thích hợp, vội vàng hỏi Cổ chương quỳ, “Chúng ta bắt quá mua sắm một ít một vài cấp linh thảo, như thế nào sẽ hoa rất nhiều tiền đâu?”

Cổ chương quỳ cho rằng Mã Ngọc Phượng lại nói nói mát, cười nói: “Mã trang chủ khách khí, tứ cấp linh thảo cũng không phải ai đều có thể mua sắm, Thiên Mã sơn trang có cái này tự tin.”

“Tứ cấp linh thảo!” Mã Ngọc Phượng nháy mắt đứng lên, ngữ khí vội vàng nói: “Cổ chương quỳ, có thể hay không trước đem thẻ bài cho ta xem?”

Này thẻ bài vốn dĩ chính là Mã Ngọc Phượng, hiện tại thấy nàng mở miệng, Cổ chương quỳ từ trong lòng ngực móc ra một khối thẻ bài, đưa cho Mã Ngọc Phượng.

Mã Ngọc Phượng vội vàng tiếp nhận thẻ bài, thi pháp triệu nội vừa thấy, tức khắc sắc mặt trắng bệch, khó coi như là ăn chết ruồi bọ giống nhau.

Cổ chương quỳ đã nhận ra Mã Ngọc Phượng biến hóa, cảm thấy có chút vấn đề, vội vàng hỏi: “Mã trang chủ thẻ bài nhưng có vấn đề?”

Mã Ngọc Phượng có chút run rẩy tay bụng lên chén trà, vừa định uống một ngụm lại thả xuống dưới, ngữ khí trầm thấp nói: “Thẻ bài là không thành vấn đề, nhưng ta bị người hù, này vấn đề rất lớn!”

Cổ chương quỳ nghe vậy sắc mặt cũng trầm thấp xuống dưới, hỏi: “Hay là Mã trang chủ cho rằng ta ở trong đó động tay động chân?”

Mã Ngọc Phượng nhìn Cổ chương quỳ liếc mắt một cái, nói: “Mặc kệ chuyện của người, mà là đến người này mua sắm tiểu tử làm chuyện tốt!”

Cổ chương quỳ ngẩn ra, nhìn về phía Mã Ngọc Phượng nói: “Kia tiểu tử không phải người phải tới sao, như thế nào sẽ có vấn đề?”

Mã Ngọc Phượng sắc mặt tức khắc lại hồng giống quả táo, tức giận nói: “Thằng nhãi này ta vốn dĩ muốn đem hẳn giết chết, không nghĩ tới hẳn thẻ nhưng tránh được một kiếp, lúc trước ta nói làm hẳn đi tùy ý mua sắm, vốn tưởng rằng tiểu tử này không có cơ hội. www.pBtxt.com không nghĩ tới tránh được một kiếp sau thẻ nhưng thật sự đi người kia mua sắm, lúc ấy hẳn cho ta một ít một bậc nhị cấp linh thảo ta không có để ý, không nghĩ tới hẳn sau lưng hù ta nhiều như vậy tiền!”

Cổ chương quỳ sắc mặt cũng không thể nào hảo, hấn cũng coi như là người bị hại. Chẳng qua tổn thất tiền chính là Mã Ngọc Phụng, nhưng hấn lại bị lừa gạt, sắc mặt có thể hảo mới là lạ.

“Kia tiểu tử gọi là gì?” Cổ chương quỳ đột nhiên hỏi một câu.

“Hấn kêu Bạch Quá, Khai Nguyên cảnh lúc đầu tu vi, luôn là ăn mặc một kiện bạch y, không có gì chỗ đặc biệt.” Mã Ngọc Phụng cho rằng Cổ chương quỳ muốn tìm về khẩu khí này, trực tiếp nói cho Bạch Quá bộ dạng.

Cổ chương quỳ đích xác khó có thể nuốt xuống khẩu khí này, hấn làm buồn bán lâu như vậy, chưa từng có bị đã lừa gạt, lần này lại thua tại Bạch Quá tay trung, hấn nếu không giết chết Bạch Quá, hấn liền không gọi Cổ sống yên ổn!

“Còn thỉnh Mã trang chủ không cần sinh khí, một cái Khai Nguyên cảnh tu sĩ cũng dám ở Thiên Mã sơn trang giường oai, kia thật là sống không kiên nhẫn. Ngươi yên tâm, chờ ta tìm được kia tiểu tử sẽ thay ngươi hết giận!” Cổ sống yên ổn nói xong chấp tay rời đi, hấn hiện tại cũng vô tâm tình tại đây cùng Mã Ngọc Phụng nói chuyện phiếm.

Mã Ngọc Phụng đem Cổ sống yên ổn tiễn đi sau trên mặt hiện ra âm lãnh sát ý, Bạch Quá xác thật là sống không kiên nhẫn, nàng vốn đang không có một hai phải giết chết Bạch Quá ý niệm, hiện tại lại là có, hơn nữa rất cường liệt!

.....

Bạch Quá phía sau sơn xuyên con sông nhanh chóng nơi xa, cực lăng bản tốc độ có thể nói khủng bố.

Nếu đã đi rồi xa như vậy, Mã Ngọc Phụng liền tính làm Phân Thân kỳ cường giả tiến đến cũng đuổi không kịp hấn.

Cực lăng bản tốc độ dần dần chậm lại, Bạch Quá sắc mặt cũng có chút trắng bệch, nguyên lực dùng quá nhiều.

Lúc này Bạch Quá vừa lúc thấy cách đó không xa khe núi có một gian trúc phòng, lập tức thu hồi cực lăng bản, rơi xuống.

Bạch Quá nhưng thật ra tò mò, này chim không thềm ịa núi lớn trung thể nhưng còn có người trụ, cũng không biết nào hộ nhân gia tốt như vậy nhả húng.

“Vũ ca, có người tới.” Trúc trong phòng phụ nhân nhỏ giọng nhắc nhở một câu, kệp khỏi một khối thịt heo hương một bên mặt lộ cương nghị nam tử trong chén phóng đi.

Này ngọc thụ lâm phong trên mặt lại có chứa cương nghị nam tử nghe vậy sắc mặt biến đổi, đem thần thức quét ra, thấy cách đó không xa một cái bạch y thanh niên chính triều bên này đi tới, từ bề ngoài thượng nhìn không ra tu vi sâu cạn, cũng không biết người tới thiện hay ác.

Bạch Quá dưới chân dừng lại, hấn vừa rồi cảm nhận được có nói thần thức đảo qua hấn quanh thân, có thể có thần thức người giống nhau đều là Phân Thân kỳ trở lên cường giả, trúc ốc nội cũng không biết là người ra sao, Bạch Quá có chút không dám tùy tiện thâm nhập.

Bất quá Bạch Quá vẫn là đem thần thức thả đi ra ngoài, ở trúc ốc ngoại quét một vòng, cũng không có dùng thần thức xuyên qua phòng trong, đây là đối người ít nhất tôn trọng. Đồng thời cũng ở nói cho đối phương, chúng ta thực lực không sai biệt lắm.

Này hoàn toàn chính là hù dọa người, Bạch Quá lúc này thực lực cùng Phân Thân kỳ kém xa, nếu không biểu hiện ra một ít thực lực, đối phương vạn nhất là ác nhân, kia hấn không phải xong đời.

Trúc ốc nội hai người đứng là phía trước ở khe núi đồng ruộng trung trồng trọt kia đối vợ chồng, hai người ẩn cư ở núi sâu trung, chủ yếu là vì tránh né sát họa.

Bạch Quá thấy phòng trong chậm chạp không có động tĩnh, định xoay người rời đi. Lại nghe thấy có người nói nói: “Bằng hữu xin dừng bước.....”

Bạch Quá quay đầu lại nhìn lại, một người mặc màu xanh lá vải bố y nam tử cùng một người mỹ điểm phụ nhân từ trúc ốc nội đi ra, thật nhìn chính mình cười.

“Tại hạ Bạch Quá, thấy khe núi trúc ốc lập ở nơi này, tò mò tiến đến vừa thấy, mong rằng đạo hữu không cần sinh khí.” Bạch Quá ôm ôm quyền, nói ra ý.

Thanh Vũ hơi hơi mỉm cười, nhìn thoáng qua bên cạnh phụ nhân, phụ nhân hiểu ý tiến lên một bước nói: “Vị tiểu huynh đệ này, gặp nhau tức là duyên, như không thượng hàn xá ngồi xuống?”

Bạch Quá có chút xấu hổ, hấn cảm giác ra tới hai người kia thực lực đều rất mạnh, hơn nữa là cường thái quá. Thiên Mã sơn trang kia mấy cái Phân Thân kỳ cường giả chỉ sợ tại đây hai người trước mặt cũng không đánh trả chi lực.

Nếu hấn mạo muội tiến vào trong phòng, vạn nhất đối phương đối chính mình khởi sát tâm kia chẳng phải là nguy hiểm.

Thanh Vũ vợ chồng nhìn ra Bạch Quá lo lắng, Thanh Vũ vội vàng cười nói: “Tiểu huynh đệ nói vậy tu vi bất phàm, chúng ta vợ chồng hai người cùng thể vô tranh, tại đây quá quán nhân văn đã hạc sinh hoạt, ngươi yên tâm hảo.”

Người khác không biết hần tu vi, Bạch Quá lại là rõ ràng không được, hần mới Khai Nguyên cảnh trung kỳ tu vi, đó là cái gì bất phẩm cao thủ. Bất quá đối phương thoát nhìn đích xác không giống như là ác nhân, nếu không không có khả năng như thế hảo tâm cùng hần nói chuyện, đã sớm đi lên động thủ.

“Vây đa tạ nhị vị.” Bạch Quá tâm tưởng nếu có thể kết giao này hai cường giả cũng là chuyện tốt, bất quá đối phương hiển nhiên gốc quán nơi này, chỉ sợ đúng như bọn họ theo như lời giống nhau, quá quán nhân văn đã hạc sinh hoạt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 101: Sơn vũ dục lai Phong Mãn lâu

Trúc ốc trung bài trí đơn giản, một trương trà bàn, một trương giường, không có ghế cùng ghế dựa, thoát nhìn đích xác phi thường nhân văn đã hạc cảm giác. www.pbtxt.com

Trên bàn bãi thơm ngào ngạt com cùng thức ăn chay, không có một chút huân thịt, Bạch Quá cho rằng chính mình đi tới chùa miếu, còn tưởng rằng nơi này sinh hoạt chính là hòa thượng.

“Làm Bạch huynh đệ chê cười.” Thanh Vũ cười làm cái thỉnh thủ thế, ý bảo Bạch Quá ngồi xuống liền có thể.

Bạch Quá hai chân ngồi xếp bằng mà xuống, có chút xấu hổ. Thanh Vũ vội vàng đối phụ nhân nói: “Thiên thiên, cấp Bạch huynh đệ thượng chén com.”

Bạch Quá cũng không có cự tuyệt, nếu ngồi ở chỗ này không ăn com, nhìn hai người ăn com hần sẽ càng thêm xấu hổ, như vậy bên ngoài thượng còn có thể giảm bớt một chút xấu hổ, vội vàng chấp tay cảm tạ.

Thanh Vũ cấp Bạch Quá đồ chén nước trà, chính mình cũng nhấp một ngụm, rồi sau đó mở miệng nói: “Đó là phu nhân của ta, miêu thiên. Người đã kêu ta Thanh Vũ liền hảo.”

Bạch Quá gật gật đầu tỏ vẻ mình bạch, bỗng nhiên mở miệng nói: “Không biết Thanh Vũ đại ca cùng tẩu tử vì sao tại đây khe núi trung sinh hoạt?”

Bất quá đương bạch hỏi đến ra những lời này thời điểm liền biết tự mình nói sai, này hai người nếu không phải bởi vì gặp được sự tình gì sao có thể sẽ ở loại địa phương này sinh hoạt?

Quả nhiên, Thanh Vũ ánh mắt có chút cô đơn lên, nhưng chỉ chớp mắt khôi phục bình thường, nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Chúng ta chỉ là bị tiểu nhân tính kế thôi, không có gì, ở chỗ này cũng khá tốt.”

Có thể đem này hai cái cao thủ bức đến như vậy hoàn cảnh người nói vậy tu vi cao tuyệt, Bạch Quá cũng không có cách nào giúp bọn hần vợ chồng hai người, chính hần tình cảnh hiện tại đều hảo không đến chạy đi đâu, có khả năng còn sẽ có sinh mệnh nguy hiểm.

Thanh Vũ đối Bạch Quá vẫy vẫy tay, hiển nhiên không nghĩ nói vấn đề này, Bạch Quá cũng liền không có hỏi lại.

Thanh Vũ vốn dĩ liền không có tính toán làm Bạch Quá hỗ trợ, loại này vội không phải Bạch Quá có thể bang thượng, liền lỵ đề cập quá nhiều, thực lực của bọn họ vẫn là quá yếu điểm, bằng không đã sớm tới cửa báo thù. www.pbtxt.com

Miêu thiên lúc này bung com tẻ phóng tới Bạch Quá trước mặt, “Bạch huynh đệ không cần khách khí, tuy rằng này không có thịt cá, nhưng thô đồ ăn cũng phi thường ngon miệng, thỉnh tùy ý.”

Bạch Quá vội vàng nói lời cảm tạ, cũng không khách khí, cầm lấy chén đĩa sau kẹp khỏi rau xanh hướng trong miệng đưa. Nhập khẩu cảm giác phi thường thanh thủy, không có du. Nhưng lại phi thường ăn ngon, thật là là hảo thủ nghệ.

“Tẩu tử, đây là người làm đồ ăn sao?” Bạch Quá ngẩng đầu hỏi một câu, lại kẹp khỏi một mảnh củ cải ăn lên.

Miêu thiên cũng ngồi xuống, nói: “Là ta làm, như thế nào, hợp người khẩu vị sao?”

Bạch Quá cười nói: “Tẩu tử tay nghề thật tốt, ta bội phục.”

“Không nghĩ tới người còn rất có thể nói.” Miêu thiên mỉm cười cười.

“Thiên thiên không được vô lễ.” Thanh Vũ nhìn thoáng qua miêu thiên, sau đó nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Không cần để ý, nàng chính là người như

vậy.”

Bạch Quá xua tay nói: “Thanh ca nói quá lời, tẩu tử lại không có làm sai.”

“Người xem, mọi người đều nói không quan hệ, người còn tổng nói ta.” Miêu thiên u oán nhìn thoáng qua Thanh Vũ, cầm lấy chén đũa ăn cơm.

Này bữa cơm vừa nói vừa cười, Bạch Quá cùng hai người hàn huyên rất nhiều đồ vật, nhưng là từ đầu chí cuối Bạch Quá đều không có lộ ra tu vi sự tình, đảo không phải cố ý dấu diếm, kỳ thật về sau lại nói cũng giống nhau, dù sao này Thanh Vũ vợ chồng đều ở nơi này, có cơ hội còn có thể tới.

Bất quá trước mắt Bạch Quá là không có lại đến quyết định, hiện tại gây thù chuốc oán quá nhiều, hấn sợ chính mình vừa ly khai Đan Miếu liền tao độc thủ.

Trước mắt tình huống vẫn là dãi ở Đan Miếu tương đối an toàn.

Từ ban ngày cho tới hoàng hôn, Bạch Quá mới chuẩn bị rời đi. Thanh Vũ vợ chồng hai người tiến lên tiễn đưa, Bạch Quá chấp tay cáo biệt, nói về sau còn sẽ lại đến. Vợ chồng hai người nhìn nhau cười.

Đãi đi đến không người chỗ, Bạch Quá thả ra Cực Lăng Bản đoạt không mà đi.

Cực Lăng Bản thượng, Bạch Quá sắc mặt ngưng trọng lên, hấn không biết tam chấp sự có biết hay không chính mình giết chu phạm vi, nếu biết đến lời nói liền tính hấn ở Đan Miếu cũng sẽ không có ngày lành quá, đối với loại này ở Đan Miếu quyền đại thế đại người Bạch Quá thật không có cách nào.

Tuy rằng chu phạm vi chặn giết hấn ở phía trước, nhưng Bạch Quá rút cuộc đem chu phạm vi giết, chu phạm vi sắp thăng cấp tam phẩm đan sư, này đối với Đan Miếu tới nói không thể nghi ngờ là tổn thất không nhỏ, nếu Bạch Quá đem việc này nói ra, đối với không nơi nương tựa hấn tới nói chính là từ lộ một cái.

Cho nên mặc kệ thế nào Bạch Quá đều sẽ không đem chuyện này nói ra, không nói ra tới chỉ có tam chấp sự một người đối phó hấn, nếu là nói ra đó chính là rất nhiều người đối phó hấn.

Bạch Quá hiện tại còn không có thực lực này đối kháng Đan Miếu, hấn liền Phàm Thân cảnh người đều đánh không lại, gì nói đối kháng.

Khoảng cách Đan Miếu còn có một giờ lộ trình thời điểm Bạch Quá đem Cực Lăng Bản thu hồi, đi bộ hướng Đan Miếu đi đến.

Đi qua Nhất Tuyến Thiên sau đem thân phận bài lấy ra, Bạch Quá thực thuận lợi tiến vào Đan Miếu. Hấn nhiều ít có chút kinh ngạc. Vốn tưởng rằng hấn xuất hiện ở Đan Miếu lập tức sẽ có người cản hấn, nhưng là không có, này cùng bình thường giống nhau như đúc.

Nếu không ai tìm hấn sự vậy tốt nhất bất quá, Bạch Quá nhanh tốc đi vào nhiệm vụ lâu, đem nhiệm vụ tấu biểu giao cho cái kia trung niên nam tử.

Nhiệm vụ chỗ trung niên nam tử nhìn thoáng qua Bạch Quá, sau đó bắt đầu kiểm tra nhiệm vụ tấu biểu, nhìn sau khi như suy tư gì. Hay là tiểu tử này đem kia Mã Ngọc Phượng hầu hạ hảo, nếu không như thế nào sẽ là tốt như vậy tấu biểu?

Nghĩ đến đây trung niên nhìn nhiều liếc mắt một cái Bạch Quá, Bạch Quá có chút không rõ này ý, mở miệng nói: “Tiền bối có vấn đề sao?”

“Không thành vấn đề.” Trung niên nam tử ở Bạch Quá nhân vật tấu biểu che lại một tầng nguyên lực con dấu, sau đó nói: “Đem thân phận của người bài cho ta.”

Bạch Quá không nói hai lời đem thân phận bài giao ra, trung niên nam tử đem bạch ngọc thẻ bài cầm lấy, hướng Bạch Quá thẻ bài thượng vung lên sau trả lại.

Bạch Quá thi pháp triệu thân phận bài trung quan sát, hoảng sợ. Làm một năm nhiệm vụ lại là như vậy nhiều cống hiến phân?

Thân phận bài ước chừng có hai trăm vạn cống hiến phân, này có thể so mỗi năm một lần luyện đan ngày còn muốn nhiều!

Lần này cuối cùng không một, Bạch Quá tâm trung vui tươi hơn hử, đối với trung niên nam tử chấp tay, sau đó rời đi.

Nhiệm vụ này liền tính viên mãn hoàn thành. Bạch Quá có lẽ không biết, nhiệm vụ tấu biểu đối với thực thi nhiệm vụ người rất quan trọng, nếu ủy thác nhiệm vụ người đối với Đan Miếu phái ra người không hài lòng, đại nhưng ở tấu biểu thượng viết kém một ít.

Nói vậy tiếp nhiệm vụ người tác sẽ đã chịu ảnh hưởng, hồi Đan Miếu giao nhiệm vụ đạt được cống hiến phân cũng sẽ trên diện rộng độ rơi chậm lại, tuyệt đối sẽ không xuất hiện cùng Bạch Quá giống nhau cống hiến phân.

Bạch Quá cuối cùng tâm tình hảo chút, trở lại chỗ ở đang chuẩn bị mở cửa, bỗng nhiên một đạo sắc bén hơi thở khóa ở chính mình quanh thân.

Bạch Quá tâm trung cả kinh, hay là tam chấp sự đã sớm biết, chính là chờ hấn chui đầu vô lưới?

Quay đầu nhìn lại, cũng không có phát hiện tam chấp sự, chỉ có cái lão nhân đứng ở cách đó không xa mắt lạnh nhìn chăm chăm chính mình.

“Nguyên lai là cái này chết lão nhân!” Bạch Quá tâm trung ha hả một tiếng, hấn hiện tại là nhị phẩm đan sư, căn bản là không cần sợ lão nhân này, lão

nhân này nói vậy cũng không dám lại khổng chế hấn luyện đan.

“Ngươi thế nhưng còn dám trở về?” Lão Vương hừ lạnh một tiếng, triều Bạch Quá đi tới.

Bạch Quá trấn định nói: “Vương tiền bối gì ra lời này?”

“Ngươi không cần lo lắng, hiện tại không cần ta thu thập ngươi, đã có người bắt đầu thu thập ngươi, ngươi vận khí cũng thật hảo a!” Lão Vương nói câu làm Bạch Quá sờ không được đầu óc nói, nhưng trong lời nói có cỗ sơn vũ dục lại Phong Mãn lâu hương vị, làm Bạch Quá tâm trung bất an.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Tử vong cấm địa

Bạch Quá dừng sắp sửa mở cửa động tác, ngưng trọng nhìn Lão Vương, hỏi: “Có ý tứ gì?”

Lão Vương ôm cánh tay, vui tươi hơn hờ nói: “Còn không rõ sao? Ngươi tựa hồ đắc tội với người, lần này đi tìm tử vong cấm địa ngươi bị tuyên thượng.”

Lão Vương sau khi nói xong lại thở dài một tiếng, “Ai, đáng tiếc, vốn dĩ ngươi duy ta sử dụng nhưng thật ra không cần sợ những việc này, đáng tiếc a, ngươi một hai phải thoát đi ta, hiện tại liên tính là ta cũng không thể nào cứu được ngươi, chờ chết đi.”

“Tử vong cấm địa?” Bạch Quá niệm một câu, vội vàng hỏi: “Đó là địa phương nào? Ai tuyên ta đi?”

Lão Vương mắng nói: “Đó là cái đi liên phải mệnh địa phương. Đến nỗi ai tuyên ngươi đi ta như thế nào biết, ngươi đắc tội người lại không phải ta đắc tội, chính ngươi chậm rãi tưởng đi.” Nói xong Lão Vương liền đi rồi, căn bản không cho Bạch Quá hỏi lại cơ hội.

Bạch Quá đứng ở tại chỗ phát giác, trong óc suy nghĩ trung có chút hỗn loạn, trải qua một phen sửa sang lại sau đã có mặt mày, biết là ai muốn chính mình mệnh.

Bạch Quá đã không có tâm tình về phòng sửa sang lại đồ vật, vừa mới bắt được hai trăm vạn công hiến phân vui sướng cũng tan thành mây khói, bước nhanh hướng Từ Quá Muộn chỗ ở đi đến.

Làm Bạch Quá vô ngữ chính là Từ Quá Muộn tựa hồ không hề trong nhà, tìm một vòng cũng không gặp được người, hẳn là đi nhiệm vụ.

Trùng hợp lúc này thấy tam phẩm đan sư Trần Diệu Văn, nói lên Trần Diệu Văn Bạch Quá tuy rằng cùng hấn không có gì giao tình, nhưng cũng tính thượng là có thể đáp được với lời nói người, đối phương hiển nhiên cũng thấy chính mình, cười đã đi tới.

“Trần đan sư.” Bạch Quá cười cùng cung tay.

Trần Diệu Văn hơi hơi mỉm cười, nhìn bạch lối đi nhỏ: “Bạch huynh đệ khách khí, ta lớn tuổi, ngươi nếu là để mất ta kêu ta một câu Trần huynh liền có thể.”

Bạch Quá vội vàng nói: “Trần huynh nói quá lời. Không biết Trần huynh hiện tại nhưng có thời gian, ta có việc muốn thỉnh giáo.”

Trần Diệu Văn khoát tay nói: “Bạch huynh đệ cứ nói đừng ngại.”

Bạch Quá theo bản năng nhìn mắt bốn phía, Trần Diệu Văn minh trắng, hô: “Bạch huynh đệ đến ta chỗ ở đi nói đi, nước trà chiêu đãi.”

Bạch Quá vừa chấp tay, đi theo Trần Diệu Văn hướng chỗ ở đi đến.

“Bạch huynh đệ không biết có chuyện gì tìm Trần mỗ, còn mời nói tới nghe một chút, ta biết đến nhất định nói cho ngươi, nếu muốn hỗ trợ nói ta năng lực trong phạm vi cũng có thể giúp ngươi.”

Trở lại chỗ ở sau Trần Diệu Văn bưng lên một hồ nước trà, nguyên lực ở này mặt ngoài bao trùm, nước trà nháy mắt ầm ập lên.

Bạch Quá mặt lộ vẻ mặt ngưng trọng, nhìn về phía Trần Diệu Văn nói: “Không biết Trần huynh có không biết tử vong cấm địa?”

“Tứ vong cấm địa?” Trần Diệu Văn một bên cấp Bạch Quá châm trà, một bên hồ nghi nói: “Biết là biết, nhưng là ngươi hỏi cái này sao làm cái gì?”

Trần Diệu Văn ần ần cảm thấy bạch hỏi đến những lời này là có mục đích, mà không phải tùy tiện nói nói, từ Bạch Quá biểu tình thượng là có thể nhìn ra được tới, tựa hồ cùng Bạch Quá chính mình có quan hệ.

Bạch Quá không có dấu điểm, đem chính mình suy đoán nói ra, Trần Diệu Văn nghe xong kinh ngạc vạn phần, nhìn bạch lối đi nhỏ: “Ngươi là nói có người nhằm vào ngươi, muốn ngươi chết?”

Bạch Quá gật gật đầu không nói gì, hẳn không có nói ra là Tam chấp sự muốn chính mình mệnh, loại chuyện này không nói được, chỉ có thể tùy tiện có lệ một chút.

Trần Diệu Văn im lặng không nói, ở hẳn trong mắt Bạch Quá đích xác có chút bản lĩnh, nhất phẩm đan sư thời điểm liền chiến thắng nhị phẩm đan sư Đường Ngọc Hoàng, loại người này nếu tăng lớn lực độ bồi dưỡng tuyệt đối là tương lai Đan Miếu trụ cột cấp bậc.

Nhưng hẳn tưởng không rõ chính là nhưng thật ra ai sẽ muốn Bạch Quá mệnh, muốn Bạch Quá mệnh người hẳn không biết có bao nhiêu, nhưng là có thể làm bạch qua đi từ vong cấm địa lại là thiếu chi lại thiếu, này cần thiết có đại bối cảnh, cùng đại địa vị mới có thể làm được.

Một lát sau thời gian, Trần Diệu Văn buông trong tay chén trà, mở miệng hỏi: “Bạch huynh đệ, ngươi nhưng ở Đan Miếu đắc tội người nào?”

Bạch Quá tự nhiên sẽ không nói ra tới, có lệ nói: “Ta chỉ phải tội lỗi Đường Ngọc Hoàng.”

Trần Diệu Văn lắc lắc đầu nói: “Đường Ngọc Hoàng chẳng qua là cái nhị phẩm đan sư, ở Đan Miếu không có cường đại bối cảnh, hẳn đối với ngươi cấu không thành uy hiếp, ngươi có phải hay không để sót một ít?”

Bạch Quá lần này không nói gì,

Chỉ là nhàn nhạt lắc lắc đầu.

Trần Diệu Văn hít vào một hơi, chậm rãi phun ra, nhìn về phía bạch lối đi nhỏ: “Cái này vội ta chỉ sợ không thể giúp ngươi, ta thực lực của chính mình hữu hạn. Còn vô pháp cùng đại bối cảnh người đối nghịch, ta chỉ có thể nói cho ngươi về tứ vong cấm địa tin tức, còn thỉnh Bạch huynh đệ không lấy làm phiền lòng.”

Bạch lại đây này vốn dĩ chính là hỏi cái này vấn đề, Trần Diệu Văn liền tính bang thượng hẳn vội Bạch Quá cũng sẽ không làm hẳn bang. Hẳn cùng Tam chấp sự đã là tứ địch, tuy rằng gần chỉ có gặp mặt một lần, vẫn là ở tân sinh đại hội thời điểm.

Bạch Quá mức đến liền Tam chấp sự trường cái gì điều dạng cũng không biết, nhưng là hẳn giết đối phương cháu trai, loại này thù là không có khả năng hóa giải, trừ phi Bạch Quá thực lực cao hơn Tam chấp sự rất nhiều, mới có thể hóa giải.

Bất quá tới rồi lúc ấy Bạch Quá còn cần hóa giải sao? Hẳn trực tiếp thả ra một câu, lão tử sát liền giết, ngươi có thể như thế nào?

“Trần huynh có thể báo cho về tứ vong cấm địa sự tình ta cũng đã thực cảm kích.” Bạch Quá vội vàng ôm quyền nói.

Trần Diệu Văn gật gật đầu, Bạch Quá xem như thức thời, hẳn đồng dạng bắt đầu thưởng thức khỏi đối phương, người bình thường chẳng sợ liền một chút cơ hội cũng sẽ tranh thủ, mà Bạch Quá lại liền cùng hẳn tranh thủ ý nguyện đều không có, u độc sách (.uusuo.com) tựa hồ đem sinh tử không để ý.

Bất quá đem sinh tử không để ý người liền sẽ không tại đây cùng hẳn nói chuyện, đây mới là Trần Diệu Văn thưởng thức Bạch Quá địa phương.

“Tứ vong cấm địa là một chỗ sinh mệnh vùng cấm, trong đó nguy hiểm vô số, có cường đại yêu thú cùng một ít cực ác đồ đệ, người bình thường căn bản sẽ không đi cái loại này địa phương. Nhưng là, tứ vong cấm địa trung có vô số tài phú cùng bảo tàng, linh thảo cang là nhiều không kể xiết.

Cho nên tam đại đế quốc đem tám xứ tứ vong cấm địa phân chia vì tam, đem này khống chế ở chính mình trong tay, trong đó khỏi phạm đế quốc cùng trời cao đế quốc đạt được là chết lưu sa hải cùng khói độc vực sâu, người sở muốn đi địa phương gọi là chết lưu sa hải, cái này địa phương nơi nơi cát vàng khắp nơi, thi cốt vô số, nhưng lại có một mảnh ốc đảo tồn tại trong đó.

Này phiến ốc đảo là yêu thú côi yên vui, trong đó linh thảo vô số, tu luyện tài nguyên cang là nhiều không kể xiết, nhưng có thể đi vào nơi đó người đều bị yêu thú hoặc là cực ác đồ đệ giết chết. Bốn lưu sa hải lợi hại nhất không phải cát vàng, mà là giống hải giống nhau xoáy nước, sẽ đem người hút vào trong đó, tiến vào sau vậy rốt cuộc đừng nghĩ ra tới, trừ phi có náu thân pháp bảo.

Khỏi phạm đế quốc cùng trời cao đế quốc xài chung này hai nơi cấm địa, mỗi 5 năm sẽ phái một nhóm người tiến đến thăm bảo, nói là thăm bảo, kỳ thật là làm người dò đường, cũng chính là làm cái gọi là pháo hôi thôi.

Đan Miếu sang năm có ba mươi cái danh ngạch, giống nhau loại này danh ngạch đều là cho một ít tư chất cực thấp người chuẩn bị, có chút người tới Đan Miếu mấy năm đều không thể tấn chức nhị cấp đan sư sao, loại người này không thể nghi ngờ là sẽ bị tuyền thượng, cho nên ta rất kỳ quái ngươi vì cái gì sẽ bị tuyền thượng, lấy ngươi tư chất hiện tại nói vậy lý tam phẩm đan sư cũng không xa đi?”

Trần Diệu Văn một hơi nói rất nhiều, Bạch Quá trong đầu suy nghĩ tung bay, không có trả lời Trần Diệu Văn nói, hẳn cảm giác lần này đi tìm tứ vong cấm địa không phải nguy cơ chính là kỳ ngộ, người bình thường còn vô pháp tiến vào trong đó, hẳn Bạch Quá lại là nắm có một cái danh ngạch, lại còn có là xác định vững chắc danh ngạch!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Vây coi như phát tài đi!

Thật lâu sau sau Bạch Quá mới mở miệng nói: “Trần huynh, tiến vào chết Luru Sa hải sau sinh tồn suất đại khái là nhiều ít?”

Trần Diệu Văn thở dài một tiếng, “10%!”

“Như vậy hiếm ác?” Bạch Quá có chút vô ngữ, 10% sinh tồn suất, này đi cùng chịu chết không có gì khác nhau.

“Kỳ thật ta nói sinh tồn suất đã là phóng đại hóa, chết Luru Sa hải tuy rằng nơi chốn nguy cơ, nhưng nhân tâm lại là nhất hiểm ác.” Trần Diệu Văn xem Bạch Quá ánh mắt âm trầm không ánh sáng, phảng phất đang nói người thực mau liền phải rời đi thế gian giống nhau.

Bạch Quá vội vàng hỏi: “Có ý tứ gì?”

“Hai đại đế quốc phái ra đi tu sĩ chừng năm ngàn nhiều người, những người này bên trong đại đa số đều không ôm thăm bảo hy vọng, bọn họ sẽ đem đầu mâu chỉ hướng còn lại bất đồng minh tu sĩ, sau đó đem này giết chết, đoạt lấy tài nguyên.

Đan Miếu có lẽ có chút địa vị, cho nên đi chết Luru Sa hải nhân nên có thể tự bảo vệ mình, bất quá có chút không có mặt gia hỏa khó tránh khỏi sẽ tìm phiền toái, loại người này không phải không nhiều lắm, mà là rất nhiều. Người tốt nhất cùng Đan Miếu người ở một khối, đi rồi ra chỉ sợ cũng rất cuộc không về được.”

Trần Diệu Văn cuối cùng nói xem như báo cho, hẳn muốn cho Bạch Quá biết chết Luru Sa hải nguy hiểm, Đan Miếu là hẳn cuối cùng hộ thuẫn.

Nhưng Bạch Quá lại không như vậy cho rằng, nếu Tam chấp sự đem hấn lộng đi tìm chết Luru Sa hải, kia nhất định sẽ tìm người đi theo, Đan Miếu tiến đến ba mươi người trung tuyệt đối có muốn giết chết người của hấn, nếu hấn đãi ở Đan Miếu trận doanh lâu rồi, mới có thể nguy hiểm.

Bất quá hấn vẫn là gật gật đầu, làm Trần Diệu Văn biết hấn sẽ đi theo Đan Miếu trận doanh bên này, Trần Diệu Văn cũng là vì hấn hảo, cái này tâm ý Bạch Quá lãnh.

Hiện giờ còn có một năm thời gian làm chuẩn bị, này một năm Bạch Quá không tính toán tiếp nhiệm vụ làm, bảo mệnh quan trọng. Chuẩn bị chuẩn bị có thể tăng lên hạ tự thân tu vi, dùng cho ứng đối chết Luru Sa hải nguy cơ.

Tuy rằng Bạch Quá có thể vượt cấp chiến đấu, đi tìm chết Luru Sa hải người lại đều là Khai Nguyên cảnh, liền tính Khai Nguyên cảnh đại viên mãn tới bốn cái Bạch Quá cũng không nhất định sợ, nhưng là nếu nhân số phiên bội, đối phương lại có tốt hơn Linh Khí pháp bảo, kia hẳn liền nguy hiểm.

Cho nên lập tức tăng lên thực lực là mấu chốt, Bạch Quá đứng lên, đối Trần Diệu Văn liền ôm quyền nói: “Đa tạ Trần huynh hôm nay giải thích nghi hoặc, Bạch Quá vô cùng cảm kích. Ngày sau nếu là trở về, định hảo hảo chiêu đãi Trần huynh một phen, nhưng là hiện tại ta muốn đi làm chút chuẩn bị, cáo từ.”

Trần Diệu Văn đứng dậy đưa tiễn, đem Bạch Quá đưa đến cửa thời điểm còn luôn mãi dặn dò muốn cùng Đan Miếu trận doanh ở một khối, không cần đi rồi ra, Bạch Quá cười cười tỏ vẻ đã biết.

Trần Diệu Văn kỳ thật thực lý giải Bạch Quá tâm tình, việc này dùng ở ai trên người đều vui vẻ không đứng dậy.

Bạch Quá không có hồi chỗ ở, mà là đi một chuyến đổi chỗ, mua hai chén thượng phẩm linh dịch, này ngoạn ý cũng không phải là ai đều có thể uống đến khỏi, ít nhất nhất phẩm đan sư cùng nhị phẩm đan sư rất ít có người uống này ngoạn ý, chủ yếu quá phí tiền.

Bạch Quá cũng là không có biện pháp mới mua linh dịch, hấn hiện tại muốn nhanh hơn tốc độ tăng lên tu vi, đến lúc đó đối mặt một ít đột phát sự kiện cũng hảo có ứng đối thi thố, không đến mức chân tay luống cuống.

Trở lại chỗ ở sau Bạch Quá mở ra trận bàn, chuẩn bị lợi dụng một năm thời gian tăng lên tu vi.

Một chén thượng phẩm linh dịch bị Bạch Quá uống nhập bụng, linh dịch nhảy mắt chuyển hóa vì cực thuần linh khí, tiến vào Bạch Quá ngực tím thủy tinh nội. Bạch Quá không có như vậy tu luyện, mà là nuốt vào số cái đan dược, lúc này mới bắt đầu bàn tức đã tọa.

Từng luồng linh khí hóa thành lực lượng, sung triệt ở Bạch Quá quanh thân, Bạch Quá đắm chìm ở trong đó vô pháp tự kiềm chế.

.....

Thiên mã son trang.

Mã Ngọc Phượng không lộ nửa người nằm ở hương trên giường, ở nàng bên cạnh có cái cực kỳ cường tráng nam tử, cái này nam tử vẻ mặt thỏa mãn chi sắc, vừa rồi phiến vân phúc vũ cho hắn mang đến cảm giác quá thoải mái.

Mã Ngọc Phượng kiều tay vuốt ve nam tử ngực, ôn nhu nói: “Tôn ca, thoải mái sao?”

Kêu Tôn ca nam tử theo bản năng “Ân” một tiếng, xoay đầu tới nhìn đáng người thướt tha Mã Ngọc Phượng, trong lòng tà hỏa lại muốn phóng thích mà ra, tưởng xoay người đem này ưu vật đè ở dưới thân.

Nhưng một bàn tay đem hắn ấn đi xuống, Mã Ngọc Phượng nghiêng thân mình nhìn nam tử,

Nói: “Tôn ca, ngươi đáp ứng quá chuyện của ta hắn là không thành vấn đề đi?”

Tôn ca cho rằng chuyện gì, nguyên lai là hỏi cái này, hừ lạnh một tiếng nói: “Ta Tôn Ngũ Vọng nói chuyện giữ lời, kia Bạch Quá bắt quá kẻ hèn Khai Nguyên cảnh lúc đầu, ta thủ hạ tùy tiện đi cá nhân đều có thể đem hắn giết chết! Còn làm phiền ngươi lo lắng?”

Mã Ngọc Phượng mặt hạnh trường Tôn Ngũ Vọng, “Ta nói cho ngươi, Bạch Quá kia nhãi ranh liền Chu Phàm loại này Khai Nguyên cảnh viên mãn người đều có thể sát, thủ hạ của ngươi lại tính thứ gì?”

Tôn Ngũ Vọng nghe thấy Mã Ngọc Phượng nói thủ hạ của hắn không phải thứ gì, trong lòng tức khắc không có cái kia **, đôi tay ôm ngực nói: “Cách nhìn của đàn bà. Kia Chu Phàm tuy rằng là Đan Miếu Tam chấp sự cháu trai, nhưng là hắn hàng năm không học vấn không nghề nghiệp, ngươi cho rằng hắn loại này Khai Nguyên cảnh viên mãn công tử ca có thể cùng thủ hạ của ta tương đối sao? Thủ hạ của ta cái nào không phải có nợ máu người?”

Mã Ngọc Phượng ngẫm lại cũng đúng, giống Chu Phàm như vậy công tử ca đích xác thực lực thấp hèn, liền tính là Khai Nguyên cảnh viên mãn cũng không nhất định là quanh năm suốt tháng sát thủ có thể so.

Tam chấp sự thủ hạ phía trước đi tìm Mã Ngọc Phượng, cho nên nàng đã biết Chu Phàm là Bạch Quá giết, lúc ấy nàng căn bản không có hướng phương diện này tưởng, liền tính bạch không thực lực lại cường, cũng không có khả năng là hai cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ cùng một cái Khai Nguyên cảnh đại viên mãn đối thủ.

Chính là nàng sai rồi, kia ba người đích đích xác xác là Bạch Quá giết chết, lại còn có phi thường sạch sẽ lưu loát. (w.uukash.) nếu không phải Tam chấp sự nhìn rõ mọi việc, thật đúng là khó phát hiện là Bạch Quá hạ tay.

Đối này Tam chấp sự còn đem Mã Ngọc Phượng mắng một đốn, nếu không phải Mã Ngọc Phượng bối cảnh tương đối ngạnh, Tam chấp sự thậm chí tưởng phế bỏ Mã Ngọc Phượng tu vi.

Cho nên Mã Ngọc Phượng tức giận phi thường, liền tìm sắp sửa đi tìm chết Lưu Sa hải Tôn Ngũ Vọng, muốn cho hắn hỗ trợ diệt trừ Bạch Quá.

Mã Ngọc Phượng kỳ thật trong lòng rất rõ ràng, bạch đi qua chết Lưu Sa hải, tồn tại trở về cơ hội cơ hồ bằng không, Tam chấp sự đối hắn xuống tay, Tôn Ngũ Vọng hắn xuống tay, lại còn có có chết Lưu Sa hải cực ác đồ đệ làm không cần trả tiền sát thủ, Bạch Quá là chết không thể chết lại.

“Ngươi yên tâm đi, tiểu tử này là không có cơ hội tồn tại ra tới. Chúng ta gặp được hắn sau chắc chắn trước tiên giết chết hắn.” Tôn Ngũ Vọng xoay người vuốt ve Mã Ngọc Phượng thân thể, “Hiện tại chúng ta tiếp tục chúng ta hắn là làm sự tình.”

Dứt lời, Tôn Ngũ Vọng lại đè ép đi lên, đem Mã Ngọc Phượng lăn lộn kiều uốn liên tục, hình ảnh khó coi. (quét hoàng tinh lược một ngàn tự.....)

.....

Mười một tháng đảo mắt qua đi, đối với tu sĩ mà nói thời gian này quá lơ lửng bình thường, không có chút nào thời gian cảm. Nhưng đối với phạm nhân tới nói lại là già rồi một tuổi, hoặc là trưởng thành một tuổi.

Bạch Quá chậm rãi mở to đôi mắt, tự hắn quanh thân toát ra một cỗ khí thế cường đại uy áp, loại này uy áp giống nhau chỉ có tách ra cảnh trở lên nhân tài có. Nhưng là có được loại này uy áp người lại là thiếu chi lại thiếu.

Tu sĩ xưng nó vì “Vương uy áp”, tên gọi tắt “Vương áp”.

Bạch Quá có lẽ chính mình cũng không biết tự thân biến hóa, hắn chỉ cảm thấy đến chính mình có được vô cùng lực lượng, tựa hồ có thể một quyền làm chết Khai Nguyên cảnh hậu kỳ.

Hoạt động một chút tứ chi, Bạch Quá nhìn ngoài cửa sổ hơi hơi mỉm cười, “Nếu Tam chấp sự muốn giết chết ta, mà chết Lưu Sa hải lại như thế nguy hiểm. Nhưng bảo tàng kỳ ngộ vô số, vậy coi như phát tài đi!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104: Nhân viên xác định

C

Dồn dập tiếng đập cửa truyền đến, Bạch Quá thu hồi trận bàn đem cửa phòng mở ra, Từ Quá Muộn vẽ mặt nôn nóng vọt đi lên, bắt lấy Bạch Quá bả vai dùng sức hoảng nói: “Ngươi rốt cuộc đắc tội người nào? Ngươi biết ngươi như bây giờ rất nguy hiểm sao?”

Bạch Quá đem Từ Quá Muộn lưu tại chính mình trên vai tay bắt đi xuống, đạm nhiên nói: “Ngươi bình tĩnh một chút, ta đều không có sợ hãi khăn trương, ngươi hoảng loạn cái gì?”

Từ Quá Muộn còn tưởng nói chuyện, bạch lổ đi nhỏ: “Vào nhà nói đi.”

Từ Quá Muộn đóng cửa lại sau Bạch Quá đánh một tầng cách âm cảm chế, Từ Quá Muộn bỗng nhiên phát hiện Bạch Quá quanh thân khí thế rất cường đại, này cỗ khí thế đã so với chính mình còn mạnh hơn rất nhiều, có chút kinh hi hỏi: “Ngươi đã đột phá Khai Nguyên cảnh hậu kỳ?”

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, “Đương nhiên!”

“Ngươi như thế nào tu luyện so với ta còn nhanh?” Từ Quá Muộn nghi hoặc hỏi một câu, hắn tu luyện công pháp tuy rằng không phải cái gì cao nhất công pháp, nhưng cũng so giống nhau tán tu công pháp tốt quá nhiều, nhưng Bạch Quá thể nhưng tốc độ tu luyện so với hắn còn nhanh, hắn có chút hết chỗ nói rồi.

Bạch Quá giải thích nói: “Không phải ta tu luyện mau, mà là ta dùng linh dịch, cho nên mới nhanh như vậy.”

“Linh dịch ta cũng uống quá, nhưng hiệu quả ra về cũng giống nhau a.” Từ Quá Muộn nói thăm một câu.

Bạch Quá ha ha cười nói: “Ngươi xác định là như thế này? Ngươi uống có phải hay không mười vạn công hiến phân một chén linh dịch?”

Từ Quá Muộn nói: “Đúng vậy, đương nhiên uống chính là mười vạn nhất chén.....”

Tiếp được đi nói Từ Quá Muộn nói không được nữa, hắn đã minh bạch Bạch Quá vì cái gì tu vì đột phá nhanh như vậy.

“Ngươi uống chính là một trăm vạn công hiến phân linh dịch?” Từ Quá Muộn khiếp sợ nói.

“Bằng không đâu? Ngươi cho rằng ta vì cái gì đột phá nhanh như vậy, tất cả đều là này thượng phẩm linh dịch công lao, mười vạn công hiến phân linh dịch tuy rằng cũng có chỗ lợi, nhưng hiệu quả quá thấp. Ta muốn đi tìm chết Lưu Sa hải, cho nên cần thiết đem tu vi nhanh chóng đột phá, một trăm vạn công hiến phân linh dịch tốt nhất bất quá.” Bạch Quá mục quang sâu kín nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Ngươi làm thế tục đan sư có thể kiếm nhiều như vậy công hiến phân, ngươi mau vui đùa đi?” Từ Quá Muộn có chút không tin, hắn cũng đi ra ngoài làm hơn nửa năm nhiệm vụ, trở về thời điểm nhiệm vụ lâu chỉ cho hắn năm mười vạn công hiến phân.

Bạch Quá nhún vai nói: “Ai biết được, khả năng chúng ta phẩm tương đối hảo.”

Từ Quá Muộn thờ dãi, không có lại tiếp tục cái này đề tài, ngược lại nói: “Ngươi rốt cuộc đắc tội Đan Miếu ai?”

Bạch Quá lắc lắc đầu, tỏ vẻ không nghĩ nói.

Từ Quá Muộn sốt ruột, “Ngươi mau nói a. Ta lại không ngờ, ngươi nói ta cũng sẽ không đi tìm nhân gia phiền toái, ta chỉ là muốn biết ngươi rốt cuộc đắc tội với ai, ta cũng hảo có cái phòng bị.”

Bạch Quá bỗng nhiên ngừng ra, hắn thể nhưng không nghĩ tới vấn đề này, Từ Quá Muộn cùng hắn đi vẫn luôn đều tương đối gần, nếu Tam chấp sự đối chính mình xuống tay, kia tự nhiên sẽ liên lụy đến Từ Quá Muộn trên người, chẳng qua hiện tại còn không có manh mối, nhưng đề cái tình vẫn là tất yếu.

“Là Tam chấp sự.” Bạch Quá ngựa răng nói một câu.

“Tam chấp sự?” Từ Quá Muộn hỏi: “Tam chấp sự loại này Đan Miếu cao tăng ngươi như thế nào sẽ đắc tội hắn?”

Bạch Quá im lặng nói: “Ta giết hắn cháu trai Chu Phàm, cho nên hắn muốn giết ta.”

“Chu Phàm là người giết?” Từ Quá Muộn khiếp sợ nói một câu, “Đan Miếu phía trước sớm đã có người đã biết Chu Phàm bị giết, ra về vẫn là ba cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ bị giết, nhưng là hung thủ vẫn luôn không tìm được, Tam chấp sự cũng đối này lời đình hoãn, nhưng lúc sau lại không giải quyết được gì, không nghĩ tới giết chết Chu Phàm lại là người.”

Bạch Quá tâm trung cười lạnh, Tam chấp sự tự nhiên không dám nói Chu Phàm là hán Bạch Quá giết, nếu hán nói ra, Bạch Quá ngược lại không e ngại, mà chưa nói còn lại là nguy hiểm nhất.

Tuy rằng nói ra đối Bạch Quá ảnh hưởng cũng ác liệt, nhưng ít ra bên ngoài thượng an toàn nhiều, tựa như lần này chết Lưu Sa hải, hán liền tuyệt đối sẽ không bị tuyền thượng. Mà không nói ra tới liền sẽ bị tuyền thượng, sau đó Tam chấp sự âm thầm tìm người đối chính mình hạ sát thủ.

Tóm lại dù sao đều là tai, trừ phi Bạch Quá giết chết Tam chấp sự, chuyện này mới xem như cáo một đoạn lạc.

Nhưng tựa hồ còn sẽ có càng cường người tiến đến giết hán.

Không ngừng nghỉ.

“Chu Phàm kia tự chết xứng đáng, lão tử làm nhiệm vụ hán cho rằng ta đoạt hán nhiệm vụ, cho nên ghi hận trong lòng, nửa đường chặn giết ta. Cũng may ta có chút nhỏ bé chi lực, mới may mắn tìm được đường sống trong chỗ chết.” Bạch Quá nói cực kỳ phẫn nộ, phẫn nộ trung tựa hồ còn mang theo ủy khuất.

Từ Quá Muộn nghe nổi da gà đều đi lên, xua tay nói: “Háo, không cần nói nữa. Người Wei bo chi lực chính là đánh rắm, hai cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ, một cái Khai Nguyên cảnh đại viên mãn đều bị người giết, người cũng không biết xấu hổ nói tìm được đường sống trong chỗ chết.”

Bạch Quá xấu hổ cười, không nói nữa.

Từ Quá Muộn vô ngữ nói: “Chu Phàm là đã chết. Nhưng người hiện tại nguy hiểm, chết Lưu Sa hải cũng không phải là ai đều có thể đi địa phương, đi người lại có mấy cái có thể trở về?”

Bạch Quá không thêm đề ý nói: “Phụ quý hiểm trung cầu, tất cả mọi người đều là Khai Nguyên cảnh tu sĩ, ta hà tất muốn sợ? Huống hồ chết Lưu Sa trong biển kỳ ngộ rất nhiều, nếu có thể được thứ nhất nhị, ta còn có cái gì lo lắng?”

“Người tưởng cũng thật nhẹ nhàng, vạn nhất mất đi tính mạng, liền cái gì cũng chưa.” Từ Quá Muộn tức giận nói một câu.

“Không cần lo lắng, ta nhất định trở về.” Bạch Quá cam đoan một câu.

Từ Quá Muộn biết chính mình nói lại nhiều chỉ sợ đều không thể thay đổi cái gì, liền tính Bạch Quá không muốn đi cũng không có biện pháp, đây là Tam chấp sự ý tứ, nếu đã xác định danh sách, Bạch Quá tưởng không đi cũng không được.

“Người biết lần này bị tuyền đi tìm chết Lưu Sa hải người đều có ai sao?” Từ Quá Muộn bỗng nhiên nói một câu.

Bạch Quá không chút nào để ý, “Ta không có hứng thú biết vấn đề này, người không phải hảo hảo ở chỗ này sao, vậy được rồi.”

Từ Quá Muộn lắc đầu nói: “Lần này chết Lưu Sa hải nhân viên xác định ta cũng bị kinh ngạc tới rồi, cùng chúng ta cùng nhau tới năm cái tân sinh trung thể nhưng bị tuyền đi ba người!”

Bạch Quá bỗng nhiên quay đầu lại, (..) nhìn Từ Quá Muộn nói: “Người là nói, trừ người ra cùng cái kia tịch đức ba ở ngoài, còn lại ba người đều bị tuyền vào đi tìm chết Lưu Sa hải danh sách?”

Từ Quá Muộn: “Không sai, phong thiên dật, Miêu Thiên Phụng, toàn bộ bị tuyền vào chết Lưu Sa hải danh sách trong vòng, cũng bao gồm người.”

“Rốt cuộc làm cái quỷ gì?” Bạch Quá tưởng không rõ, phong thiên dật cùng Miêu Thiên Phụng này hai người cũng không phải là không có thể lực bởi cảnh người, như hán Bạch Quá như vậy tán tu bị tuyền thượng cũng đúng là bình thường, nhưng kia hai người bị tuyền thượng Bạch Quá thật đúng là làm không hiểu.

“Ta cũng không biết Đan Miếu nghĩ như thế nào. Người cùng Miêu Thiên Phụng đắc tội với người ta là tin, nhưng là phong thiên dật lại là mơ màng hồ đồ bị tuyền đi tìm chết Lưu Sa hải, này ta liền không rõ.” Từ Quá Muộn cũng không làm rõ được này trong đó biến hóa, có chút đau đầu.

Tân sinh trung trừ bỏ tịch đức ba cùng bọn họ không có lui tới bên ngoài, phong thiên dật cùng Miêu Thiên Phụng hoặc nhiều hoặc ít đều có lui tới, dù sao cũng là cùng giới đồng liêu, cộng đồng đề tài vẫn phải có.

“Miêu Thiên Phụng như thế nào đắc tội với người?” Bạch Quá đầu óc chuyển bắt quá cong.

Từ Quá Muộn lắc đầu nói: “Còn không phải có chút đan sư mơ ước nàng mỹ mạo, phía trước có cái tam phẩm đan sư kêu Tào Thiểu Hoa, hán mọi cách dưới sự nỗ lực vẫn là không chiếm được Miêu Thiên Phụng, cho nên nổi lên tà niệm, có một ngày ban đêm, Tào Thiểu Hoa không biết dùng cái gì thủ đoạn vô thanh vô tức phá vỡ mà vào Miêu Thiên Phụng nhà ở, muốn đem Miêu Thiên Phụng mạnh mẽ chiếm hữu.

Nhưng ngày ấy Miêu Thiên Phụng vẫn chưa ngủ, trước tiên phát hiện Tào Thiểu Hoa, nàng không biết vì sao ra tay cực kỳ sắc bén, mấy chiêu dưới

đem Tào Thiệu Hoa sai giết, chuyện này nháo đến Đan Miếu mọi người đều biết. Sau lại Miêu Thiên Phụng không biết vì sao đã bị tuyền thượng tiến vào chết Luru Sa hải danh sách.

Chỉ sợ này hết thấy đều là phía sau màn có người, nói vậy kia Tào Thiệu Hoa bối cảnh cũng không đơn giản, nếu không không dám lớn mật như thế phá vỡ một cái nữ tu sĩ phòng, bằng điểm này chính là tử tội, hẳn không có khả năng không biết!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: 3 người chi đội

“Này Đan Miếu nhìn không ra tới a, thủy cũng thật thâm!” Bạch Quá bỗng nhiên tuyệt đối cái này địa phương cũng không phải ở lâu nơi, Đan Miếu tuy rằng bên ngoài thoạt nhìn đại khí nghiêm nghị, nhưng ngầm kỳ thật vẫn là thực không nói đạo lý, ai có quyền ai chính là lão đại.

Bạch Quá hiện tại thực lực không cao, ở loại địa phương này không có thực lực tự nhiên liền vô pháp xuất đầu, liên tính đan đạo lại cao cũng cam đoan không được sinh mệnh an toàn, mơ ước người thật sự quá nhiều.

“Chờ ngươi trở về, chúng ta liền rời đi nơi này đi, chẳng qua thực không cam lòng mà thôi.” Từ Quá Muộn đột nhiên nắm chặt nắm tay.

“Không cam lòng?” Bạch hỏi đến nói: “Hay là ngươi tới Đan Miếu là có mục đích?”

Từ Quá Muộn đã sớm đem Bạch Quá thành là chính mình bằng hữu, huống hồ Bạch Quá liền chính mình giết Chu Phàm đều cùng hắn nói, kia hẳn còn có cái gì lý do không nói cho Bạch Quá?

“Không sai, ta tới Đan Miếu thật là có mục đích, Đan Miếu thư các đỉnh, có một quyền tàn khuyết đan quyết, này đan quyết kỳ thật đều không phải là Đan Miếu thân mình sở hữu, mà là từ ta trước kia trong gia tộc cướp đoạt qua đi, cho nên ta tưởng tiến đến đem hắn lấy đi.” Từ Quá Muộn nhìn thoáng qua Bạch Quá, nói tiếp

: “Hoặc là cũng có thể nói, ta là tới báo thù.”

Bạch Quá tâm trung rung mình, Từ Quá Muộn thế nhưng là ôm như vậy một cái mục đích tới Đan Miếu, hẳn vẫn luôn cho rằng Từ Quá Muộn rất thành thật, nhưng kỳ thật hắn nội tâm khôn khéo thực, chỉ là bề ngoài thoạt nhìn không khôn khéo, ngược lại có chút anh khí hàm hậu cảm.

“Ngươi cho rằng Đan Miếu đồ vật là tốt như vậy trộm đi?” Bạch Quá không phải đã kích hắn, loại chuyện này căn bản không có khả năng hoàn thành.

Đan Miếu thư các như vậy quan trọng địa phương, tự nhiên có cường giả bắt tay. Cái loại này cường giả chỉ cần một con đầu ngón tay là có thể muốn bọn họ mệnh, còn nói trộm đồ vật, chính là tìm chết!

Từ Quá Muộn ánh mắt kiên định, “Ta biết này khó với thượng thanh thiên, nhưng ta nhất định phải hoàn thành. Chỉ cần ta nhốt đánh vào Đan Miếu cao tầng, ta liền không tin trộm không đến!”

“Hảo, ta duy trì ngươi.” Bạch Quá nhưng thật ra đối Từ Quá Muộn xem trọng liếc mắt một cái, giống nhau như vậy nhiệm vụ là không có khả năng hoàn thành, nhưng là Từ Quá Muộn một con kiên định, Bạch Quá thực sự bội phục.

“Ta sẽ không liên lụy ngươi làm như vậy sự. Ngươi hiện tại đã tự thân khó bảo toàn.” Từ Quá Muộn xem Bạch Quá ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Bạch Quá ha hả cười, “Ta mạng lớn thực, những người đó thu không đi.”

“Bạch đan sư có ở đây không!” Ngoài cửa truyền đến thanh âm, bị Bạch Quá bắt giữ đến.

Bạch Quá giờ tay đi trừ cấm chế, “Có người tới, ta đi xem.” Đi tới cửa đem cửa phòng mở ra, một người tuổi trẻ nhưng là đứng ở tại chỗ cười nói: “Bạch đan sư người hảo, ta là tới thông tri ngươi một canh giờ sau đi đan các đưa tin, các trưởng lão có chỉ thị.”

“Ta đã biết.” Bạch Quá ứng một câu, người nọ rời đi.

“Chuyện gì?” Từ Quá Muộn nhấp khẩu nước trà hỏi.

“Xem ra ta sắp muốn xuất phát, Đan Miếu làm ta đi đan các đưa tin, hẳn là về chết Luru Sa hải sự tình.” Bạch Quá hiện tại ngược lại mà bình tĩnh xuống

dưới.

“Ta cùng ngươi cùng nhau qua đi.” Từ Quá Muộn nói.

“Không cần, ngươi hỏi ngươi kia đợi. Ta đi xem.” Bạch Quá vẫy vẫy tay trực tiếp rời đi.

.....

Đan các đại diện trong vòng, hai cái lão giả ngồi ngay ngắn ở thượng đầu, phía dưới có ba mươi hào người ngồi ở đệm hương bồ thượng.

Bạch Quá nhìn mắt bốn phía, Miêu Thiên Phụng gió êm dịu thiên dật thỉnh linh ở trong đó, từ bọn họ hai người trên mặt Bạch Quá có thể cảm thụ ra tới cực kỳ bi phẫn.

Miêu Thiên Phụng loại này có bối cảnh người đều không thể tránh cho đi tìm chết Lư Sa hải, Phong Thiên Dật bối cảnh cũng rất mạnh, thiết doanh ở Lan thành là cái đặc thù tồn tại, không nghĩ tới như vậy hẳn cũng bị tuyển thượng.

Kia hẳn Bạch Quá còn có cái gì nói, chỉ có thể nhậm người bài bố.

Nhưng là Bạch Quá sẽ không mặc người xấu xé, này còn muốn hỏi một chút trong tay hẳn thượng (súng) đáp ứng không đáp ứng.

“Các ngươi ba mươi người đều là Đan Miếu tuyển ra tới kiệt xuất đệ tử, hôm nay ta cho các ngươi tiến đến là nói cho các ngươi, Đan Miếu khí vận liên dựa các ngươi. Lần này đi hướng chết Lư Sa hải cần phải tiêu tâm, ta tưởng các ngươi đã biết nơi đó nguy hiểm.” Ngồi ở bên trái lão giả dừng một chút,

Sau đó tiếp tục nói

“Các ngươi cũng không cần áp lực quá lớn, liên tính lần này tìm không thấy tốt linh thảo, cũng không cần mất đi tính mạng. Chỉ cần có thể tồn tại trở về liền hảo, đương nhiên, các ngươi nếu có thể tìm được năm lục cấp trở lên linh thảo tốt nhất bất quá, đan hội chùa cho các ngươi nhớ công lớn!”

Bạch Quá tâm trung cười lạnh, nếu là hẳn, thu thập tới rồi ngũ cấp lục cấp linh thảo, đã sớm chính mình hưởng dụng, nào còn sẽ cho Đan Miếu. Đan Miếu cách làm như thế không được ưa chuộng, nơi này ba mươi người lại có mấy cái nguyện ý bán mạng?

Bạch Quá quan sát một chút mặt khác đan sư, có mấy cái đan sư Bạch Quá cảm giác một chút cũng không giống luyện đan, đảo như là vào nhà cướp của chủ, hoặc là xưng là thổ phỉ cũng không sai biệt lắm.

Trong đó có một người Bạch Quá từ hẳn khí thế thượng cảm giác ra tới, người này thực lực rất mạnh. Ít nhất so Chu Phàm hiệu thắng nhiều. Hơn nữa trên mặt hình dáng cương nghị, hiển nhiên là cái nhiệt huyết hẳn tử.

Kia nam tử ánh mắt bỗng nhiên cùng Bạch Quá ánh mắt đối ở một khối, đối phương hơi hơi mỉm cười, đem đầu xoay trở về.

Bạch Quá cảm thấy người này cũng không đơn giản, bất quá đối hẳn không có địch ý, từ vừa rồi tươi cười trung Bạch Quá không cảm giác được giả dối thành phần.

Kia ngồi ở bên trái trường lão lại lăm lăm lăm lăm nói một đồng lớn, ước chừng qua một canh giờ, kia trường lão mới đình chỉ lời nhai.

Đến nỗi phía bên phải lão nhân từ đầu chí cuối đều không có nói qua một câu, (ukanhu.) cũng không có động quá một chút, Bạch Quá còn tưởng rằng đối phương là cái đầu gỗ.

Chờ đến tan cuộc thời điểm này đầu gỗ lão nhân lại đột nhiên biến mất, Bạch Quá âm thầm kinh hãi, như vậy thực lực người thật là khủng bố chi đến, giết người với vô hình chỉ gian.

Phong Thiên Dật về mặt bất đắc dĩ đi ra, khóe mắt dư quang thấy màu trắng y ảnh, quay đầu sau trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc chi sắc, vội vàng tiến lên nói: “Bạch huynh, ngươi vì sao tại đây?”

“Phong huynh, ngươi từ đầu chí cuối cũng chưa thấy ta?” Bạch Quá cười hỏi một câu, xem ra chết Lư Sa hải đối hẳn đã kích rất lớn.

Phong Thiên Dật đầy mặt xấu hổ, “Có thể là ta quá chuyên chú, không chú ý tới Bạch huynh. Ngươi hay là cũng bị tuyển thượng?”

“Đương nhiên.” Bạch Quá ha ha cười, “Này có cái gì hảo kì quái, tựa như ngươi bị tuyển thượng cùng Miêu Thiên Phụng bị tuyển thượng là một chuyện.”

Đi ở phía trước Miêu Thiên Phụng nghe vậy quay đầu xem ra, đứng ở tại chỗ bất động.

Bạch Quá đối nàng cung cung tay, “Miêu đạo hữu, ta không có mạo phạm ý tứ, còn thỉnh thứ lỗi.”

Miêu Thiên Phụng lắc lắc đầu tỏ vẻ không thêm đề ý, “Ngươi bị tuyển thượng chẳng lẽ cũng là có nguyên nhân?”

“Có đương nhiên là có, nhưng là không hảo lộ ra. Chờ đi tìm chết Lư Sa hải thời điểm ở cùng các ngươi nói đi, nếu nhị vị không muốn cùng Đan Miếu

người cùng nhau kết bạn, không bằng chúng ta ba người kết bạn như thế nào?”

“Ba người chi đội?” Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng nhìn nhau, không rõ Bạch Quá vì cái gì nói như vậy.

Bọn họ là biết đến, đi tìm chết Lưu Sa hải không có cường đại trận doanh chính là tử lộ một cái, tránh ở Đan Miếu bên cạnh nhất thích hợp bất quá, tuy rằng bọn họ hiện tại đối Đan Miếu khúc mắc rất sâu, nhưng bảo mệnh trở về mới là chuyện quan trọng nhất.

“Đối, chính là ba người chi đội, bất quá ta này chỉ là cái kiến nghị. Đến nỗi các người tới hay không là các người vấn đề.” Bạch Quá nói xong liền đi rồi, không có bất luận cái gì mời ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Phong Thiên Dật khó xử

Bởi vì chết Lưu Sa hải khoảng cách Đan Miếu rất xa, cho nên yêu cầu trước tiên xuất phát, Bạch Quá trở lại chỗ ở sau đem nên chuẩn bị đồ vật đều chuẩn bị, sau đó ngã đầu liền ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Bạch Quá thay đổi một thân vôi sắc áo ngoài, đi vào đan cửa miếu chỗ chờ đợi, nơi này đã vây quanh một đám người, có chút là tới xem náo nhiệt, có chút là tới tiễn đưa.

Này đó xem náo nhiệt người đều là ôm sự không liên quan mình cao cao treo lên tâm tính, chỉ cần không phải bọn họ đi tìm chết Lưu Sa hải chịu chết là được, một bộ vui sướng khi người gặp họa bộ dáng.

Bạch Quá biểu tình đạm nhiên, nhìn không ra có cái gì cảm xúc dao động.

Bỗng nhiên trên bầu trời rơi xuống một bóng người, người này sắc mặt hung ác nham hiểm, tu vi cường đại. Từ bề ngoài thượng nhìn lại vừa ốm vừa cao, nhưng lại cho người ta một loại như núi như nhạc cảm giác.

Người này rơi xuống sau ánh mắt đầu tiên xem chính là Bạch Quá, sau đó nhìn quét một vòng bốn phía, mở miệng nói: “Ta là Đan Miếu tam chấp sự hoàng núi cao, lần này đi tìm chết Lưu Sa hải hộ tống nhiệm vụ từ ta hoàn thành. Các người có gì dị nghị không?”

Bạch Quá tâm trung cả kinh, người này chính là tam chấp sự?

Nếu làm hấn hộ tống chính mình đi tìm chết Lưu Sa hải, chỉ sợ hấn còn chưa tới địa điểm đã bị giết chết, này tuyệt đối không được!

“Như thế nào, người có dị nghị?” Bỗng nhiên một đạo lạnh lẽo ánh mắt quét tới, Bạch Quá thân thể run lên, vội vàng ôm quyền nói: “Tại hạ không có dị nghị.”

Hoàng núi cao thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt nhìn liếc mắt một cái Bạch Quá, đối còn lại người ta nói nói: “Đại gia đi theo ta.”

“Bạch Quá người phải cẩn thận, này tam chấp sự xem ra đối với người bất lợi, thượng phi thuyền sau ngàn vạn muốn cùng hấn bảo trì khoảng cách!” Từ quá muộn thanh âm truyền đến, Bạch Quá quay đầu nhìn mất hấn, gật gật đầu rồi đi.

Bạch Quá đi theo mọi người phía sau, đi xuống nhất tuyến thiên, ở bậc thang thời điểm lập lại tự hỏi, này tam chấp sự tu vi không phải hấn có thể chống lại, không có một chút thắng lợi hy vọng.

Nhưng tam chấp sự làm lần này hộ tống giả, hấn là sẽ không ở đi tìm chết Lưu Sa hải trên đường liền đối hấn động thủ, huống hồ tam chấp sự khẳng định ở Đan Miếu này ba mươi người trung chôn xuống quân cờ, là dùng để giết hấn Bạch Quá.

Nghĩ vậy một chút Bạch Quá ngược lại không hề lo lắng, ít nhất tới chết Lưu Sa hải phía trước là an toàn.

Đi xuống nhất tuyến thiên sau đập vào mắt chính là một con thuyền thật lớn phi thuyền, này tao phi thuyền thậm chí so lần trước tới Đan Miếu khi phi thuyền còn muốn đại. Bạch Quá thực không hiểu, đi tìm chết Lưu Sa hải người tổng cộng liền 30 người, hấn lớn như vậy phi thuyền làm lông gà a?

“Đại gia cùng ta thượng phi thuyền, chết Lưu Sa hải ngoại vây ít nhất muốn nửa tháng mới có thể tới, không có việc gì người không cần loạn đi, đã chết ta nhưng không phụ trách.” Nói xong tam chấp sự hoàng núi cao phóng lên cao, dừng ở trên phi thuyền.

Còn lại ba mươi người thả người nhảy, cũng nhảy lên phi thuyền. Trên phi thuyền quản sự cho mỗi cá nhân đã phát hai khối thẻ bài, Bạch Quá lãnh phòng bài cùng một khác khối thẻ bài sau xoay người rời đi, tìm chính mình phòng.

Phi thuyền rất lớn, Bạch Quá từ này một mặt đi đến một chỗ khác đều hoa gần năm phút đồng hồ thời gian, Bạch Quá phòng ở phi thuyền phía cuối, nơi này thoạt nhìn có chút quanh quẽ. Không biết có phải hay không tam chấp sự cố ý đem hắn làm cho như vậy hẻo lánh.

Bất quá Bạch Quá cũng không lo lắng, tam chấp sự không dám tại đây mặt trên đối hắn động thủ, hắn cảm giác đến ra tới này trên phi thuyền có rất nhiều theo dõi trận pháp, loại này trận pháp trực tiếp sẽ đem hình ảnh truyền đến đan trong miếu, Đan Miếu còn lại trưởng lão cùng chấp sự có thể rõ ràng thấy.

Chỉ có trong phòng là không có theo dõi trận pháp, bất quá hoàng núi cao nếu ở trong phòng đem Bạch Quá giết chết, chỉ cần Bạch Quá không rời đi phòng, vậy thuyết minh hắn đã xảy ra chuyện, hơn nữa cùng tam chấp sự có quan hệ.

Bên ngoài sự tình Bạch Quá lười đến quản, đem cửa phòng quan hảo sau bắt đầu tự hồi kế tiếp sự tình.

Trên phi thuyền quản sự cấp Bạch Quá mặt khác một khối thẻ bài là chứa đựng chết Lưu Sa hải linh thảo thẻ bài, cũng gọi là trữ vật bài. Loại này thẻ bài chỉ có thể ở chết Lưu Sa hải quy tắc dưới sử dụng, còn lại chính là phương không có gì đặc biệt tác dụng.

Mà này thẻ bài linh thảo rời đi chết Lưu Sa hải sau sẽ nộp lên trên, Bạch Quá mới không có ngu như vậy, chính mình được đến đồ vật há có thể chấp tay làm người?

Hắn nhẫn trữ vật trung có cái đồ vật có thể thu chết Lưu Sa hải linh thảo, bất quá không có cụ thể dùng quá,

Cũng không biết được không không thể được. Tóm lại Bạch Quá liên tính đem này đồ linh thảo toàn bộ luyện đan hắn cũng sẽ không giao cho Đan Miếu.

Liên tính phải cho cũng là cho cũng là cho nhận thức người, nói nhận thức người Bạch Quá liền nhớ tới Mộc Tử Vận, cái này sư tỷ cũng không biết đi nơi nào, nói mất tích liền mất tích, bạch hỏi đến Đan Miếu một ít người cũng không ai biết, đơn giản liền từ bỏ.

Mộc Tử Vận làm nhị trưởng lão đệ tử đích truyền, hắn là cũng sẽ không có cái gì nguy hiểm, có khả năng là đi làm nhiệm vụ cũng có khả năng.

Nhưng vào lúc này, Bạch Quá cảm giác được phòng chấn động, hoặc là nói là phi thuyền chấn động. Nhân nên là bay lên, Bạch Quá tính toán lợi dụng này nửa tháng thời gian đem kia một trăm linh bảy vị tiên nhân đồ vật xem một lần, nhìn xem này đồ chính mình có thể sử dụng thượng, đến lúc đó còn có thể bảo trụ một mạng.

Chết Lưu Sa hải cũng không phải là bằng thực lực của chính mình có thể vượt qua địa phương, nơi đó quá nguy hiểm, sinh tồn suất như vậy thấp, hắn còn tưởng sống lâu mấy năm, cho nên cần thiết muốn mượn dùng ngoại vật.

Có thể có giống nhau tốt phòng ngự Linh Khí, hoặc là một môn pháp kỹ, đó chính là đối chính mình sinh mệnh nhiều một tầng bảo đảm.

Mười ngày thời gian thoáng qua, Bạch Quá đem nhẫn trữ vật trung đồ vật xem xét một lần, quả nhiên phát hiện có mấy thứ không tới đồ vật hắn hiện tại tu vi có thể dùng, lần này đi tìm chết Lưu Sa hải hắn là sẽ không có cái gì quá lớn vấn đề.

Bỗng nhiên Bạch Quá nhìn về phía ngoài cửa, có người xúc động hắn cấm chế.

Sửa sang lại một phen phòng sau, Bạch Quá mở cửa ra, ngoài cửa đứng hai người, một nam một nữ.

Nam đứng là Phong Thiên Dật, nữ nhân còn lại là Miêu Thiên Phụng, Bạch Quá cười cười, này hai người hắn là nghĩ kỹ.

“Nhị vị mời vào.” Bạch Quá làm cái thỉnh động tác.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng cùng cung tay đi vào phòng trong, Bạch Quá tùy tay đóng lại cửa phòng đánh thượng cấm chế.

“Bạch huynh, chúng ta nghĩ tới, quyết định cùng ngươi tổ đội. Chúng ta vốn dĩ chính là đồng liêu, Đan Miếu những người khác chúng ta không tin được. (w.unsu)” Phong Thiên Dật vào nhà sau nói thẳng nói, không có bất luận cái gì dấu điểm.

Bạch Quá ý bảo mời ngồi, chờ nhị vị ngồi xuống sau, Bạch Quá mới tìm cái ghế dựa ngồi xuống, nhìn về phía hai người nói: “Ta biết các ngươi tâm tình, nhưng là ta cũng muốn nói cho các ngươi, ta cũng đắc tội với người. Hơn nữa lần này đi tìm chết Lưu Sa hải người nọ là ôm phải giết ta tâm, các ngươi nhưng có chuẩn bị sẵn sàng?”

Hai người nghe xong nhìn nhau, đồng thời nhìn về phía Bạch Quá, Miêu Thiên Phụng tuy rằng đoán được Bạch Quá cũng là đắc tội với người, nhưng lại không biết hắn đắc tội với ai, tắc mở miệng nói: “Bạch đạo hữu, ngươi đắc tội Đan Miếu người nào?”

“Đúng là lần này hộ thuyền tam chấp sự hoàng núi cao!” Bạch Quá một ngữ khiếp sợ hai người.

Phong Thiên Dật sắc mặt không được tốt xem, Bạch Quá tuy rằng nói ra chính mình đắc tội người là ai, nhưng bọn hắn vừa rồi đã nói nguyện ý cùng Bạch Quá một đội, hiện tại Bạch Quá nói ra lợi hại người là hoàng núi cao, bọn họ nói không sợ là không có khả năng, chỉ là hiện tại đã chậm.

Miêu Thiên Phụng sắc mặt nhưng thật ra còn có thể, nàng cũng bị Đan Miếu không nhỏ cao tầng cấp làm hại, cho nên nhiều hoàng núi cao không có gì vấn đề, dù sao đều là nguy hiểm, chỉ cần nàng vượt qua lần này nguy cơ, tự nhiên liền sẽ không lưu tại Đan Miếu.

Chỉ có Phong Thiên Dật một người nan kham, hẳn tự nhận là không có đắc tội Đan Miếu bất luận kẻ nào, cho nên tuyệt đối không cần phải thang lần này nước đục, hẳn hoàn toàn có thể cùng Đan Miếu người ở bên nhau, mãi cho đến cuối cùng rồi đi chết Lưu Sa hải.

“Nếu Phong huynh có nỗi niềm khó nói nói ta không bắt buộc, người có thể tùy thời rời đi, chúng ta vẫn là bằng hữu.” Bạch Quá nhìn ra Phong Thiên Dật khó xử, nói thật Bạch Quá cũng không biết Phong Thiên Dật đắc tội Đan Miếu người nào, khả năng Phong Thiên Dật chính mình cũng không biết.

Phong Thiên Dật gật gật đầu, đứng dậy chuẩn bị rời đi, đi tới cửa thời điểm xoay người nhìn về phía Bạch Quá, “Còn thỉnh Bạch huynh đệ không nên trách tội, cáo từ.”

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Tử Vong Lưu Sa hải

Phong Thiên Dật đi rồi, Miêu Thiên Phụng cùng Bạch Quá tiểu hàn huyền vài câu, tỏ vẻ nguyện ý cùng Bạch Quá cùng nhau, nàng tuy rằng không hiểu biết Bạch Quá làm người, nhưng từ Bạch Quá xem chính mình trong ánh mắt phát hiện cũng không có đối chính mình có mơ ước chỉ ý.

Miêu Thiên Phụng lựa chọn tin tưởng Bạch Quá làm người, hàn huyền vài câu sau cũng đứng dậy cáo từ.

Tiến đi Miêu Thiên Phụng hậu Bạch Quá chuẩn bị tu luyện một đoạn thời gian, nhưng lúc này phòng cấm chế lại bị xúc động, Bạch Quá tưởng Phong Thiên Dật đã trở lại, đương nhiên mở ra cửa phòng thời điểm lại thấy vẻ mặt hung ác nham hiểm Tam chấp sự đứng ở ngoài cửa lạnh lùng nhìn hắn.

“Tam chấp sự.” Bạch Quá làm thi lễ.

“Ân.” Tam chấp sự ừ một tiếng, dùng ánh mắt quét một vòng Bạch Quá phòng, mở miệng nói: “Như thế nào, không mời ta đi vào ngồi ngồi?”

Ngồi người nãi cái chân! Bạch Quá thật muốn đem hắn đuổi ra đi, nhưng không có biện pháp, nhân gia vị cao tu vi cường, hắn căn bản không sức chống cự, đành phải mở miệng nói: “Tam chấp sự thỉnh.”

Hoàng Sơn Phong hừ một tiếng đi vào phòng trong, tự cổ tự ngồi xuống, một tay đầu ngón tay gõ mặt bàn.

Bạch Quá đóng cửa lại sau hỏi: “Không biết Tam chấp sự tìm văn bồi có chuyện gì?”

“Không có việc gì liên không thể tìm người sao?” Hoàng Sơn Phong ánh mắt nhìn lướt qua Bạch Quá.

“Có thể.” Bạch Quá cũng lười đến nói nhiều, thẳng thắn này muốn giết hắn, hắn mới không có gì sắc mặt tốt cho hắn xem.

Tìm cái ghế dựa ngồi xuống, phòng trong tức khắc an tĩnh.

Một hồi lâu sau Hoàng Sơn Phong mới nhân nhạ mở miệng nói: “Người giết qua vài người?”

Lời này vừa hỏi ra tới, Bạch Quá liền biết gia hòa này muốn bắt đầu dò hỏi Chu Phàm sự tình. Bạch Quá đạm nhiên nói: “Không có giết quá mấy cái, chính là nên sát người ta giết.”

“Hảo!” Hoàng Sơn Phong ánh mắt sâu kín, bỗng nhiên từ ống tay áo trung lấy ra hai cái cái chén, tay vừa nhấc, một bầu rượu trống rỗng xuất hiện, đem hai cái cái chén đảo nắn sau mở miệng nói: “Chúc người tại đây thứ Tử Vong Lưu Sa trong biển thu hoạch tràn đầy, uống lên nó.”

Bạch Quá mục quang căng thẳng, chú ý tới này cái chén trung rượu lại vấn đề, không đúng, không phải rượu có vấn đề, mà là này cái chén có vấn đề.

Này hai cái cái chén là giống nhau, nhưng là cái chén cái đáy lại là bất đồng, mà rượu là giống nhau, nhưng tiếp xúc bất đồng cái chén cho nên sinh ra bất đồng hiệu quả, Bạch Quá này ly rượu nội có độc!

“Như thế nào, liền cái này mặt mũi đều không cho Tam chấp sự?” Tam chấp sự lạnh lẽo ánh mắt quét tới, Bạch Quá vội vàng bưng lên chén rượu uống

một hơi cạn sạch.

“Thực hảo.” Tam chấp sự nói xong câu đó liền đứng dậy rời đi, ở hán trong mắt, Bạch Quá đã cùng người Từ Vong không có bất luận cái gì khác nhau. Trúng hán Minh Sát độc căn bản vô được nhưng giải, chỉ có đường Từ Vong một cái.

Bạch Quá đóng cửa lại sau chạy nhanh khoanh chân mà ngồi, vận chuyển trong cơ thể chu thiên.

Bỗng nhiên hán cảm nhận được một cổ thâm nhập cốt tủy cùng linh hồn đau đớn đang ở hán trong thân thể lan tràn, Bạch Quá càng là xua đuổi hán độc hiệu liền càng cường.

Nhưng Bạch Quá lại không sợ loại này độc, hơn nữa hán cái gì độc đều không sợ.

Bởi vì hán có ngực tím thủy tinh, này ngoạn ý hán tuy rằng không biết là thứ gì, nhưng lại có thể tinh lọc hết thảy vật chất. Này độc tuy rằng lợi hại, nhưng đối hán lại khởi không đến cái gì tác dụng.,

Quả nhiên, ở Bạch Quá đem độc tố dẫn vào tím thủy tinh thời điểm, tím thủy tinh liền mở ra cái loại này công năng, trực tiếp đem độc tố cuốn đi. Bạch Quá bỗng nhiên dừng động tác, làm trong thân thể độc tố còn sót lại một ít, làm như vậy là vì phòng ngừa Tam chấp sự ở bên ngoài liền đối hán động thủ.

Chỉ cần chính mình tiến vào Từ Vong Lưu Sa hải, hán liền sẽ lập tức đem này độc tố toàn bộ loại bỏ.

“Mẹ nó!” Bạch Quá mắng một câu, này Tam chấp sự thật là cái ngoan người, không nói hai lời làm hán uống độc được, hán còn không có nửa phần tính tình.

Thù này hán nhất định phải báo, ngày sau hán sẽ làm Hoàng Sơn Phong ném thù độc phát thân vong cảm giác.

Có lẽ là Hoàng Sơn Phong biết Bạch Quá hán phải Từ Vong, cho nên kế tiếp nhậm tử hán không có lại đến Bạch Quá phòng, tựa như biến mất giống nhau.

Bạch Quá chút nào không lo lắng trong cơ thể kịch độc, an tâm tu luyện. Thời gian cứ như vậy một phen một giây qua đi, trong chớp mắt đã là gần một tháng lộ trình.

“Oanh!”

Kịch liệt run rẩy cảm truyền đến, cùng với mãnh liệt “Sàn sạt” thanh,

Bạch Quá nhanh tốc xuống giường, đi vào trước cửa phòng đem này mở ra.

Hô! Cùng với cường đại phong kính, đập vào mắt chính là cát vàng đầy trời thế giới. Bạch Quá đem nguyên lực căng ra, ở chính mình quanh thân hình thành an toàn phạm vi, quan sát đến bên ngoài thế giới.

Lúc này phi thuyền ngoại đầy trời cát vàng tràn ngập, Bạch Quá nhìn không thấy trừ lần đó ra bất luận cái gì phong cảnh, hay là đây là Từ Vong Lưu Sa hải?

Ngay sau đó Bạch Quá lắc lắc đầu, Hoàng Sơn Phong kia tư nói qua không cần lại trên phi thuyền loạn đi, nói vậy chính là nguyên nhân này, bắt quá Từ Vong Lưu Sa trong biển rớt cuộc có phải như vậy hay không cát vàng bay đầy trời hán liền không được biết rồi.

“Mọi người không được ở ngoài phòng quan khán, tốc tốc về phòng trung đội mệnh!”

Hồn hậu thả vang đội thanh âm truyền khắp toàn bộ phi thuyền, Bạch Quá hừ một tiếng căn bản không có để ý tới cái kia thanh âm. Bạch Quá mức đến muốn nhìn một chút cát vàng ngoại là cái gì cảnh tượng, nhưng một bóng người lóe lại đây, lạnh lùng nhìn chính mình.

Bạch Quá làm bộ không phát hiện hán, Tam chấp sự mắt lạnh lẽo quét tới, hỏi: “Ngươi nghe không thấy ta nói chuyện?”

Bạch Quá quay đầu kinh ngạc một tiếng, “Nha, Tam chấp sự tới a? Ngươi nói cái gì?”

Hoàng Sơn Phong khóe miệng trừu vài cái, tức giận nói: “Vừa rồi ta thanh âm trải rộng toàn thuyền, ngươi là ở chơi ta đương không nghe thấy?”

Bạch Quá vội vàng sợ hãi nói: “Không thể nào, (www.uukanhu.cm Tam chấp sự, ta vừa rồi vẫn luôn ở trong phòng, căn bản không nghe thấy ngươi nói chuyện a, ta vừa mới ra tới một hồi mà thôi.”

Hoàng Sơn Phong xanh cả mặt, nếu vừa rồi Bạch Quá là ở trong phòng thật đúng là vô pháp nghe thấy hán nói chuyện, bởi vì hán nói chuyện vốn dĩ chính là cấp đứng ở ngoài phòng người nghe, này làm cho hán có chút hàm răng ngứa.

“Được rồi, đừng vô nghĩa. Chạy nhanh về phòng đi!” Hoàng Sơn Phong lại lần nữa trừng mắt nhìn liếc mắt một cái lại đây, Bạch Quá đành phải về phòng đội mệnh.

Hoàng Sơn Phong hừ lạnh một tiếng, Bạch Quá đã hán phải Từ Vong không thể nghi ngờ, hán đã cảm nhận được Bạch Quá trong cơ thể độc tố đang ở

lan tràn, chỉ cần Bạch Quá tiến vào Tử Vong Lưu Sa hải sau, lại phối hợp chính mình an bài người đánh Tử Vong, trong cơ thể độc tố một khi bùng nổ liền tính là Đại La Kim Tiên đều cứu không được.

Trên phi thuyền người an tĩnh một đoạn thời gian, sau đó lại là một trận chấn động truyền đến, Bạch Quá dưới chân vừa vững, hẳn là đến địa phương.

“Mọi người rời thuyền!” Hoàng Sơn Phong lại lần nữa hô to một tiếng.

Bạch Quá ra tới sau hoảng sợ, thuyền sau có một tầng nghìn trượng chi cao sa lầy che trời, nếu không phải bốn phía có mấy cái cường đại trận pháp, chỉ sợ này sa lầy sẽ bao phủ nơi này.

Thuyền hạ liền tương đối náo nhiệt, Bạch Quá liếc mắt một cái nhìn lại lớn lớn bé bé phòng ốc kiến trúc đóng quân tại đây, trong đó tốp năm tốp ba người càng là nhiều không kể xiết, nói vậy mặt khác một ít thể lực đã tới rồi.

Bạch Quá thấy mọi người nhảy xuống phi thuyền, hẳn cũng nhanh chóng rời thuyền quan sát. Mặt đất là bờ cát, nhưng chân đạp lên mặt trên sẽ không lún vào trong đó, kỳ thật liền tính không gây trận pháp tu sĩ chân cũng sẽ không lún vào cát vàng trung, chỉ cần dùng nguyên lực bảo vệ toàn thân liền hảo.

Tam chấp sự rơi xuống đất sau lập tức liền có người tiến lên ôm quyền chào hỏi, hiển nhiên Đan Miếu địa vị ở khỏi phạm đế quốc là phi thường cường đại, ít nhất so giống nhau thể lực phải mạnh hơn rất nhiều.

Bất quá Đan Miếu thể lực ở trời cao đế quốc trong mắt lại là không đáng giá nhắc tới, trời cao đế quốc người sôi nổi ôm xem náo nhiệt tâm tính mát lạnh quan sát đến bên này.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Âu Dương Chấn

C

Bạch Quá lười đến xem Tam chấp sự, hẳn suy nghĩ kế tiếp nên như thế nào đối phó đan trong miếu muốn nhằm vào người của hắn.

Miêu Thiên Phụng theo bản năng đến gần rồi một chút Bạch Quá, Phong Thiên Dật đứng ở Đan Miếu trong đám người, trên mặt có chút xấu hổ.

Bạch Quá lý giải Phong Thiên Dật, nếu là chính hắn có tốt lựa chọn cũng sẽ không lấy thân thí hiểm. Mà Bạch Quá là không có biện pháp, đắc tội Tam chấp sự, tổng không thể liên lụy Phong Thiên Dật đi?

Bỗng nhiên một trận xao động thanh truyền đến, Bạch Quá phóng nhãn nhìn lại, một người mặc tím bào lão giả từ nơi xa chậm rãi đi tới, ở hắn tả hữu hai sườn phân biệt có một cao một thấp hai người hộ tùy, cao người nọ toàn thân cơ bắp phồng lên, nhìn như một tòa núi lớn. Lùn người nọ nhìn như gầy yếu, lại có cổ xóc vác hơi thở biểu lộ, thân khoác lục bào, âm trầm thần nhiên.

Ngay cả một bên Tam chấp sự đều ngậm miệng không nói, thành thật đứng ở một bên.

Bạch Quá đã biết, này ba người phỏng chừng chính là hôm nay vai chính, hẳn là Khởi Phàm đế quốc phái tới người, nói vậy địa vị thực siêu nhiên, ít nhất ở Khởi Phàm đế quốc là như thế này.

Cùng lúc đó, từ bên kia lại đi tới hai người, bốn phía sôi nổi nhường ra một cái thông đạo, không dám ngăn cản, có vẻ phi thường kính cẩn.

Cầm đầu một người mặc mây trắng bào, ở ngực vị trí có một đóa màu lam nhạt đám mây trắng dấu hiệu, người này có một loại cao thâm khó đoán cảm giác, làm người nắm lấy không ra. Mà một người khác tắc như dáng vẻ thư sinh tú tài giống nhau, nhìn như nhu nhược không đạt, nhưng ở bạch xem qua người này so với kia mây trắng bào trung niên nhân còn muốn lợi hại.

Này mấy người vừa xuất hiện, hiện trường tức khắc không ai nói chuyện. Chỉ có trận pháp ngoại cát vàng hô hô rung động, làm nhân tâm tự khó nhích.

“Nam Thành gia, là các ngươi trước nói vẫn là chúng ta trước nói?” Mây trắng bào nam tử nhìn kia tím bào lão giả nói một câu, không chút để ý.

“Ai nói đều giống nhau, bất quá Tử Vong Lưu Sa hải ở chúng ta Khởi Phàm đế quốc cảnh nội, ta xem vẫn là ta tới nói đi.” Tím bào lão giả ha hả cười.

Mây trắng bào nam tử rất có phong độ cười, nói: “Thỉnh.”

Tím bào lão giả cũng không khách khí, tiến lên vài bước mở ra tay, “Các vị! Ta là Khôi Phạm đế quốc Đại Tư Tế Nam Thành Phong Mộc, lần này Từ Vong Lư Sa hải mở ra từ chúng ta cùng trời cao đế quốc chấp pháp giả mở ra. Trận pháp một khi mở ra, trong khi 5 năm thời gian, trong đó sự tình ta liền không thêm nhiều lời, nói vậy các ngươi so với ta muốn rõ ràng, hiện tại, ta tuyên bố Từ Vong Lư Sa hải mở ra!”

Dứt lời, tím bào nam tử cùng mây trắng bào nam tử nhìn nhau, đồng thời nhảy lên, ở trên bầu trời phân biệt trình diễn phức tạp thủ thế, ở phần áo thủ thế biến ảo hạ, Bạch Quá thấy một đạo bạch quang ở trên hư không trung sáng lên, như là mở ra một phiên đại môn.

Bốn phía yên tĩnh không tiếng động, tất cả mọi người nhìn quạt xếp chậm rãi mở ra màu trắng đại môn, như là mở ra một cái thế giới giống nhau.

“Mọi người chú ý an toàn, đi theo các ngươi thế lực phía sau, 5 năm sau tái kiến!”

Thư sinh bộ dáng nam tử cao giọng lăng kêu một câu, trời cao đế quốc người dẫn đầu xông ra ngoài, sôi nổi nhảy lên, bay về phía màu trắng đại môn nội.

Bốn phía càng nhiều người cũng bắt đầu hành động, bọn họ muốn chiếm đoạt tiên cơ.

“Đan Miếu người tốc tới tập hợp, chuẩn bị xuất phát.” Một người bạch diện không cần nam tử kêu một câu, còn nhìn thoáng qua Bạch Quá.

Bạch Quá tâm trung rung mình, hay là người này chính là phải đối phó người của hắn?

“Ngươi! Như thế nào còn không qua tới tập hợp?” Bạch diện nam tử chỉ chỉ cách đó không xa Bạch Quá, kêu một câu.

Hoàng Sơn Phong ánh mắt cũng quét lại đây, Bạch Quá không có biện pháp đành phải đi qua, hiện tại hắn còn không có tiến vào Từ Vong Lư Sa hải, nếu công nhiên phản bội Đan Miếu hậu quả sẽ thực nghiêm trọng, chỉ có thể căng da đầu.

Bạch diện nam tử thấy Bạch Quá ngoan ngoãn đã đi tới, vì thế hô lớn một tiếng, “Đan Miếu người theo ta đi!”

Xoát ~ vài tiếng vang lên, Bạch Quá đi theo Đan Miếu mọi người nhảy vào màu trắng đại môn nội, một đạo bao vây bao bọc lấy hắn quanh thân, sau đó trời đất quay cuồng cảm giác xuất hiện, như là ngồi quá sơn xe giống nhau.

Đãi bạch mang sau khi biến mất, dưới chân một thật, Bạch Quá đứng ở trên mặt đất. Ngắn ngủi khôi phục choáng váng cảm sau bạch lại đây đến chính là một cái bốn phía cát vàng mảnh đất, nơi đây cùng ngoại giới không sai biệt lắm, nhưng lại có một chút bất đồng.

Đó chính là tĩnh mịch.

Bốn phía cát vàng giống như là tuyết giống nhau im ắng nằm trên mặt đất, không có bất luận cái gì gợn sóng, liền một chút phong cũng không từng xuất hiện, liền tính là sa mạc cũng không có khả năng không có một chút phong, này đích xác rất kỳ quái.

Bạch Quá nhìn nhìn bốn phía, Đan Miếu còn lại hai mươi chín người một cái không nhiều lắm một cái không ít, toàn bộ đều ở chỗ này. Mà còn lại người lại không có thấy một cái, năm ngàn người đứng ở Từ Vong Lư Sa hải liền một chút sóng gió đều xốc không dậy nổi.

Tiến vào nơi này là tùy cơ truyền tống, nhưng là Đan Miếu mỗi người có một cái thẻ bài, cái kia thẻ bài có thể gửi linh thảo, đồng dạng có thể đem lẫn nhau liên hệ ở bên nhau, vì chính là tiến vào Từ Vong Lư Sa hải sẽ không thất lạc.

Nhưng Bạch Quá đảo tưởng thất lạc, hắn sợ Đan Miếu những người này đối hắn sử ngáng chân, Bạch Quá tình nguyện trực tiếp động thủ. Nhưng Đan Miếu người quá nhiều, đại đa số đều là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ tu sĩ, tuy rằng đan sư chủ tu đan đạo, nhưng nhiều như vậy Khai Nguyên cảnh hậu kỳ Bạch Quá là không có khả năng đánh thắng được.

“Các ngươi mấy cái đi xa chỗ nhìn xem, có hay không còn lại người.” Bạch diện nam tử điểm vài người, Bạch Quá cũng ở hắn điểm danh trong phạm vi.

Bạch Quá căn bản là lười đến phản ứng hắn, đặt mông ngồi xuống, coi như không nghe thấy. Tường ra lệnh cho ta? Ngươi còn kém điểm!

Bạch diện nam tử sắc mặt trầm xuống, (www..) nhìn chăm chăm bạch lỏi đi nhỏ: “Ngươi vì cái gì không đi?”

“Ngươi là người phương nào?” Bạch Quá hỏi lại một câu.

Bạch diện nam tử ngắt ra, ngay sau đó cười ha ha, bốn phía một ít đan sư cũng đều nở nụ cười, hắn cười một hồi lâu mới mở miệng nói: “Ta là tam phẩm đan sư Âu Dương Chấn!”

Bạch Quá nhìn hắn một cái, nói: “Âu Dương Chấn? Sau đó đâu? Cùng ta có quan hệ sao?”

Âu Dương Chấn sững sờ, Bạch Quá đây là giả ngu vẫn là bán manh? Liền hắn Âu Dương Chấn đều không quen biết?

Ngay sau đó hắn sắc mặt đen xuống dưới, Bạch Quá phàn minh là ở đùa giỡn hắn, hắn như vậy nổi danh nhân Đan Miếu không có khả năng không có người nhận thức hắn, liền tính không quen biết hắn cũng không có khả năng không biết hắn là Âu Dương gia tộc.

“Ta là người sư huynh, ta có năng lực mệnh lệnh người.” Âu Dương Chấn triều bạch so chiêu vẫy tay, “Người lại đây.”

Âu Dương Chấn chịu đựng tức giận, dù sao Bạch Quá đều phải đã chết, hấn chỉ cần cho hấn bỏ thương một đao là được, phía trước sự tình Hoàng Sơn Phong đã làm được thực đúng chỗ, hấn chẳng qua là hoàn thành nhiệm vụ mà thôi, bỏ thương một đao liền viên mãn kết thúc.

Bạch Quá đứng lên, thân thể cố ý nhoáng lên, làm bộ muốn té ngã bộ dáng.

Âu Dương Chấn trong lòng mừng thầm, xem ra Bạch Quá trong cơ thể độc tố phát tác, hiện tại hấn căn bản là tay trái gà không chặt.

Miêu Thiên Phụng cảm thấy Bạch Quá có chút vấn đề, muốn tiến lên điu hấn một phen. Nhưng ngay sau đó một thanh âm truyền đến, “Không cần điu hấn, làm chính hấn lại đây!”

Bạch Quá nhìn mắt Miêu Thiên Phụng, suy nghĩ nữ nhân này có thể hay không bởi vì hấn mà đắc tội Âu Dương Chấn.

Miêu Thiên Phụng nhìn mắt Âu Dương Chấn, lại nhìn trông trắng mắt quá, cuối cùng đi hướng Bạch Quá, đem hấn đỡ ỏn.

Bạch Quá tâm trung lấy định, nữ nhân này hấn sẽ bảo đến cuối cùng, mãi cho đến rồi đi Từ Vong Lưu Sa hải mới thôi, hấn Bạch Quá sẽ không làm nằng mất đi tính mạng.

Âu Dương Chấn mày nhử lại, nữ nhân này như thế nào như vậy không thức thời vụ?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Không phải sợ, có ta ở đây

Đãi Miêu Thiên Phụng đem Bạch Quá đỡ ỏn sau Âu Dương Chấn ở một bên lạnh lùng mở miệng nói: “Vì cái gì động tác như vậy chậm, hay là người cho rằng ta ở chỗ này không dám động người?”

Phong Thiên Dật cảm thấy có chút không đúng, Đan Miếu ở trong lòng hấn tuy rằng không phải thực hảo, nhưng là đồng môn chi gian luôn luôn đều thực đoàn kết, liền tính chi là mặt ngoài đoàn kết cũng sẽ không giống Âu Dương Chấn hiện tại như vậy không kiêng nể gì nói ra những lời này.

Âu Dương Chấn nói xong câu đó quả nhiên giơ tay lấy ra vũ khí, là một cây màu xanh biển tam xoa kích, sau đó hấn nhìn về phía bốn phía Đan Miếu đệ tử nói: “Ta muốn ra tay giáo huấn thẳng nhãi này các người nhưng có ý kiến?”

Lập tức liền có mười mấy người đứng dậy, ôm quyền tỏ vẻ lấy Âu Dương Chấn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Mặt khác còn có mười mấy người không biết tình huống như thế nào, bọn họ trung có người thấy vậy trạng huống cũng đều tỏ vẻ đồng ý, rút cuộc nhiều như vậy Đan Miếu đồng môn đều tán đồng Âu Dương Chấn lời nói, kia bọn họ cũng không có gì hảo thuyết.

Dư lại còn có tám người, này tám người là thuộc về trung lập, Phong Thiên Dật liền ở trong đó.

Nói cách khác hiện tại ít nhất có hai mươi người nhắm vào Bạch Quá, Âu Dương Chấn trong lòng đại định, Bạch Quá hôm nay hấn phải chết không thể nghi ngờ!

Bạch Quá làm bộ trúng độc, quay đầu nhìn về phía Miêu Thiên Phụng nói: “Miêu đạo hữu, người chạy nhanh rồi đi đi, Âu Dương Chấn thẳng nhãi này đối ta hạ độc, ta hiện tại cả người vô lực, nguyên lực tẫn tẩn!”

“Người đánh rầm!” Âu Dương Chấn lập tức rống lớn nói, làm mọi người nghe thấy, “Người này tưởng vu tội ta trong sạch, cố ý nói ta dụng độc hại hấn, đại gia nhưng đều thấy, ta nhưng không chạm qua hấn. Người này bụng dạ khó lường, Đan Miếu xem ra lưu không được hấn, hôm nay ta Âu Dương Chấn liền thay thế Đan Miếu đem người này đánh chết!”

“Cái gì!” Phong Thiên Dật sắc mặt biến đổi, bốn phía người cũng sôi nổi sắc mặt biến đổi, lúc này mới vừa đến Từ Vong Lưu Sa hải, như thế nào liền bắt đầu tàn sát đồng môn?

Bọn họ tuy rằng hoài nghi Bạch Quá cùng Âu Dương Chấn có điều ăn tết, nhưng cũng không lý do giết hại đi?

Phong Thiên Dật vội vàng tiến lên một bước, chấp tay đối Âu Dương Chấn nói: “Âu Dương huynh, này không khỏi không ỏn đi?”

“Không ổn?” Âu Dương Chấn ánh mắt một lệ, nhìn chăm chăm Phong Thiên Dật nói: “Hay là ngươi tưởng giúp hần cầu tình, vẫn là ngươi chính là hần đồng lõa?”

Âu Dương Chấn nói đồng lõa mấy chữ này thời điểm Miêu Thiên Phụng sắc mặt biến đổi, nhớ tới một ít đồ vật, ngay sau đó nhanh chóng đối Phong Thiên Dật nói: “Phong Thiên Dật, ngươi chạy nhanh lại đây, ngươi nếu tiếp tục theo chân bọn họ một khối sớm muộn gì đều là chết.”

Phong Thiên Dật cũng nghĩ đến một chút sự tình, hần cùng Âu Dương Chấn không oán không thù, trừ phi chịu người sai sử mới có thể đổi chính mình bỏ đá xuống giếng, nói như vậy hần tới Từ Vong Lưu Sa hải cũng là có người cố ý vì này, mà không phải loạn điểm điểm đến.

“Các ngươi quả nhiên là nghịch tặc, các ngươi ba cái đều là Đan Miếu nghịch tặc!” Âu Dương Chấn bỗng nhiên nhe răng trợn mắt, mặt lộ sắc mặt giận dữ, nhìn về phía còn lại đồng môn nói: “Tất cả mọi người đều thấy đi? Hiện tại mời các ngươi tốc tốc tiến đến chúc ta đánh chết này ba cái nghịch tặc!”

Ngũ lạc mười mấy người vọt ra, đem Bạch Quá ba người đường lui toàn bộ khóa trụ, còn lại mười mấy người không có động tác, bọn họ rõ ràng cảm thấy chuyện này có kỳ quái, bọn họ nhưng không nghĩ bị lợi dụng, cho nên cũng chưa đứng ra.

Âu Dương Chấn trong lòng đã vừa lòng, chỉ cần những người này không ngăn cản là được. Hiện tại bọn họ bên này mười mấy người, sát này ba người vậy là đủ rồi. Bạch Quá mới Khai Nguyên cảnh lúc đầu tu vi, nhưng từ hần giết chết chu phạm vi tới xem ít nhất có hậu kỳ thực lực, rốt cuộc chu phạm vi nuông chiều từ bé, không có sức chiến đấu cũng là bình thường bất quá.

Cho nên này mười mấy người vậy là đủ rồi.

Phong Thiên Dật sắc mặt khó coi, nhìn vậy lại đây mười mấy người nắm tay niết ca ca rung động, hần không rõ là ai muốn chính mình mệnh, hần ở đan trong miếu luôn luôn an phận thủ thường, không có tội lỗi bất luận kẻ nào, cũng không có bất luận cái gì kẻ thù.

“Đến tột cùng là ai cho các ngươi giết ta?” Phong Thiên Dật vẫn là nhin không được hỏi ra tới, trên mặt tràn đầy sắc mặt giận dữ.

Bạch Quá âm thầm lắc lắc đầu, Phong Thiên Dật lời này rõ ràng chính là hỏi không.

“Các ngươi là nghịch tặc, căn bản không ai sai sử chúng ta.” Âu Dương Chấn sợ này ba người nói ra cái gì không nên nói, vì thế lập tức hạ lệnh, “Sát!”

Nháy mắt mười mấy người vọt đi lên, Miêu Thiên Phụng đem Bạch Quá phóng đảo, trong tay bỗng nhiên chọt lóe, một đôi từ mẫu lửa cháy hoàn xuất hiện,

Lập tức bỏ đi ra ngoài, hiện tại nương tay đó chính là muốn chính mình mệnh.

Phong Thiên Dật đã sớm lấy ra vũ khí giết qua đi, hần hiện tại phi thường tức giận, người khác ở sau lưng thọc dao nhỏ thế nhưng còn không biết là ai, còn có thể có so cái này càng khó chịu sao?

Đao thương ma sát ra một loạt tiếng vang, Âu Dương Chấn cũng không nơi xa triều Bạch Quá đi tới, trên mặt cười lạnh không hề che lấp, hần tưởng không rõ giống Bạch Quá người như vậy vì cái gì phải đắc tội tam chấp sự loại người này, ngại chính mình sống được lâu lắm?

“Có cái gì đi ngôn sao?” Âu Dương Chấn đột nhiên hỏi nói.

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, nhìn Âu Dương Chấn nói: “Âu Dương Chấn, những lời này vẫn là về sau lưu trữ ta tới hỏi ngươi đi, ngươi đầu giữ lại hảo, chờ ta tới lấy!”

Âu Dương Chấn không để bụng, Bạch Quá rõ ràng là đang nói nói mát, tam chấp sự cấp Bạch Quá hạ độc chính là kịch độc, phi tử phẩm đan sự không thể giải trừ, giống Bạch Quá như vậy nhị phẩm đan sự khoảng cách kia một bước còn phi thường xa xôi, cho nên Âu Dương Chấn là sẽ không để ý Bạch Quá nói những lời này.

Bởi vì cùng một cái người chết so đo cái này có có ý tứ gì.

Miêu Thiên Phụng gió êm dịu thiên dật hai người trên người toàn bộ quái thai, máu tươi nhuộm đầy vạt áo.

Miêu Thiên Phụng thờ dài một tiếng, các nàng ngay từ đầu nên chạy đi, (ukanhu.om) chính là Phong Thiên Dật phản ứng quá chậm, hoặc là hần căn bản là không phản ứng lại đây.

Phong Thiên Dật hiện tại cũng biết là chính mình liên lụy Bạch Quá cùng Miêu Thiên Phụng, nội tâm áy náy. Giết càng là nguyên lực mệnh mỏng.

Gần hai mươi cá nhân xông lên, hiện tại chỉ còn lại có mười ba người. Miêu Thiên Phụng gió êm dịu thiên dật đã thu trọng thương, giờ phút này chính kéo dài hơi tàn.

Âu Dương Chấn không có vội vã giết chết Bạch Quá, mà là tưởng trước nhìn xem kia mặt khác hai người chết trước. Bỗng nhiên hần thấy cả người vết thương Miêu Thiên Phụng trong lòng vừa động, “Đem nàng bắt sống, còn lại người giết!”

Miêu Thiên Phụng trong lòng dâng lên một cỗ bi thương, nàng tự nhiên biết chính mình kết cục là cái gì, nàng không có khả năng bị bắt sống, cho nên chỉ có thể chết trận.

Từ mẩu lửa cháy hoàn càn là kịch liệt tạp ra, ở cát đất thượng lưu lại một có một cái hố sâu.

Âu Dương Chấn lộ ra kinh ngạc biểu tình, Miêu Thiên Phụng không hổ là tài mạo song toàn, không chỉ có lớn lên đẹp, hơn nữa thực lực cực cường. Đây càng làm cho hắn có chinh phục **, vì thế hắn tự mình lên sân khấu.

Miêu Thiên Phụng đánh lên hoàn toàn tinh thần, Âu Dương Chấn cũng không phải là vừa rồi cùng nàng giao thủ những người đó, Âu Dương Chấn thực lực tuyệt đối không phải cái, đan trong miếu một chút sự tình nàng vẫn là lược có nghe thấy, tóm lại không thể khinh địch.

Màu lam tam xoa kích nháo lên, một đạo nước gọn từ giữa lao ra. Miêu Thiên Phụng vũ khí là từ mẩu lửa cháy hoàn, cho nên không có khả năng chống đỡ được này thủy hệ công kích, một cái lắc mình né tránh.

Âu Dương Chấn khoe miệng châm biếm một tiếng, bỗng nhiên tự bờ cát hạ lao ra một đạo cột nước, đem Miêu Thiên Phụng tay chân trói buộc, từ mẩu lửa cháy hoàn rơi xuống trên mặt đất, mất đi ngọn lửa.

Phong Thiên Dật giờ phút này cũng vô lực thoát thân, bốn năm người đem hắn vây chết, hắn vô pháp trợ giúp Miêu Thiên Phụng.

Miêu Thiên Phụng biết chính mình muốn chịu khuất nhục, đang chuẩn bị tự hành chấm dứt thời điểm cảm giác được cả người dâng lên một cổ dòng nước ấm, còn cùng với thanh âm, “Không phải sợ, có ta ở đây.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Dám một mình đấu sao?

Miêu Thiên Phụng bỗng nhiên cảm giác thân thể một nhẹ, trói buộc hắn cột nước đã biến mất. Bạch Quá một bộ Bạch y phản phật phiêu đăng, đáng người trạm thẳng tắp.

Âu Dương Chấn đầy mặt kinh hãi chỉ sắc, thất thanh nói: “Ngươi không phải trùng độc sao, vì sao ngươi không có việc gì?”

Hắn không thể không khiếp sợ, Tam chấp sự độc liên tính hắn thăng cấp đến tứ phẩm đan sư cũng không thể nể hà, huống chi giống Bạch Quá như vậy con kiến? Hắn tưởng không hiểu Bạch Quá là như thế nào đem độc tố đi trừ, chẳng lẽ phía trước vẫn luôn đều ở trạng?

Vẫn là nói hắn căn bản không trùng độc?

Bạch Quá không cho Âu Dương Chấn tự hỏi thời gian, sáng khoái mở miệng nói: “Làm chúng ta đi, thù này còn tính có thể hóa giải, nếu ngươi không cho chúng ta đi, một khi chúng ta sát đi ra ngoài, ngươi đầu chỉ có chờ ta tới lấy.”

Âu Dương Chấn bị Bạch Quá nói cấp khí cười, thế nhưng uy hiếp hắn đi lên. Nơi này nhiều người như vậy vây quanh, huống hồ Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng đều bị trọng thương, chỉ bằng vào Bạch Quá một người là không có khả năng sát đi ra ngoài, lời này tương đương là ở đánh rắm.

“Ngươi nếu là có thể từ nơi này sát đi ra ngoài, ta hạ nhất ngươi tới lấy.” Âu Dương Chấn châm biếm một tiếng. Bạch Quá vô luận như thế nào đều là muốn chết, đây là Tam chấp sự công đạo hắn nhiệm vụ, không hoàn thành tự nhiên không có khen thưởng, còn sẽ bị trừng phạt. Hoàn thành tự nhiên cái gì cũng tốt nói.

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, “Đây chính là chính ngươi nói.” Nhìn nhìn bốn phía, chỉ có mười ba cá nhân, này so với hắn mong muốn trung tướng ít người nhiều, này mười mấy người Bạch Quá cảm thấy hắn là không là vấn đề, có thể đánh lui, nhưng muốn toàn bộ đánh chết cơ bản không có khả năng.

“Các ngươi nhìn cái gì, còn chưa động thủ?” Âu Dương Chấn lập tức lên tiếng, lập tức liền có hai người vọt đi lên, tưởng lấy Bạch Quá đầu lập đầu công.

Bạch Quá một tay giương lên, Bạch Kim trường thương xuất hiện, không có bất luận cái gì chiêu thức, cũng không có bất luận cái gì tư thế, trực tiếp một lưỡi lê ra.

“Phốc!”

Vang dội thanh thúy, một viên đầu bay lên, nhiệt huyết rải đầy đất. Mặt khác một người ngẩn ngời ngây người, Bạch Quá hoành thương một hoa, đối phương phản ứng lại đây thời điểm một cái cánh tay đã bị chọn xuống dưới, cho đã mất hoảng sợ chỉ sắc.

Âu Dương Chấn tiến lên một bước, kinh hãi nhìn Bạch Quá, hẳn nghĩ tới Bạch Quá thực lực hẳn là không yếu, nhưng nhiều nhất cũng chỉ có thể cùng Khai Nguyên cảnh trung hậu kỳ người chống lại. Nhưng không nghĩ tới gần là một thương (súng) liền đem một người Khai Nguyên cảnh hậu kỳ tu sĩ cấp giết.

Này đến cái gì thực lực?

“Bạch đạo hữu quả nhiên ra tay bất phàm, ta chờ bội phục.”

Lúc này kia dư lại mấy cái không có động thủ người, trong đó một cái nam tử đi ra, nhìn Bạch Quá nói một câu.

Bạch Quá gặp qua người này, lúc ấy ở Đan Miếu đan các nội còn đối hắn cười, bất quá cũng chính là gặp mặt một lần mà thôi.

“Nếu Bạch đạo hữu không có việc gì, ta liền đi trước.” Người này nói xong lời nói liền chuẩn bị rời đi.

“Ừ ừ!” Âu Dương Chấn bỗng nhiên gọi lại tên kia nam tử, lạnh lùng nói: “Người nếu không phải cùng này họ Bạch một đường, người liền cùng ta liền thủ đem hắn giết, nếu không người cũng là nghịch tặc!”

Này nam tử quay đầu nhìn về phía Âu Dương Chấn, đạm nhiên nói: “Âu Dương Chấn, người đừng cho chính người trên mộng thiếp vàng, nói thật. Người ta căn bản không có để vào mắt, ta Hoắc Phi Long muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, người có thể cản ta?”

Âu Dương Chấn sắc mặt rất là khó coi, hẳn ngay từ đầu cũng không biết cái này nam chính là ai, nhưng nghe thấy tự báo họ danh là Hoắc Phi Long sau hắn cố kiềm nén lại xúc động.

Hoắc Phi Long tên này hẳn tự nhiên nghe nói qua, nhưng lại chưa thấy qua bản nhân. Đan Miếu rất nhiều người đều biết Hoắc Phi Long người này, đã từng là son tặc đạo tặc sinh ra, bởi vì cơ duyên đi tới Đan Miếu.

Đối phương không chỉ có đan đạo lợi hại, hơn nữa tu vi cực cường. Cũng là có thể vượt cấp chiến đấu tồn tại, cho nên Đan Miếu người đều đem hắn coi như là nhân vật đối đãi, cho nên Âu Dương Chấn mới không dám phát tác, nơi này đối phó Bạch Quá đã có chút khó giải quyết, muốn lại đối phó Hoắc Phi Long kia trên cơ bản là không có khả năng.

Trừ phi chính hắn không muốn sống nữa.

“Chúng ta đi.” Hoắc Phi Long một tay giương lên, một con thuyền đầu gỗ làm phi thuyền pháp bảo xuất hiện, còn lại người ngồi trên phi thuyền đoạt không mà đi.

Âu Dương Chấn khoe miệng trừu vài cái, Hoắc Phi Long liền phi hành pháp bảo đều có, trách không được là son phi sinh ra,

Này tài lực so với hắn còn dọa người. Ít nhất hắn hiện tại còn không có phi hành pháp bảo.

Bạch Quá nhìn mất đi xa phi thuyền pháp bảo, sau đó di nhìn lại tuyến. Hắn biết hiện tại muốn lại giết người trên cơ bản rất khó. Những người này đã đối hắn có phòng bị, kế tiếp mới có thể lâm vào khổ chiến.

Âu Dương Chấn trên mặt che kín vẻ mặt ngưng trọng, Bạch Quá cường đại hiển nhiên ra ngoài hắn dự kiến, hiện tại muốn giết chết hắn hẳn là có chút khó khăn, trừ phi mọi người đồng tâm hiệp lực. Nhưng người đều là sợ chết, vừa rồi chết rớt hai cái chính là vết xe đổ.

Những người này sợ đi vào vết xe đổ, cho nên tình huống không đối kháng định sẽ đào thoát. Cứ như vậy liền không ai lấy ra thực lực. Chỉ có chính hắn xuất toàn lực, những người này mới có thể đi theo xuất toàn lực, bằng không căn bản đừng nghĩ giết chết Bạch Quá.

“Âu Dương Chấn, có bản lĩnh cùng ta một mình đấu, ta cảnh giới so người thấp, khiêu chiến người người dám tiếp thu sao?” Bạch Quá bỗng nhiên kêu gào một tiếng.

Âu Dương Chấn sững sờ, không nghĩ tới Bạch Quá sẽ nói ra một mình đấu nói như vậy. Nếu phía trước không biết Bạch Quá thực lực, hẳn tuyệt đối sẽ đáp ứng, nhưng là hiện tại biết Bạch Quá thực lực thậm chí so với chính mình đều không kém bao nhiêu, kia hẳn lại một mình đấu chẳng phải là tái sinh thị phi?

“Bạch nghịch tặc, người đừng vội trình miệng lưỡi lợi hại, ưu đọc sách.uuknsu.) người cho rằng người kỹ xảo ta không rõ sao?” Âu Dương Chấn nhìn như bình tĩnh cười, “Người sẽ tưởng ở cùng ta đánh nhau khi chạy trốn!”

Bạch Quá ha ha ha nở nụ cười, cười một hồi lâu mới chỉ vào Âu Dương Chấn nói: “Chính người nhất gan liền không cần tìm lấy cớ, ta cảnh giới so người thấp mấy cái cấp bậc, người thể nhưng còn không dám ứng chiến, nếu là ở đan trong miếu người đã sớm bị cười đến rụng răng!”

Âu Dương Chấn sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, nói không nên lời là cái gì tư vị. Bốn phía người cũng đều sôi nổi nhìn về phía Âu Dương Chấn, ở chính bọn họ trong mắt, đối phó Bạch Quá có khả năng đánh không lại, nhưng là Âu Dương Chấn bất đồng, thực lực của hắn ít nhất cao hơn người ở đây rất nhiều lần, nhưng là lại không dám ứng chiến, này thuyết minh cái gì?

Thuyết minh Âu Dương Chấn túng, liền dẫn đầu đều túng bọn họ còn đánh cái rắm!

Âu Dương Chấn nhìn mắt bốn phía, cảm nhận được một ít không giống bình thường ánh mắt, hắn cũng biết vấn đề ra ở hắn trên người, lúc này nếu không xông trụ những người này, kia Bạch Quá tất nhiên sẽ đảo tầu, “Các người không cần nghe hắn nói bừa, nhớ kỹ các người tới nơi này mục đích!”

Bạch lồi đi nhỏ: “Người rốt cuộc chịu nói ra chân tướng?”

“Thì tính sao?” Âu Dương Chấn đã không có nỗi lo về sau, “Nơi này đều là người của ta, ta mình Bạch nói cho người, chúng ta chính là tới giết người! Ai làm người sát Chu Phàm, người đây là xứng đáng, Tam chấp sự là sẽ không làm người tồn tại trở về!”

“Ta đây liền an tâm rồi.” Bạch Quá bỗng nhiên từ trong lòng ngực lấy ra một thủy tinh cầu, đem nó để vào nhẫn trữ vật trung.

“Người!” Âu Dương Chấn sắc mặt phản ứng nhiệt hạch, này Bạch Quá thể nhưng còn tùy thân mang theo ký lục thủy tinh cầu, này rõ ràng là muốn trở lại Đan Miếu đối hắn tố giác, nếu sự tình bại lộ, Tam chấp sự bị đẩy ra, kia hắn càng không thể có thể có tồn tại cơ hội.

Nghĩ đến đây Âu Dương Chấn càng là hạ quyết tâm, tuyệt đối không thể làm Bạch sống qua rồi đi nơi này. Bỗng nhiên trong tay tam xoa kích vung lên, triều Bạch Quá nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Thoát đi

Bạch Quá vừa lúc muốn thử xem Âu Dương Chấn thân thủ, dưới chân chợt lóe, ly Miêu Thiên Phượng có một khoảng cách sau mới một thương (súng) triều Âu Dương Chấn đâm ra.

“Đang ~”

Nguyên lực hồi chấn, Bạch Quá đi lui mấy bước ổn định thân hình, hắn đã đánh giá trừ bỏ Âu Dương Chấn thực lực, đối phương vừa rồi ra tay không dùng toàn lực, nhưng là hắn cũng không dùng toàn lực. Bất quá Bạch Quá biết hắn giết bắt từ Âu Dương Chấn.

Trừ phi hao hết thủ đoạn, Âu Dương Chấn khả năng sẽ bị giết chết, nhưng là hắn hiện tại thực lực một khi hao hết thủ đoạn giết Âu Dương Chấn cũng vô dụng, còn lại người làm theo có thể giết chết hắn.

Âu Dương Chấn gần lui về phía sau một bước, trong lòng có sáng tỏ, biết Bạch Quá đại khái thực lực. Đích xác, nơi này người hắn một kích cũng có thể giết chết một cái, cũng là muốn ở đối phương không có phòng bị dưới tình huống.

Cho nên Âu Dương Chấn biết hôm nay có thể lưu lại Bạch Quá, hắn trong lòng đại định sau càng là lực đạo sinh mãnh, huy kích mãnh triều Bạch Quá mặt bổ tới, muốn đem hắn tạp cái nát nhừ.

Bạch Quá bị xem thường tự nhiên không thoải mái, ngân thương run lên, ngân long ra biển!

Tam xoa kích là thủy hệ Linh Khí, đối với Bạch Quá chiêu này nhiều ít có chút khắc chế tác dụng, nhưng vẫn là đã chịu một ít đánh sâu vào, Âu Dương Chấn lui về phía sau mấy bước sau hơi có chút tò mò, Bạch Quá tựa hồ còn có loại không yếu thương (súng) kỹ, hơn nữa cái này thương (súng) kỹ tựa hồ còn có thể thăng cấp.

Nháy mắt hắn hai mắt liền đỏ lên, Bạch Quá trên người đều là bảo bối, chỉ cần giết hắn, kia trên người đồ vật đều là hắn Âu Dương Chấn.

Oanh!

Một tiếng vang lớn, Âu Dương Chấn thi triển pháp kỹ, chuẩn bị đem Bạch Quá một lần là bắt được.

Trượng hứa cao cột nước tự bờ cát phóng lên cao, một đạo, lưỡng đạo, năm đạo, mười đạo. Cột nước hình thành sau triều Bạch Quá vọt mạnh lại đây, khí thế cường đại.

Bạch Quá nói thật thực chán ghét thủy cùng hòa, thủy hắn trời sinh liền không thích, mà hòa là bởi vì hậu thiên mới không thích. Nhưng là sinh tồn ở cái này thế giới không có cách nào, thủy cùng hòa là thế gian nhiều nhất nguyên tố, không có khả năng sẽ rất thừa thớt.

Cho nên nên đối mặt còn phải đối mặt.

Hai chương lá bùa đánh vào trên người, nổi lên đạo đạo kim quang. Đây cột nước không thể ngăn kháng, chỉ có thể tránh né.

“Tứ cấp kim quang phù, người cũng thật xa xỉ!” Âu Dương Chấn tam xoa kích rơi xuống, cột nước cũng đồng thời rơi xuống, tứ cấp kim quang phù ở hẳn trong mắt không có quá lớn tác dụng, nếu đối phó đối phó Khai Nguyên cảnh lúc đầu còn hảo thuyết, đối phó Khai Nguyên cảnh hậu kỳ đó là cực kỳ bé nhỏ tác dụng.

Bạch Quá tự nhiên biết đạo lý này, nhưng hẳn hiện tại không có phương tiện bại lộ phòng ngự Linh Khí, loại này đồ vật là ở hẳn nguy hiểm thời điểm mới có thể dùng, mà không phải hiện tại.

Vài đạo cột nước đem Bạch Quá kim quang phù hướng âm đạm không ánh sáng, Bạch Quá đã ở ở cột nước thấy qua lại xuyên qua, giống chỉ cá giống nhau.

Còn lại đan miếu tu sĩ lúc này mới lộ ra tán thưởng ánh mắt, Âu Dương Chấn có này bản lĩnh phía trước cũng không ứng chiến, xem ra là thật sự lấy đại cục làm trọng!

Cổ cái đầu mẹ người! Âu Dương Chấn chỉ nghĩ như vậy mắng một câu, hẳn là không có biện pháp mới thi triển pháp kỹ, loại này pháp kỹ cực kỳ tiêu hao nguyên lực, nếu không phải Bạch Quá khó giải quyết, còn có một phương diện nguyên nhân, Bạch Quá trên người thứ tốt rất nhiều, cho nên hẳn dự đoán được, lúc này mới ra tay.

Bằng không hẳn mới lười đến tiêu hao nhiều như vậy nguyên lực đối phó Bạch Quá.

Bạch Quá xuyên qua ở cột nước chỉ gian, nhưng này vô pháp tránh né công kích, ở mấy lần đánh sâu vào dưới, Bạch Quá trên người kim quang phù đã không có nhan sắc, bảo hồng.

“Bạch nghịch tặc, hôm nay chính là người ngày chết!” Âu Dương Chấn sắc mặt có chút trắng bệch, nhưng tâm tình là thực sung sướng, Bạch Quá sắp chết ở hẳn trên tay.

Cách đó không xa Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng đầy mặt lo lắng chi sắc, nếu Bạch Quá đã chết, kia bọn họ kết cục giống nhau bị thảm.

Mấy đạo cột nước nhằm phía Bạch Quá, Bạch Quá thân hình đang đưa tránh thoát vài đạo, nhưng bị cuối cùng một đạo đánh trúng thân thể, rơi xuống bờ cát.

Một búng máu phun ra, Bạch Quá sắc mặt cũng không được tốt xem. Bất quá hẳn lại một chút không hoảng hốt trương, ngược lại có chút cực kỳ bình tĩnh.

Âu Dương Chấn tuy rằng bị Bạch Quá trên người đồ vật hướng hôn đầu óc, nhưng hiện tại cũng phát hiện Bạch Quá tựa hồ có chút không giống bình thường, phải nói có chút quá mức bình tĩnh.

Ngay sau đó hẳn quan sát một chút bốn phía, vẫn chưa thấy có người tiến đến cứu trợ. Bỗng nhiên hẳn sắc mặt biến đổi, chỉ vào bạch lối đi nhỏ: “Tiểu tặc, người thế nhưng dùng dê tiện thủ đoạn!”

Khi nói chuyện hơn mười cổ thật lớn bọt sóng từ cột nước trung nổ tung, sở hữu cột nước trong khoảnh khắc toàn bộ tan thành mây khói. Âu Dương đánh ngã trên mặt đất phun ra khẩu máu tươi, sắc mặt trắng bệch vô cùng.

Bạch Quá trên người nhàn nhạt kim sắc hiển nhiên mới vừa thôi lui không lâu, hẳn dùng một trương ngũ cấp kim quang phù.

Âu Dương Chấn đã vô pháp giết chết bạch qua, Bạch Quá tâm kế rất sâu, vừa rồi nếu Bạch Quá dùng ngũ cấp kim quang phù nói hẳn căn bản sẽ không dùng cột nước đánh sâu vào hẳn, bởi vì không có bao lớn hiệu quả. Mà Bạch Quá ngay từ đầu lại dùng tứ cấp, cái này làm cho hẳn cho rằng Bạch Quá tối cao kim quang phù chính là tứ cấp, cho nên mới không kiêng nể gì công kích.

Nhưng không nghĩ tới Bạch Quá thể nhưng còn có bạo phá phù cùng ngũ cấp kim quang phù, Âu Dương Chấn trong lòng tức giận, Bạch Quá vì cái gì có nhiều như vậy thứ tốt?

“Đại gia mau thương, hẳn đã là nỏ mạnh hết đà!” Lúc này trong đám người bỗng nhiên có người kêu một câu, còn lại người phản ứng sau lập tức triều Bạch Quá vọt tới, muốn phân một ly canh.

Bạch Quá vẫy tay một cái, một khối màu bạc bản tử nổi tại không trung, đem Bạch Quá nâng lên sau triều Miêu Thiên Phụng gió êm dịu thiên dật bay đi.

Hai người hiểu được, nuốt vào mấy viên đan dược sau chịu đựng đau xót nhảy lên Bạch Quá phi bản, Bạch Quá đem hai người cố định sau huy thương (súng) đảo qua, đem bắn về phía chính mình một quả mũi tên đánh lui, phá không mà đi, tốc độ cực nhanh trong chớp mắt biến mất.

“Đừng cho hẳn đi!” Âu Dương tức giận rống một câu lại phun ra khẩu huyết ra tới, phản phệ quá lớn, không chịu nổi sau hôn mê bất tỉnh.

Hẳn căn bản vô pháp tương tượng, Bạch Quá thể nhưng liền như thể cao phẩm cấp phi hành Linh Khí đều có, khó trách không có sợ hãi nói chính mình có thể rời đi, hiện tại hẳn là xong đời, nếu Bạch Quá phản công, hẳn Âu Dương Chấn rất có thể sẽ lâm vào nguy hiểm.

Bạch Quá cần thiết diệt trừ! Đây là hẳn trong ý thức cuối cùng vang lên một câu.

Phi hành trung Bạch Quá cũng là không có cách nào, hấn nếu không cần Cực Lăng Bản thoát đi căn bản là hữu tử vô sinh, còn có mười tám hữu địch nhân, hấn hiện tại nguyên lực đều tiêu hao không sai biệt lắm, đánh lên tới không có bất luận cái gì phần thắng, chỉ có thể là chạy trốn.

Nửa ngày sau Bạch Quá nguyên lực chống đỡ hết nổi, từ trên bầu trời rớt xuống dưới, Phong Thiên Dật đem Bạch Quá đỡ lấy rơi xuống mặt đất, Bạch Quá giờ tay đem Cực Lăng Bản thu đi rồi mở miệng nói: “Hiện tại hấn là an toàn, đại gia trước khôi phục thương thế đi, hiện tại gặp được những người khác chúng ta giống nhau đánh không lại.”

Miêu Thiên Phượng gió êm dịu thiên dật cũng biết hiện giờ tình thế, sôi nổi tìm một khối mà bắt đầu khôi phục thương thế. Bạch Quá tại chỗ bàn tức đã tọa, nuốt vào số cái đan dược sau đi vào khôi phục trạng thái.

Hấn đồng dạng không nghĩ tới Âu Dương Chấn sẽ có như vậy phạm vi lớn cột nước pháp kỹ, loại này pháp kỹ thích hợp quân công, chỉ một đôi người hiệu quả không phải thực hảo, nhưng lực sát thương đại. Bạch Quá nếu không phải tiên cốt cùng tu vi ngạnh kháng, gần phía trước một kích phòng chừng phải trọng thương.

Còn hảo Âu Dương Chấn cột nước pháp kỹ có sơ hở, hấn dùng tứ cấp bạo phá phù chui chỗ trống, bằng không Âu Dương Chấn không chịu đến phản phê bọn họ hiện tại căn bản đi không được.

Hiện tại nhất quan trọng chính là khôi phục nguyên lực cùng thương thế, nếu không tại như vậy nguy hiểm địa phương liên tính không có người đuổi giết cũng sẽ bị mặt khác yêu thú giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Thị huyết Sa Bò Cạp

May mắn chính là Bạch Quá đám người khôi phục thương thế thời điểm không có bị người tập kích, cũng không có yêu thú tập kích bọn họ.

Hai ngày sau, cuối cùng một cái khôi phục hảo thương thế Phong Thiên Dật đứng lên, hấn cùng Miêu Thiên Phượng nhìn nhau, hai bên gật gật đầu, đối với Bạch Quá chính là nhất bái.

Bạch Quá vội vàng đem hai người đỡ lấy, nói: “Nhị vị đây là ý gì? Mau mau xin đứng lên!”

Phong Thiên Dật thành khẩn nói: “Bạch huynh đệ, người làm người chân thành, đem chúng ta làm như bằng hữu. Nhưng phía trước ta còn chưa tin người lời nói, kéo người chân sau, ta thực xin lỗi.”

“Việc này nói cái gì!” Bạch Quá một buông tay, “Nếu các người hai cái đem ta làm như là bằng hữu nói liền chạy nhanh lên, không đứng đây cũng không có việc gì.”

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng đều không ngốc, vui sướng đứng lên, song song ôm quyền cảm tạ, “Đa tạ Bạch huynh đệ ân cứu mạng, chúng ta hai người lấy người vì trung tâm!”

Bạch Quá nhìn mất Phong Thiên Dật, lại nhìn mất Miêu Thiên Phượng, đối với Miêu Thiên Phượng người này Bạch Quá vẫn là rất có hảo cảm, phía trước hấn làm bộ trúng độc dưới tình huống, miêu thiên phong chẳng những không có bỏ xuống hấn rồi đi, ngược lại nâng hấn một phen, loại này dũng khí không phải ai đều có, có thể thấy được người này ân oán phân minh, có chủ kiến.

Miêu Thiên Phượng chú ý tới Bạch Quá ánh mắt, loại này ánh mắt không phải đối với nữ sắc cái loại này ánh mắt, mà là có chút vui mừng, ảm áp ý tứ. Nàng nháy mắt mình bạch Bạch Quá ý tưởng, hơi hơi mỉm cười, không có nhiều lời.

Bạch Quá lại nhìn về phía Phong Thiên Dật, nói thật, Phong Thiên Dật tuấn tú lịch sự, ngọc thụ lã phong. Liên tính là hiện tại thoát nhìn có chút chật vật cũng rất có phong độ. Có thể lạc đường biết quay lại, thuyết minh Phong Thiên Dật lấy đến khôi phóng hạ, nãi đại trọng phụ việc làm.

“Các người không cần lấy ta vì trung tâm, ta chính mình đều tự thân khó bảo toàn. Các người đối này Từ Vong Lưu Sa hải có hay không cái gì hiểu biết?” Bạch Quá cảm thấy hai người kia biết đến sự tình so với hấn nhiều, cho nên hỏi một chút này nhị vị cái nhìn.

Phong Thiên Dật nhìn nhìn bốn phía vết máu, mảy đột nhiên nhíu lại.

Bạch Quá đã nhận ra cái gì, vội hỏi: “Có phải hay không có vấn đề?”

Phong Thiên Dật gật gù đầu, ngữ khí có chút ngưng trọng, “Ta biết này Từ Vong Lưu Sa trong biển có một loại yêu thú kêu Thị huyết Sa Bò Cạp, trước hai ngày chúng ta đi vào nơi này thời điểm lúc ấy ta quên mất, cho nên không có rửa sạch vết máu. Loại này Thị huyết Sa Bò Cạp phạm vi trăm dặm đều có thể ngửi được huyết tinh hơi thở, hiện tại đã qua hai ngày. Nếu chúng nó muốn tới nói nói vậy đã mau tới rồi.”

Bạch Quá bỗng nhiên nghe thấy ù ù chi âm, vang không dứt bên tai. Thanh âm càng lúc càng lớn, cũng càng ngày càng rõ ràng. Đây tuyệt đối không phải nhân loại có thể phát ra thanh âm, này nhất định là yêu thú.

Phong Thiên Dật nhíu mày nhìn nơi xa nói: “Chúng nó tới. Thị huyết Sa Bò Cạp là quần cư yêu thú, xuất động động một chút thượng vạn, huyết tinh hơi thở nồng đậm tác xuất động thượng mười vạn Sa Bò Cạp săn thú. Chúng ta lúc này có phiền toái.”

“Không phiền toái, phía trước ta mang bọn người chạy phi hành Linh Khí các người còn có ấn tượng đi?” Bạch Quá không cần thiết cất giấu, hẳn đã đem Cực Lăng Bán lấy ra tới quá một lần, hai người kia nhận phẩm Bạch Quá hiện tại còn tin quá, lui một vạn bước tới nói, liền tính Miêu Thiên Phụng Phong Thiên Dật hai người cùng nhau đối phó hẳn, hẳn cũng không sợ.

“Vô dụng.” Phong Thiên Dật lắc lắc đầu, “Phi hành Linh Khí đối với Thị huyết Sa Bò Cạp tới nói vô dụng. Duy nhất biện pháp chính là giết chết chúng nó, mới có thể không có đệ nhị ba, đệ tam ba công kích. Nếu người trốn, chúng nó số lượng liền sẽ càng ngày càng nhiều, tìm người thân thể hơi thở đi tìm người.”

Bạch Quá nghe vậy cũng nhíu mày, Thị huyết Sa Bò Cạp thể nhưng như thể khó chơi, chạy còn không được, còn phải cần thiết giết chết.

“Đây Thị huyết Sa Bò Cạp đều cái gì tu vi?” Nếu nhất định phải đem chúng nó giết chết nói, Bạch Quá là cần thiết muốn hỏi rõ ràng này đó yêu thú tu vi.

Phong Thiên Dật nói: “Sa Bò Cạp tu vi không đáng giá nhắc tới, có thậm chí mới sơ tiên cảnh. Chỉ cần không gặp thượng Thị huyết Sa Bò Cạp vương cái gì cũng tốt nói.”

“Kia Thị huyết Sa Bò Cạp vương tu vi lại là nhiều ít?” Bạch Quá lại lần nữa hỏi một câu.

“Cái này khó mà nói, có Thị huyết Sa Bò Cạp vương ở Khai Nguyên cảnh, có thậm chí là tách ra cảnh tu vi, phản ứng nhiệt hạch cảnh cũng không ở số ít. Tóm lại gặp gỡ tuyệt không hạnh lý đáng nói, cho nên chúng ta chỉ có thể đem này đó Thị huyết Sa Bò Cạp giết sạch, thời điểm chiến đấu tận lực bảo trì nguyên lực sung túc.” Phong Thiên Dật nói chuyện những lời này thời điểm, Bạch Quá liền thấy cách đó không xa cát vàng nhanh chóng đánh úp lại, này cũng không phải là cát vàng, mà là Thị huyết Sa Bò Cạp.

Thị huyết Sa Bò Cạp mang theo đầy trời cát đất triều ba người vọt tới, ba người sôi nổi té ra vũ khí, chuẩn bị một hồi không thể tránh tránh cho ác chiến.

Thị huyết Sa Bò Cạp toàn thân trình thổ hoàng sắc, mỗi một cái phần lưng đều có một ít màu đỏ ẩn ký, có ẩn ký thâm, có ẩn ký thiển. Phong chừng đây là dùng để khác nhau mạnh yếu phương pháp.

Bụi đất đem ba người che dấu, nguyên lực vòng bảo hộ dưới từng con Sa Bò Cạp nhảy lên triều ba người vọt tới.

Bạch Quá ngân thương đảo qua, mấy chục chỉ Sa Bò Cạp tựa như dưa hấu giống nhau tạc vỡ ra tới, Sa Bò Cạp bụng giữa dòng ra một cổ màu vàng chất lỏng, rơi xuống nước trên mặt cát.

Đãi bụi đất bình ổn sau, Bạch Quá thấy rậm rạp Sa Bò Cạp đưa bọn họ vây quanh ở trung gian, Sa Bò Cạp thể tích cơ hồ đều là không sai biệt lắm lớn nhỏ, có mấy chỉ thoạt nhìn muốn đại như vậy một chút, nhưng cũng chỉ là lớn một chút mà thôi.

“Bạch huynh đệ, miêu sư muội. Đây đó Sa Bò Cạp cấp bậc đều không cao, chúng ta tự thân giữ lại một nửa nguyên lực có thể, phòng ngừa đan miêu những người đó đuổi giết.” Phong Thiên Dật sau khi nói xong đã là cái thứ nhất xông ra ngoài, một phen trường kiếm ngang trời vẽ ra, có chứa không thể đồ chi khí.

Bạch Quá cùng Miêu Thiên Phụng cũng sôi nổi xông ra ngoài, mỗi một kích rơi xuống đều có thể chết mấy chục chỉ Sa Bò Cạp.

Cứ như vậy đơn phương tàn sát một canh giờ, Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng đều cảm giác được mệt mỏi, đảo không phải nguyên lực không đủ, mà là có chút chán ghét.

Bạch Quá kỳ thật cũng thực mệt mỏi, nhưng hẳn đem này coi như là luyện tập thượng (súng) kỹ. Đây cơ hội chính là rất khó đến, này đó Sa Bò Cạp sẽ từ bốn phương tám hướng đánh lên người, chúng nó đầu óc cũng không phải thực ngu dốt, có chút thậm chí còn có một ít tư tưởng, biết như thế nào đánh lên.

Nếu không phải Bạch Quá tu vi cao hơn chúng nó quá nhiều, có khả năng đều bị đánh cho bị thương. Bởi vậy có thể tưởng tượng, nếu là Thị huyết Sa Bò Cạp vương nói, kia nó đầu có bao nhiêu thông minh, trách không được nhân loại nhìn thấy chúng nó liền phải rời xa.

Thị huyết Sa Bò Cạp đã không đủ một ngàn, từ lúc bắt đầu mấy vạn bị giết đến một ngàn, này xác thật yêu cầu thể lực cùng nhẫn nại.

Hơn mười phút sau, này cuối cùng một ngàn Sa Bò Cạp cũng bị giết không còn một mảnh, ba người ngồi dưới đất khôi phục nguyên lực, không ai bị thương, nhưng chính là thoạt nhìn có chút mặt xám mày tro cảm giác.

Liền tính người là người, sát mấy vạn chỉ tiểu cường người có thể cam đoan chính người trên người không dính thượng điểm thứ gì?

Sa Bò Cạp thể tích có thể so tiểu cường bức lớn rất nhiều, ước chừng có thành niên cầu như vậy lớn nhỏ, nếu là phạm nhân đối địch, lập tức sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

“Chúng ta cần thiết rời đi nơi này.” Phong Thiên Dật nuốt vào số cái đan dược sau đứng lên.

Ba người nhanh chóng rửa sạch chiến trường, hướng tới cát vàng một khác đầu đi vội mà đi.

Mặc kệ Âu Dương Chấn đám người có phải hay không cũng tao ngộ rồi Sa Bò Cạp, bọn họ đều không thể ở lâu, nơi này nguy hiểm nhưng không chỉ là Âu Dương Chấn, mà là các loại cường đại yêu thú cùng cực ác đồ đệ, đây mới là Bạch Quá lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Cực ác đồ đệ

Ba người không biết kia có được linh thảo ốc đảo ở đâu, nhưng lại biết thâm nhập đi xuống nhất định sẽ thấy có được ốc đảo địa phương.

Cát vàng đầy trời thể giới nhìn như không có bất luận cái gì sinh cơ, lại dấu điểm hung hiểm. Ba người đều sẽ không phi hành, Bạch Quá hiện tại cũng không cần thiết sử dụng Cực Lăng Bản, cây to đón gió.

Huống hồ chờ hai người tiêu hao nguyên lực cũng là phi thường nghiêm trọng, càng bốn phi không được bao lâu liền sẽ nguyên lực khô kiệt.

Nếu gặp lại chút cùng hung ác cực người vậy là tốt rồi chơi.

“Các ngươi xem!” Miêu Thiên Phượng chỉ vào cách đó không xa ao hãm chỗ kinh ngạc nói.

Phong Thiên Dật cùng Bạch Quá nghe vậy nhìn lại, ở tu sĩ trong ánh mắt có thể xem đến rất xa, Miêu Thiên Phượng chỉ vị trí đối với phạm nhân tới nói đích xác nhìn không thấy, nhưng Bạch Quá gió êm dịu thiên dật lại là xem đến rõ ràng.

Kia cái gọi là cách đó không xa có cái ao hãm, ao hãm trung cát vàng như cái phễu giống nhau rơi xuống, hình thành một cái lốc xoáy. Đem chung quanh hết thảy đều cuốn nuốt đi vào, như động không đáy giống nhau.

“Ta biết đây là Từ Vong Lư Sa hải tiêu chí tính tượng trưng, nếu thể nhân miêu tả chính xác, như vậy quá trong chốc lát này lốc xoáy liền sẽ kịch liệt mở rộng, cuối cùng như là hải dương giống nhau rộng lớn lên, hấp thu sở hữu hết thảy!” Phong Thiên Dật sau khi nói xong đã bắt đầu hướng một khác sườn đi đến.

Bạch Quá cùng Miêu Thiên Phượng hai người cũng đi theo Phong Thiên Dật đi đến, nếu này lốc xoáy mở rộng bọn họ đi đều đi không xong.

Quả nhiên, mới mấy cái hô hấp thời gian kia lốc xoáy liền nhanh chóng mở rộng, vốn dĩ chỉ là cái bóng rở trăng lớn nhỏ, hiện tại ước chừng có bãi bóng như vậy lớn nhỏ, một hồi sẽ qua căn bản vô pháp tưởng tượng.

“Đi mau, bằng không chúng ta đi không được.” Phong Thiên Dật nguyên lực cổ động, triệu nơi xa đi vội mà đi.

Bạch Quá cùng Miêu Thiên Phượng cũng biết sự tình nghiêm trọng tính, lập tức gia tốc đi vội mà đi.

Ở ba người chạy nửa nén hương thời điểm, từ một khác sườn cát vàng trung chạy ra khỏi năm người, bọn họ mỗi người mặc màu vàng quần áo, trên mặt che kín nếp uốn, loại này nếp uốn không phải giả nua mà hình thành, mà là trường kỳ thiếu thủy hình thành.

Bạch Quá không có phản ứng những người này, những người này tựa hồ cũng là chạy nạn, thấy bọn họ không ngừng đi vội, Bạch Quá ba người cũng không dừng lại bước chân, sợ dừng lại bước chân mặt sau lốc xoáy liền sẽ đưa bọn họ cuốn đi cuốn nuốt.

Một đám người người không can thiệp ta, ta không can thiệp người. Ước chừng chạy mấy cái canh giờ, thấy ánh mặt trời từ đỉnh đầu đi vào hoàng hôn, sắp rơi xuống tiến sa trung.

Lúc này mới ngừng lại được, phía sau ừ ừ tiếng vang rớt cuộc biến mất, Bạch Quá đổi mắt thấy đi, phía sau nào còn có một chút giống dạng địa phương, toàn bộ ở vào ao hãm, giống một cái thật lớn sa hồ.

“Các ngươi ba cái là từ bên ngoài tới đi?” Kia năm người dừng lại sau, trong đó một cái trên mặt có nói đao sẹo nam tử nhìn Bạch Quá ba người nói.

Bạch Quá nhìn mắt người này, lại quét mắt còn lại bốn người, lúc này mới mở miệng nói: “Đúng là, không biết vài vị đạo hữu vì sao tại đây?”

Đao sẹo nam mặt vô biểu tình, “Vì sao tại đây?”

Phía sau bốn người bỗng nhiên phá lên cười, cười không kiêng nể gì.

Bạch Quá nao nao, ngay sau đó phản ứng lại đây, này mấy người chỉ sợ bụng dạ khó lường.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng tự nhiên phản ứng lại đây, này vài người tựa hồ không đơn giản như vậy, cũng không tốt như vậy nói chuyện.

“Ồ các ngươi người từ ngoài đến trong mắt, chúng ta kêu cực ác đồ đệ, ngươi cũng có thể xưng chỉ ta vì đao sẹo.” Đao sẹo nam khoe miệng giờ lên tươi cười.

Bạch Quá sắc mặt hơi đổi, này mấy người thế nhưng là Từ Vong Lưu Sa hải cực ác đồ đệ, bọn họ vận khí cũng thật hảo, đi vào Từ Vong Lưu Sa hải đầu tiên là gặp gỡ đan miếu nội loạn, sau đó lại gặp gỡ Thị huyết Sa Bò Cạp, lại là lưu sa lốc xoáy, hiện tại lại là cực ác đồ đệ.

Bạch Quá cười cười, quan sát một chút mấy người tu vi, này đó cực ác đồ đệ toàn bộ đều là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, cũng khó trách, cực ác đồ đệ nói vậy đã ở chỗ này thật lâu, vô pháp đột phá tu vi tập ở Khai Nguyên cảnh đại viên mãn cũng thực bình thường.

“Đem bọn họ ba người vây quanh!” Đao sẹo nam vẫy tay một cái phía sau bốn người liền vọt đi lên, đem Bạch Quá ba người vây quanh.

Phong Thiên Dật âm thầm truyền âm cấp Bạch Quá, “Hiện tại làm sao bây giờ? Những người này tu vi so với chúng ta cao rất nhiều, nói vậy tập ở Khai Nguyên cảnh đại viên mãn thật lâu, chúng ta không nhất định là đối thủ.”

“Không có việc gì, làm cho bọn họ đại ý, chỉ cần ta trước làm chết một người, còn lại bốn cái có thể ứng phó.” Bạch Quá đơn giản công đạo một chút, đem ánh mắt dừng ở phía bên phải một cái cao gầy nam tử trên người.

Cái này nam tử so với đao sẹo nam tới nói tu vi muốn nhược một ít, nhưng lại là này năm người trung thực lực ở đệ nhị người, chỉ cần hắn đem cái này cao gầy nam tử giết, còn lại trừ bỏ đao sẹo nam bên ngoài đều không phải hắn hợp lại chi đem.

Cao gầy nam tử chú ý tới Bạch Quá ánh mắt, vút tới một cái khinh bỉ biểu tình, đối Bạch Quá ngoắc ngón tay đầu.

Bạch Quá bỗng nhiên chỉ vào cao gầy nam tử nói: “Ngươi có loại cùng lão tử một mình đấu.”

Cao gầy nam tử nhìn con mắt hình viên đạn sẹo nam, đao sẹo nam hơi có chút kinh ngạc, Bạch Quá tu vi thoát nhìn mới Khai Nguyên cảnh trung kỳ tả hữu, nhưng lại dám cùng Khai Nguyên cảnh đại viên mãn Thường Sa một mình đấu, này trong đó tuyệt đối có vấn đề.

Bất quá đao sẹo nam nghĩ lại tưởng tượng, tưởng Bạch Quá người như vậy liền tính lại có cái gì thủ đoạn cũng không có khả năng là chính mình đối thủ, bọn họ mấy năm nay nhưng giết không ít người, trên tay Linh Khí cùng pháp bảo nhiều không kể xiết, đối phó Bạch Quá người như vậy lại đơn giản bất quá.

Đao sẹo nam gật gật đầu, vây quanh Bạch Quá đám người cực ác đồ đệ tránh ra một ít khoảng cách, Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng cũng không thể không tránh ra, cấp Bạch Quá không ra đánh nhau vị trí.

Nói thật Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng đều thực lo lắng Bạch Quá, nhưng bọn hắn chính mình cũng không thể nể hà, luân đầu óc có lẽ cùng Bạch Quá có liều mạng, nhưng là luận thực lực bọn họ hồ thẹn không bằng.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng tu vi đều so Bạch Quá cao, đã vô hạn tiếp cận đại viên mãn cảnh giới, mà bạch qua trước lộ ra quá, nói tu vi vừa đến Khai Nguyên cảnh bảy tầng, này cùng bọn họ kém vài cái tiểu cảnh giới.

Tình huống như vậy hạ Bạch Quá thực lực vẫn là so với bọn hắn cường rất nhiều, có thể thấy được Bạch Quá là cỡ nào lợi hại. Có lẽ chỉ có Bạch Quá mới có thể đánh thắng được cái kia cao gầy người.

“Báo thượng tên của ngươi.” Cao gầy Thường Sa mắt lạnh nhìn Bạch Quá, ở hắn trong mắt Bạch Quá là không biết lượng sức, đã là cái người chết.

“Bạch Quá.” Bạch lúi đi nhỏ: “Ngươi tên gì?”

“Ngươi không xứng biết tên của ta.” Thường Sa nói xong đã là bắt lấy một thanh trường đao triều Bạch Quá bổ tới.

Bạch Quá một tay giương lên, bạc kim trường thương nắm với trong tay. Đối phương như thế thác đại, thế nhưng trực tiếp dùng đao chém hắn, kia Bạch Quá liền không có cái gì hảo thuyết, hắn sẽ làm gia hỏa này biết cái gì gọi là khinh địch.

Thương (súng) trên người nổi lên một đạo bạc sương mù, bạc sương mù trung có cỗ tức sát hơi thở bị bao vây ở trong đó, bạc sương mù sát khí.

“Thường Sa!” Đao sẹo nam bỗng nhiên kêu một câu, Thường Sa đao đã bổ ra, sao có thể thu trở về.

Bạch Quá bạc sương mù nháy mắt đem cao gầy nam tử bao vây, cao gầy nam tử mặt lộ kinh hãi chi sắc, lập tức cổ động toàn thân nguyên lực, muốn lao ra này đoàn bạc sương mù bao vây.

Bạch Quá há có thể làm hấn tránh thoát, nháy mắt nguyên lực bạo khởi, bạc sương mù trung một cây trường thương đánh úp lại, Thường Sa tay cầm trường đao đem này bỏ ra.

“Phốc!”

Thường Sa há mồm phun ra một ngụm máu tươi, cúi đầu nhìn chính mình ngực, một cây màu bạc trường thương từ hấn tâm oa ra cắm ra tới, máu tươi đầm đìa.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 114: Lâm Nhiên Tu rơi xuống

Thường Sa đầy mặt hoảng sợ, cảm chính mình ngực xông ra tới trường thương đầu nhìn Bạch Quá, liền một hơi đều vận lên không được, hai mắt vừa lật chặt đứt khí.

Bạch qua tay nhất chiêu, Bạch Kim trường thương lại hóa thành thực chất rơi vào trong tay.

Đao sẹo nam sắc mặt có chút khó coi, chính mình đắc lực giúp đỡ liền như vậy bị giết, hơn nữa hấn còn không có một chút có thể ngăn cản biện pháp.

Bạch Quá quay đầu nhìn về phía đao sẹo nam, hiện giờ lợi hại chỉ có này một cái, người này chỉ cần hấn đối phó, mặt khác ba cái giao cho Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng là được.

Giờ tay đem cao gầy vóc dáng nhần trừ vật thu sau Bạch Quá nhìn chăm chăm đao sẹo nam nói: “Các người cực ác đồ đệ cũng cứ như vậy, không có gì đặc biệt.”

“Ta nhưng thật ra xem thường người.” Đao sẹo nam bắt đầu nhìn thẳng vào Bạch Quá, nhưng trong lòng lại không dễ bụng. Thường Sa là quá coi thường Bạch Quá, đem hấn trở thành bình thường Khai Nguyên cảnh tu sĩ tới đối phó, cho nên mới sẽ rơi vào kết cục này.

Bạch Quá không có khinh địch, cái này đao sẹo nam mới là nhất khó giải quyết, từ bề ngoài hơi thở thượng xem so vừa rồi cái kia cao gầy nam hiểu thắng hấn nhiều, hơn nữa đối phương hiện tại đã biết chính mình một ít thủ đoạn, muốn giết chết hấn không phải rất đơn giản.

Nhưng thời cơ mới là quan trọng nhất, bọn họ đã không có thời gian suy xét mặt khác sự tình, nếu ở chỗ này tiếp tục kéo dài thời gian, không chừng sẽ tái sinh biến cố.

“Chuẩn bị động thủ.” Bạch Quá hướng hai người truyền âm, hai người nhìn tròn trắng mắt quá, tỏ vẻ mình bạch.

Bá!

Bạch Quá dẫn đầu nhảy lên, Bạch Kim trường thương run lên, triệu đao sẹo nam ẩn đường đâm tới. Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng thực tự giác mà đối thượng mặt khác ba người, bọn họ biết Bạch Quá ý tứ, đao sẹo nam cũng chỉ có Bạch Quá có thể đối phó.

Đao sẹo nam thấy Bạch Quá như thế quyết đoán, hấn trong mắt lộ ra một tia kiêng kị, hoảng tay gian một cây trăm mã đao xuất hiện, đẩy ra Bạch Kim trường thương tiến công, phản đao bỏ đi xuống.

Bạch Quá mới vừa thấy này côn trăm mã đao thời điểm đồng tử rụt một chút, này đao hấn phi thường quen thuộc. Lâm Nhiên Tu lúc trước dùng quá này côn đao, hơn nữa này đao vẫn là hấn sư phụ sở lưu, cho nên vẫn luôn giữ lại ở trên người, tác không rời thân.

Trong phút chốc Bạch Quá khí thế ủng phí bạo khởi, một cỗ cường đại uy áp xuất hiện, tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ lệnh nhân tâm giật mình uy áp, này cỗ uy áp làm cho bọn họ có điểm thở không nổi, ngay cả động tác đều trì hoãn không ít.

Bạch Quá thương (súng) ra như long, giây lát gian đẩy ra trăm mã đao, thương (súng) đã để ở đao sẹo nam yết hầu thượng, ở tiền thêm một bước chính là máu tươi da thịt.

Cùng lúc đó, kia cỗ làm người khó chịu uy áp cũng hoàn toàn biến mất hầu như không còn, đao sẹo nam phản ứng lại đây sau đã từ bỏ chống cự, hấn

biết chính mình không phải Bạch Quá đối thủ, đối phương có được vương áp, căn bản không phải hắn có thể chống lại.

“Nói, Lâm Nhiên Tu ở đâu?” Bạch Quá đột nhiên mở miệng dò hỏi.

Đao sẹo nam ngẩn ra, không nghĩ tới Bạch Quá thế nhưng sẽ hỏi hắn cái này, lập tức mở miệng nói: “Lâm tiền bối ta vẫn luôn thực ngưỡng mộ, nhưng lại không thể thấy này bản thân, cho nên ta cũng vô pháp nói cho người hắn ở đâu.”

Lâm tiền bối? Bạch Quá cho rằng chính mình lỗ tai nghe lầm, cái này đao sẹo nam tu vi đã là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn đỉnh, có lẽ một cái hất xì là có thể tiến vào Phân Thân cảnh, phi thiên đột địa.

Nhưng hắn thế nhưng còn gọi Lâm Nhiên Tu tiền bối, hay là cái này đao sẹo nam trong miệng Lâm Nhiên Tu không phải hắn trong miệng Lâm Nhiên Tu?

“Người biết người trong tay này côn đao là ai sao?” Bạch Quá nhìn thoáng qua trăm mã đao, mở miệng hỏi.

“Này đao là Lâm tiền bối, cho nên ta mới muốn tìm đến hắn.” Đao sẹo nam đã biết Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu quan hệ phi thiên, hơn nữa này bạch y thanh niên trong mắt không có sát ý, hiển nhiên cùng Lâm Nhiên Tu là bạn không phải địch.

“Kia Lâm Nhiên Tu hiện tại tu vi như thế nào?” Bạch Quá đã biết cái này Lâm Nhiên Tu chính là hắn người muốn tìm, nhưng là hắn tưởng không rõ Lâm Nhiên Tu ở Bạch Cốt Vương mà đột nhiên mất tích, nhưng vì cái gì sẽ đến xa như vậy Từ Vong Lưu Sa hải.

Này khoảng cách cũng không phải là giống nhau xa, Bạch Cốt Vương mà cùng nơi đây kém hai tòa đại thành, trung gian còn cách sơn xuyên con sông, ngôi phi hành Linh Khí đều phải nẩy thẳng, thậm chí là nửa năm thời gian, huống chi một cái tu vi thấp Lâm Nhiên Tu.

Nghĩ đến ở đây căn bản không có khả năng, trừ phi Lâm Nhiên Tu được đến đại cơ duyên.

“Lâm tiền bối đã tiến vào ốc đảo, hắn tu vi đã là Phân Thân cảnh, là ta chờ nhìn lên nông nổi.” Đao sẹo nam trong mắt toát ra tới kính ngưỡng là thực nùng liệt, không có một chút giả dối.

Bạch Quá đem thương (súng) từ đối phương trên cổ dời đi, hắn hiện tại đã có thể khẳng định Lâm Nhiên Tu được đến cơ duyên, nếu không tu vi căn bản vô pháp tăng lên nhanh như vậy, Phân Thân cảnh cùng Khai Nguyên cảnh hoàn toàn chính là cái thật lớn phân thủy lĩnh, là cỡ nào gian nan.

Bạch Quá là biết đến, không có tiến vào ốc đảo, ở chỗ này là vô pháp đột phá tu vi. Bằng không này đao sẹo nam tu vi đã sớm nên đột phá, nhưng vẫn tạp nơi này. Loại này vấn đề cũng không phải Bạch Quá hiện tại có thể tưởng mình bạch, hắn cũng không cần suy nghĩ.

Nếu Lâm Nhiên Tu ở ốc đảo, mà bọn họ vốn dĩ chính là muốn đi trước ốc đảo, Lâm tu nhiên hắn cần thiết muốn tìm được, Bạch Quá muốn hỏi một chút hắn mấy năm nay rốt cuộc đã trải qua sự tình gì, tu vi thế nhưng so với hắn còn cao.

“Đem trên người của người tài nguyên cho ta, cây đao này cũng cho ta. Sau đó người có thể lăn.” Bạch Quá mắt lạnh nhìn đao sẹo nam.

Đao sẹo nam không biết suy nghĩ cái gì, nửa ngày không có một câu, cũng không có động một chút.

“Hay là người còn nghĩ phản kháng?” Bạch Quá bỗng nhiên khí thế phàn cao, tựa hồ kia cổ vương khí thế lại phải bị kích phát ra tới giống nhau.

“Ta cấp.” Đao sẹo nam cười chính mình nhẩn trừ vật, liên trăm mã đao bầu cùng nhau đưa cho Bạch Quá.

Bạch Quá thu hồi nhẩn trừ vật, đem trăm mã đao nắm trong tay. Này côn đao đen nhánh sáng bóng, tản ra đậm nhược ô quang, nhìn như so trước kia càng vì bất phẩm.

Bạch Quá cũng là lần đầu tiên cảm giác được này côn đao không giống bình thường, hắn ngay từ đầu còn cười Lâm Nhiên Tu dùng này trăm mã đao, nhưng lại chưa cẩn thận quan sát quá, hiện tại gần gũi quan sát mới phát hiện này đao tựa hồ có khác huyền cơ.

Nhưng Bạch Quá trước sau nhìn không ra cái gì manh mối, đơn giản đem nó thu lên. Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng hoàn toàn không biết đã xảy ra tình huống như thế nào, Bạch Quá như thế ngắn ngủi thời gian liền giải quyết đối phương lão đại, liền đánh nhau không cần đánh.

Chẳng lẽ Bạch Quá thật cường đại tới rồi như vậy hoàn cảnh, đều có thể cùng Phân Thân cảnh chống lại?

Còn có vừa rồi kia cổ uy áp lại là cái gì? Bọn họ chưa bao giờ gặp qua, cũng không biết là từ thứ gì phóng xuất ra tới.

“Các người có thể đi rồi.” Bạch Quá không tính toán giết chết bọn họ, nếu này đao sẹo nam ngưỡng mộ Lâm Nhiên Tu, Bạch Quá tự nhiên sẽ không làm này người ngưỡng mộ chết đi, ít nhất Lâm Nhiên Tu cảm thấy quang vinh.

Lâm Nhiên Tu trước kia chính là như vậy, muốn uy phong, lại không bản lĩnh. Hiện tại lại bất đồng, hắn có bản lĩnh. Đây cũng là hắn hiện tại nên được.

Đao sẹo nam tiếp đón ba cái thủ hạ, vội vàng rời đi.

Bạch Quá nhìn con mắt hình viên đạn sẹo nam rời đi phương hướng, gia hỏa này nếu còn dám tìm người tới giết hắn, vậy đừng trách hắn không khách khí, đã cho hắn một con đường sống, nếu lại đến tìm chết, đó chính là tự tìm.

“Bạch huynh đệ, vừa rồi ngươi cảm nhận được một cỗ tim đập nhanh uy áp không có?” Phong Thiên Dật tiến lên hỏi, có chút không thể hiểu được.

Rõ ràng vừa mới bắt đầu giao chiến, lại như thể đoạn thời gian liền kết thúc, này trong đó hẳn là có biến cố, mà kia biến cố chính là kia cỗ uy áp.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: An toàn địa phương

C

“Cái gì uy áp?” Bạch Quá nghi hoặc hỏi một câu, chính hắn là không biết.

Phong Thiên Dật xem Bạch Quá biểu tình không giống như là giả vờ, vì thế nói: “Vừa rồi ta vừa mới tiến nhập vòng chiến thời điểm cảm nhận được một cỗ lệnh nhân tâm giạt mình uy áp cảm, ta còn tưởng rằng là ngươi thi triển, nguyên lai không phải.”

Bạch Quá nghi hoặc nhìn hai người liếc mắt một cái, vì cái gì bọn họ có thể cảm nhận được uy áp mà chính mình cảm thụ không đến? An toàn địa phương

“Còn không biết lối xoay còn có thể hay không xuất hiện, chúng ta vẫn là đi trước đi, nơi đây không nên ở lâu.” Phong Thiên Dật không có tiếp tục rối rắm uy áp vấn đề, nếu tất cả mọi người đều không biết, kia hỏi lại liền không thú vị.

Ba người đạt thành nhất trí, lại nhanh chóng triều một chỗ đi vội mà đi.

Không thể không nói, Từ Vong Lưu Sa hải phạm vi rất lớn, đại bọn họ liên tục đi vội mấy cái giờ cũng giống cái ruồi nặng không đầu giống nhau tán loạn.

Có cái vấn đề vẫn luôn hoang mang Bạch Quá, hiện tại sấn lên đường thời điểm hắn đơn giản hỏi ra tới, “Vì cái gì hư tình không phải rất lớn, nhưng đang ở trong đó người lại không cảm giác được biên giới đâu?”

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng theo bản năng thả chậm nện bước, đều có chút kinh ngạc nhìn Bạch Quá, bọn họ vốn tưởng rằng Bạch Quá loại người này hẳn là biết đến sự tình so với bọn họ đa tài là, nhưng tựa hồ thoát nhìn cũng không phải như vậy.

“Hư tình là cái đặc thù tình cầu. Ngươi không thể quang xem nó mặt ngoài lớn nhỏ, Tu Chân giới lớn nhỏ không phải ẩn tình cầu tới cân nhắc. Tỷ như chúng ta nơi Từ Vong Lưu Sa hải, đây là cái Tu Di thế giới, ở trong thế giới này căn bản sẽ không chiếm theo hư tình bản thổ diện tích.

Cho nên ngươi thấy không nhất định là chân thật. Hư tình biên giới cơ hồ đều là từ vong hoàn cảnh, cho nên không có người sẽ đi cái loại này địa phương thăm dò, trừ phi là chút thực lực mạnh mẽ tuyệt đối hạng người, hoặc là đòi tiền không muốn sống nhân tài trở về cái loại này từ vong cấm địa.

Sao trời gian phạm nhân tình cầu cùng hư tình là có bản chất khác nhau, hư tình bên trong không gian ít nhất là phạm nhân tình cầu vài lần lớn nhỏ, tuy rằng từ bề ngoài thượng thoát nhìn hư tình muốn rất nhỏ nhiều, nhưng sự thật lại là tương phản.”

Phong Thiên Dật một hơi nói rất nhiều, Bạch Quá rút cuộc bùng tình đại ngộ. Hắn đã sớm cảm thấy này trong đó có vấn đề, từ Đan Miếu đến Từ Vong Lưu Sa hải thời gian liền như thế dài lâu, loại này khoảng cách căn bản không phải hư tình có thể thừa nhận lớn nhỏ, nguyên lai là có trời đất khác.

Nhân loại phi cơ nói thật, tốc độ cũng liền so tách ra cảnh tu sĩ mau như vậy một ít, liền phi cơ đều có thể số giờ bay vọt một đám quốc gia, mà bọn họ làm phi thuyền bay như thế lâu, có thể thấy được hư tình lớn nhỏ căn bản không phải phạm nhân thế giới có thể tương đối.

Có lẽ hư tình chân thật lớn nhỏ muốn so địa cầu đại một trăm lần, này không có gì không có khả năng.

Bạch Quá dọc theo đường đi thỉnh giáo Phong Thiên Dật rất nhiều vấn đề, Phong Thiên Dật đem biết đến đều nói cho Bạch Quá, đồng thời Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng cũng phát hiện Bạch Quá giống như là mới từ phạm nhân thành thị trung ra tới tu sĩ giống nhau, có chút cơ bản vấn đề đều không phải rất rõ ràng.

Này làm cho bọn họ dở khóc dở cười, chỉ có thể đem chính mình biết đến sự tình đều nói cho Bạch Quá, cái này làm cho Bạch Quá lớn mở rộng tầm mắt.

Kỳ thật Bạch Quá biết đến đồ vật cũng không thiếu, sớm tại thần tiên chôn cất mà thời điểm hẳn liền thu hoạch rất nhiều tri thức, nhưng này đồ tri thức lại không phải thực toàn diện, có thậm chí là vài vạn năm trước tri thức nơi phát ra.

Ba người vừa nói vừa cười, một đường đi vội gần một ngày thời gian, rốt cuộc tìm được rồi một chỗ đèn đuốc sáng trưng địa phương.

Bạch Quá xa xa liền thấy một chỗ cát vàng ngưng thật địa phương, trên mặt đất cát vàng như cứng rắn xi-măng mà giống nhau, ở nó chung quanh có so cao vòng bảo hộ che khuất, đem bên trong người vây quanh lên, mà bên trong còn lại là một đoàn đoàn ánh lửa tụ tập, xem ra người không ít.

“Qua đi nhìn xem.” Bạch Quá sẽ không lãng phí nghỉ ngơi cơ hội, ở bên ngoài nghỉ ngơi không có nơi này an toàn, ít nhất người ở đây nhiều, có việc còn có thể có người kiêng.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng không có dị nghị, bọn họ hiện tại lấy Bạch Quá vì trung tâm.

Bạch lại đây đến gần chỗ phát hiện nơi này thật đúng là không nhỏ, bên trong ánh lửa như con kiến rậm rạp.

Này chỗ thoát nhìn an toàn địa phương, bên trong người thấy Bạch Quá ba người đi tới không có gì phản ứng, có chút người gần là dùng đôi mắt nhìn lướt qua, liền không hề chú ý.

Nơi này không có người sẽ quản người là ai, nơi này là Từ Vong Lưu Sa hải ngoại vậy tương đối tới nói an toàn địa phương, chỉ cần không ai uy hiếp đến người ích lợi, ai đều không muốn không có việc gì tìm việc.

Bạch Quá tiến vào sau nhưng thật ra đem nơi này người mắt đều nhìn cái biến, hẳn chủ yếu mục đích là nhìn xem Âu Dương Chấn đám người có hay không đi vào cái này địa phương, nếu Âu Dương Chấn ở chỗ này, lấy hắn hiện tại nguyên lực, tuyệt đối muốn đại làm một hồi.

Đáng tiếc chính là Âu Dương Chấn không hề nơi này, Bạch Quá hoài nghi Âu Dương Chấn đã chết, này bốn lưu sa hải tỉ lệ từ vong hẳn là kiến thức tới rồi, mới mấy ngày thời gian bọn họ liền tạo ngộ rồi nhiều như vậy chuyện xấu, nếu thời gian dài sinh mệnh tuyệt đối sẽ đã chịu uy hiếp.

Này chỗ địa phương ít nhất có hơn trăm người tụ tập, nhưng vẫn là có chút chỗ trống không có người đi ngồi, Bạch Quá ba người tìm một chỗ tương đối sang bên vị trí, ba người lập tức khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu khôi phục nguyên lực.

Nơi này an tĩnh có chút kỳ cục, không có người ta nói lời nói, cũng không có người giao lưu. Giống như là học sinh ở tiết tự học buổi tối giống nhau, lặng yên không tiếng động.

Cũng không biết qua bao lâu, đã là đêm khuya thời điểm. Bạch Quá nguyên lực đã toàn bộ tới đỉnh, tinh thần phi thường dư thừa.

Lúc này từ cửa đi vào tới sáu cá nhân, cầm đầu nam tử lớn lên cực kỳ cường tráng, ở hắn sau lưng có một phen vô vô trường đao, trường đao thượng còn có chút hứa vết máu vẫn chưa lau khô, cả người có cỗ tức sát hơi thở.

Người này vừa tiến đến đầu tiên là đem thần thức quét ra, hắn cũng không sợ đắc tội với người, nơi này mấy trăm hảo người khuôn mặt hắn trên cơ bản đều nhìn cái biến, cuối cùng đem ánh mắt dừng lại ở Bạch Quá trên mặt.

“Thật là được đến lại chẳng phí công phu!” Cường tráng nam tử bỗng nhiên nở nụ cười, tại đây an tĩnh địa phương hình thành tiên minh đối lập.

Bạch xem qua mi vừa nhấc, hắn tự nhiên cảm nhận được người này ánh mắt, hơn nữa hắn vừa rồi nói câu nói kia, Bạch Quá đã có thể khẳng định, người này là tới tìm hắn.

Không sai, cái này cường tráng đại hán chính là tới tìm Bạch Quá, hắn chính là Mã Ngọc Phụng giao phó người, Tôn Ngũ Vọng.

Tôn Ngũ Vọng tuy rằng ngoài miệng hợp ý toàn không uổng công phu, nhưng là chính hắn rõ ràng, vốn dĩ hắn đoàn đội tổng cộng có mười người, nhưng bởi vì gặp gỡ chết lưu lốc xoáy mà đã chết hai người, mặt khác hai người còn lại là bị cực ác đồ đệ giết chết.

Hắn trên lưng đao vết máu chính là chém giết cực ác đồ đệ lưu lại dấu vết, hắn vốn tưởng rằng tìm Bạch Quá thực khó khăn, khả năng Bạch Quá đã chết ở Từ Vong Lưu Sa hải góc, trở thành bạch cốt.

Nhưng không nghĩ tới lại ở chỗ này thấy hắn, cho nên hưng phấn dưới mới nói trở ra tới toàn bộ phí công phu nói, hắn thậm chí không có cảm thấy những lời này ở như thế an tĩnh ban đêm là cỡ nào đột ngột.

Một ít người đã dùng bất mãn ánh mắt nhìn về phía Tôn Ngũ Vọng, nếu không phải kiêng kỵ hắn quanh thân khí thế cường đại, nói không chừng đã sớm đi lên động thủ.

Bất quá nơi này còn có trời cao đế quốc người, bọn họ thấy vậy người không phải trời cao đế quốc, vì thế có mấy người đứng lên, triều Tôn Ngũ Vọng đã đi tới.

Tôn Ngũ Vọng cũng không vội với nhất thời, dù sao Bạch Quá chạy không đi, hắn đảo muốn nhìn cái này trời cao đế quốc người muốn thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Tôn Ngũ Vọng

Cầm đầu chính là một cái thoát nhìn sắc mặt có chút trắng bệch thanh niên, hắn ăn mặc trời cao đế quốc quần áo, phía sau ba người đi theo hắn cùng nhau đã đi tới.

“Vị này bằng hữu, người nhìn xem chung quanh không khí, chẳng lẽ cảm giác không ra người vừa rồi có chút quá phận sao?” Sắc mặt có chút trắng bệch nam tử không hề cố kỵ nói một câu, đối với hắn tới nói, lời hắn nói chính là người ở đây tưởng lời nói, bởi vì này cường tráng nam tử vừa rồi đích xác có chút quá phận.

Mọi người im lặng, không có người ra tới phản bác, rõ ràng chính là này sắc mặt trắng bệch thanh niên nói có lý, bọn họ giữa có chút người thậm chí cũng nhớ tới phản bác Tôn Ngũ Vọng, nhưng nề hà thực lực không đủ.

Mà có chút có thực lực người chỉ là ở một bên quan sát, ứng vì đã có người ra tới nói rõ lý lẽ, bọn họ không cần thiết như ong vỡ tổ đều đi lên nói rõ lý lẽ.

Tôn Ngũ Vọng vốn định nói lão tử cứ như vậy, người tưởng như thế nào tích đi?

Nhưng đương hắn thấy mấy chục nói ánh mắt nhìn về phía hắn thời điểm, này trong ánh mắt ý tứ lộ ra cảnh cáo, hơn nữa hơi thở tu vi cùng hắn lực lượng ngang nhau.

Tôn Ngũ Vọng còn xem như bình tĩnh, nếu cùng này mấy trăm nhân vi địch, hắn đừng nói sát bạch qua, đến lúc đó chính hắn đều tự thân khó bảo toàn.

Nghĩ đến đây Tôn Ngũ Vọng cảm thấy chính mình vừa rồi can rõ, vì thế nói: “Vừa rồi thật là Tôn mỗ không đúng, ta ở chỗ này hướng đại gia xin lỗi.”

Sắc mặt trắng bệch thanh niên sắc mặt hòa hoãn một ít, nhưng đáy lòng vẫn là đối Tôn Ngũ Vọng loại người này phản cảm.

Còn lại người cũng vô tâm tư lại chú ý Tôn Ngũ Vọng loại người này, sôi nổi bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Sắc mặt có chút trắng bệch thanh niên cũng về tới chính mình vị trí thượng. Vốn dĩ đại gia cho rằng Tôn Ngũ Vọng ngừng nghỉ, kết quả nghe thấy, “Ta trước hướng đại gia nhận lỗi, hôm nay Tôn mỗ tới đây là tìm một cái cầu tặc, chỉ cần ta đem người này mang đi, Tôn mỗ tất sẽ không lại bước vào nơi này một bước, thỉnh các vị đạo hữu thành toàn.”

Bốn phía người có chút vô ngữ, gia hỏa này như thế nào sự tình nhiều như vậy?

Trong lúc nhất thời có nghị luận tiếng vang lên, còn có chút bất mãn oán giận. Nhưng không có một người nói ngăn cản nói. Ngay cả phía trước sắc mặt trắng bệch thanh niên cũng chỉ là mở một con mắt nhắm một con mắt.

Nếu này cường tráng đại hán có thể nhanh lên rồi đi, mang đi một người lại có thể tính gì chứ.

Tôn Ngũ Vọng trong lòng đại định, không ai ngăn cản hắn tốt nhất bắt quá, chờ hắn đem Bạch Quả giết lúc sau lại hỏi nơi này, những người này lại năng lực hắn gì?

Nghĩ đến Mã Ngọc Phượng sắp cho hắn thù lao cùng ngọc thể, hắn trong lòng liền khó nhịn lên, nhìn về phía Bạch Quả ánh mắt càng là nóng bỏng vạn phần.

Phong Thiên Dật là thiết doanh sinh ra, cho nên đối ánh mắt thực miễn cảm, Tôn Ngũ Vọng vài lần ánh mắt đều ngó đến nơi đây hắn liền cảm thấy không đúng rồi, nơi này chỉ có bọn họ ba người, hắn Phong Thiên Dật không quen biết cái này cường tráng đại hán, Miêu Thiên Phụng là nữ nhân tự nhiên sẽ không bị xưng là cầu tặc, duy độc nhắm mắt dưỡng thần Bạch Quả, rất có khả năng cùng này cường tráng đại hán nhận thức.

Nghĩ đến đây Phong Thiên Dật ngữ khí có chút lo lắng hỏi: “Bạch huynh đệ, người nợ người nhưng nhận được?”

“Không nhận biết, nhưng ta biết hắn là tới tìm ta.” Bạch Quả lắc đầu, đôi mắt vẫn như cũ là nhắm.

Phong Thiên Dật ám đạo quả nhiên là tới tìm Bạch Quả, bắt quá xem Bạch Quả thần thái tựa hồ một chút cũng không lo lắng, giống như không liên quan chuyện của hắn giống nhau.

Nhưng Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng lại có chút vô ngữ, Bạch Quả kẻ thù tựa hồ rất nhiều, trừ bỏ Âu Dương Chấn muốn giết hắn, cái này cường tráng đại hán cũng muốn giết hắn.

“Nếu đại gia không có ý kiến, ta đây liền đem người này mang đi!” Tôn Ngũ Vọng mang theo người triều Bạch Quá đi tới, khoảng cách mấy trượng xa thời điểm chỉ vào Bạch Quá bóng dáng nói: “Cầu tặc, còn bắt hòa ta đi ra ngoài nhận lấy cái chết!”

Bạch Quá lúc này mới mở to mắt, chậm rãi đứng lên. Người chung quanh đem ánh mắt dừng ở Bạch Quá trên người, có chút người âm thầm lắc đầu. Cái này Khai Nguyên cảnh lúc đầu thanh niên muốn xong đời, gặp gỡ loại này cường tráng ngoan người bắt từ cũng muốn lui tâng đa.

“Người là người phương nào?” Bạch Quá mục quang nhàn nhạt, một chút cũng không giống như là tai vạ đến nơi người.

Cái này làm cho một ít người lau mắt mà nhìn một phen, bất quá có chút người lại cho rằng Bạch Quá là ý vào phía sau kia hai cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ thực lực, cho nên mới như thế trấn định.

Bất quá chỉ bằng vào hai cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ hữu dụng sao? Đối phương nhưng đều là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, hơn nữa tổng cộng có sáu người, liền tính Bạch Quá ba người cũng là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, kia cũng là không đến đánh.

“Ta là người gia gia Tôn Ngũ Vọng, đừng nói nhảm nữa, chạy nhanh cùng lão tử ra tới, ta cho người cái thống khoái, bằng không.....” Tôn Ngũ Vọng cuối cùng câu kia không có nói tiếp, bởi vì căn bản không có nói tiếp tất yếu.

Bạch Quá tưởng biết rõ ràng này cường tráng đại hán là ai phái tới giết hán, nhưng lại không phải ai đều có thể mắng hán, hỏi không ra tới đừng lo, một hồi vậy buộc hán nói ra!

“Miệng chó phun không ra ngà voi đồ vật, có loại cùng người bạch gia một mình đấu!” Bạch Quá vẫn như cũ là cái này mưu kế, hán muốn thử thăm thử Tôn Ngũ Vọng cân lượng.

Bất quá Bạch Quá cho rằng Tôn Ngũ Vọng lại lợi hại cũng không có khả năng so cực ác đồ đệ bên trong cao thủ lợi hại, cực ác đồ đệ là tu vi tập ở Khai Nguyên cảnh thật lâu, làm cho tu vi đã đạt tới Khai Nguyên cảnh đỉnh chỉ cảnh.

Loại này tu vi và cứng cổ, nếu một khi đột phá tiến vào tách ra cảnh, kia quả thực chính là có thể vượt cấp khiêu chiến tồn tại. Mà tương phản, tập ở cái này cảnh giới người thời gian nếu kéo đến lâu lắm, tu vi chẳng những sẽ không ngưng thật, ngược lại sẽ trượt xuống.

Đây là cái gọi là tu vi buông lỏng, một khi tu vi buông lỏng, liền tính là thiên tài địa bảo cũng cứu không trở lại, cũng chính là cái gọi là đại nạn buông xuống.

Tôn Ngũ Vọng sừng sốt, không nghĩ tới Bạch Quá như thế kiêu ngạo, đều chết đã đến nơi còn dám mắng hán!

Nói thật, Tôn Ngũ Vọng rất muốn hiện tại liền động thủ, nhưng là nơi này người vốn dĩ liền đối hán bất mãn, nếu động thủ không chừng hoàn toàn ngược lại, nếu người khác gia nhập vòng chiến đánh lên tới vậy rối loạn.

“Cầu tặc người không xứng cùng ta một mình đấu.” Tôn năm nhìn nhau phía sau một cái nam tử sử cái nhan sắc, kia nam tử đi ra, chỉ vào bạch lối đi nhỏ: “Tiểu tử, làm ta sẽ sẽ người đi, ra tới, chúng ta thượng bên ngoài đánh.”

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, trực tiếp một bước vượt trước, bạc kim trường thương mang theo khí thế cường đại triều người nọ đâm đi ra ngoài. Tới gần vậy xem một ít tu sĩ háy mắt rút lui, này nima thiếu chút nữa đem bọn họ đều kéo vào đi.

Kia nam tử kinh hãi, Bạch Quá ra thương (súng) khí thế phi thường kinh người, hơn nữa hơi thở cũng rất cường đại. Hán phía trước cảm nhận được Bạch Quá hơi thở so với hán muốn nhục rất nhiều, cho nên mới không kiêng nể gì đứng ra một mình đấu, nhưng không nghĩ tới là như thế này.

Hơn nữa Bạch Quá thể nhưng không màng nơi này thượng trăm tu sĩ ý tưởng, trực tiếp ở chỗ này khai chiến. Tuy rằng phương diện này không gian rất lớn, liền tính đánh nhau cũng sẽ không lan đến gần còn lại tu sĩ, nhưng là đây là nghỉ ngơi địa phương, như thế nào có thể đánh nhau đâu?

Tôn Ngũ Vọng nhanh chóng lui về phía sau, Bạch Quá nguyên lai là người điên, cũng dám ở chỗ này động thủ. Phải biết rằng hán cũng không dám tại đây động thủ, nơi này tu sĩ không có mấy cái là đơn giản, nếu chọc giận bọn họ ai đều không hảo quá.

Nhưng Bạch Quá căn bản là lười đến quản này đó, nima, các người đều sát tới cửa tới. Nói khó nghe điểm, dù sao đều là vừa chết, còn để ý là bên trong vẫn là bên ngoài?

Bất quá Bạch Quá nhưng không tốt như vậy sát, bạc kim trường thương uy thế không giảm phân tăng, kia nam tử biết lui không thể lui, đã là lấy ra vũ khí, tụ tập nguyên lực chính là một đao bổ ra tới, muốn đem Bạch Quá thương (súng) chém thành hai nửa.

Chương 117: Cường hãn bạch y

Thực đáng tiếc, hãn tướng cùng trên thực tế phát sinh có chút chênh lệch, chẳng những không có đem Bạch Quá thương (súng) chém thành hai nửa, chính mình thân đao lại che kín vết rách.

“Sao có thể!” Nam tử kinh hãi, cấp tốc lui về phía sau đồng thời lại lấy ra một phen hạ phẩm linh khí, hãn không nghĩ ra Bạch Quá vì cái gì như thế lợi hại, thế nhưng đem hãn áp chế gắt gao.

Bạch Quá há có thể cho hãn phản ứng suy xét thời gian, nguyên lực cổ động dưới càn vì mãnh liệt thương (súng) kỹ thi triển mà ra. Nam tử hạ phẩm linh khí lại lần nữa bị đánh bay, lần này hãn liền đối vũ khí thời gian đều không có, trực tiếp bị Bạch Quá chém giết.

Tôn Ngũ Vọng chẳng những kinh với Bạch Quá điên cuồng, càng kinh với Bạch Quá thực lực. Hãn tuy rằng làm chính mình thủ hạ tiến đến đánh chết, vốn tưởng rằng có thể chiến thắng Bạch Quá, nhưng lại liền hợp lại chỉ đem đầu so ra kém.

Phải biết rằng hãn cái này thủ hạ cũng là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, mặc dù có khả năng so ra kém cùng giai tu sĩ, nhưng đối phó Bạch Quá loại này Khai Nguyên cảnh trung kỳ tu sĩ hãn là không thành vấn đề.

Lại không nghĩ rằng là cái dạng này kết quả. Tôn Ngũ Vọng ngay từ đầu cho rằng Bạch Quá là Khai Nguyên cảnh trung kỳ, nhưng giờ phút này mới phát hiện Bạch Quá hơi thở chút nào đều không thể so hãn nhược, thắng nhai này tuyệt đối là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ cảnh giới, nếu không sao có thể đơn giản như vậy liền giết Khai Nguyên cảnh đại viên mãn.

Nghĩ đến này vấn đề Tôn Ngũ Vọng liền càng muốn giết chết Bạch Quá, hãn rốt cuộc biết Mã Ngọc Phượng vì cái gì muốn sát bạch qua. Mã Ngọc Phượng sở dĩ muốn sát Bạch Quá, chính yếu không phải linh thảo vấn đề, mà là Mã Ngọc Phượng sợ có một ngày Bạch Quá sẽ uy hiếp đến nàng.

Nàng thiên mã sơn trang cao thủ chỉ có tách ra cảnh, liền một cái phản ứng nhiệt hạch cảnh cường giả đều không có, nếu Bạch Quá đột phá tách ra cảnh, thiên mã sơn trang căn bản không ai có thể ngăn được hãn, cho nên mới muốn như thế vội vàng muốn Bạch Quá chết.

Tôn Ngũ Vọng bất chấp nhiều như vậy, dù sao là Bạch Quá trước động tay, liền tính cuối cùng những người này tìm hãn phiền toái, hãn cũng có thể đem trách nhiệm đẩy đến Bạch Quá cái này người chết trên người.

Vô vô trường đao nắm với trong tay, Tôn Ngũ Vọng nguyên lực bạo khởi, trong tay trường đao mang theo một đạo màu đỏ quang hoa, triều Bạch Quá bổ tới.

Bạch Quá tâm trung run lên, Tôn Ngũ Vọng bổ tới này nói màu đỏ ánh đao tuyệt đối không phải hãn hiện tại có thể ngăn cản, cây đao này cường đại, tuy rằng từ bề ngoài thượng nhìn lại chỉ có hạ phẩm linh khí, nhưng trên thực tế lại xa xa không ngừng tại đây, Bạch Quá thực không hiểu.

Nhưng hiện tại lại không phải tưởng cái này thời điểm, bận về việc trốn tránh. Bạch Quá bả vai vẫn là bị này nói màu đỏ ánh đao bổ trúng, xương bả vai thượng một đạo vết máu thật sâu xuất hiện, nếu không phải Bạch Quá xương cốt cứng rắn, chỉ sợ nửa người đều bị bổ ra.

Tôn Ngũ Vọng trong mắt tràn ngập không thể tin tưởng thần sắc, hãn cây đao này chính hãn nhất rõ ràng bất quá, này một đao uy lực đối phó Bạch Quá loại người này cũng dư dả, liền tính tách ra cảnh tu sĩ bị hãn này đạo ánh đao chính diện bổ trúng cũng muốn thiếu cánh tay gãy chân, nhưng Bạch Quá gần là ở trên người để lại nói vết máu mà thôi.

Tôn Ngũ Vọng biết này tuyệt đối không phải luyện thể đạt tới hiệu quả, bởi vì Bạch Quá tự thân tu vi vốn dĩ liền không cao, liền tính luyện thể cũng chỉ có thể so tu vi cường như vậy một chút, mà bị hãn ánh đao bổ trúng thế nhưng chỉ là lưu lại vết máu, này tuyệt đối không phải luyện thể đơn giản như vậy.

Ở Tôn Ngũ Vọng trong mắt, Bạch Quá nếu không chính là có một kiện cực cường hộ thân Linh Khí, nếu không chính là cốt cách lấy đạt tới trần đến hoàn mỹ, chỉ có này hai loại khả năng tính.

Đệ nhất loại khả năng tính Tôn Ngũ Vọng cảm thấy là có khả năng nhất, đệ nhị loại khả năng tính hãn chỉ là suy nghĩ một chút liền đem nó vứt bỏ, Bạch Quá căn bản không có khả năng đem cốt cách trần đến hoàn mỹ, có thể nói toàn bộ hư tình không ai đem cốt cách trần đến hoàn mỹ.

Đích xác, Bạch Quá xác thật không có đem cốt cách trần đến hoàn mỹ, hãn còn kém xa lắm. Nhưng là tiền nhân cốt cách nhưng phi lãng đến hư danh, ứng đối ứng đối Tôn Ngũ Vọng loại này ánh đao vẫn là không thành vấn đề.

Này cũng cùng Bạch Quá tu vi tăng lên có quan hệ, nếu Bạch Quá hiện tại là Thiên Khái cảnh tu vi, kia bị Tôn Ngũ Vọng này đạo ánh đao bổ trúng tuyệt đối hữu tử vô sinh.

Nhưng theo hãn tu vi tăng lên, Bạch Quá tiền nhân cốt cách cũng phát huy tác dụng, có đôi khi Bạch Quá mức đến muốn dùng chính mình cốt cách làm vũ khí, nhưng ngẫm lại vẫn là tính.

Đệ nhất này cốt cách dùng cho tác chiến không thích hợp, bức này vì thế vật lộn. Hơn nữa vạn nhất cốt cách đã chịu tổn thương, rất có khả năng sẽ ảnh hưởng đến lúc sau thăng cấp.

Tôn Ngũ Vọng chú ý tới Bạch Quá bất đồng, còn lại người cũng chú ý tới cái này bạch y thanh niên bất đồng. Ở đây người đều thấy Tôn Ngũ Vọng bổ

ra tới này đạo ánh đao, loại này uy thế ánh đao liên tính là bọn họ cũng khiêng không được một kích, càng không cần phải nói chỉ là tại thân thể thượng lưu lại vết máu.

Giờ phút này rất nhiều người đỏ mắt lên, bọn họ đều dự đoán được Bạch Quá trên người đồ vật, muốn biết người này rốt cuộc có bao nhiêu thứ tốt.

Tôn Ngũ Vọng sắc mặt không được tốt xem, hiện tại tựa hồ rất nhiều người phải đối phó Bạch Quá, kia hẳn còn đánh cái mao. Tới tay dê béo chẳng lẽ liền như vậy làm hắn bay?

Nghĩ đến đây Tôn Ngũ Vọng bỗng nhiên hét lớn một tiếng: “Cầu tặc, ngươi kia cuối cùng một kiện phòng ngự Linh Khí cũng báo hỏng, mau mau thúc thủ chịu trói, ta cho ngươi cái thống khoái!”

Bạch Quá đang muốn như thế nào giải quyết trước mắt cục diện, nhiều như vậy người mơ ước hắn, muốn chạy phóng chừng đều đủ lao lực. Hiện tại khen ngược, này Tôn Ngũ Vọng vì độc chiếm hắn tài vụ, thế nhưng giúp hắn giải vây, nếu không lợi dụng kia hẳn Bạch Quá mới là gốc.

“Ngươi đao cũng thật lợi hại, ta cuối cùng một kiện trung phẩm phòng ngự Linh Khí cũng bị ngươi huỷ hoại.” Bạch Quá khi nói chuyện không biết từ nơi nào lấy ra tới một khối lạn thiết bộ dáng đồ vật, ném xuống đất thò dài một tiếng.

Một ít người đem ánh mắt dừng ở Bạch Quá ném ra đồ vật thượng, sôi nổi cảm nhận được trung phẩm linh khí hơi thở, này quả nhiên là một cái phòng ngự Linh Khí, nhưng hiện tại hỏng rồi.

Một ít muốn ra tay cướp đoạt Bạch Quá đồ vật người cũng áp xuống tâm tư, Bạch Quá thực lực rất mạnh, hiện tại phòng ngự Linh Khí đã không có, bọn họ cũng sẽ không vì một cái không có tiền tài người mà liều mạng.

Tôn Ngũ Vọng nhìn mắt bốn phía, một ít vốn định tiến lên tu sĩ quả nhiên lui xuống, hiển nhiên là đối Bạch Quá đã không có hứng thú. Hẳn trong lòng đại hỉ, nhưng nghĩ hoặc chính là Bạch Quá thật sự chỉ có cuối cùng một kiện phòng ngự Linh Khí?

Này đó đều không trọng yếu, chỉ cần hắn đem Bạch Quá giết, lúc sau hết thảy liền sẽ biết được.

“Nhi tử, làm ngươi ném thứ lão tử lợi hại.” Bạch Quá run lên Bạch Kim trường thương, nháy mắt trường thương hóa thành một đạo màu bạc sương mù, nhanh chóng đem Tôn Ngũ Vọng bao bọc lấy.

Tôn Ngũ Vọng còn đắm chìm để ý thâm bên trong, Bạch Quá sương mù liền đem hắn bao vây. Này màu bạc sương mù vô pháp đuổi đi, mặc kệ hắn như thế nào phách đều là sương mù hình dạng.

Bỗng nhiên một cây mũi thương lao ra, Tôn Ngũ Vọng đôi mắt một ngưng, dùng đao nhanh chóng đem lao tới đầu thương đánh lui, nhưng hạ bụng bỗng nhiên tê rần, một khác côn mũi thương cắm vào thân thể hắn.

“Mau cùng ta đi!”

Bên tai truyền đến một thanh âm, tùy cơ Bạch Quá thấy một chiếc xe bay pháp bảo ngừng ở không trung, Bạch Quá không hề nghĩ ngợi, tiếp đón phong thiên dật cùng Miêu Thiên Phụng, nhảy lên xe bay.

Tôn Ngũ Vọng không bao giờ sẽ luyện tiếu vốn gốc, thân đao chấn động, lại lần nữa bỏ ra một đạo màu đỏ đao hoa, đem Bạch Quá Bạch Kim trường thương đánh ra nguyên hình.

Bạch Kim trường thương hiện ra nguyên hình sau Bạch Quá vẫy tay một cái đem này rơi vào nhãn trung, xe bay pháp bảo bị thúc dục, nhanh chóng phá không mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118:Thất sắc nguyên thạch

“Mẹ nó!”

Tôn Ngũ Vọng mắng to một tiếng, nhìn đi xa Bạch Quá một chút biện pháp cũng không có, hẳn không có khả năng truy thượng có được xe bay pháp bảo người, pháp bảo tuy rằng không có Linh Khí hảo, nhưng cũng không phải Khai Nguyên cảnh tu sĩ có thể truy thượng.

Hơn nữa hắn trúng Bạch Quá một thương (súng), hiện tại bụng nhỏ còn rất đau đau, chỉ có thể trước tiên ở nơi này khôi phục thương thể.

“Tôn ca, còn truy không truy?” Một bên dáng người hơi có chút béo phì nam tử hỏi một câu.

“Còn truy cái cầu! Ngươi nhìn xem còn có bóng dáng sao?” Tôn Ngũ Vọng tức giận nói một câu, tìm cái không ai vị trí ngồi xuống, bắt đầu khôi phục thương thế.

Dáng người béo phì nam tử nhìn nhìn nơi xa không trung, lúc này liền cái bóng dáng đều không có, càng không cần phải nói người.

Lần này chẳng những không có giết chết Bạch Quá, phía chính mình ngược lại còn đã chết một cái, Tôn Ngũ Vọng trong lòng khí phát run, hắc thê muốn ở chết lưu sa trong biển đêm Bạch Quá giết chết, bằng không hắn trở về cũng không có biện pháp hướng Mã Ngọc Phượng công đạo.

Đừng nhìn Mã Ngọc Phượng ở trên giường như thế phối hợp, nếu hắn không được nàng tâm ý mười Tôn Ngũ Vọng đều không đủ nàng giết, tiền đề là đáp ứng điều kiện muốn hoàn thành.

Cái này cái gọi là an toàn nơi dần dần bình ổn xuống dưới, Bạch Quá đi rồi cũng không ai đuổi theo, đuổi theo cũng không nhất định có thể truy thượng. Tôn Ngũ Vọng kia cây đại đao cũng rất lợi hại, tuy rằng dự đoán được này bảo người rất nhiều, nhưng Tôn Ngũ Vọng thực lực bãi tại nơi đó, lại còn có có mấy cái Khai Nguyên cảnh đại viên mãn kết bạn, bọn họ cũng liền từ bỏ đánh cướp Tôn Ngũ Vọng ý tưởng.

Xe bay pháp bảo thượng, Bạch Quá quay đầu nhìn về phía thao túng xe bay nữ tử, nghi hoặc nói: “Ngươi vì cái gì muốn cứu chúng ta?”

Nữ tử mặt mang sa khăn, nhưng cũng có thể từ này vẻ ngoài cảm giác ra đây là cái mỹ nữ, một thân tố y không nhanh không chậm thao túng xe bay, bạch hời đến nàng lời nói cũng không có trả lời, vẫn như cũ nhìn phương xa đen nhánh không trung.

Hỏi cái tự thảo mắt mặt, Bạch Quá cũng không lại tiếp tục hỏi. Hắn không lo lắng này nữ sẽ đối bọn họ ba cái thế nào, từ trên thực lực tới xem nữ nhân này rất mạnh, nhưng ở bạch xem qua cũng chính là như vậy thôi.

Bạch hời đến đều không có cái gì kết quả, Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng tự nhiên sẽ không tự thảo mắt mặt, hiện tại còn không rõ ràng lắm này nữ rốt cuộc cái gì ý tưởng, tóm lại cẩn thận một chút tổng không sai.

Xe bay mãi cho đến ngày hôm sau buổi sáng mới ngừng lại được, ngừng ở một chỗ tương đối bình thản thạch lâm bên. Làm Bạch Quá có chút kinh ngạc chính là cái này địa phương thế nhưng còn có thạch lâm loại địa phương này, bất quá nghĩ lại tưởng tượng, đã có ốc đảo, kia có thạch lâm cũng thực bình thường.

Bạch Quá ba người xuống xe sau sa khăn nữ tử liền đem xe bay pháp bảo thu hồi, nàng ánh mắt nhàn nhạt, không có chút nào cảm xúc dao động, “Các ngươi tiếp tục đi phía trước đi, trải qua thạch lâm lúc sau chính là ốc đảo nhập khẩu, tìm không tìm đến là các ngươi sự tình, cáo từ.”

“Ừ ừ.” Bạch Quá gọi lại sắp rời đi sa khăn nữ tử, “Vì cái gì giúp chúng ta?”

Sa khăn nữ tử phát tay gian xe bay xuất hiện, lên xe sau nhìn tròn trắng mắt quá ba người, nhàn nhạt nói: “Thực mau các ngươi liền sẽ minh bạch.”

Nói xong thúc dục xe bay phá không mà đi.

Bạch Quá có chút vô ngữ, nữ nhân này chẳng lẽ như vậy không yêu nói chuyện? Cùng hắn nhiều lời hai câu chẳng lẽ sẽ chết?

Miêu Thiên Phụng cau mày mị, nàng là nữ nhân, đối phương diện này thực miễn cảm. Cái kia sa khăn nữ tử tuy rằng cứu bọn họ, nhưng là tác phong là ở giống nhau, vốn dĩ nàng tưởng cảm tạ một phen, nhưng hiện tại sớm đã không có ý tưởng.

Phong Thiên Dật nhưng thật ra không sao cả, này nữ tử cứu bọn họ, liền tính một câu không nói cũng coi như là tận tình tận nghĩa, huống chi nói hay không lời nói là người ta tự do.

“Các ngươi cảm thấy vừa rồi vị kia đạo hữu nói chính là thật sự vẫn là giả?” Bạch Quá nhìn về phía hai người, muốn nhìn một chút bọn họ cái gì ý tưởng.

Rốt cuộc tin vào nhân gia bản thân chi ngôn là không đáng tin, ai biết này phiến thạch lâm qua đi rốt cuộc có hay không ốc đảo.

“Ta cảm thấy nàng sẽ không gạt chúng ta, bởi vì không cần thiết.” Phong Thiên Dật gần nói mấy chữ liền đem Bạch Quá từ cảnh giác trung kéo ra tới.

Đúng vậy, này nữ không cần thiết lừa bọn họ, nếu muốn gạt bọn họ liền sẽ không cứu chính mình, cho dù có âm mưu quỷ kế hắn cũng tiếp được.

“Kia đi thôi, xuyên qua thạch lâm sau liền biết chân tướng.” Bạch Quá cũng không mả ki, xoay người liền đi.

Phong Thiên Dật nhìn thoáng qua có chút nhú mày Miêu Thiên Phụng, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có việc gì.” Miêu Thiên Phụng có lệ một câu đuổi kịp Bạch Quá.

Phong Thiên Dật cười cười không cho là đúng.

Tối gần hoàng hôn cũng không gặp thấy ốc đảo hình dáng, Bạch Quá quan sát sắc trời sau quyết định buổi tối tại đây qua đêm.

Bạch Quá lấy xuất trận bàn, thiết trí ẩn nấp trận cùng Tụ Linh Trận sau khoanh chân đã tọa. Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Bạch Quá liền loại này trận bàn đều có, hẳn rồi cuộc có bao nhiêu giàu có?

Loại này trận bàn so phi hành Linh Khí còn muốn khó có thể đạt được, này đến là tinh thông trận pháp đại sư tới làm mới được. Hơn nữa phi ngũ cấp trận pháp sư căn bản đừng nghĩ làm ra trận bàn loại này tùy thân mang theo bảo vật.

Bạch Quá có được phi hành Linh Khí đã đủ làm cho bọn họ kinh ngạc, hiện tại lại là không hề cố kỵ lấy xuất trận bàn, này đến nhiều yên tâm bọn họ hai cái mới dám như vậy? Vẫn là nói hẳn liền căn bản không sợ đoạt?

Phong Thiên Dật là thật sự đối Bạch Quá lau mắt mà nhìn, Bạch Quá không chỉ có hào phóng, hơn nữa rất có nguyên tắc. Hẳn nếu đem chính mình coi như là bằng hữu, kia hẳn Phong Thiên Dật tự nhiên sẽ không bủn xỉn.

“Bạch huynh, thứ này ta cảm thấy người sẽ cảm thấy hứng thú.” Phong Thiên Dật từ nhẫn trữ vật trung lấy ra một khối tản ra hồng quang cục đá. Đưa cho Bạch Quá.

Bạch Quá mở hai mắt thời điểm liền ngưng, Phong Thiên Dật trong tay cái này cục đá hẳn lại quen thuộc bất quá, đúng là cùng kia cường tráng nam tử trong tay đao giống nhau như đúc.

“Đây là thứ gì?” Bạch Quá vội vàng hỏi, hẳn đối cái này thực cảm thấy hứng thú.

Phong Thiên Dật nói: “Cái này màu đỏ cục đá kêu thất sắc nguyên thạch, chính là tăng lên vũ khí hào bảo. Phía trước cái kia họ Tôn đao kỳ thật giống nhau, nhưng là phối hợp thượng cái này nguyên thạch tác như hồ thêm cánh, nhưng vượt cấp chém giết rất nhiều đối thủ.”

Nói tới đây Phong Thiên Dật còn nhìn thoáng qua Bạch Quá bả vai, kia một đao mất thường có thể thấy được vết máu lúc này đã biến mất. Hẳn không rõ Bạch Quá là như thế nào khiêng xuống dưới, nếu nói chỉ bằng vào một kiện Linh Khí là có thể chống đỡ loại này thương tổn, hẳn Phong Thiên Dật dù sao là không tin.

Nhưng lại nhìn không ra tới Bạch Quá có cái gì còn lại thủ đoạn, này thực làm hắn sờ không được đầu óc.

“thất sắc nguyên thạch?” Bạch Quá nặng nề một câu, tiếp nhận Phong Thiên Dật trong tay cục đá, nói không động tâm là không có khả năng, bởi vì hẳn thể nghiệm quá này hồng quang lợi hại, thiếu chút nữa liền đem hắn xương cốt bỏ ra.

“Đây là màu đỏ, vì sao gọi là thất sắc nguyên thạch?” Bạch Quá lặp lại quan sát đến này cái kỳ quái hòn đá nhỏ, nó chỉ có ngón tay cái đầu lớn nhỏ, nhưng trong đó ẩn chứa lực lượng rất kỳ quái, không giống như là nguyên lực, tóm lại chính là hẳn không có gặp qua lực lượng.

Phong Thiên Dật giải thích nói: “thất sắc nguyên thạch phân biệt là bảy loại nhan sắc cục đá, phân biệt vì đỏ cam vàng lục thanh lam tím bảy loại nhan sắc, màu đỏ vì thấp nhất cấp nguyên thạch, màu tím vì cao cấp nhất nguyên thạch, chúng nó có được hủy diệt hết thảy lực lượng, đến thứ nhất viên đều dị thường gian nan.”

Bạch Quá vừa nghe liền biết này tuyệt đối là kỳ bảo, vội vàng đôi tay dâng trả nói: “Phong huynh thứ này quá quý trọng, ta không thể muốn.”

Phong Thiên Dật còn không có mở miệng, một bên Miêu Thiên Phụng liền nói: “Nhận lấy đi, hồng nguyên thạch không phải đặc biệt trân quý, một ít thương hội cũng phụ trách bán ra, nếu người có cũng đủ nhiều linh thạch liền hoàng nguyên thạch đều có thể mua được.”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 119: Quỷ dị thạch lâm

Phong Thiên Dật cũng tiếp lời nói: “Miêu sư muội nói không sai, này hồng nguyên thạch tuy rằng giả cả không thấp, nhưng bộ mặt thành phố thượng xác thật không ít. Bạch huynh nhận lấy đó là, nơi này thực lực của người càng cao tác đối với chúng ta tới nói càng an toàn.”

Bạch Quá cũng không ở thoái thác, hẳn đích xác rất muốn cái này hồng nguyên thạch, Phong Thiên Dật ân tình này hắn nhận lấy, mở miệng nói: “Vậy đa tạ Phong huynh bỏ những thứ yêu thích, không biết này hồng nguyên thạch như thế nào sử dụng?”

Phong Thiên Dật giải thích nói: “Đem người trong cơ thể bức ra một giọt tinh huyết, dung nhập hồng nguyên thạch trung, sau đó đem này luyện hóa sau bóp nát phủ ở vũ khí, mặt ngoài làm này hấp thu liền có thể.”

“Nhớ lấy, này hồng nguyên thạch không phải vô hạn sử dụng bảo bối, mỗi dùng một lần tác sẽ thiếu một lần sử dụng cơ hội. Này xem ngươi ra bao lớn thực lực, thực lực cao tuyệt người một kích là có thể đem hồng nguyên thạch trung lực lượng tiêu hao không còn, giống chúng ta Khai Nguyên cảnh, phỏng chừng có thể sử dụng đỉnh lên nhiều lần.”

“Thế nhưng không phải vô hạn sử dụng?” Bạch Quá vô ngữ, này ngoạn ý như vậy quý thế nhưng sử dụng còn có số lần, kia ai sẽ nhàn không có chuyện gì đi mua này ngoạn ý, tiền nhiều không địa phương hoa sao?

“Đây đúng là hán giá cả sang quý chỗ, nếu bảy màu nguyên thạch có thể sử dụng vô số lần lực lượng, như vậy giá cả tự nhiên sẽ trên diện rộng độ giảm xuống, đồng thời đồ máu tử vong sự kiện tác sẽ tăng tập bay lên. Các lộ tu sĩ không thể không đem sử dụng số lần áp chế đi xuống, đệ nhất giá cả ăn không tiêu, đệ nhị sử dụng có số lần, không đến vạn bất đắc dĩ là sẽ không dùng.

Phía trước cái kia họ Tôn hẳn là cùng ngươi có chết thù, cho nên mới không màng tất cả sử dụng hồng nguyên thạch lực lượng, ngươi như thế nào sẽ đắc tội loại người này?” Phong Thiên Dật rất là khó hiểu, kia cường tráng đại hán không tiếc dùng hồng nguyên thạch lực lượng sát Bạch Quá, này tuyệt đối là thù sâu như biển quan hệ.

Hiện tại đã không có biện pháp, hẳn cùng Miêu Thiên Phụng bị kéo lên Bạch Quá thuyền, chỉ có thể một đường đi tới, đồng dạng bọn họ chỉ gian đã trở thành bằng hữu, nói thật cũng không có ai hờ ai hiềm nghi.

Tuy rằng này hồng nguyên thạch thực hồ người, nhưng Bạch Quá đã kiềm chế không được, một giọt tinh huyết từ chỉ gian bị buộc ra, tích ở hồng nguyên thạch mặt ngoài, thực mau hồng nguyên thạch hấp thu Bạch Quá tinh huyết, tản mát ra màu đỏ yêu diễm quang mang.

Bạch Quá xưng nhiệt làm nghề nguội, đem này nhanh chóng luyện hóa. Luyện hóa sau Bạch Quá mới cảm nhận được này hồng nguyên thạch trung chân chính lực lượng, loại này lực lượng đích xác không phải hán hiện tại có thể ngăn cản, có thể thấy được hẳn tiên nhân cốt là cỡ nào cường đại, quả thực là nghịch thiên.

Bạch Quá đem hồng nguyên thạch ở chưởng gian một mặt, hóa thành hồng sương mù sau lập tức phủ ở Bạch Kim trường thương phía trên, làm này hấp thu.

Thời gian từ từ trôi qua, một canh giờ lúc sau, Bạch Kim trường thương hồng mang đại thịnh, đem bốn phía đều chiếu sáng quang mang, cuối cùng quy về bình phạm.

“Bạch huynh, mau thử xem hán uy lực đi.” Phong Thiên Dật cũng rất muốn biết lấy Bạch Quá thực lực thi triển hồng nguyên thạch vũ khí là bộ dáng gì.

Bạch Quá không có thừa nước đục thả câu, cảm Bạch Kim trường thương chính là một thương (súng) triều thạch lâm chỗ sâu trong đâm tới.

Một đạo mất thường có thể thấy được màu đỏ tiềm mang tốc độ cực nhanh từ đầu thương thượng xông ra ngoài, nơi đi qua tác bị vỡ ra một đạo đại khe hở, tăng tập thượng cục đá tác toàn bộ hóa thành bột mịn, như là cối xay giống nhau.

“Hảo cường!”

Này hai chữ không phải Bạch Quá nói, mà là Phong Thiên Dật nói, ngay cả Miêu Thiên Phụng đều xem ngây người, nàng chưa bao giờ gặp qua giống Bạch Quá như vậy thực lực ở Khai Nguyên cảnh liền cường đại thành người như vậy.

Chỉ sợ tách ra cảnh lúc đầu cũng không phải hiện tại Bạch Quá đối thủ đi?

Bạch Quá hiện tại xác thật rất muốn tìm cái tách ra cảnh lúc đầu tu sĩ giao thủ, nhìn xem hiện tại thực lực rốt cuộc cường đến loại nào trình độ.

Nếu kia cường tráng hán tử hiện tại cùng hán giao thủ, Bạch Quá có thể khẳng định, hẳn tuyệt đối có thể đem này giết chết, hơn nữa sẽ không quá một mồi.

Bạch Quá trước kia chưa bao giờ hiểu biết quá bảy màu nguyên thạch là thứ gì, hiện tại hẳn có ý tưởng, nếu có thể tìm được mặt khác nhan sắc nguyên thạch, thực lực của hẳn còn sẽ càng cường đại hơn.

“Phong huynh, thật muốn cảm ơn ngươi, thứ này đối ta tác dụng rất lớn.” Bạch Quá thu hồi Bạch Kim trường thương, đối Phong Thiên Dật liền ôm quyền.

Phong Thiên Dật vẫy vẫy tay nói: “Bạch huynh khách khí, ta còn muốn cảm tạ ngươi ra tay cứu giúp đâu.” Nếu không phải Bạch Quá cứu hán, chỉ sợ hiện tại đã chết ở Âu Dương chân trong tay, so với này hồng nguyên thạch tới nói lại coi như cái gì.

Cái này hồng nguyên thạch hẳn vẫn luôn lưu tại trên người, chưa bao giờ dùng quá. Đệ nhất hẳn hiện tại thực lực dùng thứ này tương đương phạm của trời, đệ nhị nếu hẳn phải dùng hồng nguyên thạch kia nhất định sẽ tìm một thanh thượng phẩm linh khí, hoặc là trung phẩm linh khí.

Hắn ngắn hạn nội cũng lộng không đến tốt như vậy Linh Khí, hồng nguyên thạch cấp Bạch Quá dùng xác thật tốt nhất bất quá.

Bạch Quá cũng là vẫy vẫy tay, ý tứ chính là không cần để ý. Rồi sau đó mở miệng nói: “Này phiến thạch lâm ta cảm giác có chút không giống bình thường, chúng ta trước hết nghĩ biện pháp xuyên qua nó sau đó đang tìm kiếm ốc đảo.”

“Này thạch trong rừng có cái gì.” Miêu Thiên Phụng phát biểu chính mình cái nhìn.

“Có thứ gì?” Cơ hồ là Miêu Thiên Phụng nói ra câu nói kia thời điểm, Bạch Quá gió êm dịu thiên dật liền lập tức hỏi ra tới.

Cái này địa phương vốn dĩ liền phi thường rộng lớn, có chút đồ vật cũng thực bình thường, bất quá bọn họ vẫn là cảnh giác lên, nơi này yêu thú hẳn là so thị huyết sa bò cạp còn mạnh hơn đại, nếu không sẽ không tới gần ốc đảo sinh tồn.

Hoặc là nói cái kia sa khắn nữ tử đem chúng nó ném ở chỗ này, chính là muốn nhìn một chút bọn họ mấy cái có thể hay không vượt qua nơi này, nếu liền vượt qua nơi này bản lĩnh đều không có, vậy căn bản không cần đi ốc đảo.

Nghĩ đến đây Bạch Quá đôi kia sa khắn nữ tử ấn tượng càng kém, vốn dĩ liền đôi nàng thiếu ngôn thiếu ngữ mà cảm thấy vô ngữ, không nghĩ tới nữ nhân này còn có như vậy tâm cơ.

Miêu Thiên Phụng ngưng trọng nói: “Nơi này âm khí thực trọng, các người chẳng lẽ cảm giác không ra?”

Bạch Quá lập tức đã nhận ra thạch lâm bất đồng chỗ, đích xác như Miêu Thiên Phụng nói giống nhau, âm khí thực trọng. Nếu không phải hẳn ở bạch cốt vương mà đãi quá một đoạn thời gian, cùng quý đánh quá một ít giao tế, bằng không thật đúng là cảm giác không ra.

Nhưng thật ra Phong Thiên Dật vẻ mặt mờ mịt, hẳn căn bản cảm thụ không đến một chút về bất tường đồ vật, thậm chí liền âm khí đều có thể có có thể không.

“Miêu sư muội, người cảm thấy nơi này chính là quý tu vẫn là quý?” Bạch hỏi đến một câu, Miêu Thiên Phụng cái thứ nhất cảm thụ ra âm khí, nàng hẳn là càng hiểu biết một ít.

“Không rõ ràng lắm, tóm lại này thạch lâm thực quý dị. Từ chúng ta vừa mới bắt đầu tiến vào thời điểm liền sinh ra biến hóa, như là ảo trận, lại như là có cái gì ở tác quái.” Miêu Thiên Phụng chân mày cau lại.

“Ảo trận?” Bạch Quá không hiểu trận pháp, nhưng đối với trận pháp lại không xa lạ, cái này chó má địa phương vẫn luôn chạy không ra được, rất có thể hướng Miêu Thiên Phụng nói giống nhau, bọn họ rơi vào rồi ảo trận bên trong.

Chỉ có ảo trận trung mới vô pháp rời đi, như thế nào chạy đều là bị nhốt ở bên trong, tương đương với thế gian theo như lời quý đánh tường, đương nhiên này so quý đánh tường muốn lợi hại không biết nhiều ít lần.

“Các người nhưng có tinh thông trận pháp?” Bạch hỏi đến hai người một câu, Phong Thiên Dật lắc lắc đầu, tỏ vẻ dốt đặc cán mai. Miêu Thiên Phụng lược hơi trầm ngâm sau mở miệng nói: “Ta chưa nói tới tinh thông, nhưng lại có biết một vài, các người trước phối hợp ta luyện chế trận kỳ, ta nhìn xem này rốt cuộc có phải hay không ảo trận.”

Bạch Quá gió êm dịu thiên dật không có vô nghĩa, trực tiếp dựa theo Miêu Thiên Phụng theo như lời luyện chế trận kỳ. Bạch Quá rất muốn cùng Miêu Thiên Phụng học tập trận pháp, nhưng cũng biết hiện tại không phải thích hợp thời cơ, chờ đi ra ngoài rồi nói sau.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Tam cấp người trận sư

Theo thời gian trôi qua, Miêu Thiên Phụng sắc mặt khó coi lên, nàng đã có thể khẳng định nơi này thật là ở ảo trận giữa, hơn nữa này ảo trận rất cao cấp, y năng hiện tại bản lĩnh căn bản vô pháp phá trận.

Bạch Quá nhận thấy được Miêu Thiên Phụng không đúng, vội vàng hỏi: “Làm sao vậy, có vấn đề sao?”

Miêu Thiên Phụng ngưng trọng điểm hai phía dưới, bỗng nhiên nhìn về phía Bạch Quá Phong Thiên Dật hai người, trầm giọng nói: “Các người hai cái ai ngờ học trận nói?”

Bạch Quá Phong Thiên Dật ngẩn ra, hai mặt nhìn nhau.

Miêu Thiên Phụng bắt đầu dĩ nói: “Cái này địa phương thật là ảo trận, hơn nữa ảo trận cấp bậc rất cao, ta một người vô pháp đem này phá vỡ, yêu cầu một cái giúp đỡ, một cái liền đủ, các người hai cái ai tới?”

Phong Thiên Dật vẫy vẫy tay, nói: “Ta liền tính, ta đối thứ này dốt đặc cán mai, Bạch huynh, vẫn là người đi đi.”

Bạch Quá vốn dĩ tựa như học tập trận nói, hiện tại có thể có tốt như vậy cơ hội hẳn tự nhiên sẽ không bỏ qua, mới vừa rồi Miêu Thiên Phụng bố trí trận kỳ thủ pháp hẳn cũng thấy, tuyệt đối không phải mới nhập môn cái loại này manh tân, mà là một cái có được mấy năm trận nói kinh nghiệm tay già đòi.

Bạch Quá nếu đi theo hẳn học tập một đoạn thời gian, kia tuyệt đối sẽ bước vào trận nói đại môn, do đó trên người lại đạt được hạng nhất cường đại kỹ năng.

“Bạch sư huynh, ý của ngươi như thế nào?” Miêu Thiên Phụng đem ánh mắt nhìn về phía hẳn, nếu Phong Thiên Dật không muốn học, vậy chỉ có thể làm Bạch Quá học tập trận nói, bất quá này còn muốn xem Bạch Quá thiên phú như thế nào, nếu không thích hợp trận nói, liền tính đem chân lý đều giáo huấn cho hẳn cũng vô dụng.

“Ta cung kính không bằng tuân mệnh.” Bạch Quá sáng khoái đáp ứng rồi, có loại này cơ hội hẳn nếu là bỏ qua vậy sống uổng phí.

Miêu Thiên Phụng cũng không vô nghĩa, trực tiếp bắt đầu cấp Bạch Quá giảng giải trận nói tri thức. Phong Thiên Dật tự giác mà đến nơi xa trông chừng đi.

Thạch trong rừng có chút an tĩnh, nhưng chỉ có một chỗ địa phương có thanh âm truyền đến, Bạch Quá cẩn thận nghe Miêu Thiên Phụng nói hết thầy về trận nói tri thức, Miêu Thiên Phụng cũng không keo kiệt, chính mình biết đến tri thức toàn bộ đều nói cho Bạch Quá, kiên nhẫn giảng giải.

Thời gian quá thật sự mau, chỉ chớp mắt đã là ba ngày sau. Bạch Quá vẫn như cũ đắm chìm ở trận nói tri thức bên trong, hẳn có chút khó có thể tự kèm chế.

Này trận nói giống như đan đạo giống nhau, làm người càng cân nhắc càng dư vị, ảo diệu vô cùng cảm giác.

“Bạch huynh hẳn không có việc gì đi?” Phong Thiên Dật đứng ở nơi xa nhìn đắm chìm ở trận nói trung Bạch Quá, hỏi một câu bên cạnh Miêu Thiên Phụng.

Miêu thiên mất phụng quang thâm trầm, chỉ là lắc lắc đầu, không nói gì.

Nàng cảm giác ra tới Bạch Quá thiên phú rất mạnh, người bình thường căn bản không có khả năng ngay từ đầu liền đắm chìm ở trận nói trong tri thức, Bạch Quá có phải hay không trận nói phương diện thiên tài chỉ có thể nhìn kế tiếp biến hóa.

Bạch Quá bị trận nói tri thức hấp dẫn, vô pháp tự kèm chế. Ngay từ đầu hẳn chỉ là nhìn trộm vào Miêu Thiên Phụng sở giảng thuật trận nói giải thích trung, mà hiện tại lại là từ hẳn tự thân bắt đầu đối đãi này đó trận nói.

Khi mờ khi tỏ.

Cuối cùng hẳn mở to đôi mắt, toát ra sáng ngời có thần sáng rọi, hẳn đã hiểu thấu đáo, Miêu Thiên Phụng cùng hẳn giảng giải trận nói tri thức hẳn đã toàn bộ hiểu thấu đáo, hiện tại chỉ cần hẳn nguyện ý, lập tức là có thể tùy tay bố trí trận pháp.

“Bạch huynh, ngươi rốt cuộc hảo, chúng ta thật đúng là sợ ngươi tẩu hỏa nhập ma.” Phong Thiên Dật nhẹ nhàng thở ra nói, Bạch Quá học tập trận nói thời gian quá dài, hẳn đều có chút hoài nghi Bạch Quá tẩu hỏa nhập ma.

Nếu không phải Bạch Quá linh đài thanh tịnh, Phong Thiên Dật đã sớm đem hẳn đánh thức.

Bạch Quá thật cao hứng, tùy ý hỏi: “Đúng vậy, ta đã làm minh bạch. Đúng rồi, đi qua bao lâu thời gian?”

Miêu Thiên Phụng đối Bạch Quá nói không để bụng, nếu trận nói tốt như vậy học nói nàng liền không phải chỉ là để hiện tại thành tựu.

“Ngươi ở kia ước chừng ngồi ba tháng thời gian, nói thật, này mấy tháng ta phi thường nhàm chán, nơi này linh khí tuy rằng so sa mạc trung linh khí cao, nhưng cũng tu luyện không ra thứ gì. Thế nào, hiện tại ngươi có biện pháp rời đi nơi này sao?” Phong Thiên Dật loại này tiêu sái bộ dáng lúc này cũng có chút mệt mỏi, đối thành là ai đều sẽ như thế, đám người ước chừng đợi mấy tháng thời gian, không nhàm chán mới là lạ.

Bạch Quá táp lưỡi, không nghĩ tới hẳn tìm hiểu trận nói thế nhưng hoa lâu như vậy thời gian, có chút xin lỗi nói: “Thật là cho các ngươi đợi lâu, bất quá ta tưởng ta đã sẽ trận nói.”

“Có ngươi những lời này là đủ rồi, chúng ta cũng coi như không có bạch chờ. Ngươi cùng miêu sư muội mau bắt đầu đi, ta thật không nghĩ dài tại đây phá địa phương.” Phong Thiên Dật hiện tại thấy này đó thạch lâm liền phiền thực, hẳn không thể đem nơi này đều phá hủy, nhưng hẳn không bỏn sự này.

Miêu Thiên Phụng ném cho Bạch Quá một cây trận kỳ, mỉm cười nói: “Bạch sư huynh, ngươi hẳn là biết như thế nào làm đi?”

Bạch Quá đối Miêu Thiên Phụng thực cảm kích, nếu không phải nàng, hẳn liền bước vào trận nói phương pháp đều không có. Tuy rằng Bạch Quá hẳn có có quan hệ với trận nói thư tịch, nhưng chính mình học tập cùng người khác giáo huấn là hai chuyện khác nhau, kém rất nhiều.

Chỉ có chính mình đi vào trong đó, đọc sách thời điểm mới có thể càng thêm thông hiểu đạo lý.

“Đa tạ miêu sư muội.” Bạch Quá cảm tạ một tiếng, tỏ vẻ minh bạch.

Miêu Thiên Phụng hơi hơi mỉm cười, không có khách khí. Ở Tu Chân giới tới nói, nàng hiện tại coi như Bạch Quá nửa cái sư phụ, lãnh nhập môn hạm, tu hành lại ở cá nhân.

Bạch Quá cũng không vô nghĩa, trực tiếp ném ra trận kỳ, bắt đầu thao tác liên tiếp ảo trận, một sợi lữ tay quyết đánh ra, ảo trận tắc bắt đầu rất nhỏ tế mình lên.

Phong Thiên Dật thấy Bạch Quá ra tay liền có động tĩnh, trong lòng kích động lên, nói như vậy bọn họ có thể đi ra ngoài?

Mà Miêu Thiên Phụng nội tâm lại là sóng to gió lớn, Bạch Quá ngăn ngừa ba tháng thời gian thế nhưng lĩnh ngộ tới rồi cùng nàng giống nhau cảnh giới, thậm chí không thể so nàng kém mấy mây.

Nàng truyền thụ cấp Bạch Quá trận nói tri thức là không có giữ lại, bởi vì Miêu Thiên Phụng biết Bạch Quá là không có khả năng đem nàng nói tri thức toàn bộ đều học được, nhưng lại không nghĩ rằng Bạch Quá thật sự học xong, cái này làm cho nàng khó có thể tin.

Loại này kỳ tài chẳng những tu vi trên thực lực cao tuyệt, đan đạo thượng cũng không kém gì người khác, thậm chí liền học tập trận nói đều không người có thể cập, này Bạch Quá rốt cuộc là người nào?

Phong Thiên Dật thấy Miêu Thiên Phụng giật mình tại chỗ chưa động, vì thế kêu câu, “Miêu sư muội?”

Miêu Thiên Phụng từ khiếp sợ trung bừng tỉnh lại đây, nàng biết hiện tại không phải tự hỏi mấy vấn đề này thời điểm, lập tức ném ra một cây trận kỳ, thủ pháp cũng bắt đầu biến ảo lên.

Ảo trận trung truyền đến ca ca tiếng vang, tựa hồ như là pha lê sắp vỡ vụn thanh âm.

Ảo trận tiếng vang càng lớn, Miêu Thiên Phụng nội tâm càng không bình tĩnh. Vốn dĩ nàng tưởng Bạch Quá cùng nàng liên thủ, ít nhất cũng yêu cầu một năm thời gian mới có thể rời đi cái này địa phương, bởi vì Bạch Quá trận nói vừa mới nhập môn, cho nên muốn muốn phá vỡ cái này ảo trận vẫn là rất khó.

Cái này ảo trận một cái trận pháp sư thật đúng là phá không được, nàng Miêu Thiên Phụng là cái Tam cấp người trận sư, mang Bạch Quá nhập môn sau Bạch Quá cũng chính là cái một bậc người trận sư.

Nhưng không nghĩ tới ngăn ngừa ba tháng thời gian, Bạch Quá thế nhưng bỏ tới rồi cùng nàng giống nhau độ cao, cũng trở thành Tam cấp người trận sư.

Phải biết rằng nàng bỏ đến này một bước ước chừng hoa hai năm thời gian, lại còn có là thiên phú thật tốt thích hợp trận nói mới có này thành tựu. Thẳng đến nàng gặp Bạch Quá, mới biết được chính mình tư chất ở Tu Chân giới cái gì đều không tính là.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Ốc đảo

Cũng không thể nói cái gì đều không phải, so với người bình thường tới nói nàng Miêu Thiên Phụng coi như là thiên tài, nhưng gặp gỡ quá bạch sau nàng lòng tự trọng đã chịu đả kích, loại này đả kích không đời tình cảm, nàng thậm chí còn có chút ngưỡng mộ Bạch Quá, từ giờ trở đi.

Bạch Quá căn bản không biết Miêu Thiên Phụng nội tâm biến hóa như thế phức tạp hay thay đổi, hắn chỉ biết là chính mình hiện tại đã bước vào trận nói hàng ngũ, đến nỗi chính mình hiện tại là mấy cấp người trận sư hắn căn bản là không thêm đề ý.

Mới nhập môn có thể có mấy cấp? Chỉ có thể xem như nhập môn cấp đi?

Này đó Bạch Quá đều không thêm đề ý, chỉ cần hắn vào trận nói, học tập cơ hội có rất nhiều, hắn có rất tốt trận nói ngọc cuốn, sẽ không sợ thành tựu không được cao siêu trận nói.

Theo ảo trận không ngừng “Ca ca” thanh truyền đến, Bạch Quá biết cái này trận pháp sắp bị mở ra, nhưng muốn phá hủy là không có khả năng, loại này ảo trận căn bản không phải bọn họ loại này trận nói trình độ có thể hủy.

Chỉ có thể nói là mở ra ảo trận một đạo chỗ hỏng, cái này vậy là đủ rồi, chỉ cần bọn họ có thể rời đi nơi này là được.

Rốt cuộc, ảo trận ở Miêu Thiên Phụng cùng Bạch Quá phá giải hạ lộ ra một cái khe hở, bên trong chỉ có màu trắng, nhìn không thấy bất cứ thứ gì.

Phong Thiên Dật tưởng đều lười đến suy nghĩ, trực tiếp vọt đi vào. Đây phá địa phương căn bản vô pháp đãi nhân, liền tính tiến vào này màu trắng địa phương cái gì đều không có, hẳn Phong Thiên Dật cũng nhận.

Bạch Quá cùng Miêu Thiên Phụng nhìn nhau, cũng tiến vào vỡ ra màu trắng mảnh đất.

Theo ba người tiến vào, bỗng nhiên không gian run lên, kia chỗ vỡ ra khe hở lại lần nữa nhắm lại, tựa như trước nay đều không có vỡ ra quá giống nhau.

Ba người tiến vào khe hở sau tầm mắt nháy mắt rộng mở thông suốt, này nơi nào là cái gì màu trắng mảnh đất, nơi này rõ ràng sinh cơ dạt dào, cây xanh thành bóng râm, cỏ cây tràn đầy.

Bọn họ đi tới ốc đảo, cũng chỉ có cái này giải thích mới nói thông.

Ở Tử Vong Lưu Sa hải đã trải qua lâu như vậy thời gian, rốt cuộc tới ốc đảo, cái kia sa khẩn nữ tử quả nhiên không có lừa bọn họ.

Phong Thiên Dật ha ha cười, cảm giác cả người đều nhẹ nhàng lên, “Rốt cuộc không cần xem tràn đầy cát vàng cùng cục đá địa phương, nơi này đều là màu xanh biếc, chúng ta thích.”

Bạch Quá ha ha cười, “Nơi này tuy rằng cơ duyên nhiều hơn, nhưng là ta nói cho người nơi này có thể so Tử Vong Lưu Sa hải hoang mạc mảnh đất muốn nguy hiểm nhiều.”

“Nghe nói nơi này có lực cấp yêu thú, không biết có phải hay không thật sự.” Phong Thiên Dật khắp nơi nhìn xung quanh, không biết đang xem cái gì.

“Loại này thiên nhiên địa phương linh khí đều thực sung túc, có lực cấp yêu thú cũng thực bình thường. Nơi này liền tách ra cảnh tu sĩ đều có, kia lực cấp yêu thú tính cái gì?” Bạch Quá thuận miệng nói câu.

“Chúng ta trước tìm cái an toàn địa phương đi, nơi này đối chúng ta tới nói còn quá xa lạ.” Miêu Thiên Phụng còn đắm chìm ở Bạch Quá học tập trận nói hồi ức trung.

Ba người một đường hướng thâm nhập, trên đường cái gì yêu thú đều không có thấy, cũng không có thấy một người, này không khỏi làm ba người có chút nghi hoặc, nơi này vì cái gì không có yêu thú?

“Có chút cổ quái.” Phong Thiên Dật dừng bước chân, “Nơi này không có yêu thú cũng không có tu sĩ, thậm chí một gốc cây linh thảo đều không có thấy, nơi nào là cái gì linh thảo thiên đường, rõ ràng chính là cái chim không thêm ia địa phương.”

Miêu Thiên Phụng cũng có chút nhũn mảy, nơi này đích xác có chút vấn đề, cùng bên ngoài thế nhân nói linh thảo thiên đường, sa mạc ốc đảo có rất lớn chênh lệch, nơi này rốt cuộc đã xảy ra cái gì?

“Mẹ nó, cấp lão tử dừng lại!”

Nơi xa truyền đến một tiếng kêu la, Bạch Quá ba người ánh mắt nhìn lại, cách đó không xa một người phi đầu tán phát nam tử thương hoảng sợ chạy trốn, thấy Bạch Quá ba người ánh mắt sáng lên, nhanh chóng tới gần.

“Ba vị đạo hữu, mau cứu cứu ta, ta là Lâm minh chủ thủ hạ.” Nam tử chỉ có thể ngựa chết làm như ngựa sống y, nếu này ba người là phản tặc kia hẳn liền chui đầu vô lưới.

Bạch Quá ba người ngẩn ra, bạch hỏi đến nói: “Lâm minh chủ là người phương nào?”

Lần này đến phiên kia nam tử trợn tròn mắt, thế nhưng còn có người không biết Lâm minh chủ là của ai?

“Các người không phải ốc đảo người?” Nam tử thử tính hỏi một câu, miệng có chút khô ráo.

Bạch Quá lắc lắc đầu, “Chúng ta vừa tới nơi này không lâu.”

“Kia ba vị cáo từ!” Nam tử liền lời nói đều không nghĩ nói thêm câu nữa, liền phải rời đi.

Đừng nói loạn, hẳn mới không rảnh cùng ba cái vừa tới ốc đảo vô nghĩa, chính mình mạng nhỏ quan trọng.

“Từ từ.” Bạch Quá ngăn lại tên này nam tử không cho hắn đi.

Nam tử sắc mặt có chút khó coi lên, trầm giọng nói: “Hay là ba vị không phát hiện ta ở bị đuổi giết sao?”

“Thấy.” Bạch Quá nhàn nhạt một câu, nói: “Nhưng người còn không có nói cho ta biết Lâm minh chủ là ai.”

Này nam tử vừa định phát tác, liền nghe thấy nơi xa truyền đến tiếng cười to, “Đa tạ ba vị bằng hữu giúp ta ngăn lại thằng nhãi này, chờ ta giải quyết hắn lúc sau lại cái khác cảm tạ.”

Từ nơi xa đi tới ba gã nam tử, này ba gã nam tử trên trán có một đạo màu đỏ ấn ký, này ấn ký Bạch Quá gặp qua một lần, thiên mã son trang cái kia tách ra cánh cao thủ chính là cái trán ấn đường chỗ có một đạo màu đỏ ấn ký.

Cầm đầu nam tử hơi thở không yếu, là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn. Bạch Quá đã thấy nhiều không trách, Từ Vong Lư Sa hải tu sĩ trên cơ bản đều là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ, đại viên mãn cũng là một trào một đồng, căn bản chẳng có gì lạ.

Này ba người đi lên trước sau cùng Bạch Quá bảo trì khoảng cách nhất định, bởi vì bọn họ không có gặp qua Bạch Quá ba người, cho nên bảo trì cảnh giác.

Kia tướng trốn nam tử sắc mặt trắng bệch, hấn bị Bạch Quá trì hoãn một chút thời gian này sẽ liền chạy trốn cơ hội đều không có.

Cầm đầu ấn đường có ấn ký nam tử đối Bạch Quá chấp tay cười nói: “Ta kêu Thi Đức Long, còn thỉnh bằng hữu giảng người này giao cho ta.” Thi Đức Long chỉ chỉ Bạch Quá bên người sắc mặt trắng bệch nam tử.

Bạch Quá làm không nghe thấy, quay đầu nhìn về phía bên người nam tử nói: “Lâm minh chủ là người phương nào?”

Sắc mặt trắng bệch nam tử lúc này nào có tâm tình trả lời Bạch Quá nói, hấn hiện tại nghĩ ha còn như thế nào chạy trốn mới là mấu chốt.

Thi Đức Long hiện tại mới hiểu được lại đây, Bạch Quá không phải ốc đảo người, mà là từ Từ Vong Lư Sa hải tiến vào nơi này, khó trách cái gì cũng đều không hiểu. Người như vậy bọn họ phản minh nhưng thật ra có thể mời chào, cũng có thể lớn mạnh thế lực.

Nghĩ đến đây Thi Đức Long giải thích nói: “Hắn trong miệng nói Lâm minh chủ kêu Lâm Nhiên Tu, người này không phải cái gì hảo hảo, chúng ta phản minh cùng chi trường kỳ đấu tranh, nếu bằng hữu nguyện ý gia nhập chúng ta phản minh, ta hướng minh chủ nói tốt vài câu, nói vậy minh chủ sẽ đối với người chiếu cố một vài.”

“Người đánh rắm!” Sắc mặt trắng bệch nam tử tức giận hét lên một tiếng, hấn đã hấn phải chết không thể nghi ngờ, cũng không trông cậy vào này vừa mới tiến nhập ốc đảo ba người có thể giúp được với hấn vội, hấn hiện tại chỉ nghĩ làm này mới tới ba người minh bạch ai thiện ai ác.

Bạch Quá tâm trung đã sáng tỏ, xem ra Lâm Nhiên Tu biến hóa rất lớn, ở cái này ốc đảo thể nhưng ngồi trên minh chủ vị trí, cũng không biết có hay không hấn bạch cốt vương mà phong cảnh.

“Không cần tin tưởng bọn họ lời nói, Lâm minh chủ làm người chính trực nhiệt huyết, căn bản không phải bọn họ nói như vậy bất kham. Các người cũng nghe thấy, bọn họ trong miệng nói chính là phản minh, phản minh đúng là phản ta Lâm minh đối thủ một mắt một còn, ngàn vạn không thể tin tưởng!” Nam tử khi nói chuyện đã lấy ra vũ khí, hấn chuẩn bị chịu chết một trận chiến.

“Tiểu tặc, đừng vội trình miệng lưỡi lợi hại, người đã chết đến số lẻ!” Thi Đức Long cười lạnh liên tục, thạch khương tuyến hôm nay hấn phải chết, hấn nhưng không cho rằng Bạch Quá sẽ trợ giúp như vậy một cái chưa từng gặp mặt người.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Cuồng Sát phủ

“Ta và các người liều mạng!” Thạch Khương Tuyến huy động trong tay đại đao, vọt đi lên.

“Tim chết.” Thi Đức Long nhẹ nhàng băng quơ một câu, triển tay gian Cuồng Sát phủ xuất hiện, chính là một phủ siêu Thạch Khương Tuyến bỏ qua đi.

Cường đại phủ ý làm Thạch Khương Tuyến trong lòng lạnh cả người, hấn vô pháp lại trở lại lâm minh chủ bên người, hấn nhắm lại hai mắt.

“Oanh!”

Tiếng vang qua đi Thạch Khương Tuyến phát hiện hấn cũng chưa chết, chính nghi hoặc thời điểm nghe thấy một cái lạnh lùng thanh âm vang lên, “Bằng hữu người là có ý tứ gì, hay là muốn nhúng tay ta phản minh sự tình?”

Thi Đức Long sắc mặt âm trầm, Bạch Quá nếu ra tay giúp trợ Thạch Khương Tuyến, kia chiến cuộc liền sẽ biến phiên toái lên, tuy rằng bọn họ ba cái có thể giải quyết bốn người này, nhưng khẳng định sẽ bị thương, đây là ngoài ý liệu sự tình.

Bạch Quá khinh thường nói: “Phản minh tính cái trứng, người này ta bảo định rồi!”

Không nghĩ tới cái này bạch y nam tử nói trở mặt liên trở mặt, Thi Đức Long giận cực phản cười, “Thực hảo, ta đảo muốn nhìn ngươi có hay không bồn sự này xen vào việc người khác!”

Khi nói chuyện đã là một phủ bồ ra, phủ cuốn lên cường đại nguyên lực sát khí, lao thẳng tới Bạch Quá.

Bạch Quá khoát tay, ngăn trở sắp động thủ Thạch Khương Tuyền. Bạch Kim trường thương đột nhiên một kích nơi này, nhất điểm hồng mang xuất hiện, trở thành thẳng tắp thương một đạo phong cảnh tuyền.

Thi Đức Long khoe miệng lộ ra cười lạnh, ở hân như thế mạnh mẽ một phủ hạ liên tính là đối phương xuất động toàn lực cũng khó có thể chặn lại. Nhưng tùy cơ hân sắc mặt liên thay đổi, hơn nữa trở nên rất khó xem.

Hắn thấy Cuồng Sát phủ bồ ra đi sát ý cùng uy lực toàn bộ bị đối phương giao sạch sẽ, nhất điểm hồng mang nhanh chóng đi vào trước mắt hắn, hắn thậm chí liên đối phương thi triển cái gì kỹ năng đều không có thấy rõ, ẩn đường lấy là máu tươi nhỏ giọt.

“Chúng ta đi.” Thi Đức Long bên người hai cái nam tử nhanh chóng quyết định, liền phải rời đi nơi này.

Có thể nhanh như vậy thời gian liền giết chết Thi Đức Long người căn bản không phải bọn họ hai cái có thể chống lại, ai có thể nghĩ đến một cái vừa mới tiến nhập ốc đảo người thể nhưng có như vậy thực lực?

“Muốn chạy?” Đây sẽ không cần Bạch Quá ra tay, Phong Thiên Dật cùng Thạch Khương Tuyền lấy là vọt đi lên, mấy phen đánh nhau lúc sau, kia hai người đều không ngoại lệ bị giết.

Phong Thiên Dật lại đây sau đem kia hai người túi trữ vật giao cho Bạch Quá, Bạch Quá không có muốn, mở miệng nói: “Bọn họ đồ vật các ngươi phân đi, ta chỉ cần kia Thi Đức Long phủ.”

Thi Đức Long thực lực giống nhau, tuy rằng so với Thạch Khương Tuyền tới nói phải mạnh hơn rất nhiều, nhưng cùng chính mình so sánh với vẫn là kém một chút.

Cuồng Sát phủ mới là Thi Đức Long trọng bảo, cái này phủ Bạch Quá trước kia liền chú ý quan sát, này tuyệt đối không dưới cùng giống nhau trung phẩm linh khí.

Đương Bạch Quá cầm lấy Cuồng Sát phủ thời điểm, mới biết được chính mình tưởng sai rồi. Đây chẳng những là một kiện hảo bảo vật, lại còn có là một kiện thượng phẩm linh khí!

Nói thật, Bạch Quá tiến vào Tu Chân giới lâu như vậy, còn chưa bao giờ đạt được quá một kiện thượng phẩm linh khí, này Cuồng Sát phủ trung sát ý và mãnh liệt mệnh mông, mà Thi Đức Long lại chỉ là đem này kích phát ra sáu phần chỉ nhất sát ý.

Này ngoạn ý dừng ở Thi Đức Long trong tay liền cùng rác rưởi không sai biệt lắm, Bạch Quá lập tức luyện hóa đem này nắm với trong tay, bỗng nhiên sát ý bạo khởi, Phong Thiên Dật ba người ánh mắt biến đổi, đồng thời nhìn về phía bạch qua tay trung phủ, trách không được Bạch Quá muốn này phủ, nguyên lai nó lợi hại như vậy.

Này cuồng bạo sát ý căn bản không phải Thi Đức Long thi triển khi như vậy, lúc này phủ chung quanh thậm chí đều có màu đỏ sậm dòng khí bắt đầu khởi động, này đó dòng khí đều là sát ý, này đến rất mạnh sát ý mới có thể ngưng tụ ra như vậy dòng khí?

Bạch Quá tâm trung đại hỉ, lần này tới ốc đảo không có đến không, vừa mới tiến nhập nơi này liền có người đem này bảo đưa tới cửa tới, còn hảo là hắn Bạch Quá phát hiện, bằng không hạ xuống người khác trong tay hắn cần phải hối hận chết.

Thu liễm sát ý sau Bạch Quá đem phủ trực tiếp bồi ở trên lưng, mà Bạch Kim trường thương tắc thu lên, tuy rằng Bạch Kim trường thương cấp bậc không có này Cuồng Sát phủ cao, nhưng Bạch Kim trường thương tài chất lại không phải giống nhau Linh Khí có thể bằng được, huống hồ còn có hồng nguyên thạch, loại này vũ khí lưu trữ gấp gờ cường địch lại dùng nhất thích hợp bất quá.

Gặp gờ giống nhau đối thủ, không, liên tính gặp gờ mạnh mẽ đối thủ, Cuồng Sát phủ cũng có thể đem này chém giết, Bạch Quá có thể cho Bạch Kim trường thương hảo hảo nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng đối Bạch Quá phủ không có gì hứng thú, Miêu Thiên Phụng là nữ nhân, dùng không thói quen như thế sát ý vũ khí, Phong Thiên Dật cũng không thói quen dùng phủ, nói nữa người là Bạch Quá giết, Bạch Quá vẫn kiện quan trọng vũ khí cũng bất quá phân đi?

Thạch Khương Tuyền đối với bạch qua tay trung vũ khí nhưng thật ra nóng bỏng, nhưng lại đem loại này nóng bỏng đặt ở trong lòng. Đây là hắn ân nhân cứu mạng, hắn cũng không dám có cái gì không an phận chi tưởng.

“Đa tạ tiền bối ân cứu mạng.” Thạch Khương Tuyền tiến lên chấp tay thi lễ.

Bạch Quá khoát tay, “Không cần khách khí, ta nhận thức các ngươi lâm mình chủ, ra tay cứu giúp cũng là hắn là.”

Thạch Khương Tuyền ngăn ra, ngay sau đó mở miệng nói: “Không biết tiền bối họ gì?”

“Không dám, ta họ bạch. Bạch Quá.”

“Người chính là Bạch tiền bối?” Thạch Khương Tuyền càng là cung kính, không nghĩ tới ở chỗ này có thể gặp được Bạch tiền bối, trách không được hắn ra tay như thế bá đạo lợi hại.

Bạch Quá sững sốt, Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng cũng là ngẩn ra, không nghĩ tới ở loại địa phương này cũng có người nhận thức Bạch Quá, Bạch Quá rốt cuộc cái gì lai lịch?

Cái này nghi vấn đã ở Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng trong lòng thật lâu, nhưng bọn hắn sẽ không đi hỏi Bạch Quá là cái gì lai lịch, tựa như Bạch Quá không hỏi bọn họ là cái gì lai lịch giống nhau.

“Người nhận thức ta?” Bạch Quá nghi hoặc hỏi một câu, liền tính hắn nhận thức Lâm Nhiên Tu cũng không đến mức làm Lâm Nhiên Tu nhận thức người cũng nhận thức hắn đi?

“Không chỉ có ta nhận thức tiền bối, chúng ta làm mình trên dưới người đều nhận thức tiền bối.” Thạch Khương Tuyền cười hắc hắc nói: “Nói vậy Bạch tiền bối đã là Phân Thân cảnh tu vi đi?”

Thạch Khương Tuyền hỏi hắn cái này, Bạch Quá thật là có chút mặt đỏ. Lúc trước Lâm Nhiên Tu tu vi cùng hắn kém rất nhiều, hiện tại Lâm Nhiên Tu tu vi đều ở hắn phía trước, đã là Phân Thân cảnh cường giả, nhưng phi thiên độn địa.

Mà hắn vẫn là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ, liền đại viên mãn cũng không đạt tới.

“Ta còn là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ.” Bạch không thực lời nói nói thật, không có gì mặt đỏ.

Thạch Khương Tuyền cũng biết chính mình hỏi không nên hỏi, vội vàng pha trò nói: “Ta đây mang ba vị tiền bối đi làm mình sở tại đi.”

“Làm phiền.” Bạch Quá gật gật đầu.

Thạch Khương Tuyền kỳ thật đối Bạch Quá vẫn là rất bội phục, Khai Nguyên cảnh hậu kỳ thực lực, thế nhưng có thể giết chết có được Cuồng Sát phủ Thi Đức Long, như vậy thực lực chỉ sợ chỉ có làm mình chủ mới có thể cùng chi đối địch.

Bốn người trải qua rừng cây sau đập vào mắt chính là một cái thật lớn hồ nước, hồ nước chung quanh có rất nhiều linh thảo, đại đa số đều là một bậc đến ba cấp linh thảo chi gian, tứ cấp cũng có vài cọng, nhưng không nhiều lắm.

Bạch Quá ba người thấy liền muốn đi ngắt lấy, Thạch Khương Tuyền cười nói: “Nơi này linh thảo tuy rằng nhiều, nhưng đều là phẩm cấp tương đối thấp linh thảo, nếu ba vị tiền bối thích luyện đan, nhưng thật ra có thể cùng làm mình chủ nói một tiếng, hắn sẽ cho các người càng tốt linh thảo.”

“Mà nơi này linh thảo giống nhau là không có người ngắt lấy, liền tính là mặt khác liền mình cũng là như thế, ốc đảo tài nguyên nhiều hơn, nhất không thiếu chính là linh thảo, chúng ta vẫn là trước lên đường đi.” Thạch Khương Tuyền nói xong nhìn về phía Bạch Quá ba người, nếu bọn họ còn muốn đi ngắt lấy, kia hắn chỉ có thể nhiều chờ một đoạn thời gian.

Bạch Quá ba người trên mặt hồng triều dần dần lui ra, hợp lại bọn họ bị người ta trở thành chưa hiểu việc đời người, thế nhưng ba cấp tứ cấp linh thảo cũng không ai ngắt lấy, hơn nữa ốc đảo linh thảo nhiều hơn?

Thạch Khương Tuyền đã nói đến cái này phân thượng, liền tính Bạch Quá da mặt lại hậu cũng ngượng ngùng đi ngắt lấy, dù sao Lâm Nhiên Tu nơi đó nhiều thực, đến lúc đó nhiều muốn vài cọng tốt đó là.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Lâm minh chủ

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng cũng không nói lời nào, liền chờ Bạch Quá mở miệng.

“Thạch đạo hữu dẫn đường đi.” Bạch Quá cũng có chút vô ngữ.

Thạch Khương Tuyền cười cười tiếp tục dẫn đường, kỳ thật Bạch Quá dám người hành động là không có sai, liền tính là hắn vừa tới ốc đảo thời điểm cũng là như thế này, thậm chí hắn liền một bậc linh thảo đều không buông tha.

Chỉ là sau lại tầm mắt trông trái mới biết được chính mình trước kia là nhiều có ý tứ, hiện tại hẳn thấy những cái đó ba cấp linh thảo tứ cấp linh thảo đều sẽ không thực động tâm.

Nếu hẳn là đan sư nói sẽ không chút do dự thái đi nơi này linh thảo, thực đáng tiếc hẳn không phải đan sư. Nếu Thạch Khương Tuyền biết Bạch Quá ba người tất cả đều là đan sư không biết sẽ có cảm tưởng thế nào.

Một đường đi vội, hoàng hôn rơi xuống. Bạch Quá xa xa liền thấy khói bếp lượn lờ dâng lên, ở một chỗ bình nguyên phía trên.

Này bình nguyên thực rộng lớn, bốn phía hoa cỏ rất nhiều, linh thảo cũng nhiều không kể xiết. Không có một con yêu thú, nhưng thật ra rất nhiều qua lại đi lại dòng người.

Này Lâm Nhiên Tu chân sẽ chọn địa phương, như vậy cái hảo địa phương bị hẳn chiếm hữu, nói vậy nhặt từ quá đến không tòi.

Bạch Quá nghĩ nghĩ, người đã đi tới một chỗ thật lớn nhà bạt trước, này thật lớn nhà bạt không thua bất luận cái gì một chỗ vật kiến trúc. Bạch Quá vẫn là lần đầu nhìn thấy như thế khổng lồ nhà bạt.

Nhà bạt tiện nội lưu bắt đầu khởi động, Bạch Quá tiến vào nơi này sau không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý, tất cả mọi người đều thực bình thường các làm các sự.

Thạch Khương Tuyền dẫn bọn hẳn đi vào tầng cao nhất một chỗ phòng cửa, đối với Phong Thiên Dật hai người nói: “Nhị vị tiền bối, ta cho các ngươi tìm một cái chỗ ở, mời theo ta đến đây đi.”

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng liền tính lại bốn cũng biết Thạch Khương Tuyền là không cho bọn họ tiến vào phòng này, vì thế đem ánh mắt nhìn về phía Bạch Quá.

Bạch Quá gật gật đầu, hẳn tưởng đơn độc thấy Lâm Nhiên Tu. Hai người tùy Thạch Khương Tuyền rời đi, Bạch Quá mục quang ngừng ở cửa gỗ thượng, không có quét xuất thần thức quan sát bên trong.

“Lão bằng hữu vào đi.”

Phòng trong truyền ra đã quen thuộc lại xa lạ thanh âm.

Bạch Quá do dự một chút, cuối cùng vẫn là đẩy ra cửa gỗ đi vào.

Phòng trong ánh sáng thiên âm, nhưng còn xem như thấy rõ người. Một cái dáng người trung đẳng nam tử đưa lưng về phía Bạch Quá, một thân hắc y vẫn là như vậy thấy được, nhìn như cô độc bóng dáng, lại toát ra khí thế cường đại.

“Nhiên... Lâm minh chủ, đã lâu không thấy.” Bạch Quá vốn định kêu Nhiên Tu, nhiên hẳn phát hiện chính mình thế nhưng kêu không ra khẩu, trước mắt người nam nhân này cho hẳn cảm giác không giống như là trước kia Lâm Nhiên Tu.

Nói bên miệng nói chính là cho hẳn đổi thành Lâm minh chủ, Bạch Quá cũng bình thường trở lại, mỗi người đều có chính mình kỳ ngộ cùng biến hóa, chỉ cần Lâm Nhiên Tu vẫn là Lâm Nhiên Tu là được.

Lâm Nhiên Tu xoay người lại, ngăn ngừa mấy năm năm tháng ở trên mặt hẳn để lại thành thực hơi thô, không hề như vậy non nớt, ngược lại mà có vẻ lão đạo rất nhiều.

Bạch Quá nhìn ra tới Lâm Nhiên Tu biến hóa rất lớn, hẳn càng muốn biết mấy năm nay hẳn là như thế nào lại đây.

“Cùng ta còn khách khí?” Lâm Nhiên Tu làm cái thỉnh thủ thế, làm Bạch Quá ngồi xuống nói.

Bạch Quá ha ha cười, ngồi xuống sau nói: “Ta cũng không dám, ngươi chính là Lâm minh chủ.”

Lâm Nhiên Tu mắng nói: “Vậy ngươi vẫn là Bạch Cốt Vương mà vương đâu?”

“Ha ha ha...” Nói mấy câu liền đem hai người lôi trở lại từ trước, trở nên không hề xấu hổ.

Bạch Quá tùy tiện xả vài câu sau mở miệng nói: “Ngươi mấy năm nay là như thế nào lại đây?”

Lâm Nhiên Tu nghe thấy bạch hỏi đến cái này, ánh mắt có chút ám nhiên. Chậm rãi đứng lên, ánh mắt nhìn ra xa nơi xa ngọn núi, từ từ nói: “Ngươi đi rồi mấy tháng sau, ta thu được một phong thư nặc danh, này phong thư là sư phó của ta phát tới.”

“Sư phụ ngươi không phải đã chết sao? Nếu là thư nặc danh, vậy ngươi lại là như thế nào biết phát này tin người là sư phụ ngươi?” Bạch Quá tuyệt đối này trong đó có chút vấn đề, nhưng lại không thể nói tới nơi nào có vấn đề.

Lâm Nhiên Tu đạo: “Tin trung nội dung là sư phó của ta bút tích không sai, hơn nữa cũng đánh thượng nguyên lực ấn ký, cái này không có sai. Nhưng là này phong thư năm đầu có chút xa xăm, không phải gần mấy năm vọng lại.”

“Có ý tứ gì?” Bạch Quá cũng đứng lên, hẳn ẩn ẩn cảm giác này trong đó có bí ẩn.

“Đây phong thư là ở sư phó của ta sau khi chết phát lại đây tin, nói cách khác đây phong thư ở ta niên thiếu thời điểm liền có, chẳng qua vẫn luôn không tới trong tay của ta mà thôi.” Lâm Nhiên Tu trong giọng nói lộ ra dụng tâm tư sát ý.

“Kia vì sao gần mấy năm người mới thu được này tin tức đã điều tra xong sao?”

Lâm Nhiên Tu tự cổ tự nói: “Đây phong thư trung chỉ có tam dạng đồ vật, đệ nhất dạng là một trương bản đồ, mặt khác hai cái phân biệt là một trương chữ viết, cùng một khối lệnh bài.”

Bạch Quá không có đánh gãy, tiếp tục lắng nghe.

“Thứ này vốn là sư phó của ta trước khi chết muốn giao cho ta đồ vật, nhưng là lại bị Đại sư huynh của ta cầm đi. Sau đó Đại sư huynh của ta cũng không có đem mấy thứ này cho ta tính toán, vẫn luôn giấu đi, ta cũng liền vẫn luôn cũng không biết.

Thẳng đến mấy năm trước một ngày, ta mới thu được này không thể hiểu được tin. Khi ta bắt được tin sau liền biết được một chút sự tình, cho nên ta đi tới Tử Vong Lưu Sa hải, trải qua quá sinh tử một đường sau ta tiến vào ốc đảo, cũng được đến sư phó để lại cho ta truyền thừa.

Bởi vì này truyền thừa tương đối đặc thù, cần thiết có được ám linh căn nhân tài có thể đạt được, cho nên ta sư huynh căn bản không thể nể hà, lại không nghĩ rằng để lộ tiếng gió, tin cũng không có. Đãi ta được đến truyền sau một chút sự tình cũng dần dần sáng tỏ, ta đem ta sư huynh tạo thành liên minh tiếp nhận lại đây, hẳn không phục cùng ta vung tay đánh nhau, trong lúc ta thẳng cấp tới rồi tách ra cảnh lúc đầu, đánh bại ta sư huynh, đoạt lại Lâm minh.

Các người trên đường tao ngộ ta cũng biết, kia phân minh chính là ta sư huynh sáng lập đối phó Lâm minh tồn tại, này hết thấy vốn là bởi vì truyền thừa cùng quyền lực, nếu ta sư huynh lúc trước nói cho ta biết, ta sẽ không chút do dự nhường cho hắn, nhưng hắn lại không có nói cho ta biết, thế nhưng đem ta đường gốc từ lừa gạt, ta như thế nào có thể vẫn chịu được?”

Nói nói nơi này Bạch Quá đã hoàn toàn minh bạch, Lâm Nhiên Tu sở dĩ biến thành như bây giờ, tất cả đều là bởi hắn sư huynh ban tặng. Nhưng Bạch Quá duy nhất tưởng không rõ chính là, là ai đem Lâm Nhiên Tu sư phó lá thư kia cấp trộm ra tới đưa đến Lâm Nhiên Tu trong tay?

Người này nhất định còn ở Lâm minh nội, hoặc là ở phản minh bên trong. Bất quá này không phải Bạch Quá sở muốn suy xét, phỏng chừng Lâm Nhiên Tu cũng nghĩ đến vấn đề này, chẳng qua còn không có giải quyết thôi.

“Người lúc trước đoạt lại Lâm minh thời điểm vì sao không đem người sư huynh giết, còn thả hổ về rừng?” Bạch Quá lắc lắc đầu, hắn sư huynh loại người này phẩm chất đã không có gì nhưng nói, loại người này thả hổ về rừng kết quả chính là hiện giờ phản minh, vốn dĩ Lâm Nhiên Tu đem hắn sư huynh giết liền căn bản không có nhiều chuyện như vậy.

Hiện giờ này sinh ra phản minh như vậy đối đầu, thật là không có việc gì tìm việc. Việc này là Lâm Nhiên Tu, hắn quản không được.

Tuy rằng Lâm Nhiên Tu cũng là hắn Bạch Cốt Vương mà một phần tử, nhưng trước mắt tới nói Lâm Nhiên Tu thân phận là Lâm minh minh chủ.

Cũng không biết Bạch Cốt Vương mà hiện tại như thế nào, Bạch Quá mơ hồ gian có chút lo lắng, nếu hắn làm tiểu thanh bọn họ làm sự tình không có tác dụng, kia Bạch Cốt Vương mà liền nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Thập phương liên minh

“Dù sao cũng là đồng môn một hội, ta hà tất muốn như thế tuyệt tình.” Lâm Nhiên Tu lắc lắc đầu.

Bạch Quá khinh thường nói: “Người đối đãi hắn là đồng môn, người có thể tưởng tượng quá hắn là như thế nào đối đãi người?”

Những lời này đích xác làm Lâm Nhiên Tu im lặng, hắn không có nói nữa, bởi vì hắn biết Bạch Quá nói chính là sự thật, hắn đối đãi kiểu ta mộ là đồng môn, nhưng kiểu ta mộ lúc này xem hắn sớm đã không phải đồng môn đi?

Bạch Quá cũng không có nói nữa, loại này vấn đề hắn tin tưởng Lâm Nhiên Tu chính mình sẽ suy nghĩ cẩn thận, chỉ là làm cùng không làm vẫn đề.

Nếu Lâm Nhiên Tu muốn diệt phản minh, hắn Bạch Quá sẽ cái thứ nhất đứng ra hỗ trợ. Nếu Lâm Nhiên Tu tiếp tục như vậy, kia hắn đãi một đoạn thời gian cũng sẽ lựa chọn rời đi, xem trước mắt bộ dáng, Lâm Nhiên Tu hiển nhiên sẽ không cùng hắn đi.

“Cái này cho người...” Bạch Quá triều Lâm Nhiên Tu ném ra một thứ.

Lâm Nhiên Tu xoay người tiếp được Bạch Quá cho hấn đồ vật, một đôi mắt tức khắc nở rộ ra tia sáng kỳ dị. Thực hiển nhiên, thứ này với hắn mà nói rất quan trọng.

“Người từ nơi nào tìm được, ta chính là tìm thật lâu đều tìm không thấy nó.” Lâm Nhiên Tu vuốt ve đen nhánh trăm mã đao, trong mắt tràn đầy yêu quý chỉ sắc.

Cây đao này đối với Lâm Nhiên Tu tu luyện nói rất quan trọng. Bạch Quá cũng rất rõ ràng. Năm đó Lâm Nhiên Tu ném cây đao này thời điểm rất là hoảng loạn, hắn hỗ trợ tìm về sau còn lại là hi vọng mà khóc.

“Người đao đừng ở chết lưu sa hải cực ác đồ đệ trong tay, ta giúp người cướp về.” Bạch Quá đúng sự thật nói.

Lâm Nhiên Tu đột nhiên hỏi nói: “Người đem cực ác đồ đệ làm sao vậy?”

Bạch Quá kinh ngạc nhìn Lâm Nhiên Tu, Lâm Nhiên Tu ý thức được chính mình hiện tại hành động ở bạch xem qua thực khác thường, vì thế giải thích nói: “Kia cực ác đồ đệ tuy là ngoại nhân khen thực hiểm ác, không chuyện ác nào không làm. Nhưng kỳ thật đều không phải là như thế, trong đó cũng có rất nhiều thiện lương hạng người, ta chỉ là muốn biết người có hay không đem kia lấy ta đao người giết mà thôi.”

Nguyên lai là như thế này, bạch ló đi nhỏ: “Ta chỉ giết bọn họ một người, còn lại đều thả chạy.”

Lâm Nhiên Tu gật gật đầu, Bạch Quá cá tính hắn là biết đến, khả năng phía trước có hiểu lầm giết kia cũng không có biện pháp.

Bất quá cực ác đồ đệ có chút cũng là xứng đáng, không có việc gì tìm việc thế nào cũng phải tìm được Bạch Quá trên người, kia không phải tìm chết sao?

Lâm Nhiên Tu hiện tại đều có thể cảm giác được Bạch Quá cường đại, năm đó hắn tu vi nhỏ yếu thời điểm, cảm giác Bạch Quá là một tòa vô pháp vượt qua núi lớn, mà hiện tại vẫn như cũ có loại khó có thể vượt qua cảm giác.

Có thể là tâm lý tác dụng, rốt cuộc hắn hiện tại so Bạch Quá tu vi cao, một cái đại cảnh giới chênh lệch cũng không phải là tốt như vậy đền bù.

“Có đao này, mặt khác liên minh cũng đừng nghĩ lại khi dễ chúng ta.” Lâm Nhiên Tu khước miệng hơi hơi mỉm cười, quanh thân hắc khí lượn lờ.

Bạch Quá đều thiếu chút nữa quên Lâm Nhiên Tu linh căn là ám hệ, cũng chính là hắc ám linh căn. Loại này linh căn người sở hữu chủ định là một phương ác hùng, từ xưa hắc ám linh căn liền không được trường tồn hậu thế, nếu không sẽ đã chịu thể nhân đánh giết.

Bạch Quá đã có chút minh bạch Lâm Nhiên Tu vì gì sẽ ở chết lưu sa hải, giống Lâm Nhiên Tu loại này tu sĩ, không trưởng thành lên phía trước có lẽ không có người quan hệ, nhưng là một khi trưởng thành lên sau liền sẽ trở thành nhiều mặt thế lực đuổi giết người.

Bởi vì loại này linh căn quá hiếm thấy, khó trách Lâm Nhiên Tu sư phó muốn đem hắn làm ra chết lưu sa hải, nếu không phải hắn sư huynh duyên cớ, nói vậy đã sớm đi vào chết lưu sa hải.

Bạch Quá thể nhưng còn vọng tưởng Lâm Nhiên Tu cùng hắn trở lại Bạch Cốt Vương mà, này quả thực chính là cái chê cười.

Trừ phi chờ ngày nào đó hai người trong đó một người có thể phiên vân phúc vũ, không bao giờ dùng cố kỵ bất luận cái gì sự tình, kia muốn đi nào đều có thể, nhưng là hiện tại không được.

Có lẽ Lâm Nhiên Tu khả năng muốn vẫn luôn đãi ở chỗ này, thậm chí là cả đời đều không thể rời đi nơi này.

Nghĩ đến đây Bạch Quá có chút chua xót, Lâm Nhiên Tu trước kia bộ dáng còn rõ ràng trước mắt, khi đó chính là vừa nói vừa cười, tươi cười luôn là treo ở trên mặt, mà hiện tại lại thiếu kia vẻ tươi cười, nhiều vài phần thành thực.

“Có không cùng ta nói nói về này ốc đảo sự tình?” Bạch Quá lại ngồi xuống.

Lâm Nhiên Tu lúc này tâm tình thực hảo, tiếp đón một người hầu hạ trà nước, ngồi xuống sau êm tai nói tới.

“Ốc đảo cái này địa phương tựa hồ là thượng cổ đại năng sáng lập ra tới địa phương, nơi này cực kỳ giống tiểu thế giới. Có thể là bởi vì cái kia đại năng ngã xuống sau, chết lưu sa trong biển mới xuất hiện cái này kêu ốc đảo địa phương.”

Cũng chính như đại gia đoán rằng giống nhau, cái này ốc đảo cùng tiểu thế giới không có gì khác nhau, muốn tiến vào nơi này trừ phi trận nói quá quan, hoặc là có được ốc đảo vịnh mọc đầu gối làm thành lệnh bài, mới có thể tiến vào ốc đảo.”

Nói nơi này Lâm Nhiên Tu nhìn thoáng qua Bạch Quá, hỏi: “Đại ca người lại là vào bằng cách nào?”

Bạch Quá nao nao, thật lâu không nghe thấy Lâm Nhiên Tu kêu hắn đại ca, hoặc là nói trước kia bọn họ ở Bạch Cốt Vương mà thời điểm Lâm Nhiên Tu cũng sẽ không như vậy kêu hắn, chẳng lẽ tiểu tử này thông suốt?

“Tùy ta cùng nhau tới hai cái bằng hữu trung có một cái ở trận trên đường có chút tạo nghệ, ta đi theo học điểm, sau đó liền vào được.” Loại chuyện này căn bản là không có gì hảo đầu điểm.

Lâm Nhiên Tu thật sâu nhìn thoáng qua Bạch Quá, Bạch Quá vẫn là như vậy xuất sắc, thế nhưng liền trận nói cũng học xong da lông, không hổ là Bạch Cốt Vương mà vương.

Bất quá một ít rác rưởi trận pháp ở hắc đạo hạ chỉ cần một đao, là có thể đem này bỏ ra, đây là có đao cùng vô đao khác nhau.

Lâm Nhiên Tu nói tiếp: “Cái này địa phương tồn tại năm đầu cũng có chút lâu rồi, nhưng là trong đó thiên tài địa bảo xác vẫn như cũ không thấy thiếu, thế cho nên một ít ác nhân tại đây cảm thấy, bọn họ vô pháp trở lại ngoại giới, chỉ có thể ở ốc đảo sinh hoạt, cho nên liền sáng lập liên minh.

Ốc đảo tổng cộng có mười đại liên minh, cơ hồ toàn bộ khởi phạm đế quốc cùng trời cao đế quốc không chỗ nhưng về người đều tại đây, hình thành một cỗ thật lớn thế lực.

Trải qua chia cắt lúc sau, mười đại liên minh thành lập, vốn dĩ từ ta sư huynh sáng lập gọi là mộ minh, ta tiếp nhận sau đổi thành lâm minh. Hắc phản minh chẳng qua là nhị lưu liên minh, hiện tại trên cơ bản đối ta ảnh hưởng không lớn.

Nơi này chân chính muốn đề chính là còn lại liên minh, còn lại chín đại liên minh không có một cái là ăn chay, nếu không phải ta thăng cấp tới rồi tách ra cảnh, chỉ sợ lâm minh đều phải sụp đổ.....”

“Ý của ngươi là còn lại liên minh mỗi một cái minh chủ đều là tách ra cảnh?” Bạch Quá có chút vô ngữ, nơi này người tách ra cảnh cơ hồ chính là vô địch tồn tại, nếu mười liên minh tất cả đều là tách ra cảnh cường giả, kia chính là có chơi.

Lâm Nhiên Tu lắc lắc đầu, “Ngươi đoán đúng phân nửa. Còn lại chín đại liên minh trên cơ bản đều có hai cái tách ra cảnh cường giả. Mà mạnh nhất hồng minh còn lại là có ba cái tách ra cảnh cường giả.”

“Nhiều như vậy?” Bạch Quá ngạc nhiên, nếu đúng như Lâm Nhiên Tu theo như lời giống nhau, kia mấy năm nay Lâm Nhiên Tu là như thế nào nhìn qua tới?

Quả nhiên thời gian lệnh người trưởng thành, lúc trước cái kia sợ đông sợ tây, sợ quỷ sợ quái Lâm Nhiên Tu đã thành thực, hiện tại đã có thể một mình đâm đường một phía.

“Chúng ta lâm minh là đếm ngược đệ nhị, có thể tồn tại đã thực gian nan, còn muốn phòng ngừa phản minh đánh lén, nói thật ta đều có chút mệt mỏi.” Lâm Nhiên Tu bỗng nhiên cười cười, “May mắn ngươi đã đến rồi, còn đem ta hắc chết trăm long đao mang về, ít nhất hiện tại ta lâm minh vị trí là ổn.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125 : Linh thảo thành đôi

“Cũng hảo, ta liền giúp ngươi một phen.” Bạch Quá vỗ tay một cái tỏ vẻ duy trì.

Lâm Nhiên Tu đột nhiên hỏi nói: “Bạch Cốt Vương mà thế nào?”

Nói thật Lâm Nhiên Tu rất muốn biết Bạch Quá mấy năm nay quá đến như thế nào, bất quá trực tiếp hỏi Bạch Cốt Vương mà biết đến tình huống càng nhiều một ít, Bạch Quá hẳn là đều sẽ nói.

Bạch Quá lắc lắc đầu nói: “Ta đã có đoạn thời gian không đi trở về, hiện tại Bạch Cốt Vương mà tình huống như thế nào ta đều không hiểu biết. Mấy năm nay ta đều ở Đan Miếu, không có thời gian trở về, chờ từ nơi này rồi đi sau ta sẽ hỏi một chuyến Bạch Cốt Vương mà.”

“Đan Miếu?” Lâm Nhiên Tu hưng phấn nói: “Ngươi hiện tại hồi sẽ luyện đan?”

Bạch Quá liếc liếc mắt một cái Lâm Nhiên Tu đạo: “Vô nghĩa.”

“Ha ha ha.” Lâm Nhiên Tu bỗng nhiên cười ha ha lên, làm cho Bạch Quá không biết làm sao.

“Chúng ta lâm minh liền thiếu đan sư, ngươi vừa lúc bỏ cái này chỗ hỏng.” Lâm Nhiên Tu tựa hồ cảm thấy lời này nói có chút biệt ngữ, vì thế giải thích nói: “Là cái dạng này, tuy rằng chúng ta có đại lượng linh thảo, nhưng không có luyện đan sư, cho nên linh thảo chỉ có thể nhìn không thể dùng, ngươi hẳn

là biết loại này thống khổ.”

Bạch Quá gãi gãi đầu, hần thật đúng là không biết loại này thống khổ. Bất quá hần ánh mắt sáng lên, Lâm Nhiên Tu nơi này linh thảo nhiều như vậy, kia chẳng phải là hần tướng thăng cấp càng cao trình tự đan sư cũng có thể?

“Ý của ngươi là, các ngươi nơi này có rất nhiều linh thảo, nhưng là chỉ còn thiếu đan sư?” Bạch Quá nặng tâm hỏi một lần Lâm Nhiên Tu vấn đề này.

“Không sai.” Lâm Nhiên Tu vẫn như cũ đắm chìm ở vui sướng bên trong.

Bạch Quá khoe miệng cười, nói: “Ta kia hai cái bằng hữu đều là đan sư, ngươi có phải hay không muốn cười đã chết?”

“Đều là đan sư!” Lâm Nhiên Tu kinh hi qua đi mình bạch lại đây, bạch lại đây tự Đan Miếu, kia hần mặt khác hai cái bằng hữu tự nhiên cũng là Đan Miếu, này sẽ làm mình muốn quật khởi, không có gì so với chính mình an tâm.

“Ta chỉ nghĩ rồi đi Từ Vong Lưu Sa hải lúc sau thăng cấp đến Phân Thân cảnh.” Bạch Quá liền này một cái ý tưởng, nếu có thể đạt được một ít thiên tài địa bảo vậy tốt nhất bất quá, nhưng là thực lực là ở đệ nhất vị, hần sau khi ra ngoài Tam chấp sự cùng Mã Ngọc Phượng còn đối hần như hổ rình mồi.

Không tăng cường thực lực liền không có tương lai đáng nói, những cái đó cường giả sẽ không cho hần trưởng thành lên cơ hội, cho nên hần phải hảo hảo nắm chắc cơ hội.

“Đây đều là việc nhỏ. Nếu ốc đảo đan sư rất nhiều nói, ta tưởng Phân Thân cảnh căn bản không ngừng như vậy vài người, còn sẽ càng nhiều.” Lâm Nhiên Tu tâm tình rất tốt, hần những cái đó linh thảo rốt cuộc hữu dụng vô nói.

Bạch Quá vỗ tay một cái nói: “Chỉ cần linh thảo đủ nhiều, cái gì cũng tốt nói.”

“Đại ca đi theo ta.” Lâm Nhiên Tu cười đứng lên, mang bạch đi qua một cái tương đối bí ẩn tầng hầm ngầm.

Cái này tầng hầm ngầm trông được lên bình đạm không có gì lạ, căn bản sẽ không làm người liên tưởng đến cái gì. Chờ đi đến cuối thời điểm mới nhìn thấy một cái cổ xưa cửa đá, đương Bạch Quá tiến vào phương diện này thời điểm trông mắt đều mau rơi xuống.

Cửa đá nội không gian rất lớn, ước chừng có mấy ngàn bình phương, trong đó toàn bộ đều là linh thảo, phủ kín mặt đất, mỗi cây linh thảo phía dưới có khối thẻ bài, viết chính là linh thảo cấp bậc cùng tên.

Trong đó một bậc cùng ba cấp linh thảo cơ hồ không có vài cọng, tứ cấp đến lục cấp linh thảo nhiều không kể xiết, thất cấp, thậm chí là bát cấp linh thảo đều có vài cây, đến nỗi cửu cấp linh thảo loại này bảm sinh cấp linh thảo Bạch Quá một gốc cây cũng không phát hiện.

Bất quá này vẫn như cũ làm hần chấn động thật lâu, tưởng phía trước hần ở bên hồ tưởng ngắt lấy những cái đó linh thảo căn bản là tính cái mao, so ra kém nơi này 1%.

“Thế nào, này đó linh thảo ngươi toàn bộ đều có thể dùng. Đương nhiên ngươi kia hai vị bằng hữu cũng có thể dùng, chúng ta không phải ngoại nhân.” Lâm Nhiên Tu đối với Bạch Quá kinh ngạc cảm thấy thực bình thường, nếu không kinh ngạc mới không bình thường.

Người bình thường, cho dù là đan sư thấy nhiều như vậy linh thảo cũng sẽ không khép miệng được ba, này đó linh thảo tại ngoại giới giá trị căn bản vô pháp cân nhắc, phú khả địch quốc cũng nói qua đi, chính là như vậy ngu.

Bạch Quá tâm đầu dâng lên lửa nóng, hần thậm chí tưởng vẫn luôn đãi ở Từ Vong Lưu Sa trong biển, nơi này quả thực là tu sĩ thiên đường, nếu hần đem này dư liên mình toàn bộ chế phục, vậy ý nghĩa chính mình có được vô cùng vô tận tài nguyên.

Bất quá này hiển nhiên có chút ý nghĩ kỳ lạ, bằng hần cùng Lâm Nhiên Tu lâm mình cũng không có khả năng đánh bại còn lại chín đại liên minh. Có thể chạy trốn tới loại địa phương này người không có mấy cái là đơn giản.

“Nơi này nhưng có luyện đan thất?” Bạch Quá nhìn đầy đất linh thảo có chút tay ngứa ngáy.

Lâm Nhiên Tu một lỏng tay tầng hầm ngầm chỗ sâu trong, “Nơi đó có bốn cái cửa đá, là dùng để cấp đan sư luyện đan, vốn dĩ ta cho rằng có thể tìm được mấy cái đan sư, nhưng ta lại tưởng sai rồi. Mấy năm nay một cái đan sư cũng chưa gặp được, cho nên gác lại thật lâu.”

“Hảo, đem ta kia hai vị bằng hữu gọi tới, ta cùng bọn họ tâm sự.” Bạch Quá cũng không có gì hảo cùng Lâm Nhiên Tu khách khí, bọn họ vốn dĩ chính là người quen, cũng là Bạch Quá sớm nhất mấy cái bằng hữu chi nhất.

Lâm Nhiên Tu gật gật đầu sau rồi đi, để lại Bạch Quá một người dưới mặt đất thất.

Tầng hầm ngầm trung hương vị thực nồng đậm, đại đa số đều là linh thảo phát ra mùi hương. Bạch Quá cẩn thận quan sát quá một ít linh thảo, có đều là ngoại giới hi hữu chủng loại, này ốc đảo không hổ là từ vong hoàn cảnh, có nguy hiểm tắc hữu cơ ngộ.

Lại một lát sau, cửa đá bị đẩy ra, Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng thấy này chồng chất như núi linh thảo cũng là tròn tròn mắt, đứng ở tại chỗ không nhúc nhích.

“Đừng ngốc đứng, chúng ta tới nói nói như thế nào phân phối đi.” Bạch Quá phát phát tay, đánh gãy hai người tự hỏi.

Phong Thiên Dật ngữ khí có chút vội vàng nói: “Bạch huynh, này đó linh thảo đều là lâm minh chủ?”

“Tự nhiên là của hần, ta vừa mới tới ốc đảo, sao có thể có như vậy nhiều linh thảo.”

Miêu Thiên Phượng cũng có chút miệng khô lưỡi khô, hỏi: “Bạch sư huynh, ngươi vừa rồi nói phân phối là có ý tứ gì?”

Bạch Quá cười thần bí, nhàn nhạt nói: “Này đó linh thảo hiện tại trên cơ bản là chúng ta ba người, cho nên ta nói phân phối là muốn cho các ngươi nhị vị cùng ta cùng nhau luyện đan, sau đó cung cấp cấp lâm minh người sử dụng. Đương nhiên, đầu to về chúng ta, các ngươi nguyện ý sao?”

Chỉ có ngọc tử mới không muốn, đương Bạch Quá nói ra lời này thời điểm Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng theo bản năng điểm rất nhiều lần đầu, khi bọn hần phát hiện chính mình có chút thất thố thời điểm tức khắc xấu hổ sắc mặt đỏ lên.

Bạch Quá lý giải bọn họ tâm tình, bực này vì thế từ trên trời giáng xuống kinh hi, liên tính là Đan Miếu trưởng lão cũng hưởng thụ không đến như vậy đãi ngộ, bọn họ có thể cự tuyệt mới là lạ.

“Nếu nhị vị không có ý kiến, chúng ta đây liền từ thấp nhất cấp linh thảo bắt đầu phân phối, ngũ cấp trở lên linh thảo chúng ta hiện tại còn dùng không thượng, trước từ ba cấp linh thảo bắt đầu xuống tay đi.” Bạch Quá mang theo hai người đi đến thấp nhất cấp linh thảo ra.

Nơi này ba cấp linh thảo chỉ có mấy trăm cây, Bạch Quá không có cùng bọn họ đoạt, làm Miêu Thiên Phượng gió êm dịu thiên dật chia đều, còn thừa ra tới Bạch Quá mới nhận lấy.

Chính hần nhân có không ít ba cấp linh thảo, cho nên nhiều lấy một ít thiếu lấy một ít không sao cả, rốt cuộc hần lập tức liền sẽ thăng cấp tam phẩm đan sư.

Rồi sau đó tứ cấp linh thảo mới là chủ chiến tràng, thời gian nhiều đến là, đối với bạch lại đây nói luyện đan có thể so tu luyện đơn giản nhiều, tu luyện có lẽ tu vi sẽ tăng lên đặc biệt chậm, nhưng luyện đan chỉ cần thuần thực độ có thể.

Bởi vì hần có đan quyết!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Kinh biến

Ba người phân phối hảo linh thảo sau trực tiếp tìm gian luyện đan thất tiến vào, chuẩn bị bắt đầu đánh sâu vào tiếp theo cái đan đạo cảnh giới.

Bạch Quá ở cửa treo lên bế quan thẻ bài, nếu Lâm Nhiên Tu có cái gì việc gấp cũng có thể trực tiếp đánh gãy hần.

Treo lên thẻ bài sau Bạch Quá tiến vào cửa đá nội, lần này hần không có lấy xuất trận bàn, mà là chính mình thiết trí một ít đơn giản trận pháp, hiện giờ hần lấy đi vào trận nói sư hàng ngũ, có thể không mượn dùng ngoại vật liền tốt nhất không mượn dùng.

Đương nhiên này ngoại vật chỉ chính là hần phía trước vẫn luôn sử dụng trận bàn.

Hiện tại hần tùy tiện thiết trí mấy cái đơn giản trận pháp căn bản không nói chơi, đơn giản thiết trí hảo trận pháp sau Bạch Quá từ nhãn trung lấy xuất thiên địch đan lô, hoàng đá lấy lửa ném nhập đan lô, từng cây linh thảo bày biện chỉnh tề, chuẩn bị bắt đầu luyện đan.

Bạch Quá tính toán lợi dụng một năm thời gian đem đan đạo, tu vi, trận nói toàn bộ tăng lên một chút, bởi vì hần cảm thấy lần này tới ốc đảo khẳng định không ngừng những việc này, Lâm Nhiên Tu tình cảnh cũng không phải rất lạc quan, hần yêu cầu nhiều làm điểm tính toán.

.....

Ốc đảo chỗ nào đó, lúc này hoàng hôn tới gần. Một người nam tử vội vã chạy tiến một chỗ vật kiến trúc trung, vật kiến trúc nóc nhà thượng đứng một người sắc mặt hung ác nham hiểm nam tử, phụ đôi tay.

“Minh chủ, Thi Đức Long đã chết!”

Phụ đôi tay nam tử lập tức quay đầu lại, nhìn về phía cúi đầu nam tử nói: “Ai làm?”

“Cái này tiểu nhân cũng không rõ ràng lắm. Nhưng lúc ấy Thi Đức Long đuổi giết chính là Thạch Khương Tuyền, tựa hồ Thạch Khương Tuyền có người trợ giúp, cho nên Thi Đức Long bị giết.”

“Lại là Lâm Minh!” Hung ác nham hiểm mặt nam tử hí mắt nói: “Cuồng Sát phủ ở nơi nào?”

“Bị bọn họ cầm đi.”

.....

Thời gian không nói gì, năm tháng tha đã. Phàm nhân sẽ nghênh đón tân một năm, đồng dạng cũng lớn tuổi một tuổi. Nhưng đối với bạch lại đây nói, cũng không có bất luận cái gì khác nhau.

Này một năm bề quan làm hắn có chút không hài lòng, ở đan đạo thượng thành tựu gần tới Tứ phẩm đan sư, hắn vốn tưởng rằng có thể bước vào ngũ phẩm cảnh giới, nhưng như thế nào nỗ lực đều không làm nên chuyện gì.

Một lò lò đan dược bị hủy, hắn đành phải từ bỏ thăng cấp ngũ phẩm đan sư ý tưởng. Lúc sau Bạch Quá đem tiên nhân tiền bối cho hắn trận nói ngọc giản lấy ra tới học tập, này một học chính là non nửa năm thời gian, hắn cũng không biết chính mình hiện tại trận nói đến tốt cùng như thế nào, tóm lại khẳng định so phía trước cường.

Đến nỗi tu vi Bạch Quá chỉ có thể lác đầu, thời gian còn lại hắn toàn bộ đều dùng để tu luyện, cũng chỉ là đem tu vi tăng lên tới Khai Nguyên cảnh tám tầng, kia chín tầng vách ngăn trước sau vô pháp đột phá.

Cửa đá mở ra, Bạch Quá thay đổi một bộ quần áo đi ra. Bên trái hai cái cửa đá là rộng mở, bên trong không có người.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng khi nào rời đi hắn cũng không biết, cũng không có kêu một chút chính mình, xem ra Lâm Minh không có gặp được cái gì chuyện phiền toái.

Mà khi Bạch Quá rời đi tầng hầm ngầm đi vào trên mặt đất thời điểm liền không như vậy cho rằng.

Một ít lui tới tu sĩ trung, rất nhiều người đều bị thương, còn có tắc bị băng bó ở thân thể một ít bộ vị, hiển nhiên là thiếu cánh tay gãy chân.

Này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“Vị này đạo hữu, các người đây là làm sao vậy?” Bạch Quá ngăn lại một người chân trần băng vải nam tử dò hỏi.

Này chân trần băng vải nam tử tựa hồ tính tình không tốt, mắt lé nhìn thoáng qua Bạch Quá liền khập khiễng đi rồi.

Bạch Quá chính vô ngữ thời điểm, bỗng nhiên nghe thấy có người ở kêu hắn.

“Phong huynh, người khi nào xuất quan?” Bạch Quá vừa thấy tới người là Phong Thiên Dật, cười đi qua.

Đương Bạch Quá đi đến phụ cận thời điểm mới phát hiện Phong Thiên Dật cũng bị thương, hơi thở có chút hỗn loạn.

“Làm sao vậy? Rốt cuộc là ai làm?” Bạch Quá vội vàng hỏi, hắn cảm thấy Lâm Minh có vấn đề, chuyện lớn như vậy thế nhưng không ai thông tri hắn, liền Phong Thiên Dật đều bị thương, này mẹ nó không phải nói giỡn sao?

Phong Thiên Dật thân thể có chút suy yếu, Bạch Quá đem hắn đỡ lấy sau một viên đan dược ném nhập hắn trong miệng, hỏi: “Không có việc gì, người chậm rãi nói này rốt cuộc làm sao vậy?”

Phong Thiên Dật nuốt vào đan dược sau mặt lộ kinh ngạc chi sắc, đây là Tứ phẩm đan dược “Phục Hồi đan”, Bạch Quá thế nhưng thăng cấp tới rồi Tứ phẩm đan sư,

Này quả thực khó có thể lệnh người tin tưởng.

Bất quá hiện tại không phải kinh ngạc cái này thời điểm, ngăn ngừa đan dược được hiệu hạ lệnh hắn thân thể hao rất nhiều, lúc này mới ngữ khí run rẩy nói: “Mau cứu cứu Miêu sư muội đi, hắn bị Địa Sát Minh người bắt đi!”

“Địa Sát Minh là cái gì liên minh?” Bạch Quá vội vàng hỏi, Miêu Thiên Phượng là hắn bằng hữu, bị người bắt đi hắn tự nhiên muốn đi cứu trở về.

“Địa Sát Minh bài danh so Lâm Minh cao một vị trí, phản minh cùng chi cấu kết, đánh lên chúng ta Lâm Minh. Lâm Minh chủ cùng Địa Sát Minh hai vị tách ra cảnh cường giả chiến đấu ở bên nhau, bị dẫn dắt rồi đi. Mà lại gặp gỡ phản minh vậy công, lần này chúng ta thương vong thảm trọng!” Phong Thiên Dật lác đầu thở dài.

Bạch Quá nắm tay túm chặt, lại là phản minh làm chuyện tốt, tuy rằng phản minh minh chủ là Lâm Nhiên Tu sư huynh, nhưng hắn không ngại đem phản minh minh chủ giết!

“Người hồi chỗ ở chữa thương, ta đi tìm Lâm Minh chủ.” Bạch Quá đem Phong Thiên Dật nâng dậy, đồng thời tắc bình đan dược cho hắn.

Phong Thiên Dật nhận lấy đàn dược sau đẩy ra Bạch Quá, từ nhẫn trung lấy ra một trương bản đồ đưa cho Bạch Quá, “Ta chính mình có thể đi, người nhanh cứu Miêu sư muội đi, ta sợ nàng tao ngộ bất trắc.”

Bạch Quá gật gật đầu, lấy đi bản đồ sau nhìn thoáng qua, quanh thân hơi thở bạo khởi, triều nơi xa đi vội mà đi.

“Cũng cũng chỉ có người có thể cứu Miêu sư muội. UU đọc sách www.uukanshu.com” Phong Thiên Dật nhìn Bạch Quá biến mất bóng dáng ni non một câu, quay đầu hướng nhà bạt đi đến.

Bạch Quá sắc mặt rất khó xem, hần bẻ quan một năm thời gian, Lâm Nhiên Tu không gọi hần thực bình thường. Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng có lẽ là bởi vì cảm thấy không cần thiết kêu hần cho nên mới sẽ phát sinh loại chuyện này.

Phản mình mình chủ lại nói như thế nào cũng là tách ra cảnh cường giả, căn bản không phải Lâm Minh những người này có thể chống lại, Lâm Minh vận khí cũng coi như không tồi, khả năng ở nhân số thượng áp chế phản mình, cho nên mới không có đều chết hết, nhưng cũng tổn thất thảm trọng.

Dọc theo đường đi Bạch Quá thấy rất nhiều thi thể, đại bộ phận đều là Lâm Minh thi thể, còn có chút còn lại là mặt khác liên minh thi thể.

Đi vội một đoạn thời gian, Bạch Quá nghe thấy cách đó không xa có đánh nhau thanh âm, hần nhanh chóng độn qua đi, muốn nhìn xem có thể hay không hỏi ra điểm sự tình gì.

Đánh nhau chính là ba gã nam tử, trong đó hai gã nam tử vây công một khác danh diện mạo tục tăng nam tử, người sau rõ ràng có chút lực bất tòng tâm, bị hai gã nam tử chen ép có chút nan kham.

Bạch lại đây lúc sau này hai gã nam tử liền xem đều không có xem một cái, tiếp tục chém giết này tục tăng nam tử.

“Các người là cái gì liên minh?” Bạch Quá ngữ khí bất thiện hỏi một câu.

Kia hai cái nam tử mắt lé nhìn một chút Bạch Quá, thấy này quanh thân nguyên lực không hiện, rõ ràng là cái thực lực thấp hèn tu sĩ, vì thế cảnh lười đến phản ứng. Chỉ cần bọn họ hai người đem này đại hán giết chết, Bạch Quá người như vậy liền chờ chết là đến nơi.

Kia về mặt tục tăng tương nam tử một bên ngăn cản hai cái nam tử công kích, một bên đối Bạch Quá nói: “Ta là Lâm Minh, này hai người là Địa Sát Minh, không biết bằng hữu ra sao phương trận doanh?”

Tục tăng nam tử cũng là không có cách nào mới nói nói như vậy, nếu Bạch Quá là Địa Sát Minh người kia hần vẫn là muốn chết, nếu Bạch Quá là Lâm Minh người nhưng thật ra có thể giúp hần một phen, chỉ cần bám trụ trong đó một người, hần liền có thể trong thời gian ngắn giết chết một cái khác.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Đem người cấp lão tử giao ra đây

Bạch Quá nào còn có vô nghĩa, từ sau lưng cầm lấy Cường Sát phủ chính là một phủ triều kia hai người bỏ qua đi.

Cường đại nguyên lực sát ý tràn ngập bốn phía, mắt thường có thể thấy được màu đỏ sậm dòng khí càng là cuồng bạo vô cùng.

Đánh nhau ba người cả kinh, đặc biệt là kia hai cái Địa Sát Minh nam tử, lúc này bọn họ cái trán toát ra mồ hôi lạnh, này một phủ rõ ràng là triều bọn họ hai người bỏ tới.

Làm cho bọn họ không nghĩ tới chính là cái này thoát nhìn bình phàm bạch y thanh niên thế nhưng như thế cường đại, này một phủ uy lực bọn họ căn bản vô pháp ngăn cản, có phách sát hết thấy uy thế.

Tục tăng nam tử đại hỉ, tới người thế nhưng là giúp hần, như vậy nói nhất định là Lâm Minh người, nhưng hần vì sao trước nay đều không có gặp qua người này?

Giống Bạch Quá như vậy thực lực cường đại người hần Triệu tử hàn hần là biết mới là, trừ phi Bạch Quá là vừa gia nhập Lâm Minh người, hoặc là mặt khác liên minh cũng không phải không có khả năng.

Triệu tử hàn cũng là một đạo triều đằng trước cái kia nam tử bỏ tới, chỉ cần giải quyết rót một cái, một cái khác căn bản không có bất luận cái gì áp lực.

Hắn tuy rằng cảm nhận được Bạch Quá này một phủ rất cường đại, nhưng cũng chỉ là cường đại mà thôi. Nhưng ở kia hai cái nam tử trong mắt lại là hoảng sợ thần sắc, bọn họ cảm nhận được sát ý căn bản không phải Triệu tử hân có thể thể hội.

Nguyên nhân vô hấn, Bạch Quá này một phủ là nhằm vào kia hai cái nam tử, cho nên sát ý đều tỏa định bọn họ. Triệu tử hân căn bản không có khả năng cảm nhận được như vậy khủng bố sát ý, nếu không liền sẽ không như thế bình tĩnh.

Một phủ qua đi, đứng ở đằng trước người nọ chẳng sợ tụ tập toàn thân nguyên lực chống cự cũng là thân tử đạo tiêu kết cục. Một cái khác nam tử đã sợ tới mức nói không ra lời, đứng ở tại chỗ瑟瑟 sò.

Triệu tử hân giờ lên trong tay đại đao liền phải lấy địch nhân thủ cấp.

“Bằng hữu chậm đã!” Bạch Quá một cái lắc mình ngăn cản Triệu tử hân.

Triệu tử hân có chút không rõ nhìn Bạch Quá, “Đạo hữu vì sao cản ta?”

“Ta có lời muốn hỏi hấn.” Bạch Quá không có tâm tình cùng Triệu tử hân nhiều lời, mặc kệ hấn có đồng ý hay không, Bạch Quá đã là quay đầu bắt đầu hỏi kia nam tử, “Các người mình chủ ở nơi nào? Người nếu là không nói, ta hiện tại liền có thể giết người, người nếu là nói, ta có thể cho người cái thống khoái.”

Kia nam tử biết chính mình hấn phải chết, nhưng không bao giờ tưởng ném thử Bạch Quá kia một phủ sát ý, vì thế nói: “Mình chủ ở cái kia vị trí, nửa nén hương sau có thể thấy.”

Bạch Quá một phủ trực tiếp đem người này chém chết, hấn nhưng thật ra tuân thủ hứa hẹn, cho hấn một cái thống khoái.

“Tại hạ Triệu tử hân, không biết hữu họ gì?” Triệu tử hân thu hồi trong tay đại đao ôm quyền hỏi.

Bạch Quá không có thời gian cùng hấn nhiều lời, chấp tay nói: “Bạch Quá. Ta hiện tại có quan trọng sự muốn làm, chờ ta trở lại lại liệu!”

“Ta cùng với người cùng đi trước!” Triệu tử hân nói xong liền phải cùng hấn đi.

Bạch Quá vội vàng ngăn cản nói, “Người không phải Phân Thân cảnh đối thủ, ta đi là đến nơi. Người hồi Lâm Minh chăm sóc người bị thương đi, cáo tử.” Nói xong Bạch Quá mấy cái lắc mình rời đi tại chỗ.

Triệu tử hân có chút vô ngữ, nói rất đúng giống người có thể đánh quá Phân Thân cảnh giống nhau, thế nhưng còn không cho ta đi.

Thấy Bạch Quá đi xa cũng chỉ có thể từ bỏ, hấn quay đầu phản hồi Lâm Minh.

Bạch Quá ném ra cực lăng bản, toàn lực thời phát. Hấn hiện tại lười đến cổ ký nhiều như vậy, cứu người quan trọng.

Gần mấy cái hô hấp thời gian, Bạch Quá liền thấy nguyên lực dao động thật lớn thân ảnh, này hấn là chính là Phân Thân cảnh cường giả chiến đấu.

Thu hồi cực lăng bản sau Bạch Quá đem mấy viên đan dược nắm trong tay, hấn sợ chính mình không phải Phân Thân cảnh đối thủ, để ngừa vạn nhất.

Đi vào phụ cận sau Bạch Quá mới nhìn thấy đánh nhau ba người, Lâm Nhiên Tu một tịch hắc y phản phật phiêu đăng. Mặt khác hai người một cao một thấp, cao người nọ mặt tường cổ đoản, trong tay cầm một cây cờ xí. Lùn người nọ mặt viên cổ thô, vũ khí là một thanh đại thiết chùy.

Lâm Nhiên Tu hắc chết trăm long đao uy lực cực cường, cùng hai người đánh nhau căn bản không rơi nửa điểm hạ phong.

Duy nhất làm Bạch Quá mức đau chính là này ba người đều là ở không trung giao chiến, hấn một cái sẽ không phi người nên làm thế nào cho phải?

Ba người đánh nhau hiển nhiên đều phát hiện trên mặt đất Bạch Quá, giống nhau Phân Thân cảnh chiến đấu rất ít có Khai Nguyên cảnh dám xem nào nhiệt, trừ phi đối phương không sợ chết.

Lâm Nhiên Tu phiệt trông trắng mắt quá, hấn không biết Bạch Quá vì cái gì sẽ đến nơi này, chẳng lẽ hấn tưởng cùng này hai cái Phân Thân cảnh giao chiến? Bất quá ngay sau đó hấn liền minh bạch, Bạch Quá hấn là tới lâu cái kia kêu Miêu Thiên Phụng nữ nhân.

Vẫn là giống nhau trọng tình nghĩa, Lâm Nhiên Tu đáy lòng cười cười, bỗng nhiên một cái lắc mình dừng ở Bạch Quá bên người.

Địa Sát Minh hai cái Phân Thân cảnh thấy thế cũng không có tiếp tục động thủ, dừng ở ly Bạch Quá mười thước xa vị trí.

Bọn họ rất muốn biết, Bạch Quá như vậy một cái quanh thân nguyên lực không hiện Khai Nguyên cảnh tu sĩ tới nơi này làm cái gì, hơn nữa nhìn dáng vẻ cùng Lâm Nhiên Tu còn nhận thức, nhưng là kia có như thế nào, hấn tới hay không có khác nhau sao?

Bạch Quá nhìn mắt Lâm Nhiên Tu, Lâm Nhiên Tu cũng nhìn trông trắng mắt quá. Thấy Lâm Nhiên Tu không nói lời nào, Bạch Quá tiến lên một bước, ngữ khí cực kỳ không khách khí nhìn Địa Sát Minh nhị vị quát: “Đem người cấp lão tử giao ra đây!”

Bốn phía như là tức khắc an tĩnh, Địa Sát Minh hai cái Phân Thân cảnh cho rằng chính mình nghe lầm, vừa rồi kia tiểu tử đối bọn họ nói cái gì tới?

Ước chừng đi qua mấy cái hô hấp thời gian, Bạch Quả thấy bọn họ không nói lời nào, lại lần nữa mở miệng nói: “Lão tử lời nói các ngươi không nghe thấy sao? Tai điếc?”

Lúc này bọn họ chính là nghe rành mạch, kia mặt dài nam tử sắc mặt âm trầm nhìn bạch lão đi nhỏ: “Ngươi biết ngươi đang nói cái gì sao?”

“Ta cuối cùng nói một lần, đem người cấp lão tử giao ra đây!” Bạch Quả những lời này mới vừa nói xong, kia tay cầm thiết chùy Phân Thân cảnh cường giả chính là một đạo nguyên lực chùy cách không oanh lại đây.

Hắn há có thể chịu đựng một cái Khai Nguyên cảnh con kiến đe dọa?

Bạch Quả chờ chính là gia hỏa này động thủ, Lâm Nhiên Tu nhìn thoáng qua Bạch Quả, thực tự giác mà lui ở một bên.

Mặt dài nam tử chú ý tới Lâm Nhiên Tu động tác, Lâm Nhiên Tu chẳng những không giúp này bạch y thanh niên khiêng hạ này một chùy, ngược lại đẩy ra, đây là có ý tứ gì?

Thẳng đến sau lại, hắn mới biết được đây là có chuyện gì. Bạch Quả rút ra Cuồng Sát phủ, ngưng tụ tám tầng nguyên lực triều kia viên mặt tu sĩ cây búa thượng bổ tới.

Cường đại phủ ý oanh rót mà ra, sát ý càng là cường đại tùy ý. Viên mặt nam tử sắc mặt biến đổi, đây là Khai Nguyên cảnh thực lực?

Oanh!

Không kịp nghĩ lại, hai cổ lực lượng chạm vào nhau ở bên nhau, chung quanh cỏ cây đều bị này một kích cấp tạc băng. Bùn đất vấy ra, viên mặt nam tử bay ngược ra mấy trượng xa, khoe miệng còn có một tia vết máu không kịp chà lau.

Bạch Quả gần lui về phía sau bốn năm bước liền ngừng thân hình, đem Cuồng Sát phủ bối hời trên lưng, hắn tuyệt đối không cần thiết ở động thủ.

Đối với Phân Thân cảnh thực lực hắn nhiều ít có chút hiểu biết, cái này viên mặt tu sĩ vừa rồi nhiều nhất dùng năm thành nguyên lực, này vẫn là ở hắn xem thường chính mình oanh ra cây búa, nếu đối phương toàn lực ứng phó, kia học máu khả năng chính là hắn bạch quả.

Bất quá như vậy vừa lúc, đối phương hiển nhiên sẽ đoán không ra thực lực của hắn, sau đó hơn nữa một cái so với bọn hắn cường Lâm Nhiên Tu, trận này trọng căn bản là không cần thiết lại đánh tiếp, trừ phi hai người kia là gốc tử.

“Cái gì!”

Mặt dài nam tử mặt lộ kinh hãi chỉ sắc, nhanh chóng đem viên mặt tu sĩ nâng dậy, “Ngươi không sao chứ?”

“Ta không có việc gì.” Viên mặt tu sĩ đứng lên, nhìn về phía Bạch Quả ánh mắt tràn ngập kiêng kỵ, người này bọn họ giết không được!

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Bồi vẫn là không bồi

T

Chẳng những giết không được, hơn nữa người này còn rất nguy hiểm.

Lâm Nhiên Tu khoe miệng lộ ra ý cười, Bạch Quả thực lực vẫn như cũ cường đại, Khai Nguyên cảnh hậu kỳ thế nhưng là có thể đem Phân Thân cảnh lúc đầu Phiên Giang Viên cấp đánh học máu, này phân thực lực hắn hồ thẹn không bằng.

Mặt dài nam tử cũng biết lúc này gặp phải ngạnh tra, này nhìn như phúc hậu và vô hại bạch y thanh niên căn bản không phải bọn họ tưởng đơn giản như vậy.

Bạch Quả nhìn lướt qua hai người, nhàn nhạt nói: “Ta cuối cùng nói một lần, đem người giao ra đây. Đây là thật sự cuối cùng một lần!”

Bạch Quả kiên nhẫn hữu hạn, nếu này hai tên gia hỏa còn không đem Miêu Thiên Phụng giao ra đây, hắn liền sẽ liên hợp Lâm Nhiên Tu đem cái này

Địa Sát Minh cấp diệt!

Phiên Giang Viên nhìn thoáng qua bên cạnh La Lạc có chút do dự, Miêu Thiên Phượng nữ nhân này bọn họ còn không có hưởng dụng, chẳng lẽ liền phải như vậy giao ra đi?

Lại còn có là một cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ làm cho bọn họ giao ra đây, cái này làm cho bọn họ mặt mũi ở đâu?

Liền ở Phiên Giang Viên muốn cự tuyệt thời điểm một bên La Lạc lại mở miệng, “Này có lẽ là cái hiểu lầm, ta lập tức thả người.”

Thấy Phiên Giang Viên muốn nói lời nói, La Lạc lập tức truyền âm qua đi, “Đừng thang lần này nước đục, chúng ta đã bị Kiều Tả Mộ lợi dụng. Tên kia chắc là muốn người này trên người Cuồng Sát phủ, Cho nên mới cùng chúng ta hợp tác đối phó Lâm Minh, lần này chúng ta tựa hồ không sáng suốt”

Phiên Giang Viên là cái không đầu óc người, đang nghe thấy La Lạc nói ra những việc này thời điểm lập tức liền tin La Lạc, ngay sau đó càng là đối Bạch Quá kiêng kị, Cuồng Sát phủ ở đối phương trong tay thế nhưng như thế cường đại, bọn họ thật là đi nhầm một bước.

Còn có Kiều Tả Mộ tên kia, hiện tại Phiên Giang Viên đã đem Kiều Tả Mộ xem thành chết người, dám lừa đến bọn họ Địa Sát Minh trên đầu, sống là không kiên nhẫn.

Bạch Quá sắc mặt thoáng hòa hoãn, chỉ cần Miêu Thiên Phượng người không có việc gì liền hảo thuyết, nếu Miêu Thiên Phượng đã xảy ra chuyện hần hôm nay nhất định muốn huyết tẩy Địa Sát Minh.

Thực mau Địa Sát Minh người liền mang theo Miêu Thiên Phượng lại đây, Miêu Thiên Phượng hơi thờ có chút hỗn loạn, quần áo cũng không phải thực chỉnh tề. Nàng thấy Bạch Quá thời điểm trong mắt hiện lên một tia vui mừng, khóe mắt tựa hồ liền có nước mắt sắp sửa chảy xuống.

Bạch Quá chân mày cau lại, nhìn về phía Phiên Giang Viên cùng La Lạc. Phiên Giang Viên cùng La Lạc nhìn thoáng qua Miêu Thiên Phượng lập tức liền minh bạch lại đây, La Lạc vội vàng nói: “Đạo hữu, chúng ta nhưng không nhúc nhích quá nàng, đây là nàng phía trước chiến đấu khi lưu lại.”

Bạch Quá miễn cưỡng tin tưởng, nhìn về phía đi tới Miêu Thiên Phượng hỏi: “Sur muội, bọn họ không đem người thế nào đi?”

Miêu Thiên Phượng muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là không có mở miệng, chỉ là lắc lắc đầu.

Bạch Quá đã biết, Miêu Thiên Phượng hẳn là không có gì sự tình, bằng không dựa theo nàng tính cách tuyệt đối sẽ nói ra tới.

“Nếu sự tình giải quyết, kia ba vị chúng ta liền cáo từ.” Phiên Giang Viên cùng La Lạc xoay người liền phải rời đi.

“Chờ một chút.”

Phiên Giang Viên cùng La Lạc nhìn về phía Bạch Quá, nghi hoặc nói: “Đạo hữu nhưng còn có sự?”

Bạch Quá cười cười nói: “Kỳ thật cũng không có việc gì, chính là Lâm Minh tổn thất các người nhị vị có phải hay không phải cho cái công đạo?”

Phiên Giang Viên cùng La Lạc tức khắc quanh thân sát khí sắc bén, Bạch Quá này không khỏi quá khinh người quá đáng. Thế nhưng liền Lâm Minh tổn thất đều phải bọn họ Địa Sát Minh bồi thường, thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy?

“Vị này đạo hữu, người lời nói không khỏi cũng thật quá đáng đi?” Liền tính là luôn luôn chịu đựng La Lạc lúc này cũng không thể không nói thượng một câu, muốn làm cho bọn họ Địa Sát Minh bồi thường đây là không có khả năng sự tình.

“Không quá phận, trừ phi người làm phản mình bồi thường, bằng không này bút trưởng liền tính ở các người Địa Sát Minh trên đầu, các người hai cái liền mình dù sao cũng phải có một cái muốn bồi thường, bằng không ta Lâm Minh há có thể bị bạch đánh?”

Khi nói chuyện Bạch Quá đã là từ nhẫn trữ vật trung lấy ra bạc kim trường thương, một bộ muốn động thủ tư thế.

Phiên Giang Viên tức giận mọc lan tràn, liền tính bạch không thực lực cường lại như thế nào? Hẳn phía trước cũng vô dụng toàn lực. Đối phương thế nhưng còn đặt cái mũi lên mặt, muốn cho bọn họ bồi thường, quả thực là làm mống.

La Lạc nhưng thật ra chú ý một chút Bạch Quá vũ khí biến hóa, hẳn có chút kinh ngạc, Cuồng Sát phủ rõ ràng so Bạch Quá hiện tại lấy ra tới này côn thương (súng) cường đại hơn, nhưng vì sao lại không cần Cuồng Sát phủ mà dùng này côn thương (súng)?

“Nếu chúng ta không bồi thường đâu?” Phiên Giang Viên cắn răng nói, liền tính Lâm Nhiên Tu ở chỗ này bọn họ cũng không sợ, cùng lắm thì cá chết lưới rách, đồng quy vu tận.

Bạch Quá không nghĩ giết người, nhưng không cho điểm uy hiếp bọn họ là không thể thực hiện được. Tiến lên một bước bước ra, bạc kim trường thương cuốn lên hùng hậu nguyên lực chính là một kích thử hướng Phiên Giang Viên.

Nhất điểm hồng mang hiện lên, cực nhanh xẹt qua không gian triều Phiên Giang Viên trái tim phóng đi. Phiên Giang Viên là Phân Thân cảnh cường giả, tự nhiên đã nhận ra không gian dao động, kinh hãi dưới dùng thiết chùy làm ra hành động.

Đang! Phốc!

Thiết chùy dừng ở một bên trên mặt đất, Phiên Giang Viên lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, hai đầu gối không tự chủ được quỳ xuống, ở hán trái tim phía trên năm centimet chỗ, có một cái long nhãn lớn nhỏ huyết động, máu tươi ngấn không được hướng ra phía ngoài chảy xuôi.

“Giang viên!” La Lạc trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới lần này Phiên Giang Viên liền đối phương một kích đều không thể kháng trụ. Một bước tiến lên lấy ra đan dược đưa vào Phiên Giang Viên trong miệng, đem hán đỡ lên.

Phiên Giang Viên cùng La Lạc không thấy rõ Bạch Quá ra thương (súng), Lâm Nhiên Tu lại là thấy rõ. Bạch Quá lợi dụng chính là hồng nguyên thạch uy lực, hơn nữa hùng hậu nguyên lực đánh ra này một thương (súng), Phiên Giang Viên ngăn cản không được cũng thực bình thường.

Lâm Nhiên Tu ngoài ý muốn chính là Bạch Quá thủ đoạn rất nhiều sao, thế nhưng liền hồng nguyên thạch loại này thứ tốt đều làm tới rồi, phải biết rằng liền hán ở chỗ này nhiều năm như vậy mới làm đến một khối hồng nguyên thạch, lại còn có vẫn luôn vô dụng quá.

Này vẫn là bởi vì Lâm Minh ở vào sắp lóe để tồn tại, bằng không hán thậm chí có thể làm đến cam nguyên thạch.

“Bồi vẫn là không bồi, một câu sự tình.” Bạch Quá run lên trong tay bạc kim trường thương, lạnh lùng hỏi.

La Lạc thật sự nói không ra lời, Bạch Quá biểu hiện làm hán cảm thấy kinh hãi, này căn bản là không phải một cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ có khả năng bày ra ra tới thực lực, này so Phân Thân cảnh không thua kém chút nào.

Hiện tại nào còn có chiến đấu dũng khí, Phiên Giang Viên đều đã bộ dáng này, lại còn có cái Lâm Nhiên Tu như hổ rình mồi, bọn họ vô luận như thế nào đều không thắng được. Khả năng hôm nay lúc sau Địa Sát Minh vị trí liền sẽ bị Lâm Minh thay thế được.

“Các người tổn thất nhiều ít, ta chiếu giới bồi thường.” La Lạc oán hận cắn răng một cái.

Hán căn bản là không phục, nhưng lại không thể nê hà. Cái này bạch y thanh niên không biết là từ đâu toát ra tới cường giả, hán trước nay đều không có gặp qua. Cũng không biết Lâm Nhiên Tu thủ hạ có như vậy nhất hảo người.

Không đúng, từ Lâm Nhiên Tu phản ứng đi lên xem người này căn bản không phải là hán tùy tùng, nào có đều là theo ban nói chuyện đạo lý? Này bạch y thanh niên đạo càng giống Lâm Minh mình chủ.

Bất quá này đó đã không phải hán hiện tại sở muốn suy xét, hán hiện tại yêu cầu gánh vác Lâm Minh tổn thất, đang chờ Bạch Quá mở miệng.

“Mười vạn thượng phẩm linh thạch, chuyện này coi như đi qua.” Bạch Quá công phu sư tử ngọam.

Tất cả mọi người là Chương 128: Bồi vẫn là không bồi

T

Chẳng những giết không được, hơn nữa người này còn rất nguy hiểm

Lâm Nhiên Tu khoe miệng lộ ra ý cười, Bạch Quá thực lực vẫn như cũ cường đại, Khai Nguyên cảnh hậu kỳ thế nhưng là có thể đem Phân Thân cảnh lúc đầu Phiên Giang Viên cấp đánh học máu, này phân thực lực hán hổ thẹn không bằng.

Mặt dài nam tử cũng biết lúc này gặp phải ngạnh tra, này nhìn như phúc hậu và vô hại bạch y thanh niên căn bản không phải bọn họ tưởng đơn giản như vậy.

Bạch Quá nhìn lướt qua hai người, nhàn nhạt nói: “Ta cuối cùng nói một lần, đem người giao ra đây. Đây là thật sự cuối cùng một lần!”

Bạch Quá kiên nhẫn hữu hạn, nếu này hai tên gia hỏa còn không đem Miêu Thiên Phượng giao ra đây, hán liền sẽ liên hợp Lâm Nhiên Tu đem cái này Địa Sát Minh cấp diệt!

Phiên Giang Viên nhìn thoáng qua bên cạnh La Lạc có chút do dự, Miêu Thiên Phượng nữ nhân này bọn họ còn không có hưởng dụng, chẳng lẽ liền phải như vậy giao ra đi?

Lại còn có là một cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ làm cho bọn họ giao ra đây, cái này làm cho bọn họ mặt mũi ở đâu?

Liền ở Phiên Giang Viên muốn cự tuyệt thời điểm một bên La Lạc lại mở miệng, “Này có lẽ là cái hiểu lầm, ta lập tức thả người.”

Thấy Phiên Giang Viên muốn nói lời nói, La Lạc lập tức truyền âm qua đi, “Đừng thang lần này nước đục, chúng ta đã bị Kiều Tả Mộ lợi dụng. Tên kia chắc là muốn người này trên người Cuồng Sát phủ, Cho nên mới cùng chúng ta hợp tác đối phó Lâm Minh, lần này chúng ta tựa hồ không sáng suốt”

Phiên Giang Viên là cái không đầu óc người, đang nghe thấy La Lạc nói ra những việc này thời điểm lập tức liền tin La Lạc, ngay sau đó càng là đối Bạch Quá kiêng kỵ, Cuồng Sát phủ ở đối phương trong tay thế nhưng như thế cường đại, bọn họ thật là đi nhầm một bước.

Còn có Kiều Tả Mộ tên kia, hiện tại Phiên Giang Viên đã đem Kiều Tả Mộ xem thành chết người, dám lừa đến bọn họ Địa Sát Minh trên đầu, sống là không kiên nhẫn.

Bạch Quá sắc mặt thoáng hòa hoãn, chỉ cần Miêu Thiên Phụng người không có việc gì liền hảo thuyết, nếu Miêu Thiên Phụng đã xảy ra chuyện hẳn hôm nay nhất định muốn huyết tẩy Địa Sát Minh.

Thực mau Địa Sát Minh người liền mang theo Miêu Thiên Phụng lại đây, Miêu Thiên Phụng hơi thở có chút hỗn loạn, quần áo cũng không phải thực chỉnh tề. Nàng thấy Bạch Quá thời điểm trong mắt hiện lên một tia vui mừng, khóe mắt tựa hồ liền có nước mắt sắp sửa chảy xuống.

Bạch Quá chân mày cau lại, nhìn về phía Phiên Giang Viên cùng La Lạc. Phiên Giang Viên cùng La Lạc nhìn thoáng qua Miêu Thiên Phụng lập tức liền minh bạch lại đây, La Lạc vội vàng nói: “Đạo hữu, chúng ta nhưng không nhúc nhích quá nàng, đây là nàng phía trước chiến đấu khi lưu lại.”

Bạch Quá miễn cưỡng tin tưởng, nhìn về phía đi tới Miêu Thiên Phụng hỏi: “Sur muội, bọn họ không đem người thế nào đi?”

Miêu Thiên Phụng muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là không có mở miệng, chỉ là lắc lắc đầu.

Bạch Quá đã biết, Miêu Thiên Phụng hẳn là không có gì sự tình, bằng không dựa theo nàng tính cách tuyệt đối sẽ nói ra tới.

“Nếu sự tình giải quyết, kia ba vị chúng ta liền cáo từ.” Phiên Giang Viên cùng La Lạc xoay người liền phải rời đi.

“Chờ một chút.”

Phiên Giang Viên cùng La Lạc nhìn về phía Bạch Quá, nghi hoặc nói: “Đạo hữu nhưng còn có sự?”

Bạch Quá cười cười nói: “Kỳ thật cũng không có việc gì, chính là Lâm Minh tổn thất các người nhị vị có phải hay không phải cho cái công đạo?”

Phiên Giang Viên cùng La Lạc tức khắc quanh thân sát khí sắc bén, Bạch Quá này không khỏi quá khinh người quá đáng. Thế nhưng liền Lâm Minh tổn thất đều phải bọn họ Địa Sát Minh bồi thường, thiên hạ nào có chuyện tốt như vậy?

“Vị này đạo hữu, người lời nói không khỏi cũng thật quá đáng đi?” Liền tính là luôn luôn chịu đựng La Lạc lúc này cũng không thể không nói thượng một câu, muốn làm cho bọn họ Địa Sát Minh bồi thường đây là không có khả năng sự tình.

“Không quá phận, trừ phi người làm phản mình bồi thường, bằng không này bút trưởng liền tính ở các người Địa Sát Minh trên đầu, các người hai cái liên minh dù sao cũng phải có một cái muốn bồi thường, bằng không ta Lâm Minh há có thể bị bạch đánh?”

Khi nói chuyện Bạch Quá đã là từ nhẫn trữ vật trung lấy ra bạc kim trường thương, một bộ muốn động thủ tư thế.

Phiên Giang Viên tức giận mọc lan tràn, liền tính bạch không thực lực cường lại như thế nào? Hẳn phía trước cũng vô dụng toàn lực. Đối phương thế nhưng còn đang cái mũi lên mặt, muốn cho bọn họ bồi thường, quả thực là làm mống.

La Lạc nhưng thật ra chú ý một chút Bạch Quá vũ khí biến hóa, hẳn có chút kinh ngạc, Cuồng Sát phủ rõ ràng so Bạch Quá hiện tại lấy ra tới này côn thương (súng) cường đại hơn, nhưng vì sao lại không cần Cuồng Sát phủ mà dùng này côn thương (súng)?

“Nếu chúng ta không bồi thường đâu?” Phiên Giang Viên cắn răng răng nói, liền tính Lâm Nhiên Tu ở chỗ này bọn họ cũng không sợ, cùng lắm thì cá chết lưới rách, đồng quy vu tận.

Bạch Quá không nghĩ giết người, nhưng không cho điểm uy hiếp bọn họ là không thể thực hiện được. Tiến lên một bước bước ra, bạc kim trường thương cuộn lên hùng hậu nguyên lực chính là một kích thứ hướng Phiên Giang Viên.

Nhất điểm hồng mang hiện lên, cực nhanh xẹt qua không gian triều Phiên Giang Viên trái tim phóng đi. Phiên Giang Viên là Phản Thân cảnh cường giả, tự nhiên đã nhận ra không gian dao động, kinh hãi dưới dùng thiết chùy làm ra hành động.

Đang! Phốc!

Thiết chùy dừng ở một bên trên mặt đất, Phiên Giang Viên lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, hai đầu gối không tự chủ được quỵ xuống, ở hẳn trái tim phía trên năm centimet chỗ, có một cái long nhãn lớn nhỏ huyết động, máu tươi ngăn không được hướng ra phía ngoài chảy xuôi.

“Giang viên!” La Lạc trong lòng kinh hãi, không nghĩ tới lần này Phiên Giang Viên liền đối phương một kích đều không thể kháng trụ. Một bước tiến lên lấy ra đan dược đưa vào Phiên Giang Viên trong miệng, đem hẳn đỡ lên.

Phiên Giang Viên cùng La Lạc không thấy rõ Bạch Quá ra thương (súng), Lâm Nhiên Tu lại là thấy rõ. Bạch Quá lợi dụng chính là hồng nguyên thạch uy lực, hơn nữa hùng hậu nguyên lực đánh ra này một thương (súng), Phiên Giang Viên ngăn cản không được cũng thực bình thường.

Lâm Nhiên Tu ngoài ý muốn chính là Bạch Quá thủ đoạn rất nhiều sao, thế nhưng liền hồng nguyên thạch loại này thứ tốt đều làm tới rồi, phải biết rằng liền hẳn ở chỗ này nhiều năm như vậy mới làm đến một khối hồng nguyên thạch, lại còn có vẫn luôn vô dụng quá.

Này vẫn là bởi vì Lâm Minh ở vào sắp lóe để tồn tại, bằng không hẳn thậm chí có thể làm đến cam nguyên thạch.

“Bồi vẫn là không bồi, một câu sự tình.” Bạch Quá run lên trong tay bạc kim trường thương, lạnh lùng hỏi.

La Lạc thật sự nói không ra lời, Bạch Quá biểu hiện làm hắn cảm thấy kinh hãi, này căn bản là không phải một cái Khai Nguyên cảnh hậu kỳ có khả

năng bày ra ra tới thực lực, này so Phần Thân cảnh không thua kém chút nào.

Hiện tại nào còn có chiến đấu dũng khí, Phiên Giang Viên đều đã bộ dáng này, lại còn có có cái Lâm Nhiên Tu như hồ rình mồi, bọn họ vô luận như thế nào đều không thắng được. Khả năng hôm nay lúc sau Địa Sát Minh vị trí liền sẽ bị Lâm Minh thay thế được.

“Các ngươi tổn thất nhiều ít, ta chiếu giới bồi thường.” La Lạc oán hận cắn răng một cái.

Hắn căn bản là không phục, nhưng lại không thể nê hà. Cái này bạch y thanh niên không biết là từ đâu toát ra tới cường giả, hắn trước nay đều không có gặp qua. Cũng không biết Lâm Nhiên Tu thủ hạ có như vậy nhất hạo người.

Không đứng, từ Lâm Nhiên Tu phản ứng đi lên xem người này căn bản không phải là hắn tùy tùng, nào có đều là theo ban nói chuyện đạo lý? Này bạch y thanh niên đảo càng giống Lâm Minh mình chủ.

Bất quá này đó đã không phải hắn hiện tại sở muốn suy xét, hắn hiện tại yêu cầu gánh vác Lâm Minh tổn thất, đang chờ Bạch Quá mở miệng.

“Mười vạn thượng phẩm linh thạch, chuyện này coi như đi qua.” Bạch Quá công phu sư tử ngoạm.

Tất cả mọi người là sắc mặt biến đổi, Lâm Nhiên Tu truyền âm cấp bạch lồi đi nhỏ: “Nơi này dùng linh thạch người rất ít, mười vạn đã là giá trên trời. Ốc đảo Trên cơ bản đều là dùng linh thảo làm trao đổi, linh thạch rất ít có người làm trao đổi.”

“Ngươi không phải lại nói giỡn đi, mười vạn thượng phẩm linh thạch?” La Lạc đã không biết nói cái gì cho phải, hắn lại tức vừa buồn cười, là đối phương ngốc, vẫn là hắn ngốc? mặt biến đổi, Lâm Nhiên Tu truyền âm cấp bạch lồi đi nhỏ: “Nơi này dùng linh thạch người rất ít, mười vạn đã là giá trên trời. Ốc đảo Trên cơ bản đều là dùng linh thảo làm trao đổi, linh thạch rất ít có người làm trao đổi.”

“Ngươi không phải lại nói giỡn đi, mười vạn thượng phẩm linh thạch?” La Lạc đã không biết nói cái gì cho phải, hắn lại tức vừa buồn cười, là đối phương ngốc, vẫn là hắn ngốc?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Phản minh tung tích

T

Bạch QuáBỗng nhiên ánh mắt chợt lóe, nhìn La Lạc nói: “Có lẽ ta nói có chút nhiều, như vậy như vậy hảo, một vạn thượng phẩm linh thạch, cộng thêm năm trăm cây ngũ cấp linh thảo.”

Bực này vì thế công phu sư tử ngoạm, không chỉ có Lâm Nhiên Tu cười, ngay cả có chút mệt mỏi Miêu Thiên Phụng cũng vui vẻ.

Bạch Quá kỳ thật vẫn là nói thiếu điểm, Lâm Minh linh thảo hắn kiến thức quá, kia xa xa nhiều năm trăm cây. Địa Sát Minh bài danh ở Lâm Minh phía trước, nói vậy linh thảo cũng sẽ càng nhiều, hắn sợ dĩ không nói ra muốn một ngàn cây nói tới, chính là sợ đối phương ngốc nát đá tan.

Bạch Quá cũng rất muốn đem này hai tên gia hỏa giết, sau đó đem Địa Sát Minh thay thế, tu hủ chiếm tổ. Nhưng hắn biết trước mắt tới nói cũng không thích hợp, Lâm Minh địa vị ở Ốc đảo Là trung hạ giai tầng, nếu động tĩnh nháo đến quá lớn khó tránh khỏi sẽ bị thế lực khác phát hiện, này đối Lâm Minh tới nói không phải chuyện tốt, đồng dạng đối với hắn tới nói cũng không phải cái gì chuyện tốt.

Chờ thời cơ thỏa đáng thời điểm, Bạch Quá tuyệt đối sẽ không nương tay, hiện tại liền thiếu một cái lý do. Nói trắng ra là, nếu này hai tên gia hỏa không đồng ý hắn yêu cầu, kia hiện tại liền có thể đem Địa Sát Minh cấp diệt trừ, mấu chốt là đối phương cự tuyệt.

“Ta đồng ý.” Cũng không có phát sinh Bạch Quá tưởng như vậy, La Lạc đồng ý, Bạch Quá tự nhiên liền không thể đuổi tận giết tuyệt.

La Lạc cùng Phiên Giang Viên lẫn nhau nói chuyện với nhau vài câu, sau đó La Lạc ném ra một cái nhẫn trữ vật.

Bạch Quá một tay đem nhẫn cầm trong tay, nhẫn trung thượng phẩm linh thạch có một vạn năm ngàn viên, linh thảo lại chỉ có bốn trăm năm mươi cây, nói vậy bọn họ trên người không có mang theo quá nhiều ngũ cấp linh thảo, cho nên mới đề cao linh thạch.

Cầm tiền, tự nhiên sẽ không lại tìm bọn họ phiền toái. Bạch Quá mắt lạnh quét một chút hai người, liền ở Phiên Giang Viên cùng La Lạc đoán rằng Bạch Quá có thể hay không còn chơi cái gì hoa chiêu thời điểm, truyền đến một tiếng “Lăn!”

Tuy rằng La Lạc thực khí, nhưng lại không thể không nuốt xuống khẩu khí này. Ngày sau mới vừa rồi, bọn họ Địa Sát Minh có rất nhiều cơ hội báo thù rửa nhục!

Địa Sát Minh người đi rồi Bạch Quá cũng không có hứng thú ở lại ở chỗ này, quay đầu nhìn về phía Lâm Nhiên Tu đạo: “Người mang Miêu sư muội đi về trước đi, ta đi phản minh một chuyến.”

“Đại ca vẫn là cùng ta đi về trước đi, chờ Lâm Minh chinh đồn hảo chúng ta cùng đi trước.” Lâm Nhiên Tu cũng không tán đồng Bạch Quá ý kiến.

“Ta đi một chút sẽ về, không cần lo lắng.” Bạch Quá khẳng khái muốn đi, cái này phản minh một ngày không trừ, hấn trong lòng liền khó chịu.

Địa Sát Minh người đầu óc căn bản không có phản minh hảo, bị lợi dụng cũng không biết. Thuyết minh phản minh minh chủ là một cái tình với tính kẻ người, liền Địa Sát Minh đều dám tính kế, này thực không đơn giản.

Nếu cấp bất luận cái gì một cái nhị lưu liên minh cái này là gan, bọn họ cũng không dám đánh Địa Sát Minh chủ ý đi?

“Kia đại ca tiểu tâm, ta sư huynh Kiều Tả Mộ thực lực rất mạnh, so Địa Sát Minh một trong số đó đều phải lợi hại.” Lâm Nhiên Tu biết lại khuyên như thế nào Bạch Quá cũng vô dụng, đơn giản nhắc nhở một câu.

“Đã biết, người mau mang Miêu sư muội trở về đi, Lâm Minh cũng không thể không có người cái này minh chủ.” Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, vỗ vỗ Lâm Nhiên Tu bả vai.

“Bạch sư huynh người phải cẩn thận.” Miêu Thiên Phụng thật sâu nhìn thoáng qua Bạch Quá, có chút lo lắng.

“Ta đi một chút sẽ về.” Bạch Quá gật gật đầu xoay người rời đi.

“Bắt lấy ta cánh tay, phải đi.” Lâm Nhiên Tu đối Miêu Thiên Phụng nói một câu.

Miêu Thiên Phụng đối Bạch Quá nhân phẩm là tin tưởng, nàng cũng đồng dạng tin tưởng Bạch Quá bằng hữuLâm Minh chủ,Một bàn tay bắt lấy Lâm Nhiên Tu bả vai, cả người nháy mắt liền bay lên trời, triều Lâm Minh phượng hướng bay đi.

Bạch Quá là không biết phản minh sở tại, bắt quả Lâm Nhiên Tu vừa rồi cho chính mình một trương phản minh căn cứ bản đồ, Bạch Quá dựa theo trên bản đồ phản minh nơi vị trí sở soạn qua đi.

Hắn không phải đi đánh nhau, mà là đi thông tri.

Phản minh nhiều người như vậy, hấn đi đánh nhau không phải tìm chết sao, tương đương là chui đầu vô lưới. Bạch Quá chủ yếu nghĩ tới đi thông tri một tiếng, nói cho Kiều Tả Mộ, nếu người lại tìm Lâm Minh phiền toái, cũng đừng quái Lâm Minh không niệm cập cù tình!

Lâm Nhiên Tu trời sinh tính tình mềm yếu, nói thiện lương cũng không quá. Tuy rằng đã trải qua mấy năm lột xác, nhưng chỉ sợ làm hấn giết chính mình sư huynh cũng khó có thể làm được. Cho nên loại chuyện này đến từ hấn Bạch Quá ra mặt.

Lâm Minh trung mặc dù có rất nhiều người cùng Lâm Nhiên Tu quan hệ thực hảo, thậm chí là Lâm Nhiên Tu phụ tá đắc lực. Nhưng như vậy vẫn như cũ vô pháp thay thế được Bạch Quá ở Lâm Nhiên Tu trong lòng địa vị, cho nên hấn làm chủ tốt nhất bất quá.

Xuyên qua một rừng cây lúc sau liền sẽ tới phản minh, Bạch Quá đem trên lưngCuồng Sát phùCắm xuống dưới, một khi phát sinh cái gì biến hóa hấn liền sát ra điều đường máuPhản hồi.

Làm Bạch Quá có chút táp lưởi chính là, rừng cây lúc sau đất bằng thượng cũng không có phản minh bóng dáng, chỉ có một ít vật kiến trúc tàn toái linh kiện rơi rụng trên mặt đất, hiển nhiên nơi này phía trước còn có người trụ, nhưng hiện tại lấy là qua đi thức.

Bạch Quá giật mình tại chỗ, phản minh vì cái gì đột nhiên dời đi địa bàn?

Đầu hơi một vận chuyển, Bạch Quá liền đem tiền căn hậu quả cấp nghĩ ra được. Phản minh khẳng định là biết hấn đi tìm Địa Sát Minh phiền toái, chẳng qua Bạch Quá có chút nghi hoặc, giống Kiều Tả Mộ người như vậy hấn là cảm thấy hấn không có gì uy hiếp mới đúng.

Hấn bất quá là mặt ngoài có được một phen Cuồng Sát phù, chẳng lẽ chỉ bằng này một phen Cuồng Sát phù liền đem Kiều Tả Mộ sợ tới mức trốn đi?

Bạch Quá đi đến vật kiến trúc tàn toái linh kiện đôi trung quan sát vừa lật, thần thức ở một khối tám ván gỗ phía dưới phát hiện một tờ giấy, mặt trên viết: “Ngươi ngừng làm người bạch chạy một chuyến, người không cần uy hiếp ta, Lâm Minh ta một ngày không đoạt lại, ta liền một ngày sẽ không giải tán phản minh.”

Bạch Quá cười lạnh một tiếng, trực tiếp đem tờ giấy thiêu vì tro tàn. Nếu Kiều Tả Mộ tìm chết kia hấn liền đưa hấn đoạn đường hảo, bất quá không phải hiện tại.

Đơn giản đem mặt đất rửa sạch vừa lật sau, Bạch Quá nhanh chóng rời đi tại chỗ.

Lại lần nữa trở lại Lâm Minh thời điểm, Bạch Quá thấy Lâm Minh bốn phía an tĩnh không ít, một ít người bị thương đã về tới chính mình nơi, nơi này trở

nên chưa từng có nhiều mùi máu tươi.

Bạch Quá tìm được Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng hậu công đạo một chút sự tình, cuối cùng cùng Lâm Nhiên Tu hàn huyền sẽ liền trực tiếp tiến vào cửa đá lại lần nữa bế quan.

Hắn từ Địa Sát Minh thu được tới linh thạch không có tính toán phân cho chính mình bằng hữu, hắn phải dùng này đó linh thạch thăng cấp đến Khai Nguyên cảnh đại viên mãn.

Nói thật Bạch Quá từ tu luyện bắt đầu cơ hồ không dùng như thế nào quá linh thạch tu luyện, hắn toàn bộ dựa vào trận bàn Tụ Linh Trận tu luyện, cái này trận bàn cường đại Bạch Quá là lại một lần cảm nhận được.

Từ hắn đi vào trận nói sau mới biết được cái này trận bàn lợi hại, cái này trận bàn nội kết cấu cùng hoa văn căn bản không phải hắn có thể hiểu, có lẽ bao nhiêu năm sau sẽ minh bạch.

Một đồng linh thạch bị Bạch Quá bái tại thân thể bốn phía, từ nhãn trung lấy ra một lọ đan dược, há mồm chính là một viên nhập bụng. Đồng thời vận chuyển vô danh công pháp, bốn phía linh khí mới bắt đầu cuồng bạo lên.

Lúc này chính là thượng phẩm linh thạch phát huy tác dụng, Bạch Quá trước nay đều không có dùng quá thượng phẩm linh thạch, thượng phẩm linh thạch cùng hạ phẩm linh thạch có khác nhau như trời với đất ưu thế chênh lệch.

Thượng phẩm linh thạch một khối dễ được với một ngàn khối trung phẩm linh thạch, dễ được với một vạn khối hạ phẩm linh thạch. Như vậy chênh lệch là từ linh khí độ dày tới cân nhắc, mà không phải lớn nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Giao Long

Ở nồng đậm linh khí dưới, Bạch quá Thông thả tiến giai tu vì giờ phút này như là thiếu đề đập lớn giống nhau bay nhanh đi tới.

Khai Nguyên cảnh tám tầng tu vì không hề trở ngại liền tới tới rồi Khai Nguyên cảnh chín tầng, cái loại này thực lực tăng mạnh cảm giác quả thực quá sung sướng, bạch quá thích thú.

Hắn có thể khẳng định Địa Sát Minh cùng phản minh sẽ không nhanh như vậy liền tìm Lâm Minh, Địa Sát Minh hai cái Phân Thân cảnh cường giả mới vừa bị bị thương nặng không lâu, phản minh một mình tác chiến, đầu tiên là muốn tránh né Địa Sát Minh báo thù, lại muốn phòng bị Lâm Minh, cho nên càng sẽ không xuất hiện.

Bạch quá chỉ cần an tâm tu luyện liền có thể, chờ hắn xuất quan thời điểm thực lực sẽ lại lần nữa bay lên một cái cấp bậc, khi đó liền tính là cùng Phân Thân cảnh toàn lực khai chiến cũng không sợ!

Lâm Minh từ một trận chiến này bình ổn sau cũng dần dần trở về đến quỹ đạo thượng, thậm chí bọn họ tại đây một trận chiến trung biết rõ thực lực của chính mình, cho nên mỗi người cũng không dám thả lỏng, sợ tiếp theo địch nhân tiến công.

Toàn bộ Lâm Minh lúc này đều có một cỗ an tĩnh mùi thuốc súng, một ít tu sĩ đều đang âm thầm tích tụ lực lượng. Có chút người cho rằng này hết thảy cùng tới tìm mình chủ ba gã tu sĩ có quan hệ, hơn nữa cùng mình chủ quan hệ phi thiên, cái này làm cho Lâm Minh rất nhiều người đều ở suy đoán, bạch quá rốt cuộc là người nào.

Đồng dạng mười đại liên minh trừ bỏ Lâm Minh ở ngoài đều ở hỏi thăm bạch quá lai lịch, này đó liên minh người nhiều ít có chút cơ sở ngầm, đã biết bạch quá đem phiến giang viên đá thượng sự tình, cho nên ở tra bạch quá lai lịch.

Giống bạch quá như vậy thành linh xảy ra một người, đối với mười đại liên minh cân bằng khẳng định là có tầm ảnh hưởng lớn, này rất có thể làm Lâm Minh nhanh chóng trưởng thành lên.

Hiện tại liền tính mười đại liên minh người không nói, kỳ thật cũng biết Địa Sát Minh bị thay thế, hiện tại Địa Sát Minh thuộc về đếm ngược đệ nhị, mà Lâm Minh tắc tấn chức vì đếm ngược đệ tam, chính là số dương thứ bảy vị trí.

Nếu Lâm Minh kế tiếp còn có động tác, kia này đó liên minh nhất định sẽ coi trọng lên, bọn họ tuyệt đối sẽ không cho phép một cái nhân tài mới xuất hiện ở bọn họ trên đầu tung tăng nhảy nhót.

Này đó ngoại giới tạp vụ toái ngữ bạch quá là nghe không thấy, hần lúc này đang đứng ở một loại bốc lên cảm giác trung, này đã là hần ở thạch thất trung đệ hai trăm thiên, này hai trăm thiên trung bạch quá sự tình gì cũng chưa làm, chính là ở tầng lên tu vi.

Nhưng từ hần sinh biên linh thạch toàn bộ hóa thành tro bụi hóa thành tu vi chồng lên ở hần trên người lúc sau, tu vi tạp ở Khai Nguyên cảnh đại viên mãn đã là một trăm năm mươi thiên, nói cách khác hần thăng cấp đến Khai Nguyên cảnh đại viên mãn đã qua một trăm năm mươi thiên.

Tu vi không có chút nào tiến thêm, chỉ có thể cảm nhận được lực lượng không ngừng cường đại, đây là có chuyện gì?

Bạch quá mở hai mắt, chẳng lẽ nói hần vô pháp ở Ốc đảo Thăng cấp Phân Thân cảnh?

Này không thể nghi ngờ là sét đánh giữa trời quang, hần biết liền tính hần ở thạch thất nội ngục lại lâu cũng vô pháp đột phá Phân Thân cảnh, đơn giản rửa sạch một chút quanh thân, thay đổi một bộ quần áo đi ra ngoài.

Này nửa năm nhiều thời giờ Lâm Minh không có gặp tập kích, nhưng khắp nơi thể lực lại đối Lâm Minh phá lệ chú ý, Lâm Nhiên Tu tu vi cũng tinh gần không ít.

Phong Thiên Dật thấy bạch quá xuất quan lập tức tiến lên nghênh đón, “Bạch huynh xuất quan, xem ra thu hoạch rất lớn.”

Kỳ thật bạch quá thu hoạch đích xác rất lớn, hần chỉ cần có tài nguyên là có thể tu luyện nhanh chóng, không tài nguyên so người bình thường muốn gian nan nhiều.

Hiện tại Phong Thiên Dật mới Khai Nguyên cảnh chín tầng, mà hần đều đã là Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, đây là có tài nguyên chỗ tốt. Bạch quá đảo không phải bần xin linh thạch, sợ dĩ không có phân cho Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng hần trong lòng là rõ ràng.

Phân cùng không phân kỳ thật không kém bao nhiêu, mà hần thăng cấp tới rồi Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, hiện tại tới nói đã không e ngại Phân Thân cảnh, đây mới là bảo đảm.

Đứng ở Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng góc độ tường, bọn họ cũng sẽ đồng ý bạch quá hành động, đây là không có sai.

“Còn hành. Miêu sư muội đâu?” Bạch hỏi đến một câu.

Phong Thiên Dật nói: “Miêu sư muội đối với sự tình lần trước tựa hồ có điều khúc mắc, hiện tại còn đang bế quan đâu, cũng không biết điều trị thế nào.”

“Lần sau không cần như vậy lỗ mắng.” Bạch quá vỗ vỗ Phong Thiên Dật bả vai, nhắc nhở hần lần sau lại có chuyện gì nhớ rõ kêu hần.

Phong Thiên Dật mình bạch sau gật đầu nói: “Chuyện này thật là trách nhiệm của ta, Bạch huynh yên tâm, không có lần sau.”

“Ta không có chỉ trích ý tứ của ngươi, đi thôi, đi bên ngoài đi dạo.” Bạch quá cười cười cất bước mà ra.

Phong Thiên Dật cùng bạch quá đi rồi một đoạn thời gian sau lại đến một mảnh hồ nước trước, này chỗ hồ nước không phải phía trước thấy kia một cái, nơi này so lần đầu tiên thấy hồ nước muốn tiêu thượng rất nhiều, bốn phía núi vây quanh, có núi non trùng điệp nơi thế.

Bỗng nhiên bạch quá cảm giác được dị thường, nơi này một chút mà thanh âm đều không có, liền một con chim đều sẽ không bay qua nơi này không trung.

Này tuyệt đối không thích hợp, nơi này lại không phải cái gì hiểm ác nơi, vì sao không có điều thú nguyên ý đãi ở chỗ này, hơn nữa nơi này phong cảnh cũng thực mỹ, thực di người.

Hoàn toàn này di người phong cảnh mới là nguy hiểm nhất, Phong Thiên Dật quan sát bốn phía số tức thời gian sau sắc mặt có chút khó coi, nhỏ giọng ở bạch quá bên tai nói: “Chúng ta tựa hồ tiến vào nào đó yêu thú lãnh địa trung, hơn nữa nó giống như phát hiện chúng ta.”

Nói không khẩn trương là không có khả năng, Phong Thiên Dật có chút vô ngữ, đi theo bạch quá đi liền bắt tri bắt giác đi đến cái này nguy hiểm địa phương tới, ốc đảo không ngừng là mười đại liên minh nguy hiểm, yêu thú mới là ốc đảo bá chủ, bọn họ tựa hồ xem nhẹ điểm này.

Phong Thiên Dật nhận thấy được điểm này, đồng dạng bạch quá cũng phát giác. Nơi này an tĩnh kỳ cục, bọn họ hai người tiếng hít thở đều rõ ràng có thể thấy được, nếu nơi này thật sự có yêu thú nói, kia nó đã sớm phát hiện chính mình.

“Chúng ta chậm rãi lui về phía sau, có thể tránh thoát đi liền trốn, tránh không khỏi đi lại nói.” Bạch quá đã bắt đầu chậm rãi lui về phía sau, hần không dám mạo hiểm. Nơi này yêu thú mặc kệ là cái gì, khẳng định sẽ không cấp bậc quá thấp, cấp bậc thấp yêu thú cũng sẽ không ở chỗ này sống ở.

Hơn nữa bạch quá còn tại đây hồ nước hạ cảm nhận được linh thảo hơi thở, loại này hơi thở cùng bình thường linh thảo bất đồng, không giống như là cao cấp linh thảo, nhưng lại có một loại làm người vô pháp cự tuyệt hương vị.

“Oanh!”

Trên mặt nước bắn khởi trượng hứa lớn lên cột nước bọt sóng, một cỗ cường đại yêu thú hơi thở triển lộ không bỏ sót. Bạch quá không hề nghi ngờ, rút khởi sau lưng Cuồng Sát phù Chính là ngưng tụ nguyên lực bổ về phía cột nước.

Nếu hấn không hiện tại ra tay, đợi lát nữa khả năng đều đi không xong.

“Chạy nhanh đi, nơi này ta có thể ứng phó.” Bạch quá triều Phong Thiên Dật hô một câu, chính hấn còn lại là nhảy dựng lên lại là một riu bỏ qua đi.

“Ta không thể ném xuống người mặc kệ!” Phong Thiên Dật lấy ra trường kiếm, nguyên lực tụ tập tiếp theo đạo kiếm khí triều cột nước chém ra.

“Này yêu thú rất cường đại, ta sợ có kỵ không thượng người, người đi trước, bằng không chúng ta hai người đều đi không được!” Bạch quá lần này thanh âm rất lớn, cơ hồ là uống ra tới.

“Ngao!”

Một tiếng đình tai như ọc tru lên truyền đến, ngay sau đó một cái dài đến mấy chục trượng màu xanh lá Giao Long nổi tại không trung, ở nó màu xanh biếc vậy thượng có ba đạo vết máu, này vết máu chiều sâu giống nhau, hiển nhiên chỉ là da thịt chi thương.

Bạch quá truyền âm cấp Phong Thiên Dật nói: “Này Giao Long người không đối phó được, hấn đã là Phân Thân cảnh thực lực, ngũ cấp yêu thú! Ta có thể ngăn lại hấn một lát thời gian, người chạy nhanh trở về tìm Lâm Minh chủ, làm hấn tiến đến trợ ta!”

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Lục âm u hỏa

Phong Thiên Dật không phải cái loại này do dự dự người, hấn ý thức được sự tình nghiêm trọng tính, nếu hấn không đi, khả năng hai người đều sẽ chết ở cái này địa phương. 【

Yêu thú là thực mang thù đến, đặc biệt là xâm phạm nó lãnh địa người, tuyệt đối này đây cừu địch tới đối đãi. Hiện tại chỉ có phản hồi lâm minh thỉnh lâm minh chủ ra mặt mới có thể giải quyết vấn đề này.

Nhanh chóng quyết định, Phong Thiên Dật trực tiếp mấy cái lắc mình đi xa.

Phong Thiên Dật đi rồi Bạch Quá mới nhẹ nhàng thở ra, này Giao Long thực lực đích xác rất cường đại, có thể nói liên tính là phiên giang viên cùng la Lạc liên thủ cũng không nhất định đánh thắng được gia hỏa này, hấn hôm nay vận khí cũng thật bối.

Giao Long hai mắt đỏ bừng, tản mát ra yêu dị ánh sáng, lạnh lùng nhìn chăm chăm Bạch Quá, ở nó trong mắt, vừa rồi này hai người đối nó công kích Bạch Quá chiếm cứ đầu to, chém nó cũng là nhất đau.

Cho nên Phong Thiên Dật rồi đi nó cũng không có đuổi theo, chỉ cần nơi này lưu lại một người liên hảo, nó đã lâu cũng chưa khai trai, là thời điểm cùng ăn.

Giao Long gầm lên giận dữ, triều Bạch Quá lao thẳng tới lại đây, sắc bén nanh vuốt triều Bạch Quá mặt chop tới, tưởng một kích phải giết.

Bạch Quá đánh lên hoàn toàn tinh thần, cuồng sát riu sát ý càng là tại đây một khắc bày ra vô cùng nhuần nhuyễn, một riu bỏ ra, từng đạo màu đỏ sậm dòng khí bắt đầu khởi động, triều kia sắc bén nanh vuốt oanh đi.

Giao Long giận dữ, không nghĩ tới này con kiến thế nhưng còn dám phản kháng, nó tuy rằng là yêu thú, nhưng đối với sát ý cùng nguy cơ là dị thường nấn cảm, Bạch Quá này một riu bỏ ra nó liền biết này nhân loại một chút cũng khó đối phó, nhưng là kia giống như gì?

Oanh!

Cường đại nguyên lực nổ tung, Bạch Quá trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi bay ngược đi ra ngoài, này Giao Long quá cường đại, hấn đánh không lại.

Giao Long lợi trào gân là sinh ra vài đạo vết rách, có thể thấy được này yêu thú thân thể cường hấn đến cực điểm, Bạch Quá này một riu liên tính là phiên giang viên toàn lực ngăn cản cũng không có khả năng như thế nhẹ nhàng.

Lần này chính là thật đem Giao Long cấp chọc giận, nó nhiều ít năm không có như thế bị nhân loại cấp đả thương, đừng nhìn Bạch Quá này một riu nó tuy rằng nhẹ nhàng băng quơ khiêng xuống dưới, nhưng là hấn biết chính mình móng vuốt là cỡ nào cứng rắn, liên tính như vậy cũng bị bỏ ra vết rách.

Bá! Giao Long không cho Bạch Quá thờ đốc cơ hội, muốn nhanh chóng đem hấn đến nỗi từ địa, nhanh chóng nhào tới, móng vuốt càng là đột nhiên bắt xuống dưới.

Mấy viên đan được nuốt vào sau Bạch Quá thu hồi cuồng sát rù, bạc kim trường thương té ra sau với Giao Long triển đấu ở cùng nhau, rù uy lực tuy rằng cường đại, nhưng là hấn cũng không phải chơi rù, mà là chơi thương (súng).

Bạc kim trường thương thay sau thực lực của hấn sẽ lại mạnh hơn một phân, chỉ cần hấn kéo dài ở thời gian chờ Lâm Nhiên Tu lại đây, hai người hợp lực là có thể đem này súc sinh cấp giết.

Giao Long tuy rằng là súc sinh không sai, nhưng ngũ cấp yêu thú cũng là khai bộ phận linh trí, nó đương nhiên biết chạy đi người nọ là đi viện binh, cho nên nó sẽ không làm Bạch Quá thực hiện được.

Mấy chục cái hồ hấp sau Bạch Quá liền có chút ăn không tiêu, hấn trên người nơi nơi đều là vết máu, thậm chí tả cánh tay xương cốt đều có thể thấy, lần này hấn thật sự thương không nhẹ.

Giao Long tuy rằng là áp chế Bạch Quá, nhưng nó nhiều ít cũng đã chịu thương tổn, thân thể thượng nhiều ra vẩy rách nát, vết máu loang lổ.

Tựa hồ là không kiên nhẫn, Giao Long há mồm bỗng nhiên phun ra một đạo màu xanh biếc ngọn lửa, Bạch Quá tâm thần tức khắc run lên, một cổ tử vong nằm đầu ở hấn trong óc bốc lên.

Này Giao Long thế nhưng còn sẽ phun hỏa!

Bạch Quá nào còn có tâm tình kêu khổ, hấn cảm giác chính mình thân hình đều đang run rẩy. Người khác có lẽ không biết nhược điểm của hấn, nhưng là chính hấn biết. Hấn duy nhất nhược điểm chính là sợ hỏa.

Màu xanh biếc ngọn lửa triều Bạch Quá bao vây mà đến, Bạch Quá lại một chút biện pháp đều không có, thân thể hấn tựa hồ như là bị hạ hàng đầu giống nhau, căn bản vô pháp nhúc nhích, ngay cả nguyên lực đều bắt đầu khô kiệt.

Ngọn lửa đem Bạch Quá bao vây sau bắt đầu thiêu đốt thân hình, Bạch Quá da thịt lấy mất thường có thể thấy được tốc độ hòa tan, lộ ra thối người bạch cốt tới.

Giao Long đầy mặt hài hước chi ý, không nghĩ tới này đáng sợ nhân loại thể nhưng sợ hỏa, lại nói tiếp nó ngọn lửa cũng là không bình thường, căn bản là không phải giống nhau yêu thú có thể so, đây chính là lục âm u hỏa, chính là nó thời trẻ gian ngẫu nhiên được đến kỳ dị mỗi lửa.

Cũng nguyên nhân chính là vì nó cái này lục âm u hỏa, nó mới có thể bình yên vô sự sinh tồn ở cái này cá lớn nuốt cá bé thế giới, hết thảy tới người vi phạm đều có thể bị nó ngọn lửa thiêu chết, trước mắt bạch y thanh niên cũng không ngoại lệ.

Linh đài một chút ánh sáng xuất hiện, Bạch Quá lỗ trống bộ xương khô trong mắt hiện lên một tia diên cuồng, bỗng nhiên hấn nâng lên bạc kim trường thương, dùng cuối cùng một chút lực lượng thôi phát hồng nguyên thạch.

Bá! Một đạo hồng quang xuyên qua Giao Long thân hình, Giao Long nghẹn ngào một thân rơi vào trong nước, Bạch Quá đồng thời cũng rơi vào trong nước, trên mặt hồ sóng nước lóng lánh, một lát sau khôi phục bình tĩnh.

Nửa nén hương sau, ba đạo thân ảnh từ nơi xa bay nhanh tới gần, ba người đi vào hồ nước trước đều là vẻ mặt vẻ khiếp sợ.

Trên mặt hồ vết máu vẫn như cũ có thể thấy, tàn phá quần áo mảnh nhỏ rơi rụng ở trên mặt nước. Bốn phía cỏ cây hiển nhiên gặp quá khảo nghiệm, trên mặt đất gồ ghề lồi lõm giống như mặt trăng mặt ngoài.

“Bạch sư huynh đâu?”

Miêu Thiên Phượng không yên tâm Bạch Quá, cho nên cũng theo lại đây. Nhưng kỳ thật Lâm Nhiên Tu gió êm dịu thiên dật hai người tới là đủ rồi, nhưng nàng tới vẫn như cũ khiếp sợ nói không nên lời nói, Bạch Quá bóng dáng đều không có thấy, lại thấy hấn rách nát quần áo.

Phong Thiên Dật mảy mẩn lợi hại, hấn không cho rằng Bạch Quá sẽ chết, kia Giao Long tuy rằng lợi hại nhưng còn không đến mức làm Bạch Quá chạy trốn cơ hội đều không có.

Đích xác, kia Giao Long nếu không cần ngọn lửa nói muốn giết chết Bạch Quá xác thật gian nan, nhưng là Bạch Quá hoàn toàn sợ hãi ngọn lửa, đây là Phong Thiên Dật như thế nào đều sẽ không nghĩ đến.

Đan sư thân mình chính là cùng ngọn lửa giao tiếp, tuy rằng không phải trực tiếp tiếp xúc, nhưng lại muốn thao tác ngọn lửa, này không thể nghi ngờ chính là cùng hỏa giao tiếp, Bạch Quá làm đan sư, tự nhiên không có khả năng cùng hỏa có ngăn cách, hoặc là nói là tương khắc.

Lâm Nhiên Tu tay phải giương lên, hắc chết trăm long đao xuất hiện, triển tay gian chính là một đạo màu đen đao ba oanh ra, một cổ tử vong hơi thở bao phủ tại đây phiến an tĩnh địa phương.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng từng người lui lại mấy bước, vẻ mặt khó có thể tin, bọn họ chưa bao giờ gặp qua lâm minh chủ ra tay, không nghĩ tới vừa ra tay liền như thế mạnh mẽ tuyệt đối, loại thực lực này thậm chí so Bạch Quá còn mạnh hơn thượng không ít.

Đặc biệt là kia tử vong màu đen đao ba, này căn bản là không phải giống nhau tu sĩ có thể bỏ ra tới, này màu đen hơi thở thuộc về âm, chính là lực công kích mạnh nhất một loại chi nhất.

Màu đen đao ba phách vào nước trung, mấy cái hô hấp thời gian trên mặt nước liền toát ra máu loãng, đồng thời bọt sóng bắn khởi, dài đến mấy chục trượng Giao Long lại lần nữa lao ra mặt nước.

Giao Long không chết, nhưng lại ly chết không xa. Bạch qua trước cho hắn thương tổn đã là và trí mạng, cho nên ở đáy hồ gia tốc chữa thương, hy vọng có thể tránh thoát kiếp nạn này.

Nhưng không nghĩ tới lại có người tới nó sà xe nháo sự, cũng may nó phản ánh mau, chỉ là một chân bị chặt đứt, nếu phản ánh chậm một chút chỉ sợ đều đầu thai.

Giao Long lao ra mặt nước sau cảm tức nhìn ba người, đương nó thấy Lâm Nhiên Tu trong tay màu đen trăm long đao khi ánh mắt lộ ra hoảng sợ biểu tình.

Cây đao này mang cho nó uy hiếp quá cường đại, nó vô pháp không sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Bạch Quá mộ

“Nghiệt súc, nói cho ta biết vừa rồi cùng người chiến đấu người đi đâu?” Lâm Nhiên Tu hoành đao chỉ hướng Giao Long, trong giọng nói lộ ra tức sát. 【

Giống nhau yêu thú là vô pháp cùng nhân loại câu thông, nhưng là này Giao Long đã là ngũ cấp yêu thú, tự nhiên sẽ câu thông phương pháp, nhưng giới hạn trong truyền âm.

Một đoạn như có như không truyền âm tiến vào Lâm Nhiên Tu lỗ tai, sắc mặt của hắn càng nghe càng kém, càng nghe càng hắc. Cuối cùng rốt cuộc chịu đựng không được, hắc chết trăm long đao lại lần nữa bỏ ra.

Vốn dĩ liền hơi thở thôi thóp Giao Long lúc này càng bồn vô pháp tránh né Lâm Nhiên Tu đánh chính diện, tuy rằng chệch đi một chút thân thể nhưng vẫn là thay đổi không được kết cục, bị chặn ngang chặt đứt thành hai đoạn sau rơi vào trong nước.

Lâm Nhiên Tu công đạo Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng ở trên bờ chờ hắn, hắn còn lại là nhảy vào trong nước tìm Bạch Quá thi thể.

Đáy nước hạ có chút vẩn đục, Lâm Nhiên Tu thần thức quét ra sau quan sát đáy hồ, ngay sau đó hắn sắc mặt chính là một mảnh hắc.

Đáy hồ tiếp theo đôi đôi bạch cốt như núi yên lặng, căn bản không biết nào cỗ thi thể là Bạch Quá, bởi vì mỗi cái tu sĩ xương cốt đều không sai biệt lắm, hơn nữa này đó bộ xương khô đều chồng chất ở bên nhau, căn bản vô pháp phân biệt.

Thật lâu sau sau, Lâm Nhiên Tu thờ dài một tiếng, đối với đáy hồ xương khô nhóm thật sâu làm thi lễ, cuối cùng hắn tùy tiện xách lên một bộ khung xương bay về phía bờ biển.

Ngay cả Giao Long thi thể cũng mặc kệ, này Giao Long giá trị rất nhiều, tất cả đều là luyện khí luyện được hảo bảo bối, nhưng Lâm Nhiên Tu lại một chút không có tâm tình đi quản những cái đó.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng có chút nôn nóng, bọn họ rất sợ Bạch Quá sẽ xảy ra chuyện. Hai người tâm tình đều có chút trầm trọng, chờ Lâm Nhiên Tu tin tức.

Thực mau, Lâm Nhiên Tu liền từ đáy hồ đi lên. Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phượng đang muốn tiến lên dò hỏi Bạch Quá rơi xuống, hai người liền thấy được Lâm Nhiên Tu trong tay xách theo bạch cốt, tức khắc một lòng chìm vào đáy biển.

“Xin lỗi, ta không có thể dẫn hắn trở về.” Lâm Nhiên Tu rơi xuống đất sau đem ‘ Bạch Quá ’ thi cốt nhẹ đặt ở mà, về mặt áy náy nhìn hai người nói.

Nếu muốn nói đau lòng, hắn Lâm Nhiên Tu muốn so trước mắt này nhị vị mãnh liệt nhiều, hắn cùng Bạch Quá tương giao cực sớm, sở dĩ có được cảm tình cũng là sâu nhất, hiện tại Bạch Quá đi rồi hắn rất là khó chịu.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng giật mình tại chỗ, một câu đầu nói không nên lời, Bạch Quá cứ như vậy đã chết, cái này làm cho bọn họ không thể tin.

Bạch Quá thực lực là rõ như ban ngày, liên tính gặp gỡ Phân Thân cảnh cũng có thể thông dong thoát thân, nhưng lại chết ở cái này địa phương, bị một cái ngũ cấp yêu thú Giao Long giết chết, làm cho bọn họ vô pháp tiếp thu.

Giao Long là đã chết, nhưng Bạch Quá cũng không về được. Đối với Tu Chân giới tới nói đây là nhất tâm thường bất quá sự tình, mỗi ngày đều có vô số tu sĩ chết đi, cũng có vô số tân tu sĩ ra đời.

Một lãng đôi một lãng, thủy triều dùng không lùi.....

.....

Này đã là Bạch Quá sau khi chết ngày thứ 60, suốt hai tháng thời gian.

Tuy rằng Bạch Quá không còn nữa, nhưng Lâm Nhiên Tu vẫn như cũ đối Phong Thiên Dật hai người chiếu cố có thêm, Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng dần dần cũng hoàn toàn dung nhập Lâm Minh giữa, bọn họ tuy rằng tưởng rời đi ốc đảo, trở lại đan miếu.

Muốn linh thảo đã hoàn toàn cũng đủ, bọn họ chỉ cần hướng Lâm Nhiên Tu mở miệng liền có thể được đến đại lượng linh thảo trở về phục mệnh, nhưng này không phải Phong Thiên Dật hai người ước nguyện ban đầu, bọn họ là bởi vì Bạch Quá mới có thể tồn tại ở ốc đảo sinh tồn xuống dưới, mà Bạch Quá tuy rằng không ở, bọn họ cũng không thể cứ như vậy rời đi Lâm Minh.

Hướng hồ Lâm Minh chủ đối bọn họ thực hảo, bọn họ càng không đành lòng rời đi. Về phương diện khác chết lưu sa trong biển nguy cơ tứ phía, bọn họ rời đi ốc đảo khả năng đời này đều tìm không thấy ốc đảo, hơn nữa dựa theo chết lưu sa hải mở ra thời gian là 5 năm, bọn họ mới đi 2 điểm nhiều một chút thời gian, này hoàn toàn còn chưa tới rời đi thời gian.

Từ Bạch Quá sau khi chết Lâm Nhiên Tu liền ba ngày hai đầu bế quan tu luyện, Lâm Minh trên dưới không có người biết mình chủ này đột nhiên làm sao vậy, hạng nhất thích nói chuyện mình chủ lúc này cũng trở nên trầm mặc ít lời, như là ở áp ủ cái gì giống nhau.

Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng biết Lâm Nhiên Tu làm gì vậy, khẳng định là muốn cấp Bạch Quá báo thù, mà lựa chọn đối tượng là mười đại liên minh, cũng không biết Lâm Nhiên Tu sẽ đối ai ra tay.

Một tháng sau một ngày, Lâm Minh trên dưới mọi người tụ tập ở một đỉnh núi đỉnh núi thượng, nơi này trừ bỏ Lâm Nhiên Tu Phong Thiên Dật cùng Miêu Thiên Phụng ba người ở ngoài, không có người biết bọn họ tới ngọn núi này thượng là làm gì đó.

Không khí có chút an tĩnh, mấy trăm hào người đứng ở trên ngọn núi một chút thanh âm đều không có, lẳng lặng chờ đợi Lâm Minh chủ mở miệng.

Lâm Nhiên Tu đối hai gã Lâm Minh tu sĩ vẫy vẫy tay, hai gã tu sĩ tiến lên liền ôm quyền, chờ mình chủ mở miệng phân phó.

Lâm Nhiên Tu công đạo hai người sau hai người lập tức rời đi, chỉ chốc lát thời gian hai người liền bắt đầu ở ngọn núi tới cao chỗ bắt đầu tác nghiệp.

“Trường năm cùng trường sáu đây là ở đào động?” Lâm Minh mọi người hai mặt nhìn nhau, có chút không rõ mình chủ dụng ý, làm cho bọn họ nhiều người như vậy ở chỗ này xem đào động?

“Chính người đều đã biết còn hỏi ta, này rõ ràng chính là đào động.” Một bên tu sĩ trả lời người nọ nói, hấn cũng là về mặt khó hiểu nhìn trường năm cùng trường sáu.

Trường năm cùng trường sáu chính là Lâm Nhiên Tu phái đi đào động hai người, hấn lần này tiến đến mục đích chính là vì Bạch Quá lập một tòa mộ bia, đây cũng là hấn cuối cùng có thể giúp Bạch Quá.

Nửa nén hương sau trường năm cùng trường sáu đã đem mặt đất đào ra một cái hố to, Lâm Nhiên Tu giơ tay từ nhẫn trữ vật trung lấy ra ‘ Bạch Quá ’ thi cốt, chậm rãi đi hướng đào tốt hố sâu.

Đem ‘ Bạch Quá ’ thi cốt buông sau, trường năm cùng trường sáu phát tay gian liền đem bùn đất cái hảo, chôn kín mít. Nếu không phải bởi vì Lâm Minh chủ công đạo quá muốn đào đẹp điểm, trường năm cùng trường sáu mấy cái hô hấp là có thể đem động đào ra, căn bản không cần phí nửa nén hương thời gian.

Lâm Minh người đã minh bạch, bọn họ tới này tựa hồ là tham gia lễ tang, nhưng là có người nào chết sẽ lệnh mình chủ như thế hưng sư động chúng, làm cho bọn họ cũng cùng tiến đến tế bái?

Cái này làm cho Lâm Minh người đều ở suy đoán hạ táng người nọ là ai, nhưng một chốc một lát gian không ai có thể đoán.

Triệu Tử Hàn làm Lâm Minh trung có chút địa vị người, hấn cũng muốn biết mình chủ hạ táng người này là ai, cuối cùng nhịn không được lòng hiếu kỳ, tiến lên hỏi: “Mình chủ, không biết là vị nào tiền bối hạ táng, ta không có ý khác, chính là tường biết kỳ danh tự, cũng hảo tế bái tế bái.”

Lâm Nhiên Tu gật gật đầu, đem Bạch Quá sự tình cùng Triệu Tử Hàn nói một ít, Triệu Tử Hàn nghe xong bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai cái này hạ táng người hấn gặp qua, lúc trước còn cứu chính mình một mạng.

Không nghĩ tới một cái kinh tài điểm điểm người liền như vậy đã chết, Triệu Từ Hàn cũng là thỗ thức không thôi, nhưng tu sĩ vận mệnh lại có mấy người có thể không chế đâu?

Lâm Nhiên Tu giờ tay lại ném ra một khối thật lớn tinh sắt đá khối, tay phải cầm lấy một phen trường kiếm ở tinh sắt đá khối thượng bỏ tới bỏ tới, như điều luyện sắc sảo.

Mấy cái hô hấp thời gian một khối tinh thiết mộ bia đã tạo hình hoàn thành, mặt trên thỉnh linh viết, ngộ đại ca bạch qua mộ.

Oanh!

Đương mộ bia hạ xuống mộ phần thượng thời điểm, trên bầu trời bỗng nhiên đen xuống dưới, vốn dĩ vạn dặm không mây không trung giờ phút này lại âm trầm đáng sợ, như là thân ma khóc thút thít giống nhau.

Lâm Nhiên Tu ánh mắt lập lòe, bỗng nhiên giờ tay đem hắc chết trăm long đao té ra, hướng lên trời không phía trên chính là một đao bổ ra, như từ vong hắc khí quét nhập mây đen giữa, một chút bọt sóng cũng bắn không dậy nổi mây may.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Phản đồ

Mọi người cơ hồ đồng thời lui về phía sau, nơi này khẳng định có cái gì biến động, nếu không không trung không có khả năng sẽ đột nhiên mây đen giăng đầy.

Quả nhiên như mọi người đoán rằng giống nhau, một đao trẻ con to bằng cánh tay lõi hình cung từ trên trời giáng xuống, này nói lõi hình cung không phải bỏ về phía Lâm Nhiên Tu cùng mọi người, mà là trực tiếp đem Bạch Quả phần mộ cấp chém thành toái tra, ngay cả bùn đất dưới thi cốt đều chém thành bột phấn.

Cái này ngọn núi rất lớn, Lâm Minh người toàn bộ đều nhanh chóng thoái lui, nơi này nhảy mất liền trở nên trống trải lên. Duy độc đứng ở trung gian cửu đao Lâm Nhiên Tu có vẻ rất là đột ngột.

Một đao lõi hình cung lúc sau lại không có bất luận cái gì động tĩnh, bỗng nhiên trên bầu trời một tia hắc khí như sông nước hội tụ ở một khối, triều Lâm Nhiên Tu hắc chết trăm long đao hội tụ.

Lâm Nhiên Tu hai mắt lộ ra bắt mắt chi mang, kia hội tụ ở hắc thân đao thượng hắc khí giờ phút này thông qua cánh tay hắc tiến vào thân thể của mình bên trong, đây là thuần khiết ám khí, hắc như thế nào cũng sẽ không nghĩ vậy không trung phía trên mây đen sẽ có ám khí loại này chỉ bảo.

Có lẽ đối với những người khác tới nói thấy ám khí loại này đồ vật ly đến càng xa càng tốt, chỉ có Lâm Nhiên Tu loại này ám linh căn nhân tài sẽ như thế khát vọng ám khí, này quả thực chính là chỉ bảo.

Đồng dạng Lâm Nhiên Tu trong lòng cũng dần dần sáng tỏ, Bạch Quả rất có khả năng không có chết, hoặc là nói khối này thi cốt cũng không phải Bạch Quả, nhưng hắc lại tưởng không rõ vì cái gì trời cao sẽ giáng xuống lõi phạt.

Này thuộc về thiên cơ, từ xưa đến nay đều là nhất thần bí, Lâm Nhiên Tu không có khả năng biết thứ nhất nhị. Nhưng hắc giờ phút này lại là vui vẻ hồng rồi, hắc cảm nhận được chính mình tu vi đang ở dâng lên, từ tách ra cảnh nhị tầng không hề trở ngại đột phá tới rồi tách ra cảnh ba tầng, hiện tại chính hướng về tách ra cảnh bốn tầng tấn chức.

Lâm Minh mọi người đều mở to hai mắt, bọn họ tự nhiên là biết Lâm Minh chủ là ám thuộc tính tu sĩ, nhưng giờ phút này hôm nay không thượng ám khí thật giống như cùng Lâm Minh chủ ước định hảo giống nhau, tại đây tăng cường hắc tu vi.

Liền ở Lâm Nhiên Tu tu vi trong thời gian ngắn bước vào tách ra cảnh trung kỳ thời điểm, một đao kiếm khí đánh gãy hắc hấp thu ám khí hành động.

Trên ngọn núi lúc này bỗng nhiên nhiều rất nhiều người, những người này đều không phải Lâm Minh người, mà là mặt khác liên minh mọi người. Vừa rồi đánh gãy Lâm Nhiên Tu hấp thu ám khí chính là một người bạch diện tu sĩ, người này bạch diện không cần, một thân thanh y phiêu phiêu, ngũ quan chính tề, nhưng lại trường một đôi đơn phượng nhãn, cấp nhan giá trị đại suy giảm.

Trừ hắc ở ngoài, từ ngọn núi hạ lục tục đi lên tới vài tên hơi thở cường đại tu sĩ, bọn họ đều không ngoại lệ đều là tách ra cảnh tu vi.

Lâm Nhiên Tu sắc mặt không được tốt xem, những người này xuất hiện hiển nhiên là sớm có dự mưu, bằng không không có khả năng ở như thế đoán thời gian nội sáu đại liên minh toàn bộ đứng chỗ, giống như là ước hạo giống nhau.

Vốn dĩ hắn đem mây đen trung ám khí toàn bộ hấp thu, tu vi ít nhất có thể đạt tới tách ra cảnh hậu kỳ, thậm chí là đại viên mãn. Nhưng bất thành linh biến cố cho hắn biết chính mình Lâm Minh nội có phản đồ.

Hắn hôm nay hành trình đã sớm an bài đi xuống quá, biết đến người chỉ có một tay chỉ số, phong thiên dật cùng miêu thiên phượng Lâm Nhiên Tu tin quá, mặt khác hai người chính là trường năm cùng trường sáu, trường năm trường sáu là vẫn luôn càng tùy ở hắn bên người, đối hắn cũng là trung thành và tận tâm, tự nhiên cũng tin quá.

Như vậy vấn đề liền xuất hiện ở kế tiếp này một người, Lâm Nhiên Tu ánh mắt bỗng nhiên nhìn về phía tránh ở một bên nam tử, kia nam tử thấy Lâm Nhiên Tu ánh mắt quét tới có chút trốn tránh.

Lâm Nhiên Tu đã hiểu rõ, tuyệt đối chính là hắn bán đứng chính mình.

Cái này bán đứng người của hắn kêu Điền Nhất Quang, là hắn sớm mấy năm lại ngoại phát hiện một người tu sĩ, lúc ấy hắn bị người đuổi giết, Lâm Nhiên Tu hảo tâm cứu hắn một lần, đem hắn thu vào Lâm Minh bên trong, Điền Nhất Quang ở Lâm Minh trung biểu hiện cũng thực không tồi, hắn mới có ái tài tâm tư, liền đem này trở thành chính mình chạy chân thủ hạ.

Kết quả thăng nhai này thế nhưng không biết báo ân, bán đứng hắn. Kỳ thật Lâm Nhiên Tu sớm đã có sở hoài nghi hắn, rốt cuộc lúc ấy Điền Nhất Quang bị đuổi giết thời điểm có chút kỳ quái, kia đuổi giết người của hắn là bàng long minh người, thấy hắn ra tay cứu Điền Nhất Quang liền lập tức đảo tấu.

Lúc ấy cũng không đa tâm, lại để lại một cái u ám tính. Lâm Nhiên Tu thờ dài, đem chuyện này tạm thời ném tại sau đầu.

Mặc kệ này đó liền mình muốn làm gì, nếu đánh gãy hắn tu luyện, vậy không có gì hiểu khách khí, vốn dĩ liền mình cùng liền mình chi gian liền không hòa thuận, hắn không cần thiết ra vẻ đáng thương coi như không biết.

“Bàng minh chủ, ngươi không biết đánh gãy tu sĩ tu luyện là từ địch sao?” Lâm Nhiên Tu không sợ chút nào, hai mắt nhìn chăm chăm cái kia cầm trong tay trường kiếm bạch diện nam, lạnh lùng nói.

Nói trắng ra là, Lâm Nhiên Tu hiện tại tu vi căn bản không sợ nơi này bất luận cái gì một cái liên minh minh chủ, hắn tách ra cảnh một tầng thời điểm là có thể cùng tách ra cảnh bốn tầng người đánh nhau không rơi hạ phong, mà hiện tại hắn không chỉ có tu vi tới tách ra cảnh bốn tầng, lại còn có tìm về hắc chết trăm long đao, này thực lực căn bản không phải một thêm nhất đẳng với nhị đơn giản như vậy.

Đem hắn tu luyện đánh gãy chính là thứ bảy minh minh chủ, bàng long minh Bàng Thiên Hành. Tu vi ở tách ra cảnh ba tầng, tạp ở cái này cảnh giới đã có chút năm đầu, đối với hiện tại lâm nhiên đã tu luyện nói quả thực chính là nháy mắt hạ gục tồn tại.

Bàng Thiên Hành cũng không có phản ứng Lâm Nhiên Tu, mà là quay đầu nhìn về phía Lâm Minh trong đám người Điền Nhất Quang, “Điền Nhất Quang, ngươi làm không tồi, mau đến ta bên này đi.”

Bàng Thiên Hành nói ra những lời này thời điểm, Lâm Minh tất cả mọi người đồng thời nhìn về phía Điền Nhất Quang, không biết này rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Điền Nhất Quang tự nhiên không có khả năng lưu tại Lâm Minh trần doanh trung, trừ phi hắn sống không kiên nhẫn. Nhanh chóng mấy cái lác mình liền tới rồi Bàng Thiên Hành phía sau, khom người thi lễ nói: “Bàng minh chủ.”

Bàng Thiên Hành gật gật đầu nói: “Chuyện của ngươi một hồi lại nói, sau khi trở về sẽ cho ngươi muốn đồ vật.”

Điền Nhất Quang thực biết điều thối lui đến một bên, hắn vì bàng long minh vào sinh ra tử, muốn nghe chính là những lời này.

“Điền Nhất Quang ngươi cái này súc sinh, minh chủ đối đãi ngươi không tệ đi? Ngươi vì sao còn muốn phản bội Lâm Minh?” Trước hết nhện không được chính là trường năm, hắn thực tức giận, Lâm Nhiên Tu đãi hắn cùng trường sáu đều thực không tồi, đồng dạng đãi Điền Nhất Quang cũng thực hảo, nhưng là này súc sinh thế nhưng sẽ bán đứng Lâm Minh, cái này làm cho hắn căn bản không thể tưởng được.

Điền Nhất Quang sắc mặt có chút trắng hồng, nhưng lại một câu cũng phản bác không ra, không sai, Lâm Nhiên Tu thật là dẫn hắn không tệ, điểm này cũng không có nói sai, nhưng hắn trước sau không phải Lâm Minh người, này hắn vô pháp lựa chọn.

Tăng trưởng sáu cũng tưởng nói chuyện, Lâm Minh người cũng đều thiếu kiên nhẫn thời điểm, Lâm Nhiên Tu khoát tay nói: “Đại gia trước đừng nói lời nói, ta đều có chủ trương.”

Nếu minh chủ đều mở miệng, bọn họ tự nhiên sẽ không nhiều lời, hiện trường tức khắc an tĩnh xuống dưới.

“Lâm Nhiên Tu, ngươi chẳng lẽ còn nhìn không ra tới hiện tại thế cục sao? Ngươi đã không đường nhưng chạy thoát, hôm nay chính là các ngươi Lâm Minh diệt vong ngày!” Bàng Thiên Hành chờ minh chủ không ngừng cười lạnh, bọn họ đã đem Lâm Minh trở thành một khối mặc người xâu xé thịt mỡ.

Mà Lâm Minh người còn lại là lại tức lại hoảng, bọn họ đảo không phải không tin nhiệm Lâm Nhiên Tu, mà là này sáu cái liên minh quá cường đại, trừ bỏ đệ nhất liên minh không có tới, còn lại sáu gia đều tới, này còn như thế nào đánh?

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Gian nan

“Các ngươi sáu cái liên minh mình chủ tướng liên thủ đánh ta một cái?” Lâm Nhiên Tu đã không phải năm đó cái kia người nhất gan, hắn đã lột xác, không e ngại bất luận cái gì nguy hiểm cùng bất luận kẻ nào. 【 vô pop-up tiểu thuyết vòng www.baoliny.com】

Sở dĩ nói như vậy là bởi vì hắn không có khả năng đồng thời đánh thắng được sáu cái Phân Thân cảnh mình chủ, này đó mình chủ một đám tâm cao khí ngạo, hắn nói ra những lời này đối phương khẳng định sẽ không đi vào khuôn khổ.

“Đối phó ngươi đương nhiên không cần chúng ta sáu cái, vì để mất ngươi, thỉnh hai vị mình chủ xưng phong nhận việc, đi lên lấy Lâm Nhiên Tu thủ cấp.”

Nói chuyện chính là một cái trung niên nam tử, cái này nam tử quanh thân hơi thờ ờ cuồng đại, vừa thấy liền biết này sáu người trung hắn cuồng đại nhất, không sai, hắn chính là ốc đảo đứng hàng ở đệ nhị phong vân mình mình chủ phong lân kiều.

Phong lân kiều một mở miệng, còn lại mình chủ nhìn nhau, trong đó hai gã mình chủ đứng dậy, trong đó một người nói: “Có chút người chỉ sợ thu thập không được, còn phải ta ra ngựa giải quyết.”

Nói chuyện người này kêu trương trước sơn, ốc đảo đệ tứ mình mình chủ, hắn nói xong lời nói sau ánh mắt nhìn về phía một bên Bàng Thiên Hành. Bàng Thiên Hành trong con giận dữ, trương trước sơn cũng dám xem thường hắn, vì thế hắn tiến lên một bước, đối với mặt sau đi ra thứ năm mình mình chủ trình long ôm quyền nói: “Trình mình chủ, lần này để cho ta tới đi.”

Trình long nhìn thoáng qua trương trước sơn, lại nhìn thoáng qua Bàng Thiên Hành, cuối cùng gật gật đầu lui xuống. Kỳ thật hắn ra không ra tay đều giống nhau, chính là làm làm bộ dáng, rốt cuộc phong vân mình mình chủ nhìn, hắn cũng không hảo quá lùi bước.

Lâm Nhiên Tu truyền âm cấp Lâm Minh mọi người nói: “Các ngươi không cần tới gần ta, tránh ở bên cạnh liền hảo, các ngươi gia nhập vòng chiến chỉ biết cho ta thêm phiền toái, ta hiện tại thực lực không phải này hai tên gia hỏa có thể khiêng được, các ngươi yên tâm hảo.”

Vốn đang tưởng tiến lên trường năm trường sáu cùng Triệu tử hàn cũng ngừng bước chân, nếu mình chủ có nắm chắc bọn họ vẫn là đừng nhúng tay hảo, Phân Thân cảnh cường giả căn bản không phải Khai Nguyên cảnh tu sĩ có thể chống lại.

Giống Bạch Quá người như vậy cũng chỉ là số ít, Khai Nguyên cảnh là có thể cùng Phân Thân cảnh đối chiến mà không rơi hạ phong, loại người này ngàn dặm mới tìm được một, cũng sẽ không cảm thấy là vọng ngôn.

“Các ngươi hai cái thương lượng hảo không có, cùng lên đi?” Lâm Nhiên Tu run lên hắc chết trăm long đao, một bộ không kiên nhẫn bộ dáng.

“Ngươi tưởng đầu thai tướng điên rồi đi, lão tử thành toàn ngươi!” Bàng Thiên Hành căn bản là lười đến phản ứng trương trước sơn, hắn muốn một người thu thập Lâm Nhiên Tu.

Lấy ra một đôi sao băng câu, nguyên lực hội tụ hạ chính là triều Lâm Nhiên Tu bổ tới, này sao băng câu cuốn lên sát khí tuy rằng không có cuồng sát rìu cuồng, nhưng cũng là sát ý vô hạn, thực mau liền tới rồi Lâm Nhiên Tu phụ cận.

Trương trước sơn về mặt khinh thường, nếu bàng thiên đi ra tay, hắn liền không thể đồng thời công kích Lâm Nhiên Tu, hắn còn yếu điểm mặt mũi.

Lâm Nhiên Tu chờ đến chính là giờ khắc này, chỉ cần trước giải quyết trong đó một cái mình chủ, mặt khác mấy cái mình chủ cũng sẽ không đồng thời công kích hắn, trừ phi hắn đã cuồng đại tới rồi làm phong vân mình mình chủ kiêu kị nông nổi.

Hắc chết trăm long đao thượng hắc khí tụ tập lượn lờ, Lâm Nhiên Tu hai mắt như tia chớp, hoành đao chính là một kích bỏ đi ra ngoài, chung quanh không khí tựa hồ đều bị lần này cấp tốc thời giờ, màu đen đao bước sóng đạt mấy chục trượng, mang theo tử vong sát ý cùng sao băng câu nguyên lực va chạm ở cùng nhau.

Lâm Nhiên Tu ra chiêu gần mấy cái hô hấp thời gian, chờ mọi người phản ứng lại đây thời điểm kia đao trường đạt mấy trượng đao ba đã cùng đối phương nguyên lực va chạm ở cùng nhau.

Bàng Thiên Hành sợ tới mức hồn phi phách tán, Lâm Nhiên Tu thực lực khi nào trở nên như thế cuồng đại rồi? Đây một đao hắn căn bản không có biện pháp chống cự, mắt thấy chính mình bỏ ra đi nguyên lực bị nghiền áp dập nát, hắn nôn nóng quát: “Trương trước sơn, hay là ngươi muốn cùng ta cùng chết?”

Trương trước son gờ phút này cũng sắc mặt ngưng trọng, nếu hắn không ra tay không chừng là Bảng Thiên Hành hội chết, hắn cũng giống nhau sẽ chết.

Một mặt đại kỳ bị té ra, trương trước son dùng nguyên lực thúc dục đại kỳ, bỗng nhiên ngọn lửa từ cờ xí quyền thượng ra, trương trước son cầm lấy đại kỳ chính là triều kia màu đen đao ba huy đi, ngọn lửa lập tức thổi quét mà ra.

Bảng Thiên Hành nhìn nhiều liếc mắt một cái trương trước son, không nghĩ tới hắn ngọn lửa kỳ lại tăng lên một cái cấp bậc, xem ra hắn đích xác còn không phải trương trước son đối thủ. Đầu thanh tỉnh sau Bảng Thiên Hành lại lần nữa bỏ ra một kích nguyên lực, hắn cũng không tin Lâm Nhiên Tu còn có thể kháng xuống dưới.

Bỗng nhiên lại là một đạo nguyên lực mênh mông mà ra, thêm vào ở Bảng Thiên Hành cùng trương trước son công kích thượng.

“Oanh!”

Mặt đất vỡ ra từng đạo vết rạn, bốn phía nguyên lực hỗn độn bất kham, phụ cận cỏ cây tại đây một khắc bị phá hủy.

Lâm Nhiên Tu bay ngược ra hai mét xa, dừng lại sau hắc khí ở hắn quanh thân lượn lờ, không ai thấy được rõ ràng hắn rốt cuộc thế nào.

Bảng Thiên Hành cùng trương trước son còn lại là xoay người đối một người nam tử ôm quyền nói: “Đa tạ đồng minh chủ ra tay giúp trợ.”

Cái này kêu đồng minh chủ người là ốc đảo đứng hàng đệ tam liên minh, đạo đồng minh minh chủ đồng giáo, đồng giáo gât gât đầu, nhìn về phía hai người nói: “Các người hai cái thêm lên cũng không phải đối thủ của hắn, ta xem chúng ta vẫn là đồng loạt ra tay đi?”

Khi nói chuyện nhìn về phía còn lại mấy cái minh chủ, phong lân kiều quét mắt bao vây ở hắc khí trung Lâm Nhiên Tu, lại nhìn nhìn phía chính mình người, nhàn nhạt nói: “Hắn đã bị thương, nhưng vì ổn thỏa khỏi kiến, chúng ta bên này ra bốn người đi giết hắn đi.”

Hiển nhiên phong lân kiều không muốn chính mình động thủ, đến nỗi kia bốn cái minh chủ ai ra tay hắn không sao cả.

Lâm Nhiên Tu sắc mặt có chút không tốt lắm xem, tuy rằng hắn bị hắc khí bao lấy, nhưng lại nghe thật sự rõ ràng ngoại giới nói chuyện thanh. Hắn vốn dĩ tưởng trước hết giết chết Bảng Thiên Hành, kết quả trương trước son đột nhiên giúp Bảng Thiên Hành một phen, cái này cũng chưa tính, ngay cả đệ tam minh chủ đều ra tay, hắn ý tưởng hoàn toàn thất bại.

Khả năng hôm nay chính là Lâm Minh cuối cùng một ngày, chủ định là muốn huyết chiến đến chết. Bạch Quá mới vừa đi không bao lâu, hắn liền phải đi theo bước chân mà đi, bất quá hắn chưa từng có hối hận quá.

Hắc khí lui tán, Lâm Nhiên Tu một bộ phong khinh vân đậm bộ dáng làm Lâm Minh người nhẹ nhàng thở ra, tuy rằng hiện tại thế cục thực không lạc quan, nhưng minh chủ không có việc gì bọn họ cũng sẽ không có việc gì.

Tương phản, minh chủ nếu có việc, kia bọn họ nhất định là từ lộ một cái.

Nhưng Lâm Nhiên Tu lại một chút cao hứng cũng không có, hắn đích xác bị thương, hắn liền tính lại cường cũng không có khả năng ngăn cản trụ ba người công kích, một cái Phân Thân cảnh lúc đầu, hai cái Phân Thân cảnh trung kỳ, hắn ngăn cản không được.

Cho nên hắn hiện tại bị thương, nhưng lại bị hắn tự thân công pháp cấp áp chế xuống dưới, nếu đối diện bốn người cùng nhau thượng, hắn nhiều nhất trước khi chết giết chết trong đó một cái, chính hắn lại phải chết.

Đây là một cái phi thường gian nan lựa chọn, hắn cần thiết bảo trụ Lâm Minh người, liền tính là chính mình đã chết cũng không cái gọi là, nhưng hắn lại có tâm vô lực, sáu cái liên minh bất luận là ai, đều có thể đem Lâm Minh trên dưới người toàn bộ giết chết.

Đây là Phân Thân cảnh thực lực, Khai Nguyên cảnh ở chỗ này chỉ có thể là nhiều một khối thi thể thôi.

“Lâm Nhiên Tu, thật không nghĩ tới ngắn ngủn thời gian ngươi liền trưởng thành tới rồi tình trạng này, ta đơn độc đối phó ngươi cũng không dám cam đoan có thể ăn định ngươi, thật đúng là hậu sinh khả uý a.” Đồng giáo là đứng ở một cái hậu bối góc độ đối đãi Lâm Nhiên Tu, này đích xác đáng giá hắn cảm thán.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Ai dám đụng đến ta huynh đệ

Ph

Nhớ trước đây Lâm Nhiên Tu vừa mới tiến nhập ốc đảo thời điểm còn không có người chú ý tới hắn, thẳng đến hắn đem nguyên lai kiều mình mình chủ kiều tả mộ đuổi ra đi thời điểm mới bị mặt khác các đại minh chủ chú ý tới. 【mới nhất chương đọc www.baoliny.com】

Rồi sau đó ngắn ngủn mấy năm thời gian liền trưởng thành đến như vậy hoàn cảnh, không hồ là ám linh căn người sở hữu, đây là giống nhau linh căn người sở không thể so sánh.

Bọn họ này đó minh chủ linh căn trừ bỏ đệ nhất minh chủ ở ngoài, không có mấy cái là thực tốt linh căn, bằng không cũng sẽ không ở ốc đảo như thế dài dòng năm tháng còn đứng bước với tách ra cảnh trung kỳ cảnh giới.

Dựa theo bọn họ tuổi tác tới tính, chính là so Lâm Nhiên Tu ước chừng lớn một vòng. Cho nên bọn họ mới tưởng mau chóng diệt trừ Lâm Nhiên Tu, chính là sợ ngày sau hắn tu vi cường đại lên, kỵ đến bọn họ trên đầu đi.

Loại này ý tưởng là không có sai, trước mắt tới xem Lâm Nhiên Tu thực lực đã tới rồi mười đại liên minh trước vài tên nông nổi, nếu bọn họ lại mặc kệ mặc kệ, kia bọn họ vị trí liền giữ không nổi.

“Ta đối với người nhóm vị trí không dám hứng thú, các người làm sao cần hưng sư động chúng nhằm vào ta Lâm Minh?” Lâm Nhiên Tu đích xác đối quyền lực không dám hứng thú, lúc trước hắn thích Bạch Quá một người dưới ngàn người phía trên cảm giác, nhưng hiện tại hắn có chính mình liên minh, thuộc hạ mấy trăm hào người hắn đã thực thỏa mãn.

Đối với này đó tranh đoạt quyền lực, đạt được càng tốt tài nguyên hắn đích xác không phải thực để ý, nhưng trên thế giới này căn bản không có khả năng có nhẹ nhàng như vậy sự tình, nếu người tại đây trò chơi bên trong, nhất định phải làm tốt tùy thời hiến thân chuẩn bị.

“Hiện tại nói này đó còn có ý tứ sao, bắt quá có một cái lộ có thể cho các người mở ra, chỉ cần các người đem tất cả đồ vật toàn bộ giao ra đây, sau đó rời đi ốc đảo, chúng ta có thể tha các người một con ngựa, như thế nào?” Bằng Thiên Hành nói ra những lời này rõ ràng chính là một chút đường sống đều không cho Lâm Nhiên Tu.

Đem chính mình trên người tất cả đồ vật giao ra đây, sau đó rời đi ốc đảo đi tìm chết lưu sa hải, này cùng chịu chết không có gì khác nhau. Cho nên Lâm Minh căn bản là sẽ không đồng ý cái này đề nghị, cuối cùng kết quả chính là khai chiến.

“Nếu như vậy liền không có gì hảo thuyết, các người thượng đi. Đánh ta Lâm Nhiên Tu một người xuất động bốn cái minh chủ, ta cũng đủ vinh hạnh.” Lâm Nhiên Tu chu sinh hắc khí lượn lờ, đề đao chuẩn bị chiến đấu.

Đệ tứ minh chủ, thứ năm minh chủ, thứ sáu minh chủ, thứ bảy minh chủ, này bốn cái là chính mình đứng ra chuẩn bị đối phó Lâm Nhiên Tu. Không có biện pháp, bọn họ là dựa theo tự thân thực lực cùng liên minh cấp bậc đứng ra, bằng không tổng không thể làm mạnh nhất đi lên động thủ, bọn họ mấy cái ở phía sau xem diễn đi?

“Động thủ!”

Liền ở bốn vị minh chủ chuẩn bị động thủ thời điểm, nơi xa không thượng truyền đến hét lớn một tiếng.

“Ai dám đụng đến ta huynh đệ!”

Này một tiếng bởi vì tương đối đột ngột, tất cả mọi người là sững sờ, bốn vị minh chủ cũng dừng sắp tạt đi ra ngoài pháp bảo Linh Khí, sồi nổi nhìn về phía nơi xa trên bầu trời.

Chỉ thấy một bộ bạch y nam tử ở từ nơi xa trên bầu trời bay tới, từ xa tới gần, quanh thân không có chút nào nguyên lực dao động, thoạt nhìn giống như là cái phàm nhân giống nhau.

Nhưng phàm nhân là sẽ không phi, này tất nhiên là một cái tách ra cảnh cường giả. Ngay cả đệ nhị minh chủ phong lân kiều, đệ tam minh chủ đồng giáo mầy cũng nhíu lại, cái này tới người mục đích không tốt.

Lâm Minh mọi người thấy từ nơi xa bay tới người này đều là sững sờ, bởi vì bọn họ căn bản là không quen biết như vậy nhất hào người, hơn nữa hiện tại còn không biết này rốt cuộc là địch là bạn.

Chỉ có thiếu bộ phận người nhận thức Bạch Quá, phong thiên đặt cùng miêu thiên phượng lộ ra kinh hi biểu tình, Bạch Quá chẳng những không có chết, hơn nữa tu vi cũng đột phá tiến vào tách ra cảnh, này quả thực chính là ý trời.

Một cái tu sĩ ở trong khoảng thời gian ngắn căn bản dừng nghĩ liên tục vượt qua rất nhiều cảnh giới, đặc biệt là đại cảnh giới, muốn bước vào căn bản là là không có khả năng sự tình. Liền tưởng này đó liên minh minh chủ, trừ bỏ Lâm Nhiên Tu ở ngoài, cái nào minh chủ không phải dựa vào năm tháng tu luyện đi lên tu vi?

Bạch Quá nhất định là đạt được nào đó cơ duyên, nếu không sẽ không ngắn hạn nội đột phá tách ra cảnh, mặc kệ như thế nào, phong thiên đặt cùng miêu thiên phượng đều vì Bạch Quá cảm thấy cao hứng, bạch không thực lực cường đại, đại biểu cho bọn họ càng an toàn.

Ít nhất trước mắt tôi xem là như thế này, Bạch Quả xuất hiện tuyệt đối có thể đem loại này hoàn cảnh xấu đối chiến cấp kéo về bình thường tiêu chuẩn, Lâm Minh bên này này hai cái tách ra cảnh toàn bộ đều là có thể vượt cấp đối chiến người, Lâm Minh được cứu rồi.

Triệu tử hàn cũng là về mặt hưng phấn, hắn không nghĩ tới cái này lúc trước đã cứu hắn một mạng người không có chết, lại còn có thăng cấp tới rồi tách ra cảnh, bằng không bạch không thực lực như thế nào, tóm lại có thể giúp được với Lâm Nhiên Tu liền hảo.

Triệu tử hàn chính là không biết Bạch Quả thực lực, cho rằng lúc trước kia một kích chính là hắn toàn bộ thực lực, cho nên mới sẽ cho rằng gần có thể bang trợ một chút Lâm Minh chủ. Rốt cuộc nơi này bất luận cái gì một cái minh chủ đều không đơn giản, thấp nhất tu vi đều ở tách ra cảnh ba tầng, cũng không phải là Bạch Quả loại này mới vừa thăng cấp tách ra cảnh người có thể đối kháng.

Vui mừng nhất người không gì hơn Lâm Nhiên Tu, hắn hiện tại tựa hồ có loại ngăn không được xúc động, nếu hắn vẫn là năm đó cái kia chính mình, hiện tại tuyệt đối đã khóc ra rồi, hắn trong xương cốt vẫn là chảy xuôi đã từng máu, chỉ là hắn hiện tại trở nên kiên cường mà thôi.

Thấy bạch sống qua trở về, lại còn có thăng cấp tới rồi tách ra cảnh, Lâm Nhiên Tu liền biết hôm nay chiến cuộc muốn bắt đầu sinh ra biến hóa. Liên tính là đệ nhị minh chủ cũng không nhất định có thể đánh thắng được hiện tại Bạch Quả.

Bạch Quả đích xác không chết, hắn không chỉ có sống hảo hảo, lại còn có đem tu vi thăng cấp tới rồi tách ra cảnh. Nhưng là hắn này mấy tháng ăn khổ lại là không người có thể biết được.

Hắn ngay lúc đó xác cho rằng chính mình muốn chết, nhưng ngực cái kia ẩn nấp tím thẫm tình lại không có làm hắn chết đi. Lâm Nhiên Tu lúc trước xuống nước tìm hắn thời điểm, hắn ý thức đang đứng ở tự do trạng thái, cho nên không có bị phát hiện.

Sau lại Bạch Quả tỉnh lại lúc sau cảm nhận được kia cây hắn vẫn luôn để ý linh thảo, liền theo kia cổ hương vị tìm kiếm qua đi, đương hắn tìm được kia cây linh thảo thời điểm cũng bị chấn kinh rồi, nguyên lai này hồ nước phía dưới giao long bảo hộ chính là một gốc cây ngũ cấp linh thảo.

Này cây linh thảo tuy rằng là ngũ cấp linh thảo, hoặc là xưng là linh quả càng vì xác thực, hắn công hiệu liên tính là cửu cấp linh thảo cũng không thua kém chút nào.

Đây là “Vô định sinh quả.” Chính là Tu Chân giới ít có siêu cấp linh quả, ăn này cái linh quả lúc sau, lớn nhất công hiệu chính là khởi tử hồi sinh, cải tạo toàn thân.

Bạch Quả vốn dĩ chính là hơi thở thoi thóp trạng thái, thấy này linh quả cũng bất chấp tất cả, trực tiếp liền ăn đi xuống. Sau đó liền có hiện tại hắn.

Đến nỗi tu vi đột phá, cũng là ở ăn này cái trái cây lúc sau trong thời gian ngắn đã đột phá. Chỉ có Bạch Quả mới biết được hắn hiện tại thực lực đâu chỉ là so phía trước cường mẽ lần?

Cũng chỉ có hắn biết, hắn đem kia giao long trong cơ thể lục âm u hỏa luyện hóa, hiện tại đã trở thành hắn trong thân thể một bộ phận. Nói cách khác hắn về sau không bao giờ yêu cầu sợ hãi ngọn lửa, chỉ cần đem lục âm u hỏa lấy ra tới chống cự liền có thể tránh được hỏa kiếp.

Hiện tại Bạch Quả hoàn toàn chính là một cái tân sinh thể, hắn có được tân lực lượng, cùng kia nhìn như một quyền có thể đánh vỡ thiên thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Thực lực lột xác

“Đại ca ngươi không có việc gì liền hảo. 【 vô pop-up tiểu thuyết vông www.baoliny.com】” Lâm Nhiên Tu cuối cùng nghẹn ngào nói ra một câu, đầy mặt vui mừng.

Bạch Quả vỗ vỗ Lâm Nhiên Tu bả vai nói: “Ta không dễ dàng như vậy chết.”

Đứng ở phía trước bốn vị minh chủ hai mặt nhìn nhau, bọn họ giữa không ai nhận thức cái này bạch y thanh niên, toàn bộ óc đảo Phân Thân cảnh tu sĩ có thể đếm được trên đầu ngón tay, này đột nhiên nhiều ra tới một người bọn họ đích xác có chút khó hiểu.

Hơn nữa Lâm Nhiên Tu kêu đối phương đại ca, hiển nhiên là quan hệ tâm đầu ý hợp, bằng không không có khả năng như thế xưng hô.

Này trong lúc nhất thời làm bọn hắn có chút không biết nên làm cái gì bây giờ, ra tay sợ đều rõ ràng đối phương lai lịch, không ra tay lại sợ cảnh mẹ đẻ

cảnh con.

Vì thế bốn người theo bản năng nhìn mắt đệ nhị mình chủ Phong Lâm Kiều, Phong Lâm Kiều cũng không quen biết Bạch Quá, thấy bốn người ánh mắt xem ra, hần gật gật đầu tiến lên một bước, đối với Bạch Quá mở miệng nói: “Không biết vị này bằng hữu tôn tính đại danh, còn thỉnh báo cho.”

“Lão tử gọi là gì quan ngươi chuyện gì, còn có, ai đặc sao là ngươi bằng hữu.” Bạch Quá chút nào không khách khí, nơi này nhiều như vậy Phân Thân cảnh cường giả đối phó Lâm Nhiên Tu một người, hần dùng ngón chân đầu đều có thể đoán được nguyên nhân.

Nói vậy này sáu cái Phân Thân cảnh cường giả đều là mình chủ, bởi vì chỉ có mình chủ hoặc là Phó mình chủ mới là Phân Thân cảnh, mặt khác giống nhau đều ở vào Khai Nguyên cảnh đại viên mãn, hoặc là Khai Nguyên cảnh hậu kỳ.

Nghe xong Bạch Quá lời này, không chỉ có Phong Lâm Kiều sắc mặt khó coi, còn lại năm cái mình chủ sắc mặt đều không thể nào đẹp, cái này vừa tới Phân Thân cảnh thể nhưng như thể kiều ngạo, liền bọn họ sáu đại liên minh đều không bỏ ở trong mắt.

Một khi đã như vậy, hần Phong Lâm Kiều liền không có cái gì hảo thuyết, đối phương một khi đã như vậy vô lễ, kia hần tự nhiên không thể coi như không nghe thấy, hần còn sỉ diện.

“Ngươi tuy rằng là Phân Thân cảnh không sai, nhưng ốc đảo là chúng ta mười đại liên minh thiên hạ, ngươi làm như vậy chẳng lẽ không sợ đào mồ chôn mình sao?” Phong Lâm Kiều lạnh lùng cười.

Bạch Quá nhàn nhạt nói: “Ta quê quán có câu nói gọi là cường long không áp bọn rắn độc, nhưng ta hôm nay thật đúng là liền đè ép!”

Khi nói chuyện Bạch Quá cảm lấy cuồng sát riu, giờ phút này cuồng sát riu sát ý là hoàn toàn toàn bị kích phát rồi, nếu nói trắng ra qua gian thi triển sát ý là thập phân chi sáu, kia hiện tại lại là trăm phần trăm.

Gần một lát thời gian, cuồng sát riu sát ý liền hình thành một cái thực chất đỏ sậm dòng khí không gian, này nói không gian vừa mới hình thành mọi người trên mặt có thể nói là đại kinh thất sắc, đặc biệt là sáu vị liên minh mình chủ, giờ phút này đã biết này bạch y nam tử là ai.

Này bạch y nam tử đúng là phía trước đem địa sát mình hai vị mình chủ bị thương nặng người, cầm một phen cuồng sát riu lệnh người nghe tiếng sợ vỡ mặt.

Nhưng khi đó người này không phải Khai Nguyên cảnh hậu kỳ cảnh giới sao, hơn nữa hôm nay bất chính là hần lễ tang sao, như thế nào chẳng những không chết, ngược lại êm đẹp tồn tại, ngay cả tu vi đều đột phá tới rồi Phân Thân cảnh.

Bất quá nếu biết người này là bạch qua, bọn họ trong lòng lại thả lỏng xuống dưới. Bạch Quá chẳng qua là vừa thăng cấp Phân Thân cảnh mà thôi, tuy rằng có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng là cũng chỉ có thể đối phó đối phó phiên giang viên cùng là Lạc loại này rác rưởi, ở bọn họ trong mắt căn bản không đáng sợ hãi.

Tuy rằng Bạch Quá phóng thích cuồng sát riu sát ý rất mạnh, kia cũng chỉ là cuồng sát riu sát ý, lại không phải chính hần, cho nên căn bản không cần lo lắng.

Hôm nay bọn họ liền phải đem này hai tên gia hỏa diệt trừ, lấy tuyệt hậu hoạn.

Chỉ có Bạch Quá mới biết được, hần nguyên lực thêm vào ở cuồng sát riu thượng là có bao nhiêu khủng bố.

“Các ngươi toàn lực ra tay, đem này hai tên gia hỏa bắt lấy!” Phong Lâm Kiều đối bốn vị mình chủ sử cái nhan sắc, bốn vị mình chủ lập tức lấy ra vũ khí, tụ tập nguyên lực chính là triệu Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu oanh qua đi.

Bạch Quá lúc này mới đưa nguyên lực rót nhập cuồng sát riu bên trong, cuồng sát riu sát ý hơi thở tựa hồ đều phải vận vẹo không gian, nhưng Bạch Quá biết đây là sát ý cho hần sinh ra ảo giác, mặc kệ này ảo giác như thế nào, hần thực thích loại cảm giác này.

Lâm Nhiên Tu cũng là tụ tập nguyên lực, đột nhiên hướng phía trước phương bổ ra, một đạo đen nhánh đao ba như là tử thần lưỡi hái nhanh chóng chém ra.

“Oanh!”

Kịch liệt tiếng vang qua đi, làm mọi người mở rộng tầm mắt chính là, lâm minh hai cái Phân Thân cảnh gần lui về phía sau vài bước, mà kia bốn cái liên minh mình chủ các khoe môi treo lên vết máu.

Trận này mặt lệnh người không thể tin, bốn cái mình chủ, hai cái là Phân Thân cảnh lúc đầu, hai cái là Phân Thân cảnh trung kỳ, như vậy liền thủ hạ thể nhưng còn đem chính mình đánh học máu, này không khỏi có chút chấn động.

Đồng dạng vô pháp tin tưởng chính là kia bốn cái học máu mình chủ, bọn họ lúc này đầy mặt không thể tin được, bọn họ bốn người thực lực thêm lên đều đánh không lại này hai người, kia này hai tên gia hỏa đến có bao nhiêu lợi hại?

Đặc biệt là Bạch Quá, vừa mới thăng cấp Phân Thân cảnh liền có như vậy thực lực, tiềm lực so Lâm Nhiên Tu còn muốn đại, gia hỏa này rốt cuộc là cái gì linh căn, cái gì lai lịch?

Phong Lâm Kiều hai nắm chặt, hấn thật sâu cảm nhận được uy hiếp, đến từ Bạch Quá uy hiếp. Như vậy thực lực liên tít là hấn hiện tại cũng không dám nói có thể ăn định, hấn chính là sắp bước vào Phân Thân cảnh hậu kỳ người a, đều không thể chịu được một cái Phân Thân cảnh một tầng người, người nói này nói ra đi có bao nhiêu hoang đường.

Hấn cần thiết diệt trừ Bạch Quá, còn có Lâm Nhiên Tu. Hai người kia đã uy hiếp tới rồi địa vị của bọn họ, bốn cái mình chủ đều không làm gì được làm mình hai cái Phân Thân cảnh, nói cách khác làm mình hiện tại thực lực ít nhất có thể xếp hạng trước bốn vị trí, này có thể làm hấn an tâm?

Nghĩ đến đây Phong Lâm Kiều rất cuộc nhện không được, vài bước tiến lên mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu, chậm rãi giơ tay, từ nhẫn trữ vật trung lấy ra một cây cờ xí.

Này mặt cờ xí một lấy ra tới, trương trước son mí mắt liền nhảy vài cái, hấn nhất rõ ràng Phong Lâm Kiều này còn cờ xí. Phong Lâm Kiều này còn cờ xí cũng là hỏa thuộc tính, hơn nữa ngọn lửa cường độ so với hấn còn muốn cao hơn mấy lần.

Hấn cờ xí cũng là từ một chỗ bí cảnh trung được đến, nhưng so với Phong Lâm Kiều tới nói là kém xa, hấn nhưng thật ra muốn Phong Lâm Kiều này còn cờ xí, nhưng hấn thực lực hữu hạn, đánh không lại.

Phong Lâm Kiều này còn cờ xí lấy ra tới thời điểm Bạch Quá cũng chú ý tới, hấn có thể cảm nhận được trong đó còn chưa bùng nổ ngọn lửa lực lượng.

Nếu là mấy tháng trước, hấn thấy này còn cờ xí tuyệt đối sẽ đào tẩu, nhưng là hiện tại bất đồng, hấn nhưng thật ra ước gì gia hỏa này sử dụng này còn cờ xí, hấn có thể lợi dụng lực âm u hòa hấp thu, lớn mạnh hấn mới lửa.

Bạch Quá lực âm u hòa luyện hóa thời điểm là ngũ cấp linh diễm, bởi vì giao long bồi dưỡng hấn thời điểm chính là cái này cấp bậc, nhưng đương hấn luyện hóa lúc sau ngọn lửa cấp bậc trực tiếp giảm xuống hai cái trình tự, rút tới rồi ba cấp linh diễm.

Bất quá ba cấp linh diễm đối phó giống nhau hỏa đều là ước chừng, hơn nữa Bạch Quá biết hấn lực âm u hòa là phi thường mạnh mẽ tuyệt đối, hấn ngọn lửa có cái làm hấn chính mình đều sợ hãi lực lượng.

Đó chính là chỉ cần này ngọn lửa đốt tới ai trên người, linh hồn của hấn cùng thân thể đều sẽ nhanh chóng hòa tan. Bất quá này cần thiết muốn đem lực âm u hòa thăng cấp đến càng cao trình tự, ít nhất hiện tại vẫn là không có cái này công năng.

“Có thể bức ta ra tay, các ngươi cũng coi như là thực xuất sắc, hậu bối bên trong ta chưa bao giờ gặp qua như các ngươi như vậy cường đại người, cho nên ta không thể lưu các ngươi, muốn trách liền trách ngươi nhóm chính mình, không trưởng thành lên phía trước liền như thế kiêu ngạo.”

Phong Lâm Kiều nói xong câu đó thời điểm trong tay cờ xí đã bị kích phát.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Phong Lâm Kiều nôn nóng

(^ V ^)..

·`·,·,·(^ V ^)..

*****`·,·,·(^ V ^)..

*****`·,·,·,·`·,·,·

Mình yêu nhau đi!

Từng vòng hỏa văn như là trong nước gọn sóng giống nhau nhanh chóng khuếch tán, còn lại mấy cái mình chủ chạy nhanh thối lui đến một bên, sợ ương cạp cá trong chậu. 【 phong văn tiểu thuyết đọc vông www.baoliny.com】

Nơi này người lợi hại nhất chính là nhị mình chủ Phong Lâm Kiều, hấn ra tay căn bản là không phải bọn họ có thể ngăn cản, đi xa điểm mới là chính xác lựa chọn.

Nóng cháy độ ẩm ở trên ngọn núi tụ tập, tất cả mọi người không tự chủ lui ra phía sau, loại này uy thế cường đại căn bản không phải bọn họ có thể thừa nhận.

Khai Nguyên cảnh đại viên mãn cùng Phân Thân cảnh sáu tầng đỉnh chênh lệch quá lớn, nếu Phong Lâm Kiều nhắm vào bọn họ, có lẽ chỉ khoảng nửa khắc là có thể muốn bọn họ mệnh.

Lâm Nhiên Tu nhìn Phong Lâm Kiều trong tay ngọn lửa cờ xí nhũ mây, truyền âm cấp bách lối đi nhỏ: “Hắn cái này Tu La hỏa kỳ rất là lợi hại, bất quá chúng ta hai người liên thủ nhưng thật ra không cần sợ, nhưng ta lo lắng chính là mặt khác mình chủ sẽ nhúng tay, như vậy liền không dễ làm.”

Bạch Quá hơi hơi mỉm cười, “Ta một người liền có thể giải quyết hắn, ngươi chỉ cần giúp ta nhìn chăm chăm còn lại người là được, đúng rồi, ngươi nơi này ra cái phản đồ, quay đầu lại ta giúp ngươi giết chết hắn.”

Lâm Nhiên Tu sững sốt, có chút cổ quái nhìn Bạch Quá, gia hỏa này như thế nào giống như hết thấy đều ở nắm giữ trung giống nhau, hơn nữa cái gì đều biết.

Bất quá hắn cũng không có nói thêm nữa cái gì, nếu Bạch Quá đều nói như vậy, hắn liền biết Bạch Quá có năng lực làm được.

“Ngươi thí lời nói không cần nhiều, muốn đánh chạy nhanh đánh.” Bạch Quá một bộ không kiên nhẫn bộ dáng nhìn Phong Lâm Kiều, trong tay cuồng sát rìu vậy vậy.

Phong Lâm Kiều cũng coi như là có thể nhẫn, hoặc là biết Bạch Quá hắn phải chết, cho nên mới không phát tác. Chỉ là lạnh lùng cười, trong tay Tu La hỏa kỳ huy đi ra ngoài, kéo kia nóng cháy ngọn lửa.

Bạch Quá nhìn triều hắn đánh tới nóng cháy ngọn lửa chút nào không kinh, trong lòng tràn đầy hưng phấn thần sắc, bất quá gia hỏa này không có thi triển ra toàn lực, hắn hiện tại còn không hảo hấp thu.

Vì thế Bạch Quá cuốn động cuồng sát rìu bỏ đi ra ngoài, sát ý đem ngọn lửa chém thành hai nửa, tuy rằng hóa giải công kích, nhưng Bạch Quá cũng có thể cảm giác được này Tu La hỏa kỳ lợi hại, thật là làm người bình thường khó có thể ngăn cản.

“Ngươi liền điểm này bản lĩnh sao? Ngươi cũng chỉ biết khóa lác sao, còn đệ nhị mình chủ, ta xem ngươi chính là cái sơn pháo, có thể hay không lấy ra điểm bản lĩnh tới, làm ta nể nể ngươi lợi hại, ngươi nếu liền điểm này bản lĩnh nói, ta đây là thật thất vọng rồi.” Bạch Quá lời nói quả thực là những câu mang thứ, chính hắn đều bội phục chính mình, đã lâu không nói như vậy.

Phong Lâm Kiều liền tính lại có thể nhẫn, giờ phút này cũng bị đá kích tới rồi, hắn đích xác vô dụng toàn lực, chỉ là tương trước thù hạ Bạch Quá sâu cạn, không nghĩ tới đối phương thế nhưng như thế ngang ngược vô lý, còn dám nhục mạ hắn.

Lại thế nào cũng không thể nhịn, Phong Lâm Kiều sát ý trong thời gian ngắn xuất hiện, cường đại nguyên lực bạo khởi, đem Tu La hỏa kỳ uy lực kích phát đến mạnh nhất trạng thái, tức khắc gian ngọn sơn phong này giống như miệng núi lửa giống nhau nóng cháy, tất cả mọi người nhanh chóng lui xa, sôi nổi thi triển nguyên lực vòng bảo hộ chống cự.

Bạch Quá cái này thật kinh ngạc, này Tu La hỏa kỳ uy lực thật sự hảo cường, hắn đều có thể cảm nhận được tự thân da thịt bắt đầu hòa tan xu thế.

Bất quá hắn biết này chỉ là một cái khoa trương hình dung thôi, hắn Tu La hỏa kỳ còn không có khả năng có như vậy cường đại uy lực, có thể đem một cái Phân Thân cảnh tu sĩ da thịt mau hòa tan.

Bất quá này ngọn lửa uy lực xác thật lợi hại, tuy rằng không có giao long sinh thời phóng thích lực âm u hỏa lợi hại, nhưng giống nhau tu sĩ thật đúng là vô pháp chống cự.

Ngay cả Lâm Nhiên Tu đều đem nguyên lực vòng bảo hộ mở ra, thối lui đến phía sau.

“Đi tìm chết đi!” Phong Lâm Kiều trong đôi mắt lộ ra ngoan lịch biểu tình.

Bạch Quá bỗng nhiên ánh mắt chợt lóe, đôi tay mở ra gian toàn thân bị một tầng màu xanh biếc bao vây, liền tại đây màu xanh biếc bao bọc lấy hắn đồng thời, Tu La ngọn lửa cũng bao bọc lấy hắn toàn thân.

Sáu cái liên minh mình chủ lúc này trên mặt lộ ra cười lạnh, Bạch Quá lần này là thật sự chết chắc rồi, thế nhưng lấy thân thí hỏa, này quả thực là nhất ngu ngốc hành vi.

Lâm Nhiên Tu cũng tròn tròn mắt, Bạch Quá không giống như là đầu óc ngu dốt người, hoặc là không tự hỏi vấn đề người. Cứ như vậy bị đối phương ngọn lửa bao vây, chẳng lẽ sẽ không sợ chơi hỏa ** sao?

Bất quá vừa rồi hắn thấy Bạch Quá trên người lại một tầng màu xanh biếc đồ vật bao bọc lấy, có lẽ Bạch Quá dựa vào chính là cái này, Lâm Nhiên Tu quyết định trước quan sát một phen.

Chính như Bạch Quá đoán rằng như vậy, Phong Lâm Kiều Tu La ngọn lửa tuy rằng mạnh mẽ bá đạo, nhưng là giờ phút này lại không cách nào thương cập Bạch Quá, bởi vì Phong Lâm Kiều ngọn lửa không thuộc về hỏa lực, so hỏa lực cấp bậc thấp ngọn lửa tự nhiên không có khả năng xúc phạm tới Bạch Quá.

Tỷ như Bạch Quá ba cấp ngọn lửa, đối phương là nhị cấp ngọn lửa, kia tự nhiên đối địch thượng liền phải kém cỏi một bậc. Phong Lâm Kiều Tu La hỏa kỳ tuy rằng lợi hại, nhưng lại không phải hỏa lực, nếu là trong thiên địa hỏa lực, bạch cốt cũng sẽ không như thế nhẹ nhàng.

Quá Lâm Nhiên Tu đánh tới. 【 mới nhất chương đọc www.baoliny.com】

Lâm Nhiên Tu liền tính lại lợi hại cũng không có khả năng là sáu cái mình chủ đối thủ, này sáu vị mình chủ vọt tới nháy mắt hấn liền cảm nhận được mãnh liệt nguy cơ cảm

Lúc này bao bọc lấy Bạch Quá ngon lửa tiêu tán không còn, bạch qua tay cầm bạc kim trường thương, một đạo mắt thường có thể thấy được hồng mang đánh ra, thẳng triều bằng thiên trang phục lộ đánh tới.

Bằng thiên hành kinh hải, nơi này nhiều người như vậy Bạch Quá không đánh, cố tình đánh hấn là có ý tứ gì? Đã không kịp suy nghĩ, té ra một mặt tấm chắn, đồng dạng hồng quang lập lòe, kháng hạ Bạch Quá này một kích.

Bạch Quá sừng sốt, bằng thiên hành này mặt tấm chắn cũng chính là trung phẩm linh khí, nhưng là tấm chắn thượng kia hồng quang hấn biết rõ, là hồng nguyên thạch. Không nghĩ tới này đó mình chủ đều như vậy có tiền, hồng nguyên thạch thể nhưng dùng làm phòng ngự thủ đoạn.

Bất quá này một kích đem bằng thiên hành tấm chắn thượng hồng quang đều đánh tan, hồng nguyên thạch lực lượng hoàn toàn biến mất.

Bằng thiên hành cái kia thịt đau a, hấn này ngoạn ý đã dùng thật nhiều lần, cũng cứu hấn thật nhiều lần, không nghĩ tới ở chỗ này bị đánh phé đi.

Bạch Quá một kích không được sinh nhanh chóng lui về phía sau, bốn năm đạo nguyên lực triều hấn oanh lại đây, hấn không có khả năng khiêng được. Bất quá đừng lo, hấn có cửa cái.

Mở ra tay, một mặt đại gương đồng xuất hiện ở trong tay, này bốn năm đạo nguyên lực oanh kích tại đây mặt trên gương thời điểm gần rất nhỏ rung động vừa lật, sau đó liền biến mất vô âm vô tung.

Vốn dĩ tưởng tiếp tục tiến lên tiến công vài vị mình chủ đều dừng bước chân, nhìn chăm chăm bạch qua tay này mặt gương đồng nhũ mây.

Mấy người bọn họ oanh đi ra ngoài nguyên lực liền tính là Phân Thân cảnh hậu kỳ cũng muốn bị đánh thành trọng thương, nhưng này mặt gương đồng lại đem chúng nó công kích toàn bộ hóa giải, này rốt cuộc là cái gì bảo bối?

Có chút mình chủ đã nổi lên mơ ước tâm tư, biết Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu vừa chết, bọn họ trên người đồ vật không đều là chính mình sao?

Nhưng đối với này mặt gương quý dị bọn họ thật sự nắm lấy không chừng, nếu tùy tiện tiến lên tuyệt đối sẽ thiệt thòi lớn.

Bạch Quá cười tủm tỉm sờ sờ chính mình trong tay gương đồng, này mặt gương tự nhiên là một trăm linh bảy vị tiên nhân cho hấn bảo bối, vốn dĩ hấn tu vi ở Khai Nguyên cảnh hậu kỳ thời điểm là vô pháp sử dụng vật ấy.

Thẳng đến hấn thăng cấp tới rồi Phân Thân cảnh, một ít vốn dĩ hữu hạn chế bảo vật hấn đều có thể sử dụng, cho nên hấn tới nơi này không có sợ hãi, những người này liền tính lại lợi hại hôm nay cũng đừng nghĩ ở hấn nơi này lấy lòng chỗ.

Tương phản, này đó mình chủ các đều phải trả giá đại giới, bằng không Bạch Quá nhưng không tốt như vậy nói chuyện.

Lâm Nhiên Tu đối với Bạch Quá thần bí đã sớm không cảm thấy kỳ quái, nhưng là Bạch Quá tổng có thể cho hấn kinh hi, vốn dĩ hai người đối phó này sáu người tuyệt đối thực cố hết sức, liền tính có thể kiên trì cũng kiên trì không được bao lâu.

Bạch Quá lấy ra tới này mặt gương đồng xác thật lợi hại, hấn căn bản là không thấy hiệu trong đó huyền cơ, nhiều như vậy nguyên lực công kích oanh tại đây mặt trên gương liền vết rách cũng chưa sinh ra, tuyệt đối là đến không được bảo bối.

Này mặt gương không có gì vang dội khí phách tên, nó kêu “Gương lõm”. Có thể nói chỉ cần không gặp thượng phản ứng nhiệt hạch cảnh cường giả hấn là có thể thông dong đối địch, đây là hấn dựa vào.

Không chỉ có tự thân thực lực cường, pháp bảo Linh Khí cũng muốn cường.

Lâm mình người cũng đều thật cao hứng, tuy rằng rất nhiều người không biết Bạch Quá là ai, nhưng giờ phút này cũng là phi thường cao hứng, hấn có thể cứu lâm mình mọi người.

Một ít muốn hỏi thăm Bạch Quá là ai người đã bắt đầu châu đầu ghé tai lên, bọn họ giống như là tới xem diễn giống nhau, ở bên cạnh nói chuyện phiếm.

Lâm Nhiên Tu xem đến có chút đau đầu, lâm mình người chính là cái này niệu tính, một khi an toàn có bảo đảm liền sẽ giống như người không có việc gì nói chuyện phiếm huyền huyền.

“Tới nha, tiếp tục tới a!” Bạch Quá ước gì bọn người kia đem sở hữu nguyên lực đánh lại đây, ở một cái kính trào phúng.

Phong Lâm Kiều xanh cả mặt, hấn kia côn Tu La hỏa kỳ giờ phút này không hề uy lực đáng nói, giống như là nông thôn cấm ở thôn biên cò xí, không có nửa điểm dao động.

Hiển nhiên ngon lửa lực lượng đều bị Bạch Quá cấp làm đi rồi, hiện tại Tu La hỏa kỳ chính là một cây phé kỳ, chỉ có thể dùng làm xem xét.

Đây là hấn trải qua nhiều ít vất vả được đến đồ vật, hôm nay lại bị người lộng phé đi, hấn há có thể không tức giận. Không có này côn Tu La hỏa kỳ hấn

vị trí sẽ bị thay thế, này đó mình chủ sợ hãi hẳn lý do một cái là cùng tu vì có quan hệ, một cái khác còn lại là cùng này Tu La hỏa kỳ có quan hệ.

Hiện tại không có Tu La hỏa kỳ, muốn nhảy đến hẳn trên đầu người liền sẽ biến nhiều, có khả năng Phó minh chủ liền sẽ đoạt hẳn vị trí!

Trường mâu một quyền, mang theo một mặt hồng quang, triều Bạch Quá đâm tới. Phong Lâm Kiều đã quán không được nhiều như vậy, hẳn cần thiết giết chết Bạch Quá, được đến Bạch Quá hết thấy hẳn mới có thể đứng ở vốn có vị trí, có lẽ có khả năng có thể đem đệ nhất mình chủ thay thế.

Bạch Quá liền biết gia hòa này nhện không được, gương lõm che ở trước người, không nhúc nhích chờ Phong Lâm Kiều công kích.

Phong Lâm Kiều lợi dụng hồng nguyên thạch uy lực đánh vào gương lõm thượng cũng chỉ là lệnh nó rất nhỏ run lên, theo sau một chút việc đều không có xuất hiện.

“Đề mạng lại!” Phong Lâm Kiều hai mắt huyết hồng, hiện tại đã vô pháp dùng cự ly xa công kích đối phó bạch qua, chỉ có thể cận chiến lấy hẳn thủ cấp!

Bạch Quá đối với cận chiến không sợ chút nào, Phân Thân cảnh sáu tầng lại như thế nào, hẳn làm theo chiến.

Hai người chém giết ở một khối, nguyên lực mệnh mông mà ra, Bạch Quá không có chút nào hạ xuống hạ phong chi thế, Phong Lâm Kiều càng đánh càng kinh hãi, vì cái gì Bạch Quá thương (súng) kỹ như thế chỉ cường?

Vây xem mọi người cũng là âm thầm khâm phục, Bạch Quá thương (súng) kỹ xác thật xuất thần nhập hóa, nếu bọn họ đi lên cùng Bạch Quá chiến đấu, bất luận tu vi cao thấp, chỉ sợ đều khó có thể ở Bạch Quá thương (súng) hạ đi qua mười thương (súng).

Còn lại năm cái mình chủ không có chút nào ra tay ý tứ, bọn họ đã biết Phong Lâm Kiều địa vị khó giữ được, cho nên mới muốn giết chết Bạch Quá lấy được bảo vật.

Bọn họ là không có khả năng hỗ trợ, không nói đến Bạch Quá có một mặt quý dị gương khó có thể giết chết, liền tính giết chết bọn họ lúc này cũng sẽ không ra tay. Phong vẫn mình Phó minh chủ thực lực gió êm dậu lân kiều không sai biệt lắm, nhưng là Phong Lâm Kiều dựa vào chính là Tu La hỏa kỳ.

Hiện tại Tu La hỏa kỳ đã báo hồng, Phó minh chủ tuyệt đối sẽ cướp đoạt Phong Lâm Kiều vị trí, đến lúc đó Phong Lâm Kiều mất đi thế lực, tự nhiên liền không ai đem hẳn xem ở trong mắt.

Hiện tại những người này ước gì Bạch Quá giết chết Phong Lâm Kiều, như vậy địa vị của bọn họ liền sẽ được đến bay lên, được đến chỗ tốt cũng sẽ càng nhiều.

Cùng lắm thì cuối cùng cùng Bạch Quá Lâm Nhiên Tu nhận lỗi, đem cừu hận hóa giải. Bạch Quá cùng Lâm Nhiên Tu thực lực cường đại tự nhiên có đệ nhất mình chủ thu thập, ở bọn họ trong mắt, đệ nhất mình chủ thực lực là sâu không lường được, không có người biết hẳn cỡ nào cường đại.

Tóm lại chính là ốc đảo đệ nhất nhân, phi đệ nhất mình chủ mạc chúc.

Bạch Quá ở trong chiến đấu không ngừng tổng kết, không ngừng ra chiêu. Đánh Phong Lâm Kiều có chút mệt mỏi, nguyên lực thượng ưu thế căn bản phát huy không ra, cự ly xa đánh nhau Bạch Quá lại không sợ hẳn, gần gũi đánh nhau bọn họ cũng cân sức ngang tài.

Không, hẳn là hẳn hơi có chút bị động, Bạch Quá thương (súng) kỹ tựa hồ thời khắc đều ở thăng hoa, Phong Lâm Kiều đánh đích xác thật có chút mệt.

Bạn đang đọc truyện *Đại Hiệp Bạch Cốt Là Ta Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.